T·61
K·16

ശ്രീയേശുവിജയം

മലയാളമഹാകാവ്യം.

XVIII-1846

T61
K16

ഗ്രന്ഥകർത്താ

കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻ മാപ്പിള.

[Second Edition.]

Copies 2000

DHARMARAM COLLEGE LIBRARY, BANGALORE.
4201

CANCELLED.
DEFINITORIUM OF C.M.I.
No. 104
LIBRARY.

P. 23

MANNANAM:
PRINTED AT THE ST. JOSEPH'S PRESS.

1927.

വില ൧ രൂ.)

REIMPRIMATUR.

Mgr. Jacob Kallarakel,

Administrator Ap.

Changanacherry.

22—4—27,
Changanacherry.

മഹാവന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ

മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ

തിരുമനസ്സിലെ ആശീർവ്വാദം.

Archbishop's House, Ernakulam.
February 19, 1926.

മലയാളഭാഷയിലെ സാഹിത്യസംബന്ധമായ പദ്യകൃതികൾ പലതും ശൃംഗാരരസ സമ്മിശ്രങ്ങളും തൻമൂലം വായനക്കാരുടെ സന്മാർഗ്ഗപരിശീലനത്തിനു ഹാനികരങ്ങളും ആണെന്നു ഒരാക്ഷേപമുണ്ടല്ലോ. ക്രിസ്തീയഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു ആ ദോഷമില്ലെങ്കിലും അവയിൽ പലതിന്നും ഭാഷാശുദ്ധി പോരായെന്നു വേറൊരാക്ഷേപവും പറവാനുണ്ടു്. ഈ രണ്ടുവക ദോഷങ്ങളുമില്ലാത്ത ഉത്തമ കൃതികളെക്കൊണ്ടു സാഹിത്യത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഭാഷാഭിമാനികളായ എല്ലാവരും ശ്രമിക്കേണ്ടതാണ്. 'ശ്രീയേശുവിജയം' മഹാകാവ്യം താദൃശമായ ഒരു ഉത്തമ ഗ്രന്ഥമാണെന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. ക്രിസ്തീയ വേദപുസ്തകങ്ങളിലെ ദൈവപ്രോക്തങ്ങളും ഭക്തി സംവർദ്ധകങ്ങളുമായ പ്രധാന സംഭവങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളുമാണ് അതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. അതിന്റെ കർത്താവാകട്ടെ, ഭാഷാസാഹിത്യകുടുംബത്തിലെ ഒരു കാരണവരായി, പല ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളും മററും രചിച്ചു് ഒരു വിശിഷ്ട കവിയെന്നു പണ്ടേ പ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള മിസ്റ്റർ കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻ മാപ്പിളയാണ്. അതിനാ

ൽ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം മലയാളഭാഷയ്ക്ക് എന്നും ഒരു അമൂല്യസമ്പത്തായിരിക്കും. ഭാവിപൌരന്മാരായ വിദ്യാർത്ഥികളിലും സമുദായത്തിന്റെ അസ്ഥിവാരങ്ങളായ കുടുംബങ്ങളിലും സന്മാർഗ്ഗബോധവും, ഭാഷാജ്ഞാനവും വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുള്ളവരെല്ലാം ശ്രീയേശുവിജയം മഹാകാവ്യത്തെ ആദരപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കയും പ്രചുരമായി പ്രചരിപ്പിക്കയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ വിശിഷ്ട ഗ്രന്ഥം സ്കൂളുകളിൽ പാഠ്യപുസ്തകമായി അംഗീകരിച്ചു കാണ്മാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മിസ്റ്റർ ചെറിയാൻമാപ്പിളയുടെ ലോകോപകാരാർത്ഥമുള്ള ഈ പരിശ്രമത്തെ നാം അഭിനന്ദിക്കയും ഈ മഹാകവിക്കും മഹാകാവ്യത്തിനും നമ്മുടെ ഹൃദയപൂർവ്വമായ ആശിസ്സ് നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

✠ **Augustine Kandathil.**

Archbishop of Ernakulam.

അവതാരിക.

അധുനികഭാഷാസാഹിത്യത്തെപ്പററി അല്പമെങ്കിലും അറിവോ അഭിരുചിയോ അഭിമാനമോ ഉള്ളവൎക്കെല്ലാം എന്റെ മാന്യമിത്രമായ ശ്രീമാൻ കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിളയുടെ നാമധേയം സുപരിചിതമായിരിക്കണം. കഴിഞ്ഞ നാല്പ ദശവൎഷങ്ങളായി ഭാഷാഭഗവതിയെ നാനാപ്രകാരത്തിൽ ഭജിച്ചും തൃപ്തിച്ചും ചരിതാൎത്ഥനായി ജീവിക്കുന്ന ഈ വന്ദ്യകവി, കവിസാൎവ്വഭൌമൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ, പേട്ടയിൽ രാമൻപിള്ള ആശാൻ ഇവരോടൊപ്പം കേരളീയരുടെ ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളെ അവർജ്ജിക്കുന്ന ഭാഷാസാഹിത്യകുടുംബത്തിലെ ഒരു കാരണവരാകുന്നു. ഇന്നത്തെ മഹാകവികളിൽ പലരും കവനം ചെയ്യുവാനാരംഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ മാന്യൻ ഒരു വിശിഷ്ട കവിയെന്ന നിലയിൽ ശാശ്വതമായ യശസ്സിനെ സമാൎജ്ജിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ വയസ്യന്മാർ പരേതന്മാരായ മഹാമഹിമശ്രീ കേരളവൎമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ, വെണ്മണിമഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടു, നടുവത്തച്ഛൻ നമ്പൂരി മുതലായ അതീതപുരുഷാന്തരത്തിലെ മഹാരഥന്മാരായ കവികുഞ്ജരന്മാരായിരുന്നു. മലയാളമനോരമയുടെ ആവിൎഭാവത്തിൽ അതിനെ ആശീൎവ്വദിക്കുന്നതിനു ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ച ഒരു കവിക്ക് ഇപ്പോൾ ഒരു മഹാകാവ്യമെഴുതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ യോഗമുണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഭാരതീയരുടെ—പ്രത്യേകിച്ചു ദാക്ഷിണാത്യരുടെ- ആയുൎദ്ദൈൎഘ്യത്തേയും പ്രതിജ്ഞാസ്ഥൈൎയ്യത്തേയും പററി എന്തെങ്കിലും അറിയാവുന്നവർ അത്ര വേഗത്തിൽ വിശ്വസിക്കുകയില്ല. ആ വാൎത്ത യഥാൎത്ഥമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാൽ അവൎക്ക അങ്ങനെയുള്ള ഒരു അസാധാരണ പുരുഷനെപ്പററിയുണ്ടാകാവുന്ന മതിപ്പു കേവലം ആലോചനാമൂലമെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളു.

പ്രാചീനവും പ്രശസ്തവുമായ 'പകലോമററം' ക്രിസ്ത്യീയകുടുംബത്തിന്റെ ഒരു ശാഖയാണ് മീനച്ചിൽ താലൂക്കിൽ പാലാ അങ്ങാടിക്കു അടുത്തുള്ള കട്ടക്കയം. ഇതിലെ അംഗങ്ങളായി പൂൎവ്വികകാലങ്ങളിൽ പല വിദ്വാന്മാരും ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു ഞാൻ ശ്രീമൂലം മലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥാവലിയിൽ അഞ്ചാമത്തെ സഞ്ചികയായി പ്രകാശനം ചെയ്തിട്ടുള്ള 'പടപ്പാട്ടു' തന്നെ ഒരു പ്രത്യക്ഷലക്ഷ്യമാണു. ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കൎത്തൃത്വത്തെപ്പററി അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനു മാൎഗ്ഗമുണ്ടെന്നിരുന്നാലും അതു പകൎത്തിയെഴുതിയതെങ്കിലും

കുട്ടക്കയത്തിലെ ഒരംഗമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ചെറിയാൻമാപ്പിള ഈ കുടുംബത്തിൽ ഉദ്ദേശം 67 കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു 1857 ഫെബ്രുവരി 24-ാംനു- ജനിച്ചു. രഘുവംശം, മാഘം, നൈഷധം, മേഘദൂതം മുതലായ സംസ്കൃതകാവ്യങ്ങളും മററും ഞാവക്കാട്ടു ദാമോദരൻകത്താവു അവർകളിൽനിന്നു അഭ്യസിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ കവിതാവ്യാപാരത്തിനു വേണ്ട കൈമുതൽ സമ്പാദിക്കുവാൻ നമ്മുടെ കഥാനായകനു ഭാഗ്യമുണ്ടായി എന്നുള്ളതു അദ്ദേഹത്തിൻെറ ജീവചരിത്രത്തിലെ ഒരു വിശേഷസംഭവമാകുന്നു. അന്നുതന്നെ അവിധത്തിൽ കോരകിതമായ സംസ്കൃത ഭാഷാജ്ഞാനം നിരന്തരമായ ഗ്രന്ഥപരിശീലനം നിമിത്തം കാലാന്തരത്തിൽ വിസ്മയനീയമായ വികാസത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു ഭാഷാസാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിൽ അവർ അർഹിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനം ഇന്നും ലഭിക്കാത്തതു അവക്കു സംസ്കൃതഭാഷാഭ്യസനത്തിലുള്ള ശോചനീയമായ വൈമുഖ്യം നിമിത്തമാണെന്നുള്ളതു അനപലപനീയമായ ഒരു വാസ്തവവും അസംഖ്യം പ്രസംഗമണ്ഡപങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ഞാൻതന്നേ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു അവരെ സമ്മതിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. സംസ്കൃതസാഹിത്യമമ്മങ്ങളെ യഥാവിധം ഗ്രഹിച്ചു കാളിദാസാദി മഹാകവികളുടെ പാവനപാദമുദ്രകളെ അഭിവീക്ഷിച്ചു കാവ്യാദ്ധ്വാവിൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ഭാഷാകവി യശഃപ്രാർത്ഥി ആംഗലസാഹിത്യത്തിലൊ, ടാഗോർസാഹിത്യത്തിലൊ എത്രതന്നെ വിദഗ്ദ്ധനായാലും അവനെ വിജയലക്ഷ്മി സ്വയംവരണം ചെയ്യുമെന്ന് സ്വപ്നത്തിൽപോലും ശങ്കിക്കേണ്ടതില്ല. ഇന്നത്തെ കാലാവസ്ഥയ്ക്കു പാശ്ചാത്യസാഹിത്യത്തിലും പൌരസ്ത്യസാഹിത്യത്തിലും ഒന്നുപോലെ അഭിനിവേശമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു മാത്രം പക്ഷെ ഉപന്യസിക്കാം; അതുകൊണ്ടു് പൌരസ്ത്യ സാഹിത്യസൌധത്തിൻെറ അസ്ഥിവാരമായ സംസ്കൃതസാഹിത്യത്തിൻെറ അപേക്ഷണീയതയ്ക്കു് യാതൊരു ററാനിയും തട്ടുന്നതുമല്ല. ശ്രീമാന്മാരായ ഐ. സി. ചാക്കോ, പൊയ്യാനി വൈദ്യൻ, ടി. കെ. ജോസഫ് മുതലായ സംസ്കൃതത്തിൽ അഗാധമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള അനേകം ക്രിസ്ത്യീയസഹോദരന്മാരെ ഞാൻ നല്ലപോലെ അറിയും. അവക്കു ആ ജ്ഞാനം ഒരു അനഘമായ ഭൂഷണമാണെന്നു അവരും മററുള്ളവരും സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ വിഷയത്തിൽ, എൻെറ അവതാരിക വായിക്കുവാൻ ഇടയുള്ള ക്രിസ്ത്യീയമാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ശ്രദ്ധ പ്രത്യേകമായി പതിയണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഞാൻ പ്രാസംഗികമായി ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതു്. ഇനി പ്രകൃതത്തേ തന്നേ അനുവർത്തിച്ചുകൊള്ളാം.

ചെറിയാൻമാപ്പിള കൊല്ലം ൧൦൬൬-ൽ തന്നേ കേരളമിത്രം പത്രത്തിലും മററും ഏതാനും പദ്യങ്ങളും പാട്ടുകളും പേരുവയ്ക്കാതെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ ഇന്നത്തേ കവികളിൽ വലക്കും

ഉപദേഷ്ടാവും പ്രോത്സാഹകനുമായിരുന്ന മനോരമാ പത്രാധിപർ സാക്ഷാൽ കണ്ടത്തിൽ വറുഗീസുമാപ്പിള അവർകൾ തന്നെയാണ് കട്ടക്കയത്തേയും പ്രകടമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്യിച്ചതു്. ശ്രീമാൻ വറുഗീസുമാപ്പിളയുടെ അകാലനിര്യാണാവസരത്തിൽ ചെറിയാൻ മാപ്പിള ഈ സംഭവത്തെ അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു്,

അല്പജ്ഞനാകമിവനും കവിവേഷമേന്തി—
ക്കെല്ലാന്ന സൽക്കവികൾ തന്നിടയിൽക്കടന്ന്
അപ്പപ്പൊഴായ് ചില മഹാവികൃതിത്തമേതാ—
ണ്ടൊപ്പിച്ചതും സുമതി നിൻപതിമൂലമത്രേ.

എന്നൊരു പദ്യംകൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായി. മനോരമയിൽ നമ്മുടെ കവി പല നമ്മകലഹങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ശ്രീമാൻ ഒടുവിൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോൻെറ "ചുക്കില്ലാത്ത കഷായമില്ലാറിക ചൂടില്ലാതെ കണ്ടഗ്നിയും" എന്ന സമസ്യ ചെറിയാൻമാപ്പിള,

ഇക്കാലത്തൊരു കാശിനൊൻപതു ലഭിച്ചീടാ ഭിഷഗ്വിദ്യതൻ
ബുക്കൊന്നെങ്കിലുമൊന്നു നോക്കിടുകപോലും ചെയ്തിടാതീവിധം
പോക്കില്ലാത്ത ജനത്തൊടൊപ്പമുരചെയ്തീടുന്നതെന്തിപ്പമാൻ,
ചുക്കില്ലാത്ത കഷായ.....

എന്നു പൂരിപ്പിക്കുകയും അതിൽവെച്ചു് മേനവൻ കയക്കുകയും ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിൽ ചെറുതായ ഒരു വാക്കുസമരമുണ്ടാകയും മററും ചെയ്ത കഥ ഇന്നും ചിലർ ഓമ്മിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. ചെറിയാൻമാപ്പിളയ്ക്കു് അഷ്ടാംഗഹൃദയവും വശമുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത ഈ ഘട്ടത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്. നടുവത്തു മഹൻനംപൂരി മുതലായ കവിവര്യന്മാരുമായും ചില ചില്ലറ വാക്കലഹങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു് വിസ്താരഭയത്താൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. നടുവത്തച്ഛൻ നംപൂരിയുടെ സൌശീല്യാദി സൽഗുണങ്ങൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണല്ലോ. അവിടുത്തേക്കു ചെറിയാൻമാപ്പിളയെപ്പററി വലിയ കാര്യമായിരുന്നു.

"കോട്ടം വിനാ തൻ കവിതാമൃതത്തെ—
പ്പെട്ടെന്നൊഴുക്കാതെ ജഗത്തിലെങ്ങും
കഷ്ടം! വസിക്കുന്നതിനെന്തു ബന്ധം?
കട്ടക്കയം തെല്ലു നികന്നുപോയോ?"

എന്നു് ആ മഹാകവി ഒരവസരത്തിൽ അനന്യസുലഭമായ ഫലിതോക്തിയോടുകൂടി ചോദിച്ചിരുന്നതു് സാഹിത്യരസികന്മാർ ഇന്നും മറന്നിട്ടില്ല. മറെറാരിക്കൽ ഒടുവിൽ കുഞ്ഞുകൃഷ്ണമേനോൻ,

"നാനാപ്രഭേദമണയുന്ന മനോരമേ! നീ
മീനച്ചിലീയിട മുറയ്ക്കു ഗമിപ്പതില്ലേ?
ഞാനിന്നു കൌതുകഭരാൽ ചില ചോദ്യമിട്ടാ—
ലാനന്ദപൂർവ്വമതിനുത്തരമോതിടാമോ?

ചട്ടററിട്ടുന്ന നവഭൂഷകൾ നിൻകഴുത്തിൽ—
ക്കെട്ടിച്ചു പണ്ടു വളരെപ്പുകളാണ്ട വിദ്വാൻ
കട്ടക്കയത്തിലുമരുന്ന കവീന്ദ്രനാമെ—
ന്നിക്കുന്നു നല്ല സുഖമോ? തുകവാണിയാളേ!"

എന്ന് മനോരമവഴിക്കു പ്രശ്നം ചെയ്തുയും അതിനു നമ്മുടെ കവി

"പാലായിൽനിന്നു മയിലഞ്ചു കിഴക്കു ഞാനെൻ
സ്വാലത്രയം സഹജനെന്നിവരോടുകൂടി
ബാലേ! വിലക്കു നിലമിത്തിരി വാങ്ങിയിപ്പോൾ;
ചാലുണ്ടതിൻനടുവിലെന്നുമറിഞ്ഞിടേണം.

ചാലൊക്കെയും സമനിരപ്പു വരുത്തി നല്ല—
ചേലാക്കി നെൽകൃഷിയതിന്നുപയുക്തമാക്കി
ചാലിൻകരെക്കമുകു,തെങ്ങു,പിലാവു,വാഴ
കോലുംമുദാ മരിചമെന്നിവ നട്ടിടുന്നു."

എന്നും മാറും മറുപടി എഴുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വെണ്മണി മഹൻനംപൂരിപ്പാട്ടു ഒരിക്കൽ,

"കയമതിയായൊരു കട്ട—
ക്കയമതിയായോരു ക്രൂരോടോതിയത്
ദയതടവുന്നൊരു സുകൃതോ—
ദയതടവെന്നേ കവീന്ദ്രകൈക്കൊണ്ടേൻ."

എന്നും മാറും നമ്മുടെ കവിയെ പ്രശംസിച്ചു പല പദ്യങ്ങളും മനോരമയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മറെറാരു സന്ദർഭത്തിൽ നടുവത്തച്ഛൻ നംപൂരി,

"കട്ടക്കയത്തിലമരും സുകവേ! ധരിയ്ക്കു
പിട്ടല്ലതാവകമനോപമപദ്യജാലം
കേട്ടിട്ടുവാൻ കൊതിമുഴുക്കുകകൊണ്ടു പദ്യം
കെട്ടിച്ചമച്ചെഴുതിവാസ്തവമ പ്രകാരം."

എന്നെഴുതിയിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ നടുവത്തച്ഛനും കട്ടക്കയത്തിനും തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന ആ അന്യാദൃശമായ മൈത്രീബന്ധത്തിന്റെ രഹസ്യം രണ്ടുപേരുടേയും കവിതകൾക്കുള്ള സാദൃശ്യമായിരിക്കാമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നുണ്ട്. അകൃത്രിമമായ രാമണീയകമാണു ഇരുവരുടേയും സൂക്തികളിൽ ഒന്നുപോലെ കളിയാടുന്നത്. ഒരാൾ ഒന്നു കേട്ടാൽ അർത്ഥാവബോധം വരാത്ത ഒരു പദ്യമെങ്കിലും ഇവർ എഴുതീട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. നൈസർഗ്ഗികമായ കാവ്യഭംഗിയെ ആഹാര്യസൌന്ദര്യത്തിനായി ബലികഴിക്കാത്ത ഇവരെ സാമാന്യജനങ്ങൾ സർവ്വോപരി കൊണ്ടാടുന്നതു അത്ഭുതമല്ലല്ലോ.

കൊട്ടങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ, കെ. സി. കേശവപിള്ള, കെ. സി. നാരായണൻ നമ്പ്യാർ മുതലായ മററു യശശ്ശരീരന്മാരായ കവികൾക്കും കട്ടക്കയം കണ്ണിലുണ്ണിയായിരുന്നു. 'ഒടുവ്' പലപ്പോഴും കട്ടക്കയത്തെ ഹാർദ്ദമായി പ്രശംസിക്കുന്നതു ഞാൻതന്നെ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കേരളസാഹിത്യസാമ്രാജ്യത്തിലെ ഏകഛത്രാധിപതിയായിരുന്ന എൻെറ പുരസ്കർത്താവു മഹാമഹിമശ്രീ കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കു ചെറിയാൻമാപ്പിളയെപ്പററി സീമാതീതമായ സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു. അതിനു കാരണമായി ചെറിയാൻമാപ്പിളയുടെ കവനകലാവൈദഗ്ധ്യത്തേയും കുറയകന്ന സ്വഭാവനൈർമ്മല്യത്തേയുംപോലെതന്നെ അദ്ദേഹം സാഹിത്യദൃഷ്ട്യാ അധഃസ്ഥിതവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ഒരുവനാണെല്ലോ എന്നു തിരുമേനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ബോധത്തേയും നിർദ്ദേശിക്കേണ്ടതാണ്. ആ മഹാത്മാവായ സാഹിതീസാമ്രാട്ടു അധസ്ഥിതോന്നമനത്തെ തൻെറ പരമധർമ്മമായികരുതിയിരുന്നു എന്നുള്ള വാസ്തവം വിശദവിദിതമാണല്ലോ. കോട്ടയത്തു ഫാസ്റ്റ്-ൽ കൂടിയ കവിസമാജത്തിൽതന്നെ ചെറിയാൻമാപ്പിള അവിടത്തെ തൃക്കൈയിൽനിന്നു ഒരു പ്രശംസാപത്രത്തിനു അർഹനായി ഭവിച്ചു. "നിങ്ങളുടെ കവിതയ്ക്കു സവിശേഷമായ ഒരു ആസ്വാദ്യതാഗുണമുണ്ട്" എന്നും മററും അവിടുന്ന് ചെറിയാൻമാപ്പിളയുടെ കവിതയെപ്പററി തനിക്കുള്ള സഹൃദയൈകവേദ്യമായ അഭിപ്രായം രേഖപ്പെടുത്തീട്ടുണ്ട്.

"ശിഷ്യേന്ദ്രനുണ്ണിസരസാഗ്രണിഭൂപനോടും
തുഷ്ട്യാമഹാകവികളേ വിളിക്കുട്ടിയപ്പോൾ
കോട്ടംവെടിഞ്ഞണകിലേററവുമല്ലനാമീ-
ക്കട്ടക്കയം വളരെ മഞ്ഞളരക്കയില്ലേ."

എന്നും മററും ഓരോ അവസരത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിള തൻെറ ശാലീനതയെ സരസമായി ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു കേരളീയകവികളുടെ ഇടയിൽ അത്യുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമാണ് വളരെക്കാലം മുമ്പുമുതല്ക്കുതന്നെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു

"ഒന്നന്ത്യംചേന്നചേതോരമയൊരുശിശുവായ്
ക്കേളിയാടീലയോ പ-
ണ്ടന്നിക്കുട്ടക്കയത്തിൽക്കവി, നവകവന-
ക്കൈകളാൽ ക്കേളികേട്ടു." — എന്നും

"ചട്ടറവീടിനപദബാണ്ണികരം തുകിട്ടുവിദപൻമ്പുഗ-
ക്കുട്ടത്തെക്കുറവെന്നിയേ കുതികുതിപ്പിക്കുന്ന കട്ടക്കയം." — എന്നും

".....കീർത്തിപെരുത്തകട്ട-ക്കയത്തിനുള്ളായമറിഞ്ഞുകൂടാ"

എന്നും മററും സമകാലീനന്മാരായ കവികൾ അദ്ദേഹത്തെപ്പുകഴ്ത്തീട്ടുള്ള വാഴയ വല പദ്യങ്ങളിൽനിന്നും നമുക്കു ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.

അന്നു മനോരമ, മലയാളി, സുജനാനന്ദിനി, കേരളസഞ്ചാരി മുതലായ പത്രങ്ങളിൽ ഇടവിടാതെയുണ്ടായിരുന്ന കവികളുടെ നമ്മസല്ലാപങ്ങളും ലീലകലഹങ്ങളും ഇങ്ങിനിത്തിരിയെ വരാത്തവണ്ണം പൊടുപ്പായതുപോലെ തോന്നുന്നുണ്ടു്. അവ വായിക്കുവാൻ എന്നെപ്പോലെയുള്ള യുവാക്കൾക്കു അക്കാലത്തു എന്തു കൌതുകമായിരുന്നു! ഇന്നത്തെ ഒരു വർത്തമാനക്കടലാസിനു ആ പ്രസ്ഥാനം പഥ്യമായിത്തോന്നീട്ടില്ലെന്നുള്ളതു അനുഭവസിദ്ധമാണെല്ലൊ. ഇന്നു കാവ്യാലാപവിനോദത്തിനു് പത്രാധിപന്മാക്കും വായനക്കാക്കും തെല്ലും സൌകര്യമില്ല. രാഷ്ട്രീയവും സാമുദായികവുമായുള്ള കാര്യങ്ങളിലേ അവക്കു അഭിരുചിയുള്ളു. നോക്കണേ കാലംപോയ പോക്കു്!! "പൃഥിവീഗതയൌവനാ" എന്നുള്ള വ്യാസവാക്യം ഭാഷാസാഹിത്യവിഷയത്തിൽ പററിയതാണെന്നുതന്നെ പറയണം. വെറുതെയല്ല യോഗ്യന്മാരായ യുവകവികളുടെ സംഖ്യ തിരുവിതാംകൂറിൽ പ്രത്യേകിച്ചും-- നാൽചെല്ലുംതോറും കുറഞ്ഞുവരുന്നതു്.

ചെറിയാൻമാപ്പിള അസന്നമരണചിന്താശതകം, മാർത്താണ്ഡചരിതം മണിപ്രവാളം, സാറാവിവാഹം, യൂദജീവേശ്വരി, വില്ലാൾവട്ടം, കലാവതിനാടകം, ഒലിവേർവിജയം ആട്ടക്കഥ, വനിതാമണി മുതലായ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിക്കയും അവയിൽ പലതും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അവയിലെല്ലാം ഒരു സ്വതന്ത്രചിന്തകൻെറയും സുകുമാരകവിയുടേയും തൂലികാചലനം പ്രത്യക്ഷമായി ഭാവുകന്മാക്കു നിരീക്ഷിക്കാവുന്നതാണു്. "അസഭ്യപരിപാടികാമധികരോതിശൃംഗാരിതാ" എന്ന പക്ഷക്കാരനാകയാൽ ശൃംഗാരരസത്തിൽ കവി ഐദംപയ്യേണ ഉപജീവിക്കുന്നില്ല.

ശ്രീയേശുവിജയം എന്ന ഈ മഹാകാവ്യം എൻെറ ഉമാകേരളത്തെ അനുകരിച്ചു ചെറിയാൻമാപ്പിള നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയെന്നാണു ഞാൻ അനുമാനിക്കുകയും അഭിമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്. "വാസന്തീമധുവാൻ വാക്കിനുസജാതീയ ദ്വിതീയാക്ഷര-പ്രാസംതീർപ്പതു കൈരളീമഹിള തൻ മംഗല്യമാണു" എന്നുള്ള വിധിക്കു കാലപ്പഴക്കത്താൽ ദൌർബല്യം തട്ടീട്ടുണ്ടെങ്കിലും അർത്ഥത്തിനു ഹാനിക്കുടാതെയുള്ള താദൃശമായ പ്രാസപ്രയോഗം ദ്രാവിഡഭാഷാപദ്യകൃതികൾക്കു ഒരു ഭൂഷണമാണെന്നു നിർമ്മത്സരന്മാർ ഇന്നും മനസ്സുകൊണ്ടു സമ്മതിക്കാതെയിരിക്കുകയില്ല. സാവൃത്തികമായ ഈ പ്രാസദീക്ഷകൊണ്ടും സർഗ്ഗങ്ങളുടെ അസാധാരണമായ ദൈർഘ്യംകൊണ്ടും ഈ മഹാകാവ്യത്തിനു ഉമാകേരളത്തിൻെറ കനിഷ്ഠസഹോദരസ്ഥാനത്തിനു അവകാശമുണ്ടു്. വളച്ചുകെട്ടുകൂടാതെയുള്ള വസ്തുസ്ഥിതികഥനമെന്ന കാവ്യഗുണം ഈ കൃതിക്കു ഒരു വിശേഷാലങ്കാരമായിത്തീർന്നിട്ടുമുണ്ടു്. വിഷയവൈവിധ്യംകൊണ്ടു മറെറാരു മഹാഭാരതം എന്നു പറയേണ്ട ക്രിസ്തീയ വേദപുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിട്ടുള്ള കഥകൾ

ലോകസൃഷ്ടി മുതൽ ക്രി. പി. നാലാം ശതകംവരെയുള്ളവ ഒന്നും വിടാതെയും അതാതിനു ഉചിതമായ രീതിയിലും ധൈര്യത്തിലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മാഘന്റെയോ ഭാരവിയുടെയോ ശൈലിയിൽ "നഗരാണ്ണവശൈലത്തു ചന്ദ്രോദയ" വർണ്ണനങ്ങളിൽ കവി വ്യാപൃതനാകുകയാണെങ്കിൽ ഇതിവൃത്തം ഇരുപത്തിനാലിനു പകരം ഇരുനൂററിനാലല്ല സർഗ്ഗങ്ങൾകൊണ്ടും അവസാനിക്കുന്നതല്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഔചിത്യവേദിയായ കവി സർവ്വോപരി ഈ കാവ്യത്തിൽ ദൃഷ്ടിവെച്ചിട്ടുള്ളതു സരസവും സന്ദർഭോചിതവുമായ കഥനത്തിലാകുന്നു. എന്നാൽ ഉല്ലേഖകല്പനയിലും അർത്ഥാലങ്കാരത്തിലും ആവശ്യമുള്ള ഭാഗങ്ങളിലെല്ലാം അദ്ദേഹം മനസ്സിരുത്തീട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും സഹൃദയന്മാർക്കു കാണാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിനായി ചില പദ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കാം.

കളസ്വനത്താൽ ശ്രവണത്തിനിമ്പം
വളർത്തുമോമൽ പതങ്ങളെല്ലാം
കളങ്കമാർജ്ജിച്ച ജലന്റെ സത്വം
കളഞ്ഞിടാൻപോലെയകന്നു ശീഘ്രം 2-12

നരയാൽ മുടി ചാമരം കണക്കായ്
ജ്ജരയാൽ ത്വക്കു മുഴക്കവേ ചുളുങ്ങി
കുരയോടു കിടന്ന മുത്തിമാരും
ത്വരയോടും വടി കുത്തിവന്നണഞ്ഞു 3-149

പേടിച്ച രണ്ടു ചെറുതായ മൃഗം ജവംപൂ-
ണ്ടോടിക്കിതപ്പൊടു പടപ്പ് ലണഞ്ഞിടുമ്പോൾ
കൂടിൻപടിക്കജഗരം കണിവച്ചവായിൽ
ചാടിത്തനിക്കപകടത്തെ വരുത്തിടുന്നു 7-7

ദന്തം ഞെരിച്ചു വിരലാഞ്ഞു നിലത്തിലൂന്നി-
പ്പന്തം കണക്കു മിഴി ഭീഷണമാക്കിരോഷാൽ
അന്തംവെടിഞ്ഞുപകയോടിരുകൂട്ടരും വാൾ
കുന്തം തുടങ്ങിയവയാൽ പെരുമാററമായി 7-34

ആപത്തൊഴിക്കും സകലേശ്വരൻ തൻ
ശ്രീപത്തുസേവിക്കുമിവർക്കു പാരിൽ
പാപത്തിനാലുള്ള കളങ്കമേശാൻ
സാപത്തിലും സംഗതി വന്നതില്ല 13-[illegible]

കുരമ്പാൽ മാർപിളർന്നും, കൊടിയൊരു കുരിശിൽ
തൂക്കിയും, തോലുരിഞ്ഞും

ക്രൂരൻ സിംഹത്തിനുണായരുളിയ, മസിയാൻ
കണ്ണനാളം മുറിച്ചും

നീരത്തിൽ താഴ്ത്തിയും, മെയ്മുഴുവനുമടിയാൽ
ക്കീറിയും, തീയിലിട്ടും

പാരം മാൽചേർത്തു യോധാധമരനവധിയായ്
ക്രിസ്തുരേ നിഗ്രഹിച്ചു. 24–158

ഇങ്ങനെ പകർത്തിത്തുടങ്ങിയാൽ പുസ്തകത്തിൽ ഒട്ടുമുക്കാലും പകർത്തേണ്ടതായിത്തന്നെ വരും. പരിപൂർണ്ണമായ കവിതാവാസനയുള്ള ഒരു വശ്യവചസ്സിനല്ലാതെ അക്ലിഷ്ടമനോഹരങ്ങളായ ഇത്തരത്തിലുള്ള പദ്യങ്ങൾ ഒരിക്കലും നിർമ്മിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

ശ്രീയേശുവിജയത്തിനു എല്ലാംകൊണ്ടും മലയാളമഹാകാവ്യങ്ങളുടെയിടയിൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിനു അവകാശമുണ്ട്. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു മഹാഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കുന്നതിനു രണ്ടാമതൊരാൾ ഇല്ലെന്നുള്ളതും നിശ്ചിതവാദമാണ്. കട്ടക്കയത്തിനും മററു ക്രിസ്തീയകവികൾക്കും തമ്മിലുള്ള അന്തരം അത്രമാത്രമുണ്ട്. ഏതു മഹാകവിമല്ലനും ദീർഘകാലത്തെ നിരന്തര പരിശ്രമത്താൽ മാത്രം സാധിക്കാവുന്ന ഈ കാവ്യനിർമ്മിതി ഇത്ര വിജയപ്രദമായി കലാശിപ്പിച്ചതിൽ ഞാൻ എൻെറ പഴയ അപ്യമിത്രവും, പരിണതപ്രജ്ഞനും, പണ്ഡിതസത്തമനും, പരോപകാരനിരതനുമായ കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിള അവർകളെ ഹാർദ്ദമായി വീണ്ടും വീണ്ടും അനുമോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥരചനയാൽ എൻെറ സ്നേഹിതനു താൻ എല്ലാ പ്രകാരത്തിലും അർഹിക്കുന്ന മഹാ കവിതാപദം ഹസ്തലബ്ധമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു മുക്തകണ്ഠം ഘോഷിക്കുന്നതിനു എനിക്കു അപാരമായ സന്തോഷവും ചാരിതാർത്ഥ്യവുമുണ്ട്. മഹാകാവ്യം എഴുതിയാലെ മഹാകവിയാകാവൂ എന്നോ, എഴുതിയാലാകാമെന്നോ എനിക്കഭിപ്രായമില്ല. മഹാകവികുമാരനാശാൻ ഇതിനു മൂർദ്ധാഭിഷിക്തോദാഹരണമാണ്. ഒരു മതപണ്ഡിതൻെറയും കർഷകൻെറയും സമുദായ നേതാവിൻെറയും കവിയുടെയും നിലയിൽ എൻെറ സ്നേഹിതനെ ത്രിവിധകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും ബഹുമാനിക്കാത്തവരായും അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഭാവി ജീവിതം ആയതവും ആരോഗ്യപൂർണ്ണവും ഫലഭൂയിഷ്ഠവും ആയിത്തീരുവാൻ ജഗന്നിയന്താവിനെ സർവ്വാത്മനാ പ്രാർത്ഥിക്കാത്തവരായും ഇന്നു കേരളത്തിൽ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. അവരുടെ ഒരു വിനീത പ്രതിനിധിയുടെ വേഷത്തിൽ ഞാൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിനും ഗ്രന്ഥകാരനും സകല സന്മംഗളങ്ങളെയും ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

എൻെറ യുവക്രിസ്തീയ സഹോദരന്മാരോടു എനിക്കു ഒരു വാ

ക്കൂടി പറവാനുള്ളതു അവർ ഇദ്ദേഹത്തെ സാഹിത്യ പദ്ധതിയിൽ ഒരു ദിവ്യ ജ്യോതിസ്സായി അംഗീകരിക്കേണമെന്നുള്ളതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ഗണനീയമായ സൌകര്യമൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു കാലത്തു ഒരു കുഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ച ഈ കത്തോലിക്ക് ക്രിസ്ത്യാനിക്കു ഭാഷായോഷയെ ഇത്രമാത്രം ഭൂഷിപ്പിക്കുകയും പോഷിപ്പിക്കുകയും തോഷിപ്പിക്കുകയുചെയ്യാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യീയ യുവാക്കൾക്കു എന്തുകൊണ്ടു അദ്ദേഹത്തിനു അഭിമാനത്തെ അങ്കുരിപ്പിക്കത്തക്ക അനുയായികളാകുവാൻ പടില്ല? എന്തുകൊണ്ടു അവക്കും "വംശസ്യാഗ്രേധ്വജോയഥാ" എന്നു ഭാരവി പറയുന്ന മാതിരിയിൽ സാഹിത്യ വിഷയത്തിൽ ഉൽക്കർഷം സമ്പാദിച്ചുകൂടാ? ഭാഷാദേവിക്കു പക്ഷപാതലേശമില്ല. ആരു ആ ഭഗവതിയെ യഥാവിധി ആരാധിക്കുന്നുവോ അവർ അനുഗ്രഹീതരാകുന്നു. അതിനുള്ള ആശയും അദ്ധ്യാനവും മാത്രമെ അവരിൽ അപേക്ഷണീയമായിരിക്കുന്നുള്ളു. (ക്രിസ്ത്യീയ സമുദായത്തിന്റെ വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകം ഇപ്പോൾ ഒരു വിശിഷ്ട മഹാകാവ്യമായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇനി അതിലെ ഓരോ കഥയും ഓരോ ഖണ്ഡകൃതിയായിത്തീരാനുണ്ട്. അന്യ മതാവലംബികൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ കൈവെക്കുന്നതു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പൊതുവിൽ അഭിമതമല്ല എന്നുള്ളതിനു മഹാകവി വള്ളത്തോളിന്റെ 'മശലനാ മറിയത്തി'നു പോലും "കേരളീയ കത്തോലിക്ക"നിൽനിന്നു ലഭിച്ച സമ്മാനം ഉത്തമലക്ഷ്യമാണ്. വള്ളത്തോളിനെക്കൊണ്ടു സാധിക്കാത്ത കാര്യത്തിൽ മററു കവികൾ ഉദ്യമിക്കുന്നതു മഹാ സാഹസമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു വാസനയുള്ള ക്രിസ്ത്യീയ യുവകവികൾതന്നെ വേണ്ടനൈപുണ്യവും അഭ്യാസവും ലഭിച്ചതിനുമേൽ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ശോഭനമായിരിക്കും.)

ക്രിസ്ത്യീയ സാഹിത്യത്തിൽ ഏതാവൽപര്യന്തം ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഉത്തമോത്തമമായ ശ്രീയേശുവിജയപുമായി ഒരു പരിശോധകന്റെയും അവതാരികാകാരന്റെയും നിലയിൽ സംബന്ധപ്പെടുവാൻ യോഗം വന്ന എനിക്കു കൃതാർത്ഥതയ്ക്കു ധാരാളമവകാശമുണ്ട്. തിരുവിതാംകൂർ കത്തോലിക്ക് സിറിയൻ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ രണ്ടു പ്രധാന കേന്ദ്രങ്ങൾ ചങ്ങനാശേരിയും മീനച്ചിലുമാണ്. അതിൽ ഒന്നിൽ ദേശഭാഷാഭ്യസനത്തിന്റെ ബീജാവാപം ചെയ്തതു പരേതനായ മൊൺസിഞ്ഞോർ സിറിയക്കു കണ്ടങ്കരിയുടെ ബഹിശ്ചരപ്രാണനായിരുന്ന എന്റെ പിതാവാണ്. മറേറത്താലൂക്കിനെ അലങ്കരിക്കുന്ന ഏക ക്രിസ്ത്യീയ മഹാകവിയുടെ മഹാ കാവ്യത്തിനു അവതാരിക എഴുതാനുള്ള ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചതു എനിക്കുമാണ്.

ശ്രീമാൻ ചെറിയാൻമാപ്പിളയെ ഒന്നുകൂടി സശിരഃകമ്പം അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം ഇനിയും അനേകം ഭാഷാകൃതികൾ

നിർമ്മിക്കുവാൻ ജഗദീശ്വരൻ സഹായിക്കട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊ-
ണ്ടും എന്റെ അവതാരിക ഇവിടെ സമാപിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഉള്ളൂർ എസ്സ്. പരമേശ്വരയ്യർ
(M. A., B. L., M. R. A. S.)
കവിതിലകൻ.

കൊല്ലം,
20. 12. '25.

പ്രസ്താവന.

പൂർവ്വകാലം മുതൽ ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ക്രൈസ്തവ ഭാഷാപദ്യകാരന്മാരെ പ്രാചീനന്മാരും ആധുനികന്മാരുമെന്നു രണ്ടായി വിഭജിക്കാം. എന്നാലും അവരുടെ എണ്ണം സ്വല്പമെന്നു തന്നെ പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അടുത്ത കാലം മുതല്ക്കേ നമ്മുടെ ജനങ്ങൾ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിൽ അഭിരുചി കാണിക്കുവാൻ തുടങ്ങീട്ടുള്ളവെന്നുള്ളതിനു തെളിവ് വേണ്ടുവോളമുണ്ട്. ഈ വിഷയത്തേക്കുറിച്ച് ഞാൻ പല പത്രങ്ങളിലും ദൃഷ്ടാന്തസഹിതം വ്യവഹരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ആ വക തെളിവുകളെ ആവർത്തിച്ചു കാണിക്കണമെന്നില്ല. ഭാഷാഭിവൃദ്ധിയിൽ നമുക്കു ചുററും പ്രവർത്തിക്കുന്നപലവിധശക്തികളുടെതല്ലകൊണ്ടായിരിക്കണം ഇപ്പോൾഈ സംഗതിയിൽ നമ്മുടെയിടയിൽസാമാന്യമായ ഒരുണർവ്വു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. 'തോമപർവ്വം' 'അണ്ണോസ്' എന്നു സാധാരണയായിപ്പറയുന്ന എർണ്ണസ്തോസ് പാതിരിയുടെ പർവ്വങ്ങൾ മുതലായവ, മാർഅല്ലേത്രുപാന, ജെനോവ, അല്ലെങ്കിൽ അധികം ശരിയായി ജെനോവേവയുടെ പർവ്വം, മുതലായവയാണു പ്രാചീന പദ്യകൃതികളായിപ്പറയപ്പെടാവുന്നവ. എന്നാൽ ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ മൂന്നും ശുദ്ധമായ സാഹിത്യമണ്ഡലത്തിൽ പെടുവാൻ യോഗ്യതയുള്ളവയെന്നു പറയുന്നതിനു എനിക്കു ധൈര്യമില്ല. ഛന്ദോഭംഗാദികളായ അനവധി ന്യൂനതകൾ അവയിൽ കാണുന്നുണ്ട്. എർണ്ണസ്തോസ് പാതിരിയുടെ വർണ്ണനകളാൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കീട്ടുള്ള ആശയങ്ങളെ ആരും ഏതുകാലത്തും അഭിനന്ദിക്കുമെന്നതിനു സംശയമില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ "മരണപർവ്വ"ത്തിൽ പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മനോഭാവങ്ങൾ ഏററവും ഹൃദയാവർജ്ജകമായിരിക്കുന്നു എങ്കിലും യൂറോപ്യനായ ആ വന്ദ്യപുരോഹിതൻ ഒരു ഭാഷാപദ്യകാരനായിട്ടാണല്ലോ കളരിയിൽ ഇറങ്ങിയതു എന്നും കളരിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരുടെ ജാതി നോക്കാറില്ലല്ലോ എന്നുമുള്ള വിമർശം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. 'ജനോവ'പർവ്വത്തിന്റെ കർത്താവു ക്രിസ്തുമതത്തിൽ ചേർന്ന ഒരു മലയാളബ്രാഹ്മണനാണെന്നു സന്ദിഗ്ധമായ ഒരു ഐതിഹ്യമുണ്ട്. ആ

കൃതിയിലെ അന്തർഗ്ഗതസാക്ഷ്യങ്ങളാൽ ഈ ഐതിഹ്യം നി
ധുവാണെന്നു കല്പിക്കാനാണു അധികം ന്യായം. ഹിന്ദുകവികളു
ടെ കൃതികളിൽ സാമാന്യമായിക്കാണുന്ന ശൃംഗാര രസത്തിനുആ
പവ്വത്തിൽ പലേടത്തും കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പ്രാധാന്യം ക്രൈ
സ്തവ മനോഭാവത്തിനു വിരുദ്ധമാകുന്നു. എന്നുവെച്ചാലും പ്ര
സ്തുതപവ്വത്തിൽ കാണുന്ന വർണ്ണനാസാമത്ഥ്യവും ലളിതപദവി
ന്യാസവും പ്രശംസാവഹമാകുന്നു. ഈ അഭിപ്രായം തന്നെ പ്ര
സിദ്ധ മഹാകവി വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ അവർകളു
ടെ "മദ്ദലേനമറിയ"ത്തെക്കുറിച്ചും പറയാം.

ആധുനിക ക്രൈസ്തവപദ്യകാരന്മാരിൽ സ്വതസിദ്ധമായ
വാസനകൊണ്ടും പ്രശംസനീയമായ കവനചാതുര്യം കൊണ്ടും
സർവ്വോപരി വ്യുല്പത്തിദാർഢ്യംകൊണ്ടും അഗ്രഗണ്യൻ ശ്രീമാൻ ക
ട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിളയാണെന്നുള്ളതിനു പക്ഷാന്തര
മില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ കൃതികളെല്ലാം രസഭ്രയിഷ്ടങ്ങളും സ
ന്മാർഗ്ഗ പ്രദായകങ്ങളും ഭാഷാസാഹിത്യഭണ്ഡാഗാരത്തിലെ അന
ർഘരത്നങ്ങളുമാണ്. ഈ ശ്രീയേശുവിജയം മഹാകാവ്യം ചെ
റിയാൻമാപ്പിള നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽ പ്രഥമസ്ഥാന
ത്തെ അർഹിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ ക്രിസ്ത്യീയക്കാകട്ടെ, അവരുടെ
പദ്യഗ്രന്ഥസമുച്ചയത്തിൽ ഇതിനു പ്രഥമസ്ഥാനം ലഭിക്കുമെന്നു
സധൈര്യം പറയാം. കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ സഭാപ്രവേശം എ
ന്നപോലെ പദ്യരചനയിൽ വിപക്വത പ്രാപിച്ച കാലത്താ
ണു ഇദ്ദേഹം ഈ കാവ്യം എഴുതിയിട്ടുള്ളതെന്നതിനു വേണ്ടുവോ
ളം ഉൾതെളിവു അതിൽ കാണ്മാനുണ്ട്. അതു ആദ്യവസാ
നം അതിദീർഘമായ ഒരു കഥയാണ്. കവിക്കു ഏതെല്ലാംവി
ധം സാമത്ഥ്യം കാണിക്കുവാൻ കഴിയുമോ അതിനൊക്കെക്കും
പൂർണ്ണമായ അവസരമുണ്ട്. ആ അവസരത്തെ അശേഷതഃ പ്ര
യോഗിച്ചിട്ടുമുണ്ട്.

ഈ കാവ്യത്തിൽ ഇരുപത്തിനാലു സർഗ്ഗങ്ങളും മൂവായി
രത്തിഎഴനൂറിലധികം ശ്ലോകങ്ങളുമുണ്ട്. ഇതു ദീർഘവും സ്വ
മേധാകല്പിതവുമായ മറെറാരു മഹാകാവ്യം കേരളഭാഷയിൽ ഉ
ണ്ടോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. കഥയുടെ സംക്ഷേപം ഇപ്രകാര
മാണ്:— (കഥാസംക്ഷേപം ഓരോ സർഗ്ഗത്തിൻെറയും ആരംഭ
ത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതു കാണുക.) ഇതിനാൽ കഥ എത്ര വി
സ്തൃതമാണെന്നും അതിലെ സകല കാര്യങ്ങളും പദ്യമായി എ

ഴുതുവാൻ തുനിഞ്ഞതിൽ കവി പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ധൈര്യം എത്രയാണെന്നും ഈ കാവ്യം ഒരിക്കൽ വായിച്ചാൽ സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്. സകലഭാഗങ്ങളിലും കാണിച്ചിരിക്കുന്ന വർണ്ണനാപാടവത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുവാൻ ശ്ലോകങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന പക്ഷം ഈ പ്രസ്താവന വല്ലാതെ ദീർഘിച്ചുപോകും. കാവ്യത്തിന്റെ ആ വിശിഷ്ടഗുണം വായനക്കാർ തന്നെ വായിച്ചറിഞ്ഞു ആസ്വദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നു വെക്കാനെ തരമുള്ളു. ഈ കൃതിയുടെ ഭാഷാസംബന്ധമായ ദർശനത്തെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതായാൽ പദ്യനിർമ്മാണത്തിൽ പ്രണേതാവിനുള്ള ലാഘവം വിസ്മയനീയമെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രാസത്തിനോ പാദപൂരണത്തിനോ വേണ്ടി പലരും സ്വീകരിക്കാറുള്ള നിരർത്ഥ പദപ്രയോഗങ്ങൾ ഈ കൃതിയിൽ തീരെ കാണ്മാനില്ലെന്നു തന്നെ പറയാം.

ഈ കാവ്യത്തിലാകട്ടെ, അതിലേ കഥ പറഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ പ്രാസവും മററുചരന്ദോലക്ഷണങ്ങളും പ്രയാസലേശംകൂടാതെ കവിക്കു സ്വയമേവാഗതങ്ങളായി വരുന്ന കാഴ്ച വളരെ തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നു. പ്രാസത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ ഈ കവിയെ സർ വാൾട്ടർ സ്കോട്ട് എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കവിയോടു ഉപമിക്കാം. മാനുഷകുലത്തിന്റെ ആദ്യമാതാപിതാക്കന്മാരെ പറുദീസായിൽനിന്നു പുറത്താക്കിയ സംഗതി ലളിതമായ അനുഷ്ടുപ്പു വൃത്തത്തിൽ പറഞ്ഞതിനുശേഷം പിന്നീടുണ്ടായ സംഭവങ്ങളെ രണ്ടാംസർഗ്ഗം മുതല്ക്കു പ്രതിപാദിക്കുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ

അനന്തരം സങ്കടസായകത്താൽ
മനം പിളക്കും പ്രിയ ചേൻമർത്യൻ
വനത്തിലേററം പരിതാപമുൾക്കൊ-
ണ്ടനല്പമായശ്രു ചൊരിഞ്ഞുവാണാൻ
നരന്നു നേരിട്ട വിപത്തിനാഴം
ദുരന്തമെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ള
അരക്ഷണം കൊണ്ടു നശിച്ച ഭാഗ്യം
കരത്തിലായ് വന്നിതനർത്ഥമെല്ലാം

എന്നുള്ള പുറപ്പാടും ക്രസലില്ലായ്മയും കല്യാണസൌഗന്ധികം ഓട്ടം തുള്ളലിലേ

"ഇത്ഥം പറഞ്ഞു ഗദയും വഹിച്ചുകൊ-
ണ്ടുത്ഥാനവും ചെയ്തു ഗന്ധവാഹാത്മജൻ"

എന്ന ഭാഗത്തെയാണ് എൻെറ ഓമ്മയിൽ വരുത്തുന്നതു്. എന്നു മാത്രമല്ല, നിശ്ശബ്ദമായി, ശാന്തമായി, ഒഴുകിപ്പോകുന്ന നദീജലം പോലെയാണ് ഈ കാവ്യത്തിലെ സകല സർഗ്ഗങ്ങളുടേയും മനോജ്ഞമായ പ്രയാണം. കവിയ്ക്കു അനേകം വൃത്തങ്ങൾ ആശ്ചര്യകരമാംവണ്ണം സ്വാധീനങ്ങളാണെന്നുള്ളതിനു കാവ്യത്തിലെ വൃത്തങ്ങളുടെ നാനാത്വം സാക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നു. അനുഷ്ടുപ്പ്, ഉപേന്ദ്രവജ്ര, വസന്തമാലിക, മഞ്ജുഭാഷിണി, ശാലിനി, ഗീതി, മാലിനി, വംശസ്ഥം, സ്വാഗത, ദ്രുതവിളംബിതം, വസന്തതിലകം, പ്രഹർഷിണി, ഇന്ദ്രവജ്ര, പുഷ്പിതാഗ്ര, വിയോഗിനി, ഇന്ദ്രവംശ, അതിരുചിര, രഥോദ്ധത, പ്രമിതാക്ഷര, സ്രഗ്ദ്ധര മുതലായ ഇത്രയധികം വിവിധ വൃത്തങ്ങളുള്ള മറെറാരു കാവ്യം മലയാളഭാഷയിലുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഒരേ വൃത്തംതന്നെ ഈ രണ്ടു സർഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള നാലു ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മാത്രമെ കാണാനുള്ളു.

സംഗതികൾ ഒതുക്കിപ്പറയുവാൻ കവിക്കുള്ള സാമർത്ഥ്യത്തിനു ദൃഷ്ടാന്തമായി മൂന്നു ശ്ലോകങ്ങൾ താഴെ ചേർക്കുന്നു. അവയിൽ ആദ്യത്തേതു ഫറവോരാജാവിനെ ഭയപ്പെടുത്തുവാൻ മോശ ചെയ്ത ഒരത്ഭുതത്തേയും ശേഷമുള്ളവ സീനായ് മലയേയും വർണ്ണിക്കുന്നു.

മടി, മുഖം, ചെവി, നാസിക, താടി, കണ്ണു, ടി, കരം, വയർ, മാറ, ര, തോൾ, പുറം,
പൊടിപൊടിച്ചിവയിൽ കുടികൊണ്ടകത്തിടിവണച്ചു കടിച്ചിതു ചെള്ളുകൾ.

ദേവദ്രുമം, ബദരി, കാരകിൽ, നാഗരംഗം,
മാ, വത്തി, ദേവ, പ്പൊലിവു, ശീതഫലം, പ്രിയാളം
ഈവണ്ണമുള്ള പല നല്ല മരങ്ങളെല്ലാ-
മാവന്യൂവിലതിമാത്രമിയന്നിടുന്നു.

കിരം, പികം, കരളവം, മയിൽ, ചക്രവാകം,
കാരണ്ഡവം, കുരുവി, വാവൽ, പരുന്തു്, മൂങ്ങാ,
സാരംഗ, മീവിധമനേകതരം ഖഗൌഘം
സാരസ്യമാവനതലത്തിനണച്ചിടുന്നു.

കഥയിലെ സ്ഥലങ്ങളുടേയും പാത്രങ്ങളുടേയും പേരുകൾ എബ്രായ ഭാഷാസംബന്ധമുള്ളവയായിരുന്നിട്ടും അ

ക്ലേശമോ ഛന്ദോഭംഗമോ കൂടാതെ ശ്ലോകങ്ങളിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നതു ഒരു വിശേഷംതന്നെ. കേരളവർമ്മ വലിയകോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമസ്സിലെ "ശ്രീ വിശാഖവിജയം" (സംസ്കൃതം) എന്ന കാവ്യത്തിൽ വിദേശിയനാമങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തുവാൻ പോയിട്ടില്ല. ആവക പേരുകളെ ഗണപതിശാസ്ത്രികളുടെ ടിപ്പണിയിലാണ് വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ശ്രീമാൻ ചെറിയാൻമാപ്പിള അവർകളുടെ കാവ്യബന്ധനം സരസകവി കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടേതിനോടു മിക്കവാറും ഉപമിക്കാം. 'ശ്രീകൃഷ്ണചരിതം' മുതലായ നമ്പ്യാരുടെ ഏതാനും കൃതികളെപ്പോലെ 'ശ്രീയേശുവിജയം' മണിപ്രവാളമായിട്ടല്ല എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്. ശുദ്ധമലയാളപദങ്ങൾക്കാണ് പ്രാധാന്യം ഈ ലക്ഷണം ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രചാരത്തെ സഹായിക്കാതിരിക്കയില്ല. എന്റെ അഭിപ്രായംതന്നെ ചുരുക്കി വേറൊരുവിധത്തിൽ പറയാം. കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ. ഈ കാവ്യത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കഥ മുഴുവനും അദ്ദേഹത്തെ സവിസ്തരംഗ്രഹിപ്പിച്ചുമണിപ്രവാളമായിട്ടല്ലാതെ അതിലെ ഏതാനും സർഗ്ഗങ്ങൾ എഴുതിത്തരുവാൻ അദ്ദേഹത്തോടു അപേക്ഷിച്ചു അപ്രകാരം ചെയ്തുവെന്നുമിരിക്കട്ടെ. ഇങ്ങനെ വന്നാൽ ഈ സംഗതിയൊന്നുമറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത വായനക്കാർക്കു നമ്പ്യാരുടെ കവനമേതു്, ചെറിയാൻമാപ്പിളയുടെ കവനമേതു് എന്നു തിരിച്ചറിയുവാൻ അസാദ്ധ്യമായിരിക്കും.

പരമേശ്വരയ്യർ, വള്ളത്തോൾ പ്രഭൃതികളായ ഇക്കാലത്തെ കവിപുംഗവന്മാരുടെ കവനങ്ങളോടുപമിച്ചാലും ഈ കാവ്യം ഒരു വിധത്തിലും അധസ്തനമായി ആരും ഗണിക്കാൻ തുനിയുകയില്ല.

ഇതുവരെ പറഞ്ഞ സംഗതികളാൽ പ്രാചീനന്മാരും നവീനന്മാരുമായ ക്രൈസ്തവ കവികളെ ഈ കവി സുകരം അതിശയിക്കുന്നു എന്നും, കേരളത്തിലെ കവനസഞ്ചയത്തെ മുഴുവനും ആലോകനം ചെയ്താൽ പോലും ഇതിലും വിശിഷ്ടമായ ഒരു പ്രണയനം കണ്ടെത്തുന്നതല്ലെന്നും എനിക്കഭിപ്രായമുണ്ടു്. ക്രൈസ്തവപദ്യകാരശ്രേണിയിൽ ആക്കെങ്കിലും യഥാർത്ഥ കവിതാനിർമ്മാണത്തിനുള്ള മതിപ്രാഭവമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം അവരെ ഈ ഉത്തമകാവ്യം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുമെന്നുപൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാം. സഹജമായ വിനയാതിരേകത്താൽ അലംകൃതനായ കട്ട

ക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിള അവർകൾ ലേശമെങ്കിലും കവിയശഃപ്രാർത്ഥിയായിരിക്കയില്ലെങ്കിലും ഈ കാവ്യം അദ്ദേഹത്തിൻെറ അസാധാരണമായ കവിതാചാതുരിയുടേയും, സാഹിത്യസംബന്ധമായ യശസ്സിൻേറയും, സുശിക്ഷിതമായ പാണ്ഡിത്യത്തിൻെറയും അനശ്വരമായ ഒരു സ്മാരകമായിരിക്കുമെന്നതിനു സന്ദേഹമില്ല.

വിശേഷിച്ച്, ക്രൈസ്തവവേദപുസ്തകത്തെ സമാഹരിച്ച് അതിസരസരീതിയിൽ എഴുതീട്ടുള്ളതും വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പരിശോധിച്ച പ്രസിദ്ധികരണത്തിനുഅനുജ്ഞ നൽകീട്ടുള്ളതുമായ ഈ വിശിഷ്ടകാവ്യം എല്ലാ ക്രൈസ്തവഭവനങ്ങളിലും സ്വീകരിച്ച്, ഹിന്ദുക്കൾ രാമായണം, ഭാരതം, സന്താനഗോപാലം മുതലാവയയെ എന്നപോലെ, നിത്യപാരായണംകൊണ്ടു നമ്മുടെ ബാലന്മാർക്കു വിജ്ഞാനവും, കൃത്യബോധവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും മലയാളസാഹിത്യവിഷയത്തിൽ പിന്നോക്കം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ സമുദായത്തിനു രസാത്മകമായ കവനാഭിരുചി അങ്കുരിപ്പിയ്ക്കുന്നതിനും, സംഗതിയാകട്ടെ എന്ന് സർവ്വാത്മനാ ആശംസിക്കുന്നു.

സി. അന്തപ്പായി ബി. എ.

തൃശ്ശിവപേരൂർ,
15. ധനു, 1101

അഭിപ്രായങ്ങൾ

I.

മലയാളത്തിലെ ഒരു മഹാസമുദായമായ കത്തോലിക്ക സിറിയൻക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പഠിപ്പുണ്ട്, പരിഷ്കാരമുണ്ട്, പണിമിടുക്കുണ്ട്, പണമുണ്ട്—— പല ഗുണങ്ങളുമുണ്ട്; എന്നാൽ അവക്കു സാഹിത്യവിഷയത്തിൽ അത്ര അവഗാഹമൊ അഭിനിവേശമൊ കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഇതോക്കുമ്പോൾ നെററിചുട്ടുന്ന കൈരളിമാതാവിന്നിതാ, ഒരു സദ്യഃഫലമായ കല്പൂരലേപനം കൈവന്നിരിക്കുന്നു, ഒരു ദോഷജ്ഞവൃദ്ധന്റെ രഴക്കമേറിയ കയ്യിനാൽ വിരചിക്കപ്പെട്ട 'ശ്രീയേശുവിജയ'ത്തിന്റെ വാസനാവിശേഷം കൃസ്തീയരിൽ പരക്കെ ഒരു പുതിയ ഉണർവ്വ് ഉണ്ടാക്കാതെയിരിക്കയില്ല.

എനിക്കു 'തന്റേട'മുറച്ച മുതൽക്കെ വെണ്മണി നംപൂതിരിപ്പാടു മുതൽപേരുടേതിനൊപ്പം ശ്രവണപരിചിതമാണ് കവിശ്രേഷ്ഠനായ കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിള അവർകളുടെ നാമധേയം. എന്നാൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയും ഞാനുമായുള്ള പരിചയമൊ, എടൊ പത്തൊ ഒററശ്ലോകങ്ങൾ അപ്പുഴപ്പോഴായി ചില പത്രങ്ങളിൽ വായിച്ചിട്ടുള്ളതു മാത്രമായിരുന്നു. ലജ്ജമൂലം മറച്ചുവെക്കാതെ വീണ്ടും തുറന്നുപറയുകയാണെങ്കിൽ, ഈ മഹാകാവ്യത്തിൽ ഒന്നുരണ്ടുസർഗ്ഗം വായിച്ചപ്പോഴെ 'കട്ടക്കയ'ത്തിന്റെ കല്പനാഗാംഭീര്യം ഞാനറിഞ്ഞുള്ളു. തത്താദൃശമായ കൃസ്തീയവേദത്തിലെ പ്രമേയങ്ങൾ ഒട്ടൊഴിയാതെ അടങ്ങിയതും ഇരുപത്തിനാലു സർഗ്ഗങ്ങളുള്ളതും നാലായിരത്തോളം വിവിധ വൃത്തശ്ലോകങ്ങളാലലംകൃതവുമാകയാൽ രണ്ടു പ്രകാരത്തിലും അനന്യത്ഥമായ ഒരു മഹാകാവ്യമാണിതു്. പുസ്തകം ഇത്രമേൽ വലുതാണെങ്കിലും കുററം പറയത്തക്കതായിട്ടൊ, കണ്ണുസുഖം നൽകാത്തതായിട്ടൊ ഒരു ശ്ലോകവും ഇതിൽ നിർമ്മത്സരന്മാർ കണ്ടെത്തുകയില്ല. കവിതയെ കൂട്ടിലടച്ചു സംസാരിപ്പിക്കുകയല്ല ശ്രീമാൻ ചെറിയാൻമാപ്പിള ചെയ്യുന്ന

ത്. ആ അരുമക്കിളി അതിൻെറ ആഹ്ളാദച്ചിറകുകൾ പരത്തി, ദേവന്മാരുടെ വിശാലമായ പന്ഥാവിൽ പാട്ടും പാടി പറന്നു നടക്കുന്നു.

നാന്മറ, ബൈബിൾ, ഖുർആൻ മുതലായ പുണ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഏതാനും ചിലർ സ്വന്തം സ്വന്തമായി കൈവശം വെച്ചുകൊള്ളട്ടെ: മനുഷ്യജാതിയിലുള്ളവക്കൊക്കെ സമാവകാശമുണ്ട് ആ സനാതനസത്തിന്മേൽ!— അതേ, ലോകം പറയുന്നു; "എനിയ്ക്കു നിത്യപ്പൊറുപ്പിന് അച്ചൻ കല്പിച്ചുതന്നിട്ടുള്ള മുതലാണിതു". അതിനാൽ കൃസ്ത്യേതരരായ കേരളീയർ വിശേഷിച്ചും, ശ്രീയേശുവിജയപ്രണേതാവിനോടു നന്ദിപറയട്ടെ. അവക്ക്, വിശുദ്ധ 'സുവിശേഷ'മാകുന്ന നറുംപാൽ വേണ്ടുവോളമാസ്വദിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അതു കറന്നെടുത്തു നിർമ്മലമായ സ്ഫടികപ്പാത്രത്തിൽ നിറച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന മഹോപകാരിക്ക് അവർ എത്രയേറെ കടപ്പെട്ടിട്ടില്ല?

നമ്മുടെ കൃസ്തീയ നഭോമണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് സൽക്കാവ്യച്ചെങ്കതിരുകൾ പരപ്പെടുവാൻ പോകുന്നതിൻെറ ഒരു പ്രാതഃകാലമാണ് അകൃത്രിമരമണീയമായ ശ്രീയേശുവിജയം. കേരളമേ! ഇതിനെ നീ സ്തോത്രം ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാടിയാലും!

വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ.
(കവിതിലകൻ.)

എറണാകുളം,
17-8-1101.

II.

.....

മഹാകവിയായ ഉള്ളൂരും, വിമർശകവരേണ്യനായ അന്തപ്പായിയും 'തലകുലുക്കിക്കൊണ്ടു കൊണ്ടാടി'യിട്ടുള്ള ഒരു കൃതിയെക്കുറിച്ച് എനിക്കു പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പറവാൻ അവകാശമില്ല. എങ്കിലും, അവർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനെ സത്യബോധപ്പെടുത്തുന്നതിനു പുറമെ, ഇത്രയും വിശാലവും വിജാതീയവും ആയ ഒരു നൂതനകാവ്യത്തിൽ ആപാദചൂഡം 'പ്രസാദം' എന്ന സർവ്വോൽകൃഷ്ടമായ ഗുണം വിഛിന്നിക്കൂടാതെ അനായാസേന സാധിച്ചിട്ടുള്ളതു, പഴയ കയ്യിൻെറ പരമപുണ്യവും കവിഹൃദയത്തിൻെറ സഹജനൈർമ്മല്യവും കൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊരു വി

ധത്തിലും സുകരമല്ലെന്നുകൂടി, ആധുനിക കവികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും വിളിച്ചുപറയുന്നതിനെ ഓർത്തു, അഭിപ്രായപ്പെടുവാൻ ഞാൻ ചോദിതനായിരിക്കുന്നു.

കവി ഇതുപോലെ എന്നും വൃദ്ധനായിട്ടും, ചെറിയാൻമാപ്പിള എന്നും ചെറുപ്പമായിട്ടും ഇരുന്നുകാണുവാൻ സർവ്വേശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

എന്ന്, കൈരളീവിധേയൻ.

രാമവർമ്മ അപ്പൻ തമ്പുരാൻ.

9th Prince of Cochin.

III.

ശ്രീയേശുവിജയം സഹൃദയന്മാരായ വായനക്കാരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആഹ്ലാദത്തെ അഭിവർഷിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തങ്ങളായ ഗുണങ്ങൾ ഇണങ്ങിയ ഒരു മഹാ കാവ്യമാകുന്നു. മലയാള ഭാഷയിൽ ക്രൈസ്തവസാഹിത്യത്തിനുള്ള വൈരൂപ്യത്തെ മഹനീയമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രണയനംകൊണ്ടു മ. രാ. രാ. കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിള അവർകൾ മിക്കവാറും പരിഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. സുന്ദരതരങ്ങളായ സന്ദർഭങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചുംകൊണ്ടുള്ള വർണ്ണനകളും, ആകർഷങ്ങളായ പദബന്ധങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്ന രീതികളും, രസാലങ്കാരാദികളുടെ പ്രയോഗങ്ങളിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഔചിത്യവും ഈ കൃതിക്കു മലയാള സാഹിത്യത്തിലുള്ള മഹാകാവ്യങ്ങളുടെ പംക്തിയിലെ ശ്ലാഘനീയമായ ഒരു സ്ഥാനത്തിനു അവകാശപ്പെടുത്തുന്നു. പണ്ഡിതന്മാരും പാമരന്മാരും ഈ കൃതിയെ ഒരുപോലെ സമാരാധിക്കാതിരിക്കയില്ല: പ്രസാദമെന്ന ഗുണം ഇതിൽ അത്രമാത്രം പ്രകാശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സാഹിത്യലോകത്തിൽ ഈ അടുത്ത അവസരത്തിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുപറയുന്ന നവീന പ്രസ്ഥാനത്തിലെ പ്രസക്തി മൂലം കാവ്യാംഗനയ്ക്കുവേണ്ടതായ കർണ്ണാലങ്കാരങ്ങളേയും കേശഭാരത്തേയും മററും കളഞ്ഞല്ല യേശുവിജയത്തെ സജ്ജനസദസ്സിൽ കവി അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. കുത്തി വളത്തി തോളിൽ അടിയുന്ന കാതുകളോടും ഉച്ചിയിൽ ഉയർത്തിബന്ധിച്ച കൈശികത്തോടും മററും കൂടി അവരെ ഇന്നത്തെ വായനക്കാ

രുടെ മുമ്പിൽ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യിക്കുവാനും കവി ഒരുമ്പെട്ടിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സാഹിതീദേവിയാകട്ടേ, കാലാനുക്രലങ്ങളും പരിമിതങ്ങളുമായ അലങ്കാരങ്ങളോടും സർവ്വാദരണീയകളായ രീതികളോടും സാരസ്യത്തോടും കൂടിയാണ് വായനക്കാരുടെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതു്.

ഈ മഹാ കാവ്യത്തിലെ ഇതിവൃത്തത്തിൻെറ യോഗ്യതയെപ്പററി ആക്കും പക്ഷാന്തരത്തിന്നു അവകാശമില്ല. കഥാഗതങ്ങളായ ദേശങ്ങളുടെയും പാത്രങ്ങളുടെയും സംജ്ഞകൾ കേവലം പാശ്ചാത്യങ്ങളാകയാൽ, അവയെ മലയാളഭാഷയിൽ– വിശേഷിച്ച്, കവനകലയിൽ– ഇണക്കി ചേർത്തുകൊണ്ടു പോകുന്ന കാര്യം സുദുഷ്കരമാകുന്നു. എന്നാൽ യേശുവിജയം ഈ വിഷയത്തിലും ഒട്ടും ക്ലേശം സഹിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഇതു് കവിയുടെ പദഗ്രംഥന പാടവത്തിൻെറ മൂർദ്ധാഭിഷിക്തമായ ഒരുദാഹരണമായെടുക്കാം.

രസരത്നമായ ശൃംഗാരത്തിൻെറയും മഹാകാവ്യത്തിൽ അവശ്യം ആവശ്യങ്ങളെന്നുവെച്ചിരിക്കുന്ന വർണ്ണനകളുടെയും ചുരുക്കം ഇതിന്നു ഒരു ന്യൂനതയായി കരുതുന്നവരും ഉണ്ടായേക്കാം. മേല്പറഞ്ഞവയിൽ ഒന്നാമത്തേതു സദാചാരത്തെ ദൂഷിപ്പിക്കുന്നതും, രണ്ടാമത്തേതിൻെറ വൃഥാസ്ഥൂലങ്ങളായ പ്രതിപാദനങ്ങൾ നിഷ്പ്രയോജനങ്ങളാണെന്നു അഭിപ്രായമുള്ളവരും മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ ദുർല്ലഭമല്ലല്ലൊ.

എൻെറ അഭിപ്രായം യേശുവിജയം കരുണപ്രധാനമാകുന്നു എന്നാകുന്നു. ഭക്തിസംവർദ്ധകങ്ങളും ആദർശജനകങ്ങളുമായ ഭാഗങ്ങൾക്കു ഉദാഹരണങ്ങൾ എടുത്തുകാണിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ, ഈ അനുമോദനം തന്നെ ഒരു യേശുവിജയം ആയിത്തീരുമെന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. ഇതുപോലെയുള്ള ഒരു ക്രൈസ്തവസാഹിത്യകൃതിയുടെ ആവിർഭാവത്തെ ഞാൻ പണ്ടേതന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. പഴക്കവും തഴക്കവുംകൊണ്ടു പ്രശസ്തമായ ഒരു തൂലികയിൽനിന്നും അവതരിച്ച ആ കാവ്യതല്ജത്തിനു ഞാൻ സ്വാഗതം ആശംസിക്കുന്നു. യേശുവിജയത്തിലും അതിൻെറ പ്രണേതാവിലും ദൈവം മേല്ക്കുമേൽ ശ്രേയസ്സിനെ അഭിവർദ്ധിക്കുമാറാകട്ടെ!!

കുമാരാലയം, എറണാകുളം. 1102. 4. 6.

ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനോൻ,
ബി. എ. ; എം. ആർ. എ. എസ്.

IV.

മലയാളഭാഷയുടെ ഉന്നതിക്കുവേണ്ടി അശ്രാന്തപരിശ്രമം ചെയ്യുന്ന കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയാൻമാപ്പിള അവർകൾ കൈരളിക്കു അനർഘങ്ങളായ പല ആഭരണങ്ങളേയും സമ്പാദിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവയിൽ എല്ലാംകൊണ്ടും പ്രാഥമ്യത്തേ അർഹിക്കുന്നതു 'ശ്രീയേശുവിജയം' മഹാകാവ്യമാണെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. വിസ്തൃതമായ ലോകപരിചയം, അഗാധവും ബഹുമുഖവും ആയ പാണ്ഡിത്യം, ദൃഢമായ പരിശ്രമം, അക്ഷയമായ ഉത്സാഹം മുതലായ ഗുണങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മഹാന്മാർക്കു മാത്രം മഹാകാവ്യമാർഗ്ഗം സുഗമമായി ഭവിച്ചേക്കാം. തൽഭിന്നന്മാർ ആ പരിശുദ്ധമായ വഴിയെക്കുറിച്ചു സ്മരിക്കുവാൻക്കൂടി അനധികാരികളാകുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഈ വഴിയെ നടക്കുന്നതിൽ ഉത്സാഹികളായിരിക്കുന്നവരുടെ സംഖ്യ വളരെ കുറഞ്ഞുകാണുന്നത്. മഹാകാവ്യരചനയ്ക്കു ഉദ്യമിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽതന്നെ വിജയശ്രീയുടെ കടാക്ഷമാലയാൽ ഭ്രഷിതന്മാരും സൌരഭ്യസംഭൃതന്മാരും ആയിട്ടുള്ളവർ എത്രയൊ ചുരുക്കം! ഈ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും നമ്മുടെ ചെറിയാൻമാപ്പിള അവർകൾ സംപൂർണ്ണമായ വിജയത്തെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന സംഗതി ഞാൻ അത്യന്തം സന്തോഷത്തോടും ബഹുമാനത്തോടും കൂടി പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ഈ മഹാകൃതി ഒരു പുരാണസ്ഥാനത്തെ കൂടി അർഹിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. മതസ്ഥാപകനായ 'യേശുക്രിസ്തുവിനെ അധികരിച്ചു ഭാഷയിൽ പറയത്തക്ക വല്ല പദ്യകൃതിയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ഉണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അവയൊന്നും ഈ മഹാകൃതിയുടെ അടുത്തു നിൽക്കുന്നതല്ല. യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ ജീവിതത്തെ അധികരിച്ചു പറയത്തക്ക ഒരു പദ്യകൃതി ഭാഷയിൽ ഉണ്ടായില്ലെന്നുള്ള ന്യൂനത ഈ മഹാകാവ്യത്തിൻെറ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി പരിഹൃതമായിരിക്കുന്നു. ഹിന്ദുക്കൾ അവരുടെ രാമായണം ഭാരതം ഭാഗവതം മുതലായ മഹാഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു കൊടുത്തിട്ടുള്ള സ്ഥാനം ക്രൈസ്ത്യാനികൾ ഈ മഹാകൃതിക്കു കൊടുക്കുമെന്നാണ് എൻെറ അഭിപ്രാ

യം. ത്യാഗിവരിഷ്ഠനായ യേശുക്രിസ്തു കഥാനായകൻ– കൃതി യോ? മഹാകാവ്യം– കവി–കേരളീയക്ക ഒരു ഗുരുഭൂതനായ ചെറിയാൻമാപ്പിള. ആകപ്പാടെ വിചാരിച്ചാൽ "സതഭാഗ്യോപചയാദയം സമുദിതസ്സർവ്വാ ഗുണാനാംഗണ" എന്ന അഭിപ്രായം ഇവിടെയും യോജിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നേ പറയുവാനുള്ളു. വായനക്കാരിൽ സദാചാരനിഷ്ഠ ഈശ്വരഭക്തി മുതലായ ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങളെ അങ്കുരിപ്പിച്ചു വർദ്ധമാനങ്ങളാക്കുന്നതിനു ഈ കൃതിക്ക ശക്തിയുണ്ട്. ശ്രേഷ്ഠമായ മഹാകാവ്യം എന്ന നിലയിൽ ഹിന്ദുക്കളും സ്വമതസംബന്ധമായ ഒരു പുരാണം എന്ന നിലയിൽ ക്രസ്ത്യാനികളും നിഷ്പക്ഷഭേദമായി ഈ കൃതിയെ ആദരിക്കുന്നതാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവരുടെ ദേവാലയങ്ങളിലും സ്വന്തം ഭവനങ്ങളിലും, ഹിന്ദുക്കൾ സ്വവിദ്യാലയങ്ങളിലും ഈ കൃതി പാരായണ ചെയ്യുന്നതിനും പഠിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കുന്ന കാലം അചിരേണ സംഭവിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതിൽ കൂടുതലായി എന്തൊരു സൌഭാഗ്യമാണ് ഒരു കൃതിക്ക ഉണ്ടാകുവാനുള്ളത്?

ഉജ്ജ്വലങ്ങളായ കവിതാഗുണങ്ങളുടെ പൌഷ്കല്യംകൊണ്ടു വിചാരിക്കയാണെങ്കിലും ഈ കൃതിക്ക ലബ്ധമാകുന്ന സ്ഥാനം ഉന്നതം തന്നെയാണ്. ചെറിയാൻമാപ്പിളയുടെ സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനം മുൻപേതന്നെ കേരളീയക്ക വളരെ രുചിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാകുന്നു. സുമധുരപദഘടനാപടിയാനായ ചെറിയാൻമാപ്പിളയുടെ 'സരസ്വതി'യെ 'രസവഷ'കാലത്തുകൂടി എവിടെയും എപ്പോഴും പ്രസന്നയായല്ലാതെ കാണുകയില്ല. 'ഹിമാദ്രിശിരോത്സംഖ്യാപതൽജാഹ്നസാഹങ്കാരതരംഗസംഘസഹജശ്രീഹാരിയാ' യ സൂക്തിക്രമത്തിൽ വാർദ്ധക്യംകൊണ്ടു പരിപക്വത വന്ന നമ്മുടെ കവിക്ക അത്ര രുചിയില്ലെന്നു കാണാം; എന്നാൽ "രസാലകലികാന്തരമന്ദമന്ദനിഷ്യന്ദമാനമകരന്ദഝരീധുരീണ" മായ വാഗ്വൈഭവം അദ്ദേഹത്തിനു നിസർഗ്ഗസിദ്ധമാണ്. ഈ ഗുണവിശേഷം ഈ കാവ്യത്തിൽ എവിടെയും പ്രസരിക്കുന്നുണ്ട്.

'അനുയായാൽ പ്രതിപദം സർവ്വധർമ്മേഷുമദ്ധ്യമാം' എന്നു വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്ന തത്വത്തെ ഈ കൃതിയുടെ കർത്താവു നല്ലപോലെ ആദരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അഹങ്കാരസങ്കലിതനായ ഒരു ഉല്പതിഷ്ണുവിനെപ്പോലെ പൂർവ്വ

മതമൊക്കെ അര നിമിഷംകൊണ്ടു തട്ടിത്തകർത്തുടച്ചുകളഞ്ഞു, തൽസ്ഥാനത്തു നവീനങ്ങളായവയെ ഇറക്കുമതിചെയ്തു സ്ഥാപിക്കുന്ന നയം ചെറിയാൻമാപ്പിളയ്ക്കില്ല. എന്നാൽ പഴയതിൽനിന്നു അണുപ്രായമെങ്കിലും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും മാറുകയില്ലെന്നുള്ള നിശ്ചയത്തോടുകൂടി പ്രാചീനമതങ്ങളെ അത്രമാത്രം മുറുകെപ്പിടിച്ചു സൂക്ഷിക്കുന്ന യഥാസ്ഥിതികത്വവും നമ്മുടെ കവിയ്ക്കില്ല. പിന്നയോ? വിസ്തൃതഹൃദയനായ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനെപ്പോലെ, അന്യോന്യവിരുദ്ധങ്ങളായ ഈ രണ്ടു മതങ്ങളുടെയും നടുവിൽനിന്നു അവയുടെ കുററങ്ങളും കുറവുകളുംതീർത്തു അവയെ സംയോജിപ്പിക്കുകയാണ് ചെറിയാൻമാപ്പിള ചെയ്യുന്നതു്. ഉല്പതിഷ്ണുക്കളുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ യാഥാസ്ഥിതികന്മാർ തീരെ രസിക്കയില്ല; യാഥാസ്ഥിതികന്മാരുടെ മാർഗ്ഗമോ ഉല്പതിഷ്ണുക്കൾക്കു അരുചികരം! ഇതാണ് ഇന്നത്തെ സാഹിത്യത്തിൻെറനില. ഇവരെ രണ്ടുപേരേയും രസിപ്പിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ മദ്ധ്യസ്ഥനായ ചെറിയാൻമാപ്പിള നല്ല നൈപുണ്യം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.

നഗരാർണ്ണവശൈലത്തു ചന്ദ്രാർക്കാദി വർണ്ണനങ്ങളെക്കൊണ്ടു സർഗ്ഗങ്ങളെ അടിച്ചു നീട്ടി കാവ്യശരീരത്തെ അസ്ഥാനത്തിലും സ്ഥാനത്തിലും സമുഷ്ടമാക്കുന്നവിഷയത്തിൽ നമ്മുടെകവി മാഘൻെറയോ, മങ്ഖകൻെറയോ ശ്രീഹർഷൻെറയോ ശിഷ്യനല്ല.എന്നാൽ ചെറിയാൻമാപ്പിളയുടെ അപ്രതിഹതമായ പ്രതിഭാപ്രവാഹത്തിൻെറ സ്വഭാവം വിചാരിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിനു വേണമെങ്കിൽ മറെറാരു മാഘനും മാങ്ഖകനും ശ്രീഹർഷനും ആയി പ്രകാശിക്കുവാൻ വിഷമതയില്ലെന്നുകാണാം. വാസ്തവത്തിൽ കവിതാഗുണംകൊണ്ടു് മഹാകവിശിഖാമണിയായ ക്ഷേമേന്ദ്രനോടാണ് ചെറിയാൻമാപ്പിളയ്ക്കു് അടുപ്പമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. 'എത്ര വലിപ്പത്തിൽ വർണ്ണിക്കേണ്ട സംഗതിയും ഭംഗിയായി ചുരുക്കിപ്പറയുക' മററു കവികൾ അനവധി സർഗ്ഗങ്ങളിൽ വർണ്ണിച്ചു കാണിക്കുന്ന ഭംഗി, ക്ഷേമേന്ദ്രനു അരപ്പാദത്തിലും ചിലപ്പോൾ ഒരു പദത്തിലും തന്നെ അടക്കുവാൻ കഴിയും. ഇതു ക്ഷേമേന്ദ്രൻെറ വിശേഷഗുണമാണ്, അലങ്കാരത്തിൽ അത്യാസക്തിയില്ല, എന്നാൽ വേണ്ടിടത്തു പിശുക്കില്ലാതെ പ്രയോഗിക്കും. അവയുടെ ഭംഗി നിസർഗ്ഗസിദ്ധമാകുന്നു. ഈ ഗുണങ്ങൾതന്നെയല്ലയോ ചെറിയാൻമാപ്പിളയുടെ കൃതിയിലും സഹൃദയന്മാർ കാണുന്നതു്?

ക്ഷതിലക്ഷണമൊത്തുയാമിനീ-
സതിയിൽ കണ്ടിടരാന്നിട്ടും വിധം
ദ്യുതിമിക്കതു മസ്തമായിവെൺ-
മതിതേടുന്നിതുപശ്ചിമാശയേ
ഗതസപ്തതിവൃദ്ധനൊപ്പമൂർ-
ജിതമില്ലാതെ ചമഞ്ഞു ചന്ദ്രിക
മൃതമിനവിലോചനങ്ങൾ പോൽ
ച്യുതശോഭോൽക്കരമായുഡുവ്രതം
പുകപോൽ പെരുകുന്ന മഞ്ഞുതൻ
നികരം ദിക്കുകളേ മറക്കയാൽ
നികടത്തിലിരുന്നിട്ടുന്നതും
ശകലം ദൃഷ്ടിയിലെത്തിടാതെയായ്. സർഗ്ഗം. 15.

ഇത്യാദി നിസർഗ്ഗസുന്ദരങ്ങളായ പദ്യങ്ങളേ രചിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഒരു കവിക്ക്, വേണമെങ്കിൽ ഒരു 'ഉദയ'മോ 'സമുദ്ര'മോ കൊണ്ടുതന്നെ ഒരു മഹാകാവ്യം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നതിനു വാദമില്ല. ഈ കാവ്യത്തിൽ എവിടെനോക്കിയാലും ഈ വിധം അകൃത്രിമമായ രമണീയത കളിയാടുന്നതു കാണാം.

ചെറിയാൻമാപ്പിളയുടെ നൂതനസന്താനമായ ഈ മഹാകാവ്യം സർവ്വപ്രകാരേണയും സഹൃദയജനാരാധനീയമായി ഭവിക്കുമെന്നതിനു സംശയമില്ല. കാകളിയുടെ കളിയിലും ഗാഥയുടെ ബാധയിലും മയങ്ങി യഥാർത്ഥമായ കവിതയും അതിൻെറ പ്രസ്ഥാനവും എന്താണെന്നു ജനസമുദായം വിസ്മരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ, പുരാതനമഹാകാവ്യചൈതന്യത്തെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമം ഏററവും അഭിനന്ദനീയമാകുന്നു; അത്രയുമല്ല ഇതിനേക്കാൾ വലിയ ഒരു ഗുണം കവിതാചൈതന്യോദ്ധാരണത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും ഭാഷയ്ക്കു ചെയ്യേണ്ടതായിട്ടില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ യേശുവിജയകർത്താവിനു സംപൂർണ്ണമായ കൃതാർത്ഥതയ്ക്കു അവകാശമുണ്ട്.

വടക്കുംകൂർ രാജരാജവർമ്മ രാജാ.

ശ്രീയേശു വിജയം

മഹാകാവ്യം.

ഒന്നാം സർഗ്ഗം.

ദൈവം-- ദൈവദൂതന്മാരുടേ സൃഷ്ടി- അഹംകാരത്താൽ അവരിലൊരുഭാഗം പിശാചന്മാരായി നരകത്തിൽ വീഴുന്നു- ആദിമാനുഷനായ ആദത്തിൻെറ സൃഷ്ടി- പറുദീസാ- ആദം പറുദീസായിൽ വസിക്കുന്നു- ഒരു മരത്തിൻെറ പഴം തിന്നരുതെന്നു ദൈവം ആദത്തിനു പ്രമാണം കല്പിക്കുന്നു- ആദത്തിൻെറ സഹധർമ്മിണിയായ ഹാവാ- പിശാചന്മാരുടെ അസൂയ- മനുഷ്യനെ വഞ്ചിപ്പാൻ പിശാചൻ സർപ്പാകൃതിയിൽ പറുദീസായിൽ ചെല്ലുന്നു- സർപ്പവും ഹാവായും തമ്മിലുണ്ടായ സംഭാഷണം- ഹാവാ സർപ്പത്തിൻെറ കപടവചനത്താൽ മയങ്ങി വിലക്കപ്പെട്ട വൃക്ഷഫലം പറിച്ചു കുറേ തിന്നുകയും ശിഷ്ടം ഭർത്താവിനു കൊടുപ്പാൻ കൊണ്ടുചെല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു- ആദത്തിൻെറ പരിഭ്രമം- ആദവും ഹവ്വായും തമ്മിലുണ്ടായ സംഭാഷണം- ആദത്തിൻെറ വിചാരം- ഒടുവിൽ ആദവും പഴം ഭക്ഷിക്കുന്നു- ദൈവം പറുദീസായിൽ പ്രത്യക്ഷനായി സർപ്പത്തെ ശപിക്കയും അവൻെറ തലയെ ക്രിസ്തു ചതയ്ക്കുമെന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു- ഹാവായ്ക്കും ആദത്തിനുമുണ്ടായ ന്യായവിധി- അവരെ പറുദീസായിൽനിന്നു പുറത്താക്കുന്നു.

വരദൻ സുതനാമീശൻ-നരകാഹിയെ വെന്നിടാൻ
നരനായ ചരിത്രം ഞാ-നുരചെയ്യാം ചുരുക്കമായ്. 1

പ്രിയമേറും ജനകനും-ദയകൂടിയ പുത്രനും
പ്രയതാത്മാവുമാം ദൈവം-നിയതം മാമകാശ്രയം. 2

ദിവ്യൻ നിർമ്മായനദ്ദേവൻ-ഭവ്യത്തിൻനിധി നിർമ്മലൻ,
അവ്യയൻ, പുരുകാരുണ്യ-ദ്രവ്യൻ പൂജ്യൻ, വരപ്രദൻ. 3

സൂക്ഷ്മകോടികളെക്കാളും-വീര്യമേറിടുമീശ്വരൻ
കാര്യകാരണസംയോഗ മാശ്ചര്യഗുണസാഗരം. 4

തന്നാൽതാനായ സർവ്വേശ-നൊന്നായെങ്ങും നിറഞ്ഞവൻ
എന്നാളുമുള്ളോരാ-ളെല്ലാം-നന്നായുള്ളിലറിഞ്ഞവൻ. 5

ഈ മഹോന്നതനീശൻ ത-ന്നോമൽതത്വം ഗ്രഹിക്കുവാൻ
കാമം നിഷ്ഫലമത്രേ; നി-സ്സീമമാണ്ായതാഴിപോൽ. 6

നേരും നീതിയുമേറീടും കാരുണ്യക്കടലീശ്വരൻ
ചാരുശ്രീവിലസുംവാനും-പാരും സൃഷ്ടിച്ചു മുന്നമേ. 7

വാനത്തിലുല്ലസിപ്പാനു-ദ്യാനത്തിൽ കുസുമങ്ങൾപോൽ
വാനവാവലിയെദ്ദൈവ-മൂനമററുളവാക്കിനാൻ. 8

അക്ഷയത്വാദിയാം ദിവ്യ-ലക്ഷണംസർവ്വമീശ്വരൻ
ദക്ഷരാം വാനവക്കെല്ലാം-പക്ഷമായേകി സാദരം. 9

ഈ വരാവലിവാനോരാ-മേവക്കും സദയം സമം
ദൈവമേകിയതിൻശേഷ-മീവണ്ണമരുളീടിനാൻ. 10

"അനാദി മൽസുതനെയും-സനാതനസുഖത്തിനായ
അനാരതം വൈമനസ്യം-വിനാ നിങ്ങൾ നമിയ്ക്കണം. 11

"തന്നിഷ്ടത്തിൻപ്രഭാവത്താ-ലെന്നിഷ്ടം നിരസിക്കിലൊ
ന്നിടും ഘോരമാമാപ-ത്തെന്നിതേവരുമോർക്കണം.,, 12

വിരുതേറിയ വാനോരി-ലൊരുഭാഗം തദന്തരേ
"അരുളുംപടി ചെയ്യാ"മെ-ന്നുരുഭക്തിയൊടോതിനാർ. 13

മററുള്ള വാനോരെല്ലാരും-മുററും ഗർവ്വത്തൊടക്ഷണം
"ചെററുമങ്ങനെവന്ദിപ്പാൻ-പററുകില്ലെ"ന്നുചൊല്ലിനാർ. 14

എതിരററൊരു ഗർവ്വത്താൽ-മതികെട്ടവരീവിധം
പ്രതികൂലിക്കയാലീശ-നതിയായ്തീർന്നു നീരസം. 15

നിരന്ത ദുഃഖസങ്കേതം-നരകം തീർത്തു സത്വരം
പരമൻ നാഥനദ്ദൂത-നിരയെത്തള്ളിനാനതിൽ. 16

ശിഷ്ടനീശ്വരനൻപററ-ദുഷ്ടന്മാരുടെ ദീപ്തിയെ
നഷ്ടമാക്കി വിരൂപത്വം-രുഷ്ടനായരുളീടിനാൻ. 17

നരകം ചേർന്ന വാനോർതൻ-നിര കൈവിട്ട സൽപദം
സരസംനൽകുവാൻ മണ്ണാൽ-നരനെത്തീർത്തു തമ്പുരാൻ. 18

ആദമെന്നുള്ള പേരർത്ഥ-മാദരിച്ചരുളിപ്പരൻ
ഏദൻതോട്ടം വസിപ്പാനായ്-മോദമോടവനേകിനാൻ. 19

പച്ചപ്പുല്ലണി പൂണ്ടേററം-മെച്ചമായിടുമസ്ഥലം
പച്ചപ്പട്ടു വിരിച്ചോരു-മച്ചകംപോലെ മഞ്ജുളം. 20

ഇടതൂർന്നധികം കാന്തി-തടവും പത്രപങ്ക്തിയാൽ
ഇടമൊക്കെ മറയ്ക്കുന്നു-വിടപിക്കൂട്ടമായതിൽ. 21

നീരദശ്രീപെടും പത്ര-പൂരങ്ങളരുണാതപം
ചേരവേധൂമളപ്പട്ടിൻ-നീരന്ധ്രരുചിയേന്തിടും. 22

ഗുണവും മണവും സ്വാദും-ഗണനീയാഭയും സമം
ഇണങ്ങും കായ്കളാൽ വൃക്ഷ-ഗണം മിന്നുന്നു നിസ്തുലം. 23

മരങ്ങളിലിരുന്നോരോ-തരം പക്ഷികളെപ്പൊഴും
മരന്ദ മഞ്ചിടും ചാരു-സ്വരത്താൽ പാടുമിൻപമായ് 24

നയനങ്ങൾക്കു സാഫല്യം-നിയതം ചേർത്തിടുംവിധം
പ്രയതശ്രീപെടും വല്ലീ-ചയമുണ്ടേതനെങ്ങുമേ. 25

സൗരഭ്യത്തിൻപ്രവാഹത്തെ-ദൂരത്തും ചേർത്തനുദിനം
നീരന്ധ്രമവയിൽപ്പൂവിൻ-പൂരം മിന്നുന്നു സന്തതം. 26

മലർതൻ മധുവുണ്ടുണ്ടു-വലഞ്ഞു മധുപാളികൾ
ബലമററു ചരിക്കുന്നു-നില തെററിയ മാതിരി. 27

ഇണക്കമേറുമേണത്തിൻ-ഗണമാശങ്കയെന്നിയേ
തൃണം തിന്നു നടക്കുന്നി-തിണ ചേർന്നേതിടത്തിലും. 28

നിലവിട്ടുഴകുള്ളോര-സ്ഥലത്തെ നദി നാലിലും
ജലം പളുങ്കിനിണയായ്-വിലസുന്നിതനാവിലം 29

തളരാതെ തളിർക്കൂട്ടം-വിളങ്ങും പൂക്കളെന്നിവ
ഇളംതെന്നൽ ചലിപ്പിച്ചു-വിളയാടുന്നിതെങ്ങുമേ. 30

അഴകോടമരുംനല്ല-തഴപ്പേറുന്ന വാഴയിൽ
അഴലേശാതിരുന്നുണ്ണാൻ-പഴംതിന്നുന്നിതെപ്പൊഴും 31

ദയിതാവലിയെച്ചുററും-നയിച്ചോമൽസ്വനത്തൊടും
മയിലിൻകൂട്ടമങ്ങെങ്ങും-ലയിച്ചാടുന്നു നിസ്തുലം. 32

പരമാനന്ദമേവക്കും-പരമുണ്ടാക്കുമിസ്ഥലം
നരനേകിയ പിൻപീശ-നുരചെയ്തു സഗൗരവം. 33

"തരുക്കളുടെ പകപ്പങ്ങ-ളുരുമുത്തൊടശിച്ചുനീ
നിരുപദ്രവമിത്തോപ്പിൽ-മരുവീടുക സൗഖ്യമായ്. 34

"ഒരു വൃക്ഷമിതാമദ്ധ്യേ-മരുവുന്നുണ്ടതിൻപഴം
ഒരുനാളുമശിക്കാപ്പാൻ- കരുതീടുക നീ സദാ. 35

"അതിരില്ലാത്തതാമാത്മ-ക്ഷതി ചേത്തിടുമപ്പുഴം
മതികെട്ടശനം ചെയ്യാൽ-മൃതി വേഗത്തിലെത്തിടും." 36

നല്ലാക്കുമരുളും സ്വാപ-മുൽപാദിപ്പിച്ചവനുടൻ
തൽപാശ്വാസ്ഥിയെടുത്തീശൻ-പില്ലാടുണ്ടാക്കി നാരിയെ 37

ഉണർന്നെണീററിരുന്നോര-ക്ഷണത്തിൽ കണ്ടുപെണ്ണിനെ
ഘ്യണയോടരികിൽ ചേത്തു-തുണയാക്കീടിനാൻ നരൻ. 38

എതിർററുള്ളൊരത്തോപ്പി-ലതിമോദമൊടാ നരൻ
മതിനേർമുഖി ചേർന്നീശ-സ്തുതിയും ചെയ്തു മേവിനാൻ. 39

സൃഷ്ടികൾക്കൊക്കെനേതാവായ്-തുഷ്ടി കൈക്കൊണ്ടുമാനവൻ
പുഷ്ടികൂട്ടം പഴക്കൂട്ട-മഷ്ടിയാക്കി വിളങ്ങിനാൻ. 40

ഹിതമേതും നരന്നേകാൻ-ധൃതമോദം തദന്തികേ
സതതം ദൈവദൂതന്മാ-രതനുശ്രീയൊടെത്തിടും. 41

ആദത്തിൻ വാക്കു ജനൂക്ക-ളാദരത്തൊടു കേട്ടടൻ
ഭേദമററാചരിച്ചെന്നും- മോദമാനരനേററിടും. 42

ആപത്തു,ക്ഷാന്തി, പയ ദാഹം,- ശാപം, ഭീ,രോഗ,മെന്നിവ
സ്വാപത്തിൽപോലുമേശാതെ- താപമററവർമേവിനാർ. 43

കോപം വ്യാജം, മദം ദോഷാ-രോപം പൈശൂന്യ;മിത്തരം
പാപങ്ങളറിയാതായ്-രൂപരാമവർ മിന്നിനാർ. 44

നരകാഗ്നിയിലായോർ തൻ-നിരയ്ക്കൊരളവെന്നിയേ
നരന്നണഞ്ഞ സൗഭാഗ്യം-വിരസത്വനിദാനമായ്. 45

കുടിലാശയരാം ഗർവ്വ-ക്കൊടി കെട്ടിയ കശ്മലർ
അടികിട്ടിയസപ്പംപോൽ-ചൊടിച്ചൊന്നിച്ചുചൊല്ലിനാർ. 46

"ഹാ! കഷ്ടമീശരചൻ നമ്മെ-ശ്ശോകത്തീയിൽ കളഞ്ഞിതാ
നാകം മാനവനേകീടാൻ-പാകത്തിൽപ്പണിയുന്നുപോൽ! 47

"മഹിതക്കണിയാം ദൈവ-മഹിതം പൂത്തിയാക്കുവാൻ
മഹി തൻെറ പൊടിയ്ക്കേവം-മഹിമയ്ക്കിട നൽകയോ? 48

"മഹാശയക്ക തീർത്തോരാ-മഹാഭാഗ്യസ്ഥലത്തിനെ
മഹാത്മാവായിടും ദൈവം-മഹാചപലനേകുമോ? 49

"ഇജ്ജനുന്മാക്ക മേന്മേലും-ലജ്ജചേത്തഴലേററുവാൻ
സജ്ജനാലംബമാം ദൈവം- സജ്ജമാക്കുന്നു സർവ്വവും 50

"മോശമാം ചിന്തയാലീനാ-മീശനോടു മറുക്കയാൽ
നാശമുണ്ടായതോർത്തേറും-ക്ലേശം നിഷ്ഫലമാണിനി. 51

"തെററുചെയ്തതിനാൽ ഭാഗ്യ-മററുനാം നരകത്തിലായ്;
ചെററുമാകാത്തൊരീ നമ്മെ-മററും നിന്ദിക്കയോ പരൻ? 52

"എന്നേയ്ക്കുമിക്കൊടും തീയിൽ-തന്നേ വെന്തുകിടന്നിടാൻ
അന്നേററവിധിയെക്കാളും-നന്നേ ദുസ്സഹമിപ്പണി. 53

"അതിനാലേവരുംചേർന്നു-മതിപൂർവ്വം ശ്രമിച്ചു നാം
അതിവേഗത്തിലീ സൃഷ്ടി-ചതിയാൽ ചീത്തയാക്കണം. 54

"മണിതന്നിണയറേറാര-ഫണിചെങ്കല്ലിനേകുവാൻ
ഗുണിയാം പരനിച്ചെയ്യും പണിവല്ലാതെയാക്കണം. 55

"നട്ടുക്കുള്ള മരം ദൈവം-തട്ടത്തിട്ടുണ്ടവന്നുപോൽ;
അട്ടത്തതിൻ പഴം തീററാൻ-മിട്ടുക്കളോരൊരുങ്ങുവിൻ. 56

"ചതിയാലപ്പഴം മർത്ത്യൻ-മതിമന്ദിച്ചശിക്കിലോ
ഗതികെട്ടവസാനം ദു-ർഗ്ഗതിത്തീയ്ക്കുവകാശിയാം. 57

"ഒരുക്രമത്തിനീനമ്മെ-നരകാഗ്നിയിലീവിധം
പരമാത്മാവു ശിക്ഷിച്ചു-തരസാ തള്ളിയില്ലയോ? 58

"നരൻ വാനോരിലൊട്ടേറെ-ത്തരം താണവനാകയാൽ
പരമൻ തദാപത്തിങ്ക-ലൊരല്പം ദയ തേടിടാം. 59

"എന്നാലുമവനെ ദൈവ-മെന്നാളും തക്ക ശിക്ഷയാൽ
ഭിന്നാന്തരം ഗനാമ്മാരു-ന്നായിട്ടു കുഴക്കിടും. 60

"ഇന്നാളിലുള്ളൊരിപ്പൊക്ക-മൊന്നാകെത്താഴമക്ഷണം;
അന്നാളിവന്നു നൈരാശ്യം-കുന്നായെത്തി വലഞ്ഞിടും. 61

"മതി കെട്ടവനന്നേര-മതിയായ പിഴചെയ്യുപോം;
മതിനാമന്നു നിർവ്വാദ-മതിമാത്രം കൃതാർത്ഥരാം. 62

"പാപം ചെയ്തീവിധം മർത്ത്യൻ-ശാപം നേടുകിലീശ്വരൻ
താപമേശാത്തൊരു സ്വർഗ്ഗം-കോപം പൂണ്ടവനേകിടാ. 63

"പാരമെന്തിനു പാപത്തിൻ-ഭാരത്താൽ ബലമററിവൻ
ഘോരമാം നരകാഗ്നിക്കാ-ഹാരമായിച്ചമഞ്ഞിടും. 64

"ലേശമഞ്ചാതെ ചെന്നിപ്പോൾ-നാശം ചേർക്കാഞ്ഞിലോനരൻ
ക്ലേശം കൂടാതെ വാനേറും-മോശം നമ്മൾക്കതേററവും. 65

"അതിനാലിനി വേഗത്തിൽ-ക്ഷിതിയിൽചെന്നു ഗ്രുഢമായ്
ചതിയാലവനീനമ്മൾ-ഗതികേടേകി വയ്ക്കണം." 65

നന്നിതെന്നോതിയക്കൂട്ട-മൊന്നിച്ചതിലൊരുത്തനെ
ചിന്നിച്ചോരുന്ന രുട്ടോടും-മന്നിടത്തിലയച്ചുതേ. 67

നരൻെറ വാസോദ്യാനത്തി-ലുരഗാകൃതി പൂണ്ടവൻ
തരസാ ചെന്നു നാശത്തിൻ-മരത്തിൽക്കേറി മേവിനാൻ. 68

അല്പനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ-നല്പഴങ്ങൾ പറിക്കുവാൻ
ഉല്പലേക്ഷണയാം നാരി-തൽപഥത്തിങ്കലെത്തിനാൾ. 69

കളുവാൽ മത്ത്യനെത്താഴ്ത്തി-ക്കളുവാൻ കരുതിത്തദാ
കളുവാണിയൊടീവണ്ണം-കളുവാക്കോതി പന്നഗം. 70

"ഭുവിന്നിണങ്ങുമണിയായ്-മേവിടും ചടുലേക്ഷണേ!
ദേവി! മാമകമാം വാക്യ-മാവിമ്മോദം ശ്രവിക്ക നീ. 71

"കമനീയത പൂണ്ടോരി-ദ്രുമത്തിൻെറ പഴങ്ങളെ
വിമലേ!നോക്കിടാതിപ്പോ-ളുമന്ദം പോവതെങ്ങു നീ? 72

"ഗുണഭംഗികളീവണ്ണ-മിണങ്ങിടും പഴങ്ങളെ
തൃണതുല്യം സുശീലേ! നീ-ഗണനം ചെയ്യിടുന്നുവോ? 73

"നിന്നുകേൾക്കുക നീ ഭവ്യം-ചിന്നുമീമാതിരിപ്പഴം
ഇന്നു കാണിച്ചൊരേടത്തു-മെന്നു ബോധിക്ക സുന്ദരി! 74

"അതിനാലുടനേതന്നെ-മതിമോദം കലന്നു നീ
ഇതിൻപഴം പറിച്ചാലും-മതി വൈമുഖ്യമുത്തമേ!" 75

മുന്നം കേൾക്കാത്തതായുള്ള-പന്നഗത്തിൻെറ വാക്കിനാൽ
ഒന്നന്ധാളിച്ചു പിന്നോക്കം-നിന്നു പിൻപവളോതിനാൾ. 76

"ഒട്ടുങ്ങാതുള്ള മാഹാത്മ്യം-പെട്ടുമെങ്കിലുമിപ്പഴം
തൊട്ടുകില്ലിജ്ജനം തീരെ-ത്തട്ടത്തിട്ടുണ്ടതീശ്വരൻ. 77

"നിലവിട്ടുള്ള കൂറോടി-നിലയിൽപ്പോററുമീശ്വരൻ
വിലക്കിയൊരു വൃക്ഷത്തിൻ-ഫലം ഞങ്ങളുശിച്ചിടാ. 78

"എന്നു തന്നെയുമല്ലെങ്ങു-മൊന്നുപോലെ മരങ്ങളിൽ 79
മിന്നും കനികൾ ഞങ്ങൾക്ക-തിന്നുവാനുണ്ടു സർവ്വദാ.

"അവയാൽ തൃപ്തി തേടാതെ-യവതാളം തുടങ്ങിയാൽ
അവസാനത്തിലാതങ്ക-മവശ്യം വന്നുചേർന്നിടും." 80

സാവജ്ഞമവളോടപ്പോ-ളീവണ്ണം ചൊല്ലി പന്നഗം;
"ദൈവത്തിൻ കൗശലം സർവ്വ-മേവക്കുമറിവാൻ പണി. 81

"ബിസാംഗി! കേൾക്കകൽപ്പുള്ളോ-രസാരക്കണെയും ഗുണം
സ്വസാഹസത്താൽ തെററിപ്പ-തസാധാരണമല്ലെടോ. 82

"തരത്തിലിപ്പഴത്തിൻെറ-വരത്വമറിഞ്ഞവൻ
പരക്കത്തണവാനീഷ്ട്യാ-ഭരത്താൽ സമ്മതിച്ചിടാ. 83

"ഉള്ള നേരു പറഞ്ഞീടാം-കള്ളമെള്ളോളമില്ലതിൽ;
ഉള്ളം തെളിഞ്ഞു നീ കേട്ടു-കൊള്ളണം കമലേക്ഷണേ! 84

ഇളമാൻമിഴി! നിന്നോടു-കളവോതുന്നതെന്തിനായ്?
അളവററുള്ളോരൈശ്വര്യം-വിളയിച്ചിടുമീമരം. 85

"വിലസീടുമിതിൻദിവ്യം-ഫലം നിങ്ങളസംശയം
അലസാപാംഗി! തിന്നാലീ-നിലപോയ് ദൈവതുല്യരാം. 86

"കിടകൂടാതിരിപ്പാനി-ത്തടവുണ്ടാക്കി തമ്പുരാൻ;
അടവാണൊക്കെയെന്നോക്കെൻ-മടവാരണിമാലികേ! 87

"അനുവാസരമന്യേഷ്ട-മനുവത്തിച്ചിതേവിധം
അനുഭാവം വൃഥാ നിങ്ങൾ-തനുവാക്കുന്നതത്ഭുതം. 88

"വനിതാരത്നമേ! വേഗം-ജനിസാഫല്യമെത്തുവാൻ
ഇനിപ്പഴം പറിച്ചാലും;-കുനിക്കാം കൊമ്പിതൻപൊട്ടം." 89

ഉന്നതിയ്ക്കാശ തെല്ലപ്പോൾ-തന്നകത്തങ്കുരിക്കയാൽ
പന്നഗോക്തികൾ നേരെന്നു-സ്സന്നതാംഗി നിനച്ചുപോയ്. 90

ആശയാലുള്ള ദുഷ്കാല-പാശത്തിൽപെട്ടു മൂഢയായ്
നാശമുണ്ടാക്കുമപ്പഴം-പേശലാംഗി പറിച്ചുപോയ്. 91

ഒന്നുരണ്ടപ്പൊഴേതന്നേ-തിന്നു സംഭ്രാന്തചിത്തയായ്
ചെന്നു പിന്നെ പ്രിയതമൻ-തന്നുപാന്തത്തിലോമലാൾ. 92

അഴൽതൻമൂലമായോര-പ്പഴം കണ്ടു വിഷണ്ണനായ്
കുഴങ്ങിക്കാന്തയോടാദ-മുഴറിച്ചൊല്ലിനാനിദം. 93

"നട്ടുക്ക നില്ക്കും വൃക്ഷത്തി-ന്നടുക്കെപ്പോയതെന്തുനീ?
കെട്ടുക്കമിപ്പഴം കൈയി-ലെടുപ്പാനെന്തു കാരണം? 94

"അറിവററെന്തിനിപ്പഴം-വെറിപൂണ്ടു പറിച്ചുനീ?
എറികായതു ദൂരത്തെൻ-മറിമാൻമിഴി വല്ലഭേ!, 95

ആദത്തിൻ നിലയും നോക്കും-ഖേദവും കണ്ടുതൽക്ഷണം
ഹാ!ദരം ഏത്തിത വാച്ചേററം-സാദമത്തനിതേടിനാൾ. 96

ചിറകമ്പാലുരുത്തോര-പ്പുറവയ്ക്കാപ്പമോമലാൾ
വിറച്ചു കുടിലൻ സപ്പം-പറഞ്ഞ കഥ ചൊല്ലിനാൾ. 97

ഇടിവാൻ മനസ്സോടും-വടിവറേറാതി മാനവൻ
"മുടിവുണ്ടാക്കി നാം മണ്ണി-ലടിവാൻ പാമ്പിനാശയോ? 98

"പരമാദരമൊത്തീനാം-പരമാത്മാവു തൻഹിതം
പരമാർത്ഥത്തോടോർക്കാഞ്ഞാൽ-പരമെന്താണൊരാശ്രയം? 99

"ഉരഗോക്തികൾ കേട്ടാജ്ഞ-നിരസിച്ചിപ്പഴം പ്രിയേ!
സരസം നാമശിച്ചെന്നാൽ-മരണം ക്ഷണമെത്തിടും" 100

സനിശ്വാസം തദാ വീണ്ടും-വനിതാരത്നമോതിനാൾ
"ഇനിയപ്പേടി വേണ്ടൊട്ടു-മെനിയ്ക്കായതു ബോദ്ധ്യമായ്." 101

അഴലൊത്തുടനാദം കാർ-കുഴലാളൊട്ടു ചൊല്ലിനാൻ;
"പിഴചെയ്തു കഴിഞ്ഞോനീ?- പഴമയ്യോ!! ഭജിച്ചിതോ? 102

"മതികെട്ടിന്നു നീ പാമ്പിൻ-ചതിയിൽ ചെന്നു ചാടിയോ?
ഗതിയെന്താണിനിത്താപ- മതിരററണകില്ലയോ? 103

"വരിഷ്ഠരാം വാനവന്മാർ-ദുരിത പ്രതിപത്തിയാൽ
എരിയും തീയിലായ ത്തീന്ന- ചരിതം നീ മറന്നുവോ? 104

"കഷ്ടം ദൈവപ്രമാണത്തെ-സ്പഷ്ടമിന്നു മറുത്തുനീ
ദുഷ്ടയായ് ത്തീന്നു സൗഭാഗ്യം-നഷ്ടമാക്കിക്കളഞ്ഞുവോ? 105

"മോഹം നിമിത്തമയ്യോ! നീ- സാഹസത്തിനൊരുങ്ങിയോ?
ഹാ ഹന്ത! കഠിനം ദൈവ-ദ്രോഹത്തിന്നു മുതിന്നുവോ? 106

"ദോഷത്തംകൊണ്ടുനീപാമ്പിൻ-ഘോഷത്തെക്കേട്ടു മൂഢയായ്
ദോഷത്തിൽ പെട്ടു ദൈവത്തിൻ-ദ്വേഷത്തിനിരയായിതോ? 107

"മടിയാതുരഗത്തിൻ ചൊൽ-പ്പടിയോ നിന്റെ ചേഷ്ടിതം?
വടിയാലതിനെ ക്ഷിപ്ര-മടിച്ചന്തം വരുത്തണം. 108

"ഇന്നു ചാകാതിരുന്നാലും- വന്നുകൂടും വിപത്തുകൾ;
എന്നു ബോധിക്കണം നീ; ഞാൻ-തിന്നുകില്ലിതൊരിക്കലും, 109

"നിലവിട്ടഴൽ വർദ്ധിച്ചു- നിലത്തുചെറുമല്ലപോൽ
ബലമററു പതിച്ചേവം-വിലപിച്ചു വിലാസിനി. 110

"കഷ്ടമയ്യോ! മഹാകഷ്ടം!– നഷ്ടമെൻഭാഗ്യമത്രയും
വിഷ്ടപേശാജ്ഞലംഘിച്ച–ദുഷ്ടയായ് ഞാൻ ചമഞ്ഞുവോ? 111

"ചന്തമേറിടുമിദ്ദേഹം– ഹന്ത! ഞാൻ സന്ത്യജിക്കയോ?
അന്തരംഗത്തിലിക്കായ്യം–ചിന്ത ചെയ്യുന്നു ദുസ്സഹം. 112

"വിരസം ലേശമേശാതെ–വരസന്തുഷ്ടരായ് സദാ
സരസംവാണ നാം തമ്മിൽ–തരസാ പിരിയേണമോ? 113

"ക്ഷണനേരം പിരിഞ്ഞെന്നാൽ–കണകൊണ്ടുകണക്കുടൻ
ഘ്ലണപൂണ്ടെത്തുമെൻ കാന്ത–നിണ വേവ്വിട്ടിരിക്കുമോ? 114

"മൂതിതേടുന്നതായാലെൻ–ഗതിയെന്തെങ്ങു ചേർന്നിടും?
മതിതന്നിലിതോർക്കുമ്പോ–ളെതിരററണയുന്നുമാൽ. 115

"വെന്തുവെന്തുരുകീ ഹൃത്തു–ന്നൊന്നുന്നൊന്നു തളർന്നുമെയ്
എന്തുചെയ്യേണ്ടു ഞാൻ? ജീവ–തന്തുവററിടുമിക്ഷണം. 116

"പ്രിയതാശയനെൻ പ്രാണ–പ്രിയനെന്നിലൊരല്പവും
ദയതോന്നാതുതോർക്കുമ്പോൾ–ഭയമേറുന്നു നിർഭരം. 117

"എന്നെപ്പിരിഞ്ഞിരുന്നീടാൻ–തന്നെയോകാന്തനാഗ്രഹം?
എന്നെന്നുമുള്ളം രണ്ടാൾക്കു–മൊന്നെന്നതു മറന്നുവോ? 118

"വന്നിടും ഗുണദോഷങ്ങ–ളൊന്നിച്ചനുഭവിക്കുവാൻ
മുന്നിട്ടു നിന്നിടേണം നാം–ഭിന്നിക്കരുതൊരിക്കലും. 119

"വരുന്ന സുഖദുഃഖങ്ങ–ളൊരുപോലെ പകുത്തു നാം
ഇരുപേരുമെടുക്കേണ–മരുതേ തെല്ലുമപ്രിയം. 120

"ആശയം മാറുവാനെന്തു;–ലേശം കരുണ വേണ്ടയോ?
മോശമില്ലിതശിച്ചാലും;–ക്ലേശം വിടുക വല്ലഭ!" 121

മത്തകാശിനി ചൊല്ലീടു–മിത്തരം വാക്യമൊന്നിനും
ഉത്തരം തോന്നിടാതാദം–ചിത്തം വെന്തുപരുങ്ങിനാൻ 122

നാവിളക്കാനുമാവാതെ– ഭൂവിൽത്താൻ നോക്കിനിന്നവൻ
ആവിലതപമെഴും ഹൃത്തി–ലീവിധം ചിന്തതേടിനാൻ. 123

"എന്തനർത്ഥമനിഷ്ടം ഞാൻ–ഹന്ത! കാന്തയ്ക്കുണയ്ക്കയോ?
ചിന്തവിട്ടിപ്പഴം ഭക്ഷി–ച്ചന്തരിയ്ക്കാനുറയ്ക്കയോ? 124

"കരുണാനിധി ദൈവത്തിൻ–തിരുവാക്കിനനാദരം
കരുതുന്നതു തന്നേയും–ചെറുതായുള്ള പാതകം. 125

"എന്നെസ്സൃഷ്ടിച്ചതെൻദൈവ-മെന്നെപ്പാലിപ്പതും പരൻ
എന്നെപ്പാടേ മുടിപ്പാനു-മെന്നെന്നും ശക്തനീശ്വരൻ. 126

"മുട്ടാളനാം ഞാൻ തദ്വാക്യം—തട്ടാനോക്കുകിലപ്പൊഴേ
മട്ടാകെമാറി നാശത്തിൽ-പ്പെട്ടാലംബെനഹീനനാം. 127

"അകതാരിലിതോർത്തീഞ്ഞാ-നകളങ്കാദരത്തൊടും
സകലേശാർച്ചനംരാവും-പകലും ചെയ്യണം ദൃഢം. 128

"നവമെന്നവിധം മോദം- ദിവസേന വളർത്തിടും
നവനീതാംഗിയോടിപ്പോ-ളിവനെന്തുരചെയ്യണം? 229

"കേവലം സാധുവായോരെൻ-ജീവനാഥയൊടപ്രിയം
ആവതില്ലോളുവാനയ്യോ-പാവം! ചെയ്യേണ്ടതെന്തിവൻ? 130

"ഈ വധൂമണിതൻ ദീന-ഭാവവും പ്രാണഭീതിയും
വേവലാതിയുമോർക്കാനും—ദൈവമേ! വിക്ഷമം തുലോം. 131

"ക്ഷേമമേററമെനിക്കേറാൻ-സീമയററുദ്യമിച്ചിട്ടും
വാമലോചനയാണിന്നെൻ- പ്രേമസർവ്വസ്വമൂഴിയിൽ. 132

"പരിചയ്യയൊടെപ്പോഴ്ക—മരികിൽത്തന്നെ വാണിട്ടും
ഹരിണാക്ഷിയെവിട്ടയ്യോ-പിരിവാൻ ശക്തനല്ല ഞാൻ. 133

"അതിയായിവനനുൽസുക്യം- പതിവായെന്നുമേകിട്ടും
മതിനേർമുഖി കൂടാതി-ക്ഷിതിവാസം സുദുസ്സഹം. 134

"ഇവളെന്നോമനത്തങ്ക—മിവളാണെൻെറ കണ്മണി;
ഇവളെൻജീവനോപായ-മിവളാണെൻെറ ജീവനും. 135

"ഇവളോടു പിരിഞ്ഞിട്ടി- ബ്ഭവനത്തിലിരിക്കവാൻ
ഇവനാളല്ലിതിൽഭേദ-മിവനും മൃതിതന്നെയാം. 136

"നാശമൂലമിതയ്യയ്യോ!!-മോശം പാടില്ലൊരിക്കലും;
ആശയററെന്നെനോക്കുന്നു-പേശലാംഗി;വലഞ്ഞുഞാൻ" 137

പലവട്ടമിതിൻവണ്ണം- തലചുട്ടവനോർക്കയാൽ
അലയിൽപ്പന്തുപോലപ്പോൾ- ചലനംതേടി മാനസം. 138

വനിതാമണിയിൽക്രൂരം-കനിവും നരനേററമായ്
ജനിച്ചിട്ടപ്പഴം തിന്നാൻ- തുനിഞ്ഞു തദനന്തരം. 139

അഴലാലന്ധനായാദം- മഴപോൽ കണ്ണുനീരോടും
കുഴയും കൈയിൽവാങ്ങിച്ച-പ്പഴം തിന്നു സസംഭ്രമം. 140

ഇടിപോൽദൈവവാക്കുള്ളം–പൊടിയും മട്ടുകേൾക്കയാൽ
മുടിവോത്തവരമ്പേററ– പടി ഞെട്ടിവിറച്ചുപോയ്. 141

നാണിച്ചിരുവരുംനേത്രം–പാണിയാൽപൊത്തി മൌനമായ്
ക്ഷീണിച്ചൊരുമരംചേന്നു– കേണിരുന്നശ്രുതൂകിനാർ. 142

തെളിവായ് നരനെദ്ദൈവം– വിളിച്ചുരുവവൻ മനം
പൊളിഞ്ഞപോലെയായ് "ലജ്ജി ച്ചൊളിച്ചേ"നെന്നു
(ചൊല്ലിനാൻ 143

സനയം നരനോടേവ—മനഘൻ ദേവനോതിനാൻ;
"വിനയ്ക്കാളായിതോ നാണം– നിനക്കുണ്ടായതെങ്ങനെ?" 144

ആശയം പതറിക്കേ"ണി–പ്പേശലാംഗിനിമിത്തമായ്
നാശം നേരിട്ടിതെ"ന്നപ്പോ–ളീശനോടോതി മാനുഷൻ. 145

ഉടനാനീതിമാനീശൻ– മടവാരൊട്ടു ചോദ്യമായ;
"ഇടരീവിധമുണ്ടാകാ–നിടയാക്കിയതെന്തുനീ?" 146

നെഞ്ചകം കഷണിച്ചേവം– ചഞ്ചലേക്ഷണചൊ നിനാൾ;
"വഞ്ചകൻ കാളസപ്പത്തിൻ–വഞ്ചിതക്കിരയായി ഞാൻ". 147

കോപം പൂണ്ടീശനന്നേരം ശാപം കല്പിച്ചു പാമ്പിനായ്;
"ഭൂപരാഗം ഭയത്തോടും– നീ പരം തിന്നിഴഞ്ഞിടും. 148

"തരുണിക്കും നിനക്കും പിൻ–പിരുവർഗ്ഗത്തിലും ക്രമാൽ
പെരുകുന്നോർക്കു മന്നോന്യ– മരുളുംപകനാം സദാ. 149

"ലലനാതനയൻ നിന്റെ–തലമണ്ട തകർത്തിടും
വലഞ്ഞു തൽപ്പദത്തിങ്കൽ– ഖലനാം നീ കിടന്നുപോം 150

"ചതിയാൽ നീ മനുഷ്യന്റെ– കുതികാലിൽ കടിച്ചിടും
അതിയാം പ്രഹരത്താലെ– മൃതിചേർക്കും നിനക്കവൻ." 151

മതിനേർ മുഖിയോടീശ–നതിൻ പിൻപരുളീടിനാൻ
"പതിവായ് നീ തനയരെ–യതിമാലാന്നു പെററിടും." 152

വടിവോടീശചരൻ പിൻപി–പ്പടിമർത്ത്യനൊടോതിനാൻ
"പൊടിയാകുന്നു നീ വീണ്ടും–പൊടിയിൽചെന്നുചേർന്നിടും. 153

"മേദിനിക്കിന്നു നീമൂലം – ഭേദിച്ചു ഗുണമാകയാൽ
ഖേദിച്ചുനാരതം നീ സ–മ്പാദിച്ചുണ്ടും വിയപ്പൊടും." 154

വിറച്ചിലകളാൽ നാണം-മറച്ചീശാജ്ഞയാലവർ
ഇറങ്ങി പുറദീസാ തൻ-പുറത്തുരുകുമുള്ളോടും 155

ഒരുമർത്യനുമന്നുതൊട്ടുമേ-
ലൊരുനേരത്തുമതിൽ പ്രവേശനം
അരുളാജ്ഞതിനീശനസ്ഥല-
ത്തിരുവാനോരെനിറുത്തികാവലായ് 156

നിയതം സകലേശനീവിധം
നയമപ്പോൾപ്പെരുമാറിയെങ്കിലും
ദയചേതസിപൂണ്ടനാരതം
ക്ഷയമേശാതെ പുലർത്തി മർത്ത്യനെ.

രണ്ടാം സർഗ്ഗം.

മനുഷ്യൻെറ കഷ്ടാവസ്ഥ— അവൻെറ അപേക്ഷ— അവൻ സ്വയം സമാധാനപ്പെടുന്നു— ആദത്തിൻെറ ആദ്യജാതനായ കായനും അനുജൻ ആബേലും— ജ്യേഷ്ഠൻ അനുജനെ കൊല്ലുന്നു— ദൈവം കായനെ ശാസിക്കുന്നു— ആദത്തിൻെറ പുത്രനും നീതിമാനുമായ സേത്തു— മനുഷ്യവംശം വർദ്ധിക്കുന്നു— ലോകത്തിൽ പാപാക്രമങ്ങൾ പ്രബലീഭവിക്കുന്നു— മഹാത്മാവായ നോഹാ— ജലപ്രളയം.

അനന്തരം സങ്കടസായകത്താൽ
മനംപിളക്കും പ്രിയചേന്നു മർത്ത്യൻ
വനത്തിലേററം പരിതാപമുൾക്കൊ-
ണ്ടനല്പമായശ്രുചൊരിഞ്ഞു വാണാൻ. 1

നരന്നുനേരിട്ട വിപത്തിനാഴം
ദുരന്തമെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ.
അരക്ഷണം കൊണ്ടു നശിച്ചുഭാഗ്യം
കരത്തിലാജ്ഞന്നിതനർത്ഥമെല്ലാം. 2

ഫലം നിറഞ്ഞുള്ള തരുവ്രജത്താ-
ലലംകരിച്ചുള്ളൊരിടത്തിൽനിന്നും
അലുംഷ്യമാം കാട്ടിലലഞ്ഞു ചിത്തം
കലങ്ങിവാഴാനവനെത്തിയോഗം. 3

വിരിഞ്ഞ പൂവിന്നെതിരാം മൃദുത്വം
ധരിച്ചുമിന്നും തൃണമുള്ള ദിക്കിൽ
ചരിച്ചവൻ മുള്ളു നിറഞ്ഞ കാട്ടിൽ-
ക്കരിഞ്ഞൊരുൾക്കാമ്പൊടു ചുററുമാറായ്. 4

അവർണ്ണ്യമിൻപം, മനു, മീക്ഷണം, നാ-
വിവയ്ക്കു ദിക്കുംപടിയതമെന്ന്യേ
നവങ്ങൾ പകച്ചങ്ങളശിച്ചു വാഴാ-
നവന്നു കൈവന്ന വരം നശിച്ചു. 5

പ്രയത്നമോരോന്നു നടത്തിമേനി
വിയത്തൊലിപ്പിച്ചു വലഞ്ഞജസ്രം
വയററിനോരോ വകവേണ്ടതെല്ലാം
സ്വയം നരൻ നേടണമെന്നുവന്നു. 6

തളർച്ച, ദാഹം, പശി, നോവ, കക്കാ-
മ്പിളക്കിടും മാൽ, ഗദമെന്നിതെല്ലാം
വളർന്നതാപത്തൊടവൻ സഹിപ്പാൻ
വിളഞ്ഞുവായ്ക്കും വിധിയിൽ കുടുങ്ങി. 7

ദുരിഷ്ടമുൾക്കൊണ്ടപരാധി വേഷം
ധരിക്കുവാൻ സംഗതിയാക്കിയോനെ
ശരിക്കുവെന്നക്കുടിലൻെറ ശീഷം
ഞെരിക്കുവാനില്ലവനാക്കമെന്നായ്. 8

ഹിമം, തണ്ണ്, പുഴ്ക്കമിതൊക്കെ മുന്നം
ക്രമത്തിൽ നിന്നേകിനരന്നു സൌഖ്യം;
ദമം വഹിക്കാതവമാൽതദാനീം
ശ്രമം ജനിക്കുംപടി ചേക്കമാറായ്. 9

ഇണക്കമായെപ്പൊഴുമന്തികത്തിൽ
തൃണയ്ക്കുനില്ക്കുന്ന മൃഗങ്ങളെല്ലാം
പിണക്കമുൾക്കൊണ്ടവനെപ്പഴിയ്ക്കും
കണക്ക ദൂരത്തിലൊഴിഞ്ഞിടുന്നു. 10

വെറുപ്പണയ്ക്കും മശകം, കടന്ന-
ലെറുമ്പു, കീടം, മുതലായകൂട്ടം
ചെറുത്തവന്നേററമുപദ്രവങ്ങൾ
പൊറുത്തുകൂടാത്തവിധം വരുത്തി. 11

കളസ്വനത്താൽ ശ്രവണത്തിനിൻപം
വിളമ്പുമോമൽ പതഗങ്ങളെല്ലാം
കളങ്കമാർജ്ജിച്ച ജനൻെറസഖ്യം
കളഞ്ഞിടാൻ പോലെയകന്നു ശീഘ്രം. 12

സദാത്മബോധത്തെ വരുത്തുവാനാ-
യുദാരഭാവത്തൊടുമന്തികത്തിൽ
സദാവരും വാനവരിന്നസാദ്ധ്യ-
ഗദാത്തനെപ്പോലെവനെ ത്യജിച്ചു. 13

അനല്പമെന്തിന്നുരചെയ്യു ? മർത്ത്യ-
ന്നനഘർമാം ഭാവുകമററമന്ദം
മനംമയങ്ങിത്തകരാറിലാമ്മാ-
ററത്ഥമെല്ലാമവകാശമായി. 14

വിനോദമായ് വാനവരൊത്തുമോദ-
മനോപമം പൂണ്ടു വസിച്ച മർത്ത്യൻ
മനോജ്ഞമാമീശദയയ്ക്കിരപ്പ !
ധനോൽക്കരത്തിന്നു ദരിദ്രനെപ്പോൽ. 15

ഏറുമ്പു സിംഹത്തോടെതിർത്തിട്ടുംപോൽ
കുറുമ്പു കാണിച്ചവനപ്രമാണം
മറുത്തമൂലം സകലൈകനാഥൻ
വെറുക്കയാൽ വന്ന വിപത്തിതെല്ലാം. 16

അരൂപിസേവ്യൻ സകലേശചരൻ തൻ
സരൂപതയ്ക്കോത്തനരന്നൊടുക്കം
സുരൂപമോത്തുള്ള പരിശ്രമത്താൽ
വിരൂപനായ്ത്തീർന്നവിധം ഫലിച്ചു. 17

സമത്വമററുള്ളൊരു ദിവ്യരത്നം
പ്രമത്തനായിട്ടെറിയുന്നപോലെ
സമസ്തലോകേശവരപ്രഭാവം
ഭ്രമത്തിനാലാകെമുടിച്ചു മർത്ത്യൻ. 18

അടക്കമില്ലാതഖിലേശചരൻ തൻ
കിടയ്ക്കുമോഹിച്ചു വൃഥാ മനുഷ്യൻ
മുടക്കലംഘിച്ചെതിരററഭാഗ്യം
കടയ്ക്കുലോളം വെറുതേ തുലച്ചു. 19

ഗരിഷ്ഠഭാഗ്യത്തൊടതേവരയ്ക്കും
വരിഷ്ഠനായ് വാണമനുഷ്യനാദം
പൊരിഞ്ഞിടും മാനസമൊത്തിദാനീം
ദരിദ്രനെപ്പോലെ കുഴങ്ങിടുന്നു. 20

വിശാലഹൃത്തായിടുമാ നരൻതൻ
ശശാങ്ക ബിംബോപമ മാകുമാസ്യം
നിശാതമാമാധിനിമിത്തമയ്യോ!
കൃശാനുവിൽപെട്ട സുമം കണക്കായ് 21

ഘനക്ഷയം തിന്മനിമിത്തമായ് ത്താ –
നനല്പമാർജ്ജിച്ചതു കഷ്ടമാദം
മനം ദഹിക്കും വിധമല്ലലോടും
നിനച്ചു ലജ്ജിച്ചു കുനിച്ചുശീഷം. 22

അനർത്ഥസാർത്ഥൈകനിദാനമാകും
വിനയ്ക്കെഴും ദാരുണമാമുദർക്കം
നിനച്ചിടും തോറുമവന്നുതുല്യം
മനക്കരന്നിൽ ഭയമേററമായി. 23

അപാരമായുള്ള വിശപ്പിനാലും
പിപാസയാലും കദനത്തിനാലും
അപാസ്തധീയാം വധുവിൻെറ നോട്ടം
കൃപാണിപോൽ പുണ്ണവനുള്ളിലേകി. 24

ദുരത്തരാധിക്കടൽ വീചിപോലെ
പെരുത്തുപൊങ്ങും പലചിന്തമൂലം
കരുത്തകന്നാനരനങ്ങുമിങ്ങും
പരുങ്ങിമേമ്മേൽ മിഴിനീർ പൊഴിച്ചു. 25

സഹിച്ചിടും സങ്കടവഹ്നിമൂലം
ദഹിച്ചുപോയ് തന്നുടെ ചിത്തമെന്നും
മഹിക്ക ഭാരത്തിനു താൻശരീരം
വഹിപ്പതെന്നും നരനോർത്തു ഞെട്ടി. 26

നിരന്തരം നാഥനെഴും മഹസ്സും
നിരർത്ഥമായുള്ളൊരു തൻമിടുക്കും
കരസ്ഥമാകും ബദരം കണക്കാ –
നരന്നുതൻ ചേതസി പാഠമായി. 27

വിശിഷ്ടസൌഭാഗ്യമശേഷമൊപ്പം
നശിച്ചതേക്കാളുവനുൾക്കരുന്നിൽ
വശിതമററപ്പഴമാജ്ഞലംഘി –
ച്ചശിച്ചതോർത്തോർത്തനുതാപമേറി. 28

മയക്കമുൾക്കൊണ്ടു പിഴച്ചനേരം
കയത്തുദേവൻ നരകാഗ്നിയിങ്കൽ
നയത്തൊടാക്കാഞ്ഞതു ചിന്തചെയ്യു –
ദയയ്ക്കുവൻ നൂറുരു നന്ദിചൊല്ലി. 29

"സുതൻ മദീയൻ നരകാഹിശീഷം
ചതച്ചു താഴ്ത്തിജ്ജയമാർന്നു മുററും
സ്വതന്ത്രമാക്കും സകലത്തെ"യെന്നു
ഹതപ്രമാദൻ നരനോർത്തടങ്ങി. 30

സ്വയം പിഴച്ചെങ്കിലുമെൻെറശക്തി–
ക്ഷയം ഗ്രഹിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ദൈവം
മയപ്പെടുത്തീടുമമർഷ"മെന്നു –
മയന്നമാദം ദൃഢമായുറച്ചു. 31

"ഒരിക്കലും മേൽ പിഴചെയ്തിടാതാ –
വരിഷ്ടനീശൻെറ പദാബ്ജമെന്നും
സ്മരിക്കിലങ്ങുന്നനുകമ്പതേടാ–
തിരിക്കയില്ലെ"ന്നുമവൻ നിനച്ചു. 32

"ഇണങ്ങുമോമൽ സ്തുതിപാടി വാനോർ–
ഗണം നമിക്കും നിഖിലൈകനാഥൻ
വണങ്ങുമെൻ തിന്മ പൊറുത്ത ജസ്രം
തുണയ്ക്കു"മെന്നാ നരനാശ്വസിച്ചു. 33

അനന്തരം കാന്തയുമായ് മനുഷ്യൻ
മനസ്സിലേററം ഭയഭക്തിയോടും
അനന്തനീശൻെറ പദാരവിന്ദം
നിനച്ചുകൊണ്ടിങ്ങനെ കേണിരന്നു; 34

"നയാംബുധേ! വാനവവന്ദ്യ! ലോക–
ത്രയാധിനാഥാമല! ദേവദേവ!
ദയാനിധേ! നീ തെളിവോടുമിപ്പോൾ
ഭയാന്ധരാം ദാസരെ നോക്കിടേണം. 35

"മനക്കരുത്തറവു നികൃഷ്ടമാകും
വിനയ്ക്കൊരുമ്പെട്ടതു കാരണത്താൽ
അനന്തകാരുണ്യപയോധിയാകും
നിനക്കനിഷ്ടത്തെ വരുത്തി ഞങ്ങൾ. 36

"അപാരമായ് ദാസരിലുത്ഭവിക്കും
കൃപാനുതാപാശ്രു ഭയങ്ങൾ മൂലം
അപാസ്തമായ് ധൈര്യമശേഷ,മയ്യോ!
കൃപാനിധേ! കാത്തരുളീടണം നീ. 37

"നൃശംസമാകുംഫണിതൻ കുടുക്കി-
ലശക്തരായിട്ടു പതിച്ചു ദാസർ
വിശങ്കമാപ്പുകപമശിച്ചഹോ! ദുർ-
ദ്ദശയ്ക്കുയോഗം വെറുതേ വരുത്തി. 38

"കളങ്കമാർജ്ജിച്ചു വരപ്രസാദം
കളഞ്ഞിതെന്നാലുമിവക്കുമേലും
വിളങ്ങുമങ്ങൈപ്പദപത്മമല്ലാ-
തിളയ്ക്കുകത്താശ്രയമില്ല നാഥാ! 39

"സമസ്തജീവിപ്രകരത്തെയും നൽ-
ക്രമത്തിനന്നന്നുളവാക്കി നന്നായ്;
അമന്ദമെല്ലാം പരിരക്ഷചെയ്യും
സമർത്ഥനാമീശനുമങ്ങുതന്നെ. 40

"ഗരിഷ്ഠമാം നിൻ മഹിമാവിനാഴം
ശരിയ്ക്കു വാനോക്കുമറിഞ്ഞുകൂടാ.
വരിഷ്ഠമാം നിൻ തിരുനാമധേയം
സ്മരിയ്ക്കുവാൻപോലുമയോഗ്യർ ഞങ്ങൾ. 41

"ഇനായുതശ്രീ വിലസീടുമങ്ങു-
ന്നനാദി, മുപ്പാരിനുമേകനാഥൻ,
അനാമയൻ, നീതിപരൻ, സ്വയംഭു,
വിനാശഹീനൻ, വരദൻ, വിശുദ്ധൻ. 42

"മനക്കരുന്നിൽ കനിവങ്കുരിച്ചി-
ജ്ജനങ്ങളിൽ കുറൊഴുകും കടാക്ഷം
അനുഗ്രഹം ചേർത്തിനിമേലുമീ മ-
ട്ടനർത്ഥമേശാതെ പുലർത്തണം നീ". 43

നരൻ നിജപ്രേയസിയോടു ചേൎന്നി –
ത്തരത്തിലേറെ സ്തുതിചെയ്തുശേഷം
ദരത്തെ വേഗം നിരസിച്ചു ചിന്താ –
ഭരം കുറച്ചല്ലലകററി വാണു. 44

സദാശയം ചേൎന്നു കഴിഞ്ഞതെല്ലാം
സദാ നിനച്ചീശ ദയാകടാക്ഷം
നിദാനമൎത്ഥിച്ചവധാനമോടും
സദാരനാദം ചിരമാവസിച്ചു. 45

അവൎക്കു സന്താനമനേകമുണ്ടാ –
യവററിലൊന്നാം സുതനാണു കായൻ;
അവന്നുശേഷം ഗുണശാലി ഹാബേ –
ലവന്നു പിൻപുത്തമനായ സേത്തും. 46

സമൎത്ഥനാദം നിഖിലേശ്വരൻ തൻ
സമത്വമററുള്ളൊരു ദിവ്യതത്വം
സമസ്തവും തൻ തനയൎക്കു നിത്യം
സമം ഗ്രഹിപ്പിച്ചവരെപ്പുലൎത്തി. 47

ദയയ്ക്കു ദിവ്യാകരമായ ദേവൻ
നയത്തൊടന്നോതിയതോൎത്തു മൎത്ത്യൻ
പ്രയത്നമോരോന്നു തുടൎന്നു ദേഹം
വിയൎത്തശിക്കാൻ വക സംഭരിച്ചു. 48

വളൎന്നോരക്കാടുകളാമനുഷ്യൻ
കളഞ്ഞു ധാന്യങ്ങൾ വിതച്ചുപോററും;
വിളഞ്ഞിടുന്നേരമരുത്തതെല്ലാം
കളങ്ങളിൽ ചേൎത്തു മെതിച്ചെടുക്കും. 49

പിണക്കമെപ്പേരുമൊഴിച്ചു മൎത്ത്യ –
നിണക്കി നാല്ക്കാലികളെ ക്രമത്താൽ;
തുണയ്ക്കു തൻ മക്കളെ നിശ്ചയിച്ചു;
കണക്കുകൂടാതവ പുഷ്ടിതേടി. 50

മുറയ്ക്കൊരുക്കും പല ഭോജ്യഭേദം
കറന്നെടുത്തീടിന ദുഗ്ദ്ധമാജ്യം
ഇറച്ചിയെന്നീവകയാൽ മനുഷ്യൻ
നിറയ്ക്കുമെന്നും വയറാത്തമോദം. 51

അടുക്കിനോരോ പണിചെയ്യുമൂലം
മിടുക്കനാം കഷ്കനായി കായൻ ;
പടുതപമോടാടുകളെ വിനാശം
തടുത്തു ഹാബേൽ പരിരക്ഷചെയ്തു. 52

ഗുണങ്ങളില്ലാത്ത ഫലങ്ങളെല്ലാ –
മണയ്ക്കുമീശന്നു ബലിയ്ക്കു കായൻ ;
വണക്കമായ് നല്ലൊരജങ്ങളെത്താൻ
കണക്കിനേകും നയശാലി ഹാബേൽ. 53

അനിഷ്ടമക്കായനൊടുൾക്കരുന്നിൽ
ജനിച്ചു വിശ്വംഭരനീശനല്ലം ;
തനിക്ക ചേരുംപടി ചെയ്കമൂലം
കനിഞ്ഞു ഹാബേലിനഭീഷ്ടമേകി. 54

സഹിക്കവയ്യാ വ്യഥയോടതെല്ലാം
ഗ്രഹിക്കയാൽ ദുർമ്മതിയായ കായൻ
ദഹിക്കുമുള്ളിൽ സഹജൻെറ നേരേ
വഹിച്ചു വല്ലാത്തവിധം വിരോധം. 55

ഒടുക്കമാവഞ്ചകനായ കായൻ
തടുക്കവയ്യാതെഴമിഷ്ട്രമൂലം
മിടുക്കനാം സോദരനെ ക്ഷണത്തി –
ലൊടുക്കവാനുള്ളിലുറച്ചടുത്തു. 56

രുഷാന്ധനായഗ്രജനുക്ക കൂടും
വൃഷാധമന്നൊപ്പമടുത്തിടുമ്പോൾ
വിഷാദമുൾക്കൊണ്ടവനോടു പാപ –
വിഷാപഹം സാമമുരച്ചു ഹാബേൽ. 57

കളങ്കമെന്യേ സഹജൻ കരഞ്ഞുൾ –
ക്കളമ്പൊളിഞ്ഞോതിയ സാന്ത്വവാക്കാൽ
തിളച്ച നെയ് തോയകണങ്ങളാൽപോൽ
പുളച്ചു കായന്നു വിരോധമേററം. 58

കരങ്ങൾ തൻ മാറിലണച്ചു ഹാബേ –
ലൊരല്പമപ്രീതി ജനിച്ചിടാതെ
കരഞ്ഞു തൻ ജ്യേഷ്ഠനു നന്മനൽകാൻ
വരപ്രദൻ ദേവനൊടർപ്പിതനു. 5

ചൊടിച്ചു കായൻ രദനങ്ങൾ കൂട്ടി –
ക്കടിച്ചു വല്ലാതലറിക്ഷണത്തിൽ
പിടിച്ചിഴച്ചു ഴിയിലിട്ടൊരെല്ലാ –
ലടിച്ചു ഹാബേലിനെ നിഗ്രഹിച്ചു. 60

മരിച്ച പിന്നും സഹജാനനാബ്ജം
സ്ഫുരിപ്പതട്ടുമ്മതിയായ കായൻ
കരിഞ്ഞൊരുള്ളത്തൊടുകണ്ടു വീണ്ടും
തിരിഞ്ഞുനോക്കാതവിടം വെടിഞ്ഞു. 61

ചൊടിപ്പു കെട്ടോടിയകായനപ്പോ –
ളിടിക്കു തുല്യം സകലേശശബ്ദം
തുടിക്കുമുള്ളത്തൊടുകേട്ടു ദൈവം
മുടിയ്ക്കുമെന്നോത്തു മലച്ചുനിന്നു. 62

"സഗർത്തനെങ്ങെ"ന്നവനോടു ചോദ്യം
ജഗന്നിയന്താവരുൾ ചെയ്തനേരം
അഗണ്യമായശ്ശം "നെനു ഞാനോ
സഗർത്തനെക്കാക്കുവതെ"ന്നു ചൊന്നാൻ. 63

അനന്തരം കായനൊടായമഷ് –
ടനത്തിലാനിർമ്മലനീശനോതി ;
"മനസ്വിയാം സോദരനോടു നീ നിൻ –
മനംകടുത്തെന്തൊരുതിന്മ ചെയ്തു ? 64

ഗുണജ്ഞനാമപ്പുരുഷോത്തമൻ തൻ
നിണം കുടിച്ചെന്നതു കാരണത്താൽ
അണഞ്ഞുശാപം പരമീക്ഷിതിക്കി –
ക്ഷണം മുതല്ക്കായതശുദ്ധമായി. 65

ചിതത്തിലോരോ വകയായധാന്യം
വിതച്ചുവേണ്ടും പടിപോററിയാലും
മിതത്തിലാകും വിളവേ,വനും തൻ –
ഹിതം ലഭിക്കാതുഴലും ജഗത്തിൽ." 66

കൃപാലുവാമീശ്വരനോടിരന്നു –
സ്വപാപശാന്തിക്കിടയാക്കിടാതെ
അപായശങ്കാകുലനായ കായ –
നപാരമായുള്ളൊരു പേടിതേടി. 67

ദരംനിമത്തം മതികെട്ടറക്കെ –
ക്കരഞ്ഞു കായൻ വിലപിച്ചുമേന്മേൽ ;
വരപ്രദൻ നിർമ്മലനീശനപ്പോ –
ളൊരല്പമാശ്വാസമവന്നുനൽകി. 68

അതന്ദ്രനായാദിനരൻെറ മൂന്നാം
സുതൻഗുണാംഭോനിധിസേത്തജസ്രം
ഹിതം സമസ്തേശ്വരനെന്തതേറെ –
ച്ചിതത്തൊടും ചെയ്തു വസിച്ചുമോദാൽ. 69

ക്ഷമയ്ക്കുകത്താദി നരൻെറ വംശം
സുമംവസന്താഗമവേളയിൽ പോൽ
സമസ്തനാഥൻെറ ദയാഭരത്താ –
ലമന്ദമേറെപ്പരിപുഷ്ടിതേടി. 70

നിരന്തരം ഭക്തികലർന്നു തൊള്ളാ –
യിരം കഴിഞ്ഞിട്ടൊരു മുപ്പതാണ്ടും
ധരയ്ക്കുകത്തങ്ങനെ വാണശേഷം
പരത്തിലാദം മൃതനായണഞ്ഞു. 71

ദുരാശയൻ കായനെഴുംകുലത്തിൽ
ദ്ധരാതലം തന്നിലൊരെണ്ണമെന്ന്യേ
നരാധമന്മാർ ജനിതേടിനിത്യം
വിരാമമറേറിയ തിന്മ ചെയ്തു. 72

സുകൃത്യ സഞ്ചിന്തനമേതുമില്ലാ –
തകൃത്യമാകുംപടി ചെയ്തു പിന്നെ
സ്വകൃത്യതുല്യം ഫലമാസ്വദിപ്പാൻ
നികൃഷ്ടരായിട്ടവരന്തരിച്ചു. 73

ഒരുത്തനന്തം വരുമെങ്കിലപ്പോൾ
കുരുത്തു പത്താളുകളാകയാലെ
കരുത്തഛത്തിന്നു ദിനങ്ങൾതോറും
പെരുത്തു വർദ്ധിച്ചു ധരിത്രിതന്നിൽ. 74

മനസ്വിയാം സേത്തിനെഴുംകുലത്തി –
ലനന്തരായം പല ധന്യരുണ്ടായ് ;
അനന്തനീശൻെറ പദാബ്ജമസ്സ –
ജ്ജനങ്ങൾ സേവിച്ചു കഴിച്ചു കാലം. 75

മൃഗങ്ങൾപോലീശ വിചാരമെന്യേ
സഗർവ്വരായ്ത്തീർന്ന നരക്കജസ്രം
ജഗത്തിലദ്ധന്യരിരുന്ന നാളിത –
സ്സുഗൽഗദം നല്ലുപദേശമേകി. 76

ദുരാശയിൽപ്പെട്ട ഗുണങ്ങളെല്ലാം
നിരാകരിക്കും ജനതയ്ക്കുമന്ദം
പരാപരൻ നല്ല മനസ്സുനതകാൻ
നിരാശ തേടാതവർ കേണിരന്നു. 77

ഫലിച്ചതില്ലല്ലവുമാവരിക്കാ –
വലിക്കെഴും യത്നമതിന്നു പിൻപും
ചലിച്ചിടാതശ്ശഠരീശ കോപം
ജ്വലിക്കുമാറേറിയ തിന്മചെയ്തു. 78

നയജ്ഞരീമട്ടലസിച്ചതാമ –
ന്വയത്തിലുണ്ടായവരും ക്രമത്താൽ
ഭയം മനസ്സിൽ കലരാതഘത്തിൻ
ചയത്തിനാലീശനതുപ്പി ചേർത്തു. 79

ഒടുക്കമാവംശജനായ നോഹും
കുടുംബവും നീക്കി മനുഷ്യരെല്ലാം
മിടുക്കരെന്നുള്ള നടിപ്പൊടയ്യോ!
കടുപ്പമീശാജ്ഞ മറുത്തു കഷ്ടം!! 80

ഗുണങ്ങളായ് തിന്മകളൊത്തു ചുററി –
പ്പിണഞ്ഞു കാശ്യം സുകൃതത്തിനേകി;
തുണങ്ങളാൽ വേഷ്ടിതമായ ധാന്യം
ക്ഷണം ക്ഷയിക്കാനിടയാകുമല്ലോ. 81

അമന്ദമക്കൻ മറയുന്ന നേരം
തമസ്സു പാരിൽ പെരുകുംപ്രകാരം
ശമത്തിനോമൽദ്ദ്യുതികെട്ട ഘോരാ –
ക്രമങ്ങളെങ്ങും നിലവിട്ടുയർന്നു. 82

കയത്തു കൗടില്യമെതിക്കുമ്പോൾ
നയത്തിനെങ്ങും നിലകിട്ടിയില്ല;
അയത്തു കാററുതുകിലങ്ങുമിങ്ങും
മയംപെട്ടം പഞ്ഞി പറക്കുകില്ലേ? 83

വഴങ്ങുകില്ലന്യനൊരാളുമെങ്ങും,
തഴച്ചു ഞാനെന്നൊൽ ഭാവമാർക്കും ;
വഴക്കവല്ലാതെ വളർന്നിതപ്പോൾ,
കുഴക്കമായ് വന്നു പൊറുത്തുകൊൾവാൻ. 84

മനം മയക്കും വിഷയേച്ഛമൂലം
ജനങ്ങളുന്മാദമിയന്നപോലായ്
അനർഗ്ഗളം പങ്കവിലത്തിലോരോ –
ദിനത്തിലും താണു നയിച്ചു കാലം. 85

ക്ഷയം ഗുണൗച്ചത്തിനു പററിയപ്പോൾ
ജയത്തൊടെങ്ങും ദുരിതം പുളച്ചു ;
ദയയ്ക്കെഴും പേരു മകന്നു ലോകം
ഭയങ്കരം പോർക്കളമെന്നപോലായ്. 86

പടുത്വമററുള്ളവരേവരും കൈ –
മിടുക്കുകൂടുന്നവനുള്ളതെല്ലാം
കൊടുക്കുമെന്നല്ല, ഭയംനിമിത്തം
നടുക്കമുൾക്കൊണ്ടവനോടിണങ്ങും. 87

ഭൃശം മദം വങ്കരിലങ്കുരിച്ച –
ങ്കുശം ഗണിക്കാത്ത ഗജങ്ങൾ പോലെ
അശക്തരായുള്ള നരർക്കജസ്രം
സ്വശക്തികാട്ടാനവരുദ്യമിച്ചു. 88

തനിക്കൊരാളോടു വിരോധമുള്ളിൽ
ജനിച്ചിതെന്നാലവനന്തമേകാൻ
തുനിഞ്ഞടുത്തെങ്ങിനെയും ശഠന്മാർ
ഹനിക്കുമാമർത്ത്യനെ നീക്കമെന്യേ. 89

ഗുണങ്ങളേറുന്നൊരു നോഹ നന്നാ –
യിണങ്ങിവേണ്ടും ഗുണദോഷമോതി ;
പിണങ്ങി പിന്നീട,തു സർവ്വമന്ന –
ഗുണങ്ങളെല്ലാം തൃണതുല്യമാക്കി. 90

അശുദ്ധപാപച്ചെളി തൻെറ നാററം
പിശുക്കുകൂടാതുയരത്തിലെത്തി ;
വിശുദ്ധനാമീശ്വരനാ മനുഷ്യ –
പ്പശുക്കളിൽ തീരെ വെറുപ്പുമായി. 91

മനുഷ്യസൃഷ്ടിക്കു മതിന്നതും താ –
നനുഗ്രഹം ചേത്തവരേവരേയും
അനുക്ഷണം കാത്തുതുമീശനെപ്പോ –
ളനുസ്മരിച്ചിട്ടനുതാപമുണ്ടായ്. 92

അതിന്നുശേഷം നയശാലി ദൈവം
ക്ഷിതിക്കുമേലേറെ ജലം പെരുക്കി
അതിദ്ഭുതം മാനുഷസഞ്ചയത്തെ –
ക്ഷതിക്കു ലാക്കാക്കണമെന്നുറച്ചു. 93

സ്വനിശ്ചയം സർവ്വമനന്തനീശൻ –
സുനിർമ്മലൻ നോഹിനൊടോതിയപ്പോൾ
കുനിഞ്ഞുവന്ദിച്ചുടനാ വിശിഷ്ടൻ
"കനിഞ്ഞു രക്ഷിക്കണ" മെന്നിരന്നു. 94

ജനങ്ങളെല്ലാ മനുതാപമേറും –
മനസ്സൊടേനസ്സിനെ വിട്ടിരന്നാൽ
അനർത്ഥമാർക്കും വരികില്ലിവണ്ണം
മനസ്വിയാം നോഹയൊടീശനോതി. 95

"അണഞ്ഞിടും നിഷ്ഠുരശിക്ഷയെന്നീ –
ക്ഷണത്തിലെല്ലാരു മറിഞ്ഞിതെന്നാൽ
ഇണങ്ങിടും നാഥനൊടെ"ന്നിവണ്ണം
ഗുണജ്ഞനാം നോഹിനു തോന്നി ചിത്തേ. 96

സ്വമസ്തകം പാരിലണച്ചു നോഹാ
സമസ്തലോകേശനു നന്ദിചൊല്ലി
അമന്ദമാശ്വാസമിയന്നുപോയി –
ക്രമത്തൊടെല്ലാമറിയിച്ചിതെങ്ങും. 97

"അനാദിയാമീശനെ ദാസരാം നാ –
മനാദരിച്ചിങ്ങനെ തിന്മചെയ്താൽ
വിനാശമേറെക്കൊടുതായ് വിളംബം
വിനാ ഭവിക്കും ജനതയ്ക്കുശേഷം. 98

"അഹങ്കരിച്ചാ നിഖിലേശ്വരൻ തൻ –
മഹസ്സൊരല്പം ഗണിയാതിവണ്ണം
അഹർന്നിശം തിന്മ പുലർത്തിയാൽ ദുർ –
വ്വഹം വിപത്തേവനുമെത്തുമയ്യോ! 99

"പിഴച്ചതോർത്തിട്ടനുതാപമോടും
മഴയ്ക്കു തുല്യം നയനാംബുവോടും
തഴച്ചെഴും കൂറിയലും പരൻ തൻ
കഴൽത്തടം നിങ്ങളുണഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 100

"വിനയ്ക്കൊരുമ്പെട്ടതു കാരണത്താൽ
മനം പൊടിഞ്ഞെത്തിടുമേവരേയും
അനന്തനാകും സകലേശനൻപോ-
ടനന്തരായം പരിരക്ഷചെയ്യും. 101

"അനുഗ്രഹത്തിൻ ദിവസങ്ങളിപ്പോ-
ളനുസ്മരിച്ചീടുവിനായതുള്ളിൽ ;
മനുഷ്യരേ! പങ്കനിമഗ്നരായി-
ജ്ജനുസ്സുടൻ നിഷ്ഫലമാക്കിടൊല്ലേ. 102

"ജലത്തിലേതും ദയയെന്നിയേ ഭൂ-
തലത്തെ മുക്കാൻ കരുതുന്നു ദൈവം;
അലക്ഷ്യമായ് പാതകമാചരിച്ചാൽ
തുലഞ്ഞുപോമേവരുമല്ലലോടും." 103

മനംപൊടിഞ്ഞാ നയശാലി ദീന-
സ്വനത്തിലീമട്ടു കഥിച്ചിടുമ്പോൾ
അനല്പമീവൃദ്ധനുകമ്പമെന്ന-
ജ്ജനങ്ങളോതിക്കളിയാക്കി കഷ്ടം! 104

കുടിച്ചു ചീറിച്ചിലവങ്കരേതും
മടിച്ചിടാതേറിയ ദൂഷണങ്ങൾ
ചൊടിച്ചുരച്ചക്കിഴവൻെറ കൈയിൽ-
പ്പിടിച്ചുലച്ചുഴിയിലുന്തിയിട്ടു. 105

കരങ്ങൾതൻമാറിലണച്ചുകൊണ്ടാ-
നരക്കു സൽബുദ്ധി വരുത്തുവാനായ്
വരപ്രദൻദേവനൊടുള്ളപൊട്ടി-
ക്കരഞ്ഞു കാരുണ്യമിരന്നു നോഹാ. 106

അമന്ദമെല്ലാമറിയുന്നദൈവം
സമർത്ഥനാം നോഹിനടുക്കലെത്തി
സമത്വമറുള്ളൊരു യാനപാത്രം
ചമക്കുവാനായുപദേശമേകി. 107

അനന്തനീശൻെറ ഹിതത്തിനൊത്ത-
ട്ടിനംഗുതല്ക്കുത്തമനായ നോഹാ
അനല്പമാം ശില്പവിശേഷമോടും
മനസ്സിരുത്തിപ്പണിയിച്ചു കപ്പൽ. 108

"കിറുക്കനീവൃദ്ധനിയാൾക്കു കമ്പം
മുറുക്ക"മെന്നേവരുമോതിയിട്ടും
വെറുപ്പുകൂടാതെ മുറയ്ക്കു നോഹാ
ചുറുക്കൊടാവേല ശരിപ്പെടുത്തി. 109

ഒരാണ്ടുകാലംവരെയും ഞെരുക്കം
വരാതശിക്കുന്നതിനുള്ളതെല്ലാം
പരാപരൻ തൻ തിരുവാക്കിനൊത്താ –
ദരാന്വിതം കപ്പലിലാക്കി നോഹാ. 110

അതന്ദ്രനാം നോഹ, തദീയപത്നി,
സുതത്രയം, തൽപ്രിയമാരിവർണ്ണം
ചിതത്തിലെട്ടാളുകളീശ്വരൻ തൻ
ഹിതപ്പടിയ്ക്കപ്പടവിൽ കരേറി. 111

സമസ്തജന്തുക്കളുമാണുപെണ്ണി –
ക്രമത്തിലീരണ്ടവിടത്തിലെത്തി;
അമന്ദമീശാജ്ഞകണക്കവറെറ –
ട്ടമത്തൊടാക്കപ്പലിലേററി നോഹാ. 112

അനന്തരംദുർഭഗരാം ജഗത്തിൻ
ജനത്തെയെല്ലാമൊരുമിച്ചൊടുക്കാൻ
അനുഗ്രഹംനീർ ചൊരിയുന്നതിനായ് –
ഘനങ്ങളൊന്നിച്ചു നഭസ്സിലെങ്ങും. 113

മറഞ്ഞുതാരേന്ദു, ദിവാകരന്മാർ,
നിറഞ്ഞു പാരത്രയമന്ധകാരം;
കുറഞ്ഞു ഗർവ്വം മനുജക്കു കണ്ണീ –
രുറഞ്ഞുനേത്രങ്ങളിലാധിമൂലം. 114

മുരണ്ടൊരുമ്പെട്ട ഘനങ്ങളാൽ മയ് –
പുരണ്ടപോലായുടനന്തരീക്ഷം;
വരണ്ടുകണ്ഠം ജനതയ്ക്കശേഷം,
വിരണ്ടു ജന്തുക്കൾ കുതിച്ചു പാഞ്ഞു. 115

ചൊടിച്ചു കാററുകൊടടിച്ചു ചുററി —
പ്പിടിച്ചു വൃക്ഷങ്ങൾ പറിച്ചെറിഞ്ഞും
ഇടിച്ചുസൗധാദികളെത്തകത്തും —
മുടിച്ചുനാനാവിധമാക്കിലോകം. 116

ഞൊടിയ്ക്കുകത്തിക്ഷിതി മണ്ഡലത്തെ —
പ്പൊടിയ്ക്കുവാൻ തക്കമുഴക്കമോടും
ഇടിയ്ക്കുമേലായിടി വെട്ടി വല്ലാ —
തടിയ്ക്കുടിയ്ക്കുവനുമല്ലേററി. 117

കറുത്തിരുണ്ടങ്ങനെ വാനിലെങ്ങും —
ചെറുത്തുചെന്നെത്തിയ മേഘവൃന്ദം
നിറുത്തൽ തേടാതതി വർഷമാക്കും
പൊറുത്തുകൂടാത്തവിധം ഉടങ്ങി. 118

ഇരച്ചുപെയ്യും മഴകൊണ്ടു മെയ്മേ —
ലരച്ചുതക്കംപടി ശീതമേറി
ഒരച്ചിലുണ്ടാക്കിയ പാവപോലെ —
മരച്ചുകോച്ചിക്കഷണിച്ചു ലോകം. 119

ക്ഷിതിയ്ക്കുകത്തേവനു മിൻപമേററം —
ശ്രുതിയ്ക്കുണയ്ക്കും പതഗങ്ങളെല്ലാം
കുതിച്ചുവീഴും പെരുമാരിനീരാൽ —
പ്പതിച്ചുപാരിൽ ഗുതമന്തരിച്ചു. 120

കയത്തുപേമാരി ചൊരിഞ്ഞമൂലം —
രയത്തിലിപ്പാരിട മെങ്ങുമൊപ്പം
ഉയർന്നുവെള്ളം; നരവംശമപ്പോൾ —
ഭയന്നു വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു. 121

അടിയ്ക്കുടിയ്ക്കാധി പുരച്ചുദിക്കും —
പടിയ്ക്കുവെള്ളം നിലവിട്ടുയർന്നു;
പടിയ്ക്കലായ കണ്ടൊരു തോയമയ്യോ!
ഞൊടിയ്ക്കുമുൻപങ്കണമെങ്ങുമെത്തി. 122

ഇറക്കമില്ലൊട്ടു മതിന്നുശേഷം —
തറയ്ക്കുമേചപ്പെരുവെള്ളമേറി;
മുറയ്ക്കുപിന്നീടു മുറിയ്ക്കുകത്താ —
യറയ്ക്കുകത്തും മടിവിട്ടണഞ്ഞു. 123

"കുഴക്കമായെന്തിനി വേണ്ടു, വെള്ളം
തഴയ്ക്കുയാണിത്തിരി കോട്ടമെന്ന്യേ ;
മഴയ്ക്കു മേതും കുറവില്ല, തപ്പി –
പ്പിഴയ്ക്കുവാനെന്തൊരുപായമുള്ളു ?" 124

നിനച്ചിവണ്ണം പുരകൾക്കുമീതേ
ജനങ്ങളുള്ളം കഷണിച്ചു കേറി
നനഞ്ഞൊലിച്ചേറെ വിറച്ചുനല്ലം
മനംകലങ്ങി പ്രലപിച്ചിരുന്നു. 125

"പെരുത്തു വർദ്ധിക്കിലുമിത്രതന്നെ –
വരുന്നതല്ലെ"ന്നു നിനച്ചുനേകർ
കരുത്തെഴും കാററിനൊഴിഞ്ഞിരുന്ന –
തരുക്കളിൽക്കേറിവിറച്ചിരുന്നു. 126

"കണക്കുവിട്ടല്ലൊരു വെള്ളമാണി –
ക്കണക്കു പണ്ടെങ്ങു മണഞ്ഞതില്ല ;
കണക്കതീരാൻ വകയാകുമിന്നി –
ക്കണക്കു വല്ലാതെ മിഴിച്ചു നിന്നാൽ." 127

പറഞ്ഞിവണ്ണം പലരും മൃഗൗഘം –
നിറഞ്ഞൊരക്കുന്നുകളിൽ കരേറാൻ
ഉറഞ്ഞ കണ്ണീരു തുടച്ചു വെള്ളം –
കുറഞ്ഞിടം നോക്കി നടന്നുവേഗം. 128

പിടഞ്ഞുപോകും സമയത്തു കാലിൽ –
തടഞ്ഞതാം കാഞ്ചനകാഞ്ചിപോലും
കുടഞ്ഞെറിഞ്ഞേറെ മനുഷ്യർ മെയ്മേ –
ലിടഞ്ഞ മുള്ളോടു കുതിച്ചു പാഞ്ഞു. 129

"സമസ്തവും പോയുയിർ കിട്ടിയെങ്കിൽ –
ക്രമത്തിനാൽ വേണ്ടവ സംഭരിക്കാം"
ഭ്രമത്തൊടിമ്മട്ടു നിനച്ചസംഖ്യം
കുമർത്തുരോരോ മലമേൽ കരേറി. 130

നിരന്തരം നാല്പതു വാസരം നിർ –
ഭരം മഹാമാരി ചൊരിഞ്ഞ മൂലം
പുരങ്ങളും ശൈലഗണങ്ങളും വ –
ന്മരങ്ങളും മുങ്ങി ജലത്തിനുള്ളിൽ. 131

പുരപ്പുറത്തും മലമേലുമോരോ –
മരങ്ങൾ തൻ ശാഖകൾ തോറുമായി –
മരച്ചിരുന്നോരു നരക്കശേഷം –
ദുരന്തമാ വാരി വരുത്തി വേഗം. 132

മലപ്പുറത്തത്രയുമോടിയെത്തി –
ക്കലക്കമായ് മേവിയ ജന്തുവർഗ്ഗം
ജലം കുടിച്ചായതിലാണ്ടൊടുക്കം
വലഞ്ഞു ചത്തൊക്കെ മലന്നുപോയി. 133

അലംഘ്യമായുഴിയിലേക്കു പൊക്കം
കലർന്നതാം പർവ്വതമൗലിയേയും
അലക്ഷ്യമായേററമതിക്രമിച്ച –
ജ്ജലംയഥേഷ്ടം വിഹരിച്ചു വാനിൽ. 134

പടുതപമേററം വിലസുന്ന നോഹാ –
കുടുംബമൊന്നിച്ചു വസിച്ച കപ്പൽ
മിടുക്കൊടാ വാരിയിലങ്ങുമിങ്ങും –
മടുപ്പുകൂടാതെ നടന്നു മന്ദം. 135

അനന്തരം നേർത്തൊരു ചക്രവാതം –
കനത്തകാദംബിനിയെസ്സമൂലം
അനല്പവേഗത്തിലകററിയപ്പോ –
ളുനർത്ഥമേകും പെരുമാരി മാറി. 136

തെളിഞ്ഞുവാനിൽ സ്സരസം വിവസ്വാ –
നൊളിച്ചുവേഗത്തിലിരുട്ടശേഷം
കളിച്ചിതപ്പോൾ വെയിലുമ്മിതോരും
ചളിച്ചുവെള്ളം പുറകോട്ടുമായി. 137

കുലത്തൊടൊത്തുത്തമനായ നോഹാ –
വലച്ചിലേശാതെ വസിച്ച കപ്പൽ
ജലം ക്രമംകൊണ്ടു കുറഞ്ഞൊരുക്കൻ –
മലയ്ക്കുമീതേ ബലമായുറച്ചു. 138

കുറഞ്ഞു പിന്നീടുദകം സമസ്തം –
തറയ്ക്കുണക്കം ശരിയായ നാളിൽ
മുറയ്ക്കു നോഹാ നിജവംശമോടൊ –
ത്തിറങ്ങിയക്കപ്പലിതുനിന്നു പാരിൽ. 139

അശേഷജന്തുക്കളു മൂഴിയിങ്കൽ –
കൃശേതരാനന്ദ മിറങ്ങി പിന്നെ ;
നിശേശ തുല്യാനനരാം നരക്കായ്
വിശേഷമായുള്ളോരു നന്ദികാട്ടി. 140

ഉപാന്തമത്യുഗ്രതപൂണ്ടടുത്തോ –
രപായമീവണ്ണമൊഴിച്ചതിന്നായ്
അപാരമാം ഭക്തികലർന്നു നോഹാ –
കൃപാലുവാമീശ്വരനെ സ്തുതിച്ചു. 141

അനുസരണ മുയർന്ന പുത്രരോടൊ –
ത്തനുദിന മീശ്വരനെ സ്തുതിച്ചു പിന്നെ
അനുപമ സുഖമാടുമേറെ നാളാ –
മനുജ ശിരോമണി മന്നിലുല്ലസിച്ചു. 142

മൂന്നാം സർഗ്ഗം.

മനുഷ്യവംശം പിന്നെയും വർദ്ധിക്കുന്നു—അവരുടെ ഭാഷ വിവിധമായിത്തീരുകയും അവർ ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേക്കും ചിതറിപ്പാർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു,—അവർ ദൈവത്തെ മറന്ന് ബിംബാരാധനത്തിനു ഒരുമ്പെടുന്നു—നീതിമാനായ അബ്രാഹം—അദ്ദേഹത്തെ ദൈവം കനാൻ പ്രദേശത്ത് വരുത്തി പാർപ്പിക്കുന്നു—അബ്രാഹത്തിന്റെ മാതൃകാത്മ്യം—അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനായ ഇസഹാക്ക്—അബ്രാഹത്തിന്റെ ബലി—അബ്രാഹത്തിന്റെ പൌത്രനും ഇസ്രായേലെന്ന നാമം ലഭിച്ചവനുമായ യാക്കോബ്—യാക്കോബിന്റെ പുത്രന്മാർ—അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രിയപുത്രനായ യൌസേപ്പിനോടു സഹോദരന്മാർക്കുണ്ടായ നീരസം—അവർ യൌസേപ്പിനെ ദ്രോഹിക്കയും കച്ചവടക്കാർക്കു വില്ക്കയും ചെയ്യുന്നു—യാക്കോബിന്റെ ദുഃഖം—യൌസേപ്പ് എജിപ്തിലെ സേനാനിയുടെ ദാസനായിത്തീരുന്നു—അവിടെ യൌസേപ്പിനുണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ—യൌസേപ്പ് ഒടുവിൽ എജിപ്തിലെ രാജപ്രതിനിധിയായിത്തീരുന്നു.

പുരുഷോത്തമനാം മനസ്വിനോഹാ
വിരുതേറും സുതരോടുമൊത്തു പിന്നെ
കരുണാധിധിയാകുമീശ്വരൻ തൻ
തിരുവാക്കിൻപടി നന്മചെയ്തു നിത്യം. 1

വിനയാം ബുധിയായിടുന്ന നോഹിൻ
തനയന്മാക്കു തനൂജരേറെയുണ്ടായ് ;
ജനമങ്ങിനെ ഭൂമിയിൽ ക്രമത്താൽ
ദിനമോരോന്നിനു വർദ്ധമാനമായി.

ജനസംഖ്യ വളർന്നുവന്നനേരം
വിനവീണ്ടും ക്ഷിതിമേൽ വിതച്ചു സാത്താൻ ;
വിനയക്കുറ, വീഷ്ട, നിന്ദ, വൈരം,
ധനതൃഷ്ണം, ചതി, യെന്നിതൊക്കെയുണ്ടായ്. 3

ഒരുപാടു ജനങ്ങളിപ്രകാരം
പെരുകിത്തീർന്നതു മൂലമങ്ങുമിങ്ങും
മരുവീടുവതിന്നു പോകുവാനായ് —
ക്കരുതിക്കൊണ്ടതിലൊട്ടുപേർ മുതിർന്നു. 4

അവരിങ്ങിനെ പോവതിന്നു മുൻപേ
നവമാം ഗോപുരമൊന്നു തീർത്തുനന്നായ് —
അവസാനദിനം വരയ്ക്കുമോമൽ —
ബ്ഭവനത്തിൽപുകൾനിത്തുവാനുറച്ചു. 5

എതിരററമദത്തൊടാ നരന്മാ —
രതിനായിഷ്ടിക ചുട്ടെടുത്തശേഷം
അതിവിസ്തൃതമാമിടത്തിലൊപ്പം
മതിവച്ചപ്പണിയും ദൂരം തുടങ്ങി. 6

അവരൊത്തു പരിശ്രമിക്കയാല —
പ്രവരം ഗോപുരമെന്നപോലെ തന്നേ
അവരിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന ഡംഭം
ദിവസംതോറുമുയർന്നുവന്നു കഷ്ടം! 7

നരസന്തതിയിൽ ജനിച്ചതാമ —
ദ്ദുരഹങ്കാര വിഷദ്രുമം മുറിപ്പാൻ
വരസൽഗുണവാരിരാശിയാകും
പരമാത്മാവു തദീയഹൃത്തിലോർത്തു. 8

സകലേശനനന്തരം ജനൗഘം
സകലത്തിന്നുമുറച്ചിരുന്ന ബന്ധം
ശകലിച്ചു പിരിഞ്ഞു വേറുവേറാ —
യകലാൻ ഭാഷയിൽ വൻകുഴപ്പമേകി. 9

ജനമത്രയ്മേകരിതിയായ –
ട്ടിനമോളം പെരുമാറിവന്ന വാണി
മനമാകെ മയങ്ങുമാറമന്ദം
സ്വനഭേദത്തൊടനേകമായ ചമഞ്ഞു. 10

ഇതരോക്തി തിരിച്ചറിഞ്ഞിടാനും
മതമന്യർക്ക വെളിപ്പെടുത്തുവാനും
ഗതപൗരുഷരാം നരക്കുതെല്ലും
മിതമല്ലാത്ത കുഴപ്പമുത്ഭവിച്ചു. 11

മതികെട്ട ജനങ്ങളാ പ്രയത്നം
മതിയാക്കിപ്പല കൂട്ടമായ് പിരിഞ്ഞു ;
അതിവേഗമൊടന്യോന്യരോ –
ക്ഷിതിഭാഗങ്ങളിലായണഞ്ഞുമേവി. 12

പലനാട്ടുകളിൽ കടന്നിവണ്ണം
പലകാലം നിവസിക്കകാരണത്താൽ
പലഭാഷ നടപ്പിലായി ; പാരിൽ –
പല ഭേദത്തിനുമായതാണുമൂലം. 13

പരമേശപദം ഭജിച്ചുതൊള്ളാ –
യിരമോടമ്പതുമാണ്ടു പാരിടത്തിൽ
വരപൂരിതനായിരുന്ന നോഹാ
മരണം കാരണമായ് പരത്തിലെത്തി. 14

ധരണീതലമെങ്ങുമൊന്നുപോലെ
നരവർഗ്ഗം പെരുകിച്ചമഞ്ഞുവീണ്ടും ;
കരശക്തിമികയ്ക്കുവോർ ജനത്തെ –
ത്തരസാ വെന്നു നരേന്ദ്രരായി വാണു. 15

ജനമീശനെ വിസ്മരിച്ചനേകം
ഘനപാപങ്ങളിലാണ്ടുകൊണ്ടു മേവി ;
അനഘൻ സകലേശനും ജനത്തെ –
ത്തനതുള്ളത്തിലനല്ലമായ് വെറുത്തു. 16

ഒരു മർത്ത്യനുമട്ടിനം വരെക്കും
കരുതാതുള്ളൊരു വിഗ്രഹാർച്ചനത്തെ
ഒരുപോലെ ജനങ്ങളാന്ധ്യമുള്ളിൽ –
പ്പെരുകിച്ചെയ്‌വതിനായ് മുതിന്നു കഷ്ടം!! 17

നര, ഭൂത, മൃഗ, ഗ്രഹാദി നാനാ –
തരമാം സൃഷ്ടികൾ തൻ സ്വരൂപമെങ്ങും
വിരചിച്ചവ വെച്ചു പൂജ ചെയ്തീ –
ശ്വര സങ്കല്പമൊടജ്ജനം വണങ്ങി. 18

പല വർഷ ശതങ്ങൾ കൊണ്ടു പാരിൽ –
ബലമായ് വിഗ്രഹസേവ വേരൂന്നി ;
ബലശാലി പരാപരൻെറ നാമം
ചിലരെന്യേ ജനമൊക്കെയും മറന്നു. 19

വനദേശ സുമം കണക്കു നോഹിൻ
തനയൻ സേമിനെഴും കുലത്തിലപ്പോൾ
വിനയം വിലസീടു മബ്രഹാമാം
ധന്യ നീശ്വര നിഷ്ഠനായ് വിളങ്ങി. 20

ഒരു നാളുടവററ ഭക്തിയോടും
തിരുനാമ സ്തുതി ചെയ്തിടുന്ന നേരം
വിരുതേറിടു മബ്രഹാമിനോട –
ക്കരുണാ വാരിധി ദേവ നേവ മോതി. 21

"മടിയാതിവിടം വെടിഞ്ഞു നീ പൈൻ –
കൊടിയോടും വിഭവങ്ങളോടു മേവം
അടിയാരൊടു മൊത്തുടൻ കനാനിൽ –
കുടിയേറി കുതുകേന വാണിടേണം. 22

"പരിതോഷ മണച്ചിടും ദുമൌഷ്ഠം
പരിശോഭിച്ചിടു മസ്ഥലം നിനക്കായ്
പരിതുഷ്ടിയൊടേകിടുന്നു ; നീയെൻ
പരിചര്യാപരനായി വാണിടേണം. 23

"അവിടെ ക്ഷതിവിട്ടു നിൻെറ ഗോത്രം
ദിവി താരങ്ങൾ കണക്കസംഖ്യമാകും ;
ഭുവി നിൻെറ വിശിഷ്ടമാം യശസ്സും
സവിശേഷം വിലസീടു മേതുനാളും." 24

സകലേശ നിയോഗ മാദരിച്ചി –
ട്ടകളങ്കാശയ നബ്രഹാ മമന്ദം
പികവാണിയുമായ് കനാനിലെത്തി –
സ്വക സമ്പത്തിനു പുഷ്ടി ചേർത്തു വാണു. 25

നയശാലി ജഗത്ത്രയാധിപൻ തൻ
ദയ വേണ്ടും വിധ മുല്ലസിക്ക മൂലം
പ്രയതാശയ നബ്രഹാമി ന്നെങ്ങും
ജയമേതും തടവെന്നിയേ ലഭിച്ചു. 26

പൂതനാനിര യൊത്തണഞ്ഞു സോദോം
മുതലായുള്ള പുരങ്ങൾ കൊള്ള ചെയ്യും
ഹതശേഷരെ വൻ തുരുങ്കിത വച്ചും
ധൃതമോദം നൃപർ നാലു പേർ ഗമിച്ചു. 27

അവരാത്മസഗർഭ്ഭസൂനു ലോത്തിൻ
ഭവനം കൊള്ളയടിച്ചു ദാസനാക്കി,
അവനെ ത്വരയോടു കൊണ്ടുപോകും
വിവരം നിർമ്മല നബ്രഹാമറിഞ്ഞു. 28

ഉടനേ നിജഭൃത്യ രേവരേയും
കിടയററുള്ളൊരു ധൈര്യമോടു കൂട്ടി
അടരിന്നെതിരിട്ട ശാത്രവന്മാ –
ക്കിടരല്ലേതര മബ്രഹാം വരുത്തി. 29

സ്വയമററുടനാ നരേന്ദ്രരുള്ളിൽ
ഭയമാർന്നോടി സൃഗാലസന്നിഭന്മാർ ;
ദയ പൂണ്ടഥ സാധു സഞ്ചയത്തെ –
ജ്ജയവാനാകുമവൻ തിരിച്ചയച്ചു. 30

അരിയോധർ കവർന്ന വിത്തമെല്ലാം
ശരിയായേവനു മബ്രഹാം കൊടുത്തു ;
ത്വരിതം കുതുകം കലർന്നു തൻതൻ –
പുരിയിൽ പുക്ക ജനങ്ങൾ ദ്യാവസിച്ചു. 31

വിമതാളിയെ വെന്നു വന്നിടുമ്പോ –
ളുമലൻ മല്ക്കുസദേക്കടുത്തമന്ദം
ക്രമമോടെതിരേററനുഗ്രഹത്തെ –
സ്സുമനസ്സായിട്ട മബ്രഹാമിനേകി. 32

എതിരററാരു ഭക്തിപൂണ്ടു ശാലേം
ക്ഷിതിഭൃത്തായിട്ടമ്പുരോഹിതനായ്
പതിവിൻപടി പത്തിലൊന്നു വിത്തം
മതിമാനായിട്ട മബ്രഹാം കൊടുത്തു. 33

ഇണയററ സുവർണ്ണ വല്ലിയിന്മേൽ
മണമോലും കുസുമം വിരിഞ്ഞവണ്ണം
പുണയേറുമവന്നു പുത്രനായി -
ഗ്ഗുണവാനാ മിസഹാക്ക ജാതനായി. 34

തനയാനന ദർശനം നിമിത്തം
മന മേറെ തെളിവാന്നു ഭക്തിപൂർവ്വം
അനപത്യത തീർത്ത ദേവനായ -
ദ്ദിനമാ നിർമ്മല മൗലി നന്ദി ചൊല്ലി. 35

ജനകൻെറ ഗുണപ്രകാശമേററ -
ത്തനയൻ പാണ്ഡുരപക്ഷചന്ദ്രനൊപ്പം
ജനതോത്സവമേകിയീശ്വരാരാ -
ധനലീനാശയനായ് വളർന്നുവന്നു. 36

ഭുവനേശനതിന്നു പിൻപുയർന്നോ -
രവനീദ്ധ്‌ററത്തിലണഞ്ഞു ശങ്കയെന്നേ
പ്രവണൻ തനയൻെറ ജീവനേകി -
സ്സവനം ചെയ്യതിനബ്രഹാമൊടോതി. 37

ഇടരററഖിലേശസന്നിയോഗം
തടവില്ലാതെ നടത്തിടുന്നതിന്നായ്
കിടയററ കുമാരനോടു മൊന്നി -
ച്ചുടനാ വന്മലമേലണഞ്ഞു ധന്യൻ. 38

ചലിതാശയനക്കുമാരനപ്പോ -
ളലിവേറും നിജ താതനോടു ചൊല്ലി;
"കലിതാദരമിന്നു മേഷമെന്നേ
ബലിനാ മെങ്ങിനെ പൂർത്തിയാക്കിടുന്നു?" 39

തളിരൊത്ത സുതൻെറ ഗാത്രമുള്ളിൽ
കുളിരേറുന്ന വിധം പുണർന്നു താതൻ
തെളിവായ് നയമേറുമീശ്വരൻ തൻ
വെളിപാടത്രയ മോതിനാൻ സധൈര്യം. 40

"സുജനാശ്രയമാകു മീശ്വരൻ തൻ
പ്രജ ഞാ, നീശഹിതം നടത്തിടേണം"
നിജതാതനൊ ടേവമോതി നന്നാ -
യജമെന്നോണ മിണങ്ങി നിന്നു പുത്രൻ. 41

വിറകേറെ യടുക്കി വെച്ചതിന്മേൽ
മുറപോ ലാത്മജനെ ക്കിടത്തി ധന്യൻ
ഉറ തന്നിലിരുന്ന കത്തി വേഗം
വിറ കൂടാതെ വലിച്ചെടുത്തു കൈയാൽ. 42

മനതാരി ലനന്ത നീശനെ ത്താൻ –
മനനം ചെയ്തു വിശിഷ്ടനാ മനുഷ്യൻ
തനയൻെറ കഴുത്തു ലാക്കുവച്ച –
ക്കനമേറീടിന കത്തി പൊക്കിവാനിൽ. 43

ദഹനൻെറ ശിഖയ്ക്കു തുല്യമപ്പോൾ –
വിഹരി ച്ചുഡ്ഡ നിമേഷ മംബരത്തിൽ
സഹസാ രുചിരാംഗനാം യുവാവെ –
നിഹനിക്കുന്നതി നായതാഞ്ഞു താണ്ടു. 44

അരുണന്നു മിളപ്പമേകുവോര –
പ്പുരുതേജസ്സവിടെ ച്ചൊരിഞ്ഞു മോദാൽ
ഒരു വാനവ വയ്യനാഗമിച്ചി –
"ട്ടരുതെ"ന്നോതി യടുത്തുടൻ തടുത്തു. 45

അടവററു നിജ ക്രിയയ്ക്കിവണ്ണം –
തടവുണ്ടായതുകൊണ്ടുതുപ്തിയോടും
പിടയും മനമോടു മാ മഹാത്മാ –
യുടനാ വാനവനെ ത്തിരിഞ്ഞു നോക്കി. 46

അതുനേര മതീവ പക്ഷമോട –
ച്ചതുരൻ വാനവ നിപ്രകാര മോതി ;
"അതുലൻ സുതനെ സ്സുശീലനാം നീ
ക്രതുവിന്നാ യധുനാ വധിച്ചിടണ്ടു. 47

"അജമൊന്നിത ഞാൻ തരുന്നു യാഗം –
വിജയം പൂണ്ടിതുകൊണ്ടു ചെയ്യണം നീ ;
അജശാസന മാണിതെന്നു മിപ്പോൾ –
സുജനോത്തംസ ! ഭവാനറിഞ്ഞിടേണം. 48

"സകലേശനെ വിശ്വസിച്ചിടുക്കം –
ശകലം പോലു മുദിച്ചിടാ തുടൻ നീ
മകനെ ക്കുരുതി ക്കൊരുക്കിയപ്പോ –
ളുകതാ രീശ നനോപമം തെളിഞ്ഞു. 49

"വിരുതേറിയ നിൻെറ വംശ മേറെ –
പ്പെരുകും വാനിലുഡുക്ക ളെന്ന പോലെ ;
കരുണാനിധിയായ ദൈവമൻപോ –
ടരുളും വേണ്ടവരം നിനക്കു നിത്യം. 50

"ഗ്ദേതമെന്നുടെ വാക്യ"മെന്നു മെല്ലാം –
ചിതമായോതി മറഞ്ഞു ദൈവദൂതൻ ;
സുതനോ "ടെഴുനേൽക്കുകെ" ന്നുമന്ദ –
സ്മിതമൊത്ത പുരുഷേന്ദ്രനും പറഞ്ഞു. 51

മുഴ തിങ്കളൊ ടങ്കുമാട്ട മാസ്യം –
കഴുകാൻ പോലൊഴുകുന്ന ബാഷ്പമോടും
എഴുനേററിസഹാക്ക ദൈവപാദം
തൊഴുതിൻപത്തൊടു കീർത്തനങ്ങൾ പാടി. 52

സതതം സകലജ്ഞ നീശ്വരൻ തൻ –
ഹിതമെന്തായതു ചെയ്യുമബ്രഹാമും
ധൃതമോദ മജത്തെ വെട്ടി യാഗം –
സുതനും ചേർന്നതി ഭക്തി പൂണ്ടു ചെയ്തു. 53

അലസാക്ഷി റിബേക്കയെപ്പരം നി –
ർമ്മലനായോ രിസഹാക്ക വേട്ടു പിന്നെ ;
പല സൽക്രിയ ചെയ്തു തുല്യമാകും
നില കൈക്കൊണ്ടവ നേററവും വിളങ്ങി. 54

ശതമോ ടെഴുപത്തി നാലു മൊന്നും
ചിതമായൊത്ത വയസ്സിലാത്തമോദം
നിതരാം പുകൾ തേടുമബ്രഹാമും –
മൃതനായിട്ടു പരത്തിലേക്കണെഞ്ഞു. 55

ഗുണവാ നിസഹാക്ക പുത്രഭാഗ്യം –
ഘുണ പൂണ്ടീശ്വരനേകിടായ്കമൂലം
ഇണയറെറാരു ഭക്തിചേർന്നു നന്നായ് –
പ്രണമിച്ചീശനൊടാ യതിന്നിരന്നു. 56

സകലേശ്വരനിൻപമോടവന്നായ് –
സ്വകസന്ദർശന മേകിയിട്ടു ചൊല്ലി
"അകമെന്തിനുലച്ചിടുന്നുതെല്ലും –
തകരാറില്ല നിനക്കു പുത്രരുണ്ടാം. 57

"എതിരറെറാരു നിൻകുലം ക്രമത്താ –
ലതിയായ് ദ്യോവിലുധുക്കളെന്നവണ്ണം
ക്ഷിതിയിൽ പെരുകീടുമെന്നുമിപ്പോൾ –
മതിമോദത്തൊടറിഞ്ഞുകൊള്ളണം നീ." 58

ഉലയറെറാരു ഭക്തിയോടു വീണ്ടും –
നിലവിട്ടീശ്വരനെ സ്തുതിച്ചു ധന്യൻ ;
ബലശാലികൾ രണ്ടു നന്ദനന്മാർ –
ചിലകാലത്തിനു പിൻപവനുദിച്ചു. 59

അവരിൽ സഹജൻെറ പേരു യാക്കോ –
ബവനീരാറു തനൂജരുത്ഭവിച്ചു ;
അവരേവരുമാവിശിഷ്ടനെന്നും –
നവമാനന്ദ മണച്ചു ലാലസിച്ചു. 60

അനുവാസരമീശ്വരാജ്ഞ നന്നാ –
യനുവർത്തിച്ചു ഭജിക്ക കാരണത്താൽ
അനുഭാവമനല്പമായി യാക്കോ –
വിനു സമ്പത്തു മപാരമായണഞ്ഞു. 61

അസമാന ഗുണോൽക്കരം നിമിത്തം
ലസദന്തഃകരണാഢ്യനാ വിശുദ്ധൻ
രസയിങ്കലതീവ പൂജ്യമായോ –
രിസറായേലിതി നാമമാന്നു പിന്നെ. 62

അനപ്പാശനാകുമാ വരിഷ്ഠൻ –
ധനവാൻ തന്നജ സഞ്ചയങ്ങളെല്ലാം
വനഭൂവിൽ നയിച്ചു പോററുവാനായ
തനയന്മാരെ മുദാ പറഞ്ഞയച്ചു. 63

അതിവിശ്രുതനാ മഹാശയൻ തൻ
പതിനൊന്നാമതു ജാതനായ പുത്രൻ
മതി ചാതുരി പാരമുള്ള യൗസേ –
പ്പതിയായ് താതനു സമ്മദം വളർത്തി. 64

വിലയേറിയ മുത്തിലും പരം നി –
ർമ്മലനാ മപ്രിയ നന്ദനന്നു താതൻ
പലവർണ്ണവുമൊത്തിണങ്ങി നന്നായ് –
വിലസീടുന്നൊരു പട്ടുടുപ്പു നൽകി. 65

ഒരുനാൾ നിജപുത്രരോടു ചേർന്നാ –
വിരുതേറും നയശാലി മേവിടുമ്പോൾ
ഇരുമേനിപെട്ടം കിനാവു യൗസേ –
പ്പൊരുപോലഗ്രജർ കേൾക്കുമാറു ചൊല്ലി. 66

"എതിരററ പിതാക്കൾ സോദരന്മാർ
പതിനൊന്നാളുകളും തനിയ്ക്കു മേന്മേൽ
നതിചെയ്തിടു"മെന്നു പിന്നെ യൗസേ –
പ്പതിനർത്ഥത്തെയു മോതി ശങ്കയെന്യേ 67

തകരാറി ന്നൊരുങ്ങിടാതെ നിത്യം
സകലേശൻെറ പദം തൊഴും കിശോരൻ
അകളങ്ക മിവണ്ണ മോതിയപ്പോൾ
പക തൻ സോദരരിൽ കടന്നുകൂടി. 68

മതി കെട്ടുര ചെയ്തു സോദരന്മാർ
"മതി നിൻ ഭള്ളു കുറേ കടന്നു പോയി ;
അതിമോഹ മിതെത്ര ചിത്രമീ നിൻ
കൊതികൊണ്ടില്ല പകാര മിത്തിരിക്കും. 69

"പൊടിപൂരമടിച്ചു തിന്നു നിത്യം
മടിയായ് വീട്ടിലിടം മിനക്കെട്ടത്തി
തടിപോലെ കിടന്നുറങ്ങിയെന്നാൽ –
ക്കടിയേറും മടയക്ക ഗർവ്വമുള്ളിൽ." 70

ഒരുമിച്ചവ രിപ്രകാര മെല്ലാ –
മൊരുപാടോതിടുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ
"അരുതെ"ന്നവരേ വരോടു മൊന്നാ –
യരുൾചെയ്തു കലഹം തടുത്തു താതൻ. 71

സമപിൻപധികം കഴിഞ്ഞ ശേഷം
ക്രമമാ യാടിനെമേയ്ക്കു മാത്മജന്മാർ
സമയത്തിനു വന്നിടായ്കു മൂലം
ക്ഷമ വിട്ടീവിധ മുള്ളിലോർത്തു വൃദ്ധൻ. 72

"ഇവരിങ്ങനെ വന്നിടാത്ത തെന്താ –
വിവരം പോലു മറിഞ്ഞിടാൻ പ്രയാസം ;
ലവ മില്ലൊരുറപ്പു ധൈര്യമെല്ലാം
ചുവടേ തെററി മറിഞ്ഞു പോയിടുന്നു. 73

"പകയേറിയ തസ്കരസൗഹൃമെത്തി —
ത്തകരാറെന്നുടെ നന്ദനക്കണ്ണെച്ചോ ?
വ്യകമോ, പുലിയോ കടന്നു മേഷ —
പ്രകരത്തെച്ചിതറിച്ചു കൊണ്ടുപോയോ ?" 74

മനതാരിലിവണ്ണമൊക്കെയോർത്ത —
ത്തനയോടന്തമറിഞ്ഞു വന്നിടാനായ്
ജനകൻ കമനീയ ഗാത്രനായീ —
ടിന യൗസേപ്പിനെ വിട്ടു കാനനത്തിൽ. 75

ക്ഷണമഗ്രജരെ ത്തിരഞ്ഞൊരാളും —
ഗുണ കൂടാതെ നടന്നലഞ്ഞൊടുക്കം
ഗുണരാജിതനാ ക്കിശോരനാടിൻ —
ഗണമാനന്ദഭരം കലന്നു കണ്ടു. 76

സഹജാഗമനം മനക്കരുന്നിൽ
സഹനാഭാവമുയർന്നു കണ്ടനേരം
നിഹതാർജ്ജവരാകു മഗ്രജന്മാർ
സഹസാ തമ്മിലിദം പറഞ്ഞു ക്രുദ്ധം 77

"നികടത്തിലിതാ വരുന്നു മുന്നം
വികടം പൂണ്ട കിനാവു കണ്ട മൂഢൻ ;
അകതാരിലിവനുദിച്ച മോഹം
പുകയാക്കുന്നതിനുദ്യമിക്കണം നാം. 78

"അഴകോർത്തതിവേലമർക്കരുന്നിൽ —
ക്കിഴവൻ താതനു കൂറുദിക്ക മൂലം
അഴലന്ത്യരിലെത്തിടും പടിക്കി —
പ്പിഴയാളിയ്ക്കഭിമാന മേറിടുന്നു. 79

"ഇവനിങ്ങനെ മന്ദനായ് വളർന്നാൽ
ദിവസംതോറു മഹന്തപുഷ്ടി തേടി
അവസാന മമേയമാ മനർത്ഥം
ഭവനത്തിന്നു വൃഥാ വരുത്തി വയ്ക്കും. 80

"വളരാതെ വിഷദ്രുമത്തെ വെട്ടി —
ക്കളയേണം മതിശാലിയായ മർത്ത്യൻ ;
വളരാനിടയാക്കിയാൽ പ്രയത്നം
വളരെച്ചെയ്തിടണം മുറിച്ചു മാററാൻ. 81

"അതിനാൽ ചുണയോടുമിജ്ജനത്തിൻ
നതിമോഹിപ്പവനെപ്പിടിച്ചമന്ദം
മൃതിചേർത്തുതരക്ഷുവാലിവണ്ണം
ക്ഷതിവന്നെന്നുവരുത്തിവച്ചിടേണം." 82

അവരേവരിലും വയസ്സുകൂട്ട –
ന്നവനാം ത്രുബനിതിന്നിണങ്ങിടാതെ
ശിവമസ്സഹജന്നു ചേർക്കുവാനാ –
യവരോടക്ഷണമോതി കൗശലത്തിൽ. 83

"അനുകമ്പ മനസ്സിലെന്നിയേ നാ–
മനുജന്നന്തമണച്ചിടുന്നതായാൽ
അനുഭാവമശേഷമററു മേന്മേ –
ലനുതാപം കരളിൽക്കടന്നുകൂട്ടും. 84

"ഗുണമല്ല വധം; പിടിച്ചു പൊട്ട –
ക്കിണറിൽ തള്ളുവിനത്ര വൈരമെങ്കിൽ;
ഗുണയററവിടെക്കിടന്നമന്ദം
പിണയും, നാശമവന്നു നീക്കമെന്ന്യേ." 85

"ഇതുനന്നിതുപോരു"മെന്നുതമ്മിൽ
കുതുകം പൂണ്ടവരോതിനിന്നിടുമ്പോൾ
പുതുചാതുരി പൂണ്ടിടുന്ന "യൗസേ –
പ്പുതുലാനന്ദമൊടന്തികത്തിലെത്തി. 86

പരുഷോക്തികളോടുമഗ്രജന്മാർ
വിരുതേറും സഹജൻെറ നേർക്കു വേഗം
ഒരുപോലെ കയത്തിടുക്കയാലു –
ള്ളുരുകിക്കേണു വിറച്ചവൻ പരുങ്ങി. 87

"കഴലിന്നു തൊഴുന്നു ഞാനമന്ദം
പിഴസർവ്വം സദയം ക്ഷമിച്ചിടേണം"
അഴലോടവനിപ്രകാരമെല്ലാം
മഴപോലശ്രുപൊഴിച്ചു കേണിരന്നു. 88

പ്രിയതൻ സഹജാതനോതിയോരീ –
നയമേറും വചനങ്ങൾ കേട്ടപിൻപും
ദയയെന്നിയെ പൂർവ്വജാതരേതും
മയമില്ലാതവനെപ്പിടിച്ചിഴച്ചു. 89

വിലയേറിയ പട്ടുടുപ്പു വേഗം
ബലമായുരിയെടുത്തതിന്നുശേഷം
ഛലമററ സഗർത്ത്രനെക്കിണററിൽ –
ഖലരാമഗ്രജരൊത്തു തള്ളിയിട്ടു. 90

ഒരുതെല്ലു കഴിഞ്ഞു ശ്രുബെനില്ലാ –
ത്തൊരുനേരത്തവനെക്കരയ്ക്കുകേററി ;
പെരുകും പക പൂണ്ട പൂർവ്വജന്മാർ
വിരുതേറുന്നവണിക്കുകൾക്കുവിററു. 91

തദനന്തരമെത്തി ശ്രുബെനപ്പോ –
ളുദകം വററിയൊരക്കിണററിൽ നോക്കി ;
ഹൃദയം പൊടിയായവണ്ണമേറെ –
ക്കദനം പൂണ്ടലറിക്കരഞ്ഞു മേന്മേൽ. 92

കരിവാണ്ട മനസ്സോടഗ്രജൻത –
ന്നരികത്തസ്സഹജാതരെത്തിവേഗം
'വരികെ'ന്നുരചെയ്തുകൊണ്ടുപോയി –
ശ്ശരിയായൊക്കെയുമോതിമാപ്പിരന്നു. 93

"മതി; പോട്ടെ, വധിപ്പതക്രമം; മേൽ –
ക്ഷതിപററാതെയവൻ കഴിഞ്ഞുകൊള്ളും"
മതിയിങ്കൽ നിനച്ചിവണ്ണമെല്ലാ –
മതിയാം താപമടക്കി ശ്രുബെനപ്പോൾ. 94

അവരേവരുമൊത്തുരുത്തൊരാടിൻ
നവമാംരക്തമുടുപ്പിലെങ്ങുമാക്കി,
പ്രവരൻ ജനകന്നു കാണുവാനായ്
ഭവനത്തിങ്കലുടൻ കൊടുത്തയച്ചു. 95

ലസദഗ്ര്യകളേബെരൻ സുതൻ തൻ –
വസനംകണ്ടവനന്തമെത്തിയെന്നായ്
അസമാനഗുണങ്ങളുജ്ജ്വലിപ്പോ –
രിസറായേൽനിരുപിച്ചുസന്തപിച്ചു. 96

ഇണയററ കുമാരനിൽ സ്ഫുരിക്കും
ഗുണമെല്ലാമകതാരിലോർക്കുമ്പോൾ
അണപൊട്ടിവരുന്നപോലെ നീരി –
ക്ഷണപത്രങ്ങളിൽ നിന്നൊഴുക്കി വൃദ്ധൻ. 97

"വരുമസ്സുഖവും വിപത്തുമീശൻ –
തരുമോരോതരമാം വരങ്ങ"ളേവം
നിരൂപിച്ചുകടുത്തതാപമെല്ലാ –
മൊരുമട്ടുള്ളിലൊതുക്കി വാണു ധീരൻ. 98

വിനയത്തിനുരംഗമായ് വിളങ്ങീ –
ടിന യൗസേപ്പിനെ വാങ്ങിയോരമന്ദം
വനസീമകടന്നെജിപ്തിലെത്തി –
ദ്ധനവാനായ ചമൂപതിക്കുവിററ 99

യജമാനനിദേശമാവിശിഷ്ടൻ
നിജശക്തിയ്ക്കനുരൂപമായ് നടത്തി
അജനെക്കഴിയും വിധത്തിലെന്നും
ഭജനം ചെയ്തുവിടെച്ചിരംവസിച്ചു. 100

പക, കോപ, മസൂയ, ഗർവ്വ, മെന്നീ –
വകദോഷങ്ങളശേഷമേശിടാതെ
സകലേശനിലാശ്രയിച്ചു, യൌസേ –
പ്പകതാരിൽ തെളിവൊത്തു തത്ര മേവി. 101

പരമാർത്ഥ മനസ്സു, കൃത്യബോധം,
പരമാത്മാദര, മിത്തരം ഗുണൗഘം
സരസം വിലസിക്കയാലവങ്കൽ
പരമാനന്ദ മനീകിനീപനുണ്ടായ് 102

എതിരററ ഗുണങ്ങൾ കണ്ടു സേനാ –
പതി യൗസേപ്പിനു തൻെറ കാര്യമെല്ലാം
മതിവച്ചു നടത്തിടുന്നതിന്നാ –
യതിരററാരധികാരമേകി പിന്നെ. 103

മനതൻ ഭരണത്തിലാ വിശിഷ്ടൻ
മനമെന്നും വഴിയേ ചെലുത്തിയപ്പോൾ
ധനമൊട്ടധികം ചമൂപനോരോ –
ദിനവും സാമ്യമകന്നു പുഷ്ടി തേടി. 104

അവസാനമകന്നുമംഗളൗഘം –
ദിവസന്തോറുമുയർന്നുവന്നൊടുക്കം
നവയൗവനവുംമുറയ്ക്കുണർത്തെ –
പ്രവരൻ പാർവ്വണചന്ദ്രനൊത്തു മിന്നി. 105

ഭരണത്തിനെഴും മിടുക്കുകൊണ്ടും –
വരമീശൻ ദയപൂണ്ടണയ്ക്കുകൊണ്ടും
സരസംമരുവീടവേ വിപത്തിൻ –
നിര 'യൗസേപ്പി'നു പിന്നെയും പിണഞ്ഞു. 103

മതികോമളമാമവൻെറ ദേഹ –
ദൃതികണ്ടപ്പൂതനാവരൻെറ പത്നി
അതിവേഗമവൾക്കു ജാരനാവാൻ –
മതികെട്ടാനയശാലിയോടു ചൊല്ലി. 107

"അരുതിത്തൊഴിൽ പാപമീശകോപം –
വരുമെത്തീടുമനർത്ഥ"മെന്നുമെല്ലാം
വിരുതോടവനോതിയിട്ടുമേതും –
തരുനേത്രയ്ക്കു ദുരാശ നീങ്ങിയില്ല. 108

പലനാളുവനോടിതോതിയിട്ടും –
ഫലമൊന്നും ഭവിയായ്കകാരണത്താൽ
ബലമായ് നിജമോഹമൊട്ടുനേടാ –
നലസാപാംഗി നിനച്ചു നിശ്ചയിച്ചു. 109

ഒരുനാളുവനേകനായ് സമീപ –
ത്തൊരുകാര്യത്തിനുവേണ്ടിവന്ന നേരം
പെരുകുന്ന ദുരാശ സാധ്യമാക്കാൻ
കരുതിച്ചെന്നവനെത്തടുത്തു തന്വി. 110

"ഒഴിവില്ലിനി, നഷ്ടമായി ഭാഗ്യം ;
വഴിതാനാശ്രയമാകുമെങ്കിലും മേ
കഴിവില്ലഹമാചരിക്കുവാൻ ; തേൻ –
മൊഴിയോടീശനെ വിട്ടു ചേർന്നിടാ ഞാൻ. 111

വിരുതേറിടുമിക് കൃശാംഗിമൂലം –
വരുമാപത്തിവനേറെ വൈകിടാതെ,
കരുണാനിധിയായ ദേവനപ്പോൾ –
തരുമാശ്വാസമെനിക്കു നീക്കമില്ല." 112

സ്പുടമീവിധമുള്ളിലോർത്തുറച്ചാ –
മടവാർ തന്നരികത്തുനിന്നു ധന്യൻ
അടരിന്നെതിരിട്ടു തോററവൻ പോ –
ലുടനേ പാഞ്ഞു മറഞ്ഞു മങ്ങലോടും. 113

അവനോടിയനേരമുത്തരീയം –
നവനീതാംഗി ബലേനകൈക്കലാക്കി,
അവഹേളനമോർത്തമർഷമുള്ളിൽ –
ദ്രവവഹ്നിക്കു സമം വളർന്നുമേവി. 114

തദനന്തരമന്തിയായനേരം
സദനത്തിങ്കലണഞ്ഞുകാന്തനപ്പോൾ
വദനാംബുജമശ്രുപൂർണ്ണമാക്കി –
ക്കദനംതനചിനടിച്ചിവർണ്ണമോതി. 115

"പണമങ്ങുകൊടുത്തു വാങ്ങിയോര –
ത്തൃണതുല്യൻ വിടുവിഡ്ഡി കാരണത്താൽ
ഇണയററമദീയമാനമയ്യോ!
പണയം വയ്ക്കുന്നതിന്നുകാലമായി. 116

"ബധിരൻ നിനദംകണക്കു ശൗര്യം –
ബുധിയങ്ങൊന്നുമറിഞ്ഞിടുന്നതില്ല;
അധികാരമനല്പമായനേര –
ത്തധികം ഗർവ്വമവന്നു മുത്തുപോയി. 117

"ചിലരിക്കുടിലന്റെ ദുശ്ചരിത്രം
പലനാളെന്നൊടുചൊല്ലിയിട്ടുമപ്പോൾ
കുലമാനിനിയായ ഞാനശേഷം
വിലവയ്ക്കാത്തതബദ്ധമായി കഷ്ടം! 118

"ഗരമേറിയ സർപ്പമോമനിക്കും
കരതാരിൽ പകപൂണ്ടുകൊത്തിടുംപോൽ
നരകീടമിവൻ മദാന്ധനായി –
ദ്രുരമററെന്നൊടടുത്തതെത്ര ചിത്രം. 119

"മികവേറിയ ധൈര്യമോടു പട്ടാ –
പ്പകലിന്നെന്നറയിൽ കടന്നുമന്ദം
തകരാറിനിവൻ മുതിർന്നതോർത്തെ –
ന്നകതാരിക്ഷണവുംദഹിച്ചിടുന്നു. 120

"വിടനെൻ നികടത്തിലെത്തിയപ്പോൾ
കിടയററുള്ളിലുദിച്ച സംഭ്രമത്താൽ
ഉടനേ വിളികൂട്ടി ഞാൻ; കയർത്താ –
മടയൻ, തൻവസനം വെടിഞ്ഞുപാഞ്ഞു. 121

"ഖലനാമിവനെത്തടഞ്ഞുവേഗം
തലകൊയ്യാതിനി നാം വിടുന്നതായാൽ
നിലവിട്ടുമദിച്ചൊടുക്കമങ്ങേ –
ക്കുലനാശം ചതിയാലിവൻ വരുത്തും" 122

അവളശ്രുകണം ചൊരിഞ്ഞിവണ്ണം –
വിവരിച്ചോതിയ കള്ളവാക്കുമൂലം
അവധാനമകന്നു മെയ് വിറച്ച –
ദ്ധവനുൾപ്പൂവിലമർഷമുജ്ജ്വലിച്ചു. 123

കളവാണികളെത്ര പേരശേഷം
കളവേശാ പ്രിയരെത്തരാതരംപോൽ
കളവോതി മയക്കി ദുഷ്ടരാക്കി –
ക്കളവാനായി മുതിന്നിടുന്നു കഷ്ടം! 124

സതിതൻ പ്രിയയെന്നുറച്ചു സെനാ –
പതി യൗസേപ്പിനെ വൻതുറുങ്കിനുള്ളിൽ
അതിവേഗമയച്ചു; കുമ്പമെന്ന്യേ –
ധൃതികൈക്കൊണ്ടതിലാവസിച്ചു ധന്യൻ. 125

അവിടത്തിലിരിപ്പവർക്കുമെന്ന –
ല്ലവിടത്തെ ബ്ഭരണാധികാരികൾക്കും
അവിചാരിതമായവൻെറ നേരെ
സവിശേഷം ബഹുമാനമുത്ഭവിച്ചു. 126

ചിലനാളുകൾ പോയപിന്നു കാരാ –
നിലയത്തിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്ന രണ്ടാൾ
വിലയുള്ള കിനാവു കണ്ടുമന്ദം
ഫലമെന്തെന്നറിവാൻ കൊതിച്ചതോതി. 127

അവനീശനു ദാസരായിരുന്നോ –
രവരോടീവിധമർത്ഥമോതി ധന്യൻ;
"നൃവരാന്തികമെത്തുമേക, നന്ന്യ –
ന്നവമാനത്തൊടു നാശവും ഭവിക്കും." 128

വിരുതേറിയ ധന്യനായ യൌസേ –
പ്പുരുൾചെയ്യോരുവിധം വികല്പമെന്ന്യേ
ഒരുവൻ ഹതനായി; മന്നവൻ തൻ
കരുണയ്ക്കാസ്പദമായ് ഭവിച്ചിതന്യൻ. 129

അതിനിത്തിരി പിമ്പെജിപ്പിലെ ഖ്ഭ –
പതിയും രണ്ടു കിനാവു കണ്ടുണർന്നു.
അതിനർത്ഥമുരപ്പതിന്നു വിദ്വൽ –
തതി തെല്ലും കഴിവെന്നിയേ കുഴങ്ങി. 130

"തടവിൽ കുടികൊണ്ടിടുന്ന യൗസേ –
പ്പുടനിങ്ങെത്തുകിലിക്കിനാവിനർത്ഥം
സ്ഫുടമോതിടു"മെന്നു ചൊല്ലിമന്ദം
തടവറെത്തിയ ദാസനക്ഷണത്തിൽ. 131

അതിവേഗമൊടാനയിച്ചു പാരിൻ –
പതി യൗസേപ്പിനൊടോതി കാര്യമെല്ലാം
ചതിതെല്ലറിയാത്ത ധന്യനീശ –
സ്തുതിചെയ്തിട്ടറിയിച്ചു മന്നനോടായ്. 132

ഇവിടത്തിലടുത്തൊരേഴുവർഷം
സവിശേഷം വിളയും നിലങ്ങളെല്ലാം ;
അവിടം വഴിയേ കഴിഞ്ഞൊരേഴാ –
ണ്ടെവിടത്തും കൊടുതായ പഞ്ഞമുണ്ടാം. 133

ഒരു ഭേദമുദിക്കയില്ലി തുള്ളിൽ –
കരുതിക്കൊള്ളണ,മായതിന്നിവർണ്ണം ;
ഒരു സാരമൊടും കിനാവു രണ്ടായ്
വരുവാൻ സംഗതി വന്നു മന്നവേന്ദ്ര ! 134

അതിയായ് വിളയുന്ന ധാന്യമെല്ലാം
മതിമോദത്തൊടു ശേഖരിച്ചു മന്ദം
ക്ഷതിതൻ ദിവസങ്ങളെത്തിടുമ്പോൾ
ഗതികെട്ടോർക്കു കൊടുത്തു പോററിടേണം. 135

ഇതിനായധുനാ കിനാവു ഭൂവിൻ–
പതിയായുള്ള ഭവാനു കാട്ടി ദൈവം;
അതിനാലിനി വേണ്ടതൊക്കെ വേഗം
മതിവെച്ചങ്ങു നടത്തി വാണിടേണം." 136

ഗുണിയാം നൃപനാ മഹാശയന്മാ–
ക്കണി യൌസേപ്പുരചെയ്ത നല്ല വാക്യം
പണിവിട്ടു ധരിച്ചു, സർവ്വവിദ്യ–
ന്മണിയിപ്പുരുഷനെന്നു നിശ്ചയിച്ചു. 137

അവനോതിയതേതു മൊത്തതാണെ-
ന്നവനീശൻ ശരിവെച്ചു സമ്മതിച്ചു.
ഭുവനത്തിനെ മാലൊഴിച്ചു നന്നാ-
യവനം, ചെയ്യണമെന്നുമുള്ളിലോത്തു. 138

"അനിവാര്യമനർത്ഥമാകവേ നാം
തനിയേ നീക്കുവതിന്നെളുപ്പമല്ല
ഇനി വേഗമതിന്നൊരാളെ വേറെ-
വിനിയോഗിക്കണ"മെന്നുറച്ചു മന്നൻ. 139

അതിനായ് നയശാലിയാകു മുവ്വീ-
പതി യൗസേപ്പിനെ നിശ്ചയിച്ചു മന്ദം
ക്ഷിതിതൻ ഭരണം മുറയ്ക്കു ചെയ്യ-
ന്നതിനുള്ളോരധികാരമാകെ നൽകി. 140

പണിയേറിയ പട്ടുടുപ്പു, മുക്താ-
മണിമാല്യം, വള, മോതിരങ്ങളെല്ലാം
അണിയിച്ചുടൽ പൂണ്ടതാം വിവസ്വൽ-
ഘ്ഷണിപോലാ നൃപനെ ദ്ധരേശനാക്കി. 141

സുജനാഗ്രണി ഭൂപനാ യുവാവെ.
നിജമാം തേരിലനന്തരം കരേററി,
ഭുജ വിക്രമ മേറിടുന്ന യോധ-
വ്രജമോടും നഗരത്തിലേക്കയച്ചു. 142

പുരവാസികൾ കൂട്ടമായി ലോകോ-
ത്തര സൗന്ദര്യമിണങ്ങുവാ വിശിഷ്ടൻ
സരസം മരുവീടുമാരഥത്തെ-
പ്പരമാനന്ദമൊടൊത്തു പിന്തുടർന്നു. 143

പടഹാദികൾ തൻ നിനാദമതു്ൽ-
ക്കടഘോഷത്തൊടു തൽക്ഷണം മുഴങ്ങി;
കടലത്യധികം കയത്തിടുമ്പോൾ
കിടയററത്തു മിരച്ചിലെന്നപോലെ. 144

കളനിസ്വനമുള്ളിടത്തു നേരം
കളയാതെത്തി മിഴിച്ചു നോക്കിനില്ക്കും
കളവററ കിടാങ്ങളെണ്ണമെന്യേ
വളരും കൗതുകമോടടുത്തു ചുററും. 145

ഒരുമേളരവം ശ്രുതിക്കണഞ്ഞാ –
ലൊരു കാര്യത്തിനു മൊട്ടുമാസ്ഥയെന്യേ
പുരുവേഗമൊടോടിയെത്തുവോര –
ത്തരുണന്മാരുമണഞ്ഞു നാലുപാടും. 146

വിരുതേറിയ ഘോഷയാത്ര കാണ്മാൻ
കരുതിത്തോഴികളോടു ചേർന്നമന്ദം
തരുണീമണിമാരസംഖ്യമപ്പോ –
ളുരുമുത്തോടുമണഞ്ഞു മേടതോറും. 147

അണിയേതുമണിഞ്ഞിടാഞ്ഞിലാരും
ഗണിയാ ലേശവുമെന്ന ചിന്തയോടും
ഗണികാകൃതിയായ് ചമഞ്ഞു രാമാ –
മണിമാരിൽ പലരും നിരന്നു നിന്നു. 148

നരയാൽ മുടിചാമരം കണക്കായ് –
ജരയാൽ ത്വക്കു മുഴക്കവേ ചുളുങ്ങി
കുരയോടു (കിടന്ന) മുത്തിമാരും
ത്വരയോടും വടി കുത്തി വന്നണഞ്ഞു. 149

ശരിയായിതു കണ്ടിടുന്നതായാൽ –
പ്പെരികെപ്പുണ്യ മുദിക്കുമെന്നുവച്ചോ ?
ഹരിണാക്ഷികളുങ്ങുമിങ്ങു മംസോ –
പരി പൈതങ്ങളെവെച്ചുകൊണ്ടുനിന്നു. 150

അരിയോരു കുതൂഹലം വളർത്തി –
പ്പുരിയിൽ ചേലൊടു സഞ്ചരിച്ചശേഷം
തിരികെ'ഫ്'ഫറവോൻ' നരാധിപൻ ത –
ന്നരികത്തെത്തി നമിച്ചുനിന്നു മാന്ത്രൻ. 151

ഹൃദയത്തിലൊതുങ്ങിടാതെഴും സ –
മ്മദമോടും നൃപനാ മഹാശയന്നായ്
തദനന്തരമേറെ രുച്യമാകും
സദനം വാണിടുവാൻ ജവേന നൽകി. 152

അതിലിൻപമൊടാവസിച്ചു കൊണ്ടാ –
മതിമാൻ പാർത്ഥിവശാസനാനുസാരം
ക്ഷിതികാന്തു കുമുദപതിക്കു ശീത –
ഭൂതിപോൽ പ്രീതി ജനാവലിക്കു ചേർത്തു. 153

തുലയറെറാരു ഭാഗ്യമെത്തവേ നി-
ർമ്മലനായോരവനേറി സൗമ്യശീലം;
ബലമുള്ള മഹീരുഹങ്ങൾ പോലും
ഫലമുണ്ടാം സമയം വളഞ്ഞു താഴും. 154

ഗുണമന്യരിലെത്തിടുന്നതിന്ന-
ഗ്ഗുണവാനേറിയ സങ്കടം സഹിച്ചു;
തണലദ്ധ്വഗനേകിടുന്നതാമ-
ക്ഷണമുർവ്വീരുഹമേററിടുന്നു താപം. 155

പ്രതിവാസരമീശ ചിന്തയോടും
പതിവായിപ്പല നന്മ ചെയ്ക മൂലം
അതിനിർമ്മലമായ ദർപ്പണംപോൽ
മതിമാൻ തൻ ഹൃദയം സമുല്ലസിച്ചു. 156

അസമാനഗുണങ്ങളുജ്ജ്വലിപ്പോ-
രിസറായേൽ തനയൻെറ പാടവത്താൽ
മെസറേനിലനഗ്ഗരം ശുഭത്തിൻ
വിസരം വിങ്ങി വിശങ്കടം വിളങ്ങി. 157

വരിഷ്ഠനുർവ്വീപതി തൻ നിയോഗമാ-
ദരിച്ചു, സേനാത്തിനെ വേട്ടനഗ്ഗരം
ധരിത്രിയിൽ ക്ഷേമമണച്ചു നിസ്തുലം
ഭരിച്ചു യൌസേപ്പു സുഖേന മേവിനാൻ. 158

നാലാം സർഗ്ഗം.

ഏജിപ്തിൽ ഏഴുവർഷം ഉണ്ടായ സുഭിക്ഷം— യൌസേപ്പു കോതമ്പു ശേഖരിക്കുന്നു— ഭയങ്കരമായ ക്ഷാമം— കോതമ്പുവാങ്ങുവാൻ യൌസേപ്പിൻെറ അടുക്കൽ സഹോദരന്മാർ വരുന്നു— യൌസേപ്പു ഒരുവനെ തടഞ്ഞുവെച്ചു മററവരെ വീട്ടിലേക്കയച്ചു ഏളയ സഹോദരനെ വരുത്തുന്നു.— അവരോടു യൌസേപ്പു കാണിച്ച നേരമ്പോക്കു— യൌസേപ്പു താൻ ആരാണെന്നു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു— സഹോദരന്മാരുടെ സംഭ്രമം— യൌസേപ്പു അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നു—പിതാവായ യാക്കോബിനേയും മററും മെസ്രേനിൽ വരുത്തുന്നു— രാജാവു് ഇസ്രായേൽക്കാക്കായി ഒരുദേശം ഒഴിഞ്ഞു കൊടുക്കയും അവർ അവിടെ വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

നരാധിപാജ്ഞയ്ക്കൊരുതെല്ലുഭേദവും
വരാതെ യെന്നേപ്പധികം നയത്തൊടും
ധരാവിഭാഗം പരിരക്ഷ ചെയ്യവേ
നിരാകുലം വാണു ജനങ്ങളൊക്കെയും. 1

പരക്കെഴും മാന്യത ശൂന്യമാക്കുവാൻ
തരത്തിലോരോവിധമായ കൌശലം
നിരന്തരം ചേർത്തതിയായലട്ടിടും
നിരങ്കുശന്മാർ തലതാഴ്ത്തിമേവിനാർ. 2

പണംകൊതിച്ചീശവിചാരമെന്നിയേ
കണക്കുവിട്ടന്യനുപദ്രവങ്ങളെ
അണയ്ക്കുവോരപ്പണിവിട്ടു മർത്ത്യരോ –
ടിണക്കമായിട്ടിവസങ്ങൾ പോക്കിനാർ. 3

ജനങ്ങളീശസ്മൃതി പൂണ്ടൊരുത്തനും
വിനയ്ക്കുതാൻ കാരണമേകിടാതെയും
അനർഘമാം സ്നേഹഭരം വളർത്തിയും
മനംതെളിഞ്ഞങ്ങനെ വാണു സൌഖ്യമായ്. 4

ക്രമത്തിനെങ്ങും മഴ വെയ്ലിതൊക്കെയും
ക്ഷമയ്ക്കുകത്തെത്തുക മൂലമേവരും
അമന്ദമുത്സാഹമിയന്നു മേല്ക്കുമേൽ
മമതമൂൾക്കൊണ്ടു കൃഷിക്കൊരുങ്ങിനാർ. 5

നിലങ്ങളെല്ലാമുഴുതിട്ടൊരുക്കിയ –
സ്ഥലത്തിനൊത്തീട്ടു മുരങ്ങളിട്ടുടൻ
ജലം ക്രമത്തിന്നു നിറുത്തിനൽഗുണം
കലർന്ധാന്യങ്ങൾ വിതച്ചു ഭംഗിയായ്. 6

മുളച്ചവിത്തൊക്കെയുമേകരീതിയായ് –
വളർന്നുനാലഞ്ചിലയായ വേളയിൽ
വളഞ്ഞുകാററിൽക്കളിയാടിനിർഭരം
വിളങ്ങി പച്ചച്ചകലാസിനൊപ്പമായ്. 7

ദലങ്ങളാലംബെനമാക്കിവാണിടും
ജലരുചിനറെച്ചെറുതായതുള്ളിയും
അലക്ഷ്യമായക്കരങ്ങളേല്ക്കുവേ
കുലത്തൊടും മുത്തിനു ചേർത്തുലാഘവം. 8

അനന്തരം മാരിമുറയ്ക്കു പെയ്കയാ –
ലനന്തമായുള്ളൊരു ഞാറശേഷവും
ജനത്തിനുൾത്താരിലുദിച്ചമുത്തൊടൊ –
ത്തനന്തരായം നിരരാം വളർന്നുതേ. 9

നിരന്നു പിന്നെക്കതിരാനനംതദാ
നരക്കകം പോലധികം പ്രസന്നമായ് ;
പരന്നപാടങ്ങളിലീക്ഷണവ്രജം
സരസ്സിൽ വണ്ടിൻനിരപോലെ പാച്ചിലായ്. 10

ഞെരുങ്ങിനില്ക്കും കതിരിൻപമേവനും
വരുത്തുമാറാകെ വിളഞ്ഞു ഭംഗിയിൽ ;
പെരുത്തുമാറേററിയ പൊന്നു ലോഭമ –
റവരുക്കിയെങ്ങും ശരിയായ് പകർന്നപോൽ. 11

സ്ഫുരിച്ചിടും ധാന്യഗണങ്ങൾ കാൺകയാൽ
ചിരിച്ചിടുംപോൽ കളനിസ്വനത്തൊടും
തരിമ്പുമഞ്ചാതെ ശുകങ്ങൾ കൂട്ടമാ –
യരിഞ്ഞെറിഞ്ഞാർ കതിരാത്തകൌതുകം. 12

വിളഞ്ഞ ധാന്യങ്ങളുശേഷമേവരും
വളർന്നമോദത്തൊടുത്തെടുത്തുടൻ
കളങ്ങളിൽക്കൂട്ടി മെതിച്ചുണക്കിയി –
ട്ടളന്നു പിന്നീടറതോറുമാക്കിനാർ. 13

മനസ്സിലുത്സാഹഭരംപൊട്ടും മഹാ –
മനസ്വി യെയുസേപ്പുനയായിമാരുമായ്
മനസ്സിലിൻപത്തൊടുമായിടക്ക തൻ –
മനക്കകം വിട്ടു ചരിച്ചു നാടതിൽ. 14

"വിളഞ്ഞതിൽപ്പത്തിനു രണ്ടു വീതമാ –
യളക്കണം മന്നവ ഭോഗമേവരും"
കളങ്കമറേറാരവനീവിധം മുറ–
യ്ക്കിളയ്ക്കുകത്തെങ്ങുമയച്ചു ശാസനം. 15

ഇണക്ക മുൾക്കൊണ്ടു ജനങ്ങളാജ്ഞയെ
വണക്കമായ്ക്കേട്ടൊരു ഭേദമെന്നിയേ
ക്ഷണത്തിലുർവ്വീപതി ഭോഗമാദരാ –
ലണച്ചു രാജാജ്ഞ നടത്തുവോർ വശം. 16

ഗരിഷ്ഠ ഗേഹങ്ങളുസംഖ്യമെങ്ങുമ –
ദ്ധരിത്രിയിങ്കൽ പണിയിച്ചു സത്വരം
പിരിച്ചു താൻ കൂട്ടിയ ധാന്യരാശിയാൽ
വരിഷ്ഠനെല്ലാം പരിപൂർണ്ണമാക്കിനാൻ. 17

അനന്തരം പിന്നെയുമാറുവത്സരം
ഘനംമുറയ്ക്കുംബെരമെത്തി മാരിയെ
അനന്തയിങ്കൽ ക്രമമായണയ്ക്കയാ –
ലനല്പമായ് തീർന്നു സുഭിക്ഷമെങ്ങുമേ. 18

മൃഗങ്ങളും മാനമെഴും മനുഷ്യരും
ഖഗങ്ങളും ക്ഷേമഭരം തഴയ്ക്കയാൽ
അഗണ്യമായിപ്പെരുകിത്തദന്തരേ
സഗർവ്വമോരോ ദിവസങ്ങൾ പോക്കിനാർ. 19

വിളഞ്ഞു കൊയ്യും സമയം കുതൂഹലം
പുളച്ചു, യൌസേപ്പവനീശഭോഗവും
അളന്നു മുന്നേപ്പടി വാങ്ങുമാവിധം
വളർന്നു ധാന്യത്തുക മന്നനേററവും. 20

സുമേദുരക്ഷേമമൊടേഴു വത്സരം
ക്രമേണ തീർന്നു നശിച്ചു ഭാവുകം;
അമേയമാം ക്ഷാമമണഞ്ഞുപിൻപു; സം –
ഭ്രമിച്ചു, മാലേറിന ജീവരാശികൾ. 21

ഘനങ്ങൾ തൻരേഖയുമെന്നിയേ പരം
കനത്തനീലദ്യുതിപൂണ്ടിതംബരം;
അനർഗ്ഗളം തീക്ഷ്ണകരൻ കരങ്ങളാ –
ലനന്തയിൽ താപഭരം വളർത്തിനാൻ. 22

വിരിഞ്ഞ പൂവിൻ നിരകൊണ്ടു കൌതുകം
ചൊരിഞ്ഞിട്ടും വല്ലികളും തൃണങ്ങളും
എരിഞ്ഞു കത്തുംവിധമുള്ള വെയ്ലിനാൽ –
ക്കരിഞ്ഞു, കാററിൽപ്പൊടിപോൽ പറന്നുപോയ്. 23

വിളങ്ങി നിന്നോരു മരങ്ങളൊക്കെയും
വിളർത്തു പത്രങ്ങൾ പൊഴിഞ്ഞു സത്വരം
തളർന്നുപോയ്; ധൂർത്തുനിമിത്തമായ് ധനം –
കുളഞ്ഞുഴന്നിടിന നിസ്വനെന്നപോൽ. 24

മെലിഞ്ഞു മാംസം ലവലേശമെന്നിയേ,
പൊലിഞ്ഞു മൂത്തിക്കെഴുമുക്കശേഷവും,
വലിഞ്ഞു വല്ലാതെനടന്നു, വായുവും –
വലിച്ചു മെന്മേൽ വിഷമിച്ചു കാലികൾ. 25

ഒരിക്കലും വാരി കുറഞ്ഞിടാത്തൊര –
സ്സരിത്തു, കൂപം, കുളമെന്നിതൊക്കെയും
എരിഞ്ഞു കാളും വെയിലാൽ കുറഞ്ഞുനീർ
ശരിയ്ക്കു തീർന്നിട്ടു വരണ്ടു വിണ്ടുപോയ്. 26

അനന്തമാകും സികതാസമൂഹവും
കനത്തിലായ്ക്കൂടിയ രേണു രാജിയും
അനർഗ്ഗളം ചക്രമരുത്തു മൂലമായ് –
ഷ്ണം കണക്കെത്തി നഭസ്സിലെപ്പൊഴും. 27

മനുഷ്യരക്കാല വിപര്യയത്തിനാ –
ലനുക്ഷണം ചഞ്ചലിതാന്തരംഗരായ്
ജനസ്സിനെത്തീരെ വെറുത്തു നാൾക്കുനാൾ
തനുത്വമുൾക്കൊണ്ടു ദിനങ്ങൾ പോക്കിനാർ. 28

ഒരാണ്ടു കഷ്ടിച്ചു ജനങ്ങളൊക്കെയും
നിരാശകൂടാതെ കഴിച്ചു പിന്നെയും
വിരാമചിഹ്നങ്ങളണഞ്ഞിടായ്കയാൽ
ദുരാപമാം ഭാവുകമെന്നു തപ്പുരായ്. 29

ദ്വിതീയ വർഷത്തിലെജീപ്പിലേ ജനം
ക്ഷിതീശ പാദത്തിലണഞ്ഞു സാദരം
സുതീവ്രമാം ക്ഷാമമൊഴിച്ചു പോററുവാ –
നതിവ താപത്തൊടിരന്നു നിർഭരം. 30

"മുറയ്ക്കു യൌസേപ്പിനടുക്കലെത്തിയാൽ
കുറയ്ക്കുമസ്സത്തമനല്ലലൊക്കെയും"
നിറഞ്ഞ കൂറൊത്തവനീശനീവിധം
പറഞ്ഞയച്ചാനവരെത്തദന്തികേ. 31

നമിച്ചു ഭൂവല്ലഭനെ പ്രജാഗണം,
ഗമിച്ചു യൌസേപ്പിനടുക്കലാദരാൽ;
സമിത്രമോടെന്നപടിയ്ക്കു കാമിതം
സമിദ്ധതാപം നിഗദിച്ചു സത്വരം. 32

"ജനം പണിപ്പെട്ടു കഴിച്ചു കാത്തതാ-
മനല്പമാം ധന്യമൊടുങ്ങി; വാങ്ങുവാൻ
ധനത്തിനും കിട്ടുകയില്ലിതോർക്കയാൽ
മനം ദഹിക്കുന്നു ദയാംബുധേ! വിഭോ! 33

"നൃപാലഭോഗം വക സംഭരിച്ചതാ-
മപാരമായുള്ളൊരു ധാന്യമൊക്കെയും
കൃപാലുവായോരവിടുന്നു തന്നുമേ-
ലപായമേശാതിവരെപ്പുലർത്തണം. 34

നരാധിപനായ് വകയുള്ളതൊക്കെയും
തരാമമന്ദം വിലയായ് ദയാനിധേ!
ഒരാശ്രയം ഭൂമിയിലില്ല, താമസം
വരാതെ ധാന്യങ്ങളിവർക്കു നല്കണം. 35

"മനസ്വിയായോരവിടുന്നു സത്വരം
മനം കനിഞ്ഞായതു നല്കിടായ്കിലോ
മനം മടുത്തെത്തിയ ദാസരേവരും
മനയ്ക്കു പോയിട്ടൊരു കാര്യമില്ലിനി. 36

"സ്വതേവരും കാര്യമറിഞ്ഞിട്ടും മഹാ-
മതേ! ഭവാൻ ധാന്യമെടുത്തു കാത്തതും
ഇതേവിധം ക്ഷാമമണഞ്ഞിട്ടുന്ന നാൾ
ഹതേതരാധാര ഗുണത്തിനല്ലയോ?" 37

പനിയ്ക്കു മുള്ളോടു ജനങ്ങളീവിധം
കനിഞ്ഞപേക്ഷിച്ചതു കേട്ടൊരക്ഷണം
കനിഞ്ഞു യൌസേപ്പവരിൽ കുതൂഹലം
ജനിയ്ക്കുവാൻ തക്ക വിധത്തിലോതിനാൻ. 38

"തടുക്കവയ്യാത്ത വിധത്തിലൂഴിയിൽ
കടുപ്പമേറീടിന പഞ്ഞമീവിധം
അടുത്തതയ്യോ കഠിനം! നിനയ്ക്കിലെ-
ന്തെടുക്കുമിസ്സാധുജനങ്ങളൊക്കെയും. 39

"നയജ്ഞരാം നിങ്ങളുരച്ചവണ്ണമീ-
ഭയങ്കര ക്ഷാമമൊരല്പമെങ്കിലും
മയപ്പെടുത്തുന്നതിനോർത്തു കണ്ടു ഞാൻ
പ്രയത്നമാകും പടി ചെയ്യുമുന്നമേ. 40

"ഗുണങ്ങളേറുന്ന നരേന്ദ്രനും പ്രജാ-
ഗണത്തിനും ചെററുമദ്ദ്രമത്തിനാൽ
അണഞ്ഞുനിശ്രേയസമെന്നു കാണുമ-
ക്ഷണത്തിലീ ഞാൻ കൃതകൃത്യനായിടും." 41

"അപാസ്യ താപം ജനരക്ഷ ചെയ്തിടും
കൃപാലുവാമീശനു മൂല്യമേകിയാൽ
അപാരമാം ധാന്യമൊടുങ്ങിടുംവരേ
ശൂപാശ്കൂടാതെ തരുന്നതുണ്ടു ഞാൻ." 42

വലഞ്ഞലഞ്ഞോരു ജനങ്ങളുക്ഷണം
കലക്കമററങ്ങിനെ സമ്മതിക്കയാൽ
വിലയ്ക്കു കോതമ്പു കൊടുക്കുവാൻ നയം
കലന്ന യൌസേപ്പുടനേ തുടങ്ങിനാൻ. 43

അനഘരത്നങ്ങളുണിത്തരങ്ങൾ ഭൂ-
ധനങ്ങൾ തൻ രേഖകൾ നാണയങ്ങളും
അനന്തരം മൂല്യമണച്ചു ധാന്യമാ-
ജ്ജനങ്ങൾ യൌസേപ്പിനോടാശു വാങ്ങിനാർ. 44

"അപാരമായ് ധാന്യമെജിപ്തിലുണ്ടു പോൽ,
നൃപാല കാര്യസ്ഥനതേകുമേവനും.
ശൂപാശ് വേണ്ടാ, വില പോരു,"മേവമ-
ന്നുപാന്ത ദേശങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധമായ്. 45

കടുത്തവേനലുമൃഗങ്ങൾ വാപിയോ-
ടടുത്തിടുംവണ്ണമനേക നാട്ടുകാർ
അടുത്ത കൂററാരൊടു മൊത്തു വിത്തമൊ-
ട്ടെടുത്തു യൌസേപ്പിനടുക്കലെത്തിനാർ. 46

പികങ്ങൾ പൂതിങ്ങിയ മാവിലെന്ന പോ-
ലകന്ന നാട്ടാരവിടത്തിലെത്തിയാൽ
മികച്ചെഴും കൂറൊടു ധാന്യമേകിമാ-
ലകററി യൌസേപ്പു തിരിച്ചയച്ചിടും. 47

അനല്പമാം ശ്രീ വിലസും വിശുദ്ധനാം
മനസ്വി യൌസേപ്പിനടുക്കലാദരാൽ
അനന്തരം ധാന്യമതുന്നു വാങ്ങുവാൻ
ധനത്തൊടഭ്യാഗതരായി പത്തു പേർ 48

ശരിക്കടുത്തെത്തിയൊരീ ജനങ്ങൾ തൻ-
വരിഷ്ഠരാം സോദരരെന്നറിഞ്ഞുടൻ
ഗരിഷ്ഠമാനന്ദമകക്കരുന്നില-
ങ്ങുരിച്ചു യൌസേപ്പു കനിഞ്ഞു നോക്കിനാൻ. 49

അണഞ്ഞ മാഹാത്ത്യമെഴും മനുഷ്യര-
ങ്ങണത്തിൽ നിന്നേറിട്ട മാദരത്തൊടും.
വണങ്ങിനാർ; സോദരനെന്ന താരുമ-
ക്ഷണത്തിലുൾപ്പൂവിലറിഞ്ഞതില്ലഹോ! 50

തദന്തരേ മുൻപു കഴിഞ്ഞു പോയതാ-
മുദന്തമോരോന്നു മവൻ യഥാതഥം
തദന്തരംഗത്തിൽ നിനച്ചു, ചൊല്ലിനാൻ;
"മദന്തികം നിങ്ങളണഞ്ഞതെന്തിനായ്?" 51

ഗുണം നശിച്ചുൽക്കടമായ ഉപ്പിടം
പിണഞ്ഞപോലുള്ള പരിഭ്രമത്തൊടും,
വണക്കമുൾക്കൊണ്ടി, "ഹ ധാന്യലോലരാ-
യണഞ്ഞിതെ"ന്നുത്തരമോതിനാരവർ. 52

പറഞ്ഞു യൌസേപ്പവരോടു സസ്മിതം;
"മറച്ചിടേണ്ടാ പരമാർത്ഥമല്ലവും
മുറയ്ക്കു വാഴും ഫറവോൻെറ ഭാവുകം
കുറയ്ക്കുവാൻ നിങ്ങൾ നിനച്ചതത്രുതം! 53

"നിറഞ്ഞ ധൈര്യത്തൊടു നാടിതിൻ ബലം
കുറഞ്ഞിടം കണ്ടു മറസ്സിലാക്കുവാൻ
മറഞ്ഞണഞ്ഞീടുവതിന്നരാതിമാർ
പറഞ്ഞയച്ചുള്ളവർ നിങ്ങളല്ലയോ? 54

"അനർത്ഥമീ നാട്ടിനണച്ചുകൊള്ളുവാൻ
നിനച്ചിടും കശ്മലരായ നിങ്ങളെ
അനന്തപുണ്യാം ബുധിയാക മീശ്വരൻ.
മനം തെളിഞ്ഞെന്നുടെ കൈയിലാക്കിനാൻ." 55

"മടിച്ചിടാതിപ്പുകൾപൂണ്ട നാടിനെ
മുടിയ്ക്കുവാനുള്ളിലുറച്ച നിങ്ങളെ
വിടില്ല ഞാൻ; മുഷ്ക്ക കുറച്ചൊതുക്കുവാൻ
പിടിച്ചു പാറാവിലടയ്ക്കു മിക്ഷണം." 56

നയത്തിലാസക്തി നടിച്ചനല്ലമായ്
കയത്തു യൌസേപ്പുര ചെയ്തതത്രയും
ഭയത്തൊടും കേട്ടു വിറച്ചു, വിഗ്രഹം-
വിയത്തു വല്ലാതെ വിഷണ്ണരായവർ. 57

ചലിച്ചു ചിത്തങ്ങളുവക്കു, കണ്ണുനീ-
രൊലിച്ചു, നാവും ചൊടിയും വരണ്ടുപോയ്;
ചലിച്ചിട്ടും മാലൊടു കൂപ്പി പിന്നെയും
സ്ഖലിച്ചിട്ടും വാക്കുകളേവമോതിനാർ. 58

"സമാദരിക്കേണ്ട ഗുണങ്ങളൊക്കെയും
സമാനമെന്യേ വിലസീടുമങ്ങയെ
സമാശ്രയിച്ചിട്ടു വിശപ്പടക്കുവാൻ
സമാഗമിച്ചുള്ളൊരു ദാസരാണിവർ." 59

"കെടുക്കുമിപ്പഞ്ഞമിവണ്ണമൻപൊടും
തടുക്കുവോർക്കാരഴൽ ചേർത്തിടും വിഭോ!
അടുക്കലെത്തും പഥികർക്കു വിശ്രമം
കൊടുക്കുമശ്ശാഖി മറിക്കുമോ ജനം?" 60

"ശരിക്കു സൂക്ഷിച്ചു ഭരിക്കുമിയിട-
ത്തൊരിക്കലും ചാരണഞ്ഞിടാ ദുഷ്ടം;
വരിഷ്ഠനാം കേസരി വാണിടും മഹാ-
ദരിക്കകത്തൊരു ദന്തി ചേർന്നിടും?" 61

"സുധീന്ദ്രനും പൂജ്യനുമായിടും ഭവാ-
ന്നധീനരായോരടിയങ്ങളേവരും
അധീരരാണെങ്കിലു മാദരം കലർ-
ന്നധീശചരൻ തൻ പദതാർ വണങ്ങുവോർ." 62

"ചതിച്ചു മററുള്ളവരെക്കെടുക്കുവാൻ
മുതിർന്നിടും ദുഷ്ടജനങ്ങളുല്ലിവർ
മതിയ്ക്കകത്തേവനു മിഷ്ടമെത്തുവാൻ
കൊതിച്ചു മേവുന്നിതു ദാസരനുഹം. 63

"അനാരതം ദൈവപദം ഭജിക്കയാൽ
കിനാവിലും ഭോക്ഷ്യറിയാത്ത നിർമ്മലൻ,
കനാനിലിന്നും മരുവുന്ന വൃദ്ധനാം
ജനാഗ്രിമൻ തൻ സുതർ ഞങ്ങളേവരും. 64

"വരിഷ്ഠനാം താതനു പിന്നെയും ഗുണം
സ്പുരിച്ചിട്ടും രണ്ടു തനൂജർ ജാതരായ്;
മരിച്ചുപോയായതിലേക, നന്ദനി –
ന്നിരിപ്പതുണ്ടസ്ഥവിരന്നടുക്കലായ്." 65

അടുക്കിനിപ്പോലെ പറഞ്ഞ വാക്കിനെ –
ത്തടുത്തു യൌസേപ്പുടനേവ മോതിനാൻ;
"മിടുക്കു വല്ലാതെ വളർന്ന നിങ്ങളി –
ക്കടുത്ത കള്ളങ്ങളുരപ്പതെന്തിനായ്? 66

"മരത്തിനുള്ളോരു ഗുണം ഫലത്തിനാൽ
ധരയ്ക്കുകത്തെങ്ങു മറിഞ്ഞിടുംവിധം
തരത്തിനീ നിങ്ങളിലുള്ള കൈതവം
സ്വരത്തിനാലൊക്കെ മനസ്സിലാക്കി ഞാൻ. 67

"എനിയ്ക്കിനി പ്രത്യയ മല്ലമെങ്കിലും
ജനിയ്ക്കുവാനുള്ളൊരു മാർഗ്ഗമോതിടാം
തനിച്ചൊരുത്തൻ സദനത്തിലെത്തിയ –
ക്കനിഷ്ടനെക്കൊണ്ടുവരേണമഞ്ജസാ. 68

"അമാന്തമില്ലാതനുജാതനെ ദ്രുതം
മമാന്തികത്തിങ്കലണച്ചിടായ്കിലോ
അമായരാണെങ്കിലുമൻപു വിട്ടു ഞാൻ
സമാനമാം ശിക്ഷ വിധിക്കുമേവനും" 69

"വയസ്സനാകും ജനകൻ കനിഷ്ടനെ
ഭയം നിമിത്തം ചലിതാന്തരംഗനായ്
അയയ്ക്കുമോ? സംശയമാണു; ദൈവമേ!
ദയയ്ക്കു നീ ഞങ്ങളെ ലക്ഷ്യമാക്കണേ!" 70

കലക്കമുൾക്കൊണ്ടിതുപോലെ ചിന്തയും
കലർന്ന നിശ്വാസ ഭരത്തൊടേവരും
മലച്ചു നിൽക്കും സമയത്തു ബന്ധന –
സ്ഥലത്തിലാക്കാനവനാജ്ഞ നൽകിനാൻ. 71

"മമതാ മററന്നനുജാതനോടതി –
ക്രമം പ്രവർത്തിച്ചതിനുള്ള ശിക്ഷയായ്
അമന്ദമെത്തുന്നിതനർത്ഥമെന്നു സം –
ഭ്രമത്തൊടോരോന്നവരോർത്തു യാത്രയായ് 72

വരുത്തി യെന്നസേപ്പഥ പൂർവ്വ ജാതരെ-
പ്പെരുത്തൊരൌദാര്യമോടേവമോതിനാൻ;
"ഞെരുക്കമന്യക്കു വരുത്തിവെക്കുവാ-
ന്നൊരുക്കമുള്ളൊരു മനുഷ്യനല്ല ഞാൻ. 73

"എനിക്കു സർവ്വേശനിലേററവും ഭയം
ജനിച്ചകാലം മുതലുള്ള കാരണം
കനിഞ്ഞുടൻ നിങ്ങളെ വിട്ടയക്കുവാൻ
തുനിഞ്ഞുകൊണ്ടാണു വിളിച്ചതിജ്ജനം. 74

"എനിക്കു വിശ്വാസ മുദിപ്പതിന്നൊരാൾ
തനിച്ചു നിന്നാൽ മതി ; ശേഷമുള്ളവർ
ഇനിക്ഷണം പോയ് ഭവനത്തിലുള്ളൊര-
ക്കനിഷ്ടനൊന്നിച്ചിഹ വീണ്ടുമെത്തുവിൻ. 75

"മടങ്ങിവിണ്ടു സ്സഹജാതനോടു മീ-
യിടത്തിലെല്ലാവരു മെത്തിടും വിധൌ
തടഞ്ഞു വെക്കുന്ന ജനത്തെ ഞാൻ വിടാം
തടസ്ഥമേതും പറകില്ല പിന്നെയും." 76

പറഞ്ഞിതെല്ലാമൊരു പൂർവ്വ ജാതനെ
മുറയ്ക്കു ബന്ധിച്ചഥ ചാക്കിലൊക്കെയും
നിറച്ചു കോതമ്പു കൊടുത്തു തൻമതം
മറച്ചയച്ചാനവനാജ്ജനങ്ങളെ 77

മനസ്സു പുണ്ണായ് വിലപിച്ചുകൊണ്ടു വൈ-
മനസ്യമോടേ വരുമൊത്തു യാത്രയായ് ;
മനയ്ക്കുണ്ണത്ത ഗുണശാലി താതനോ-
ടനർത്ഥമുണ്ടായതശേഷ മോതിനാർ. 78

ചെവിയ്ക്കു ശല്യത്തിനു തുല്യമീവിധം
സവിസ്തരം പുത്രരുരച്ച വാർത്തയെ
ശ്രവിച്ചു യാക്കോബിനകത്തു മാൽ തടം
കവിഞ്ഞൊഴും വാരിധിപോലുയർന്നുപോയ്. 79

ഉറഞ്ഞുവിഴുന്നൊരു കണ്ണുനീരൊടും
പറഞ്ഞു യാക്കോബുടനേ വിവർണ്ണനായ് ;
"കുറഞ്ഞുപോയെന്നുടെ ഭാഗ്യമാകവേ
മറഞ്ഞു കഷ്ടം! മമ രണ്ടു നന്ദനർ! 80

"നയം നിതാന്തം വിലസീടുമീശന –
പ്രിയം വരുത്തും പിഴ ചെയ്യുതില്ല ഞാൻ
കയപ്പതെന്താണവിടുന്നു ദൈവമേ !
മയത്തോടീ ദാസനു ശിക്ഷ നൽകണേ !" 81

അടിക്കടിക്കീശ്വരനോടു കെഞ്ചിയും
വിടില്ല ഞാനുണ്ണിയെയെന്നു ചൊല്ലിയും
പൊടിഞ്ഞു തൻ ഭൂസുഖമെന്നുറച്ചു മ –
ണ്ണിടഞ്ഞു യാക്കോബു കഴിച്ചു വാസരം. 82

അനന്തരം ചാക്കുകളെ ക്രമത്തൊട –
ജ്ജനങ്ങളോരോന്നു മഴിച്ച വേളയിൽ
മനം മയങ്ങും പടികണ്ടു മൂല്യമാം
ധനത്തെ ധാന്യത്തിനകത്തിരിപ്പതായ്. 83

"കണക്കതീർത്തന്നധികാരി തൻ വശം
വണക്കമായേകിയ വിത്തമീവിധം
പിണക്കമദ്ധന്യനു ഞങ്ങളിൽ തുലോ –
മണയ്ക്കു മാറെങ്ങിനെ ചാക്കിനുള്ളിലായ്? 84

"അതിപ്രഭാവം വിലസീടുമാ മഹാൻ
ചതിയ്ക്കൊരുങ്ങുന്നതിനില്ല സംഗതി;
ഇതിന്നു മൂലം പുനരെന്തി"തേവിധം
മതിഭ്രമം പൂണ്ടവരോന്നു ഭീതരായ്. 85

കഴിഞ്ഞു പിന്നെച്ചില മാസമപ്പൊഴേ –
ക്കൊഴിഞ്ഞു ധാന്യങ്ങളിരുന്ന ചാക്കുകൾ;
കുഴിഞ്ഞ നേത്രങ്ങളിലശ്രുവോടുടൻ
കിഴിഞ്ഞു ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലേവരും. 86

"ഇനിക്കഴിക്കുന്നതിനെന്തു കൌശലം,
കനിഷ്ടനെത്താതനയച്ചിടാ ദ്രുഢം;
തനിച്ചു നാമങ്ങണയുന്നതാകിലോ
ഹനിക്കുവാനാജ്ഞ കൊടുക്കുമാ മഹാൻ. 87

"അകന്ന ദേശത്തിലണഞ്ഞു വാളിനായ്
സ്വകണ്ഠമേകി ഭൃതമന്തരിക്കയോ?
അകത്തു തുല്യം ജഠരാഗ്നി നാൾക്കു നാൾ
മികച്ചതിൽ പ്രാണനെതിച്ചു ചാകയോ? 88

"പൊരിഞ്ഞു ചാകാതെ നൃപൻെറ വാളിനാൽ
മരിക്കയാണുത്തമ മില്ലസംശയം ;
വരിഷ്ഠനാകും ജനകൻെറ സമ്മതം
ശരിക്കു വാങ്ങിച്ചുടനേ നടക്കണം." 89

പറഞ്ഞിതിൻവണ്ണ മറച്ചു താതനെ
മറയ്ക്കു വന്ദിച്ചവരോതി വാഹിതം
കുറച്ചു ചിന്തിച്ചു പിതാവു ദൃഷ്ടിയിൽ
നിറഞ്ഞ നീരൊട്ടു തുടച്ചു ചൊല്ലിനാൻ. 90

"വയററിലെപ്പൈയിടരേററുമെങ്കിലും
വയസ്സനാ മെൻെറ കുലാങ്കുരങ്ങളെ
കയത്തിരിപ്പോ രധികാരി തന്നടു-
ത്തയപ്പതിന്നുണ്ടുവററ സങ്കടം. 91

"അശക്തരാം നാരികളും ശിശുക്കളും
വിശപ്പടക്കാൻ കഴിവേതുമെന്നിയെ
ഭൃശം മനഃപീഡ സഹിച്ചുകൊണ്ടഹർ-
ന്നിശം കുഴങ്ങുന്നതു കാണ്മതെങ്ങനെ? 92

"നിനച്ചിതെല്ലാ മതിരററ താപമി-
ജ്ജനത്തിനുണ്ടെങ്കിലു മാശ്രയിപ്പോകുവാൻ
അനന്തനാ മീശനിലാശ്രയിച്ചു ഞാൻ
മനസ്സുറപ്പിച്ചു തരുന്നു സമ്മതം. 93

"തിടുക്കമൊക്കൊണ്ടു മറന്നു ചാക്കതിൽ
കുടുങ്ങി നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചൊരദ്ധനം-
മിടുക്കനായോ രധികാരി തൻവശം
കൊടുക്കണം നേരു പറഞ്ഞു മുന്നമേ. 94

"പ്രഗത്ഭനാമസ്സുകൃതിക്കു നിങ്ങൾ നൽ-
സുഗന്ധവർഗ്ഗാദികൾ കാഴ്ചവയ്ക്കണം ;
അഗണ്യമായോതരുതി ക്കനിഷ്ഠനാം
സഗർവ്വനും പോരുമുടൻ നടക്കുവിൻ. 95

"വണങ്ങിടും ദാസരിലെത്തിടും വിപൽ-
ഗണങ്ങളെപ്പേരു മൊഴിച്ചു മംഗളം
അണയ്ക്കു മീശൻ കനിവോടു നിങ്ങളെ-
ത്തുണയ്ക്കുമെന്നാളിലുമില്ല സംശയം." 96

ഇവണ്ണമോരോന്നവരോടു ഗൽഗദാ-
രവത്തിലൻപൊത്തരുൾ ചെയ്യുനന്തരം
അവഗ്രഹംകൊണ്ടു തളർന്ന വല്ലിപോൽ
വിവർണ്ണനായ് വൃദ്ധനയച്ചു മക്കളെ. 97

ഇടയ്ക്കുനർത്ഥം പിണയാതെ യാത്രയെ-
ത്തുടർന്നണഞ്ഞാർ മെസറേനിലേവരും;
ഉടൻ ഗ്രഹിച്ചാ വിവരം മനസ്സതിൽ-
ക്കടന്നു യൌസേപ്പിനു മോദ മേററവും. 98

അനന്തരം ബന്ദിപദം വഹിച്ചൊര-
ജ്ജനത്തെയും തൽക്ഷണ മെത്തിയോരെയും
മനസ്സിനാനന്ദ മണച്ചിടുന്ന തൻ
മനയ്ക്കു യൌസേപ്പു വരുത്തി മാനമായ്. 99

ധനം കൊടുക്കാതെ കടന്നുപോയതാം
കനത്ത കുററത്തിനു വിസ്തൃരിക്കുവാൻ
മനയ്ക്കകത്തേക്കു വിളിച്ചിതെന്നുടൻ
നിനച്ചു പേടിച്ചു പരുങ്ങിനാരവർ. 100

തദന്തികം ചേർന്നൊരു വൃദ്ധ ദാസനോ-
ടുദന്തമെല്ലാമറിയിച്ച പിൻപവർ
സദന്തരംഗത്തൊടു മുമ്പിലെദ്ധനം
തദന്തരേ വാങ്ങുവതിന്നു കെഞ്ചിനാർ. 101

ഒതുക്കമുൾക്കൊണ്ടവരോടു സാദരം
പതുക്കെയായിങ്ങനെ ദാസനോതിനാൻ;
"പുതുക്കമാണിക്കഥ, പോട്ടെ തെല്ലുമീ-
മുതുക്കനാളല്ല ധനത്തെ വാങ്ങുവാൻ." 102

"വിശേഷമെന്താണിതിലൊന്നുമില്ലി,നി
ക്കൃശേതരാനന്ദമൊടൊത്തിരിക്കുവിൻ;
അശേഷ കാര്യങ്ങളുമാ മഹാശയൻ
സ്വശേഷിക്കൊത്തനിശം നടത്തിടും" 103

ശമിച്ചു സങ്കോച മവർക്കൊരല്പ, മാ-
ഗമിച്ചു യൌസേപ്പവിടത്തിലക്ഷണം;
ഭ്രമിച്ചു, നൽക്കാഴ്ചകൾ വെച്ചു, സാദരം-
നമിച്ചു കൊണ്ടങ്ങിനെ നിന്നിതേവരും. 104

മഹാനസത്തിൽപ്പശിയേറിട്ടും ജനം
സഹാസമൊന്നിച്ചു കടന്നിട്ടും വിധം
സഹാർദ്ദമസ്സോദര സഞ്ചയത്തിലാ-
മഹാശയൻ തൻ നയനങ്ങളോട്ടമായ്. 105

പ്രതാപവാനാ നയശാലിപിൻപു, സു-
സ്മിതാന്വിതം പൂർവ്വജരോടു ചൊല്ലിനാൻ;
"പിതാവിനിപ്പോൾ സുഖമോ വിശേഷമെ-
ന്തിതാച്ചെറപ്പം കലരും കനിഷ്ഠനോ?" 106

"കുമാര! നിന്നിൽ കനിയട്ടെ ദൈവ" മെ-
ന്നമായനസ്സത്തമനോതി പിന്നെയു
സ്വമാനസത്തിൻ വ്യഥ തെല്ലടക്കുവാൻ
പ്രമാദവാൻ പോലറയിൽക്കരേറിനാൻ. 107

കരഞ്ഞു കണ്ണീരു ചൊരിഞ്ഞു പീഡ തൻ-
ഭരം കുറഞ്ഞോന്നു കുറച്ചു പുണ്യവാൻ
സ്വരം ശരിക്കാക്കി, മുഖം തുടച്ചു, സ-
ത്വരം സഗർഭ്ഭാന്തിക മെത്തി പിന്നെയും. 108

അനന്തരം ഭക്ഷണശാലയിങ്കലാ-
ണനപ്രസാദത്തൊടു തൻ സഗർഭ്ഭരെ
മനസ്വിയെയുസേപ്പു നയിച്ചു; ഭോജനം
മനം കുളുർക്കുംപടി നൽകി സാദരം. 109

പെരുത്ത മുത്തോടു സഗർഭ്ഭർ തന്നിട-
യ്ക്കിരുന്നു യെയുസേപ്പശനം കഴിക്കയാൽ
വിതന്നുകാരാകു മവർക്കശേഷ മു-
ക്കരുന്നിലാശ്ചര്യമുദിച്ചു നിർഭരം. 110

"മഹസ്സെഴും സത്തമനിഷ്ടമേതിനാൽ
പ്രഹർഷമേറ്റോരിവരിൽ ഭവിച്ചുപോൽ"
രഹസ്സിലന്യോന്യമിവണ്ണമോതിയ-
ന്നഹസ്സു മോദത്തോടു പോക്കിനിനാരവർ. 111

"ഇവർക്കു കോതമ്പു കൊടുത്തിടുമ്പോളെൻ,
സുവർണ്ണപാത്രം സഹജൻെറ ചാക്കതിൽ
അവശ്യമായ് വെക്കണ" മെന്നു ഭൃത്യരാ-
യവർക്കു യെയുസേപ്പു കൊടുത്തു ശാസനം. 112

ത്രിയാമയിൽ ധാന്യമളന്നു ചാക്കതിൽ
പ്രയാസമേശാതെ നിറച്ചു വെച്ചവർ
ദയാലുവാം ധന്യനൊടോതി രാവിലേ
രയാനിതം വാഹകരൊത്തു യാത്രയായ്. 113

കുറച്ചുദൂരത്തിലകന്ന പിൻപൊരാ –
ളിറക്കിവെപ്പിച്ചു നിലത്തു ചാക്കുകൾ
മുറയ്ക്കുഴിപ്പിച്ചവ നോക്കിയിട്ടുടൻ
പുറത്തെടുത്താൻ തപനീയഭാജനം. 114

ജ്വലിച്ചവക്കെത്തിയ താപവഹ്നിയിൽ
പൊലിഞ്ഞുപോയ് ജീവനിലുള്ളൊരാഗ്രഹം;
ചലിച്ചു ദേഹം മുഴുവൻ, നിജാംശുകം
വലിച്ചു കീറിപ്രലപിച്ചിതേവരും. 115

"കുടുക്കിലായ് പ്പോയൊഴിവില്ല കഷ്ടമെ –
ന്തെടുക്കമെന്നോർത്തിടുമാജ്ജനങ്ങളെ
മിടുക്കുകൂട്ടും ന്നൃവരൻെറ സേവകൻ
തടുത്തു യൌസേപ്പിനടുക്കലാക്കിനാൻ. 116

ചൊടിപ്പു കെട്ടാധി വളർന്ന ഹൃത്തടം
പൊടിഞ്ഞു കുമ്പിട്ടമരും സഗർവ്വരെ
തുടിക്കുമുൾപ്പൂവൊടു നോക്കി നീരസം
നടിച്ചു യൌസേപ്പവരോടു ചൊല്ലിനാൻ. 117

"ഹിതത്തിനെല്ലാ മനുകമ്പപൂണ്ടു ഞാൻ
ചിതത്തൊടും ചെയ്തു സഹായമൊക്കയും
ഗതത്രപം നിങ്ങൾ മറന്നനോപമം
കൃതഘ്ന നരായിട്ടു ചമഞ്ഞതെങ്ങനെ? 118

"എവൻെറ ഭാണ്ഡത്തിലിരുന്നു കണ്ടു മൽ
സുവർണ്ണ പാത്രത്തെ മദിയസേവകൻ
അവശ്യമെൻ ശാസന മാദരേണ കേ –
ട്ടവൻ സദാ മൽ പരിചര്യ ചെയ്യണം. 119

"അനർഹമാമിത്തൊഴിലാചരിച്ച ദുർ –
ജ്ജനത്തെ വേറിട്ടു നിറുത്തുവിൻ ദൃതം;
വിനയ്ക്കിടം വേറൊരുവന്നുമെത്തിടാ
മനയ്ക്കു മോദേനതിരിച്ചു പോയിടാം." 120

കരിഞ്ഞൊരുള്ളോടു സഗദ്ഗദശ്രുവും
ചൊരിഞ്ഞു കുമ്പിട്ടമരുന്ന വേളയിൽ
തിരിച്ചു ബന്ധാമിനെ മാററിയോധ; രാ—
വരിഷ്ടനപ്പോളുരചെയ്തു പിന്നെയും 121

"പിതാവുതന്നന്തികമായതിൽസദാ
ഗതാമയം മേവിയ കൊച്ചു സോദരൻ
ഇതാചരിപ്പാൻ വിരുതുള്ള വീരനോ;
നിതാന്തമാശ്ചര്യമിതി,ല്ല സംശയം. 122

"ചെറുപ്പകാലത്തിതുപോലെ ദുഷ്കൃതം
വെറുപ്പുകൂടാതെ നടത്തുമാളിനെ
നിറുത്തുവോരസ്സദനത്തിലേവനും
പൊറുത്തുപോകാൻ വളരെ പ്രയാസമാം. 123

"ഉണങ്ങിടും കൊമ്പു മുറിച്ചു തള്ളിയാ—
ലണഞ്ഞിടാ കേട്ടു മരത്തിനേതുമേ
ഉണർച്ചയില്ലാതു തഗണ്യമാക്കിയാൽ
ക്ഷണം നശിക്കും ദ്രുമമില്ല സംശയം." 124

വണക്കമോടേവരുമാതപാത്തമാം
തുണം കണക്കങ്ങിനെ വാടിനില്ക്കുവേ
രുണഞ്ഞു യൂദാ തൊഴുതാദരത്തൊടും
ഗുണജ്ഞനാമുത്തമനോടു ചൊല്ലിനാൻ. 125

"സഹോദരത്വേന നിനച്ചു ഞങ്ങളെ
മഹോപകാരങ്ങളുണച്ചതോർക്കിലോ
മഹോദധിക്കൊത്തനുകമ്പ തേടുവോ—
നഹോ! ഭവാനെന്തിവനോതിടേണ്ടു പോൽ! 126

"അപേതമേധാബലർ ഞങ്ങളിൽ പര—
ന്നുപേതമായില്ല ദയാർദ്ര വീക്ഷണം;
അപേക്ഷയുണ്ടങ്ങയൊടല്ലമൊന്നിനി—
ക്കുപേക്ഷകൂടാതതു കേൾക്കണം ഭവാൻ. 127

"സുശോഭനശ്രീ വിലസും മഹാമതേ!
യശോധനോത്തംസ! ഭവാൻ ദയാലുവായ്
സശോകമേങ്ങിക്കരയും കനിഷ്ടനാം
കിശോരനെഗ്ഗേഹമണയ്ക്കണം വിഭോ! 128

"അവനുവേണ്ടിപ്പരിചര്യചെയ്യുവാ-
നിവൻ ഭവാനാശ്രിതനായി നിന്നിടാം;
അവൻ നടത്തേണ്ടിയ ദാസ്യമേതുമി-
ങ്ങിവൻ പ്രമോദത്തൊടു ചെയ്യുമേവിടാം. 129

"ധൃതാദരം പോററിവരുന്ന പുത്രനെ-
പ്പിതാവിനേൽപ്പിച്ചു കൊടുത്തിടാഞ്ഞിലോ
സുതാധിയാലസ്ഥവിരൻ കരഞ്ഞുടൻ
നിതാന്തമാലസ്യമൊടന്തരിച്ചിടും." 130

മെലിച്ചിലേല്ക്കാത്തൊരു താതഭക്തിയു-
ജ്ജ്വലിച്ചു യൌസേപ്പിനകക്കരുന്നതിൽ;
ഫലിച്ചിടാതായ് ശ്രമ, മശ്രുരൂപമാ-
യൊലിച്ചു, ധൈര്യം ഹൃദയത്തിലസ്തമായ്. 131

അടുത്തുവൈകാതവനോതി "നിങ്ങൾ മുൻ-
തടുത്തുകൂപത്തിലിറക്കി, പിന്നെയും
എടുത്തു കൂററുവണിഗ്ജനത്തിനായ്
കൊടുത്ത യൌസേപ്പിവനെൻ സഗർഭ്യരേ! 132

"പിണച്ചുമാൽ നിങ്ങളുനല്കുമെങ്കിലും
തുണച്ചു സർവ്വേശനെനിക്കു സാദരം;
കണക്കുവിട്ടുള്ളൊരു ഭാഗ്യമൻപു പൂ-
ണ്ടണയ്ക്കുവാനും തിരുവുള്ളമായഹോ! 133

ഒരിക്കലും നിങ്ങളെ ഞാൻ കെടുത്തിടാ
പരിഭ്രമിച്ചീടുക വേണ്ടൊരുത്തരും;
ശരിയ്ക്കു നിങ്ങൾക്കു ഗുണത്തിനായി ഞാൻ
പരിശ്രമിക്കും മരണം വരും വരേ. 134

"തുറന്നു വീണ്ടും പറയാം സഗർഭ്യരേ!
പിറന്നു നാമേകനിൽ നിന്നുമാകയാൽ
പറന്നു പോകട്ടെ നിരർത്ഥ സംശയം;
മറന്നു ഞാൻ മുൻപു കഴിഞ്ഞതൊക്കെയും. 135

"പിതാവിനിപ്പോൾ സുഖമല്ലയോ? വൃഥാ
സുതാന്തമാത്തുള്ളൊരു മാലകൂന്നിതോ?
ഗതാമയം ദേഹമിരിക്കയല്ലയോ?
പ്രതാപമന്നേവിധമിന്നുമില്ലയോ? 136

"സ്തുതിക്കയോഗ്യൻ ജനകന്റെ രൂപമെൻ
മതിയ്ക്കുകത്തിത്തിരിഭേദന്നിയേ
പതിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ടതനർത്ഥ വേളയിൽ
പ്രതിക്ഷണം ശോകമെനിക്കകററിടും. 13

"വലഞ്ഞു പയ്യാൻ ജനകൻ കുലത്തൊടും
തുലഞ്ഞു പോകായ് വതിനെന്നെ മുന്നമേ
നലം നമുക്കേകിടു മീശ്വരൻ പ്രിയം
കലന്നെജിപ്പിൽ കുടിവെച്ചു നിശ്ചയം. 138

"അടുത്ത മൂവാണ്ടു കഴിഞ്ഞിടാതെ യി-
ക്കടുത്തപ ഞ്ഞം കുറയില്ല ലേശവും
മടുപ്പു കൂടാതതുമൂലമേവരും
കുടുംബമൊന്നിച്ചിവിടേയ്ക്കു പോരുവിൻ. 139

"ഖരങ്ങളും വാജികളും വൃഷങ്ങളും
പരശ്ശതം യോധരുമൊത്തു ചേന്നിനി
ഒരല്പവും താമസിയാതെകണ്ടു സാ-
ദരം നിവാസത്തിനു നിങ്ങൾ പോകണം. 140

"പരാദ്ധ്യനാം താതനു ദിർഘയാത്രയാ-
ലൊ രാമയം മൂത്തിയിലോ മനസ്സിലോ
വരാതിരിക്കുന്നതിനായ നാരതം
ത്വരാധികത്വം കലരാതെ പോരണം." 141

കളങ്കമററുള്ള മനോഗുണോൽകരം
വളർന്നു യൌസേപ്പരുൾചെയ്ത വാക്കിനാൽ
വിളങ്ങിടും ഭാതുമുഖാംബുജങ്ങളു-
ക്കുത്തിലെത്തുഷ്ടി തെളിച്ചു കാട്ടിപോൽ. 142

പിതാവിനാശങ്കകളാകെ നീങ്ങുവാൻ
ഹിതാനുസാരം പലനല്ല കാര്യകൾ
പ്രതാപി യൌസേപ്പു കൊടുത്തനന്തരം
ധൃതാദരം വിട്ടു സഗർഭ്ഭ രാജിയെ. 143

ക്രമത്തിനുള്ളിൽ സഹജന്റെ സൽഗുണം
വിമർശനം ചെയ്യുവതുത്തുതൊടും
അമന്ദമൊന്നിച്ചു ഗമിച്ചുമാർഗ്ഗജ-
ശ്രമം ഗ്രഹിക്കാതെ ഗൃഹത്തിലെത്തിനാർ. 144

സ്ഫുരിച്ചമോദത്തൊടു പുത്രദേവരും
തിരിച്ചു വന്നെത്തിയ മൂലമക്ഷണം
വരിഷ്ഠനാം വൃദ്ധനു സമ്മദത്തിനാൽ
വിരിഞ്ഞുതൻ ശോഭനമാംമുഖാംബുജം. 145

മരിച്ചുപോയെന്നു നിനച്ച നന്ദനൻ
ഭരിച്ചു വാഴുന്നിതെജിപ്പിലെന്നുടൻ
ശരിക്കറിഞ്ഞാ നയശാലി കണ്ണുനീർ
ചൊരിഞ്ഞു സന്തോഷഭരം നിമിത്തമായ്. 146

ശമിച്ചു മുത്തിത്തിരി വൃദ്ധനജ്ഞസാ
നമിച്ചുനില്ക്കും സുതരോടു ചൊല്ലിനാൻ;
"ഗമിക്കുവാനേവരുമൊത്തിറങ്ങുവിൻ
ക്ഷമിക്കുവാനില്ലിവനാക്ക മല്ലവും. 147

"മരിപ്പതിൻ മുൻപിവനസ്സുതാനനം
വിരിഞ്ഞ പുഷ്പം വരി വണ്ടുപോലുടൻ
ഒരിക്കലീക്ഷിക്കുവതിന്നു ഭാവുകം
വരില്ലയോ? നിങ്ങളിറങ്ങുവിൻ ജവാൽ". 148

പിതാവു തൻ ശാസനമാദരിച്ചു സം-
ഭൃതാർത്ഥരായ് വാഹനമേററി വൃദ്ധനെ;
സുതാത്മ തുല്യാദികളൊത്തു സത്വരം
കൃതാർത്ഥരായിട്ടു ഗമിച്ചിതേവരും. 149

വഴിക്കു വച്ചസ്ഥവിരൻ യഥാക്രമം
കഴിച്ചുമേഷത്തെ വധിച്ചൊരദ്ധ്വരം;
വഴിഞ്ഞിട്ടും മുത്തൊടു നിദ്രയിങ്കൽ മാ-
ലൊഴിച്ചു യാക്കോബിനൊടോതി തമ്പുരാൻ. 150

"നടക്കവേഗം മെസറേനിലാദരാൽ
കടന്നു വാണിട്ടുക സൌഖ്യമായി നീ;
കുടൽക്കരെത്തുമണലെന്നവണ്ണമാ-
യിടത്തിൽ നിൻ സന്തതി സംഖ്യയററതാം." 151

"അനാരതം നിന്നുടെ സന്തതിക്കു നാം
വിനാശമേശാതെ കനിഞ്ഞു കാത്തിടും;
സനാഥരായ് പിന്നെ മുറയ്ക്കു വാഴുവാൻ
കനാനിലേക്കേവരെയും വരുത്തിടും." 152

നിറഞ്ഞകുറോടിവചൊല്ലിയിട്ടടൻ
മറഞ്ഞു ഭക്തപ്രിയനാകുമീശ്വരൻ;
ഉറപ്പൊടാ യാത്ര തുടന്നു വൃദ്ധനും
മുറയ്ക്കുജിപ്പിതിൽ സുതരൊത്തു ചേന്നുതേ. 153

വണങ്ങി യെശുസേപ്പു പിതാവിനെ, സ്വകേ-
ക്ഷണങ്ങൾ തൻ ദുർദ്ദശനീക്കി വൃദ്ധനും;
അണച്ചുമാറത്തവനശ്രുമാരിയാൽ
കണക്കിനപ്പോഴഭിഷേക മേകിനാൻ. 154

പരസ്പരം ചൊൽവതിനായന്തരം
നിരർത്ഥമായ് വേല കഴിച്ചു ചുണ്ടുകൾ
ഒരക്ഷരത്തിന്നു മതിൻെറ രീതിയിൽ
തരം കിടച്ചില്ല വെളിക്കു പോരുവാൻ. 155

മനസ്വി യെശുസേപ്പു ഗുപൻ വസിച്ചിട്ടും
മനസ്സു വേഗേന നയിച്ചു താതനെ
മനം തെളിഞ്ഞുഴിപ രത്നമാമഹാ-
മനസ്കനെച്ചെന്നെതിരേററു സാദരം. 156

സദസ്യരാശ്ചര്യവിധേയരാംവിധം
തദന്തികത്തിങ്കലിരുത്തി വൃദ്ധനെ;
ഉദന്തമോരോന്നരുൾചെയ്തനുഗ്രഹം
വിദഗ്ധനാം മന്നവമൌലി വാങ്ങിനാൻ. 157

അസമാന ഗുണാഢ്യനുച്ചരേശൻ
മെസറേനിൽ പുകൾപൂണ്ട നാട്ടു ജേസെൻ
ലസദഗ്ര, ചരിത്രനായിട്ടന്നോ-
രിസറായേലിനു തുഷ്ടിപൂണ്ടുനൽകി. 158

വിരുതുപെരുകിട്ടും കുമാരരൊന്നി-
ച്ചൊരു ലവലേശവുമല്ലലേശിടാതെ
പുരുസുഖമൊട്ടു ജേസെനിൽ പ്രശസ്തൻ
പുരുഷശിരോമണി വൃദ്ധനാവസിച്ചു. 159

അഞ്ചാം സർഗ്ഗം.

യാക്കോബിന്റെ മരണം—ഇസ്രായെൽക്കാരോടു മെസ്രേൻകാക്കു വിരോധം ജനിക്കുന്നു—മോശയുടെ ജനനവും ശൈശവവും—മോശ മിദിയാനിൽ പോയി പാൎക്കുന്നു—ഹോരേബ് പൎവ്വതത്തിൽവെച്ചു മോശെയ്ക്കു ദൈവം പ്രത്യക്ഷനായി ഇസ്രായെൽക്കാരെ കനാനിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനു കല്പിക്കുന്നു—മോശ മെസ്രേനിൽ വരുന്നു—അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനായ അഹറോനെ കാണുന്നു.

വാട്ടമെന്നിയെ നിശാപതിതാര—
ക്കൂട്ടമൊത്തു ദിവിപോലിസറായേൽ
കോട്ടമററ സുതർ ചേൎന്നഥ ജേസെൻ
നാട്ടകത്തു നിലവിട്ടു വിളങ്ങി. 1

ആലവാല നില തേടിയ നൽ പൂം—
ചോല തൻ നികരമുള്ളതുമൂലം
കാലമേതിലുമതിൽ ജ്ജലലോപം
മൂലമേതു മഴലേശ്രുകയില്ല. 2

തോട്ടതോട്ടമിവ തൻ നിരയാലാ—
നാട്ടകെന്നതുക മുതിൎത്തിട്ടുമാക്കും;
ആട്ടമാടിവ മുറയ്ക്കു പുലത്താൻ
കാട്ടമുണ്ടധികമായവിടത്തിൽ. 3

ധൎമ്മനിഷ്ഠവിലസും ഫറവോനും
നിൎമ്മലൻ നിജ കുമാരനുമെന്നും
ശൎമ്മമാസ്സുകൃതിയിൽ കളിയാടാൻ
മൎമ്മമാകെ നിരൂപിച്ചു നടത്തി. 4

ഭീമമാം വിനവരുത്തിയതാകും
ക്ഷാമവൎഷനിര നീങ്ങിയശേഷം
ക്ഷേമമൂഴിലെഴുംപടി ധാന്യ—
സ്തോമമെങ്ങുമൊരുപോലെ വിളഞ്ഞു. 5

അല്ലലത്രയുമൊഴിഞ്ഞതിനാൽ ഭൂ—
വല്ലഭന്നു മതുപോൽ പ്രജകൾക്കും
ഉല്ലസിച്ചു വദനങ്ങൾ ഉഷസ്സിൽ
ഫുല്ലമാം സരസിജാവലിപോലെ. 6

നന്ദനീയതമരാ മിസറായേൽ -
നന്ദനക്ക സകലേശ വരത്താൽ
നന്ദനാദികളെവന്നു മകത്താ -
നന്ദവഷ്ട മരുളും വിധമുണ്ടായ്. 7

കഷ്ടകാലമലിവോടുമകററി-
ദ്ദിഷ്ടമേററമവനേകിയ മൂലം
വിഷ്ടപേശ്വരനു വന്ദനമെന്നും
പുഷ്ടകൗതുക മണച്ചു വയസ്സൻ. 8

തുംഗഭക്തിയൊടു ദേവ പദാബ്ജം
ഭംഗമെന്നിയെ ഭജിച്ചൊരു പൂജ്യൻ
മംഗലാംബു നിധിയാ മിസറായേ-
ലംഗബന്ധ മൊഴിയും ദിനമെത്തി. 9

ഖിന്നരായി മിഴിനീരു ഒപാഴിച്ചും
ഭിന്നമാം മനമൊടും മുറയിട്ടും
തന്നടുക്കലമരും തനയക്കാ-
സന്നമൃത്യു ജനകൻ വരമേകി. 10

"ദ്വാദശാത്മജ കുലങ്ങളുമൊപ്പം
സാദരം പെരുകുമി മഹിയിങ്കൽ"
മോദമോടു മഹിതാശയ നാശി-
ച്ചാദമൊത്തിതു കണക്കരുൾചെയ്തു. 11

"മിന്നിടും ഗുവരമുഗ്രകൾ യൂദാ -
തന്നിൽനിന്നു മഭിഷിക്ത നിഹത്തിൽ
വന്നിടും സമയമോരുമെടുക്കി -
ല്ലെ"ന്നിതോതി മൃതനായിസറായേൽ. 12

രാജമാനഗുണവാനിസറായേ -
ലീ ജഗത്തിനെ വെടിഞ്ഞതു മൂലം
നൈജമാം സുഖമെഴാതെയപേത -
വ്യാജമായ രുജ പൂണ്ടു സുതന്മാർ. 13

മുന്നമേ ജനകനോതിയവണ്ണം
മന്നവാനു മതിയോടു കനാനിൽ
ഖിന്നരാം സുതർ നയിച്ചുടൽ വൈകാ -
ത്തുന്നതാദര സമേതമടക്കി. 14

നീതിശാലി ജനകൻെറ നിദേശം
ഖ്യാതിചേൎന്ന സുതർ പന്തിരുപേരും
പ്രീതിപൂണ്ടു നിരൂപിച്ചു നിതാന്തം
ഭൂതിയോടു മെസറേനിൽ വസിച്ചു. 15

സ്ഥായിയേറുമവരേവരുമേറെ-
ക്കായിണങ്ങിയ മരങ്ങൾ കണക്കേ
ശ്രീയിളയ്ക്കു ചിരമേകിയശേഷം
പോയി പിൻപു മൃതിപൂണ്ടു പരത്തിൽ 16

എത്രയും പ്രഥിതരാമിസറായേൽ-
പുത്രർ തൻ സുതരുമങ്ങനെ തന്നെ
പൌത്രരും ചിരമെജിപ്തു ജനത്തിൻ
മിത്രഭാവമൊടു ചേൎന്നു വസിച്ചു. 17

പ്രാജ്യകീൎത്തി വിലസും നൃവരക്കും
രാജ്യവാസിനികരത്തിനുമുള്ളിൽ
പൂൎവ്വരാകുമവർ ലേശവുമന്നാൾ
യോജ്യതയ്ക്കു കുറവെന്നിയെ വാണു. 18

സൈന്യരമേക മനമായിസറായേൽ-
ക്കാരനേകസമ വാണൊരു ശേഷം
വൈരമസ്സുമുദയത്തൊടെജിപ്തിൻ
പൌരരിൽക്കലശലാം വിധമുണ്ടായ് 19

ശ്രൂരരായ് വിലസുവോരിസറായേൽ-
ക്കാരതീവ പെരുകുന്നതു മൂലം
നീരസംപെടുമെജിപ്തു ജനത്തിൽ
ഘോരമാം ഭയവുമെത്തി വളൎന്നു. 20

"ഇക്കണക്കു പെരുകീടുകിലീ നാ-
ടൊക്കവേയുമിവർ കൈവശമാക്കും
തക്കമൊക്കയുമൊടുങ്ങുമൊടുക്കം
ശുക്കനോപമമെവന്നുമുദിക്കും. 21

"വേണ്ടപോലെ നിരൂപിച്ചിനി നാമി-
ക്കണ്ടകക്കിടരണയ്ക്കണമെന്നാൽ
തണ്ടകന്നിവർ തുലഞ്ഞിടുമപ്പോ-
ളിണ്ടലെന്നിയെ നമുക്കു വസിക്കാം." 22

ഒന്നുപോലവരിതോതിയ ശേഷം
ചെന്നു മന്നവനൊടിക്കഥ ചൊല്ലി
"നന്നു നന്നുടവവക്കു വരുത്താ"—
മെന്നു മന്നനവരോടരുൾചെയ്തു. 23

ശാത്രവക്കു സമമായിസറായേൽ
ഗോത്രജാതരെ നിനച്ചു നികൃഷ്ടൻ
ഗോത്രതൻവരനവക്കിടരേകാൻ
സൂത്രമത്രയുമെടുത്തു തുടങ്ങി. 24

പണ്ടവക്കു കരമേന്നിയെ മോദം-
കൊണ്ടടച്ചരുളിയോരിടമെല്ലാം
കണ്ടമാന നില നിർദ്ദയമേന്തി-
ത്തണ്ടകത്തുയരുമീശനടക്കി. 25

പാട്ടമെന്ന നിലയാക്കി നിലത്തിൻ-
നോട്ടമൊക്കെയുമെടുത്തു നരേന്ദ്രൻ
കോട്ടമേററവുമവക്കു ഭവിച്ചാ-
നാട്ടകത്തമരുവാൻ പണിയായി. 26

"ഭാസമാന പദമാം മെസറേനിൽ
ദാസരീ ജനത"യെന്നവനീശൻ
കൂസലേതുമിയലാതതിവേലം
ഹാസപൂർവ്വമറിയിച്ചിതു നാട്ടിൽ. 27

കോട്ടകെട്ടുവതിനായിസറായേൽ-
ക്കുട്ടമിഷ്ടികകൾ ചുട്ടു കൊടുപ്പാൻ
നീട്ടയച്ചു ശഠനാ നൃവരൻ മേൽ-
നോട്ടമായതിനുമാൾ നിയമിച്ചു. 28

"അല്ലിലും പകലിലും സമയത്തെ-
ത്തെല്ലിവക്കിളവിനായരുളാതെ
തല്ലി നിങ്ങൾ പണിയിക്കണെ"മെന്നും-
ചൊല്ലി ദാസനിരയോടു നരേന്ദ്രൻ. 29

ദാസരീശനുടെ നിഷ്ഠുരമാകും
ശാസനം ചെവിയിലെത്തിയ നേരം
ജേസനിൽ കൊടിയ പീഡകൾ ചേപ്പാൻ
കൂസലേതുമിയലാതെ നടന്നു. 30

വേനലാലെതിരകന്നു തപിക്കും
കാനനത്തിലെരിയും ദഹനൻപോൽ
ആനനത്തെളിവു പൂണ്ടനുകമ്പാ-
ഹീനരാകുമവർ ജേസനിലെത്തി 31

സന്തതം ഹൃദി കൊടുംപകയാകും
വൻതമസ്സുയരുമശ്ശുഠവർഗ്ഗം
സന്തപിച്ചുഴലുവോരിസറായേൽ-
സന്തതിക്കരിയ ബാധകൾചേർത്തു. 32

ബാണമുൾത്തടമുടച്ച വിധത്തിൽ
പ്രാണപീഡയൊടു ദൈവസഹായം
കേണനാരതമിരന്നു കുഴങ്ങി-
ക്ഷീണഭാവമൊടു ലോകർ വസിച്ചു 33

അത്രയല്ലതിനുപിൻപിസറായേൽ
പുത്രർതൻ ചെറുകിടാങ്ങളെ മന്നൻ
തത്ര നീലനദിയിൽ ബലിയാക്കാ-
നെത്രയും കൊടിയ ശാസനമേകി. 34

രാജകല്പന മറുത്തു കിടാവെ
വ്യാജമായവർ വളർത്തിടുമെങ്കിൽ
ആ ജനങ്ങളുടെ വംശവിനാശം
രംജദാസരൊരുമിച്ചു വരുത്തും. 35

ക്രൂരനാകുമധിപന്റെ നിദേശം
പാരതിങ്കലറിവായൊരുനേരം
ഘോരമാകുമഴലോടിസറായേൽ-
ക്കാരശേഷമതിയായ് മുറയിട്ടു. 36

ഖിന്നരായിതുകണക്കിസറായേൽ
തന്നപത്യനികരം മരുവുമ്പോൾ
ഉന്നതപ്രഥ വിളങ്ങിട്ടുമാം റാ-
മെന്ന ലേവിയനൊരാത്മജനുണ്ടായ്. 37

ഉണ്ണി തന്റെ വദനത്തിൽ വിളങ്ങും
വെണ്ണിലാവിനിണയാം മൃദുഹാസം
പുണ്ണിണങ്ങിയ പിതാവിനു ചിത്തം
കണ്ണിവയ്ക്കുമമൃതധാര ചൊരിഞ്ഞു. 38

പ്രേക്ഷകക്കുമധികം ഭയമേകും
രൂക്ഷരാം നവരദാസരെ നന്നായ്
ആക്ഷണത്തിൽ നിരൂപിച്ചു പിതാക്കൾ-
ക്കിക്ഷണങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞിതുബാഷ്പം. 39

ഉള്ളിലാധിയൊടു കുട്ടിയെ വീട്ടി-
ന്നുള്ളിൽ വച്ചവരൊളിച്ചു വളത്തി ;
കള്ളിയൊക്കെ വെളിവായിടുമെന്ന-
പ്പുള്ളികൾക്കഥ വിഷാദമുദിച്ചു. 40

പെട്ടിയൊന്നു പണിയിച്ചതിലോമൽ-
ക്കുട്ടിയെ പ്രിയപിതാക്കൾ കിടത്തി
ഞെട്ടിടും മനമൊടാററിലെറിഞ്ഞാർ ;
വിട്ടിതാത്മജയെ നോക്കുവതിന്നും. 41

മന്നവാത്മജ കുളിപ്പതിനപ്പോൾ
വന്നണഞ്ഞു ശിശുവിൻ നിടകത്തിൽ;
തന്നകത്തുയരുമത്ഭുതമോട-
സ്സന്നതാംഗി ചെറുകുഞ്ഞിനെ നോക്കി. 42

പെട്ടിയിൽക്കദനമെന്നിയെ പിള്ള-
ത്തൊട്ടിലിൽ പടി ശയിപ്പൊരു പൈതൽ
മട്ടിടഞ്ഞമൊഴിയാളിസ്സറായേൽ-
ക്കുട്ടിയെന്നു പക പൂണ്ടു നിനച്ചു. 43

മഞ്ഞിനും ത്രപവരുത്തിടുവോര-
ക്കുഞ്ഞിനുള്ള തനുശോഭ നിമിത്തം
നെഞ്ഞിലെപ്പക വിസാംഗിയിലപ്പോൾ-
പ്പഞ്ഞിപോലെ ലഘുവായി വിചിത്രം! 44

പിള്ളയൊന്നിനുമതേവരെയും താൻ
തള്ളയാവതിനു ഭാവുകമെന്ന്യേ
കള്ളമററനുതപിപ്പൊരു രാജ്ഞി-
യ്ക്കുള്ളമാർദ്രതകലന്നു കുഴങ്ങി. 45

തോഴിമാരൊടഥ മാനിനിമാർ തൻ-
താഴികക്കുടമിതേവിധമോതി;
"പാഴിലാക്കരുതു കുഞ്ഞിനെ, നാമി-
നാഴികയ്ക്കിവിടെ വന്നതു നന്നായ്." 46

"വൈരിവംശഭവയാമിസറായേൽ-
ക്കാരി ചെററ ശിശുവെങ്കിലുമിപ്പോൾ
നീരിലിട്ടു നിഹനിക്കരുതിന്നും-
ത്താരിലൻപൊടു വളർത്തിടണം നാം." 47

"കുട്ടിയെന്നിയെ തപിക്കുമെനിക്കി-
ക്കിട്ടിയോരു കിടയററ കിടാവെ
പൊട്ടിയെന്നപടി നിഷ്ഫലമാക്കാൻ
കുട്ടിയില്ല കരളിന്നൊരു തെല്ലും." 48

എന്നു ചൊല്ലി നൃപനന്ദിനി പിന്നെ-
ച്ചെന്നു കുഞ്ഞിനെയെടുത്തു കരത്തിൽ;
വന്നു ചെന്നു ചെറുപുഞ്ചിരിയോടൊ-
ത്തൊന്നു നോക്കി നിജമാറിലണച്ചു. 49

സോദരൻെറ ഗതികണ്ടറിവാനായ്
സാദമൊത്തകലെ നിന്നവളപ്പോൾ
മോദമോടരികിലെത്തിയശേഷം
സാദരം തൊഴുതുകൊണ്ടുരചെയ്തു. 50

"ആററിനായ് ബലികഴിച്ച കിടാവെ -
പ്പോററിടാൻ തിരുമനസ്സലിവോടും
നീററിൽനിന്നു കരയേററിയതങ്ങേ
മാററിയന്ന ദയതൻ വിളയാട്ടം. 51

"രക്ഷപൈതലിനണയ്ക്കുവതിന്നോ -
പക്ഷ, മുണ്ണിയെമുദാ മുലയൂട്ടാൻ
ദക്ഷയാകുമൊരു നാരിയെ ഞാൻ പോ -
യി ക്ഷണത്തിലിവിടത്തിൽ വരുത്താം." 52

എന്നു ചൊല്ലിയൊരു പെണ്ണിനെ മുത്തോ -
ടൊന്നു നോക്കിനൃപപുത്രികഥിച്ചു;
"നന്നു, നന്നു, മുലയൂട്ടുവതിന്നാൾ
വന്നുവെങ്കിലതിയാമുപകാരം." 53

കുട്ടി തൻെറ സഹജയ്ക്കനുവാദം
കിട്ടിയൊരു സമത്തവളോടി;
വീട്ടിലെത്തി ജനയിത്രിയെ വേഗം
കൂട്ടി വീണ്ടുമവിടത്തിലണഞ്ഞു. 54

"മാലശേഷമണയാതനിശം നീ
ലീലചേത്തിനി വളത്തുക നന്നായ്"
നീലവേണി മണിയിങ്ങനെ ചൊല്ലി-
ബ്ബാലനെജ്ജനനി തൻ വശമേകി. 55

വീണ്ടുമോതി നൃപനന്ദിനി "നാശം
തീണ്ടുകില്ലഹ നിനക്കൊരു തെല്ലും;
വേണ്ടുവോരു വിഭവങ്ങളെ മോദം
പൂണ്ടു ഞാൻ നിയതമേകിടുമല്ലോ." 56

രണ്ടു കൈയുമൊരുപോലെ വിരിച്ചും-
കൊണ്ടുടൻ ജനനി വാങ്ങി കരത്തിൽ;
കണ്ടു തൻ കൊതികെടാത്ത സുതപ്പ-
ച്ചെണ്ടു നെഞ്ചിനൊടു ചേത്തുപിടിച്ചു. 57

പണ്ടുതൻ മതിമറന്നു ജലത്തിൽ
തൊണ്ടുപോലവളെറിഞ്ഞ ഫലത്തെ
കണ്ടുകിട്ടിയ കണക്കു നിനച്ചും-
കൊണ്ടു മന്ദിരമണഞ്ഞു വസിച്ചു 58

ഭൂപപുത്രിയുടെ നല്ല സഹായം
ലോപമെന്നിയെ ലഭിക്കനിമിത്തം
സ്വാപവേളയിലുമശ്ശിശുരത്നം
താപമേതുമറിയാതെ വളർന്നു. 59

നാലണഞ്ഞു ശിശുവിന്നു വയസ്സ-
ക്കാലമുണ്ണിയെ വരുത്തി സമക്ഷം;
നിലവാർകുഴലിയായിടുമുച്ചീ-
പാലനന്ദിനി തനിച്ചു വളർത്തി. 60

തിങ്കൾ നേർമുഖി നൃപാത്മജതൻ പൊ-
ന്നങ്കസീമ്നി മണി പൊന്നണിയിൽപോൽ
പങ്കമററ സുകുമാരനജസ്രം
ശങ്കവിട്ടു വിഹരിച്ചു വിളങ്ങി. 61

ആശയററ കൊടുതായ വിപത്താൽ
മോശമേതുമണയാത്തതിനാലെ
പേശലാംഗി വളരും ത്തിവോട്ടം
മാശയെന്നവനു പേരു വിളിച്ചു. 62

ബാലനെക്കുശലനാക്കിടുവാൻ ഭൂ-
പാലപുത്രി ഗുരുഭൂതനെയാക്കി;
ശ്രീലനായി വളരുന്ന കുമാരൻ
വേലയെന്നിയെ മറയ്ക്കു പഠിച്ചു. 63

ഉർവ്വരേശനുടെ നന്ദിനിയാകും
ശർവ്വരീശ മുഖിതൻ തുണമൂലം
ഗർവ്വമററു വിലസീടിന ബാലൻ
സർവ്വ വിദ്യകളെയും വശമാക്കി. 64

"സൂരിവംശമണി മോശയൊടിപ്പോൾ
നേരിടുന്നതിനു തക്കവരില്ല"
ഭൂരിനന്മകളിണങ്ങുമവന്ന-
പ്പാരിലിങ്ങനെ യശസ്സു വിളങ്ങി. 65

സാവധാനനില, ശോഭനശീലം,
ദൈവഭക്തി, വിനയം, ദയ, സത്യം,
ഇവ്വക പ്രവരനന്മകളോടും
യൗവനത്തിലവനംഗ്രികൂന്നി. 66

മാനമററടിമവേലയൊടപ്പോൾ
ഹീനരെന്ന നിലയിൽ സജനസമൂഹം
ദീനരായി വലയുന്നതു നന്നായ്
മാനസത്തിലവനാധിയൊടോർത്തു. 67

തിങ്ങി വേഗമവനുള്ളിൽ വിഷാദം;
മങ്ങി വെണ്മ വിലസും വദനാബ്ജം;
പൊങ്ങി വേദന വയററിലനല്പം;
തങ്ങി തൊണ്ടയിൽ വചസ്സുമനല്പം. 68

പൊള്ളുമാറു പനിപൂണ്ടു പിടപ്പോ-
ത്തുള്ളുകൊണ്ടവനനന്തരമോതി;
"മുള്ളുപോലെ വിന നാലു പുറത്തും
കൊള്ളുമെൻ കരളിതാ പിളരുന്നു. 69

"ഈ വിധത്തിലിവരോടു വിരോധം
ഭൂവിനീശനിനിയും നിലനിന്നാൽ
ഈ വിശിഷ്ട ജനതയ്ക്കിഹ കഷ്ടം!
മേവിടാനൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. 70

"ചൊല്ലിണങ്ങുമിവരിങ്ങനെ വാണാ-
ലല്ലിലും പകലിലും പണിചെയ്യും
മല്ലിട്ടും ഭടരടിച്ചുമിടിച്ചും-
തെല്ലിടയ്ക്കുകമശേഷമൊടുങ്ങും 71

"പ്രേമമേറിയ പിതാക്കളിവണ്ണം
സീമവിട്ട പരിതാപഭരത്താൽ
ക്ഷേമമററു മിഴി നീർചൊരിയുമ്പോൾ
കേമനായിവനിരിപ്പതു കഷ്ടം! 72

"പാപമേററമിവർ ചെയ്ത നിമിത്തം
കോപമീശനു ജനിച്ചതിനാലെ
താപവാരിധിയിലാശ്രയമെന്യേ
ഹാ! പതിച്ചു വലയുന്നിതിവണ്ണം! 73

"ദേവ ദേവ! കരുണാംബുനിധേ! നിൻ
സേവകക്കു ഭുവനത്തിലജസ്രം
കാവലങ്ങൊഴികെയില്ലതു തെല്ലും-
പൂവതിൽ തെളിവൊടോത്തരുളേണം. 74

"വ്യാജഹീനമനുതാപമുയർന്നോ-
രിജനത്തൊടു കനിഞ്ഞിടണം നീ;
രാജരാജനവിടുന്നു വെടിഞ്ഞാ-
ലീ ജഗത്തിലവലംബനമില്ലം 75

"അവ്യയ പ്രഭ വിളങ്ങിടുമങ്ങെ-
ദ്ദിവ്യമായ പദപങ്കജമിപ്പോൾ
സവ്യഥം തൊഴുമിവക്കഴൽ നീക്കി-
ബ്ഭവ്യമൻപൊടരുളീടുക ദേവ! 76

"നീതിശാലികൾ പിതാക്കളൊടുള്ളിൽ-
പ്രീതിപൂണ്ടരിയകൂറൊടു മുന്നം
ഓതിയോരു തിരുവാക്കുകളോത്തി-
ബ്ഭീതിദാത്തികളൊഴിച്ചിടണം നീ." 77

തള്ളിയേറുമഴലാലുഴലുന്നോ-
രുള്ളിനാലിവ പുലമ്പിയശേഷം
വള്ളിവേനൽ സമയത്തു കണക്ക-
പ്പുള്ളി വാടി ബലമററു കരഞ്ഞു. 78

"അല്ലലൻപൊടഖിലേശനകററും
നല്ലകാലമഖിലക്കുമുദിക്കും
ഇല്ലകില്ലിതി" നിനച്ചു മനസ്സിൽ
തെല്ലടക്കമൊടു മോശ വസിച്ചു. 79

എങ്കിലും സ്വജനമോടവനെന്നും
ചങ്കിലേററ മെരിയുന്നൊരു കൂറാൽ
ഉങ്കിയന്നനൃപദാസഗണത്തെ -
ശ്ശങ്കിയാതവനണഞ്ഞിടുമെങ്ങും. 80

"ഭൂ, വനത്ഥവിലമാണ,ഴലെല്ലാ -
മാവലാതി പറയാതെ സഹിച്ചാൽ
ദൈവമാർദ്ദത കലന്നിടു"മീ മ -
ട്ടേവരോടു മവനൻപൊടു ചൊല്ലി. 81

"താപമന്യനു വരുത്തുവതേറെ -
പ്പാപമാണതു വിനാശനിദാനം"
ഭൂപദാസരൊടിതേവിധമോതി -
ക്കോപമിത്തിരി കുറച്ചു വിശിഷ്ടൻ. 82

സാശയം ശിഥിലമാക്കുവതിന്നായ്
മോശചിന്തയെ വിടാത്ത ജനത്തെ
മോശ, തൻ പെരുമ ചൊല്ലി മയക്കി -
സാശയെസ്സഫലമാക്കി മടങ്ങും. 83

മോശ തൻ വിരുതു കൂടിയതാമി -
ക്കൗശലപ്പണികളാലൊരു മട്ടിൽ
ക്ലേശമാജ്ജനഗണത്തിനശേഷം
ലേശമങ്ങിനെ കുറഞ്ഞു കുറേ നാൾ. 84

ക്രൂരനാം ഭടനൊരാളിസറായേൽ -
ക്കാരനാമൊരുവനോടതു നാളിൽ
ഘോരമാം വിധമെതിർപ്പതു കണ്ടി -
ദ്ധീരനാം സുകൃതി ചെന്നു തടുത്തു. 85

വൈരമസ്സുമതി മോശയൊടുള്ളിൽ
പാരമെന്നുമെഴുമശ്ശുറവയ്യൻ
സാരമാകുമുപദേശമുടൻ നി -
സ്സാരമാക്കി നിലവിട്ടു കയത്തു. 86

ഖ്യാതിയേറിയ ഗുണങ്ങളെഴും തൻ-
ജാതിയോടു കനിവേറി വിശിഷ്ടൻ
നീതിയററ നൃപദാസനെ വേഗം
ഭീതിയെന്നിയെ വധിച്ചു സരോഷം. 87

കാലമിത്തിരി കഴിഞ്ഞൊരു നാൾ ദു-
ശ്ശീലമേറുമിരുതൽക്കുലജന്മാർ
വേലവിട്ട കടൽപോലെ കയത്തി-
ട്ടാലപിച്ചു പല ദുർമ്മൊഴി തമ്മിൽ. 88

ആശയത്തിലനുകമ്പയൊടപ്പോൾ
മോശ കണ്ടിടരൊടന്തികമെത്തി
"മോശമിക്കലഹ"മെന്നതിവേലം
ക്ലേശമൊത്തവരൊടോതി വിലക്കി. 89

ദക്ഷനാം സുകൃതി തന്നകതാരിൽ
പക്ഷമോടുമരുൾചെയ്ത വചസ്സാൽ
തൽക്ഷണം പവനനാൽട്ടഹനൻപോ-
ലക്ഷമതപമതിയായവരോതി. 90

"ആരു നീ? നരവരാജ്ഞ നടത്തും
പേരുയർന്ന വിഭുവോ? യുവരാജോ?
നേരുരയ്ക്ക മടിയെന്നിയെ വേഗം;
പോരുമീ വലിയ ഭാവമശേഷം. 91

"മന്നവൻെറ മുതൽ തിന്നു മുടിച്ചാ-
കുന്ന ശല്യമധിപന്നു വരുത്തും
കന്നനായ തവ ചേഷ്ടിതമിന്നി-
മന്നതിങ്കലറിയാത്തവരില്ല. 92

"അന്നു മന്നനുടെ യോധനെ ഞെക്കി-
ക്കൊന്നു നീ കിണറിലിട്ട കണക്കേ
ഇന്നു ഞങ്ങളൊടു ചെയ്യുവതിന്നോ?
വന്നുചേർന്നതിവിടത്തിലിവണ്ണം. 93

"നന്നു നന്നതുകണക്കു നടത്താ-
മെന്നു ചേതസി വൃഥാ കരുതേണ്ടാ;
എന്നുമേകമനമായിവർ രണ്ടും
നിന്നു നിൻെറ മദമാകെ മുടിയ്ക്കും." 94

ക്രൂരരാകുമവരോതിയതാമീ -
ഘോരവാക്യ നിര കേൾക്ക നിമിത്തം
ധീരനാം സുകൃതി മോശ മനസ്സിൽ-
പ്പാരമാധിയൊടകന്നു നിനച്ചു. 95

"കൂട്ടരിൽ പ്രണയമേറുക മൂലം
കോട്ടമേററമിവനെത്തിടുമാറായ്;
നാട്ടകം മുഴുവനാ വധ വൃത്തം
കേട്ടതെങ്ങനെ കുഴഞ്ഞു സമസ്തം. 96

"സാഹസം പെരുകുമസ്വജനത്തിൽ
സ്നേഹമിത്തിരിയുമില്ല, പലക്കും
ദ്രോഹചിന്തയുമഹമ്മതിയും ദൂർ -
മ്മോഹവും വളരെയാണു വിശേഷാൽ. 97

"മാനവേന്ദ്രനതു കേൾക്കുകിലോ സ -
മ്മാനമായ് വധമെനിക്ക വിധിക്കും;
മാനസേച്ഛ മുഴുവൻ വെറുതേയായ്
മാനഹാനിയൊടുടൻ മൃതിതേടാം. 98

രാജധാനിയിൽ വളർന്നവനെന്നോ,
രാജനന്ദിനി വളർത്തവനെന്നോ,
രാജനീതികൾ വെടിഞ്ഞിടുവോരീ -
രാജവേഷമെഴുവോനറിവില. 99

"ക്ഷോണിപാലനൊരു മാനവനോടും
കാണിയും കരളിലാർദ്രതയില്ല;
വാണിടുന്നു ശഠനാ, യൊരുവനും
ത്രാണിയില്ലവനൊടേററു മടക്കാൻ. 100

"വല്ലദിക്കിലുമണഞ്ഞു ധരിത്രീ -
വല്ലഭൻെറ കൊട്ടതാകുമമഷം
തെല്ലകന്നതിനു പിന്നിഹ വന്നാ -
ലല്ലലറെറാരു വിധം നിവസിക്കാം." 101

എന്നവൻ നിജ മനസ്സിൽ നിനച്ചാ -
സന്നമന്തമൊഴിയാൻ മിദിയായിൽ
ചെന്നനുത്തമ ഗുണാംബുധി'യെത്രോ'-
വെന്ന മർത്ത്യനുടെ വീട്ടിലണഞ്ഞു. 102

ആ മഹാശയനെഴും ദയമൂലം
ക്ഷേമമായവിടെ മോശ വസിച്ചു;
പ്രേമമോടഥ തദാത്മജയാകും
വാമലോചന സഫേരയെ വേട്ടു. 103

കാന്തനെന്നുമെതിരറ്റൊരു മോദം
സ്വാന്തതാരിലണയും പണിനോക്കി
ശാന്തയാം സുദതി കാന്ത, തദീയോ-
പാന്തസീമ്നി വിനയത്തൊടു വാണു. 104

നല്ലദേശ,മനുരൂപിണിയാകും
പല്ലവാംഗി, പഴുതററ നിവാസം,
ഇല്ലനൂഥ നിഴ,ലെങ്കിലുമാർത്താ-
രല്ലലാലുരുകി മോശ വസിച്ചു. 105

മല്ല വെട്ടി വിഷമത്തൊടെജിപ്തിൽ
പുല്ലുപോലെ വിലകെട്ടു കിടക്കും
ചൊല്ല കൂടിയ നിജസ്വജനത്തിൻ
തല്ല നിത്രമവനുള്ളിൽ നിനയ്ക്കും. 106

നീറുമുള്ളിലുവെന്നിയെ തള്ളി-
ക്കേറുമുഗ്രരുജയാലുടൽ വാടി
ആറുപോലെ ദുശിവെള്ളമൊഴുക്കി-
ക്കുറയന്ന സുധി കേണിട്ടമപ്പോൾ. 107

എന്നിരിക്കിലുമൊരല്പമധൈര്യം
സന്നികൃഷ്ടമണയാതകതാരിൽ
സന്നിയോഗമൊടു ദൈവകടാക്ഷം
വന്നിടാനവനജസ്രമിരക്കും. 108

വിശ്വനാഥനരുളും തുണയെന്നും
നശ്വരം ധരയിലെസ്സുഖമെന്നും
വിശ്വസിച്ചു സുധിമോശ നിതാന്തം
നിശ്വസിച്ചു ദിവസങ്ങൾ നയിച്ചു. 109

മുന്നമുള്ളതിലുമേറിയ ഭക്തി-
യുന്നവൻ നിലയമായൊരുനാളിൽ
മന്നതിൽ പ്രഥിതമാകിയ ഹോറേ-
ബെന്നവൻ ശിഖരിയിൽ കരയേറി. 110

അങ്ങുമിങ്ങുമവനങ്ങനെ ചുററി –
ത്തിങ്ങുമാധിയൊടു നോക്കിയ നേരം
പൊങ്ങുമഗ്നിശിഖ കണ്ടിതു നേത്രം
മങ്ങുമാഭയൊടു മുള്ളുപടപ്പിൽ. 111

കണ്ടകച്ചെടിയെയും ശിഖിയേയും
കണ്ടകത്തുതിരുമത്ഭുതമോടും
കണ്ടകത്വമറിയാത്ത വിദഗ്ദ്ധൻ
കണ്ട കാഴ്ചയുടെ വാസ്തവമോർത്തു. 112

"ഘോരനാമനലനിച്ചെടിയെല്ലാം
ചാരമാക്കുവതിനില്ല തടസ്ഥം;
പാരമെന്തിനൊരിലയ്ക്കുമഹോ! നി-
സ്സാരമാം ക്ഷതിയുമേശുവതില്ല. 113

"പൊന്തിടുന്ന ശിഖ തൻ നിരയോടൊ –
ത്തെന്തിവണ്ണമെരിയുന്നതു ചെന്തീ?
അന്തികത്തിലതടുത്തിനി നോക്കാം;
പന്തിയല്ലിഹ വിളംബനമേതും" 114

എന്നു മോശ നിരൂപിച്ചു പതുക്കെ –
ച്ചെന്നു കണ്ടകസമീപതലത്തിൽ;
മിന്നുമഗ്നിയുടെ മദ്ധ്യമതിങ്കൽ –
നിന്നുമോശയെ വിളിച്ചിതു ദൈവം. 115

ഭാസമാനമതി മോശ ദയയ്ക്കാ –
വാസമാകുമഖിലേശനോടുള്ളിൽ
ത്രാസസംയുത മമന്ദ"മിതാ നിൻ
ദാസ"നിങ്ങനെ നമിച്ചറിയിച്ചു. 116

ആശയത്തിനു വിശുദ്ധി കലർന്നോ –
ക്കാശയെ സ്സഫലമാക്കിടുമീശൻ
മോശയോടധികമാമനുകമ്പാ –
വേശമൊത്തു തെളിവായരുൾചെയ്തു. 117

"ഭീതി സത്വര മകററുക, നാംനിൻ –
ഖ്യാതിയേറിയ പിതാക്കൾ നമിച്ചോൻ;
ഭ്രീതി, മജ്ജനതയാ മിസ്രായേൽ –
ജ്ജാതിയിൽ കൃപ കലർന്നു വരുത്തും. 118

"സാദമേറുമവരിൽ പെരുകിട്ടം
ഖേദവും ചലനവും നെടുവീപ്പും
രോദനസ്വനവുമശ്രുവുമേതും
ഭേദമെന്നിയെ മമാന്തികമെത്തി. 119

"തുല്യമററുയരുമാധി നിമിത്തം
കല്യരാകുമവരേവരുമെന്നും
കുല്യപോൽ ചൊരിയുമീക്ഷണതോയം
ശല്യമായ് മമ മനസ്സിനു തിന്നു. 120

"ഒന്നുപോലവർ വഹിച്ചിടു മാധി -
ക്കുന്നുകൂറോടുമടച്ചിടുവാനായ്
ഇന്നു നാമിതു കണക്കിഹ വേഗം
വന്നുവെന്നറിക നീ തെളിവോടും. 121

"സാദരം തവ പിതാക്കളൊടാശീർ -
വ്വാദമൊത്തരുളിയോരു വിധത്തിൽ
ഭേദമററവരെ നാമെവനും സ -
മ്മോദമാംപടി കനാനിൽ നയിക്കും. 122

"കാലമേതുമിനിയും കളയാതാ -
ബാലവൃദ്ധമവരേവരെയും നീ
മാലകററി വഴിപോലെ നയിപ്പാൻ
വേല ചെയ്ക മതിയിൽ ധൃതിയോടും. 123

"ദാസവൃത്തിയൊടുമേറിയ ദീർഘ്യ -
ശ്വാസമാന്നു ഗതികെട്ടു കിടക്കും
ജേസനിൽ ജനതയോടിവ മുൻപേ -
കൂസലെന്നിയെ കഥിച്ചിടണം നീ. 124

"പാവനം വനമണഞ്ഞൊരു യാഗം
ദേവദേവനു നടത്തുവതിന്നായ്
ഏവരേയുമടനേ വിടുകെന്നാ -
ഭവതിൻ പതിയൊടോതുക പിന്നെ. 125

"നല്ല സമ്മതമൊടേവരെയും ക്ഷ്മാ -
വല്ലഭൻ വിടുവതിന്നു മടിച്ചാൽ
അല്ലലേററമവനേകിടുവൻ നാ -
മില്ല സംശയമതിന്നൊരു ലേശം." 126

ഈശനേവമരുൾ ചെയ്തൊരു നേരം
മോശ താണു തൊഴുതിങ്ങനെ ചൊല്ലി;
"മോശമെൻ സ്ഥിതി ജനങ്ങളിലാരും
ലേശമെന്നെ വില വെയ്ക്കുകയില്ല." 127

"ഭൂവിലിട്ടിടുക നിൻ വടി"യെന്ന-
ദ്ദേവിനീശനതു കേട്ടരുൾ ചെയ്തു;
ആവിലത്വമിയലാതവനപ്പോ-
ളാവിധം വടി നിലത്തുടനിട്ടു. 128

ഘോരമാകു മഹിയായ് വടി ചീററി-
പ്പാരതിൽ ഭൂതമിഴഞ്ഞു നടന്നു;
ശൂരനാം സുകൃതി മോശ ഭയത്താൽ
പാരമുള്ളിടിവൊടിത്തിരിമാറി. 129

ഈശനോതിയ പടിയ്ക്കു രഗത്തെ
മോശ വാലിനു കടന്നു പിടിച്ചു;
മോശമററ വടിവാണ്ടൊൽ സപ്പം
നാശമാന്നു വടിയായിതു വീണ്ടും. 130

അങ്കസിമ്നി സകലേശനിദേശാൽ-
ച്ചെങ്കരം തദനു ചേത്തുവിശിഷ്ടൻ;
ശങ്കവിട്ടടനെടുത്തൊരു നേരം
പങ്കമെന്ന പടി കണ്ടിതു കഷ്ടം. 131

ഈശശാസനപശാലഥ വീണ്ടും
മോശ ചേത്തു മടിയിൽ സ്വകരത്തെ;
ആശയോടുമതെടുത്തിടുമപ്പോൾ
ക്ലേശകാരി ഗദമാകെയകന്നു. 132

പിന്നെ നാഥനവനോടരുൾ ചെയ്താ-
"നെന്നെ നീ കരളിലോർത്തിനി വേഗം
ചെന്നെജിപ്തിലിവ കാട്ടണ;മപ്പോൾ-
ത്തന്നെ നിന്നൊടു ജനങ്ങളിണങ്ങും. 133

"നല്ല സമ്മതമവർക്കു വരായ്കിൽ
ചൊല്ല തുല്യമെഴുമാററിലെ വെള്ളം
തെല്ലതിൻ കരയിലേക്കു പകർന്നാ-
ലില്ല ശങ്ക, നിണമാം ജലമപ്പോൾ." 134

ദൈവമേവമവനോടനുകമ്പാ —
ഭാവമൊത്തരുൾ തികച്ചൊരു നേരം
ആവലാതിയുടെ രീതിയിലപ്പോൾ
സാവധാനമറിയിച്ചു വിശിഷ്ടൻ. 135

"ദേവ ദേവ! കരുണാകര! ദാസൻ
പാവമാണതവിടേയ്ക്കറിവില്ലേ?
നാവതിന്നു കനമേറുക കൊണ്ടി —
ട്ടാവതല്ല ശരിയായ് പറവാനും. 136

"ആകവേ ഏദി നിനക്കനിമിത്തം
ശോകമേറി വലയുന്നിതു ദാസൻ;
ആകയാൽ കരണ സൗഷ്ഠവമുള്ളോ —
രേകനിത്തൊഴിൽ കനിഞ്ഞരുളേണം." 137

വേപമാനമരിയായ് വിനയത്താൽ
താപമോടവനിതോതിയ നേരം
ലോപമററ നയവാരിധി ദേവൻ
കോപമൊത്തിതു കണക്കരുൾചെയ്തു. 138

"ആരു നൽകി നരനാനനമൂനം
ചേരുമക്കരണമാരവനേകി?
ചാരു ദൃഷ്ടി ചരനേകിയതേവൻ?
പോരുമെൻ പണികളാണിവയെല്ലാം. 139

"ഭീ കളഞ്ഞിവ നിനച്ചു മനസ്സിൽ
ശ്ലോകമൊക്കെയുമൊഴിച്ചുടനേ നീ
പോക, വേണ്ട മടി; നിശ്ചയമായ് നാ —
മേകതാനത കലന്നു ഉണയ്ക്കാം. 140

"നിന്നിലുള്ള ദുഷ്ടമായിട്ടു മിഷ്ടം
മിന്നിടും മിഴികളാൽ വെളിവാക്കി
വന്നിടും വരജനാ മഹറോനെ —
ച്ചെന്നിടുന്നതുപു നീ ചഥി കാണും 141

"ഭീതിയൊക്കെയുമൊഴിച്ചിവയെല്ലാം
പ്രീതിപൂർവ്വമറിയിച്ചഹറോനായ്
പാതിവേല കുറയുംപടിയേ നിൻ
പ്രാതിനധ്യമുടനേകിടണം നീ 142

"തക്കപോലെ മമ കല്പന കേട്ടാ –
ട്ടിക്കതിൽ സസുഖമെത്തിയ ശേഷം
ഇക്കണക്കവിടെ വച്ചിനിയും നാ –
മൊക്കയും കരുണ പൂണ്ടരുളീടാം" 143

അപ്രമാദി, നയശാലി, ദയാവാ –
നപ്രമേയ, നതിപാവന, നീശൻ
സപ്രസാദമിവ മോശയൊടോതി –
ക്ഷിപ്ര മംബരതലത്തിൽ മറഞ്ഞു. 144

വന്ദനീയനജനേറിയ വാനോർ
വൃന്ദമെന്നു മടി കൂപ്പിടുമീശൻ
നിന്ദ നീക്കുമടനെന്നു നിനച്ചാ –
നന്ദമോടുമഥ മോശ ഗമിച്ചു. 145

നയമേറിയ മോശ വീട്ടിലെത്തി –
പ്രിയ, യെത്രോവിവരോടു യാത്ര ചൊല്ലി
ദയദേവനൊടുള്ളകൊണ്ടു കെഞ്ചി –
ബ്ഭയമെന്ന്യേ മെസറേനിലേക്കു പോയി. 146

പ്രമദം സ്വജനത്തിനെത്തുമെന്നും
വിമതന്മാർക്കു മടുപ്പു പററുമെന്നും
സ്വമനസ്സിലജസ്രമോർത്തു മാർഗ്ഗ –
ശ്രമമദ്ധന്യനറിഞ്ഞതില്ല തെല്ലും. 147

ഉരുതരയമോടുമിപ്രകാരം
വിരുതു വിളങ്ങിയ മോശ ചെന്നിടുമ്പോൾ
പെരുകുമഴലൊടൊത്തു തന്നെ നോക്കാൻ
വരുമഹറോനെ വഴിക്കു വച്ചു കണ്ടു. 148

രണ്ടാളുമൊപ്പം തഴുകിപ്പിടിച്ചും –
കൊണ്ടാറുപോലീക്ഷണ നീരൊഴുക്കി;
ഉണ്ടായതെല്ലാ മഥ മോശമുത്താൽ –
ത്തിണ്ടാടിടും പൂർവ്വജനോടു ചൊല്ലി. 149

ശമധനരവർ രണ്ടു പേരുമൊപ്പം
വിമലനധീശ്വരനേറെ നന്ദി ചൊല്ലി;
ഗമന മഥ തുടർന്നു ചിത്തതാരിൽ
പ്രമദമൊടാ സ്വജനാന്തികത്തിലെത്തി. 150

അകലുഷനഹറോനുദന്തമെല്ലാം
സകലജനങ്ങളൊടും ക്രമത്തിനോതി ;
അകമലരു വിരിഞ്ഞു സന്നമസ്സിൻ –
നികരമുടൻ ജനമീശപരന്നണച്ചു. 151

ആപത്തൊഴിക്കുമമലൻ സകലേശപരൻ തൻ.
ശ്രീപത്തജസ്രമവലംബനമായ് നിനച്ചും
പാപത്തൊടത്യധികമായ വെറുപ്പു പൂണ്ടും.
സപാപത്തെ വിട്ടു ജനമാനിശയെക്കടന്നു. 152

ആറാം സർഗ്ഗം.

മോശയും അഹറോനും കൂടി സ്വജനങ്ങളെ മെസ്രേനിൽനിന്നു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനുചെയ്ത പരിശ്രമം– രാജാവിൻെറ തടസ്സം– മെസ്രേനിലുണ്ടായ ദൈവശിക്ഷകൾ ഇസ്രായെൽക്കാരെ രാജാവു ഒടുവിൽ വിട്ടയക്കുന്നു– അവരുടെയാത്ര– അത്ഭുതമായ വിധം അവർ ചെങ്കടൽകടക്കുന്നു– പിൻതുടർന്ന രാജാവും സൈന്യവും നശിക്കുന്നു.

തദനു മോശ, നൃപൻ നിവസിച്ചിടും
സദനമഗ്രജനൊത്തു നിവിഷ്ടനായ്
കദനമാത്മജനത്തിനുയത്തിടും
മദമെഴും ഫറവോനൊടു ചൊല്ലിനാൻ. 1

"പുരുമഹസ്സു വിളങ്ങിടുമീശപരൻ
കരുണ പൂണ്ടരുൾ ചെയ്തൊരു ശാസനം
വിരുതിണങ്ങിടുമങ്ങനെയാടോതുവാൻ
കരുതിവന്നവരാണിവർ ഭൂപതേ! 2

"മനയെ വിട്ടു ഗമിച്ചു വിശുദ്ധമാം
വനമണഞ്ഞിവരേവരു മൊത്തുടൻ
വിനകെടാനൊരു പൂജ നടത്തുവാൻ
ജനതയോടരുളുന്നു പരാപരൻ. 3

"ഗുണഗണാംബുധി ദേവനനാരതം
ഘൃണചൊരിഞ്ഞു പുലർത്തിടു മിജനം
ഈണയകന്ന ബലിക്കു ഗമിക്കുവാൻ
ക്ഷണമനുജ്ഞ ഭവാനരുളീടണം. 4

"അനുപമൻ സകലേശനുരപ്പതി –
ങ്ങനുസരിച്ചു ശരിക്കു നടക്കണം ;
മനുജനാഥ! മറിച്ചു തുടങ്ങിയാ –
ലനുഭവിക്കുമതിൻ ഫല മേവരും. 5

"കലിതകൗതുക മിജ്ജനമാവന –
സ്ഥലിയിലെത്തി മുറയ്ക്കുഖിലേശനായ്
ബലി നടത്തിയ പിൻപവനീപതേ!
വലിയ താമസമെന്നിയെ വന്നിടാം." 6

അവർ നമിച്ചറിയിച്ചതശേഷവും
ശ്രവണസീമയിലെത്തിയ മാത്രയിൽ
അവധിവിട്ടവെറുപ്പൊടുനോക്കിയ –
ബ്ഭുവനപാലനമർഷമൊടോതിനാൻ. 7

"ധൃതി ബലാദികളേറിയ മേദിനി –
പതിയെ വെല്ലുവതിന്നു പരുങ്ങലായ്
ചതി നിമിത്തമുരുട്ടു വതിന്നുസം –
ഗതി ജളാശയർ നിങ്ങൾ ചമച്ചിതോ ? 8

"മതി മിടുക്കു മികച്ചവർ നിങ്ങളേൻ –
മതിയിലും ശരിയായതു ബോദ്ധ്യമായ്.
മതി, നിറുത്തുവിനിപ്പണി, നായ്ക്കൾവെൺ –
മതിയെ വെല്ലുവതിന്നു കുരയ്ക്കയോ ? 9

"ചതി നടക്കുകയില്ലിവിടത്തിലി –
ക്കൊതി കളഞ്ഞു മടങ്ങുവിനങ്ങുസാ
പതിവിനൊഴിയ വേലകളൊക്കെയും
പ്രതിദിനം കുറവെന്നിയെ ചെയ്യുവിൻ. 10

"അതിനു തെല്ലു വിസമ്മതമിങ്ങഹ –
മ്മതിമുഴത്തു തുടങ്ങിടുമെങ്കിലോ
പുതിയ പീഡകളെത്തുമപാരമായ് ;
വ്യതിചലിച്ചിടുകില്ലമദാശയം 11

"ശ്രുതിവിളങ്ങു മെജീപ്തിലെ ദേവർ തൻ
പ്രതിമ വച്ചതി ഭക്തിയൊടേവരും
നതി നടത്തുവിനെപ്പൊഴ്, മാശ്രുസൽ –
ഗതി ലഭിച്ചിടു മില്ലൊരു സംശയം. 21

"കൃതികളാകു മഭിജ്ഞരു മുന്നത —
സ്ഥിതിയിലു ള്ളവരും ജനമൊക്കെയും
രതിയൊടും തൊഴുവോരെനമിക്കുവാൻ
മുതിരുവിൻ പതിരാക്കരുതെൻ മതം. 13

"വിട്ടു വിചാരമശേഷവു മിക്ഷണം
വിട്ടുവിനില്ലതിനാൽ ഗുണമേതുമേ,
വിട്ടതി തേടുവി,ന്നല്ലിനി മിണ്ടിയാൽ 14
കെട്ടതി നേരിടുമേവനുമേററമായ്"

പരുഷമാ, മധിപൻെറ ദുരുക്തിയാൽ
വിരുതുകൂടിയ മോശ വിഷണ്ണനായ്
പുരുനയാംബുധിയാ മഹറോനൊടും
പെരുകുമാധി കലന്നു തിരിച്ചുപോയ്. 15

കരളിലിൻപമകന്നഹറോനുമായ്
പുരമണഞ്ഞൊരു മോശയൊടക്ഷണം
പരമപാവന മാനസനായിടും
വരദനീശ്വരനിങ്ങനെ ചൊല്ലിനാൻ. 16

"കലശലോ ഫറവോനു മദം? മനം —
ശില കണക്കു കടുത്തു ചമഞ്ഞിതോ?
തുലയകന്നൊരു നമ്മുടെ ബാഹുവിൻ —
ബലമവന്നറിയാനിടയായിടും. 17

ഇണയകന്നൊരു നമ്മുടെ ശക്തിയെ —
ഗ്ഘ്ലണ വെടിഞ്ഞിവിടെപ്പെരുമാറിയാൽ
ക്ഷണമിതാധവനും നിജമാം പ്രജാ—
ഗണവുമേറെ വിപത്തിലകപ്പെടും" 18

പലതുമിങ്ങനെ മോശയൊടോതിനി—
ർമ്മലമനസ്സൊടതീന്ദ്രിയവൃത്തികൾ
ചിലതു ചെയ്യുതിനുള്ള വരങ്ങളും
ബലവുമേകി മറഞ്ഞു പരാപരൻ. 19

ധൃതികലന്നഹറോനൊടു ചേന്നുഭൂ—
പതി സമക്ഷമണഞ്ഞു വിനീതനായ്
പ്രതിഭ യേറിയ മോശജനങ്ങൾ തൻ
തതിയെവീണ്ടുമയപ്പതിനോതിനാൻ. 20

കുടിലനാം നൃവരൻ "വിടുകില്ല,, യെ -
ന്നിടിരവത്തിനു തുല്യമുരയ്ക്കയാൽ
വടിയെ മോശ ധരിത്രിയിലിട്ടു തേ
കൊടിയ പന്നഗമായതു വിസ്മയം! 21

വരുമനർത്ഥ മൊഴിപ്പതിനന്തികേ
മരുവിടും നൃപ മാന്ത്രിക സഞ്ചയം
വിരുതൊടും വടി പന്നഗമാക്കിനാർ
പുരുരസം ഹൃദി പൂണ്ടു നരാധിപൻ. 22

"വരുമടുത്ത ദിനത്തിലടുക്ക" ലെ -
ന്നരുളി മോശ സഗർഭ്യനുമായുടൻ
ഒരുമ പൂണ്ടു നടന്നു നിജാലയം
പെരുകിടും പല ചിന്തയൊടെത്തിനാൻ. 23

മദിതനാ യവനീശ നടുത്തനാൾ
നദിയിലെത്തി കുളിപ്പതിനായ്, തദാ
ഹൃദി ഭയം കലരാതഹറോനു മാ -
യുദിതധൈര്യ മടുത്തിതു മോശയും 24

നൃപനോടതി മഹാമതിമോശ "നിഷ്ക" -
കപടരാ മിവരിൽ കനിയായ്കയാൽ
കൃപവെടിഞ്ഞഖിലേശനപാരമാ -
യപകടങ്ങളെജീപ്പിലണച്ചിടും. 25

"ഇവനിതാ വടിയാൽ നദിയെത്തൊടും
നൃവര! നീർ നിണമായിടു മാകവേ;
അവയിലെപ്പലമാതിരി ജന്തുവിൻ -
നിവഹവും തുലയാ നിടയായിടും." 26

അരിശമുള്ളിലെരിഞ്ഞു തദന്തരേ
പുരികമൊട്ടു വളച്ചൊരു നോക്കൊടും
അരികിൽനിന്നകലത്തു ഗമിക്കുവാ -
നരിയ കല്പന മന്നവ നോതിനാൻ. 27

അധിപനോതിയ വാക്കുകൾ കേട്ടക -
ത്തധികമാം ക്രുധപൂണ്ടഹറോനുടൻ
അധിജലം വടിയാൽ പ്രഹരിക്കയാൽ
രുധിരമായ് നദിതൻ ജലമത്രയും. 28

സപദി കോപമുയന്നിരു നേത്രവും
ലപനവും നിണമെന്നതു പോലെയായ്
ത്രപവളന്നു കുനിഞ്ഞ ശിരസ്സൊടും
നൃപതി തൻ വസതിക്കു തിരിച്ചുപോയ്. 29

കദനമാ നരപാലനണഞ്ഞു തൻ
മദമൊടുങ്ങുവതിന്നിടയായിടാൻ
തദനു നാടകമൊക്കെയുമുള്ളതാ –
മുദകവും നിണമാക്കി മഹാശയർ. 30

സരഭസം ജലജീവികൾ തൻ മഹാ –
നിരകളാനിണ നീരു കുടിക്കയാൽ
മരണവേദന പൂണ്ടു മറിഞ്ഞു പാ –
ഞ്ഞരവിനാഴികകൊണ്ടു തുലഞ്ഞുപോയ്. 31

മുടിവുപററി മലന്നു കിടന്നിടും
കൊടിയ നക്രരുഷാവലി മൂലമായ്
തടികൾ കൂട്ടിയിടുന്നൊരിടങ്ങൾ തൻ –
വടിവുതേടി ജലാശയ മൊക്കയും. 32

ക്ഷതി പിണഞ്ഞുഴലും ജലജന്തുവിൻ
തതികൾ ചീഞ്ഞു പുഴത്തതി ഗർഹ്യമായ്
എതിരകന്നു വളന്ന മണം സദാ –
ഗതിനിറച്ചു ദിഗന്തരമെങ്ങുമേ. 33

കുമതി മന്നവനും ജനസംഘവും
സമമണഞ്ഞപിപാസ കെടുക്കുവാൻ
വിമലമാം സലിലം ലഭിയാഞ്ഞു സം –
ഭ്രമവുമാധിയുമാന്നു കുഴങ്ങിനാർ. 34

ക്ഷണ മിളാധവനോതുക കാരണം
കിണർ കുഴിച്ചു ജനങ്ങൾ നവീനമായ്!
ഗുണമൊരിത്തിരി കിട്ടിയതില്ലഹോ!
നിണമതിങ്കലു മെത്തി നിരർത്ഥം. 35

കൊടിയ ദുഃഖ മനേക ദിനങ്ങളി –
പ്പടി സഹിച്ചു വലഞ്ഞൊരു ശേഷവും
കുടില മാനസനായ നരേന്ദ്രനു –
ള്ളിടിവു പററിയതില്ലനു മാത്രവും. 36

നയപയോനിധിയാ മഖിലേശ്വരൻ
ദയവെടിഞ്ഞരുൾ ചെയ്ക നിമിത്തമായ്
പ്രയതനാകിയ മോശ തദന്തരേ
രയമൊടും നദിമേൽ വടി നീട്ടിനാൻ. 37

ശ്രവണശല്യ മണച്ചതി രൂക്ഷമാം
രവമൊടപ്പുഴ വിട്ടു കരയ്ക്കുടൻ
അവധി വിട്ട വിധം പല വർഗ്ഗമാം
തവള തൻ നിര ചാടി തടങ്ങളിൽ 38

അവ മിടുക്കു നടിച്ചു കുതിച്ചു പാ —
ഞ്ഞവധി വിട്ടഴൽചേർത്തു ധരിത്രിയിൽ ;
ഭുവന വിശ്രുതമായിടുമസ്ഥലം
തവളകൾക്കൊരു നർത്തനരംഗമായ്. 39

തളു, മറയ്ക്കുക, മങ്കണ, മുമ്മരം,
കളു, മടുക്കളു, മച്ചക, മെന്നിവ
കളുകളധ്വനി ചേർന്നൊരു ദർദ്ദുര —
ക്കളുരിപോലെ ചമഞ്ഞു തദന്തരേ. 40

ഉറി, കലം, തവി, ഭാജന, മോദനം,
കറി, കുടം, ജല,മീവകയിൽസ്സദാ
മുറിവെ വന്നു മകത്തണയും വിധം
വെറിപിടിച്ച പടിയ്ക്കവ ചാട്ടമായ്. 41

മടി വെടിഞ്ഞു നൃപാംസ യുഗത്തിലും
മടിയിലും വിഹരിച്ചു, കലാശമായ്
മുടിയിലും പല മാക്രികൾ തൻഗണം
ചൊടികലന്നു കുതിച്ചു കരേറിനാർ. 42

അമളിപൂണ്ടു മടുത്തഥ മേദിനീ —
രമണനേകനെ വിട്ടു നിജാന്തികേ
സുമതി മോശയെ വേഗമൊടാനയി —
ച്ചമലനാ മവനോടരുളീടിനാൻ. 43

"മതിമറന്നിവ നീശനിവേദനം
പതിരുപോലെ ഗണിക്ക നിമിത്തമായ്
എതിരകന്ന വിനാശമിവണ്ണമി —
ക്ഷിതിയിലെങ്ങു മണഞ്ഞു മഹാമതേ! 44

"കരുതിടായ്ക, വിരോധമകത്തിനി -
ക്കരുണപൂണ്ടഴൽ നിങ്ങളൊഴിക്കുവിൻ;
വിരുതിണങ്ങിയ നിങ്ങളെ വിട്ടിടാൻ
വരുതിഞാനരുളാം മടിയെന്നിയേ" 45

കളവശേഷവു മില്ലിതിനെന്നക -
ക്കളമതിൽ കൃതിമോശ നിനയ്ക്കയാൽ
വളരുമൻപൊടു ദർദ്ദുരപീഡയെ -
ക്കളയുവാനുടയോനൊടു കെഞ്ചിനാൻ. 46

അനുതപിച്ചു നമിപ്പൊരു പാപിയാം
മനുജനിൽ ക്കനിയും നിഖിലേശ്വരൻ
അനുപമം ജനമാ ദുരിതത്തിനാ -
ലനുഭവിച്ച മഹാരുജ നീക്കിനാൻ. 47

വിനകളങ്ങനെ നിങ്ങിയനേരമ -
ജ്ജനപതിക്കുപലോപമമായ് മനം
ഖിനരവോപമ മാശ്ശനോതി "ഞാൻ
ജനഗണത്തെ വനത്തിലയച്ചിടാ." 48

വടിയെ വാനിലുയർത്തിയശേഷമായ് -
ഝടിതി പാരിലടിച്ചിതു മോശയും;
പൊടി, മണലുത്തരിയെന്നിവയൊക്കെയും
കൊടിയ ചെള്ളുകളായി തദന്തരേ. 49

വിരുതുകൂടിയ ചെള്ളുകൾ മർത്ത്യരെ -
പ്പെരുകിടും പക പൂണ്ടു മുടിയ്ക്കുവാൻ
കരുതിടുന്ന പടിയ്ക്കുടലിൽ കട -
ന്നൊരുമപൂണ്ടു കടിച്ചുതുടങ്ങിനാർ. 50

മുടി, മുഖം, ചെവി, നാസിക, താടി, ക -
ണ്ണിടി, കരം, വയർ, മാറ, ര, തോൾ, പുറം,
പൊട്ടിപൊടിച്ചിവയിൽ കുടികൊണ്ടുക -
ത്തിടിവണച്ചു കടിച്ചിതു ചെള്ളുകൾ. 51

തുരുതുരെജ്ജനതയ്ക്കുടലൊക്കയും
തെരു തെരെ പ്പൊതിയും ചെറുചെള്ളുകൾ
പൊരുതിടുന്ന കണക്കു കടിയ്ക്കയാ -
ലരുവിമട്ടിലൊലിച്ചു നിണം സദാ. 52

ഇണയകന്നൊരു മാലൊടു ജീവനിൽ
പ്രണയമററു ജനം വലയും വിധൗ
പ്രണമതിൽക്കണപോലെ കടന്നൽ തൻ
ഗണമണഞ്ഞഴൽ പിന്നെയുമേററിനാർ. 53

തിരകണക്കണയുന്ന കടന്നൽ തൻ-
നിര ചൊടിപ്പൊടു കുത്തുക കാരണം
നരഗണം മതികെട്ടു നിരന്തരം
മരണവേദന പൂണ്ടു പരുങ്ങിനാർ. 54

വിലയെഴുന്ന മൃഗങ്ങളിലൊക്കെയും
കലശലായ് പിടിപെട്ട വസന്തയാൽ
ചിലതൊഴിഞ്ഞവ മിക്കതുമഗ്നിയാൽ
ശലഭപാളി കണക്കു നശിച്ചുപോയ്. 55

മനുജസഞ്ചയവും തദനന്തരം
തനുവിലെങ്ങുമിയന്നു പരുക്കുകൾ
മിനുമിനുത്തു കുഴിഞ്ഞു കുരുക്കയാ-
ലനുഭവിച്ചു ഭയങ്കര പീഡകൾ. 56

പലവിനാശമണഞ്ഞൊരുശേഷവും
ഖലനിരാധവനുള്ളിലുകാണ്കയാൽ
ഛലലവം കലരാത്തൊരു മോശ തൻ
വിലപെടും വടി വാനിലുയർത്തിനാൻ. 57

ദുരിതതൽപരനാം നൃപനോടക -
ത്തരിശമീശനുയന്നു തദന്തരേ
ത്വരിതമംബരമംബുധരങ്ങളാൽ
കരിയരച്ചു പുരട്ടിയപോലെയായ്. 58

വിന നിനച്ചുഴലും മെസറേനിലെ -
ജ്ജനത തൻ ഹൃദയങ്ങളൊടൊപ്പമായ്
ഘനഗണത്തിനധീനതയാണ്ടൊര -
ദ്ദിനകരൻെറ കരങ്ങളിരുണ്ടുപോയ്. 59

അവശമായ് തരുവിൻ നികരങ്ങളും
ഭുവനവാസികൾ തൻ ഹൃദയങ്ങളും
അവധിവിട്ടു ചലിച്ചിടുമാറുടൻ
പവനനേറിയ ഗവ്വൊടു പാഞ്ഞുതേ. 60

ചരമഭീതി നിമിത്തമുഴന്നിടും
നരകുലത്തിനശേഷവുമൊപ്പമായ്
കരളുമക്ഷികളും കരിയുംവിധം
നിരകളായ് വിളയാടി തടിത്തുകൾ. 61

ശ്രുതിപുടങ്ങളടഞ്ഞു കെട്ടുംപടി –
യ്ക്കതിഭയങ്കരമാമിടി കൂട്ടമായ്
അതിനശേഷമണഞ്ഞതിനാൽ ജനം
മതിമടുത്തു വിറച്ചു നിരന്തരം. 62

കരകമാരി ചൊരിഞ്ഞവസാനമ –
ദ്ധരയിലുള്ള ഫലദ്രുമ പങ്ക്തിയും
ഉര വിളങ്ങിയ നമ്മവനങ്ങളും
സരഭസം കഷണിച്ചു പതിച്ചുപോയ്. 63

വളരെ വേല നടത്തി വിതച്ചതിൽ –
ക്കള കിളത്തവ നീക്കിയഥാക്രമം
വളമണച്ചു വളത്തിയ നല്ലെഴും
വിളവുമാകെ നശിച്ചു തദന്തരേ. 64

വയലിലെങ്ങുമണഞ്ഞ മനുഷ്യസം –
ചയവുമേറിയ കാലികളും തദാ
ഭയമുയന്നു പലങ്ങൾ പതിച്ചൊരാ –
ശ്രയവുമെന്നിയെ വീണു തുലഞ്ഞുപോയ്. 65

ഗുണഗണാംബുധി മോശയെയും വിച –
ക്ഷണശിരോമണിയാമഹറോനെയും
ഇണയകന്നൊരു കൂടു നടിച്ചു തൽ –
ക്ഷണമണച്ചവനീപതി ചൊല്ലിനാൻ. 66

"തകൃതിയായ് തകരാറുകൾ ചെയ്വതെൻ
പ്രകൃതിയാണതു മാററുവതെങ്ങനെ?
സുകൃതശാലികളാകിയ നിങ്ങളെൻ
വികൃതി പിന്നെയുമൊന്നു പൊറുക്കണം. 67

അകലുഷാശയരാകിയ നിങ്ങളൊ –
ട്ടകമലിഞ്ഞിടിയും പെരുമാരിയും
അകലുവാനിടയാക്കണമഞ്ജസാ –
സകലരേയുമയയ്ക്കുവനിജ്ജനം." 68

പരമസാത്വികനാകിയ മോശ തൻ
കരമുയർത്തി ജഗൽപതിയോടുടൻ
വരമിരന്നു; മഹാശയരെപ്പൊഴും
കരളിലൻപു കലർന്നവരല്ലയോ? 69

ഇടിയുമുക്കയരും പെരുമാരിയും
ഝടിതി നീങ്ങിവിളങ്ങി ജഗത്തുകൾ;
അടിതൊഴുന്ന സുജനത്തിനഭീപ്സിതം
വടിവൊടേകിടുമീശനനാരതം. 70

അഴലൊഴിഞ്ഞുടവിൽ ധരണീധവൻ
പഴയപോലെ ശരിച്ചിതു പിന്നെയും;
അഴകിണങ്ങിയ കാഞ്ഞിര ദാരുവിൻ –
പഴമിനിയ്ക്കുകയില്ലൊരു നാളിലും. 71

മഹിതരിപ്പവനോടു വിനീതരായ്
മഹിതരാകിയ മന്ത്രികൾ ചൊല്ലിനാർ;
"മഹിമകൂടിയ മോശയൊടിന്നു നാ –
മഹിത ഭാവ മൊഴിച്ചിടണം വിഭോ! 72

"ഭുവനനായക നീശ്വര നൻപു പൂ –
ണ്ടവനലോലുപനായ് ത്തുണചെയ്കയാൽ
അവനി വല്ലഭ! നിസ്തുല വീര്യനാ –
മവനൊടിന്നു മടങ്ങിടു മേവരും. 73

അടിമ കൂറൊടൊഴിച്ചിവരെ പ്രഭോ!
ഝടിതി നാം വിപിനത്തിലയയ്ക്കണം
മടി ഭവാ നധുനാ ഹൃദി തേടിയാൽ
മുടി വണഞ്ഞിടുമെങ്ങു മനർഗ്ഗളം. 74

"പുതിയ പീഡകളാൽ ജനതയ്ക്കിനി –
ക്ഷതിപെടായ്കതിനോർത്ത വനീപതേ!
മതി, നിറുത്തുക ശാഠ്യ,മമന്ദമി –
ക്ഷിതിയിൽ നിന്നിവർ പോവതു നന്മയാം." 75

ഉചിതകൃത്യമറിഞ്ഞറിയിച്ചിടും
സചിവരോതിയ വാക്കുകൾ കേട്ടുടൻ
രുചിരമാനസനാകിയ മോശയെ
രുചിവെടിഞ്ഞു വരുത്തി നരാധിപൻ. 76

കരുതലൊത്തവനീപതി മോശയോ –
ടരുളി "നാമിടയാതെ കഴിക്കണം;
പുരുഷരേവരു മീശബെലിയ്ക്കുപോയ് –
വരുവിനിത്തിരി താമസമെന്നിയേ. 77

"വഴിനടപ്പിനു കെല്പു കുറഞ്ഞ മാൻ –
മിഴികളും ശിശു വൃന്ദവുമിൻപമായ്
കഴിവുപോലെ നടത്തി വരുന്നതാം
തൊഴിലുമായി വിടത്തിൽ വസിക്കണം. 78

"വികട വാക്കുകളോതരുതേവരും
മികവെഴും കുതുകത്തൊടു പോകുവിൻ;
സകലനാഥ നെനിക്കനിശം ശിവ –
പ്രകര മേകിടുവാനു മിരക്കുവിൻ." 79

വിനയമൊത്തു വണങ്ങി നരേന്ദ്രനോ –
ടനഘനാകിയ മോശയുമോതിനാൻ;
ജനത ദൈവഹിതം നിരസിക്കിലോ
വിനകളേവനു മെത്തുമനല്പമായ് 80

"പുരുഷരെന്ന കണക്കു ശിശുക്കളും
രുരു വിലോചനമാരു മനാരതം
കരുണയേറിയ ദേവനു വന്ദനം
വരുതി കേട്ടു നടന്നു നടത്തണം. 81

"അവനതാവനു തല്പരനാം ഭവാ –
നിവ നിനച്ചു മനസ്സലിവോടുടൻ
പ്രവണരാകു മിവക്കു ഗമിക്കുവാ –
നവനിപേന്ദ്ര! തരേണമനുജ്ഞയെ." 82

അടി കിടച്ചതു കൊണ്ടു പുളഞ്ഞിട്ടും
കൊടിയ പാമ്പു കണക്കവനീധവൻ
ചൊടിയൊടോതി "വിടില്ലിവനാരെയും
മുടിവെനിക്കു വരും ദിവസം വരേ." 83

കരളെരിഞ്ഞു മഹാമതി മോശ തൻ –
കരമുയർത്തി നഭസ്സിലനന്തരം;
കര കവിഞ്ഞു വരുന്ന പയോധിതൻ
തിരകണക്കുടനെത്തി സമീരണൻ. 84

കലശലങ്ങളെ കൂട്ടിയ മാരുതൻ
ശലഭരാജികളെ ത്തദനന്തരം
ജ്വലനനെങ്ങു മണഞ്ഞപടിയ്ക്കു ഭൂ –
തലമതിങ്കൽ നിറച്ചിതസംഖ്യമായ്. 85

തിറമെഴും പൃതനയ്ക്കു സമാനമി –
പ്പുറവജാതികളങ്ങനെ കൂട്ടമായ്
ചിറകടിച്ചു പറന്നിടു മാരവം
വിറജനത്തിനണച്ചു നിരന്തരം. 86

പലതരത്തിലുമുള്ള മരങ്ങൾ തൻ
ദലഗണങ്ങൾ ഫലപ്രദവല്ലികൾ
വിലസുമേറിയ സസ്യമിതത്രയും
ശലഭരാജികൾ ഭക്ഷണമാക്കിനാർ. 87

സദനമെന്നിയെയുള്ളവ തിന്നുടൻ
മദമെഴും ശലഭങ്ങൾ മുടിക്കയാൽ
കദനഭാരമുയന്നു കുനിഞ്ഞിടും
വദനമോടു ജനങ്ങൾ വിലാപമായ്. 88

ഹരിതമെന്ന നിറം മെസറേനിലി –
ത്തിരിയുമെന്നിയെ തീന്നു തദന്തരേ;
ഞെരിയുമുള്ളോടു ലോകരശേഷവും
ത്വരികണക്കു ചൊരിഞ്ഞിതു കണ്ണുനീർ. 89

കിടയകന്ന മഹാമതി മോശയെ –
ക്കടൽകണക്കിളകുന്ന മനസ്സൊടും
ഉടനണച്ചു പറഞ്ഞു നൃപൻ, "കനി –
ഞ്ഞിടരൊഴിച്ചു ശമിക്കുവിനേവരും. 90

"അനലസാമ്യമെഴും ശലഭങ്ങളാൽ
ജനപദം മരുവായി മഹാമതേ!
ജനതയേയുമൊടുക്കമശിക്കമോ?
മനമിവന്നെരിയുന്നു രുജാഗ്നിയാൽ. 91

"പ്രഥവിളങ്ങിയ നിങ്ങളിലുഗ്രയാം
വ്യഥവളർത്തി വൃഥാ ശഠനായ ഞാൻ;
കഥനമേററമിതെന്തിനു മുമ്പിലേ –
ക്കഥകളൊക്കെ മറന്നിടണം ഭവാൻ." 92

അധിപനോതിയ വാക്കുകൾ കേട്ടക –
ത്തധികമാർദ്ദ്രത പൂണ്ടഴൽ നീക്കുവാൻ
സുധിനയാംബുധി മോശ മഹാദയാ –
നിധി പരാപരനേകി നമസ്സിനെ. 93

പടഹവും പണിയുന്നരവത്തൊടുൽ –
ക്കടബലാനിതനായ സമീരണൻ
ഉടനണഞ്ഞതിനാൽ ശലഭാളി ചെ –
ങ്കടലിൽ വീണു നശിച്ചു സമസ്തവും. 94

കൊടിയ നാശമൊഴിഞ്ഞതു കണ്ടു മുൻ –
പടി ശഠിച്ചുതുടങ്ങി നരാധിപൻ;
ഝടിതി മോശകരങ്ങൾ വിയത്തിലു –
ള്ളിടിവശേഷവുമെന്നിയെ നീട്ടിനാൻ. 95

ദിവിപയോധരപാളി പരക്കയാൽ
രവി നിറപ്പിഴ പൂണ്ടു മറഞ്ഞുപോയ്;
ഭവികൾ തൻ തരിയെങ്കിലുമെന്നിയേ
ഭുവി നിറഞ്ഞു തമിസ്രമനല്പമായ്. 96

ശ്രുതിപുടം പൊടിയുന്നവിധം സദാ –
ഗതി തകർത്തുവരുന്ന വിരാവവും
അതിഭയാനകമാമിടിനാദവും
മതികെട്ടുംപടി കേട്ടു നിരന്തരം. 97

അതിരയത്തൊടു മേദിനിയിങ്കലേ –
ക്കതിരുവിട്ടു കടന്നു മുടിക്കുവാൻ
മുതിരുവോരുവിധത്തിലിരച്ചിലൊ –
ത്തെതിരകന്നു കയത്തു പയോധികൾ. 98

പവനനാലിളവള്ളി കണക്കഹോ!
ഭുവനമേറെ വിറച്ചു തദന്തരേ;
ഭവനമൊക്കെയുമാടി, തിരാസുപോ, –
ലവനിവാസികളാകെ നടുങ്ങിനാർ. 99

നിലയമെങ്ങുമിരുന്നവരൊക്കയും
കലശലായെതിരിട്ട ഭയത്തിനാൽ
ചലനമെന്നിയെ പാവകളെന്നപോൽ
നിലവിടാതെ കഴിച്ചു വിഷണ്ണരായ്. 100

വയൽ, വനം, മല, തോപ്പിവയെങ്ങുമായ്
സ്വയമണഞ്ഞ ജനങ്ങളുശേഷവും
ഭയമൊടാനില നിന്നു തനിച്ചൊരാ –
ശ്രയവുമെന്നിയെ പൂട്ടിയ പട്ടിപോൽ. 101

വഴിയിലായ ജനങ്ങൾ വിപത്തിനെ –
ന്നൊഴിവുചെയ്യുവതെന്നു വിചാരമായ്
മിഴികളാൽ നദി തീർത്തു കുഴങ്ങിനാർ,
കുഴിയിലായ് വലയും മദ ദന്തിപോൽ. 102

വ്യസനമോടു തുടച്ചിടു മശ്രുവാൽ
വസനമാകെ നനച്ചു ഭയാന്ധരായ്
രസനതീരെ മരച്ചു നരവ്രജം
ശ്വസനശക്തിയുമററു പതുങ്ങിനാർ. 103

"ക്ഷിതി നശിക്കു മഹസ്സിതു തന്നെയാ –
മതിനുലക്ഷണമാണിവ സർവ്വവും;
ക്ഷതി നമുക്കു മമന്ദമണഞ്ഞുപോ ..."
മിതി നിനച്ചു നടുങ്ങി നരാവലി. 104

കുളിയു മൂണു മുറക്കവു മാശയ –
ത്തെളിവു മററു ജനങ്ങളു മീശനും
ലുളിത ധൈര്യമൊടിങ്ങനെ മൂന്നു നാൾ
വെളിവുലേശവുമെന്നിയെ പോക്കിനാർ. 105

ശമനമത്തിമിരത്തിനണഞ്ഞൊര –
സ്സമയമായതിലും കൊടുതായ മാൽ
ക്ഷമയിലെത്തിടുമെന്നു നിനച്ചു സം –
ഭ്രമമയന്നു നരേന്ദ്രനു നിർഭരം. 106

നൃപതി തന്നരികത്തഥ മോശയെ
ക്കൃപനടിച്ചു നയിച്ചിവ ചൊല്ലിനാൻ;
"അപകടം പറകല്ല ബലിയ്ക്കിനി –
സ്സപദി നിങ്ങൾ ഗമിക്കുവിനേവരും, 107

"കലിതു കൗതുക മേവരുമൊത്തു പോയ്
ബലികഴിച്ചു വരുംവരെ മത്തടർ
പുലി, വൃകം മുതലായവയാൽ മൃഗാ –
വലിലയം കലരാതെ തുണച്ചിടും." 108

ഉടനെ മോശ നരേന്ദ്രനൊടോതിനാ –
"നുടയവന്നിതു സമ്മതമായിടാ ;
അടവിയിങ്കൽ മൃഗാവലി ചേന്നു ചെ –
ന്നിടണമെന്നവിടുന്നരുളീടിനാൻ. 109

"അതിനുവിഘ്നമൊരിത്തിരിചെയ്യുകിൽ
ക്ഷതി ജഗത്തിലപാര മണഞ്ഞിടും
മതിയിലൻപൊടിതോത്തുമൃഗങ്ങൾ തൻ –
ഗതി തടുക്കരുതേ നൃപതേ! ഭവാൻ" 110

അരിശമൊടുരചെയ്തു നരേന്ദ്ര "നി –
പ്പരിഷപോവു കയില്ലൊരു ദിക്കിലും
അരികിൽ നിന്നുജവേന ഗമിക്ക നീ
വരിക വേണ്ടിവിടത്തിലൊരിക്കലും." 111

വിരസതാഭരമോടു മഹാശയൻ
"പരമണഞ്ഞിടുകില്ലിവ" നീ വിധം
ധരണിതൻ പതിയോടുരചെയ്തു തൻ
പുരമണഞ്ഞുടയോനൊടു കെഞ്ചിനാൻ! 112

അജനുനന്തരമോതിയവണ്ണമാ –
രജനിയിൽ ഗമനത്തിനൊരുക്കമായ്
നിജഗൃഹങ്ങളിൽ വാഴ്വതിനായ് ദൃഢം
സ്വജനവൃന്ദമൊടോതി മഹാശയൻ. 113

ലളിതവസ്ത്രമണിഞ്ഞു പരൻെറ കാൽ –
ത്തളിരിലുള്ള മുറച്ച ജമാംസവും
പുളിപെടാതെ ചമച്ചിടുമപ്പവും
മിളിതമോദ മശിച്ചു ജനവ്രജം. 114

വിരുതിണങ്ങുമെജീപ്പിലനന്തരം
പുരുമഹസ്സോടു വന്നൊരു വാനവൻ
ഒരുഞൊടിയ്ക്കുക മാദ്ര്യകുമാരരെ –
ക്കരുണയെന്നിയെ കൊന്നിതശേഷവും. 115

നിലയമേതിലുമാഭരണങ്ങൾ തൻ
നിലയിലേറെവിളങ്ങിയ നന്ദനൻ
വിലയമെത്തി ഞൊടിക്കകമൊക്കെയും
വിലയശേഷവുമററ ശവങ്ങളായ്. 116

അവിടെയുള്ളൊരു കുഞ്ഞുമരിച്ചുപോ –
യിവിടെയും മൃതനായൊരു നന്ദനൻ
എവിടെയും സുത ദുർമ്മതിയാലകം
തവിടുപോൽ ജനതയ്ക്കു പൊടിഞ്ഞുതേ! 117

അധിപ, നന്നതവംശജർ, മന്ത്രിമാർ,
സൂധിക, ഭൃത്യികൾ, നിസ്സചർ, സമൃദ്ധതർ,
അധികമെന്തനശേഷ ജനങ്ങളും
നിധിമുടിഞ്ഞവരെന്ന വിധത്തിലായ്. 118

നരവരൻ, ഗതികെട്ടവർ, സൂരിമാർ
വരകുലോത്തവർ, മന്ത്രികൾ, മാന്ത്രികർ,
പരമശേഷരുമുണ്ണികൾ തൻ കൊടും –
ചരമമെത്തുകയാത മൃതതുല്യരായ്. 119

വിലപിടിച്ച ധനജധനങ്ങൾ തൻ –
തലതെറിച്ചതുകൊണ്ടു രജാന്ധരായ്
നിലവിളിച്ചു നൃപാന്തികമെത്തുവാൻ
നിലമറന്നു നടന്നുമഹാജനം. 120

കരളെരിഞ്ഞു നരാവലി മൗലിയിൽ
കരമണച്ചെവിടത്തിലുമിവിധം
കരയുമാരവമൊത്തു മുഴങ്ങിനാൻ
കര കവിഞ്ഞണയും കടലെന്നപോൽ. 121

മുടിധരിപ്പതിനുള്ള നിജാത്മജൻ
മുടിവണഞ്ഞു മലച്ചതു കാൺകയാൽ
പൊടിയുമുള്ളൊടിരുന്ന നരാധിപൻ
കൊടിയൊരുദ്ധ്വനികേട്ടു വിറച്ചുപോയ്. 122

ചെവിയിലാണി തറപ്പതിനൊപ്പമായ്
വിവിധമായ വിലാപമൊ ടക്ഷണം
സവിധമെത്തിയ പൗര രശേഷവും
കവിയു മാധിയൊടിങ്ങനെ ചൊല്ലിനാർ. 123

"എരിയുമഗ്നിയൊ ടീയലിനൊപ്പമ –
പ്പരിഷയോടു പിണങ്ങിയകാരണം
അരിയപീഡകൾകൊണ്ടു നമുക്കകം
പൊരിയുവാ നിടവന്നു മഹീപതേ! 124

"ഉടനെ നാമിവരേവരെയും വിഭോ!
വിടണമങ്ങു ശഠിക്കരുതല്ലവും;
തടവുമേലുമണയ്ക്കിലപാരമാ –
മിടരണഞ്ഞു തുലഞ്ഞിടുമേവരും. 125

"മൃതിനമുക്കു വരുത്തിയ ശേഷമീ –
ക്ഷിതിഭരിച്ചവരിങ്ങു വസിച്ചിടും;
അതിനുപക്രമമി സ്സുതനിഗ്രഹം
മതി; ജവാലവർ പോട്ടെ വനത്തിനായ്." 126

ജനതകേണരചെയ്തതശേഷവും
മനമെരിഞ്ഞവനീപതി കേൾക്കയാൽ
വിനനിനച്ചു ഭയത്തൊടു മോശ തൻ
മനയിലെത്തി വിളിച്ചിവ ചൊല്ലിനാൻ. 127

"പ്രണയമുള്ളിലെഴും സ്വജനങ്ങൾ തൻ –
ഗണവുമായ ഗുണവാരിധിയാം ഭവാൻ
ഇണയകന്ന മൃഗാവലി ചേർന്നിനി –
ക്ഷണമിറങ്ങി നടക്ക വനത്തിനായ്. 128

"കപടമല്ലിതു പോകുവിനേവരും
ശപഥപൂർവ്വമിതാ പറയുന്നു ഞാൻ –
സ്വപനമിന്നിനിവേണ്ട, ഗമിപ്പിനി –
ക്ഷപയി,ലീ യിവനേകിടുവിൻ വരം." 129

നൃവരനൊത്തവിടത്തിലണഞ്ഞൊര –
പ്രവരരായവരേറെ വിനീതരായ്
ദവതലത്തിനു സത്വര മേവരും
നിവഹമോടു ഗമിപ്പതി നോതിനാർ 130

സരഭസം വിവരം സ്വജനങ്ങൾ തൻ
നിരകളോടറിയിച്ചു മഹാശയൻ;
വരദ നീശനു വന്ദന മാജ്ഞനം
സരസമോതി വെടിഞ്ഞു ഗൃഹങ്ങളെ. 131

പ്രഭമികച്ച പദങ്ങൾ നമിക്കവോ –
ക്കഭയമേകിടു മീശനൊടേവരും
ശുഭമമന്ദ മിരന്നു മൃഗൗഘവും
വിഭവമൊക്കെയുമായി നടന്നുപോയ്. 132

വിമല മാനസനാകിയ മോശയും
സുമതിയാമഹറോനു മനാരതം
സമനിലയ്ക്കു ഗണിച്ചുഗണങ്ങളെ -
പ്രമദമേററി നടത്തി യഥാക്രമം. 133

അനഘനാ മഖിലേശ്വരനാ മഹാ -
ജന നിരയ്ക്കുയനം ശരിയാക്കുവാൻ
നിനവു പൂണ്ടൊരു തൂണിനു തുല്യമാം
ഘനമവക്കലിവോ ടരുളീടിനാൻ. 134

പകലിലാമുകിലക്കരങ്ങൾ തൻ
സകല ചൂടുമൊഴിച്ചരുളും സുഖം;
മികവെഴും പ്രഭപൂണ്ടു രാത്രിയിൽ -
പ്പകലിലെന്നവിധം തെളിവേകിടും. 135

ചലന മംബുധരത്തിനകന്നിടും
സ്ഥലമതിൽ ജ്ജനമൊക്കെ വസിച്ചിടും;
ജലധരം ഗമനം തുടരും വിധൗ
നിലയെ വിട്ടു നടന്നിടുമേവരും. 136

ഉടവുതെല്ലണയാതെ നടന്നു ചെ -
ങ്കടലിനന്തിക മെത്തി വസിക്കവേ
ഇടരവക്ക വരുത്തുവതിന്നു വൻ -
പടയുമായ് ഫറവോൻ പുറകെത്തിനാൻ. 137

ജലധി മുമ്പിലവക്കിരു പാർശ്വവും
മലകൾ; പിൻപുവരുന്നു പെരുംപട;
നിലയിതൊക്കെ നിനച്ചവർ ഭീതിയാൽ
നിലവിളിക്കു മുതിന്നു സസംഭ്രമം. 138

നയവചസ്സുകൾകൊണ്ടു ജനങ്ങൾ തൻ
ഭയ മശേഷ മൊഴിച്ചു വിനീതനായ്
പ്രയത നീശനൊടല്ലലകററുവാൻ
ദയയെ മോശ കരഞ്ഞഥ കെഞ്ചിനാൻ. 139

പുരുദയാനിധി ദേവനുടൻ തെളി -
ഞ്ഞരുളിയോരു പടിക്കു തദന്തരേ
പെരുകു മുമ്മികളൊത്തു പയോധിയിൽ
പ്പുരുഷ കേസരി തൻ വടി നീട്ടിനാൻ. 140

ജലധിതനടി കണ്ടിട്ടുമാവിധം
ജലമുടൻ വിഭജിച്ചിരുഭാഗവു
വിലസിട്ടും മതിൽ പോൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുയാൽ
നിലമുണങ്ങിയ നേർവഴി ജാതമായ്. 141

കരയിലെന്നപടി യ്യുതിലേ തദാ
ചരണമിത്തിരിയും നനയാതെയായ്
ശരണമീശനിൽ വച്ചു ജനങ്ങളെ –
സ്സുരസമസ്സുധി മോശ നടത്തിനാൻ. 142

തദനു മോശ ജനാവലിയോടു മൊ –
ത്തുദധിമദ്ധ്യഗനായൊരു വേളയിൽ
മദഭരത്തൊടു സൈന്യസമേതനായ്
പദമണച്ചു മഹിപതി സിന്ധുവിൽ. 143

ത്വരകലന്നു നടത്തി ജനങ്ങൾ തൻ
നിരയെ മോശ കരയ്ക്കു കരേററിനാൻ
ദൂര മുഴത്തഭടാവലിയോടുമാ –
നരവരൻ കടലിൻെറ നടുക്കുമായ്. 144

ഉടനെ മോശ തിരിഞ്ഞു സഗൗരവം
കടലിലേക്കു കരത്തിനെ നീട്ടിനാൻ
തടവൊഴി ഞ്ഞുദകങ്ങളുടുത്തുവൻ –
പടയൊടൊത്തതിൽ മുക്കി നരേന്ദ്രനെ. 145

അവധിയററു കയത്തിട്ടുമബ്ധിയിൽ –
ബ്ദുവനവല്ലഭനും ഭടസംഘവും
ലവണവാരി കുടിച്ചുമറിഞ്ഞഹോ!
വിവശരായി വെടിഞ്ഞിതസുക്കളെ. 146

സുമധുര നിനദത്തിൽ കീർത്തനശ്രേണി പാടി –
പ്രമദമൊടിസറായേൽ ഗോത്രജന്മാരമന്ദം
ശമലമകലെയാക്കി പ്പാലനം ചെയ്യുതിനായ്
നമനമവധിയെന്ന്യേ ദേവദേവനുചെയ്തു. 147

ഏഴാം സർഗ്ഗം.

ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ വനമാർഗ്ഗമായുള്ള യാത്ര - അമാലെക്യരുമായുണ്ടായ യുദ്ധം— ആകാശത്തിൽനിന്നു മന്നാ പൊഴിയുന്നു— അവർ സീനായ്പർവ്വതസമീപം വന്നുചേരുന്നു— ദൈവം വേദപ്രമാണങ്ങൾ കല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നു—മോശയുടെ തിരോധാനം - പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള കാളക്കിടാവിനെ ഇസ്രായേൽക്കാർ വന്ദിച്ചതുനിമിത്തമുണ്ടായ ശിക്ഷ.

പിന്നീടു മോശ, ഗുണവാരിധിയായ ദേവൻ
തന്നിട്ടുകൂടിയ നിദേശ മറിഞ്ഞമന്ദം
മിന്നീടുമാമുകിൽ ചരിപ്പതു നോക്കി നോക്കി -
ച്ചിന്നീടുമൻപൊടു നടത്തിജനവ്രജത്തെ. 1

മന്നാളുവോൻെറ കഥതീർത്തുമറയ്ക്കിവണ്ണം
സന്നാഹമോടു നടകൊണ്ടിടുമാ ജനൗഘം
ചെന്നാ, കൊടുമ്പുലി, തുടങ്ങിയ ജന്തുവൃന്ദം
നന്നായ് പുളച്ചു മരുവുന്നൊരു കാട്ടിലെത്തി. 2

അക്കാട്ടിലെക്കടികളാം പല സത്വസംഘം
ധിക്കാരമോടലറിടും കഠിനാരവത്താൽ
ദിക്കാകെ ഞെട്ടിടു, മൊരാളതു കേൾക്കിലപ്പോൾ
മുക്കാലുമായവ നസുക്കളകന്നു പോകും. 3

എല്ലായിടങ്ങളുമൊരേതരമാം വിധത്തിൽ
വല്ലാത്ത വെണ്മണൽ നിറഞ്ഞിടു മാവനത്തിൽ
ഉല്ലാസമായ് മൃഗഗണം വിഹരിക്കമൂലം
ചെല്ലാനൊരുത്തനു മൊരുമ്പെടുകില്ല തെല്ലും. 4

ഒന്നിച്ചിടാ തിടമറിഞ്ഞവിടത്തിലെങ്ങും
ചിന്നിക്കരുത്തു വളരും ചെറു ശാഖിതോറും
തന്നിഷ്ടമായ് ലതകളൊത്തു കടന്നു ചുററി -
പ്പിന്നിപ്പടർന്നവ നമിച്ചു കിടന്നിടുന്നു. 5

ആമാതിരിച്ചില പടപ്പുകളിൽ പതുങ്ങി -
ക്ഷേമാന്വിതം ചെറു മൃഗങ്ങ ളുടുത്തിടുമ്പോൾ
ഭീമാരവത്തൊടു കൊടുമ്പുലി കൈക്കലാക്കി -
ക്കാമാനുകൂലമഥ കൊന്നു ഭുജിച്ചിടുന്നു. 6

പേടിച്ചരണ്ടു ചെറുതായ മൃഗം ജവം പൂ –
ണ്ടോടിക്കിതപ്പൊടു പടപ്പിലണഞ്ഞിടുമ്പോൾ
കൂടിൻപടിക്കജഗരം കണിവെച്ച വായിൽ –
ച്ചാടി ത്തനിക്കപകടത്തെ വരുത്തിടുന്നു. 7

കക്കാൻ തരം വരുവതിന്നു നിനച്ചു നിത്യം
ദിക്കാകമാന മലയും കുടിലാളിപോലെ
അക്കാനനോപരി പരുന്തുകൾ തമ്മിലേതും –
വക്കാണമെന്നിയെ പറന്നു നടന്നിടുന്നു. 8

ഏററം കയത്തു മണലിൻ നിര വാനിൽ മേന്മേൽ –
ക്കാററം ബുദത്തിനു സാമന മുയത്തിടുമ്പോൾ
ഊററം പെരുത്ത മൃഗവും ഭയമൊടു പാരിൽ –
ത്തോററം പരന്നപടി ശീഘ്രമണച്ചിടുന്നു. 9

നിസ്സാരനാം മനുജനുന്നതി നേടിയാലും
ദുസ്സാധമാണു നിലനില്പവനെന്നപോലെ
അസ്സാധുവാം പവന ശക്തി തുലഞ്ഞിടുമ്പോൾ –
ഭിസ്സായ ദുഃസംസികത തൻ നിര പാരിൽ വീഴും 10

ഘോരാഗ്നിപോലെ തപനാതപ മെങ്ങുമെത്തി –
ദ്ധാരാളമാംപടി മരീചിക പൊങ്ങിടുമ്പോൾ
വാരാന്നിധി ഭ്രമമണച്ചിടുമാക്കു, മെന്നാൽ
നീരാവനത്തിലൊരിടത്തിലുമില്ല തെല്ലും. 11

സാമർത്ഥ്യമേറിയ മഹാമതി മോശ ചൊല്ലും
പ്രേമം കലന്ന മധുരോക്തികൾ കേട്ടു മോദാൽ
ഈമട്ടിലുള്ള വിപിനം വഴിയേ നിതാന്തം
ക്ഷേമത്തൊടാജ്ജുന ഗണങ്ങൾ കടന്നുപോയി. 12

ധരാധരാനു ഗതരായഥ 'മാര'യെന്ന –
പ്പേരാന്ന ദിക്കിലവരേവരു മൊത്തണഞ്ഞു ;
നീരാസ്ഥലത്തധികമുണ്ടതിയായ കൈപ്പാ –
ലാരാ ലണപ്പതിനു മായതു യോഗ്യമല്ല. 13

നീരിൻെറ കൈപ്പുടനെ മോശയൊടജ്ജുനൌഘം
പാരിച്ചെഴും കദനമൊത്തറിയിച്ച നേരം
വാരിയ്ക്കുകത്തൊരു മഹീരുഹശാഖ ധന്യൻ
നേരിട്ടു ദൈവ മരുൾ ചെയ്തുവിധത്തിലിട്ടു. 14

വല്ലാത്ത കയ്പു സലിലത്തിനകന്നു, സാമ്യം –
ചൊല്ലാവതല്ല തുവിധം രുചി സംഭവിച്ചു ;
ഉല്ലാസമോടതു കുടിച്ചു ജനങ്ങളെല്ലാ –
മുല്ലാഘരായഖില നാഥനു നന്ദി ചൊല്ലി. 15

നാടാജ്ജനം വിടുവതിന്നു മുതിന്ന നേരം
പാടായപോലെ വിഭവങ്ങളെടുത്തതെല്ലാം
കാടായതിൽച്ചിലവുചെയ്തു കഴിഞ്ഞു ; വാങ്ങാൻ –
കൂടാ, ജവാലതു നിനച്ചവർ സംഭ്രമിച്ചു. 16

ആപത്തു ശാന്ത്യമൊടു മോശ വരുത്തിയെന്നായ്
കോപത്തൊടും പിറുപിറുത്തി തനേകരപ്പോൾ ;
താപത്തൊടസ്സുകൃതി നിർമ്മല നീശ്വരൻ തൻ–
ശ്രീപത്തിലാശ്രയ മിതന്നു നമസ്കരിച്ചു. 17

ധ്യാനിച്ചു മോശ മരുവും സമയത്തു തന്നേ
വാനിങ്കൽ നിന്നവധിയെന്നിയെ 'മന്ന' വീണു ;
തീനിന്നു നല്ല രുചി കൂടിട്ടു മപ്പദാർത്ഥം
മാനിച്ചെടുത്തു ജനസംഘതി ഭോജ്യമാക്കി. 18

ആശിച്ചിടും രസമണച്ചിടു മിപ്പദാർത്ഥം
ക്ലേശിച്ചിടാതിതുകണക്കു ലഭിക്കമൂലം
വേശിച്ചു വിസ്മയമകത്തധികം ജനത്തിൻ –
രാശിക്കു; പേർത്തു പല കീർത്തനമൊത്തുപാടി. 19

എന്നാളുമേവ മതിതുപ്പിവരും വിധത്തിൽ
തിന്നാൻ മുറയ്ക്കു സകലേശവരം നിമിത്തം
'മന്നാ' ലഭിച്ചതു നിനച്ചു ജനത്തിനെല്ലാം
നന്നായ് പ്രസാദ മകതാരിലുദിച്ചുയന്നു. 20

പിന്നെത്തിരിച്ചവിടെനിന്നു ജനങ്ങളെല്ലാം
ചെന്നെത്തിനാരടവിയാകിയ 'റാഫദിമി'ൽ ;
അന്നെങ്ങുമില്ലവിടെ നിരതു കാരണത്താൽ
നന്നെക്കുഴങ്ങി മുറയിട്ടു മുക്കിച്ചിലോടും. 21

"വല്ലാതെ മോശ ചതിചെയ്തു വനത്തിലാക്കി –
ക്കൊല്ലാനൊരുമ്പെടുകയാണു നിവൃത്തിയെന്തോ?"
എല്ലാവരും മുറുമുറുത്തിവ ചൊല്ലിയപ്പോൾ
ചൊല്ലാളുമസ്സുകൃതി ദേവനിലാശ്രയിച്ചു. 22

അന്നേര മീശ നരുൾചെയ്യുവിധത്തിലപ്പോൾ –
തന്നേ ജനത്തലവരോടൊരുമിച്ചു ധന്യൻ
ചെന്നേററവും വലിയതായൊരു പാറയിന്മേൽ
മുന്നേ ജഗൽപ്രഥിതമാം വടിയാലടിച്ചു. 23

സാരാവമശ്ശിലയിൽ നിന്നു നദിക്കതുല്യം
ധാരാളമായെഴുകി നിർമ്മലമായ വെള്ളം ;
നിരാസ്പദിച്ചു സരസം ജനരാജി തൃട്ടിൻ –
ഘോരാർത്തി തീർത്തു ചില നാളുവിടത്തിൽമേവി. 24

വെള്ളം ലഭിച്ച വിധമോർത്തു ജനങ്ങളെല്ലാ –
മുള്ളംതെളിഞ്ഞവിടെനിന്നു നടന്നിടുമ്പോൾ
കള്ളക്കു മുൻപ "രമലേചിതർ" കൂട്ടമായി –
ക്കൊള്ളയ്ക്കുറച്ചധിക ശാഠ്യമൊടൊത്തടുത്തു. 25

പാരിച്ചമുക്കൊട്ടു വിനാശ മണയ്ക്കുവാനായ
നേരിട്ടു വന്ന കഠിനാശയരേവരേയും
ചോരിൽപ്പരാജയമണച്ചുമടക്കുവാനും –
ത്താരിൽ ഭൂതം സുമതി മോശ നിനച്ചുറച്ചു. 26

പ്രേമത്തൊടായതു ജനത്തൊടു മോശ ചൊല്ലി –
സ്സാമർത്ഥ്യമുള്ളവരെയൊക്കെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ;
സാമർത്ഥിനാൽ നിജമതത്തിനിണക്കിവഗാ –
ലാമർത്ത്യകീടരൊടെതിർത്തിടുവാനൊരുക്കി. 27

ദീനാവലംബെ മഖിലേശനി ലാശ്രയിച്ച –
സ്സേനാഗണത്തിനെ മുറയ്ക്കു ഭരിക്കുവാനായ്
നാനാഗുണങ്ങളുമിണങ്ങിയ 'യോശുവാ'യെ –
സ്സേനാനിയായി നിയമിച്ചു പടയ്ക്കയച്ചു. 28

ചേതസ്സി നൂർജ്ജിതമിയന്നൊരു യോശുവാ തൻ
ഭീതങ്ങിടാത്ത പൃതനാതതികൾക്കു മധ്യേ
ദൂതപ്രവേകനിരയിൽപ്പരമൻ മിഖായേൽ
സാതത്തിനുള്ള പദമാം ദിവിപോൽ വിളങ്ങി. 29

ഊററം പെരുത്തുവിരുതേറിയ യോശുവാ ചെ –
ന്നേററപ്പൊഴച്ചതിമികച്ച കടുത്ത കൂട്ടം
ഏററം ഭയം കരളിലെത്തുക കാരണത്താൽ
കാററത്തു പഞ്ഞിയുടെ മാതിരിയായ് ത്തുടങ്ങി. 30

പേടിച്ചുര ണ്ടപകടം പിണയാതിരിപ്പാ –
നോടിത്തുടങ്ങിയവരെ ക്ഷലനായകന്മാർ
ധാടിക്ക സാന്ത്വന മുരച്ചു നിറുത്തി വേഗം
മോടിക്ക വീണ്ടു മെതിരിട്ടു രണത്തിനായി. 31

ക്രൗഞ്ചം തികഞ്ഞ ശഠസഞ്ചയമിപ്രകാരം
ധൈര്യം നടിച്ചടരിനാ യണയുന്നനേരം
ആയുപ്രഭാവനിധിയാകിയ യോഗ്രവായും
ശൗര്യം കലർന്ന നിജസൈന്യവുമായടുത്തു. 32

രുട്ടാൻകേസരിക ളുർജ്ജിതമോടടുക്കും
മട്ടാശയത്തിലെതിരററ ചൊടിപ്പൊടപ്പോൾ
മുട്ടാളർതൻ നികരവും സുധിയോഗ്രവാ തൻ
പട്ടാളവും ഝടിതി തമ്മിലടുത്തുമുട്ടി. 33

ദന്തം ഞെരിച്ചു വിരലാഞ്ഞു നിലത്തിലൂന്നി –
പ്പന്തം കണക്കു മിഴി ഭീഷണമാക്കി രോഷാൽ
അന്തം വെടിഞ്ഞ പകയോടിരു കൂട്ടരും വാൾ
കുന്തം തുടങ്ങിയവയാൽ പെരുമാററമായി. 34

വില്ലാളിമാരണി നിരന്നു ബലിഷ്ഠമാകും
വില്ലാഗ്രസോമകലപോലെ വളച്ചുപൂട്ടി ;
ഉല്ലാസമായരികൾ തൻ നിരയെ സ്സമൂലം
കൊല്ലാൻ കണക്കരിയ ബാണഗണങ്ങൾ തൂകി. 35

മുന്നിട്ടടുത്തു വിരുതേറിയ വീരരെല്ലാം
മിന്നിക്കളിച്ചു നിശിതാസിക്കളങ്ങളിങ്ങും ;
ചിന്നിച്ചൊരിഞ്ഞു ചുടുചോര നിലത്തശേഷം,
തെന്നിത്തുടങ്ങി മുറിവേററവർ നാലുപാടും. 36

'വാരാശി തന്നതിർകടന്നു വരുന്നതാണോ ?
ഘോരാനിലൻ മുടിവണപ്പതിനെത്തിടുന്നോ' ?
ധീരാശയക്കുമിതിശങ്കജനിക്കുമാറാ –
യാരാവമപ്പടനിലത്തധികം മുഴങ്ങി. 37

ഹേമന്തമാകു മൃതുവിൻ ദിവസാദിയിങ്കൽ
തൂമഞ്ഞുപോലുടനെ ദിക്കുകൾ നാലിനേയും
വ്യോമത്തെയും ദിനകരാഭയെയും രജസ്സിൻ –
സ്തോമം നിരന്തരമുയർന്നു മറച്ചു നന്നായ്. 38

വെട്ടാൻ വരും മഹിഷമെന്നപടിയ്ക്കടക്കം –
വിട്ടാഞ്ഞണഞ്ഞൊരു മിടുക്കു മികച്ചവീരൻ
വെട്ടാനുയത്തിയ പരന്റെ കരത്തിനെത്തൻ –
വെട്ടാൽ മുറിച്ചസിയുമായി നിലത്തു വീഴ്ത്തി. 39

വാസംനിജോരസിപിടിപ്പതിനെത്തുമസ്ത്രം
ത്രാസം മുഴത്തുടനെകണ്ടൊഴിയുന്നനേരം
പ്രാസം കടന്നു കരളിങ്കലൊരുത്തനന്ത്യ –
ശ്വാസം വലിച്ചു തടിപോലെ നിലത്തു വീണു. 40

കുന്തം തടുപ്പതിനു പാടവമറ്റൊരുത്തൻ
സ്വന്തം പദത്തിനു വെടിഞ്ഞകലുന്നനേരം
ചന്തംകലർന്ന ശരമേൽക്കുകകൊണ്ടു വേഗാ –
ലന്തം ഭവിച്ചു നിപതിച്ചു പടക്കളത്തിൽ. 41

സത്യായിടും വിജയമിന്നു നമുക്കു നന്നാ –
യെത്താതെ കണ്ടു പുറകോട്ടു മടങ്ങുകില്ല ;
ചരതാലുമില്ലഫലശേഷവുമിപ്രകാരം
ഹൃത്വാരിലോത്തു പൊരുതാരവരിൽ പ്രശസ്തർ. 42

പേരുണ്ടസജ്ജനശിരോമണി യോശുവാ വാൾ
ഘോരാരവത്തൊടു തടിത്തു കണക്കുവീശി
ചോരാവലിയ്ക്കുരിയ പേടിപെടും വിധത്തിൽ
പ്പോരാടി നാശമതിവേലമവർക്കുണച്ചു. 43

രുദ്ധപ്രതാപ രിരുകൂട്ടരുമിപ്രകാരം
യുദ്ധം രുഷാ പൊടിപൊടിച്ചു നടത്തിടുമ്പോൾ
വൃദ്ധഷി മോശ ദിവി കൈകളുയത്തി നന്നായ്
ശുദ്ധപ്രകാശമെഴുമീശ്വരനോടിരന്നു. 44

തൃപ്പാദതാർ പണിയുവോർക്കഭിലാഷമേകും
മുപ്പാരിനും പതിതുണയ്ക്കുകുലമപ്പോൾ
തപ്പാതെ വെട്ടുടനൊരു യോശുവായാ –
ലപ്പാതകാവലി തുലഞ്ഞു തുടങ്ങി പാടെ 45

ഏററം കയത്തു പൊരുതീടിന യോശുവാ തൻ
ചീററം കലർന്ന നിശിതാസിലതയ്ക്കു തിനായ്
ഊററം പെരുത്തിടുമരാതിക ഉഗ്രിയിങ്കൽ
പാററക്കലത്തി നിനയാ യനിയായ് നശിച്ചു. 46

വങ്കപ്രമാണികളിലറിയ കൂറുമി മ—
ട്ടങ്കററു ചത്തു നിപതിച്ചതു ശേഷമുള്ളോർ
ചങ്കത്രയും തവിട്ടുപോലെ പൊടിഞ്ഞു കണ്ടാ-
തങ്കം കലർന്നടരൊഴിച്ചു തിരിച്ചു പാഞ്ഞു. 47

ഓടിക്കടന്ന രിപുരാജികളെ ക്ഷണത്തിൽ-
ത്തേടിപ്പിടിപ്പതിനരുൾ കൊടുത്തിടാതെ
കൗടില്യമററ മനമോടഖിലേശ വീയ്യം
പാടി സ്തുതിച്ചു സുധി യോഗ്യവ പിന്തിരിഞ്ഞു. 48

മോശം പിണപ്പതിനടുത്ത ശാക്കിവർണ്ണം
നാശംവരുത്തിവിരുതോടവരെത്തിയപ്പോൾ
ഈശനു വന്ദനമകത്തു നിറഞ്ഞമോദാ-
വേശത്തൊടേവരുമട നിരരാം നടത്തി. 49

ദീനാനുകമ്പ കലരുന്ന പരൻെറ പാദം
പീനാദരത്തൊടു നിനച്ചവരൊത്തു പിന്നെ
ആനാൾ കഴിച്ചവിടെ നിന്നു നടന്നമന്ദം
സീനായിയെന്നമലതൻ നികടത്തിലെത്തി 50

നിരായിടത്തെവിടെയും സുലഭം, കപിത്ഥം
പേരാത്ത തുടങ്ങിയ മരങ്ങളുമുണ്ടസംഖ്യം,
ധാരാളമായവയിലുള്ള ദലങ്ങൾ മൂലം
ഘോരാതപക്ലമമൊരുത്തനു മേല്ക്കയില്ല. 51

ഇന്നൽദ്രുമങ്ങളെവിടത്തിലുമുള്ള കുല്യാ-
പാന്തങ്ങളിൽ പവനലോല ദലങ്ങളോടും
കാന്തങ്ങളാം ഫലഗണങ്ങൾ വഹിക്ക മൂലം
താന്തങ്ങൾപോലവധിയെന്നിയെ നിന്നിടുന്നു. 52

പാരംമുഴുത്ത കരുവേല മരങ്ങളെങ്ങും
നീരന്ധ്ര്യപത്രനിര ചേർന്നു വിളങ്ങിടുന്നു;
ദൂരത്തിൽനിന്നവയെ നോക്കുകി ലാക്കമോരോ -
സാരസ്യമാർന്ന പടവിട്ടുകളെന്നു തോന്നും. 53

ദേവദ്രുമം, ബദരി, കാരകിൽ, നാഗരംഗം,
മാവ,ത്തി, [illegible],ലിവു, ശീതഫലം, പ്രിയാളം,
ഈവണ്ണമുള്ള പല നല്ലമരങ്ങളെല്ലാ -
മാ,വന്യഭൂവിലതിമാത്രമിയന്നിടുന്നു. 54

വൃക്ഷങ്ങളിൽ പലതരം ലതികാസമൂഹം
രക്ഷക്കുപോലടിയണഞ്ഞു വലിഞ്ഞുകേറി
ദക്ഷതപമോടഥ തഴച്ചു പടർന്നുചുററി –
പ്പക്ഷം വെടിഞ്ഞധമമട്ടിലലട്ടിടുന്നു. 55

കാട്ടാട്ട, പന്നി, കടുവാ, മൃഗരാജിതൻ സ –
ത്രാട്ടായ കേസരി കൊടുമ്പുലിതൊട്ടനേകം
നാട്ടാക്കനർത്ഥമരുളീടിന ജന്തുവർഗ്ഗം
നീട്ടാൻമട്ടിലവിടെക്കടികൊണ്ടിടുന്നു. 56

കീരം, പികം, കുരവം, മയിൽ, ചക്രവാകം,
കാരണ്ഡവം, കുരുവി, വാവൽ, പരുന്തു, മൂങ്ങാ,
സാരംഗ,മീവിധമനേകതരം ഖഗൗഘം
സാരസ്യമാവനതലത്തിനണച്ചിടുന്നു. 57

പേരാളുമിസ്ഥലിയിലിങ്ങനെ ജന്തുവർഗ്ഗം
ധാരാളമെങ്കിലുമതിൽജ്ജനവാസമില്ല
ധീരാഗ്ര്യരാ മനുജരേവരുമൊട്ടുനാളു –
പ്പോരായ്മതീർപ്പതിനുപോലവിടത്തിൽ വാണു. 5

ഇത്രവണ്ണമജ്ജനത കാടതിൽ വാണിടുമ്പോൾ
ദേവൻ മഹസ്സോടെഴുന്നെള്ളി മഹീധരത്തിൽ;
സേവയ്ക്കു വാനവസമൂഹവുമെത്തിയപ്പോ –
ളാ വൻമഹീദ്ധ്രമെതിരററവിധം വിളങ്ങി 59

സൂര്യൻെറരശ്മി നികരത്തിനിളപ്പമേകും
വീര്യം വിളങ്ങിയ മഹസ്സതു കാൺകമൂലം
ശൗര്യത്തിളപ്പിയലുവോരു മകക്കരുന്നിൽ
ധൈര്യം നശിച്ചുടൽ വിറച്ചു വിയത്തുനിന്നു. 60

ചൊല്ലുള്ളോരുശ്ശിഖരി തൻമുകളിൽ കരേറി
ച്ചെല്ലുന്നതിന്നരുളി മോശയൊടീശനപ്പോൾ
തെല്ലും വികല്പമിയലാതവനാശ്രുഗത്തെ
വെല്ലുന്നവേഗമൊടു ദൈവസമീപമെത്തി. 61

തൃപ്പാദതാർ തൊഴുകി ലാക്കു മഭീഷ്ടമേകും
മുപ്പാരിനും പതിനയാംബുധി ദേവദേവൻ
തപ്പാതെ തന്നരുൾ കിപ്പൊരു ദാസനായോ –
രപ്പാവനാശയനൊടക്ഷണ മേവമോതി. 62

"നിഷ്കാരണം കെട്ടതി നിങ്ങളിലേററിയോരാ
മുഷ്കാന്നമന്നനു വിനാശമണച്ചിവണ്ണം
ദുഷ്കാലമൊക്കയുമകററിയൊരെൻ ഹിതത്തെ
ശുഷ്കാന്തിപൂണ്ടനുസരിച്ചിടണം ജനൗഘം. 63

"എന്നാളിലും ജനഗണം ഭയഭക്തിയോടൊ –
ത്തെന്നാജ്ഞകേട്ടു ശരിയായി നടന്നിതെന്നാൽ
ഒന്നാലുമല്ലലണയാതനുകമ്പയോടും
നന്നായ് തുണച്ചരിയ നന്മകളേകിടുംഞാൻ. 64

"എല്ലാവരോടുമിതു ചെന്നു പറഞ്ഞു നന്നാ –
യെല്ലാക്കുമുള്ളിലതു സമ്മതമുള്ളപക്ഷം
ചെല്ലാംമുറയ്ക്കു വിവരിച്ചുടനെൻപ്രമാണ –
മെല്ലാം;ജനങ്ങൾ വഴിപോലവകേട്ടിടട്ടെ." 65

മോദംവളർന്നുടനെ മോശപരാപരൻ തൻ
പാദംനമിച്ചു മലവിട്ടു തിരിച്ചുപോയി;
ഭേദംപെടാതതുപറഞ്ഞവരേവരെയും
വേദപ്രമാണനിര കേൾപ്പതിനായൊരുക്കി, 66

ദൈവം നയത്തൊടരുളും മൊഴി കേൾക്കുവാനാ –
യീവണ്ണമാജ്ജനസമൂഹമൊരുങ്ങിയപ്പോൾ
ആ വന്മലയ്ക്കുപരി നീതി വിളങ്ങുവോര –
ബ്ഭാവം വഹിച്ചു പരിവാരമൊടെത്തി നാഥൻ. 67

കണ്ണഞ്ചുമാറതി മഹസ്സുയരും ഘനത്താൽ
വിണ്ണത്രയല്ല മലതൻ മുകളും മറഞ്ഞു;
എണ്ണംകടന്നപടി കാഹളഘോഷമെങ്ങും
തിണ്ണം മുഴങ്ങി കൊടുതാമിടിനാദമോടും. 68

ചൊല്ലാൻ നന്മകൾ വിളങ്ങിടുമീശപരൻ തൻ
ചൊല്ലാകവേ ജനത കേട്ടു മനസ്സിലാക്കാൻ
വല്ലായ്മ നീക്കി മലതൻ നികടത്തിലപ്പോ –
ളെല്ലാരെയും സുകൃതി മോശ മുദാ നയിച്ചു. 69

പേരേററവും വിലസുമദ്ധരണീധരത്തിൻ –
നേരേ ജനങ്ങളെ നിറുത്തിയതിന്നുശേഷം
ധീരേന്ദ്രനസ്സുകൃതി ദൈവസമക്ഷമെത്തി –
ച്ചേരേണ്ടതിന്നു മലതൻ മുകളിൽ കരേറി. 70

ആട്ടന്നവള്ളിയൊട്ടു തുല്യമിരുക്കമുള്ളിൽ -
തേട്ടും ജനങ്ങളൊട്ടു തുംഗരവത്തിലപ്പോൾ
കാട്ടും നികുഞ്ജനിരയും തരുരാജിയും ചാ -
ഞ്ചാട്ടംപടിയ്ക്കു സകലേശനിവണ്ണമോതി. 71

"കൊല്ലാതെകൊന്നമെസറേനിലെ നിൻെറ ദാസ്യ -
മില്ലാതെയാക്കിയ മഹോന്നതനീശ്വരൻ നാം;
എല്ലായ്പ്പൊഴും കരുണപൂണ്ടു പുലർത്തുമി നാ -
മല്ലാതെകണ്ടിനി നിനക്കരുതന്ത്യദേവൻ. 72

"എല്ലാമറിഞ്ഞരുളുമെന്നുടെ പേർ വൃഥാ നേ -
രല്ലാത്ത സംഗതികളിൽ പെരുമാറൊലാ നീ;
ചെല്ലാളുവോരിളവുനാളതിഭക്തിയോടെൻ.
ചൊല്ലാദരിച്ചനുസരിച്ചു നടന്നിടേണം. 73

"മാനിക്കനിന്നുടെ പിതാക്കളെ നീ സദാ, സ -
മ്മാനിപ്പു നാമതിനു ജീവിതകാലദൈർഘ്യം;
മേനിക്കപായമൊരുവന്നു മണയ്ക്കൊലാ, നിൻ -
ഹാനിക്കു വേശ്യയുടെ പിട്ടിലകപ്പെടല്ലേ. 74

"മററുള്ളവക്കടയവിത്തമടിക്കിടൊല്ലേ;
മുററും കഥിക്കരുതു കൈതവമായസാക്ഷി;
ചെററു മനം പരവധൂവിഭവങ്ങളിൽപോയ് -
പ്പററുന്നതിന്നിടവരാതെ നടന്നിടേണം." 75

ഏവം ജനങ്ങളൊട്ടു കല്പന പത്തുമൊപ്പം
ദൈവം ക്രമത്തിനരുൾചെയ്തു നിറുത്തിയപ്പോൾ
വൈവശ്യമേറുമവരക്ഷണമാഗമിച്ചോ -
രാവന്ത്യവൃദ്ധമണി മോശയോടായ്ക്കഥിച്ചു. 7

"നല്ലിനിരിപ്പിട മമേയനനന്തനീശൻ
കല്പിച്ചവണ്ണമിവരൊക്കെ നടന്നുകൊള്ളാം;
ക്ഷുല്ലിണ്ഡതുല്യരിവർ ദേവവചസ്സുകേൾപ്പാൻ
കെല്ലില്ലിതോർത്തു വരുതന്നു ഭയം മനസ്സിൽ. 77

"കാരുണ്യമേറുമിലേശ്വരനങ്ങയോടെ -
പ്പേരും തെളിഞ്ഞരുളുവാനരിയിച്ചിടേണം;
പേരുററതാങ്കളിവരോടതു ചൊല്ലിയെന്നാൽ
പ്പോരും മുറയ്ക്കനുസരിച്ചിടുമിജ്ജനൗഘം. 78

"അല്ലാതെ മേലുമിതുപോലെ ജനങ്ങളോടായ്
ചൊല്ലാനനർഘ്യനഖിലേശനൊരുക്കമായാൽ
വല്ലാതകത്തധികമായഭയം ജനിച്ചി –
ട്ടെല്ലാവരും കിടുകിടുത്തു മരിച്ചുപോകും." 79

നീരുന്നൊരുള്ളൊടവരിവിധമോതിയപ്പോ –
ളേറും പ്രസാദമൊടു സത്തമമൗലിചൊല്ലി;
കൂറുള്ളനിങ്ങളിതുപോലെ ഭയംമനസ്സിൽ –
പ്പേറുന്നതിന്നൊരവകാശവുമില്ലിദാനീം. 80

"എന്നാളിലും പരമ പാവനമിപ്രമാണം
നന്നായ് തെളിഞ്ഞു കരളിൽ കുടികൊള്ളുവാനായ്
ഇന്നാവരേണ്യ ഗുണവാരാധിയായ ദേവൻ
തന്നാവിനാലരുളി നിങ്ങളൊടിപ്രകാരം. 81

"മററാൾ വഴിക്കരുളിയാൽ സകലക്കുമുള്ളിൽ
പററാനെളുപ്പമിതുപോലെ വരുന്നതാണോ?
ചെററായതിന്നു നിരുപിച്ചിനിനാമശേഷം
തെററായതിൽ തലയിടാതെകഴിച്ചിടേണം. 82

"പാപക്രിയയ്ക്കു മുതിരുന്ന ജനത്തൊടപ്പോൾ
കോപം ജനിക്കുമഖിലേശ്വരനുൾക്കരുന്നിൽ;
ആപത്തിതിൽപ്പരമൊരാൾക്കു വരേണ്ടതുണ്ടോ?
താപത്തിനുള്ളൊരു നിദാനമിതൊന്നുമാത്രം. 83

"നീതിസ്വരൂപനതുലപ്രഭനീശ്വരൻ തൻ.
പ്രീതിക്കുനാമിതു ദിനം വിഷയീഭവിച്ചു;
ഭൂതിക്കുപാൽക്കിലിതിൽപരമെന്തുവേണം,
ഭീതിക്കുകാരണമൊരിത്തിരിപോലുമില്ല" 84

എന്നിപ്രകാരമവരോടുരചെയ്തുമന്ദം
കുന്നിച്ചെഴും ഭയമൊഴിച്ചുഥ മോശവീണ്ടും
ഉന്നിദ്രമോദമവനീധരമൗലിയിങ്കൽ –
ചെന്നിട്ടു ദേവനുടെ പൊൽപദതാർവണങ്ങി. 85

എന്നുംജനാവലി ഏറയ്ക്കുതിഭക്തിപൂർവ്വം
തന്നുള്ളിലോത്തിടുവതിന്നുടനാപ്രമാണം
മിന്നുന്ന കല്ലലക രണ്ടിലനന്തനീശൻ
ചിന്നുന്നകൂറൊടു മവന്നെഴുതിക്കൊടുത്തു. 86

വണ്ടാദരത്തൊടു വിടന്നു വിളങ്ങുവോര –
ത്തണ്ടാരതിന്നരികിലെന്നവിധം വിശിഷ്ടൻ
ഉണ്ടായഗാഢതരഭക്തിയൊടീശപാദം –
കൊണ്ടാടി നാല്പതുദിനം മലമേൽ വസിച്ചു. 87

പൂതാശയാഗ്രമണി മോശ ഗമിച്ചതിൻ പിൻ –
പേതാനുമാജ്ഞകൾ കഴിഞ്ഞിടുവോളമെന്നും
സ്ഫീതാധിയോടു ജനരാജി വിശിഷ്ടനാ മാ –
നേതാവു തൻ വരവുനോക്കി നയിച്ചുകാലം. 88

പിന്നീടുവേഗം മകതാരൊടുമജ്ജനൗഘം
ചിന്നീടുമശ്രുവൊടുമിങ്ങനെ തമ്മിലോതി;
"മിന്നീടുമാകൃതികലന്ന മഹാനുഭാവൻ
വന്നീടുവാനിതുകണക്കു വിളംബമെന്തോ? 89

"അയ്യോ! മഹാശയനിറങ്ങി മറഞ്ഞുപോയോ?
വയ്യോതുവാ,നിവരെയൊക്കെ മറന്നിതെന്നോ ?
പൊയ്യോതിടാത്ത പുരുഷോത്തമനാമഹാനെ
മെയ്യോടുകൂടെ ദിവി വാനവർ കൊണ്ടുപോയോ? 90

"സജ്ജസ്ഥരാംസുഭഗരാകിയ ദൂതർ തൻ സം –
സജ്ജം വിടാൻ മടിയൊടങ്ങു വസിക്കയാണോ?
ദുർജ്ജത്തിലായ് വലകയോ? കൊടുരായ ഹിംസ്ര –
വർജ്ജത്തിനാലപകടം വെത! സംഭവിച്ചോ? 91

പോരായ്മ വല്ലതിനു മെത്തുകിലാക്ഷണം നാം
തീർത്തശണ്ടാ തുടരുന്നതുകാരണത്താൽ
പോരാൻമടിച്ചു കൊടുതായതപസ്സുചെയ്‌വാൻ
നേരാളുമപ്പുരുഷനങ്ങു വസിക്കയാണോ? 92

"ഭദ്രം ജനത്തിനനുവാസരമേററിയോര –
സ്സുദ്രേനമാം സുകൃതി കിഞ്ചന വിശ്രമിപ്പാൻ
ഛിദ്രം പെടാത്തവിധമീശനനന്തമാകും
നിദ്രക്കു ഭൂധരശിരസ്സരുളുന്നു വെന്നോ? 93

ധാരാളമായ് ശുഭമിവക്കു വരുത്തിയോരാ –
പ്പോരാളുമുത്തമ ശിരോമണി വന്നിടാഞ്ഞാൽ
ആരാണിവക്കൊരവലംബന, മക്കനാനിൽ –
ച്ചേരാനുപായമിനിയെന്തു? കുഴഞ്ഞുകായ്യം 94

"കോടാതെ നീതിയെ നടത്തിയൊരീ മഹാനെ –
ക്കൂടാതെകണ്ടു ജനമേതുവിധം കഴിക്കും;
വാടാതെയുള്ള മുഖമില്ലിവിടെക്കലുക്കം –
തേടാതെയുള്ള മനമില്ലി,നിയെന്തുചെയ്‌വൂ. 95

"ഓരോതരത്തിലണയുന്നൊരനർത്ഥമെല്ലാം
വേരോടറുത്തഴലശേഷമൊഴിച്ചജസ്രം.
സാരോപദേശമതുമുൾ ഗുണശാലിയാമി –
ദ്ധീരോത്തമന്നു സമനായൊരു മർത്ത്യനുണ്ടോ?" 96

സന്താപമാം ദഹനനാലകമാകമാനം
വെന്താജ്ജ്വനങ്ങളിതുപോലെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടും
എന്താണുവേണ്ടതവലംബനമാരിവണ്ണം
ചിന്താശതത്തൊടുമൊരാജ്ഞ കഴിച്ചുവീണ്ടും. 97

ചൊല്ലാൻമഹേശയെ നിനച്ചു ജനിച്ചതാകും
വല്ലായ്മവിട്ടു വൃഷവിഗ്രഹമൊന്നുപൊന്നാൽ
ഉല്ലാസമോടുവിരചിച്ചവരജ്ഞരേപ്പോ –
ലെല്ലാരുമൊത്തതിനെ വച്ചുനമിച്ചുകഷ്ടം! 98

"താപം സുദുസ്സഹമണച്ചവനാമെജീപൂൻ –
ഭൂപൻെറ വൻമദമടക്കിയതിവൃഷേന്ദ്രൻ"
ആപത്തിനായിതു കണക്കവരൊത്തുചൊല്ലി –
ദ്ധൂപംമുറയ്ക്കതിനണച്ചു നമസ്ക്കരിച്ചു. 99

നീതിസചരൂപനഖിലേശനെ വിസ്മരിച്ചി –
ട്ടേതിന്നുമാജ്ജനസമൂഹമൊരുക്കമായി
കാതിന്നു തുള്ളിനു മനോപമമിൻപമേകും
രീതിക്ക പാട്ടുകൾ ചമച്ചു തുടന്നുപാടി. 100

ഭോഷത്തമേറുമവർ വാദ്യഗണം മുഴക്കി –
ത്തോഷംകലന്നരിയനൃത്തവിശേഷമോടും
രോഷം നിതാന്തമഖിലേശനുദിക്കുമാറാ –
ഘോഷം നടത്തി നിലവിട്ടു കുതിച്ചു തുള്ളി. 101

ഉന്നതഭക്തിയൊടു തൃക്കഴൽ കൂപ്പുവാനായ് –
തന്നന്തികത്തിൽ മരുവീടിന മോശയോടായ്
കന്നത്തമേറിയജനം വൃഷസേവയിങ്കൽ –
സ്സന്നദ്ധരായകഥ സത്വരമീശനോതി. 102

മല്ലാളുമിക്കടില മാനന രെ ദ്രതം നാ –
മില്ലാതെയാക്കിടുവ"ന്നേവമമർഷമോടും
ചൊല്ലാളുമിശനലിവററരുൾചെയ്യുന്നേരം.
വല്ലായ്മപൂണ്ടു സുധിമോശനമിച്ചുചൊല്ലി. 103

"അല്പം ക്ഷമിച്ചരുളണം കരുണാനിധേ! നിൻ
പൊല്പത്തൊഴിഞ്ഞൊരവലംബനമില്ല ദേവ!
കെല്പററദാസർ മതികെട്ടു നടത്തിയോര –
ത്തില്പങ്ങൊരിക്കലവരോടു പൊറുത്തിടേണം." 104

വന്ദിപ്പവർക്കഭയമേകുമധീശപാദം
വന്ദിച്ചുകല്പകലരണ്ടുമെടുത്തുപിന്നെ
മന്ദിച്ചശക്തിയെ വൃഥാ ജനമിശിതാവെ
നിന്ദിച്ചതോർത്തുടനുണർത്തി നടന്നുധന്യൻ. 105

ഓടുംവഴിക്കെതിരിടും തരുവിന്റെ കൊമ്പും
കാടും തകർത്തു മദവാരണമെന്നപോലെ
കൂടും ജവാൽ കരളിലീശ്വരചിന്തമാത്രം
തേടുന്ന മോശ ജനരാജിയാടൊട്ടടുത്തു. 106

ചാടിപ്പിടിപ്പതിനടുത്ത വ്യക്തിനെക്ക –
ഞ്ഞാടിൻപടിക്ക ജനസഞ്ചയമാ മഹാനെ
വാടിക്കരിഞ്ഞ വദനത്തൊടു കണ്ടുമേന്മേൽ –
പേടിച്ചുകണ്ണുകൾ മിഴിച്ചു വിറച്ചുനിന്നു. 107

ആട്ടം നിലച്ചു, രദനങ്ങളടുത്തുകൂടി –
പ്പാട്ടത്രയും കരകടന്നു, വരണ്ടു കണ്ഠം;
കോട്ടംകലർന്ന കരളിൽ കൊടുതാംവിചാര –
ക്കൂട്ടം കടന്നു ജനമൊട്ടധികം കുഴങ്ങി. 108

രോധസ്സുടച്ചയരുമാഴിയൊടൊപ്പമുള്ളിൽ
ക്രോധം വളർന്നു ജനരാജിയിലാ വിശുദ്ധൻ
ബോധം നശിച്ചുടൽ വിറച്ചെരിയുന്നതീയിൻ
സാധർമ്മ്യമാർന്ന നയനങ്ങളുമായണഞ്ഞു. 109

ഒന്നാമതായവിടെ നേത്രമണച്ചനേരം
പൊന്നാൽചമച്ച വൃഷവിഗ്രഹമാവിശിഷ്ടൻ
ഭിന്നാന്തരംഗമൊടു കണ്ടതു കൊണ്ടുകയ്യിൽ –
നിന്നാശു കല്പലക രണ്ടുമെറിഞ്ഞുടച്ചു. 110

നേരിട്ടടുത്തു വൃഷവിഗ്രഹമോടുപിന്നെ –
പ്പാരിങ്കലായതിനെ വന്ദ്യനുരുട്ടിയിട്ടു ;
പാരിച്ചരോഷമൊടടിച്ചു തകർത്തമന്ദം
നീരിങ്കലൊക്കയുമുരുക്കി മുറയ്ക്കൊഴിച്ചു. 111

പാരംവെറുപ്പു കലുഷത്തൊടുദിക്കുവാനാ –
നീരം കുടിപ്പതിനു മോശ ജനത്തൊടോതി;
ഘോരം ദുരന്തമണയാതെയിരിക്കുവാനാ –
ന്നേരം ദമത്തൊടവരാവിധമാചരിച്ചു. 112

ആപത്തിലുള്ള ഭയമെന്നിയെവേണ്ട പശ്ചാ –
ത്താപം ജനത്തിനകമേ ജനിയായ്കമൂലം
പാപത്തിലേറിയ വെറുപ്പെഴുമീശ്വരൻ തൻ
കോപത്തിനായതുപശാന്തി വരുത്തിയില്ല. 113

ചൊല്ലാളുമീശനുടെ കല്പന ധിക്കരിച്ചു
മല്ലാടുവോരുടെ ഫലം വെളിവാക്കുവാനായ്
എല്ലാവരും പിഴപെടാനിടയാക്കിയോരെ –
ക്കൊല്ലാനുടൻ സുകൃതിമോശനിനച്ചുറച്ചു. 114

രക്ഷയ്ക്കുധീശ്വര സഹായ മിരന്നവൻ തൻ
പക്ഷത്തിലുള്ളവരെ യൊക്കെ വിളിച്ചുകൂട്ടി
ദക്ഷതയോടു മെതിരിട്ടൊരു പാടുപേരെ–
പ്പക്ഷം വെടിഞ്ഞു നിഹനിച്ചു തടസ്ഥമെന്ന്യേ. 115

ഭൂവിൽ തദാ നിണമൊലിച്ചു ജലം കണക്കേ–
ചാവിൽ ഭയം ഹൃദി വളർന്നു ജനത്തിനെല്ലാം;
ദ്രോവിങ്കലേക്കവർ കരങ്ങളുയർത്തി വേഗം
വാവിട്ടു കേണഭയ മേകിടുവാ നിരന്നു. 116

ആതങ്കമോടു കരയും ജനരാജിയിങ്കൽ –
ച്ചേതസ്സലിഞ്ഞുടനെ മോശ കഥിക്കമൂലം
വീതശ്രമം വധ മണപ്പവ രങ്കുശത്താൽ
മാതംഗമെന്ന വിധമായ് വിരമിച്ചിതപ്പോൾ. 117

ആരാത്രിയെജ്ജനഗണങ്ങളുകക്കരുന്നിൽ
ധാരാളമെത്തു ദുരന്തതാപമൊടൊത്തു കേണും
പേരാളുമീശനോടു ധന്യനിരന്നു മശ്ശ –
തോരാതെയുള്ള നയനങ്ങളുമായ ക്കഴിച്ചു. 11

"തെറേററെ നിന്ദ്യമതു ചെയ്യുവിലേശ ബന്ധം
വിറേറവമാന്ധ്യമിനി നേടരുതെ"ന്നുമെല്ലാം
പിറേറന്നുഷസ്സിലവരോഷ്ടമാശയത്തിനു
ചെറേറശിടാത്ത സുകൃതാംബുധി മോശ ചൊല്ലി. 119

"ഏവക്കുമുള്ളിലനുതാപമുദിച്ചു മേലിൽ
ദൈവത്തിനാജ്ഞയെമറക്കുകയില്ല വേഗം"
ഇന്നവണ്ണമസ്സുകൃതി മോശ മനസ്സുകൊണ്ടോ-
ത്താവത്തമലയ്ക്കു മുകളിൽ കരയേറി വീണ്ടും. 120

ലോലാശയത്തൊടു പരൻെറ പവിത്രമാം തൂ-
ക്കാലാശ്ര മോശതൊഴുതിങ്ങനെ മന്ദമോതി;
"മാലാളുമീയിവനിനി ജ്ജനസഞ്ചയത്തെ
മേലാൽ നയിപ്പതിനു പാടവമേതുമില്ല. 121

"തൻപത്തിനിജ്ജനത കിഞ്ചന ലക്ഷ്യമായാൽ
നിൻപത്തിലേക്കണയുമക്ഷണ മശ്രുവോടും
ഇൻപത്തിനങ്ങുടനെ സംഗതിയാക്കമപ്പോ-
ളൻപത്രയും ബത! മറന്നവർ തിന്മ ചെയ്യും. 122

"ലോകത്തിലേക്കുശലമേവനുമിഷ്ടമങ്ങേ-
ലോകത്തിനെ പ്രതിവിചാരമശേഷമില്ല;
ലോകത്തിനുള്ള ഗതിയിവിധമാണു, ദിവ്യാ-
ലോകത്തിനാലിവ ഭവാനറിയുന്നുവല്ലോ? 123

ഇമ്മാത്രമിജ്ജനത ശൃണ്ടികലന്നതാണെ-
ന്നിമ്മാനവൻ കരളിലല്ലവു മോത്തതില്ല;
ചുമ്മാതെ ചെന്നു പുലികൾക്കിടയിൽ കടന്നോ-
രമ്മാനൊടൊപ്പമിവനുള്ളിളകുന്നിതിപ്പോൾ. 124

"കാണിക്കമില്ലൊരുവനും വിനയംസദാവ-
ക്കാണിക്കുവാൻ വളരെ വാസനയുണ്ടുതാനും;
ക്ഷീണിച്ചവൃദ്ധനിവനീജ്ജനമപ്പൊഴപ്പോൾ
കാണിക്കുമക്കസൃതി കണ്ടു കഴിക്കവയ്യേ! 125

"പോരായ്മ വല്ലതിനു മെത്തുകിലക്ഷണത്തിൽ-
പ്പോരാടുവാൻ മുതിരുമേവരുമെന്നൊടൊപ്പം;
പോരാതടുത്തവരെ വെല്ലുവതിനു തെല്ലും
പോരാത്തദാസനു ബലം; കരുണൊപ്പയോധേ! 126

"പോരും ധരിത്രിയിലിരുന്നതു ദൈവമേ! മ –
ററാരുണ്ടെ നിക്കുതുണ നിൻ പദപത്മമെന്ന്യേ;
കാരുണ്യപൂർവ്വമതിനാലുടനേ പരത്തിൽ
ചേരുന്നതിനരുളണം മരണം ദയാബ്ധേ! 127

"അല്ലായ്കിലിപ്പിഴപൊറുത്തു ജനത്തിനെല്ലാം
ചൊല്ലാളുമീശനവിടുന്നഴൽ തീർത്തിടേണം.
എല്ലാക്കു മുൾത്തളിരിലിക്ഷണമുള്ള താപം
ചൊല്ലാവതല്ല സകലേശവര! ദീനബന്ധോ!" 128

എണ്ണിപ്പറഞ്ഞധികഭക്തിയൊടും ലലാടം
മണ്ണിൽതൊടുംപടി നമിച്ചഴൽ കാരണത്താൽ
കണ്ണിങ്കജലം പെരുകിനിന്ന വിശിഷ്ടനോടാ –
വിണ്ണിന്റെ നാഥനനുകമ്പ കലർന്നുചൊല്ലി. 129

"ഉണ്ടായതൊക്കയുമറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു ഞാൻ തി –
ല്ലുണ്ടാക്കിയോർക്കനുഭവം ക്ഷണമെത്തിയില്ലേ?
ഉണ്ടാകയില്ലിനിയുമിവിധമല്ലൊരാൾ വീ –
ണ്ടുണ്ടാക്കിയാലവനു നാശവുമെർത്തുമപ്പോൾ. 130

"ദോഷത്തിനുഗ്രത തിരിച്ചറിയാതെ കണ്ടാ –
വേഷം ചമഞ്ഞ ജനരാജിയൊടുൾക്കരുനിൽ
രോഷം ജനിച്ചതവർ മാപ്പിനിരക്കയാൽ നി –
ശ്ശേഷം ശമിച്ചു വരമേകുമവർക്കു നാം മേൽ. 131

"തെററാതെ നേർവഴിയെ പോയിടുവോർക്കപായം
പററാതിരിപ്പതിനു നാം തുണചെയ്യുമെന്നും;
മററാളുകൾക്കുമതു നല്ലൊരു പാഠമാക്കാൻ
ചെററായവർക്കിടർപെടാനിടയാകയില്ല. 132

"എന്താകിലും മമ ഹിതം നിറവേററിയോർ തൻ
സന്താന സഞ്ചയമിതെന്നൊരു കുറജസ്രം
ചിന്താപഥത്തിലുയരുന്നതു കാരണത്താൽ
സന്താപമെന്നിയെ കഴാനിലണച്ചിടും ഞാൻ. 133

"ശൗര്യംകലർന്നിനിയുമിജ്ജനസഞ്ചയത്തിൻ
കാര്യങ്ങളൊക്കെ വഴിപോലെ നടത്തണം നീ;
വീര്യംകലർന്ന മമ ദൂതനെ ഞാനയയ്ക്കാം
ധൈര്യംനിനക്കരുളുമെപ്പോഴുമാവിശിഷ്ടൻ." 134

കാരുണ്യശാലി സകലേശ്വരനേവമിൻപം
ചേരുംപടിക്കവനൊടോതിയതിൻെറശേഷം
ചാരുക്കളാമിരുശിലാഫലകങ്ങളിൽ തൻ
പേരുററകല്പനകൾ വീണ്ടെഴുതിക്കൊടുത്തു. 135

നൂറായിരംതൊഴുതു നന്ദിപറഞ്ഞമന്ദം
കൂറാളമീശ്വരനൊടായവ മോശവാങ്ങി
ആറാതകത്തുവിലസും ഭയഭക്തിയാടൊ
ത്താറാഴ്ചയാളമവിടത്തിൽ വസിച്ചുവീണ്ടും. 136

ഭൂവിങ്കലെക്കഥകളൊക്കെ മറന്നവണ്ണം
ഭാവിച്ചു പാനശയനാശന ചിന്തയെന്യേ
സേവിക്കമസ്സുകൃതിയെജ്ജനതാന്തികത്തിൽ –
ദ്ദ്യോവിൻെറ നാഥനഥ കൂറൊടു ചൊല്ലിവിട്ടു. 137

ആഗസ്സിതിൻപടി പൊറുക്കകകൊണ്ടു മോദാ –
ഭോഗത്തൊടീശനുടെ കാലിണ താണുകൂപ്പി
വേഗത്തിലഫലകങ്ങളെടുത്തുകൊണ്ടു –
പ്രാഗത്ര്യമേറിയ മഹാൻ മലവിട്ടിറങ്ങി. 138

ചൊല്ലാളമാസ്സുകൃതി മോശമഹീധരം വി-
ട്ടല്ലാഫലനായിതു കണക്ക വരുന്നനേരം
എല്ലാക്കുമാനനമിനോദയമെത്തിടുമ്പോൾ
ഫുല്ലാരവിന്ദഗണമെന്നവിധം വിളങ്ങി. 139

ധാരാളമുള്ളിലെഴ മീശവരങ്ങളെല്ലാം
പാരാതതിൽ പ്രതിഫലിക്കക മൂലമപ്പോൾ
പേരാൻ്ന മോശയുടെ ചാരുമുഖത്തിലെത്തി –
ച്ചേരാൻ ജനങ്ങളുടെ കണ്ണിനു ദണ്ഡമായി. 140

ശോകങ്ങളാം തിരകളൊത്ത സമുദ്രമാമി –
ലോകത്തിലുള്ള നിലയററ സുഖത്തിലെന്നും
ആകണ്ഠമാണ്ടമരവോരുടെ കണ്ണുകൾക്കാ –
നാകത്തിലേവിധമെഴും ദ്യുതി സഹ്യമാണോ? 141

ആലംബമായ വിരതം മരുവിട്ടുമിതാൻ
മൂലം ജനത്തിനൊരുപദ്രവമെത്തിടായ്‌വാൻ
ശ്രീലൻനിജാസ്യമതിലംശുകമിട്ടു ശോഭാ –
ജാലം മറച്ചവരൊടൊക്കെയുമൻപോടോതി. 142

പേരും പെരുത്തവിലയും കലരുന്ന സിത്തിം
ഭൂരുട്ടുതൻപലക പൊൻതകിടിട്ടുമൂടി
ചാരുത്വമേറിയൊരു പെട്ടി ചമച്ചു മേന്മ
ചേരുന്ന കല്ലലകരണ്ടുമതിങ്കൽവച്ചു. 143

പാടായ പാടവമശേഷമെടുത്തമാന്തം
തേടാതെമോശ രുചിരാകൃതി പൂണ്ടമട്ടിൽ
കൂടാരമൊന്നു പണിയിച്ചു വിളംബമേതും
കൂടാതെപെട്ടി പുരപൂജ്യതയോടുവെച്ചു. 144

എന്നാളുമാവിരുതിണങ്ങിയ പെട്ടകത്തെ
നിന്നാദരത്തികവൊടങ്ങിനെ കാക്കുവാൻ പോൽ
പൊന്നാൽ പൊതിഞ്ഞൊരിരുവാനവർതൻ സ്വരൂപം
നന്നായ് ചമച്ചിരുവശങ്ങളിലും നിറുത്തി. 145

ഇത്രയ്ക്കു മേന്മതിരളും പൊരുളാജനങ്ങൾ—
കത്രയ്ക്കുമാശ്ചര്യദശി ഗോചരമായിടായ്‌വാൻ
മിത്രൻെറ രശ്മിവിലസും മുകിലാൽ കണക്കേ
ചിത്രങ്ങളായ തിരയാടകളാൽ മറച്ചു. 146

കൂടാരമായതിലണഞ്ഞതിയായ പുണ്യം
നേടാനനേകവിധമാം ബലി ചെയ്യുവാനും
പാടായപോലെ സകലേശ്വരനോടപേക്ഷി—
ച്ചിടാനുമേവരൊടുമാനയശാലി ചൊല്ലി. 147

അത്യർത്ഥമൻപൊടഴൽതീർത്തനിശം പുലർത്തും
സത്യസ്വരൂപനു കൃതജ്ഞത കാട്ടുവാനായ്
സ്തുത്യർഹമായ തിരുനാൾ ചിലതാചരിപ്പാൻ
കൃത്യജ്ഞനസ്സുകൃതി ചട്ടമവക്കുനല്കി. 148

ഏവർക്കുമെന്നുമതിയാം കുശലം തരത്തിൽ
കൈവന്നിടാനുതകിടും നിയമങ്ങളെല്ലാം
ദൈവത്തിനുള്ള തിരുവുള്ളമറിഞ്ഞുകൂറോ—
ടാവന്ദ്യനാം സുമതി സത്വരമേപ്പെടുത്തി. 149

തീരാത്തതായ പലതക്കുമുദിച്ചുതമ്മിൽ
ച്ചേരാതെയായ്ച്ചില ജനങ്ങളിടഞ്ഞിടുമ്പോൾ
നേരാദരിച്ചു ശരിയായതു കേട്ടു തീർക്കാൻ
പോരാളുമാളുകളെയും നിയമിച്ചു ധന്യൻ. 150

കലഹ, മസൂതസാക്ഷി, മദ്യപാനം,
വിലകളയും വ്യഭിചാര, മാഭിചാരം,
കൊല, ചതി, മുതലായ തിന്മകൾക്കു –
ബ്ബലനിധിതക്കൊരു ശിക്ഷ നിശ്ചയിച്ചു. 151

ഗോത്രയിൽ പ്രഥിതരായ ലേവിതൻ
ഗോത്രജക്കഥ പുരോഹിതത്വവും
ഗോത്രമൊക്കെയിലു മഗ്ര്യമാന്യതാ –
പാത്രമാ പദവുമേകി നിർമ്മലൻ. 152

വീയ്യമാർന്ന ബലിപൂജകളെല്ലാം
കാര്യമായ് കണിശമോടു നടത്താൻ
ആര്യനാകുമഹറോനെ വരിച്ചാ –
ചാര്യനാക്കി വഴിയേ നിയമിച്ചു. 153

ഇരുവർണ്ണം നയനിധിമോശ കാര്യമെല്ലാം
ദൈവത്തിൻ തിരുവുള്ളമൊത്തു ഭംഗിയാക്കി
ഏവക്കും കുശലമണച്ചൊരാണ്ടുദൈന്യാ –
ഭാവത്തോടവിടെ വസിച്ചു ചാരുശീലൻ. 154

എട്ടാം സർഗ്ഗം.

ഇസ്രായേൽക്കാർ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ കുറവുകൊണ്ടു മോശയോടു വഴക്കടിക്കുന്നു. അത്ഭുതമായവിധം വന്നുചേർന്ന കാടപ്പക്ഷികൾ – കനാനിനോടു ഇസ്രായേൽക്കാർ അടുത്തുവരുന്നു – കനാനിലേക്കു അവർ ചാരന്മാരെ അയക്കുന്നു – ചാരന്മാർ തിരിച്ചുവരുന്നു – ആ ദേശത്തെയും അവിടത്തെ നിവാസികളേയും അവർ വർണ്ണിക്കുന്നു – അവരുടെ ശബ്ദം കേട്ടറിഞ്ഞപ്പോൾ ഇസ്രായേൽക്കാർക്കുണ്ടായ ഭയവും തന്നിമിത്തമുണ്ടായ കലഹവും – ദൈവം അവരെ ശാസിക്കുന്നു.

നയമേറുമിശനതിയായ് സ്വദാസരിൽ –
ദയപൂണ്ടു സൽപഥ മവർക്കു കാട്ടുവാൻ
നിയമിച്ചതായ മുകിലിന്നനന്തരം
സ്വയമായുദിച്ചു ചലനം നഭസ്സതിൽ. 1

ഗമനത്തിനുള്ളൊരടയാളമീവിധം
സമമേവനും മുകിൽ തെളിച്ചുകാട്ടവേ
സമവായമൊക്കെയുമൊരുങ്ങി യാത്രയായ്
ക്രമമോടുമങ്ങിനെ നടന്നുസത്വരം. 2

പലദിക്കുമിപ്പടി കടന്നു യാത്രയെ –
ച്ചിലനാൾ കഴിച്ചതിനുശേഷമൊട്ടുപേർ
നലമാർന്നമോശയൊടു തൃപ്തിയെന്നിയേ
കലഹിച്ചുവീണ്ടുമിതുപോലെ ചൊല്ലിനാർ. 3

"വഴിമോശ, മെന്നുമിതുപോലെ പോകുവാൻ
കഴിയില്ലനൊന്തു കുഴയുന്നുകാലുകൾ;
കഴിവെന്തഹമ്മതി മുതിർന്നു കഷ്ടമി –
ത്തൊഴിലിന്നിറങ്ങിയത തുല്യമക്രമം 4

"അശനത്തിനോർക്കിലൊരു സാധനം, ദിവാ –
നിശമെത്ര കാലമിതുതിന്നിടേണമോ?
കൃശരായ് ചമഞ്ഞു കൊടുതാം വിശപ്പിനാൽ
മശകത്തിനോടു സമമായിതേവരും. 5

"രുചിയുള്ളമിനെവിടെയുണ്ടു വാങ്ങുവാൻ;
ശുചിയേറിടും പിശിതമെങ്ങു കിട്ടുമോ?
രുചിരൌദനങ്ങളുശനം കഴിക്കുവാ –
നചിരേണ യോഗമിനി വന്നിടാ ദൃഢം. 6

"വിലസുന്ന വെള്ളരിയതിൽ മനോജ്ഞമാം
ഫലജാലവും ഗുണമിണങ്ങുമുള്ളിയും
നലമേറുവോ രിതര സാധനങ്ങളും
വിലയേകിയാലുമെവിടെക്കിടച്ചിടും? 7

"മെസറേനിലീവക പദാർത്ഥമൊക്കെയും
രസമോടുതിന്നു നിവസിച്ചോരീജനം
വ്യസനത്തൊടക്കഥകളെന്നുമോർത്തുകൊ –
ണ്ടസഹായരായടവിയിൽ കിടക്കയോ? 8

"മതികെട്ട സാധുജനമൊക്കെയും കൊടും –
ചതിയിൽ കുടുങ്ങി വലയുന്നു നിർഭരം;
മതിയാക്കിയിശ്രുതി നമുക്കെജിപ്തിലേ –
ക്കതിവേഗമെത്തുവതിനുദ്യമിക്കണം. 9

"പൊളിയായ വാക്കുകൾ പറഞ്ഞടുത്തുതൻ
കിളിയെക്കണക്കു വരുതിക്കുവെക്കുവാൻ
എളിയോരൊടക്രമമൊരാൾ തുടങ്ങിയാൽ –
ക്കളിയല്ല, നേരിടുമവക്കുദുർഘടം." 10

ഖലരീഷ്യതിങ്ങുമകമൊത്തിതേവിധം
പലതും പറഞ്ഞു വെറുതേ ജനങ്ങളിൽ
കലഹം വളത്തുവതറിഞ്ഞൊരക്ഷണം
നലമാന്നമോശ പരനോടു കെഞ്ചിനാൻ. 11

"കരുണാനിധേ! സകലലോകനാഥ! നിൻ
തിരുപൊൽപദങ്ങളിവനെന്നുമാശ്രയം;
വിരുതേറിടുന്ന ചിലരജ്ജുരെന്നപോൽ
കരുതുന്നു വീണ്ടുമെതിരററ സാഹസം. 12

"അതിയായവക്ക കരളിങ്കലാമിഷ–
ക്കൊതിവായ്ക്കുമൂലമണയുന്നു മല്ലിടാൻ;
മതിതന്നിലെത്തിടുവൊരാദ്ദുരാശകൾ –
ക്കതിരില്ല, ചെയ്‌വതിനെന്തുദൈവമേ! 13

"പ്രതിവാസരം ഗുണമണയ്ക്കുമീയിവൻ
പ്രതിയോഗിയെന്നു പറയുന്നിതേവരും;
മതി, മോശമൊക്കെയുമിവക്ക തിന്നുവാൻ
മതിയായമാംസമെവിടെക്കിടച്ചിടും? 14

"വിലകെട്ടവാക്കുകൾ പറഞ്ഞെനാരതം
കലഹിക്കുമിജ്ജനതയെബ്ഭരിക്കുവാൻ;
ബലമില്ലിവന്നു ലവലേശവും മന –
സ്സുലയുന്നു വാരിധിയിലായ പന്തുപോൽ. 15

"അതിനാൽ ജനത്തിനു ജനിച്ച ചഞ്ചലം
മതിയായ യുക്തികൾ പറഞ്ഞകററുവാൻ
മതിശക്തിയുള്ളവരെ മൂന്നു പാരിനും
പതിയാം ഭവാൻ കനിവൊടേപ്പട്ടത്തണം. 16

"ജരകാരണം തൊലി ഞൊറിഞ്ഞ മെയ്യൊടും
നര പൂണ്ടിരിക്കുമിവനഞ്ജസാ ഭവാൻ
മരണത്തിനാൽ ക്ഷിതിയിൽനിന്നു വേർപെടാൻ
വരമേകുമെങ്കിലുമുപകാരമേററവും." 17

പരിദേവനത്തൊടിതുപോലെ കെഞ്ചുമ-
പ്പരിശുദ്ധനിൽ കനിവു പൂണ്ടു തമ്പുരാൻ
പരിവാരമോടു മെഴുന്നെള്ളിവന്നകം
പരിതുഷ്ടമാക്കി വഴിയേ സദുക്തിയാൽ. 18

പ്രണയത്തൊടപ്പുരുഷവയ്യനെപ്പൊഴും
തുണയായി നിന്നു ഭരണം നടത്തുവാൻ
ഗുണപൂർണ്ണരാമെഴുപതായ്യവൃദ്ധരെ
ഷ്ണപൂണ്ടുദൈവമുടനേപ്പെട്ടുത്തിനാൻ. 19

"ഇതിനോടടുത്ത ദിവസത്തിലാമിഷം
കൊതി തീരുവോളു മരുളാ" മിതേവിധം
എതിരററ നീതി വിലസുന്ന തമ്പുരാ —
നതിമോഹമാർന്ന ജനമോടു മോതിനാൻ. 20

മുനാളുഷസ്സിലനിലൻെറ രമ്യമാം
ചെറുതാരവം ജനതകേട്ടു ദൂരെയായ് ;
മുറുകി ക്രമത്തൊടതടുക്കവേ രസം
പെറുമാറു കാടകളുണഞ്ഞു കൂട്ടമായ്. 21

ഏവനും പിടിപ്പതിനെളുപ്പമാംവിധം
ഭുവനത്തൊടേററവു മടുത്തണഞ്ഞിടും
അവസാനമറെറാരവയെത്തദാ മഹോ —
ത്സവമട്ടു കണ്ടു ജനസംഘമൊക്കെയും 22

വടി, വെട്ടുകത്തി, തടി, കയ്യിതൊക്കെയാ —
ലടികൂട്ടിയും ശിലകളാലെറിഞ്ഞുമായ്
പിടികൂടിയിട്ടുതരസാ നിജാശയ —
പ്പടിയായ് പചിച്ചുഥ ഭുജിച്ചിതേവരും. 23

ഗുണമേറു മിപ്പിശിതമാ ജ്ജനങ്ങൾ തൻ
ഗണമിപ്രകാര മശനം കഴിക്കയാൽ
ഇണയററ മോദ മകതാരി ലൊപ്പമ —
ക്ഷണ മങ്കുരിച്ചധിക തൃപ്തി നേടിനാർ. 24

മിതമററവണ്ണ മശനം കഴിക്കിലും
പതഗങ്ങൾ പിന്നെയുമതിവമിച്ചുമായ് ;
ചിതമായശേഷവുമുണക്കിവെച്ചുകൊ —
ണ്ടതശിച്ചു മുത്തൊടിരുപക്ഷമാജ്ജനം. 25

ജനതയ്ക്കു മാംസമിതുപോലെ തമ്പുരാൻ
മനതാരിലൻപൊട്ടു കൊട്ടുത്തിതെങ്കിലും
വിനചേത്തിട്ടുന്നതിനൊരുങ്ങിയോക്കടൻ
ഘനമാന്ശിക്ഷ നയമോട്ടു നല്കിനാൻ. 26

അനഘൻ പരാപരനിലേററവും ഭയം
ജനതയ്ക്കുതോന്നു കരളിൽ ജനിക്കയാൽ
വിനയത്തൊടങ്ങനെ നടന്നുപോയ് 'ഫറാൻ'
വനമായതിൽ തദനു ചേന്നു മേവിനാർ. 27

അവിടത്തിലേതുമഴലെന്നിയേ ജനം
സവിശേഷമാം സുഖമൊടാവസിക്കയിൽ
കവിയുന്നൊരുൾക്കൊതി കലന്നു മോശതൻ
സവിധത്തിൽവന്നു ചിലരേവമോതിനാർ. 28

"അതിവേലമില്ലിവിടെനിന്നു ദൂരമ –
ശ്രുതിപെട്ടതാകിയ കനാനിലെത്തുവാൻ;
അതിനാലമന്ദമവിടെക്കടന്നതിൻ
സ്ഥിതിയെഗ്രഹിക്കുവതിനാളയയ്ക്കണം. 29

"ഭൂവിനല്ല പേരിനെ വിതച്ചു മിന്നുവോ –
രവിടത്തിലായവരണഞ്ഞു ഗൂഢമായ്
സവിവേകമെങ്ങുമെ നടന്നു കണ്ടുപിൻ
പിവിടത്തിൽവന്നു വിവരങ്ങളോതണം. 30

"ബലമററതായിട്ടു മിടത്തിലജ്ഞസാ
ബലമായെതിത്ഥ നമുക്കു കേറിടാം;
നിലതെററിട്ടുന്ന സമയം രിപുവ്രജം
കലഹിച്ചിടാതെ ചരണം പിടിച്ചിടും." 31

അരിയോരു സൽഗുണഗണം പെട്ടുമഹാൻ
പരിതോഷമോട്ടു മതുകേട്ടു ചൊല്ലിനാൻ;
"ശരിയാണിട്ടത്തിതു കനാൻ; നമുക്കതിൽ
പരിശോധനയ്ക്കു ചിലരെ ദൂതംവിടാം." 32

അതുകേട്ടു പന്തിരുകുലത്തിൽനിന്നുമായ്
കുതുകേനപന്തിരു മഹാസമർത്ഥരെ
അതുലപ്രഭാവമിയലും മഹാജനം
പൊതുവിൽ പറഞ്ഞു നിയമിച്ചു സത്വരം. 33

വിരുതേറുമക്കുശലരാജ്ഞസമ്മതി –
ച്ചൊരുമിച്ചുചേർന്നവിടെനിന്നു യാത്രയായ്;
ഉരുവാം ജവത്തൊടു നടന്നു വേണ്ടപോൽ –
ക്കരുതിക്കടന്നിതു കനാനിലേവരും. 34

സമയം വൃഥാ ചിലവഴിച്ചിടാതെയും
സമയത്തിനൊത്തപടി ജാടതേടിയും
സമമാസ്ഥലത്തു വിരുതുള്ള ചാരർതൻ
സമവായമർത്ഥതളിർ തെളിഞ്ഞു ചുററിനാർ. 35

നലമേറുമസ്ഥലമശേഷമേവരും
വിലസും മുഖാംബുജമൊടൊത്തു കണ്ടുടൻ
ഫലമേറെയുള്ളൊരു മുഴുത്തമുന്തിരി –
ക്കുലയുംവഹിച്ചു സരസം മടങ്ങിനാർ. 36

ഒരുതണ്ടിലക്കുലയെ വച്ചുകെട്ടിയി –
ട്ടിരുപേരെടുത്തു വടിവോടു മുൻപിലും
പുരുമോദമോടിതരർ പിൻപുമായ് ജനം
മരുവുന്നതായ വിപിനത്തിലെത്തിനാർ. 37

സ്ഥലനന്മയെജ്ജനനിരയ്ക്കു ചാരർതൻ
വിലസും മുഖാബ്ജമറിയിച്ചു വേണ്ടപോൽ;
ഫലപുഷ്ടിയെത്തുലയകന്ന മുന്തിരി –
ക്കുലയും മുറയ്ക്കു തെളിയിച്ചു മുന്നമേ. 38

ഉടനാമഹാജനഗണത്തിനൊക്കെയും
കിടയററ കൗതുകഭരം ജനിക്കയാൽ
കടൽതൻ ഗഭീരതരമാകു മൊച്ചപോൽ
പടഹം മുഴക്കി കളനിസ്വനത്തൊടും. 39

അതു കണ്ടു മോദമെതിരററ ചാരരാം
ചതുരാശയക്കുടനുദിച്ചു ചൊല്ലിനാർ;
"അതുലം കനാൻ ജനപദം നിനയ്ക്കിലി –
ല്ലിതുപോലെയുള്ളൊരിടമിഹരിത്രിയിൽ. 40

"ഉലകിന്നിണങ്ങിടു മണിക്കു തുല്യമ –
സ്ഥലമേററവും രുചിരമില്ല സംശയം;
മല, കാടു, തോടു, കട, ലാറി, വററിനാൽ
തുലയററ ഭംഗി വിലസുന്നിതെങ്ങുമേ. 41

"കനകപ്പുതക്കമതിലങ്ങുമിങ്ങുമാ –
യനഘങ്ങളാം മണികളെ പ്പതിച്ചപോൽ
കനമേറിടുന്നമതിലുള്ളതായ പ –
ത്തനമുണ്ടസംഖ്യമവിടത്തിലൊക്കെയും. 42

"പുരിതോറുമുള്ള നിലയങ്ങളൊക്കെയും
വരിയായനേക നിലയിൽ ചമച്ചതാം;
അരികത്തടുത്തവ ശരിയ്ക്കു നോക്കിയാൽ
പരിതോഷമാക്കു മതിരററുദിച്ചിടും. 43

"ഫലവൃക്ഷസംഹതി നിറഞ്ഞു നില്ക്കയാൽ
വിലസുന്നതായ നദി തൻ തടങ്ങളും
ജലലോഭമററ വയൽ തൻ സമൂഹവും
സുലഭങ്ങളജ്ജനപദത്തിലെങ്ങുമേ. 44

"ധരണീരുഹാളി പരിസേവിതങ്ങളാം
ധരണീധരങ്ങൾ പലതങ്ങുമിങ്ങുമായ്
ധരണീതലാഭരണമായ് വിളങ്ങുമ –
ദ്ധരണീവിഭാഗ മതിലുണ്ടു ഭംഗിയിൽ. 45

"അരുണാംശുവിന്നു മിടയിൽ ക്കടക്കുവാ –
നരുളാതെ തിങ്ങിയ ദലോൽക്കരത്തൊടും
കരുവേല, മാപ്പി, ഓലി, വത്തി യിത്തരം
തരുസഞ്ചയം സുലഭമേതിടത്തിലും. 46

"തടിനീതടങ്ങൾ മുഴുവൻ കനത്തിനാൽ
കുടിലങ്ങളാം കുലകളും ദലങ്ങളും
വടിവോടിണങ്ങി വിലസുന്നമന്തിരി –
ക്കൊടിയുള്ള തോട്ടവു മസംഖ്യമുണ്ടതിൽ. 47

"മയമുള്ള മൃത്തികയൊടൊത്തതായിടും
വയലൊക്കെയും വളരെ മേത്തരങ്ങളാം;
നയനോത്സവം പരമണച്ചു ധാന്യസ –
ഞ്ചയമേററവും വിളയുമാ നിലങ്ങളിൽ. 48

"അജരാജികൾക്കു കുതുകേനമേയുവാൻ
സജലങ്ങളായിടു മിടങ്ങളുണ്ടതിൽ;
നിജമായ യൂഥമൊടു മേഷരക്ഷക –
വ്രജമസ്ഥലങ്ങളിൽ വസിച്ചിടും സദാ. 49

"കലശത്തിനൊക്ക മകിടൊത്തജപ്രജം
പലവർണ്ണമോടവിടെയുണ്ടസംഖ്യമായ് ;
നിലവിട്ട കുട്ടികൾ കൂടിക്കിലും സദാ —
നിലമാർഗ്ഗമാക്ക മവ തൻ പയസ്സിനാൽ. 50

"സുരഭിതമാനം വിലസുന്ന പൂക്കൾ തൻ
നിരയിൽ തുളുമ്പുമിണയററതായ തേൻ
സരസം ദ്വിരേഫഗണമുണ്ടു മിച്ചമ-
ദ്ധരയിൽ പതി ച്ചൊഴുകിടുന്നിതെപ്പൊഴും. 51

"അതിനാൽ പയസ്സു മധുവൊ ത്തൊലിച്ചിടും
ക്ഷിതിയെന്നതിന്നു മറുനാമമെത്തിപോൽ ;
മതിയായ യുക്തിയൊടു മിട്ടു പേരിതെ —
ന്നതി ലെത്തിടും ജനത സമ്മതിച്ചിടും. 52

"പലജാതിയായ ജനരാജിതങ്ങളിൽ
ക്കലരാതെ കണ്ടധിവസിക്കമ ക്കനാൻ
പലരാജ്യമായി വിഭജിച്ചു ശൌര്യവും
ബലവും മികച്ച നൃപർതാൻ ഭരിപ്പതാം. 53

"ജനസഞ്ചയം ശിലകണക്കുറപ്പൊഴും
മനവും തടിച്ചുയരമുള്ള ദേഹവും
പനപോലെ നീണ്ടു ബലമുള്ള കൈകളും
ഘനഭാവവും ദൃഢമിണങ്ങിടുന്നതാം. 54

"അതുലപ്രഭാവമെഴുമാജ്ജനങ്ങളെ-
പ്പൊതുവിൽ ഗജേന്ദ്രനിലയിൽ ഗണിക്കിലോ
കൊതുകിൻ പദം ബത! നമുക്കുകിട്ടുമെ-
ന്നതു സത്യമാണു, കളിയല്ലിതേതുമേ." 55

മുറപോലെ ചാരനികരം സമസ്തവും
മറവിട്ടു ചൊല്ലിയതു കേട്ടു ദുർജ്ജനം
വിറപൂണ്ടകം കിടുകിടുത്തു പേടിയാൽ
മുറയിട്ടിവണ്ണ മൊരുപോലെ ചൊല്ലിനാർ. 56

"ചതിചെയ്യുമോശ വെറുതേ ജനങ്ങളിൽ
ക്ഷതികൂട്ടിടുന്നതിനു ചേർത്തു കാടതിൽ;
അതിനാലപായമണയാത്തവക്കടൻ
മൃതിനിശ്ചയം ബത! കനാനിലെത്തിയാൽ. 57

"ഫറവോനു കുററ മതിവേലമേവരും.
പറയുന്നതെന്തിനു നയജ്ഞനാനൃപൻ;
പുറമേമമത്പവുമകത്തസൂയയും
നിറയുന്ന മോശയിലുമെത്രനല്ലവൻ. 58

"അതിവേല മൻപൊട്ടു ഭരിച്ചുവന്നൊര –
ക്ഷിതിപനു നമ്മോടു വിരോധമാവിധം
മതിയിൽ കടന്നതു വൃഥാ ശഠിച്ചു ദു –
ർമ്മതിമോശചെയ്യു തകരാറിനാലെയാം. 59

"ഗുണമററ കൂട്ടു മശനംകഴിക്കയാൽ
പിണമെന്നപോലെ മരുവീടു മിജ്ജനം
ഇണയററശക്തി കലരും കനാനിലെ –
ച്ചുണയുള്ള മർത്ത്യരൊടടുപ്പതെങ്ങനെ? 60

"രണമാഗ്രഹിച്ചവിടെനാമസുക്കളെ –
ത്തൃണതുല്യമായ് പരിഗണിച്ചടുക്കിലോ
ക്ഷണമേവരേയുമവരായുധങ്ങളാൽ –
ക്കുണപങ്ങളാക്കു മതിനില്ല സംശയം. 61

"ഗുണദോഷചിന്ത കുറവായ മോശയും
ഘുണയററവൃദ്ധനഹറോനു മന്ധരായ്
കണകൊണ്ടുവണ്ണമഴൽപൂണ്ടു പാഞ്ഞു കാ –
ടണയും പൊടിഞ്ഞൊരു മനോരഥത്തൊടും. 62

"അതിയായസങ്കടമിതേവരെജ്ജനം
ധൃതിയോടുമിങ്ങനെ സഹിച്ചതിൻഫലം
മൃതിയോ വരട്ടെ, കഴിയില്ല ചാകുവാൻ;
മതിയാക്കണംഗതി; തിരിച്ചുപൊകണം. 63

"വഴിപോലെദേവനു ജനങ്ങളൊക്കെയും
വഴിപാടണച്ചുവരുവോരു നാട്ടുമായ്
കഴിയുന്നവേഗമൊടെജിപ്തിലെത്തി ഞൻ –
തൊഴിൽചെയ്യു കാലമിനിയും കഴിച്ചിടാം. 64

"കഥയററമോശ പറയുന്നതാരുമേ
കഥയാക്കിടേണ്ട, പുറകോട്ടു പോകുവിൻ;
വ്യഥപൊങ്ങിടുന്ന മെസറേനിലല്ലമായ്
വ്യഥപററിയാലു മുയിരററുപോയിടാ. 65

"തുലയററനന്മകൾ വിളങ്ങിടും സുഖ –
സ്ഥലമക്കനാനതു നമുക്കു സമ്മതം;
ഫലമെന്തതോതുവതിനാ, ലൊരുത്തനും
ബലമില്ല തെല്ലുമവിടെക്കടക്കുവാൻ. 66

"സമയം കളഞ്ഞിടരുതിത്തിരിക്കിനി –
സ്സമചിത്തനേകനെ നമുക്കു നാഥനായ്
സമവായമൊത്തു നിയമിക്കണം ക്ഷണം;
സമരം നടത്തുവതിനാക്കു പാടവം?" 67

സകലേശ്വരൻെറ തുണവിസ്മരിക്കയാ –
ലകതാരുലഞ്ഞു ചില ദുഷ്ടരീവിധം
സകളങ്കമോതിയതിനെജ്ജനങ്ങൾ തൻ
നികരങ്ങളും സപദി സമ്മതിച്ചുപോയ് 68

ഒരുപോലെ ശിക്ഷ ജനതയ്ക്കു തമ്പുരാ –
നരുളിട്ടമെന്നു നിരൂപിച്ചുമോശയും
വിരുതേറെയുള്ളൊരഹറോനു മാശു മാൽ
പെരുകിപ്പതിച്ച ഭവിബോധമെന്നിയെ 69

സുധികാലബും പ്രഥിത സൽഗുണങ്ങൾ തൻ
നിധിയോശുവായു മതുകണ്ടു ചൊല്ലിനാർ
അധികം വിരോധമധുനാ മഹാനയാം–
ബുധിയാകുമീശനു ജനത്തൊടെത്തിടും 70

"അവിടന്നു നമ്മൊടരൾ ചെയ്യുതിന്നുനാ-
മവിവേകമൊത്തു നിരസിച്ചു മൂർഖരായ്
എവിടെഗ്ഗമിക്കിലു മനർത്ഥമെത്തുമെ–
ന്നവിതക്കു മേവരു മറിഞ്ഞു കൊള്ളുവിൻ 71

"സകലത്തെയും പരമ ദിവ്യദൃഷ്ടിയാൽ
സകലൈകനാഥനറിയുന്നു സന്തതം
അകതാരിലായതു നിനപ്പിനേവരും,
തകരാറിലെന്തി നണയുന്നു മാനസം 27

"ഭയമെന്തിനിങ്ങനെ വൃഥാ മനസ്സിലാ–
ശ്രയമായ് നമുക്കു സകലേശനില്ലയോ?
ക്ഷയമിത്തിരിക്കു മണയാതനാരതം
ജയമേററവും ദയയൊടീശനേകിടും 73

"വിട്ടുവാക്കുകൊണ്ടു കൊട്ടുതായ ശിക്ഷയിൽ-
പ്പെട്ടുവാൻ തുടങ്ങുവതു സാഹസം തുലോം,
വിട്ടുവിൻ നിരത്ഥനിനവീ,ശ്വരൻ കനി-
ഞ്ഞിട്ടുവാൻ കരഞ്ഞു നുതപിച്ചിരക്കുവിൻ 74

"ദുരിതേഷ പൂണ്ടു സകലേശ്വരന്നക-
ത്തരിശം വരുത്തി മെസറേനിലെത്തുവാൻ
തിരികില്ല ഞങ്ങൾ പുറകോട്ടൊരിക്കലും,
ശരിയായ് കനാനിലണവാൻ നടക്കയായ്" 75

ധൃതി കൂടിട്ടും പുരുഷരന്ത യുഗ്മമി-
പ്രതികൂല മോതിയതു കേട്ടുരുട്ടിനാൽ
മതികെട്ട ദുഷ്ടരുടനാവിശിഷ്ടരിൽ
ക്ഷതി ചേർത്തിടുന്നതിനെടുത്തു കല്ലുകൾ 76

ഉപമാന മററപടി ദിവ്യമാം മഹ-
സ്സുപകാരികയ്യുപരി കണ്ടിതക്ഷണം,
ഉപരാഗമെത്തിയ വിധം തദന്തരേ
തപനൻെറ രശ്മിനികരംമറഞ്ഞുപോയ് 77

ജനസംഘതിക്കു വഴികാട്ടിയായിട്ടും
ഘനമേഘനും മിഴികൾ മങ്ങിട്ടും വിധം
അനലാഭമായ് പരിണമിച്ചു സത്വരം
ജനസഞ്ചയത്തിനു വളുന്നു പേടിയും 78

പടുനിസ്വനത്തൊടുലതാദലങ്ങളെ-
ച്ചുടുലങ്ങളാക്കി വിഹരിച്ച മാരുതൻ
കൊടുതായ സംഗതി ജവേനസംഭവി-
ച്ചിടുമെന്നറിഞ്ഞ പടി ദൂരെ മാറിനാൻ 79

"നിശയായരാക്ഷസി കണക്കു വിട്ടുദൂർ-
ദശ ചേർത്തിടുന്നതിനടുത്തുകൂടിയോ?
കൃശമായി ഭാഗ്യ"മിതി ചിന്തമൂലമോ?
ദിശകൾക്കിരുണ്ടു വദനങ്ങളൊന്നുപോൽ 80

ഇണചേന്നു മുത്തൊടശനം മരങ്ങൾ തൻ
ഗണമെങ്ങു മങ്ങനെ തിരഞ്ഞ പക്ഷികൾ
ഇണയററ സാദ്ധ്വസമുദിച്ച വണ്ണമ-
ക്ഷണമമ്പരന്നു മരവിച്ചിരുന്നു പോയ് 81

ഒരുപോലെഞെട്ടി വിറപൂണ്ടു മിണ്ടുവാൻ
വിരുതറവുനിന്ന ജനരാജിയോടുടൻ
പുരുശോഭചേന്ന ജലദത്തിനുള്ളിൽ നി –
ന്നരുൾചെയ്തുനീതിപരനീശ നീവിധം 82

"ഭുവനത്രയസ്ഥപതിയായ നമ്മൊടെ –
ന്തിവർ മത്സരിപ്പതിതുപോലെ നീചരായ് ?
ദിവസേന ചെയ്യുമുപകാരമന്ധർ പോ –
ലിവർ വിസ്മരിച്ചു കലഹിക്കയോ വൃഥാ ? 83

"വിനതീണ്ടിടാതെ പരിരക്ഷചെയ്യുമി –
ജ്ജനതയ്ക്കു നാമരുളിടും ഗുണോൽക്കരം
മനതാരിലിൻപമൊടു വിശ്വസിക്കുവാൻ
നിനവെത്തിടുന്ന ദിനമെന്നുദിച്ചിടും ? 84

"ഒരുപോലെ പത്തുകുറി നമ്മൊടിജ്ജനം
പൊരുതിടുവാൻ മടിപെടാതൊരുക്കമായ് ;
വിരുതേറിടുന്ന ചില സജ്ജനങ്ങളെ –
ക്കരുതിക്കനിഞ്ഞിതുവരെ ക്ഷമിച്ചു നാം 85

"ക്ഷമതേടുകില്ലിനിയുമിത്തിരിക്ക നാം
സമമേവരേയുമടനേ മുടിച്ചിടും ;
ദമമററ ദുർജ്ജനനിരയ്ക്കുജസ്രമി –
ക്ഷമയിൽ ഭവിക്കുമിതുപോലെ ദുഷ്കുലം" 86

എഴുനേററു മോശ സകലേശനെ ദ്രുതം
തൊഴുതിപ്രകാര മറിയിച്ചു സാദരം;
"പഴുതാക്കിടായ്ക പകുതിക്കലിശ്രമം
മുഴുവൻ കഴിച്ചു വിരമിക്കണം ഭവാൻ. 87

"അറിവുൾക്കരുന്നിലണയായ്കയാൽ ജനം
വെറിപൂണ്ടുചെയ്തു പിഴകൾക്കുദൈവമേ!
മറിവററനീതി പെടുമങ്ങു കൂറൊടി –
ക്കുറികൂടി മാപ്പരുളണം ജഗൽപതേ! 88

"ഒരുമിച്ചു മർത്ത്യനിരയെ ദയാകണം
തിരുവുള്ളിലെന്നിയെ മുടിപ്പതിന്നു നി
കരുതുന്നതാകിലതിനെത്തടുക്കുവാൻ
വിരുതാക്കുമില്ല ഭുവനത്രയത്തിലും. 89

"സുതതുല്യമങ്ങു കരുതിട്ട മബ്രഹാം
മുതലായ സച്ചരിതരോടു മുന്നമേ
കൃതമാമുടമ്പടി യഥാതഥംഭയാ –
ന്വിതനായ് നിനച്ചരുളണം ഗുണാംബുധേ! 90

"പ്രതിയോഗിയായ നരകപ്പിശാചു നിൻ
പ്രതിപത്തി നീക്കുവതിനൊത്തവണ്ണമായ്
പ്രതിവാസരം പല പരീക്ഷ ചെയ്യുയാൽ
പ്രതികൂലഭാവ മണയുന്നു ദാസരിൽ. 91

"അവനീ മനുഷ്യരുടെ വംശമത്രയും
സ്വവശത്തിലായ് വരുവതിന്നു തക്കപോൽ
ദിവസേന ചെയ്തു മതിസാഹസങ്ങളെ –
ബ്ഭവനേശ നങ്ങറിവതാണു സ്ഥിരം. 92

"അടിയാരൊഴിഞ്ഞഖിലരും നിജാശയ–
പ്പടിയേ നടപ്പതു നിമിത്തമശ്ശഠൻ
അടിയേ മറിപ്പതിനു തക്ക കൗശലം
മടിയാതെ ചേർത്തിടുകയാണു ഞങ്ങളിൽ. 93

"നരസൃഷ്ടി തൊട്ടവരൊടിഷ്ട്യ തേടുമാ
നരകത്തിലെപ്പരിഷയെ ജ്ജയിക്കുവാൻ
നരനാവതല്ലതു മനസ്സിലോർത്തു നീ
നരരിൽ കനിഞ്ഞരുളിടേണമെപ്പൊഴും. 94

"അജനായ നിന്തിരുവടിക്കു ലേശമെൻ
സ്വജനങ്ങളിൽ കനിവുദിച്ചിടായ്കിലോ
രുജമേൽ പെടാതെ മൃതി മുന്നമേ പദാം –
ബുജഭക്തനാ മടിയനേകണം ഭവാൻ." 95

ഹൃദയം തകർന്നു പൊടിയായിടും വിധം
കദനത്തൊടീവിധ മിരന്ന മോശയിൽ
സദയം കടാക്ഷമരുളി ദൂതം വര –
പ്രഭനീശനോതി ദൃഢനിശ്ചയത്തൊടും. 96

ഗുണശാലി മോശയിൽ നമുക്കപാരമാം
പ്രണയം വിളങ്ങുവതിനാൽ ജനങ്ങളെ
ഘ്നണപൂണ്ടിതാ കഠിനമായ നാശമി –
ന്നണയാതിരിപ്പതിനനുഗ്രഹിച്ചു നാം. 97

"ദയയോടു നാം ജനനിരയ്ക്കിതേവിധം
ക്ഷയമെത്തിടായ് വതിനനുഗ്രഹിക്കിലും
മയമുള്ളതായ ചില ശിക്ഷ മൂലമെൻ
നയമാദരിക്ക മതിനില്ല സംശയം. 98

"നിലവിട്ടണഞ്ഞ പല ദുർഘടങ്ങളും
ജലരേഖപോലെ വിഫലീകരിച്ചു നാം
നിലമേകിയിട്ടു മവ വിസ്മരിച്ചതിൻ
ഫലമൊട്ടറിഞ്ഞിടണമേവരും ജവാൽ. 99

"കുളിരുള്ളിലേവനുമുദിക്കമാറു നാം
തെളിവോടു ചെയ്ത പല വിസ്മയങ്ങളും
കളിയായ് ഗണിച്ച ജനതയ്ക്കു വേഗമാ –
വിളകൊണ്ടുനാടരുളുകില്ല നിശ്ചയം. 100

"സമ നാല്പതോളമിവരേവരും പരം
ക്ഷമയോടു പീഡകൾ സഹിച്ചു കാടതിൽ
ക്രമമായ് കഴിക്കുകിലതിന്നു പിൻപു നാം
കമനീയമാകിയ കനാനിലാക്കിടും. 101

"കൃതി കാലബ്ധം സുകൃതിയോശുവായുമീ
മതിശക്തിയുള്ള മമ ദാസരെന്നിയെ
അതിലീജനത്തിലിതുനാൾ വയസ്സു വിം –
ശതിയിൽ കവിഞ്ഞവരണഞ്ഞിടാ ദൃഢം." 102

ചലനം പെടാത്ത നയസിന്ധുവായ മ –
ഹിതകിന്നു മീശനുടെ വാക്കു കേട്ടടൻ
അലപോലെ സാദ്ധ്വസമുയർന്നു പേർത്തുമാ –
ലിലപോൽ വിറച്ചു ജനരാജിനിർഭരം. 103

തിലതുല്യമായ് നുറുനുറുങ്ങു മുള്ളോടും
വിലയം പെടാൻ പടി തുന്ന മെയ്യോടും
കലഹം പുലർത്തിയ ജനങ്ങളൊക്കെയും
വിലപിച്ചു തുകി പെരുമാരി കണ്ണിനാൽ. 104

കദനാഗ്നിയാലധികമാം ക്ലമം പെടും
വദനത്തൊടും ഗത മനോരഥത്തൊടും
തദനന്തരം ജനതമേവി, വേനലിൽ
ഹൃദസാദമാർന്ന തരുപോലെ കാടതിൽ. 105

അനുഭാവമെന്നിയെ പിഴച്ചുപോയതാ –
മനുജനുഷ്ണമേതു സമയത്തുമോർക്കയാൽ
അനുതാപമോടു നിവസിക്കകൊണ്ടു പിൻ –
പനുകൂലമീശ്വരനണച്ചു കൂറൊടും. 106

വനഭൂവിലെപ്പൊഴുതിയും ക്രമത്തിനാൽ
ജനസംഹതിക്കരുളി മോദമല്ലമായ്;
വിനയും ചിരം പരിചയിക്കിലായതിൻ
ഫലനമൊട്ടുകന്ന പടിതോന്നുമേവനും. 107

ജലസൗഖ്യവും നിലനിരപ്പുമുള്ളൊര –
സ്ഥലമായതിങ്കൽ മൃഗസഞ്ചയത്തൊടും
ബലവും മുഴുപ്പു മിയലും പടങ്ങളാൽ
നിലയങ്ങൾതീർത്തു നിവസിക്കുമേവരും. 108

ചിലമാസമങ്ങനെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയാൽ
നിലയങ്ങളുസ്ഥിലിയിൽനിന്നു മാററിടും
പലകാലമപ്രഥിതരാം ജനങ്ങളി –
നിലയിൽ കഴിച്ചു നിതരാം സുഖത്തൊടും. 109

തകരാറിലാശയമണഞ്ഞു വിപ്രിയം
സകലൈകനാഥനു വരുത്തിടാതവർ
അകളങ്കരായിതു കണക്കനേകനാൾ
പകതമ്മിലെന്നിയെ വനത്തിൽ മേവിനാർ. 110

കലഹം ധരിത്രിയിൽ വിതച്ച മുഷ്കെഴും
ഖലനാമരാതി ചതിവായി വെച്ചിടും
വലയിൽക്കുടുങ്ങിയ ചിലക്കനന്തരം
തലയിൽക്കടന്നു തുലയററവന്മദം. 111

അവലേപമായ ഗരളം തുളുമ്പുവോ –
രവരൊത്തു മോശയോടടുത്തു ചെല്ലിനാർ
"ഭവദന്തികത്തിലൊരുകാര്യമോതുവാ –
നിവരെത്തയെന്നറിയണം മഹാമതേ! 112

"അഹറോനു മങ്ങുമനിശം ഭരിക്കുവാൻ
സ്പൃഹതേടിടുന്നതതിയായ സാഹസം;
സഹനീയമല്ലതു ജനത്തിനാകയാൽ
സഹജക്കനിങ്ങളുരുളേണമിപ്പദം. 113

"പരിശുദ്ധമാണു ജനമിന്നു, ദൈവവും
പരിപാലനത്തിനമരുന്നിതന്തികേ;
പരിപാവനസ്ഥലമതിങ്കലീശനായ്
പരിചയ്ക്കുഞ്ഞങ്ങളിനിമേൽ നടത്തിടാം. 114

"വിരസത്തൊടീ മൊഴിയെ നിങ്ങളന്ധരായ്
നിരസിച്ചഹമ്മതി കലർന്നുപിന്നെയും
ഭരണം നടത്തിടുകിലോ ജനങ്ങൾ തൻ
നിരമത്സരിക്കുമതിനില്ല സംശയം." 105

നിജവംശ്യരില്ലലരുമുള്ളൊരാജ്ജുന –
പ്രജമിപ്രകാരമുരചെയ്തതൊക്കെയും
രജപൂണ്ടുകേട്ട സമയത്തു മോശകേ –
ണജനോടിരന്നു നിപതിച്ചു ഭൂമിയിൽ. 116

കരുണാബ്ധിയായ സകലേശനൻപൊടാ
വിരുതാൻഭക്തനൊടു വേണ്ടതൊക്കെയും
അരുൾചെയ്തുമുലമെഴുനേററു ധന്യന –
പ്പുരുഷ പ്രമാണികളൊടേവമോതിനാൻ. 117

"ഹിതമീശനെന്തതു സദാപിനല്ല സ –
മ്മതമാണെനിക്കു മതിനാലടുത്ത നാൾ
ചിതമോടു നാമഖിലനായകന്നെഴും
മതമിന്നതെന്നറിയുവാൻ ശ്രമിക്കണം. 118

"അതിരാവിലേ പരനു ധൂമമേകി നൽ –
സ്തുതിചെയ്യുവാൻ മഹിതപേടകാന്തികേ
ധൃതിപൂണ്ടു നിങ്ങൾ വരുവിൻ തദന്തരേ
പതിവിൻ പ്രകാരമഹരോനുമെത്തിടും 119

"കനകത്തിനാൽ വിരചിതങ്ങളായിടും
തനതായ ധൂമകലശങ്ങളാൽ തദാ
അനഘൻ പരാപരനു ധൂമമേവരും
വിനയാദരങ്ങളൊടു ചേർന്നണയ്ക്കണം. 120

"പരിശുദ്ധനീശനതു നേരമേവനിൽ
പരിതുഷ്ടി തേടുമവനേതു നാളിലും
പരിചയ്ക്കദേവനു നടത്തുവാനുടൻ
പരിപൂർണ്ണമായൊരവകാശമെത്തിടും." 121

നയമേറിട്ടും മൊഴികളീവിധം മഹാ –
ശയനോതി,വിട്ടു ജനസഞ്ചയത്തിനെ
നിയമപ്രകാരമഖിലേശപാദമാ –
ശ്രയമെന്നുറച്ചഥ നയിച്ചു രാത്രിയെ. 122

തപനൻ കിഴക്കു മറുനാളുണർന്നിതാ –
തപപോതമെത്തി വസുധാരുഹങ്ങളിൽ ;
ജപമൊട്ടു തീർത്തൊരു ജനങ്ങൾ കൂട്ടമാ –
യുപകാര്യ തന്നരികിലേക്കു പാഞ്ഞിലായ്. 123

ജനമാകെ വന്ന സമയം മഹത്വമേ –
റിന ശോഭ കണ്ടിതുപകാരിയ്ക്കുമേൻ
മനതാരുലഞ്ഞവരശേഷ മക്ഷണം
നിനവററു തൂണുകൾ കണക്കു നിന്നുപോയ്. 124

ദുരകൊണ്ടു ശൃണ്ടികലരും ജനങ്ങൾമേ –
ദുരകാന്തിതേടുമുപകാര്യയോടുടൻ
ദരലേശമെന്നിയെ പരന്നു ധൂപമാ
ദരമററണപ്പതിനടുത്തു മൂർഖരായ്. 125

ഗുണശാലിയാകു മഹറോനോടും വിചാ –
ക്ഷണനായ മോശയോടു മിശ്വരൻ തദാ
പ്രയാണം കലന്നരുളി "കൂടുവിട്ടുനാം
ക്ഷണമിജ്ജനത്തെ മുഴുവൻ മുടിച്ചിടും" 126

"അനഘാശയാഗ്രണികളായ നിങ്ങളീ –
ജ്ജനസഞ്ചയത്തൊടൊരുമിച്ചു നിൽക്കിലോ
വിനവന്നു കൂട്ടമതിനാലടുത്തൊരാ
വനഭൂവിലേക്കുടനെ നിങ്ങൾ പോകുവിൻ" 127

ഗരളം പുരട്ടിയ നിശാതമായിടും
ശരമുള്ളിലേററവിധമുള്ള മാലൊടും
വരപൂർണ്ണനാം സുകൃതിമോശ, ദേവനെ –
ത്തരസാനമിച്ചു വിലപിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ. 128

"അരുതേ! പരാപര! ഗുണാംബ്ധേ! വിഭോ!
കരുണാനിധേ! വിരസമൊട്ടടക്കണേ!
വിരുതററ ദാസരിലനുഗ്രഹം ഭവാ –
നരുളീടവേണമധുനാ ദയാലുവായ്. 129

"മതികെട്ടു പോയ ചിലർ മൂലമിന്നു നീ
പതിരോടുകൂടി മണിയെക്കണക്കടൻ
ക്ഷതി ചേർത്തിടാതമലരാം ജനങ്ങൾതൻ
തതിയേക്കനിഞ്ഞു പരിരക്ഷചെയ്യണേ !" 130

കരൾ ചുട്ടിതേവിധമിരന്ന മോശയോ -
ടുരചെയ്തു നീതിപരനാകുമീശ്വരൻ ;
"പരമാർത്ഥമാണു തവവാക്യമാകയാൽ
നിരസിക്കയില്ലതിനെ നാമൊരിക്കലും. 131

"തകരാറണപ്പതിനു മോഹമേറിടും
വികട സ്വഭാവരെ വെടിഞ്ഞു കൂട്ടമായ്
അകളങ്കരായവരൊഴിഞ്ഞു ശീഘ്രമാ -
യകലട്ടെ, മാലവരിലേശിടാദ്യം." 132

സകലേശ്വരൻെറ തിരുവാക്കുകേട്ടു മ -
ത്തകതാരിലാന്നു സുധിമോശസത്വരം
നികരററ യുക്തിയൊടു സജ്ജനങ്ങൾതൻ
നികരത്തിനെക്കരുണ പൂണ്ടകററിനാൻ. 133

ക്ഷിതി വാപൊളിച്ചുപടി വീണ്ടു; മൂന്നുദ്ദർ --
മ്മതിചേന്ന മുഖ്യരെവിഴുങ്ങി വിദ്ദതം
അതിനെത്തുടന്നു ദഹനൻ കയക്കയാൽ
മൃതിതേടി ദുർജ്ജനമശേഷമട്ടിനം. 134

ചിലനാൾ കഴിഞ്ഞതിനുപിൻപു കാററി നാ -
ലല പോൽ പുരോഹിത വഴക്ക പിന്നെയും
തല പൊക്കിവന്നു; കൃതിമോശവേഗമ -
ലെഹം കെടാൻ ജനതയോടുചൊല്ലിനാൻ. 135

"കുലവൃദ്ധരായവർ നിജാഖ്യമുഭയാൽ
വിലസുന്നതാം വടികളാനയിക്കുവിൻ ;
തുലയററതാകു മുപകാര്യയിങ്കലി -
ക്കലഹം കെടാനവയെവച്ചു പൂട്ടിടാം. 136

"ഭുവനേശനിൽ ശരണമാകെവച്ചു കൊ -
ണ്ടവയെത്തിരിച്ചു മറുനാളെടുക്കണം
എവനുള്ളൊരാവടി തളിർത്തുമിന്നു,മാ -
യവനാകണം മഹിതനാം പുരോഹിതൻ" 137

ഹൻ

പൊതുവിൽ ജനങ്ങളിവസമതിക്കയാ –
ലതുപോലെ വൃദ്ധർ വടികൊണ്ടു വന്നുടൻ
അതുലാഭത്തേടു മുപകാര്യയിൽപരം
കുതുകം കലന്നവയെവച്ചു ഭദ്രമായ്. 138

മറുനാളെട്ടത്ത സമയം വഴക്കവേ –
രറുമാവിധത്തിലഹറോൻെറ കൈവടി
ചെറുചില്ലി പത്രമിവചേന്നു വിസ്മയം
പെറുമാറു കണ്ടിതു ജനങ്ങളൊക്കെയും. 139

വിഷമൊടു സമമേറെക്കേടണച്ചുള്ളതാമീ –
വിഷയമിതു നിമിത്തം മാരിയാലഗ്നിപോലെ
വിഷമരഹിതമന്തം ചേന്നുടൻ നാരകാശീ –
വിഷനിരയുടെ ലക്ഷ്യം മിക്കവാറും പിഴച്ചു. 140

പുരുഷമണിവിളക്കാം മോശതൻ ചൊല്ലുകേട്ടും
വിരുതെഴുമഹറോനെ പ്രീതിപൂണ്ടാദരിച്ചും
നിരുപമസുകൃതാംഭോരാശിയാമീശചരൻ തൻ
കരുണപരമിരന്നും വാണുപിൻപജ്ജനൌഘം. 141

ഒൻപതാം സർഗ്ഗം.

നാല്പതാണ്ടിനു ശേഷം ഇസ്രായേൽക്കാർ കനാനിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ഒരുമ്പെടുന്നു– അഹറോൻെറ മരണം— മോവാബ്യ രാജാവിൻെറ ഭയം– ബാലാം– ദീർഘദർശി– മോശയുടെ മരണം– യോശുവാ ഇസ്രായെൽക്കാരുടെ നേതാവായി– കനാനിൽ ഇസ്രായേൽക്കാർ പ്രവേശിക്കുന്നു– അവരുടെ വിജയം– രാജ്യം പന്ത്രണ്ടായി വിഭജിക്കുന്നു– യോശുവായുടെ മരണം– ജനങ്ങളുടെ വിഗ്രഹാരാധന– ന്യായാധിപന്മാർ– ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ ഒന്നാമത്തെ രാജാവായ ശാവോൽ.

കുണ്ടിൽ പെട്ടോരാനപോലീശ ശാപം
കൊണ്ടിസ്രായേൽ പുത്രരേററം കുഴങ്ങി
വണ്ടിൻകൂട്ടം പോലരണ്യങ്ങൾ തോറും
മണ്ടിപ്പിൻ നാല്പതാണ്ടും കഴിച്ചു. 1

കാരാഗാരം വിട്ടബന്ധിവ്രജം പോൽ
ദ്ധീരാത്മാവാം മോശയും കൂട്ടുകാരും
പേരാളുന്നോരക്കനാനിൽ സമോദം
ചേരാൻ പിന്നീടേവരേയും നടത്തി. 2

കുന്നും കുണ്ടും ചേന്നിടാതുള്ളൊരദ്ധ്വാ -
വെന്നും കാണിച്ചാജനത്തേനയിപ്പാൻ
ചിന്നും കൂറോടീശനാൽ ദത്തമാകും
മിന്നും മേഘസ്തംഭവും പോയി മുൻപായ്. 3

നേതാവാകും മോശ തന്നാജ്ഞനിത്യം
ജാതാനന്ദം കേട്ടു കൂട്ടങ്ങളെല്ലാം
ഏതാനും നാളിവിധം പോയശേഷം
വീതാതങ്കം 'സീന'രണ്യത്തിലെത്തി. 4

അക്കാടെങ്ങും വെള്ളമില്ലാഞ്ഞു ജീവൻ
മുക്കാലും പോയെന്നപോലജ്ജനൌഘം
ശുക്കാന്നപ്പോൾ മോശയോടല്ലമെന്യേ
ധിക്കാരം കൈക്കൊണ്ടിവണ്ണം കഥിച്ചു. 5

"ദാഹംമൂലം പല്ലവം വേനലിൽ പോൽ
ദേഹം വാടിക്കൂട്ട മാബാലവൃദ്ധം
മോഹം പാടേഹന്ത തേടുന്നു, നിസ്സ -
ന്ദേഹം യത്നം വന്ധ്യമായ് തീരുമിപ്പോൾ. 6

"തോയം കാണാനില്ലൊരേടത്തുമെന്ത -
ന്ന്യായം കൂറ,ററാ ചരിക്കുന്നു താങ്കൾ ;
മായംമൂലം കാട്ടിലാക്കിജ്ജനത്തെ -
ത്തായം മാററിക്കൊല്ലുവാൻ പോകയാണോ"? 7

ബോധം നഷ്ടപ്രായമായ് കാതിനമ്പിൻ
സാധമ്യത്തെച്ചേർക്ക മദ്ദുഷ്ചസ്സാൽ
രോധം വിട്ടെത്തുന്ന നിരിന്നു നേരാം
ബാധയ്ക്കപ്പോൾ മോശ പാത്രീഭവിച്ചു. 8

കൂടാരത്തിന്നന്തികേ മോശ ധൈര്യം
കോടാതെതൂ..ാണെ വീണ്ടഴിയിങ്കൽ
"കേടാകെത്തീക്കെ"ന്നു ദൈവത്തൊടന്നു
കൂടാതോലും കണ്ണുനീരൊത്തിരന്നു. 9

"ലേശം നേരം പാഴിലാക്കാതെ തോയ
ക്ലേശം തീരാൻ തല്ലു നീ കല്ലി"ലെന്നായ്
ഈശൻ കുറൊത്തോതി വിശ്വസ്തനാകും
മോശയ്ക്കുള്ളോരല്ലലെല്ലാമകററി. 10

അന്നേരത്തദ്ധന്യനും പൂർവ്വജനും
'മുന്നേപ്പോലീ നന്ദി കെട്ടോർക്ക ദേവൻ
ഇന്നേരത്തും ചേർക്കുമോ ഭവ്യമൻപൊ-
ത്തെന്നേറെ ദൃശ്യങ്ങ സംജാതമായി. 11

പിന്നീടുക്കൻ പാറതന്നന്തികത്തിൽ
ചെന്നീ വന്ദ്യൻ തല്ലിനാ,ന്നക്ഷണത്തിൽ
മിന്നിട്ടും വെണ്മത്തിനുംതെല്ലിളപ്പം-
വന്നീട്ടും നീരന്തമില്ലാതൊലിച്ചു. 12

മോദംമേന്മേൽ പൂണ്ടുകൊണ്ടീശ്വരൻ തൻ
പാദം നന്നായ് കൂപ്പിയിട്ടാജനസ്സും
സ്വാദത്യർത്ഥം ചേരുമാ നിരമന്ദം
സാദം തീരെത്തീരുവോളം കുടിച്ചു. 13

പില്ലാടീശൻ മോശയോടോതി "പാരം
നല്ലാളും നിൻ പൂർവ്വജനും നിനക്കും
കെല്ലാന്നാരെൻ വാക്കിലാശങ്കതെല്ലി-
ന്നുല്ലാദിപ്പാൻ ബന്ധമുണ്ടായതെന്തോ? 14

"വല്ലാതിന്നീ നിങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കുമുള്ളിൽ
തെല്ലാശങ്കാബീജമുണ്ടാകമൂലം
ചൊല്ലാളുന്നോരക്കനാൻ നാടതിങ്കൽ
ചെല്ലാൻ യോഗം സംഭവിച്ചീടുകില്ല." 15

ശ്രീലാദ്ധ്യക്ഷൻ മോശതൻ പൂർവ്വജൻ 'ഹോർ'
ശൈലാഗ്രത്തിൽ ചെന്നു പിൻപാത്മജന്നായ്
ചേലാളും തൻ സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങളെല്ലാം
മാലാന്നിടാതേകിയിട്ടന്തരിച്ചു. 16

കാടിസ്രായേൽക്കാരുപേക്ഷിച്ചുകൂട്ടം
കൂടി ക്ഷിപ്രം ഹേസബോൻ നാട്ടിലെത്തി-
പേടിച്ചപ്പോളാ പ്രദേശത്തിലുള്ളോ
രോടിച്ചെന്നാഷ്മാപനോടായതോതി. 17

ആനാടപ്പോൾ വാണ സേഹോൻ നരേന്ദ്രൻ
നാനാ മുഖ്യന്മാരുമായ് വൈകിടാതേ
പീനാമഷം പൂണ്ടു പോരിന്നൊരുങ്ങി –
സ്സേനാവ്യൂഹത്തോടു ചേർന്നാഗമിച്ചു. 18

മൊടിക്കെന്നും നിന്നിടും കുന്നുശൈത്യം
തേടിച്ചേരും കാററിനെപ്പോലെ വേഗം
ഓടിക്കൂടും ശത്രുവൃന്ദത്തെ നല്ല –
ക്കോടിസ്രായേൽ ഗോത്രജന്മാർ തടുത്തു. 19

ഒട്ടും മാറാതാരിപുശ്രേണി കണ്ണും –
പൊട്ടും മട്ടാമട്ടഹാസം മുഴക്കി
വെട്ടും തട്ടും നിഷ്കൃപം മൌലിയിങ്കൽ
ക്കൊട്ടും കുത്തും തള്ളുമൊപ്പം തുടങ്ങി. 20

രോഷം മൂലം യോധരത്നാഗ്രമാകും
വേഷം പൂണ്ടസ്ത്രങ്ങൾ പേമാരിപോലേ
ഈഷൽ കൂസാതെയ്യവേ ഘോരമാംജ്യാ –
ഘോഷത്താലാ യുദ്ധരംഗം മുഴക്കി. 21

എയ്യും ബാണശ്രേണി മാററാരിലെത്തി –
ച്ചെയ്യും നാശം ചൊല്ലുവാനാവതല്ല
കയ്യും കാലും മൌലിയും മാറുമെല്ലാ –
മെയ്യും കീറിപ്പുണ്ണണയ്ക്കുന്നു തൂണ്ണം. 22

പാറയ്ക്കൊപ്പം ശുക്ഷമാകും ദ്വിഷത്തിൻ
മാറത്തേററം മൂർച്ഛ നോക്കാൻ കണക്കേ
കൂററൊട്ടേറെ സ്ഥലിംഗങ്ങൾപാദം –
മാറന്യോന്യം വാളിനാൽ വെട്ടിവീരർ. 23

ക്രൂരാകാരം പൂണ്ട സേനാധിപന്മാർ
സ്ഫാരാടോപം നീണ്ടവാൾ വീശിടുമ്പോൾ
ഘോരാരാവത്തോടു മുട്ടിത്തടിത്തിൻ
നേരാം ജ്യോതിസ്സേററമുണ്ടാക്കിടുന്നു. 24

കാലും കയ്യും വെട്ടിനാലററുവീണും
തോലും കാതും ചിന്തി ഞാനും ഭടന്മാർ
ഓലും രക്തംകൊണ്ടു പാത്തട്ടടൻ മേ –
ന്മേലും ചേറാക്കീട്ടു വട്ടം കറങ്ങി. 25

ഇററിറേറാലും ചോരകണ്ടുഗ്രകോപം
മുററിപ്പാഞ്ഞെത്തുന്ന യോധൻെറ ശിഷ്ടം
അററിട്ടും കൽച്ചക്ക പോലുള്ള ദേഹം
കുററിക്കൊപ്പം നിന്നുപോയല്ലനേരം. 26

ചോരച്ചായംകൊണ്ടു മുൻപുള്ളതാകും
ഘോരത്വം ഹ! വാന്മടങ്ങായ് വളൎത്തി
ശൂരന്മാരാം യോധർ തൻ മസ്തകസമൂഹം
കേരപ്രായം ഭൂമിയിൽ ഞെന്നിടുന്നു. 27

കൈകാലററും, കണ്ണൊന്നാളും മുറിഞ്ഞും,
ചാകാറായും, ചത്തു, മൂൎദ്ധാവ് വലിച്ചും,
ശോകാന്ധന്മാരായുള്ളോർകളാൽ ഭീ –
മാകാരത്തെപ്പൂണ്ടിതാ യുദ്ധരംഗം. 28

പോരിൽപ്പററും ഘോരമാകും ക്ഷതസമൂഹം
മാരിയ്ക്കൊപ്പം തൂകിടും രക്തമപ്പോൾ
പാരിച്ചെത്തും ധൂളിയെപ്പങ്കമാക്കി –
പ്പാരിൽപ്പേത്തും ചോലയെപ്പോലൊലിച്ചു. 29

ദുഷ്കാപട്യം വിട്ടിടും യോശുവായാൽ
ശുഷ്കാരണ്യം വഹ്നിയാൽ പോലൊടുക്കം
മുഷ്കാകെപ്പോയ് തോററു സേഹോൻെറ സൈന്യം
നിഷ്കാസത്തിൻ പാത്രമായിത്തുടങ്ങി. 30

പേടിച്ചോടും വൈരിവൃന്ദത്തെയുള്ള –
ക്കോടിസ്രായേൽ പുത്രരും പിൻതുടൎന്നു
ഓടിക്ഷീണംപൂണ്ട മാററാർവണക്കം –
തേടിപ്പില്ലാടാകവേ കീഴടങ്ങി. 31

ലേശം പോലും താമസിക്കാതെ 'ബാസാൻ'
ദേശം പുക്കായോശുവാ സേനയോടും
നാശം മേന്മേൽ ചേൎത്തു നാടൊക്കെ വെന്നി –
ട്ടീശൻ തന്നെ ബന്ധനത്തിങ്കലാക്കി. 32

"മോവാബൈ"ന്നായേററവും കീൎത്തിതേടും
ഭൂവാണിടും വിശ്രുതൻ മാനവേന്ദ്രൻ
ധീവാസ്യുള്ളോനായ "ബാലാക്കി" തെല്ലാം
വേവാളുന്നോരുള്ളമോടൊത്തുകേട്ടു. 33

പോരാലിസ്രായേൽ ജനത്തെ ജയിപ്പാൻ
പോരാ കെല്പെന്നുള്ളിലോർത്താ നരേന്ദ്രൻ
പാരാകെപ്പേരന്നുയർന്നാരു "ബാലാം" –
പോരാന്നിട്ടും വൃദ്ധനെക്കൊണ്ടുവന്നു. 34

ബാലാക്കേവം വൃദ്ധനോടോതി "നിൻ തൃ –
ക്കാലാണോർത്താലാശ്രയം ദാസനിപ്പോൾ
ചേലാളുന്നോരെൻെറ നാടൻപൊട്ടം നീ
മാലാകെ ത്തിത്തിന്നു രക്ഷിച്ചിടേണം. 35

"ധീരാത്മാവാം മോശയാൽ നിതമാകും
പാരാവാരം പോലെയുള്ളോരു സൈന്യം
ആരാലയ്യോ! വന്നു ചേരുന്നു, വെല്ലാ –
നാരാലാകും; തീരുമെന്റെ ഭാഗധേയം. 36

കോപം കൈക്കൊണ്ടീജനങ്ങൾക്കുടൻ നി
ശാപം മേന്മേലിന്നു കല്പിക്കുമെങ്കിൽ
ആപത്തോരോന്നീ ഗ്രണത്തിന്നു പററി –
ത്താപത്തോടി ട്ടിക്കുവിട്ടോടുമല്ലോ. 37

ബാലാം ജ്യോത്സ്യ ശ്രേഷ്ഠനോടു ഗിപാലൻ
ബാലാക്കേറെ പ്പീഡ പൂണ്ടിപ്രകാരം
ആലാപിച്ചാവൃദ്ധനെ പ്പൊക്കമേറും
ശൈലാഗ്രത്തിൽ പ്രേമപൂർവ്വം നയിച്ചു. 38

മേട്ടിൽ കല്ലാൽ വേദി തീർത്തായതിന്മേൽ
ക്കാട്ടിൽ കണ്ടോരിന്ധനം ചേർത്തടുക്കി
കൂട്ടിത്തീയും പ്രോജ്വലിപ്പിച്ചുനല്ലോ –
രാട്ടിൻ മാംസംവെച്ചു ഹോമിച്ചു ബാലാം. 39

ഉന്നിദ്രാനന്ദം കലർന്നൊട്ടുനേരം
നിന്നിസ്രായേൽ തൻസുതന്മാരെനോക്കി;
തന്നിൽച്ചേരും കൗതുകം തെല്ലു തെല്ലായ് –
ചിന്നിച്ചേരുംപോലെ വൃദ്ധഷ്ചൊല്ലി. 40

"ശ്രീവായ്യാന്നിട്ടന്നൊരാരാനിൽ നിന്നും
മോവാബീനാൾ വാഴുമീശൻെറ ചൊല്ലാൽ
ദേവാജ്ഞയ്ക്കും പിൻപു കീഴ്പെട്ടിദാനീ –
മീ വാഗ്ദ്ധ്യംചേർന്ന ഞാനാഗമിച്ചു. 41

"ആപത്തിസ്രായേൽ കുമാരക്കടൻ ഞാൻ
ശാപം മൂലം ചേത്തു വട്ടത്തിലാക്കാൻ
ഭൂചന്നേററം മോഹമാണിക്കട്ടപ്പം
സാപത്തിങ്കൽപോലുമോക്കാവതല്ല. 42

"ഭൂതിയ്ക്കേകാ ലംബമാ മിശ്വരൻ തൻ
പ്രീതിക്കെന്നും പാത്രമാ മിഗ്ഗണത്തെ
നീതിയ്ക്കല്ലം പോലുമൊക്കാത്തതാകും
രീതിക്കിപ്പോളേതൊരുത്തൻ ശപിക്കും ? 43

"ശ്രീവദ്ധിക്കും മേലുമെന്നിൻപമോലും
ഭാവത്തോടും സ്വാഗതം ചൊല്ലുകെന്ന്യേ
ദൈവംതന്നേ കാക്കുമീസ്സജ്ജനങ്ങൾ –
ക്കേവൻ ദോഷം ചേക്കുവാനുദ്യമിക്കും ? 44

"ഇന്നാശിസ്സീ ദ്ധന്യരിൽ ചേക്ക മേന്മേ-
ലെന്നാ ണാജ്ഞാപിപ്പതെന്നോടു ദൈവം
ഇന്നാടെല്ലാമീക്ഷണം തീരുകുത്തി –
ത്തന്നാലും ഞാനാജ്ഞ ലംഘിക്കയില്ല. 45

"വാട്ടംവിട്ടിപ്പാറമേൽ നിന്നു ഞാനി –
ക്കൂട്ടത്തേ സ്സംതുഷ്ടനായ് കണ്ടു നന്നായ്
കോട്ടം പററില്ലീയിവക്കീശ്വരൻ മേൽ –
നോട്ടത്തിന്നാ യന്തികത്തുള്ളമൂലം. 46

"ചിത്രം ധന്യാത്മാവു യാക്കോബിനോമൽ –
പുത്രന്മാർ തൻ സംഖ്യചൊല്ലാവതല്ല;
ഇത്രയ്ക്കോമൽ ശ്രീ വിളങ്ങും ജനത്തിൻ
മിത്രങ്ങൾക്കല്ലാതെ മാലററിടാമേൽ. 47

"ശ്രീമാന്മാരായിട്ടുമി ദ്ധന്യരെല്ലാം
ഭീമാററാരിൽ ചേത്തു ദൂരത്തുകററി
പ്രേമാവേശത്തോടൊരേടത്തു തന്നേ
ക്ഷേമാഭോഗം പൂണ്ടു മേലാവസിക്കും." 48

ബാലാമോതും ചാടുവാക്യങ്ങളെല്ലാം
ബാലാക്കേററം ഭീതനായ് കേട്ടുചൊല്ലി
"മേലാ ശാപം ചൊല്ലുവാനെങ്കിലോ നി
മേലാ ലാശീർവ്വാദമേകാഞ്ഞിവണ്ണം. 49

"പക്ഷതോടെൻ വാക്കിനൊ ത്താചരിച്ചി –
ട്ടക്ഷനമാക്കാപത്തു ചേർത്തെങ്കിലിപ്പോൾ
ലക്ഷത്തോളം കയ്യിൽ വാങ്ങിച്ചുമോദാൽ
രക്ഷയ്ക്കാൾക്കാരൊത്തു ചോകായിരുന്നു." 50

"മിന്നും രത്നശ്രേണിയും വെള്ളിയും ചെ –
മ്പൊന്നും കിട്ടാനില്ലെനി ക്കാശ തെല്ലും;
എന്നും സൂക്ഷിച്ചീടു നീ യാത്രയായ് ഞാ –"
ന്നെന്നും ചൊല്ലിപ്പോയി വൃദ്ധഷിവേഗം. 51

കാരുണ്യാത്മാവായിട്ടും ദേവദേവൻ
ചാരുശ്രീമാൻ മോശയോടോതി പിന്നെ;
"പോരും യത്നം, ഭക്തനാം നീ പരത്തിൽ
ചേരുന്നോരാ വാസരം വന്നടുത്തു. 52

"മററുള്ളോർക്കും ഭാവുകം ചേർന്നിടും മ –
ട്ടററുത്സാഹിച്ചീടുവാൻ യോശുവായെ
മുററും കല്പിച്ചാക്കി "നേബോ"ധരത്തിൽ
ചെററും വൈകിടാതെ നീ വന്നിടേണം." 53

ചൊല്ലാർന്നോരാ മോശ സർവ്വേശ്വരൻ തൻ –
ചൊല്ലാനന്ദം പൂണ്ടു കേട്ടക്ഷണത്തിൽ
എല്ലാവംശക്കാരിലും മുഖ്യമായോ –
രെല്ലാരേയും തൻ സമീപം വരുത്തി. 54

സ്നേഹത്തോടാ വന്ദ്യവൃദ്ധൻ ജനത്തിൻ
വ്യൂഹത്തിൽ തൻദൃഷ്ടി ചേർത്തേവമോതി;
"ദേഹം ക്ഷിപ്രം വിട്ടുപോകുന്നു ഞാനു –
ത്സാഹത്തോടും കേൾപ്പിനെൻ വാക്യമെല്ലാം. 55

"ഇന്നെൻ നാശം സാരമില്ലാക്കമറേറാ –
രെന്നെക്കൊ ണ്ടെന്താകു, മല്ലെങ്കിലിപ്പോൾ
എന്നെപ്പോലുള്ളോരു നേതാവിനെത്താൻ
തന്നെന്നാലും തൃപ്തി തേടിടുമല്ലോ. 56

"നേരിട്ടോരുൾത്താപ മില്ലാതെയാക്കി –
ഭൂരിക്ഷേമം ചേർത്ത ദേവൻെറ തൃക്കാൽ
പാരിച്ചീടും നന്ദിപൂണ്ടേവരും ഹ –
ത്താരിൽ പേർത്തും ചിന്ത ചെയ്യേണമെന്നും 57

"ഇന്നാളോളം ചെയ്ത സാഹായ്യമെല്ലാ –
മൊന്നാ യോർത്ത ദേവനെ ബ്ഭക്തിപൂർവ്വം
എന്നാളും തൻ ദാസരാം നിങ്ങളെല്ലാം
നന്നായ് സ്തോത്രം ചെയ്തു സേവിച്ചിടേണം. 58

"സ്വത്രൻ ദേവൻ തൻ പ്രമാണങ്ങളെല്ലാ –
മത്യർത്ഥം സൽഭക്തി പൂണ്ടുൾക്കരുന്നിൽ
നിത്യം നന്നായ് നിങ്ങളോർത്താരുമേതും
വ്യത്യസ്തതെത ച്ചേർത്തിടാ താചരിപ്പിൻ. 59

"സത്യാസക്ത സ്വാന്തനായാനിദേശം
പ്രത്യാദേശം ചെയ്തിടാതാദരിപ്പോൻ
അത്യാപത്തേശാതെ നിസ്തുല്യമാകും
നിത്യാനന്ദം നേടിടും നീക്കമില്ല. 60

"പാപം ചെയ്തീശാജ്ഞ ലംഘിക്കവോനിൽ
കോപം തേടും നീതിമാനായ ദേവൻ;
ശാപത്തോടും ദുർഗ്ഗതി ത്തീയിലേററം
താപം പൂണ്ടാ മനുഷ്യൻ മേവുമെന്നും." 61

എന്നിമ്മട്ടോരോന്നുമ പ്പുണ്യവൃദ്ധൻ
ചിന്നിച്ചോരും കണ്ണുനീരൊത്തുചൊല്ലി;
തന്നിൽ പ്രേമം കൂട്ടമെല്ലാക്കുമുള്ളിൽ –
ക്കുന്നിച്ചീട്ടും കൂറൊടാശിസ്സുമേകി. 62

ശ്രീമന്ത്രത്താം മോശ പിൻപാജ്ജനത്തിൽ
സ്തോമത്തിന്നുത്സാഹമേററിക്കനാനിൽ
ക്ഷേമത്തോടും ചേർക്കുവാൻ യോശുവായെ –
പ്രേമം പൂണ്ടീശാജ്ഞപോൽ നിശ്ചയിച്ചു. 63

വീണ്ടും വീണ്ടും യോശുവായോടു മേൽ ചെ –
യ്യേണ്ടും കാര്യം സർവ്വമപ്പ ജ്ജ്വപാദൻ
വേണ്ടുംവണ്ണം ചെല്ലിയിട്ടേററമിൻപം –
പൂണ്ടുംകൊണ്ടാശിസ്സു മൊട്ടേറെ നല്കി. 64

മന്ദം ധന്യൻ മോശപിന്നെ ജനത്തിൻ –
വൃന്ദത്തെത്താൻവിട്ടു ശൈലത്തിലേറി;
കന്ദംവിട്ടോരാ ലതയ്ക്കെ പ്പമ്പാ –
നന്ദം കൂട്ടം വാടി നിന്ന ശ്രു തുകി. 65

ക്ഷിണിച്ചഗ്രം മോശ ചേന്നീശപാദം
പാണിദ്വന്ദ്വം കൂപ്പി വന്ദിച്ചുനിന്നു
പ്രീണിച്ചപ്പോളു ക്കനാൻ ദേശമെല്ലാം
കാണിച്ചിട്ടദ്ധന്യനോടോതിദേവൻ. 66

"ഇന്നാടെല്ലാം നിൻ ജനശ്രേണികൾക്കായ്
ഞാനാനന്ദംപൂണ്ടു ഭാഗിച്ചു നൽകും;
ദീനാരാവത്തോടു ശത്രുക്കളെല്ലാം
ലൂനാശന്മാരായുടൻ കീഴടങ്ങും." 67

നന്ദിച്ചേവം ചെല്ലുമീശൻെറ പാദം
വന്ദിച്ചപ്പോൾ മോശ മേന്മേൽ സ്തുതിച്ചു;
മന്ദിച്ചന്തം ബന്ധനം വിട്ടുപോകും
ബന്ദിക്കൊപ്പം പ്രീതിപൂണ്ടാശ്രു തേടി. 68

നവ്യശ്രീ തൻ രംഗമായ് തീന്ന വന്ദ്യൻ
നിവ്യൻശ്രേഷ്ഠൻതൻ ശരീരത്തെവേഗം
ഭവ്യംവാഴ്ക്കും വാനിലെ ദൂതരാകും
ദിവ്യന്മാർ സന്തുഷ്ടരായ് സംസ്കരിച്ചു. 69

നേത്രാനന്ദംചേർത്തു മാർഗ്ഗം ജനത്തെ
യാത്രാരംഭംതൊട്ടു കാണിച്ചമേഘം
ഗോത്രാഖ്യാതൻ സത്തമൻ മോശ "നേബോ" –
ഗോത്രാഗ്രത്തിൽ ചേന്ന നേരം മറഞ്ഞു. 70

നാണിയസ്സാം കൂറെഴും മോശമോദാൽ
ക്ഷോണിവാസം സന്ത്യജിച്ചെന്നമൂലം
കേണിട്ടും ശ്രീ യോശുവാ തൻവിഷാദം
താണിടാനായ് ദേവനിവണ്ണമോതി. 71

"ധ്യാനം പോരും പോരു, മെല്ലാവരേയും
സാനന്ദം നീ ചേർക്കവേഗം കനാനിൽ
ഊനം വൈരിക്ഷോണിപക്കേകി മേന്മേൽ
മാനംനേടിക്കാത്തുകൊൾകെൻ ജനത്തെ. 72

"രണ്ടായ് യോർദ്ദാനാററിലേ നീർ വിഭാഗി –
ച്ചണ്ടാം മാർഗ്ഗംചേന്നു നിങ്ങൾക്കശേഷം
പണ്ടാ ശ്രോണാം ഭോധിയിൽ പോലെ ഘോഷം
കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടക്കരെ ക്ഷിപ്രമെത്താം." 73

ഇനശൻ കുറൊത്തേവമോരോന്നു ചൊല്ലി –
ക്ലേശംതീർത്തോരക്ഷണം യോശുവായും
മോശയ്ക്കൊപ്പം സ്നേഹമോടജ്ജുനത്തെ
ലേശം മാലേശാതെ മന്ദംനടത്തി. 74

നീരം കാലിൽ പററിടാ തജ്ജുനത്തിൻ –
വാരം യോർദ്ദാനാറു ലംഘിച്ചു പിന്നെ
പേരത്ഥം പൂണ്ടപൂരാം 'യറിക്കോ'
പോരത്യല്പംപൊലുമെന്ന്യേ പിടിച്ചു. 75

ഒപ്പം മുഷ്ക്കോത്ത ക്കനാൻനാട്ടു വാഴും
മുപ്പത്തൊന്നുവ്വീശരെക്കീഴടക്കി
അപ്പവ്വേന്ദ്രശ്രീ പെട്ടം യോശുവാ വൻ –
കുപ്പക്കന്നായ് തീർത്തുതൽ സൗധമെല്ലാം. 76

ആജിക്ഷീണം തീർന്നതിൻ ശേഷമേറെ –
പൂജിക്കേണ്ടും യോശുവാ മോദപൂർവ്വം
രാജിപ്പോരാ നാട്ടു വൃദ്ധേന്ദ്രരോടും
യോജിച്ചൊപ്പം പന്തിരണ്ടായ് തിരിച്ചു. 77

ഓരോ ഗോത്രക്കാരു മൻപോടു യോജി –
ച്ചോരോ ഭാഗം തൃഷ്ടി കൈക്കൊണ്ടെടുത്തു;
സ്ഥാരോന്മേഷം പൂണ്ടു തുള്ളുന്നതാ മൂർ –
ത്താരോടൊപ്പം സർവ്വരും വാണു നന്നായി. 78

ദുഷ്ടന്മാരാം വൈരികൾ ക്കന്തമെത്തി –
ക്കഷ്ടപ്പാടിൻ പേരുമില്ലാതെയായി;
പുഷ്ടശ്രീ ചേരുന്ന നാട്ടം ലഭിച്ച –
ശിഷ്ടക്കൂട്ടം നിർഭരം തൃപ്തിതേടി. 79

ക്ഷേമഭോഗം നാട്ടിലെന്നും പുലർത്താൻ
ധീമാനാകും യോശുവാ വേണ്ടതെല്ലാം
പ്രേമാവേശം പൂണ്ടു ചെയ്യുന്നമൂലം
സീമാവറ്റൊറശ്വയ്മെങ്ങും തഴച്ചു. 80

സാരജ്ഞ ക്കുത്തംസമാം യോശുവാ തൻ
സാരസ്യത്തിൻ സത്തമാം നാമധേയം
ദൂരത്തുള്ളോത്രുഴിപക്കം ഭയത്തെ –
പ്പാരം ചേർത്തെന്നാളു മസ്വാസ്ഥ്യമേകി. 81

നിർമ്മായാത്മാ വായിട്ടും യോശുവാ സൽ –
ക്കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തി
ധർമ്മാധർമ്മ ജ്ഞാനമുണ്ടാക്കി നാട്ടിൽ
ശർമ്മാധിക്യം ചേർത്ത നേകാണ്ടു വാണു. 82

രാകാന്ദ്രശ്വേതമാം ചാരു കീർത്തി –
ക്കേകാലംബെ സ്ഥാനമപ്പുരുഷേന്ദ്രൻ
ലോകാവാസം സന്ത്യജിച്ചേവരേയും
ശോകാന്ധന്മാരാക്കിട്ടും നാളടുത്തു. 83

നേത്രം മങ്ങി കണ്ണുനീർ തൂകി, മുറവും
ഗാത്രം വാടി, തന്മുഖാഭിഖ്യ നിങ്ങി;
ഗോത്രശ്രേഷ്ഠക്കൂട്ടമന്നാളിലോരോ –
മാത്രയ്ക്കും നിശ്വാസമോടോടിവന്നു. 84

എല്ലാരേയും നോക്കിയിട്ടീശ നൻപോ –
ടെല്ലാനാളും ചെയ്തു പോരും സഹായം
എല്ലാമോർപ്പിച്ചേവമെന്നും നടപ്പാൻ
ചൊല്ലാനോരാ യോശുവാ മന്ദമോതി. 85

ക്ഷേമം മേന്മേലേവനും ചേരുമാറ –
ക്ഷാമം യത്നം ചെയ്തുകൊണ്ടാവസിച്ചാൽ
ഓമൽ ശ്രീതൻ രംഗമാം നാടിതെന്നും
പ്രേമം പൂണ്ട പ്പൂജ്യപാദൻ കഥിച്ചു. 86

തന്നാശിസ്സും പിൻപവർക്കാ വരിഷ്ഠൻ
നന്നായേകി പ്രീതനാ യന്തരിച്ചു;
സന്നാഹത്തോടേവരും കണ്ണുനീരൊ
ത്തൊന്നായ് ചേർന്നാ മെയ്യുടൻ സംസ്കരിച്ചു. 87

സൂരിശ്രേഷ്ഠൻ യോശുവാ തൻ വചസ്സും –
ത്താരിൽ പേർത്ത കീർത്തിയേറും ജനൗഘം
പാരിച്ചെത്തും ഭക്തി പൂണ്ടോർത്തുകൊണ്ട –
പ്പാരിൽ പിന്നെ ക്ഷേമമോടാ വസിച്ചു. 88

എന്നും തമ്മിൽ പ്രേമമാർന്നിട്ടൊരുള്ളായ്
നിന്നും കൊണ്ടക്കൂട്ടർ യത്നിക്കുലം
പൊന്നും ധ്യാന്യശ്രേണിയും നാട്ടുമെങ്ങും
മിന്നുന്നോരു കീർത്തിയും നേടി മേന്മേൽ. 89

വിത്തംമൂലം ഗർവ്വമാർന്നോട്ടുപേർ ദൂർ –
വൃത്തന്മാരായ് ത്തിന്മ ചെയ്‌വാൻ തുടങ്ങി;
ചിത്തം മങ്ങിക്കെല്ലകത്തററക്കൂട്ടം
മത്തന്മാരാം ദുഷ്ടരെ പ്പിന്തുടന്നു. 90

ദ്വേഷം ദേവന്നേററ മുണ്ടാക്കുമാറ –
ബ്ഭോഷന്മാരൊ ത്തന്ധരായ് വിഗ്രഹത്തെ
തോഷം പൂണ്ടുണ്ടാക്കിവച്ചിട്ടു ധൂപം
ഘോഷംകൂട്ടിക്കാട്ടി വന്ദിച്ചുപിന്നെ. 91

ക്രൌര്യം തിങ്ങും ദുഷ്ടരാൽ തൻ ജനത്തിൻ
കാര്യം തീരെ ത്താഗമാറായനേരം
വീര്യം കൂട്ടും ദേവനസ്സഞ്ചയത്തെ –
സ്സീര്യഷ്ണാപാലന്റെ ദാസ്യത്തിലാക്കി: 92

നാടെല്ലാമസ്സീര്യരെത്തിപ്പിടിച്ചും
വീടെല്ലാം മുക്കോട്ടു കുത്തിക്കവന്നും
കേടെപ്പേക്കും പാരമുണ്ടാക്കമൂലം
കാടെങ്ങും പോയ് പാർത്തു സാധുക്കളായോർ. 93

സാതം, ദ്രവ്യം, കീർത്തി നാടെന്നിതെല്ലാം
സ്ഥിതദ്വേഷം പൂണ്ട ദുഷ്ടക്കൊഴിഞ്ഞും
സ്വാതന്ത്ര്യം പോയ് ദാസരായും ജനനൂഷ്യം
ഭീതന്മാരായെപ്പൊഴും കേണുവാണു. 94

സർവ്വസ്വത്തും വൈരികൾ ക്കായതോടേ
ഗർവ്വംപോയെല്ലാവരും ലജ്ജ ചേന്നും
പർവ്വം ബന്ധം വിട്ടു പോകുംപ്രകാരം
നിർവ്വണ്ണം മാൽ പൂണ്ടു മേറെ ക്കുഴങ്ങി. 95

മുഷ്ക്കാണ്ടിട്ടും ശത്രുപക്ഷത്തിലുള്ളോർ
നിഷ്ക്കാരുണ്യം ചൊല്ലു മാക്ഷേപവാക്യം
ശുഷ്ക്കാസ്ത്രത്തോടജ്ജനം കേട്ടജസ്രം
ദുഷ്ക്കാലത്തെ ച്ചിന്തചെയ്തുശ്രുതുകി. 96

എട്ടാണ്ടിസ്രായേൽ ജനക്കൂട്ടമാക്കം –
ഒട്ടാശ്വാസം തെല്ലുമുണ്ടായിടാതെ
ദുഷ്ടാം സീര്യക്ഷോണിപാലന്റെ കീഴിൽ –
പെട്ടാധിക്കാവാസമായി ക്കഴിഞ്ഞു 97

മററും ദേഷംകൊണ്ടു ശത്രുക്കൾ ദൈന്യം
ചെററും തേടാതല്ലൽ ചേർക്കുന്നതുലം
പററും നാശം കണ്ടു മററാശ വേരോ –
ടററുള്ളോരക്കൂട്ടമീവണ്ണമോതി. 98

"കഷ്ടം! കഷ്ടം! ദേവനപ്രീതി ചേർത്തി –
ദുഷ്ടക്കൂട്ടം ദുഷ്കൃതം ചെയ്തുലം
നഷ്ടപ്പെട്ടാനല്ലെഴും ഭവ്യമെല്ലാം
കഷ്ടപ്പാടും ദാസ്യവും വന്നുചേർന്നു. 99

"ഈടാളുന്നോരീശ്വരൻ തൻ സഹായം
കൂടതീമാൽ തീരുകില്ലാകയാൽ നാം
പാടാകുംപോലിന്നു ദൈവപ്രസാദം
നേടാനങ്ങെപ്പൊൽപദം കൂപ്പിടേണം. 100

"പാപത്തിന്മേൽ ദേഷമായീശനോടും –
ത്താപം കൈക്കൊണ്ടർത്ഥനംചെയ്യുവാരെ
കോപം നീക്കി പ്രീതിപൂർവ്വം കടാക്ഷി –
ച്ചാപത്താകെ ത്തീർത്തിടും ദൈവമെന്നും.", 101

എന്നിസ്രായേൽ ഗോത്രജന്മാരശേഷം
ചിന്നിച്ചോരും കണ്ണുനീരൊത്തു ചൊല്ലി
കുന്നിച്ചെത്തും മാലൊഴിച്ചീടുവാനാ –
യൊന്നിച്ചീശൻ തൻ പദാബ്ജം ഭജിച്ചു. 102

തെല്ലാക്കൂട്ടത്തോടു കൂറായി ദേവൻ
ചൊല്ലാന്നോരൊത്താനിയേൽ' മൂലമപ്പോൾ
മല്ലാണ്ടീടും സീയ്യരെ ക്ഷിപ്രമോടി –
ച്ചെല്ലാവക്കും നല്ലകാലം വരുത്തി. 103

യുദ്ധായാസം പോക്കുവാൻ നോക്കിടാതെ –
ശ്ശുദ്ധാത്മാവൊത്താനിയേ ലീശവാക്കാൽ
വൃദ്ധാഗ്ര്യന്മാരൊത്തു നാടെങ്ങുമെത്തി –
ച്ചുദ്ധാമക്ഷം വിഗ്രഹൗഘം തകർത്തു. 104

കാവിൻകൂട്ടം സർവ്വവും ചുട്ടഴിച്ചു –
ബ്ഭൂവിൽ ബിംബാരാധനം നാസ്തിയാക്കി;
ആ വിഖ്യാതൻ പുണ്യവാനീശപാദം
സേവിപ്പാനെല്ലാവരോടും കഴിച്ചു. 105

സ്വാന്തം നിറി ത്തന്നുപാന്തത്തിലെത്തും
താന്തന്മാരിൽ കുറെഴും ദേവനപ്പോൾ
ഭ്രാന്തക്കൊപ്പം ചെയ്ത തെറേറാത്തു ലജ്ജാ –
ക്രാന്തന്മാരാ യേവരും നന്ദിചൊല്ലി. 106

"തുച്ഛാനന്ദം മാത്ര മിച്ഛിച്ചു മേലിൽ
സ്വശ്ചാത്മാ വിശന്നണയ്ക്കില്ലനിഷ്ടം"
പശ്ചാത്താപം പൂണ്ടിവണ്ണം ജനൗഘം
നിശ്ചാഞ്ചല്യം സത്യവും ചെയ്തു പിന്നെ. 107

വേണ്ടുമ്പോലൊ ത്താനിയേൽ ദൈഥ്യമുള്ളിൽ
പൂണ്ടുത്സാഹം ചെയ്തുയാ ലക്കനാനിൽ
വീണ്ടും ക്ഷേമം പുഷ്ടിയായ് നാലുപത്താ –
മാണ്ടുന്നേഷത്തോടു നാട്ടാർ വസിച്ചു. 108

ശ്രീമാനാമൊ ത്താനിയേൽ നാമമായോ –
രാ മാന്ത്യേന്ദ്രൻ പാരുപേക്ഷിച്ചശേഷം
സാമാന്യത്തിൽ കൂടിടും നന്ദികേടാൽ
ഭിമാബദ്ധക്കണ്ടില ജ്ജാതിവീണു. 109

നാശം ചേർക്കാൻ വിഗ്രഹം തീർത്തനേകം
ദേശക്കാരെപ്പോലെ കാവും വളർത്തി
ആശയ്ക്കൊ ത്താരാധനം ചെയ്തു വല്ലാ –
തീശന്നുള്ളിൽ കോപമുണ്ടാക്കി വീണ്ടും. 110

ജ്ഞാനാന്ധ്യം മൂലമുൽകൃഷ്ടമാകും
പ്രജ്ഞാദീപം വന്ധ്യമാക്കും ജനത്തിൽ
സുജ്ഞാനത്തെ ച്ചേർക്കുവാൻ വൈരികൾക്കായ്
വിജ്ഞാധാരം ദൈവ മൻപററു വിററു. 111

ദ്വേഷം പണ്ടേയുള്ള മോവാബു മന്നൻ
ദോഷം ചേർക്കാനക്കനാൻ നാട്ടിലെത്തി
രോഷത്തോടും സംഗരം ചെയ്തു, വെന്ന –
ബ്ഭോഷന്മാരെത്തന്റെ ദാസ്യത്തിലാക്കി. 112

ദുഷ്ടന്മാരായുള്ള മോവോബുകാര –
പ്പുഷ്ടശ്രീ തൻ രംഗമാകും കനാനിൽ
സ്പഷ്ടം പാടെ കൊള്ളയിട്ടുള്ളതെല്ലാം
കഷ്ടപ്പാടേവർക്കുമേകി ക്കവർന്നു. 113

ജനുക്കൂട്ടംപോലെ കുറിട്ടു മാററാ -
രുന്നും തമ്മിൽ നിർദ്ദയം ചേക്കുലം -
നൊന്നുള്ളോരാ മെയ്യു മായന്തരംഗ,
വെന്നും കൊണ്ടാനാട്ടുകാർ നാൾ കഴിച്ചു. 114

വങ്കൻ മോവാബിശനി രൊൻപതാണ്ടാ -
രങ്കത്താടൊ ത്തുഴിയം ചെയ്തു ശേഷം
പങ്കം ദേഷിച്ചജ്ജനശ്രേണി വിതാ -
ശങ്കം കെഞ്ചി ദൈവ പാദത്തിലെത്തി. 115

ക്ലേശം തേടും ദാസരിൽ പ്രീതനായി -
ട്ടീശൻ പുണ്യദ്രശാക 'നാവോദു' ലം
നാശം മോവാബിൻ നരേന്ദ്രന്നണച്ചു -
ദേശത്തെങ്ങും ഭാവുകം ചേർത്തു വീണ്ടും. 116

ഗ്രാമം തോറും സഞ്ചരിച്ചിട്ടു ബിംബ -
സ്തോമം ധൂളിപ്രായമാക്കി ജനത്തെ
സാമം ലം നല്ല മാർഗ്ഗത്തിലാക്കി -
ക്ഷേമത്തോടാ വോദു പാലിച്ചു പിന്നെ. 117

നാതത്തോടൊത്തെൺപതാണ്ടിപ്രകാരം
വീതക്ലേശം വാണപിൻപജ്ജനൗഘം
ചൈതന്യം പോയ് ബിംബസവയ്ക്കൊരുങ്ങി -
സ്വാതന്ത്ര്യത്തെപ്പിന്നെയും നഷ്ടമാക്കി. 118

ഖേദംചേർന്നാൽ പേടിയോടീശചരൻ തൻ
പാദം പററിദൈവവാക്കാദരിച്ചും
മോദം വന്നാൽ നന്ദികേടോടതെല്ലാം
ഭേദംചെയ്തും പോക്കിനാളജ്ജനൗഘം. 119

ബാറാക്കു, യ്ഫൻ ജേദയോൻ, തോല, യായീർ,
കുറാളംയെപ്ത്ത്സ്സു, കെല്ലാൻ്സാംസോൻ,
വോറാമട്ടഞ്ചാംകളും നല്ലവക്കൊ -
ട്ടേറാൻ യത്നംചെയ്തു കാലാന്തരത്തിൽ. 120

വൈരിക്കുനം പേത്തണച്ചജ്ജനത്തിൽ
ഭൂരിക്ഷമം പോററുമാ വിശ്രുതന്മാർ
പാരിൽ സൈവരം വാണനാളേവരും ഹ -
ത്താരിൽ ദൈവധ്യാനമോടാവസിച്ചു. 121

ഘോരാപായം വൈരികൾക്കേകിയോരാ —
വീരഗ്രന്മാരന്തരിക്കുന്നനേരം
നേരാം മാർഗ്ഗംവിട്ടു കൂട്ടം വിപത്തിൻ—
വേരാം ബിംബാരാധനത്തിന്നൊരുങ്ങി. 122

തെററിൽപെട്ടും പിന്നെയും ദൈവപാദം
പററിച്ചേർന്നും ചിത്തദാർഢ്യംസമൂലം
അററിസ്രായേൽ പുത്രരെല്ലാം സപവിത്രം
വിററിമട്ടാണെട്ടുനേകം കഴിച്ചു. 123

"മേലിൽഭൂപൻ മൂലമിനാടശേഷം
പാലിച്ചെന്നാൽ ശത്രുശല്യം ശമിക്കും,
ചേലിൽചേരും ഭവ്യ"മെന്നജ്ഞനത്തിൻ
മൗലിക്കുള്ളിൽ പിൻപുമോഹം കടന്നു. 124

ബാധിച്ചിടാനെത്തുവോരേവരേയും
രോധിച്ചിടാൻ യോഗ്യനായുള്ളൊരാളെ
ശോധിച്ചീശൻ ഭൂപനായേകി വേഗം
സാധിപ്പിച്ചാനജ്ഞനത്തിന്നഭീഷ്ടം. 125

ഓജസ്സേറും തുണ്ഡ, മൻപൊത്തനേത്രം
തേജസ്സോലും ദേഹ, മുൽകൃഷ്ടശീലം
വ്യാജം ചേരാവാക്കിതോരോന്നു മന്നാ —
രാജശ്രേഷ്ഠന്നുള്ള ചിഹ്നങ്ങളായി. 126

ശൂരൻ ശാവോലെന്നു പേരുല്ലസിക്കും
വീരഭൂപൻ വേഗമാനാടശേഷം
ക്രൂരന്മാരാം ദേഷികൾക്കന്തമേകി—
സൈപരം പാലിച്ചിടുവാനുദ്യമിച്ചു. 127

മാന്യൻ ഭൂവിൻവല്ലഭൻ സത്വരം സം—
മാന്യന്മാരാം വീരരെച്ചേർത്തു നന്നായ്
സൈന്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചരാതിവ്രജത്തെ
ദൈന്യം തെല്ലും തേടിടാതാക്രമിച്ചു. 128

ഊററംകൂട്ടും ഭൂമിപാലൻെറ സൈന്യം
ചീററം പൂണ്ടായോധനം ചെയ്തനേരം
തോററന്ധന്മാർ പോലെ ശത്രുക്കളെല്ലാ—
മേററം മാലൊത്തോടിനാർ നാലുപാടും. 129

ഫിലിസ്ത്യനാട്ടാരിതു കേട്ടു കോപമു-
ജ്വലിച്ചു പോരിന്നു കനാനിലെത്തിനാർ
ബലിഷ്ഠനാകും നൃപനുഗ്രഗണത്തൊടും
ചലിച്ചിടാതേറ്റു ജയിച്ചുസത്വരം. 130

അമലേച്ഛിതരൊടു മേവം
സമരം സരസം നടത്തിനരപാലൻ
അമളിപിണച്ചു ജയിച്ച-
ക്ഷമയെക്കാത്തിൻപമോടു നിവസിച്ചു. 131

പത്താം സർഗ്ഗം.

ദാവീദ്– ഗൊലിയാത്തിനെ കൊല്ലുന്നു– ശാവോലിനു ദാവീദിനോടുണ്ടായ വിരോധം– ശാവോലിന്റെ മരണം– ദാവീദ് രാജാവായിത്തീരുന്നു- അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം– ദാവീദിന്റെ അകൃത്യം– പുത്രനായ അബ്ശലോമിന്റെ ദോഹാദ്യമം– ദാവീദ് ദേവാലയം പണിയിക്കുന്നതിനു ഒരുമ്പെടുകയും ദൈവം വിരോധിക്കയും ചെയ്യുന്നു– ദാവീദിന്റെ മരണം– ശലോമോൻ രാജാവായിത്തീരുന്നു– ശലോമോന്റെ സാമർത്ഥ്യവും പ്രബല്യവും– ദേവാലയം പണിയിക്കുന്നു– പ്രതിഷ്ഠ– ശലോമോനു നേരിട്ട അനർത്ഥം– മരണം– രാജ്യം ഇസ്രായേൽരാജ്യം, യൂദരാജ്യം, ഇങ്ങനെ രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെടുന്നു.

വിമതാന്തകനാം ശാവോൽ
സമകൾ കുറച്ചിപ്പടിക്കുവാനുപ്പോൾ
ദമമററിശാജ്ഞ കളു-
ക്രമമായ് നിരസിച്ചുചെയ്തു ദുഷ്കൃത്യം. 1

അതിയായവനെ വെറുത്ത-
ക്ഷിതി ദാവീദിനു നല്കുവാനിശൻ
മതിയിലുറച്ചുടനവനി-
പതിയായാഭിഷേകവും കഴിപ്പിച്ചു. 2

കോപം ദേവനു ശാവോൽ
ഭൂപനിലീവണ്ണമുണ്ടുവിച്ചപ്പോൾ
പാപരതൻ സാത്താനും
താപമവന്നേകുവാനൊരുമ്പെട്ടു. 3

പതിവായപ്പോളധിപനു
മതിവൈകല്യം ഭവിച്ചു വിഷമിച്ചു
അതിനുപശാന്തി വരുത്താ -
നതിവേഗം ചെയ്തു യത്നമെല്ലാരും. 4

ഒടുവിൽ ക്ഷിതിപനു വിനാ -
പടുവാം ദാവിദു തൻെറ വായനയാൽ
കൊടുതായണയുന്നോര -
ക്കെടുതി ശമിയ്ക്കുന്നതിനു സംഗതിയായ്. 5

ഗദമാം മുകിലകലുകയാൽ
വദനമിനൻ പോൽ തെളിഞ്ഞു നരനാഥൻ
തദനുനിതാന്തം നിർമ്മല -
ഹൃദയൻ ദാവിദിനേകി സമ്മാനം. 6

അല്ലലിവണ്ണം മേലും
വല്ലതുമണയുന്നപക്ഷമതു നീക്കാൻ
നല്ലവനാമവനെബ്ഭ -
വല്ലഭനഥനോടൊത്തു പാൎപ്പിച്ചു. 7

ബലിയും ധീരനുമാകും
ഗൊലിയാത്തിൻ കീഴിലായിടത്താനാൾ
വലിയ ഫിലിസ്ത്യനുസൈന്യാ -
വലിഗവ്വം പൂണ്ടുവന്നു പോരിന്നായ്. 8

അവരെ മടക്കാൻ ശാവോ -
ലവനിപനും വിട്ടു തൻെറ സേനകളെ
അവരിതുകൂട്ടരുമൊത്തോ -
രവസരവും നോക്കി വാണു രണഭൂവിൽ. 9

ഒരുവനവനു പരാജയ -
മരുളുന്നതിനായ് തനിച്ചുചെന്നിടാൻ
വിരുതു വിളങ്ങും ഗൊലിയാ -
ത്തുരുദപ്പം പൂണ്ടു ചെല്ലുമെന്നാളും. 10

ഹതമാനസരിസരായേൽ
സുതരിദുർഭാഷണങ്ങൾ കേട്ടിട്ടും
മുതരാം നോക്കുകിലെന്നോ -
ത്തതറിഞ്ഞില്ലെന്നപോലെ നാൾപോക്കി. 11

ഗൊലിയാത്തനുദിനമിങ്ങനെ
കലിതമദം ചൊല്ലിടുന്ന ഭീഷണിയാൽ
ചലിതാശയനായ് സേനാ -
വലിയാടവനിശനേവമരുൾ ചെയ്തു. 12

"അന്തം ഗൊലിയാത്തിനുടൻ
സ്വന്തം കൈകൊണ്ടു ചേർക്കുമാളിനു ഞാൻ
പന്തയമായ് വിരുതുകളും
ചന്തമെഴും പുത്രിയെയുമേകിടാം." 13

നരവരവാഗ്ദാനം ജന -
നിരശരിയാകേട്ടു വേഗമെന്നിട്ടും
കരളിലനാരതമെരിയും
മരണഭയം കൊണ്ടു മൗനമൊടുമേവി. 14

ഒരു ദിവസം ഗൊലിയാത്തിൻ
പരുഷതകൂട്ടുന്നവാക്യമൊട്ടെല്ലാം
നിരുപമനാം ദാവിദു -
ള്ളുരുകവതിന്നൊപ്പമല്ലലൊടു കേട്ടു. 15

വിമതോദന്തമറിഞ്ഞ -
സ്സമയം ദാവിദു ധൈര്യമൊടു ചൊല്ലി
വിമലന്മാർക്കഴൽ ചേർത്ത -
ക്രമമാഹം ദുഷ്ടനന്തകമേകും ഞാൻ. 16

ഇതു ദാവിദിൻ പൂർവ്വജ -
രതുലം ഭീപൂണ്ടുകേട്ടു ശാസിച്ചു;
പൊതുവിലറിഞ്ഞാവചനം
കുതുകസമേതം ഗ്രഹിച്ചുനരപതിയും. 17

അരികിലണച്ചതു ഭൂപൻ
ശരിയായ് ദാവിദിനോടു ചോദിച്ചു;
"അരിവര നന്തുണച്ചിഹ
തിരിയെ വരാ"മെന്നു മന്ദമവനോതി. 18

വടിവെഴുമായുധമരി തൻ
മുടിവു വരുത്തുംപടിക്കെട്ടുകാതെ
വടിയും കവണിയുമായി-
ത്തടിതി പുറപ്പെട്ടു ചിത്രചരിതനവൻ. 19

സുന്ദരനാമീസായീ-
നന്ദനനരികത്തു ചെന്നടുത്തപ്പോൾ
മന്ദംനോക്കി ഫിലിസ്ത്യൻ
നിന്ദ കലർന്നിപ്രകാരമുരചെയ്തു. 20

"പട്ടിക്കൊത്തിന്നെന്നെ-
ക്കൊട്ടിട്ടുണ്ടത്തിനാലൊടുക്കാനോ?
കുട്ടിപ്രായം മുഴുവൻ
വിട്ടിട്ടില്ലാത്ത നീ സമാഗതനായ്. 21

"അടരിലിവൻ നിന്നെവധി-
ച്ചുടലേകും പക്ഷികൾക്കശിപ്പാനായ്;
പിടയാതുള്ളായതിനേതും
തടവുണ്ടാകില്ലവേണ്ട സന്ദേഹം" 22

നിർഭരഗർവ്വത്തോടു!-
ദുർഭഗനേവം കഥിച്ചടുക്കുമ്പോൾ
നിർഭയമിസായിക്കെഴു-
മർഭകനും മന്ദഹാസമൊടു ചൊല്ലി. 23

"ആയോധനലോലുപനാം
നീയോനിശിതാസിയോടുകൂടിയവൻ;
പേയോതിടുന്നൊരു നിൻ
വായോ പാപം നിറഞ്ഞ പാതാളം. 24

"പക്ഷം പൂണ്ടഖിലേശൻ
രക്ഷതെളിഞ്ഞേകുമെന്നുറപ്പോടും
ഇക്ഷണമായുധമില്ലാ-
തക്ഷമനാം നിൻ സമീപമിവനെത്തി 25

"ദ്വേഷംകൊണ്ടതിവേലം
ദൂഷണമോതുന്ന നിന്റെ ഗളനാളം
ഈഷൽ സംശയമെന്ന്യേ
തോഷം കൈക്കൊണ്ടു ഞാനറുത്തീടും." 26

ഇത്തരമവനോതുമ്പോ-
ളുത്തരമെന്ന്യേ ഫിലിസ്ത്യസേനാപൻ
മത്തഗജശ്രേഷ്ഠൻ പോൽ
ചിത്തമതിൽ കോപമോടു പാഞ്ഞെത്തി. 27

ഒരുശിലകവണിയിലേററി –
പ്പുരുവാ മഹിതൻെറ നെററിലാക്കാക്കി
വിരുതൻ ദാവീദിനെറ
ക്കരുതലൊടൊത്താഞ്ഞെറിഞ്ഞിതന്നേരം. 28

ചീററംകൂടിട്ടുപലം
മാററം തേടാതെ പാഞ്ഞു വേഗത്തിൽ
ഊററം മുററിയ ശത്രുവി –
ന്നേററംവിരിവാൻനെററി പൊടിയാക്കി. 29

അടിവെട്ടാലറേറാര –
ത്തടിപോലെ ഭയങ്കര സ്വരത്തോടും
കൊടിയശൗൻ ഗൊലിയാത്ത –
പ്പൊടിയിലുടൻ ബോധമററു നിപതിച്ചു. 30

സരഭസമേവനു മേററം
ദരമേകും ശത്രുവിൻെറ ഖഡ്ഗത്തെ
പരമൻ ദാവീദപ്പോൾ
കരളിൽ ധൃതിപൂണ്ടെടുത്തു കൈത്താരിൽ. 31

അടരിലരാതിഗണത്തി –
ന്നിടരധികം ചേർത്തതാകുമാ വാളാൽ
ഉടനഹിതൻെറ ശിരസ്സിൽ –
ക്കടവീയ്യം പൂണ്ടുരുത്തിതക്കുശലൻ. 32

മനമേററമുലഞ്ഞാത്ത –
സ്വനമോടുതിരിച്ചുപാഞ്ഞുരിപു സൈന്യം;
അനഘന്മാരിസറായേൽ –
ത്തനയരമന്ദം മുഴക്കിജയഘോഷം. 33

കൂട്ടംരയമൊടു പിന്നീ –
ടോടുന്നവരെത്തുടർന്നിതക്കൃതികൾ
പാടുള്ള പടിയെല്ലാപ്പം
കേട്ടുപൊട്ടത്തിത്തിരിച്ചു വിരുതോടും. 34

പരിഹാരം കാണാഞ്ഞുരു –
പരിതാപം പൂണ്ടുഴന്ന നരപാലൻ
പരിതോഷത്തോടഥതൻ –
പരിവാരംചേർന്നു മന്ദമെഴുന്നെള്ളി. 35

ഇഭസമനാമരിയെ വധി-
ച്ചഭയം നാട്ടി നണച്ച പുരുഷവരൻ
സുഭഗൻ ദാവീദതുല -
പ്രഭയാടും മന്നവൻെറ കൂടെപ്പൊയ്. 36

ഒരുമിച്ചവരെപ്പരും
തെരുവിത തെളിവാടു ചെന്നുചേർന്നപ്പോൾ
തരുണികളെല്ലാമിവരുടെ
വിരുതാമൽ ഗാനരൂപമായ് പാടി. 37

ക്ഷിതിപതിയെക്കാളപ്പോൾ
സ്തുതി ദാവീദിന്നു ചേർത്തുപാടുകയാൽ
മതിയിൽപ്പകയുമസൂയയു -
മതിമാത്രം ചേർന്നു മന്നനഴലുണ്ടായ്. 38

സ്ഥായി വെടിഞ്ഞാർത്തു നൃപൻ
"ഹായി! മഹാരോഷമാണു മമവിജയം;
ആയിരമിയിവനും പതി-
നായിര മവനും പകർത്തു മാനിനിമാർ. 39

"തിറമേറും ദാവീദിനു
കുറവിപ്പാളൊന്നു മാത്രമാണോർത്താൽ;
പുറകേ നാടിതുമായാൽ
പറയാനില്ലായതും വിശേഷംതാൻ. 40

"വല്ലവിധത്തിലുമിവനെ -
ക്കൊല്ലണമെടനായതാണു കർത്തവ്യം;
തെല്ലുനുകമ്പകലർന്നാൽ
ചില്ലറയല്ലാതനർത്ഥമെന്നിടും." 41

എന്നകമേ നിരൂപിച്ചതു
മന്നവനൊട്ടും വെളിക്കു കാട്ടാതെ
തന്നരികത്തു ദാവീ -
ദിന്നതിയായുള്ള മാന്യപദമേകി. 42

നരപതി നിജ വാ ദാനം
തരസാ പഴാക്കിടാതെ പാലിപ്പാൻ
വിരസതമൊട്ടും സുതയെ
പ്പരമൻ ദാവീദിനേകി വല്ലഭയായ്. 43

ഭ്രമണവാമ്പൻെറ സുതൻ
സാമർത്ഥ്യം കൂടിടുന്ന യോനാഥാൻ
ആ മഹിതൻ ദാവിദിൽ
പ്രേമഭരം പൂണ്ടു തൻ സഖാവാക്കി. 44

കൃതി ദാവിദിനു പിന്നെ
ക്ഷതി ചേർപ്പാൻ ചെയ്യുയത്ന മവനീശൻ
അതിയാ യൻപു കലന്ന-
ച്ചതി പാടേ പാഴിലാക്കി സർവ്വേശൻ. 45

നയവാരിധിയാം യൂദാ-
ന്വയമണി ദാവിദി ലിശനെന്നാളും
ദയ ചൊരിയുകയാ ലധികം
ജയമൊടവൻ തെററി മാറി നിവസിച്ചു. 46

നരവര നന്തമണയുമ്പോൾ
തരമട്ടാവീദിനെത്തി ചില സമയം;
വരപൂരിത നവനപ്പോൾ
കരമതിനായിട്ടയത്തിയില്ലൊട്ടും. 47

പോരിനു പിൻപു ഫിലസ്തിയർ
നേരിട്ടതു കണ്ടടുത്തെത്തിത്തപ്പോൾ
പാരിൻപതി ശാവോലും
പേരിയലും പുത്രരും ഹതന്മാരായ്. 48

ഭ്രനാഥനു മുത്തമനാം
യോനാഥാനും മരിച്ചതറിയുകയാൽ
പീനാധിയൊടും ദാവീ-
ദാനാൾ മുഴുവൻ കരഞ്ഞു വിലപിച്ചു. 49

ശ്രീ ദാവിദുടനേ തൻ
യൂദാഗോത്രത്തിനുള്ള നേതൃത്വം
ആദാനം ചെയ്തുഥ സം-
മോദാന്വിത മാവസിച്ചു ഹെബ്രോനിൽ. 50

മൃതനാ മവനീപതി തൻ
സുതനി സ്ബോസെത്തി നാശ്ര ഭൂപതിത്വം
ഇതര കുലോത്ഭവരുടെ സം-
മതമൊടു സേനാനി നൽകി വാഴിച്ചു. 51

മതിബല മേറേറാരവനും
ക്ഷതി പററുക കൊണ്ടു ഗോത്രമൊക്കയ്ക്കും
കൃതിയാം ദാവിദവനീ -
പതിയായിത്തീന്നു വാണു നാടെല്ലാം. 52

ചുററിലുമുള്ള വിരോധം
മുററിട്ടു മധിപക്കശേഷ മവസാനം
പററിച്ചുടനേ മാററാൻ
മററില്ലാതാ നരേന്ദ്രമണി വാണു. 53

ക്രൂരം നയവും ദയയും
പേരും ദാവിദു മേദിനീ രമണൻ
യേരുശലേമെന്നു മഹ -
സ്സേറും നഗരത്തിലാക്കി നിജവാസം. 54

അരികത്തണവോനിൻ
പെരികെ ച്ചേക്കുന്ന ഗോപുരരത്നങ്ങൾ
പരിശോഭിക്കും വിധമ -
ല്ലുരയിൽ പണിയിച്ചു വിജ്ഞനായ നൃപൻ. 55

അഭ്രപഥത്തിൽ ശിഷ്ടം
വിഭ്രമമൊടു നീട്ടിടുന്ന സൗധങ്ങൾ
ശ്രീയശസ്വി നരേന്ദ്രന -
ദ്ഭുതം തീർപ്പിച്ചതവിടെ വരിവരിയായ്. 56

കോട്ടകളും മതിലുകളും
കോട്ടം കൂടാതെയുള്ള തെരുവുകളും
രോട്ടങ്ങളു മൊക്കസ്സിൻ -
കൂട്ടവുമ ബ്ഭൂമിജാനി പണിയിച്ചു. 57

ബലവാൻ നരപതി സീയോൻ
മലയതി ലീശൻെറ ദിവ്യകൂടാരം
നലമിയലും പെട്ടിയുമായ്
പലഘോഷം ചേത്തണച്ചു പൂജിച്ചു. 58

സകലേശാജ്ഞകളെല്ലാ -
മകതാരിൽ ചെ ഭക്തിപൂണ്ടുകാത്തിടാൻ
സകലരൊട്ടും ശരിയായി -
ട്ടകലൂക്ഷമതി ഭ്രമിപൻ പ്രമാണിച്ചു. 59

നിർമ്മലനാം ദാവീദിൻ
ധർമ്മരതിയുള്ള കുലിപോലെങ്ങും
ശർമ്മമുദിക്കിലുമതിനാൽ
ഉർമ്മദമാർക്കം ജനിച്ചതില്ലേതും. 60

അധിപതിതൻ കരുണയു മം -
ബുധിപോലുള്ളൊരു ബുദ്ധിയുടെവായ്പും
സുധികളുശേഷവുമത്ഭുത -
മധികം കൈക്കൊണ്ടു കണ്ടുകൊണ്ടോടി. 61

ധരണിപാലനു പിൻപൊരു
പരമാനിനിയിൽ ദുരാശയേറിട്ടു ;
മരണ മനന്തര മവളുടെ
വരനെത്തിടുന്നതിന്നു മിടയാക്കി. 62

പാപം ചെയ്ത നിമിത്തം
ഭൂപനൊടീശൻ കയർത്തു ശാസിച്ചു ;
താപവുമധികം ഭയവും
വേപഥുവും പൂണ്ടവൻ വിഷാദിച്ചു. 63

പിഴയെ വെറുത്തീശ്വരനുടെ
കഴൽ കുമ്പിട്ടാവിശാലമതി നൃവരൻ
അഴലൊടു പിന്നെക്കണ്ണീർ
മഴപോലെ ചൊരിഞ്ഞിരുന്നു മേന്മേലും 64

അനുതാപത്താലീശ്വര —
നനുകൂലപ്പെട്ടു വിണ്ടുമെന്നിട്ടും
അനുഭാവമകന്ന ധിപ -
ന്നനുഭവമായ് വന്നു പിൻപു പലനാശം. 65

നൃപസുതനാമബ്സാലോ —
മപമതി ചതിയായ് സ്വപൂർവ്വജന്നേകി
നൃപതിപദം നേടാൻ പിൻ -
പപനയ മവനന്ധനായ് പ്രവർത്തിച്ചു. 66

ഭടരെച്ചേർത്ത വനത്തിൽ -
ക്കടുബലമോടും പിടിച്ചു നൃപസദനം ;
ഇടരൊടു നൃവരൻ ദാവീ -
ദുടനധികം പേടിപൂണ്ടൊളിച്ചോടി. 67

കാതരമതിയായ് ഭൂമിപ -
നാതങ്കം പൂണ്ടുപായ കാനനട
താത നുപായം ചേക്കാൻ
വിതനയം പുത്രനെത്തിനാൻ പിറകേ. 68

ഉദനു നടന്നരണത്തിൽ
ക്കദനം ചേർന്നന്തരിച്ചിതഖ്സാലോം
സദനം പുക്കഥ വാടിയ
വദനത്തോടും വസിച്ചു നരപാലൻ. 69

നയമെഴുമിശനെ നിത്യം
ഭയഭക്തിയൊടേവനും ഭജിച്ചിടാൻ
നിയമിച്ചൊരു പാവനമാ -
ലയമുണ്ടാക്കാനുറച്ചു പിൻപു നൃപൻ. 70

ദൈവത്തിൻ കല്പനയാൽ
പാവനനൊരു ദിർഘദർശി വന്നുടനേ
ക്ഷ്മാവരനാം ദാവീദിനാ -
ടീവണ്ണം നാഥചിത്തമറിയിച്ചു. 71

"ക്ഷോണിപ! ദേവനങ്കസ്ത്രം
വാണിടുവാനുള്ള ദിവ്യസദനത്തെ
ശോണിതമതിയായ് ചിന്തിയ
പാണികളാൽ നിരചിച്ചിടരുതിപ്പോൾ. 72

"അത്രയുമല്ലവിടത്തില -
മിത്രമദം തീർത്തോചിച്ചു നിൻപിറകേ
പുത്രൻ നൃപനാകുമ്പോൾ
ചിത്രതരം വാസമിശനുണ്ടാക്കും. 73

"തനയനു സമമാ നൃപനെ
മനതാരിൽ ചിന്തചെയ്തു സകലേശൻ
ദിനമനുനന്മകളേകേ -
ത്തനവരതം പോററുമേററമൻപോടും 74

"തന്നാജ്ഞകളോരോന്നും
നന്നായ് കേട്ടാ നൃപൻ നടന്നെന്നാൽ
ഇന്നാടിവിധമൊന്നാ -
യെന്നാളും തൻ സുഖക്കിരുന്നീടും." 75

ഈമട്ടവനിപതിയോ-
ടാമഹിതൻ ദിർഘദർശിയായ പുമാൻ
പ്രേമത്തോടി ശാജ്ഞക-
ളാ മന്ത്രിച്ചാദരേണഗതനായി. 76

ആശഫലിക്കാഞ്ഞതിനാ-
ലാശയതാരിന്നിളക്കമേശാതെ
ഈശനു കീഴ്പ്പെട്ടേളും
ക്ലേശംകൂടാതെ വാണു നരപാലൻ. 77

തനയനു പണിയിലെളുപ്പം
ദിനവും വരുമാറു മേദിനീ രമണൻ
കനകം മണികളിതെല്ലാ-
മനവധിയായ് സംഗ്രഹിച്ചു സൂക്ഷിച്ചു. 78

ചേലധികം ചേർത്ഥ ദേ-
വാലയ മുണ്ടാക്കിടേണ്ടതാമിടവും
ശ്രീലൻ വിശ്രുതനുർവ്വി-
പാലൻ മൂല്യം കൊടുത്തു വാങ്ങിച്ചു. 79

കൂതി ദാവീദഖിലേശ-
സ്തുതി പരമായുള്ള കീർത്തനസ്തോമം
മതിവച്ചു ചമച്ചവയെ-
പ്പതിവായ് പാടിപ്പരനു കനിവററി. 80

നരനായ് വരുമീശൻ തൻ
വരചരിതം ദിവ്യദൃഷ്ടിയാലപ്പോൾ
നരപതി കണ്ടവ കീർത്തന-
നിരയിൽ സ്സുരസം മറച്ചു വിവരിച്ചു. 81

ധരണീശൻ ദാവീദാ-
ദരപൂർവ്വം പുത്രനാം ശലോമോനെ
നരപതിയായ് വാഴിച്ചഥ
മരണം പ്രാപിച്ചു സമ്മദത്തോടും. 82

പതിനെട്ടാം വയസ്സിൽ-
ക്ഷിതി പതിയായ് വാഴ്കയേററ മൂദശീലൻ.
മതിമൻമൗലി ശലോമാ-
നെതിരററ നയത്തോടുഴി പാലിച്ചു. 83

"കരളിൽ നിനക്കാഗ്രഹമെ-
ന്നുരചെയ്യുതു തന്നിടാ" മിരിന്മണ്ണും
നരവരനോടൊരു ദിവസം
വരദൻ ദേവൻ കനിഞ്ഞു ചോദിച്ചു. 84

അവനത വത്സലനാകും
ഭുവനത്രയ നാഥനെ സ്തുതിച്ചപ്പോൾ
അവനിധവനാശങ്കാ-
ലവമേശാതിപ്രകാരമറിയിച്ചു. 85

"അവിടുന്നേറിയ ദയയോ-
ടിവിടത്തിൽ ചേത്തു പുഷ്ടിപരമേകി
അവിരത മിജ്ജന നിരയിൽ
ഭവികമിണക്കിപ്പുലത്തിട്ടുന്നു വിഭോ! 86

"അവരുടെ നേതാവാകാൻ
നവനൃപനായെന്നെയങ്ങു നിയമിച്ചു;
ഇവനറിവററ കിശോരൻ
ഭുവനപതേ! നന്മതിന്മതിരിയാത്തോൻ. 87

"തകരാറെന്നിയെ കാര്യം
സകലം ശരിയായ് നടത്തുവാനിപ്പോൾ
അകലുഷമറിവിയലുന്നോ-
രകമങ്ങുന്നി ജ്ജനത്തിനുമേണം." 88

ദക്ഷൻ ധരണിപതിതൻ
വക്ഷസ്സാകെ തണുക്കമാറപ്പോൾ
അക്ഷയഗുണനിധി ദൈവം
പക്ഷം പൂണ്ടിപ്രകാരമരുൾചെയ്തു. 89

"ജനമെല്ലാ മാശിക്കും
ധനവിജയാസ്സുഖങ്ങൾ നിയിപ്പോൾ
നിനയാതറിവേറീടും
മനമേകാനായിരുന്നതുത്തമമായ്. 90

"ഒരുമർത്ത്യനു മൊരുനാളിലു-
മരുളിടാതുള്ള ചാരുവിജ്ഞാനം
കരുണകലർന്നിന്നേരം
പുരുഷക്കണ്ണിയാംനിനക്കനാമേകാം. 91

"നയമിയലും നീ തെല്ലാ-
ശയമതിലിച്ചിടാതെയുള്ളവയാം
ജയവും ധനവും സുഖവും
ദയനിയതം പൂണ്ടു നാം നിനക്കരുളും." 92

ഈവിധമവനോടിശ്വര-
നാവിർമ്മോദം പറഞ്ഞുവാനേറിടു
ഭൂവിൻപതിയും പത്തുമ-
നാവിലഹൃദയം ഭരിച്ചു നാട്ടെല്ലാം. 93

പേരാർന്ന ശലോമോൻ
പാരാനന്ദം കലർന്നു വാഴുമ്പോൾ
തീരാതുള്ള വഴക്കൊ-
ന്നാ രാജാവിൻ വിധിക്കുവന്നെത്തി. 94

ഒരുനാൾ തുല്യപ്രായം
വരുമോരോ ബാലരോടുചേർന്നിരവിൽ
ഇരുവാമാക്ഷികളൊരുമി-
ച്ചൊരു സദനത്തിൽ കിടന്നുറങ്ങിമുദാ. 95

ലോപം വിട്ടെത്തിയതാം
സാപത്തിൽ ബോധമററമത്തുകയാൽ
സാപത്ന്യത്തിനപായം
താപംപെടുമാറണച്ചിതിലൊരുവൾ. 96

ഉടനതിദുസ്സഹമാമപ-
കടമിവൾ ബോധിച്ചെടുത്തു പുത്രശവം
ഇടരററരികിലുറങ്ങും
മടവാരി നടുക്കലെത്തി കരുതലൊടും. 97

നന്ദനശവമിവളാ സ-
ച്ഛന്ദമുറങ്ങിടുവോൾക്കടുത്താക്കി
മന്ദമെടുത്തിതു പിൻപ-
സ്സുന്ദരിയുടെ ജീവനുള്ള പൈതലിനെ. 98

താമസിപിന്നിടധികം
താമസിയാതറവിച്ചു മാർത്താണ്ഡൻ
സീമയകന്ന പടിക്ക-
സ്സീമന്തിനിമാരിടഞ്ഞു ശണ്ഠയുമായ്. 99

കലശലുടൻ കേട്ടവിടെ
പ്പലരുമ്മറിയുന്നതിന്നു വന്നെത്തി;
കലഹമൊരുക്കിടുവാനും
ഫലമില്ലാതേവരും പ്രയത്നിച്ചു. 100

"എന്മകനാണിവ"ന്നെന്ന –
ക്കന്മഷമറിയാതനാരി ചൊല്ലുമ്പോൾ
തിന്മപെട്ടുന്നവളുടനിതു
"നിന്മകനല്ലെന്നു" കള്ളമോതിട്ടും. 101

എള്ളുമുവും പഴുതില്ലാ –
തുള്ളതിവക്കൊന്നുപോലറിഞ്ഞിടാം;
തള്ളകളല്ലാതന്നാ –
പ്പിള്ളകളെത്തക്കവണ്ണമറിയില്ല. 102

കേട്ടവരെല്ലാമിങ്ങനെ
കേട്ടറിവില്ലെന്നു ചൊല്ലി വിസ്മിതരായ്;
കൂട്ടം കൂടി നിനച്ചി-
ക്കോട്ടം രിതിയല്ലെന്നു തിപ്പാക്കി. 103

ഇന്ന വല്ലാത്ത വഴക്കാ-
ണാവന്ദ്യൻ തൻവിധിക്കു വന്നതഹോ!
വൈവശ്യത്തൊടശേഷം
ക്ഷ്മാവരനോടോതി രണ്ടു നാരികളും. 104

സാക്ഷികളില്ലൊരുവരുമേ-
ണാക്ഷികളുള്ളോ വിവാദകക്ഷികളും;
ദാക്ഷിണ്യത്തൊടു തക്കമു-
പേക്ഷിപ്പതിനും മനസ്സുവക്കില്ല. 105

മതിവച്ചവരുടെ വാദം
ക്ഷിതിപതികേട്ടിട്ടിവണ്ണമരുൾചെയ്തു
"മതി, മതി, തക്കത്തിനു ഞാ-
നതിവേഗത്തിൽ കലാശമുണ്ടാക്കാം." 106

വിരുതെഴുമവനിപതി തൻ
വരുതിപ്പടി കൊണ്ടുവന്ന വാൾ പിന്നെ
ഒരു ഭടനേല്പിച്ചവനൊടു
പുരുതരശനയ്യം നടിച്ചു കല്പിച്ചു. 107

"കുണ്ടാമണ്ടിവഴക്കി-
ങ്ങുണ്ടാക്കാൻ മൂലമായ പൈതലിനെ
രണ്ടായ കീറിയ പിൻപവർ-
രണ്ടാൾക്കും നീ കൊടുക്ക വൈകാതെ." 108

പാരിച്ചുയരും രുജയാൽ
മാരിയ്ക്കൊപ്പം ചൊരിഞ്ഞു നേത്രജലം
പാരിൻപതിയോടതിലൊരു -
നാരി നമിച്ച ക്ഷണത്തിലറിയിച്ചു. 109

"അരുതേഭൂമിപതേ! കൊ-
ല്ലരുതേ! പിഴയററ കുഞ്ഞുപൈതലിനെ
വിരുതെഴുമങ്ങുന്നതിനെ-
ക്കരുണയൊടേകിടുകാ വധൂടിക്കായ്. 110

"വാദവുമല്ലം പോലും
ഖേദവുമില്ലിയവൾക്കു നൃപമൌലേ!
വേദന തെല്ലേശാതിതു
മോദമഭദ്രം കലന്നു വളരട്ടെ." 111

ദൃഷ്ടികളിൽ തെല്ലുജലം
കഷ്ടിച്ചു വരുത്തിട്ടു മററവളും
പുഷ്ടിയൊടകമേപൊങ്ങും
തുഷ്ടി മറച്ചോതി മന്നനോടപ്പോൾ. 112

"നന്നല്ലവളുടെ പക്ഷം
മന്നവനരുൾ ചെയ്യുവണ്ണമാകട്ടെ
എന്നല്ലുവഷളാണവ-
ളിന്നത്തു വാക്കു നാളെ മാററീടും. 113

"വേണ്ടാ കുഞ്ഞൊരുവൾക്കും
വീണ്ടാ വാദം പുലത്തുകയുമില്ല;
വേണ്ടാതനമിനിമേൽ പക
പൂണ്ടാരും കൂട്ടുവാനുമോത്തിടാ. 114

മൂതിശിശുവിനു ചേക്കരുതെ -
ന്നതിവേലം പീഡ പൂണ്ടു ചൊല്ലിയവൾ
അതിനെപ്പെററവളെന്ന -
ക്ഷിതിപനുറപ്പുതുവിച്ചിതന്നേരം. 115

അഴലാലുഴലുവൊരക്കാർ -
കുഴലിയ്ക്കുപ്പോൾ സമർത്ഥനവനീശൻ
പിഴതെല്ലേശാതേററവു
മഴകൊഴുകും കുട്ടിയെക്കൊടുപ്പിച്ചു . 116

ചഞ്ചലതവിട്ടു ശിശുവിൻ
പഞ്ചത്വത്തിന്നു സമ്മതിച്ചതിനാൽ
വഞ്ചിതിഭൂപനറിഞ്ഞാ-
വഞ്ചകിയെത്തക്കപോലെ ശാസിച്ചു .. 117

ഇതിനാലനുപമമാകും
ക്ഷിതിനേതാവിന്റെ ബുദ്ധിമാഹാത്മ്യം
അതിയാമദ്ഭുതമൊട്ടു ജന -
തതികളറിഞ്ഞേററവും പ്രശംസിച്ചു . 118

കളവിനൊരുമ്പെട്ടിട്ടുകി-
ലിളയുടെ പതികണ്ടു കൂട്ടുമെന്നപ്പോൾ
അളവില്ലാതൊരു ഭയമാ-
ക്കളമതിലുണ്ടായി വഞ്ചകക്കെല്ലാം . 119

ധരണിപതി പിൻപീശ്വര-
വരസദനം തക്കപോലെ പണിയിക്കാൻ
മരമിഷ്ടിക ശില യെന്നിവ
നിരവധിയത്നം കഴിച്ചുടുപ്പിച്ചു. 120

ജനകൻ ദാവീദതിനായ്
ധനമധികം കൂട്ടി വച്ചിരുന്നിട്ടും
അനവധി വിത്തം പിൻപി-
ജ്ജനപതിയും ബുദ്ധിപൂർവ്വമാർജ്ജിച്ചു . 121

കല്പനകേട്ടെത്തിയൊര-
ശ്ശില്പജ്ഞന്മാർ തുടങ്ങി പംനിഃവഗം;
നല്പതിവേലമിണക്കാൻ
തല്പരരായ് വേല ചെയ്തിതെല്ലോരും . 122

തനുവല്ലാത്ത മുഴുപ്പും
മിനുസവുമാത്തീശഗേഹമിവണ്ണം
അനുഭാവം വിലസിട്ടുമാ-
മനുജേശൻ പൂർത്തിയാക്കി വഴിപോലെ . 123

പണികളുശേഷം ധരണി-
യ്ക്കുണിയാംപടി തീർത്തശേഷമസ്സദനം
പണിയേറിടും കനകം
മണിഗണ മിവയാലലങ്കരിച്ചു നൃപൻ. 124

വിലസിടും വരപീഠം
പലതരമായുള്ള പാത്രമെന്നിവയെ
വിലയേറിയ തങ്കത്താ-
ലുലകിൻപതി വേണ്ടപോലെ പണിയിച്ചു. 125

പാടായിടും ഘോഷ-
ത്തോടാച്ചൊല്ലാൻ പെട്ടകം നൃവരൻ
ഈടാൻനിടും സിയോൻ
കൂടാരത്തിങ്കൽനിന്നുമതിലാക്കി. 126

ദേവനതിൽ കുടികൊള്ളും
ഭാവനയായ് ഭംഗിയേറുമൊരു മേഘം
ദ്യോവതിൽ നിന്നുമിറങ്ങി-
പ്പാവനതമമാം സ്ഥലം മറച്ചു തദാ. 127

വിരുതേറുന്ന ശലോമോൻ
കരുണാകരനിശ്വരൻെറ പദപത്മം
തെരുതെരെ വന്ദിച്ചപ്പോൾ
പുരുതരമാം ഭക്തിപൂണ്ടു കൊണ്ടാടി. 128

അനഘനനുത്തമനിശ്വര.
നനവരതം ചെയ്തിട്ടുന്ന ഗുണമെല്ലാം
ജനനികരത്തൊടു നന്നായ്
ജനപതി തദനന്തരം പ്രസംഗിച്ചു. 129

ബലിപിന്നിടാചാര്യാ
വലി ദേവനപാരമായ് സമർപ്പിച്ചു;
ബലിനൃപനും ജനനിരയും
കലിതാനന്ദം പിരിഞ്ഞുപോയൊട്ടവിൽ. 130

അന്നവിടെക്കുതുകമൊട്ടും
വന്ന കണക്കുറ ലോകർക്കെല്ലാരും
സന്നതമൗലികളായ -
മ്മന്നനെഴും ശെക്കിയെ പ്രശംസിച്ചു. 131

ഭൂതിയുമനുപമമാകും
ഖ്യാതിയുമിയലും നരേന്ദ്രനൊട്ടു പിന്നെ
നീതിപരൻ സകലേശ്വര-
നോതികനിഞ്ഞിപ്രകാരമൊരുദിവസം. 132

'മമവാസത്തിനു നീ പുരു-
രമണീയതചേർത്തു തീർത്ത നന്ദനത്തിൽ
പ്രമദം പൂണ്ടുനിശം നാ-
മമരും നിനവാഞ്ഛയും ഫലിപ്പിക്കും. 133

"സാദരമെന്റെ നിദേശം
ഭേദം കൂടാതെ കണ്ടു നീ കേട്ടാൽ
മോദം പൂണ്ടിക്ഷിതി നിർ-
വാദം നിൻ വംശജർക്കു നാമേകും. 134

"ശരിയായെന്നാജ്ഞകളാ-
ചരിയാഞ്ഞിൽ പാഴിലാകുമിപ്പണികൾ;
തചരിതം മാലൊത്തേവരു-
മരികൾക്കടിമപ്പൊടാനുമിടയാകും. 135

"വിരസതഗർവ്വത്താലീ-
ശ്വരനിവർ ചേർത്തിവിധം നശിച്ചെന്നായ്
പരജനമപ്പോൾ നിന്ദി-
ച്ചുരചെയ്‌വതിനും നിദാനമായിട്ടും." 136

നരവരനീശ വചസ്സാ-
ദരഭരവാനായ് ശ്രവിച്ചതിൻശേഷം
കരളിലതെല്ലാമാർത്ത-
ധരണിയെ രക്ഷിച്ചുവാണു ചിരകാലം. 137

നൃവരയശസ്സായനിലാ-
വവനിയിലെങ്ങും വിളങ്ങി മങ്ങാതേ
അവനുസമാധാനത്തിൻ
ഭുവനാധിപനെന്നുമായി മറുനാമം. 138

അകലത്തുള്ള നരേന്ദ്രരു-
മകതാരിൽ പ്രീതിപൂർവ്വമാനുപനായ്
നികരറേറാരുപഹാര-
പ്രകരം വിനയത്തൊടും സമർപ്പിച്ചു. 139

മഹിതജ്ഞാനി ശലോമോൻ
മഹിമാവൊത്തുഴിപാലനായപ്പോൾ
മഹി തന്നിൽ ശ്രുതി കട്ടവാ —
മഹിതപദം നാസ്തിയായി ജന്യമൊട്ടും . 140

രഥ മശ്വം ഭടനിവഹം
വ്യഥചേപ്പോ രായുധങ്ങളിവയെല്ലാം
കഥയാക്കാ തവനീശൻ
പ്രഥകൂട്ടാൻ മാത്ര മേററമുണ്ടാക്കി . 141

ചിന്നും ശ്രീയും ധിയും
പൊന്നും മണിയും കണക്കു ചേർന്നീശം
മിന്നും ധരണി വല്ലഭ —
നൊന്നുണ്ടായ് തീർന്നു പിൻപു വിക്ഷബീജം . 42

വിക്ഷമം കൂടാതേതൊരു
വിക്ഷയവു മറിയുന്ന മേദനീപതിയിൽ
വിക്ഷമയമായുള്ളാരാ —
വിക്ഷയഭ്രമമെത്തി നാശമുണ്ടാക്കി . 143

പല പുറജാതിക്കാരാം
ലലനകളെ സ്വീകരിച്ചു പത്നികളായ് ;
അലസതയാലധിപൻ ധി —
ബലമററാ നാരികൾക്കു കിങ്കരനായ് . 144

യുവതികൾ വെയ്ക്കും വലകളി —
ലവശത പൂണ്ടന്ധനായി വിഴുകയാൽ
അവരുടെ ദേവന്മാക്കാ —
യവനീപതി മന്ദിരങ്ങൾ പണിയിച്ചു . 145

ഒടുവിൽ പ്പെൺകൊടിമാരുടെ
വിടുമൊഴിയെ ക്കേട്ടു കഷ്ട മവനീശൻ
കൊടുതാം ബിംബാർച്ചനയിൽ
പെടുവാനിടയായി ശൂന്യമതിപോലെ . 146

അന്യായക്ഷപമെഴും വിധ —
മന്യാദ്യശധികലർന്ന നരപാലൻ
അന്യായം ചെയ്യുകയാൽ
ധന്യാഗ്ര്യണി ദേവനെത്തി വിദ്വേഷം . 147

ഭയവിട്ടവനീപതിയൊട്ട
നയനിധിയാം ദേവനേവമരുൾചെയ്തു ;
"ഭയമേതും കൂടാതെൻ
നിയമങ്ങളെ നീ മറുത്തു ദുർമ്മതിയായ് . 148

"മതിബലമാകെ വെടിഞ്ഞെൻ
പ്രതിഷ്ഠാഗ്നിയെ വൃഥാ ജ്വലിപ്പിച്ചു .
അതിനാൽ നിന്നെ വെറുത്തി –
ക്ഷിതിനിൻ ദാസനു നാം പകുത്തേകും . 149

"വരഗുണ വാരിധിയാകും
നരപതി ദാവീദിലുള്ളൊരിഷ്ടത്താൽ
വിരമിച്ചിപ്പോഴതു നിൻ
മരണത്തിനു പിൻപു നാം നടത്തീടും ." 150

വേപഥുചേർന്നക്കല്പന
ഭൂപതികേട്ടു സ്വദാസനിടരേകാൻ
കോപമൊട്ടും പകയോടും
രാപലു പകാരമററു യത്നിച്ചു . 151

ക്ഷിതിവല്ലഭനായതിനാൽ
പ്രതിപക്ഷികളായ് ചമഞ്ഞു പലരപ്പോൾ ;
മതികെട്ടാമയമുണ്ടായ്
മൃതിയും നൃവരനു പിന്നെ നേരിട്ടു . 152

തദനു മഹസ്സിയലും നൃപ –
പദമതിലായ് പുത്രനായ രോബോവാം ;
മദമെഴുമിഷ്ടക്ക വശം –
വദനായതിനാൽ വെറുത്തു ജനമവനെ . 153

ദേവാജ്ഞപ്പടി രണ്ടായ് –
ഭൂവാഴ്വതിന്നു പത്തു ഗോത്രക്കാർ
ശ്രീവാഴ്ചേറിനയോരോ –
ബോവാമിനെയും നൃപാലനാക്കി ജവാൽ . 154

പരമവനിസറായേലിൻ
നരവരനെന്നുള്ള നാമധേയമൊട്ടും
പരവാരണ കേസരിയായ് –
ദ്ധരണിയെ രക്ഷിച്ചു തൻെറ കൈവിരുതാൽ . 155

കുറില്ലാതെ ജനങ്ങളി –
ലേറിയഭാഗം പിരിഞ്ഞു പോയതിനാൽ
നിറിട്ടു മുള്ള മജസ്രം
പേറിക്കൊണ്ടാവസിച്ചു റോബോവാം 157

വിരുതെന്നിയെ റോബോവാ –
മിരുഗോത്രത്തെ ബ്ഭരിച്ചിതെന്നാലും
ഒരു വംശം മറേറതിൽ
കരുതാതെ ലയിച്ചുപോയ മട്ടായി. 15

യൂദജനം യൂദ ജന –
പദമേവം ജാതി നാടിവയ്ക്കുതുനാൾ
ഭേദം പേരിനുവന്നപ –
വാദം കൂടാതുടൻ നടപ്പായി. 158

ഇരുകൂട്ടരും പകമുഴുത്തു തങ്ങളിൽ
പൊരുവാനനന്തര മൊരുക്കി സേനയെ
ഒരു ദീർഘദർശിയുടെ സാമവാക്കിനാൽ
പരുഷത്വമററു നിവസിച്ചു പിൻപവർ. 159

പതിനൊന്നാം സർഗ്ഗം.

ഇസ്രായേൽ രാജാക്കന്മാർ– അവരുടെ വിഗ്രഹാരാധന– അ രാജ്യം അസ്സിറിയാക്കാർ കീഴ്പ്പെടുന്നു– യൂദാരാജ്യ സ്ഥിതിഗതികൾ– ബാബിലോൺ രാജാവായ നബുക്കദനസർ ആ രാജ്യം സ്വാധീനമാക്കി ദേവാലയം നശിപ്പിച്ചു– യെറുശലേം നഗരം പാഴാക്കി യൂദന്മാരെ അടിമപ്പെടുത്തി ബാബേലിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു– പാർസിയാക്കാർ ബാബേൽ പിടിക്കുന്നു– പാർസിയാ രാജാവായ ചീരുസ് യൂദന്മാർക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം കൊടുത്ത് യറുശലേമിലേക്കു അയക്കുന്നു– അവർ ദേവാലയം പണിയിക്കുന്നു– അലക്ക്സാണ്ടർ പാർസിയായെ ജയിക്കുകയാൽ യൂദാരാജ്യം ഗ്രീസനു കീഴ്പ്പെടുന്നു– അലക്ക്സാണ്ടറിൻെറ മരണാനന്തരം യൂദരാജ്യം സിറിയാരാജാവിനു കീഴിലായിരുന്നു– പുണ്യാത്മാവായ ഒനിയാസ്– വൈദികാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ തകരാറുകൾ– അന്തിയോക്യോസ് രാജാവു യൂദന്മാരോടു ചെയ്ത നിഷ്ഠുരകൃത്യങ്ങൾ.

ജനനിര മുറപോല ജ്ജേർശലേം പള്ളിയിൽപോ –
യനഘനഖിലനാഥൻ തൻ പദം കുപ്പിയെന്നാൽ
മനമിനിയു മിണങ്ങും യൂദരോടെന്നു പിമ്പാ –
വിനപെട്ടു മിസറായേത ക്ഷ മാപനാൾ പൂവിലോത്തു .1

"ജനതയുടെ മനസ്സിൽ ദൈവവിശ്വാസമററാൽ
തനതു ജനപദം മേൽ സ്ഥായിയായിട്ടു തിരും"
ജനപതി ദൃഢമവം നിശ്ചയിച്ചിട്ടു ബിംബാ –
ർച്ചനമുടനെ ജനത്തിൽ ചേക്കവാനുദ്യമിച്ചു . 2

ദിനമനുശുഭമേകും നാഥനെസ്സംത്യജിച്ചാ –
വിനയിലഖിലരേയും മുക്കുമാറാ നരേന്ദ്രൻ
കനക രചിതമാകും കാളയെ ദൈവമാ യ–
ജ്ജനനിര കരുതിക്കൈകൂപ്പുവാ നാജ്ഞനൽകി . 3

അനവധി നര തപ്പ് പാലനിഷ്ടം ജനിപ്പാൻ
ഘനതര മഘമേതും ശങ്കിയാ താചരിച്ചു;
മന, ധന, മിവയെല്ലാം സന്ത്യജിച്ചിട്ടു യൂദാ –
ജനപദമുട നേറെ പ്രേരണഞ്ഞാവസിച്ചു . 4

ക്ഷിതിഭരണമജസ്രം സ്വന്തമാക്കാനിവണ്ണം
മതിയിലധികമോഹം പൂണ്ടഘം ചെയ്തുമൂലം
പ്രതിഘമൊടഖിലേശൻ ധന്യനേകന്റെ വായാൽ
ക്ഷിതിപതിയൊടമന്ദം തൻ നിദേശം കഥിച്ചു . 5

"പൊടിയൊട്ടു കിടയാകും നിന്നെ നാം പ്രീതിപൂർവ്വം
മുടി വടിവൊട്ടു ചൂടും ഭൂപനായിട്ടയത്തി;
കുടിലത പെരുകിട്ടും നീയതോർക്കാതമന്ദം
മുടിവു മമ ജനത്തിൽച്ചേത്തു നിൻ ധൂർത്തുമൂലം . 6

"ഒരുവനുമൊരുനാളും ചെയ്തിടാതുള്ള മട്ടിൽ
പ്രതുഷ്ഹൃദയനാം നീ കാട്ടിയോരക്രമത്താൽ
കരുതലഖിലമൊപ്പം പാഴിലാക്കി ദൃതം നാം
കരുണ കരളിലെന്യേ നിന്റെ വംശം മുടിക്കും . 7

"നയസരണി പുലത്തും നാമിതാ നിൻ കുലത്തിൻ
ക്ഷയമരുളിടുവാനാൾ നിശ്ചയിച്ചും കഴിഞ്ഞു;
മയമൊരു ലവലേശം പാലു മേശാതുടൻ നി –
ർദ്ദയനവനതുചെയ്യും നിക്കരുണ്ടാകയില്ല . 8

"കനകവൃഷഭസേവാ ലോലരായ് തിന്നു ചെയ്യും
ജനനിരയിലുമേതും കൂറു കൂടാതെ മേലിൽ
വിനയരഹിതരാകും ശാത്രവന്മാർക്കു വിററി –
ജ്ജനപദമതിൽനിന്നും നിഷ്ക്രമിപ്പിച്ചിടും നാം." 9

പ്രയതനഖിലനാഥൻ തൻ നിദേശത്തിനാലും
നിയതമണയുമോരോ നാശ ലക്ഷ്യങ്ങളാലും
ഭയമതി ശഠനാകും മേദിനീജാനിതെല്ലാ–
ശയമതിലിയലാത ക്ഷോണിവാണന്തരിച്ചു. 10

അവനുടെ സുതനാകും ദുർമ്മനസ്സായ 'നാദാ–
ബ്ബവനിയെ നൃപനായിരാണ്ടു പാലിച്ചുപിന്നെ;
അവനപമതിചേർത്താ വംശവും ശൂന്യമായ് ത്തീ –
ർത്തവനിപതിപദത്തിൽ കേറിദുർബ്ബുദ്ധി'ബാസാ.' 11

മടികരളിലശേഷം തേടിടാതാ നൃപൻ തൻ–
മുടിവിനൃഷഭ ബിംബാരാധനം ചെയ്യുവാണു;
ഝടിതികുലവിനാശം ചേർക്കുമെന്നൻപുവിട്ട–
ക്കുടിലനൊടൊരു ധന്യൻ മൂലമായോതി ദൈവം. 12

അരിശമധികമുള്ളിൽ പൊങ്ങിയിട്ടാ മഹാനെ
ത്വരിതമസിലതയ് ക്കുണാക്കി മുക്കാൻ ബാസാ;
ദുരിതനിരതനായിപ്പിന്നെയുംവാണപിൻപ –
പ്പരിവൃഢനതിമാത്രം താപമൊത്തന്തരിച്ചു. 13

തദനുതനയ 'നേലാ'മേദിനീ പാലനായ് ത്തൽ –
പദമതിലഭിഷേകം ചെയ്തു വാഴുന്ന നാളിൽ
അദയമവനപായം ചേർത്തു പിന്നെപ്പിശുക്കും
മദവുംമഴു മമാത്യൻ 'സാംബ്രി' ഭൂപാലനായി. 14

കരളലിവുവെടിഞ്ഞാ ദുഷ്ടനാം സാംബ്രി, ബാസാ–
നരവരനുടെ വംശം സത്വരം നാസ്തിയാക്കി;
വിരസമവനൊടുള്ളിൽ പാരമുണ്ടായ് ജനത്തിൻ
നിരരണപടുവായോ രാത്രിയെ ക്ഷ്മാപനാക്കി. 15

അടരിലരിയെയും തൽപ്പക്ഷ്യരേയും വധിക്കാൻ
ഭടജനഗണമോടൊത്താത്രി ചെല്ലുന്നനേരം
ഉടനുരമന തിയ്യാഹാരമാക്കിച്ചമച്ചി–
ട്ടിടരൊടു നിജദേഹം സാംബ്രി ഭസ്മീകരിച്ചു. 16

പലരെ നിജവശത്തിൽ ചേർത്തു പിന്നിട്ടുകൂട്ടം
ബലമൊടവനിവാഴാനായൊരുമ്പെട്ട 'തേബ്നി';
കലഹമുടനുണ്ടായ് തേബ്നിയും കൂട്ടുകാരും
വിലയമണകകൊണ്ടാമ്രിക്ക രാജ്യം ലഭിച്ചു. 17

കപടമതികളാകും വിഗ്രഹാരാധനക്കാർ
നൃപർ പലരിതുമട്ടക്ഷോണിയേ പ്പോററി വീണ്ടും;
അപനയമൊരുപോലദ്ദുർജ്ജനക്കൂട്ടമെല്ലാ-
മപഭയമതി വേലം ചെയ്തു കാലം കഴിച്ചു. 18

പലവിധമുപദേശം പുണ്യവാന്മാർ വഴിക്ക-
ക്ഖലരിലറിവുദിപ്പാനേകി നിർമ്മായനീശൻ;
ഫലമിയലുമവക്കാ നീതിവാക്യങ്ങൾ മൂലം
ഫലമൊരു ലവലേശം സംഭവിച്ചില്ല കഷ്ടം! 19

പരമതമചരിത്രൻ കീർത്തിമാനേലിയായും
വരഭരമെഴുമേലീശായുമേററം വിശേഷാൽ
നരകുലമഖിലേശൻ തൻ സമാരാധനത്തെ-
ദ്ദുരമൊടവിടെയെങ്ങും ചെയ്യുമാറുദ്യമിച്ചു. 20

പ്രയതരവരനേകം വിസ്മയം ചേർക്കുവോരാ-
ക്രിയകൾ ജനമശേഷം വിശ്വസിപ്പാൻ നടത്തി;
നയസലിലധിയാകും ദേവനിൽ തെല്ലുപോലും
ഭയമവരിലതെല്ലാം കണ്ടുമുണ്ടായതില്ല. 21

നിധന മരികളാലുണ്ടായനേകക്ക നാനാ-
വിധമഗിമതിയും ദുർഭിക്ഷവും സംഭവിച്ചു,
അധമരവരിതൊന്നും ഗണ്യമാക്കാതെ ദേവ-
ക്രുധനിരവധിയാക്കി ദുഷ്കൃതം സംഭരിച്ചു. 22

ഗുണമിവരിലുദിക്കില്ലേതു മെന്നോർത്തു പിന്നെ
പ്രണയമൊടിണയായ് ത്തൻ നീതിയും പോററുമീശൻ
ഘ്വണകുറയുമസീയ്യാനാട്ടുകാർക്കേവരേയും
ഗണമൊടടിമയാക്കി പ്പാരതും ശൂന്യമാക്കി. 23

അരിയമഹിമയോടും വാണൊരാക്കൂട്ടമെല്ലാം
ദുരിതനിരതരായീശാജ്ഞ ലംഘിക്കമൂലം
അരിഭടരുടെ കോപത്തീയ്ക്കു ലാക്കായതുല്യം-
പൊരിയുമകമൊടുംപോയ് മന്ദ മാബാലവൃദ്ധം. 24

അനവധിരുജപൂണ്ടോ മാനവന്മാരശേഷം
'നിനവയിലരിസേനാരാജിയാൽ നിതരായി
കനലിനു സമമുള്ളം ചുട്ടെരിച്ചിട്ടുമോരോ –
നിനവുകളൊടു പിന്നെ ഭാസരാ യാവസിച്ചു. 25

അവനിപതി ശലേമോൻ തൻ കുലത്തിൽ ജനിച്ചോ –
രവനിപരിലുമല്ലം പേരൊഴിഞ്ഞന്യരെല്ലാം
ഭുവനമഖിലമെന്നും കാത്തിടും ദേവനോരോ –
ദിവസവുമഖിലമേറെച്ചെയ്തു കോപം വളർത്തി. 26

സുമഹിത നബിയായും വിശ്രുതൻ യോസഫാത്തും
വിമതവനഹുതാശൻ ശ്രീലനേസക്കിയാസും
വിമലഹൃദയനാകും യോസിയായും നിതാന്തം
ശമലവിമുഖരായാ നാടു രക്ഷിച്ചു നന്നായ്. 27

അകലുഷമതിതേടും ഭൂമിപന്മാർക്കശേഷം
സകല ഭുവനനാഥൻ നീതിമാനായ ദേവൻ
അകതളിരനുകമ്പാപൂർണ്ണമായെത്തുമാപൽ –
പ്രകരമകലെയാക്കിച്ചേർത്തു സൗഭാഗ്യമെന്നും. 28

മതിയിലിരുളടഞ്ഞെന്നാളിലും തിന്മചെയ്യും
ക്ഷിതിവരരിലമർഷം പൂണ്ടു വിശ്വൈകനാഥൻ
പ്രതിഭടനിചയത്തിൻ കന്ദകം പോലെയാക്കി –
ക്ഷതി കരൾപൊരിയുംപോലുള്ള മാലൊത്തണച്ചു. 29

വെറിപരമെഴുമോരോ ഭൂപനോടും ഭവിഷ്യ –
ത്തറിയുമമലരാകും ദേവപാദം ഭജിപ്പോർ
മറിവിതു ശരിയാക്കിത്തിന്മ നീക്കാനനേകം
കുറി പലഗുണദോഷം ചൊല്ലി ദേവാജ്ഞമൂലം. 30

വിമലമകുടമുത്തേശായയും നീതിമാനാം
സുമതി യറമിയായും പാരുപേക്ഷിക്കുവോളം
സുമഹിത നഖിലേശൻ തൻ പ്രമാണങ്ങളെല്ലാം
ദമമൊടനുസരിപ്പാൻ ശാസനാപൂർവ്വമോതി. 31

ശമധനരവരേറെക്രൂരൊടും ചെയ്തതാമ –
ദ്യമമഖിലമജസ്രം പാഴിലായിട്ടു തീർന്നു;
ശമലനിരതരാകും ക്ഷോണിപന്മാരകത്ത –
ക്രമരുചിയൊടുപാരം പാപമാർജ്ജിച്ചു കഷ്ടം. 32

പരമചരിതനാം ഭൂജാനി ദാവീദൊടെന്നും
കരളിലുയരുവോരാ പ്രീതിയോഗം നിമിത്തം
വരദനഖിലപാലൻ കേളി കൂട്ടുന്നതാമാ –
വരകുലമതിനന്തം ചേർത്തതില്ലൊന്നിനാലും – 33

കുടിലത പെടുവോര പ്പത്തു ഗോത്രത്തിനൊപ്പം
മുടിവുഖലനസീയ്യാ മന്നവൻചേർത്ത പിൻപും
ഇടിവണയുകിലും ഭൂപാലരായൂദയായെ
മുടിശിരസി ധരിച്ചൊട്ടേറെ വർഷം ഭരിച്ചു. 34

ഒടുവിലവധിയെന്യേ സേനയോടൊത്തു ശൗര്യം
പെടുമതി ശഠനാകും ബാബിലോൻ നാട്ടിനീശൻ
കടുകിട ദയകൂടാതെത്തി യുദ്ധം നടത്തി –
ക്കെടുതിഭൂശമണെച്ചാ യൂദരെക്കീഴടക്കി. 35

ജനതയെ രിപുവൃന്ദം ബന്ധനത്തിൽ പെടുത്തി –
ദ്ധനമഖിലമമന്ദം കൊള്ളയാൽ കൈക്കലാക്കി
ഘ്നനവുമഴകുമേറും കൊത്തളം, കോട്ട, സൗധം,
മന, മതി, ലിവയെല്ലാം പാടുപാടേ തകർത്തു. 36

ധരണിപതി ശലോമോൻ ലോഭമില്ലാതെ വിത്തം
നിരവധി ചിലവാക്കിപ്പണ്ടു തീർപ്പിച്ചതാകും
പരമരുചി വിളങ്ങും ദിവ്യമാം ദേവഗേഹം
സരഭസമരിവൃന്ദം വഹ്നിയാൽ ചുട്ടെരിച്ചു. 37

ഉദധികലതികഞ്ഞോരിന്ദ്രവാലെന്നവണ്ണം
മദമരിവിജയത്താലേറുമസ്സാവ്വഭൗമൻ
കദനമിയലുവോരാ യൂദരെല്ലാവരേയും
തദനുകരുണയെന്യേ കൊണ്ടുപോയ് ബാബിലോണിൽ.

അരിനിരയുടെ തള്ളും തല്ലുമേററന്തമില്ലാ –
തരിയ രുജസഹിച്ചും കൊണ്ടൊരാലംബമെന്യേ
എരികനലിനകത്തിയൽക്കലം പോലെ യൂദ –
പ്പരിഷനയനനീരൊത്തായിടത്താവസിച്ചു. 39

പഴയപടുതിയെല്ലാ മന്തരംഗത്തിലൊപ്പം
നുഴയുമളവിലാ നിർഭാഗ്യമേറും ജനസ്വച്ഛം
പിഴയുടെ ഫലമാണി ക്ലേശനാശങ്ങളെന്നോ –
ർത്തഴലധികമിയന്ന ദാസ്യഭാവം വഹിച്ചു. 40

ഇടിവനുപമമേകും ബാബിലോൺ മന്നവൻ ത –
ന്നടിമയുടെ കടപ്പം കണ്ടു ബോധിച്ചന്നേരം
പൊടിയുമകമൊടൻപേറുന്ന ദേവൻെറ പൊൽ താ –
രടിയിണതുണയെന്നാ യൂദരെല്ലാമുറച്ചു. 41

കരുമനപലതോരോ നാളിലും ചെയ്യുതോർത്തോ –
ത്തുരുകിടുമകമൊത്താ യൂദരാബാലവൃദ്ധം
കരുണയൊടവ വേഗം വിസ്മരിച്ചിട്ടു നല്ലോ –
ട്ടരുളുവതിനു നന്നായ് ദേവനോടായിരുന്നു. 42

"ഒരു കലുഷവു മാരും ചെയ്യുയില്ലെന്നു വേണ്ടാ
വരുമഴലതിവേലം മോദപൂർവ്വം സഹിക്കാം.
നിരുപമഭയമോടീശാജ്ഞ കേട്ടാചരിക്കാം"
കരുതലിതുകണ ക്കേവക്കമന്നുള്ളിലുണ്ടായ്. 43

പിഴമുഴുവനറച്ചുള്ളം തകർന്നർത്ഥിയായി-
ക്കഴലിലണയുവോരെ പ്പോററിട്ടും ദേവനപ്പോൾ
മഴയൊടു സമമായി ക്കണ്ണുനീർ തൂകിവല്ലാ–
തുഴലുമവരിലല്പം കുറകത്തുതുഭവിച്ചു. 44

ക്ഷിതിപനതുനിമിത്തം യൂദരിൽ പ്രീതിയുണ്ടായ്
പ്രതിദിനമതപാരം പുഷ്ടി കൈക്കൊണ്ടു, പിന്നെ
ക്ഷതിചെറുതണയാതെല്ലാരെയും പോററി നന്നായ്;
മതിബലമെഴുവോർക്കുദ്യോഗവും കുറൊടേകി. 45

ഗുണഗണനിധി യൂദൻ ദാനിയേലോടു പാരിൻ–
കണവനിണയകന്നോരിഷ്ടമുണ്ടായമന്ദം
പണവുമണികളും മേല്പെട്ടതാം സ്ഥാനവും നൽ –
പ്രണയമൊടരുളിത്തൻ തോഴനെപ്പോലെയാക്കി. 46

പ്രയതഹൃദയനാകും ദാനിയേലിന്നു ഭൂപൻ
ദയയൊടരുളിയോരി സ്ഥാനമാനങ്ങൾ മൂലം
നയരതിപെടുവോരാ യൂദരായോർക്കശേഷം
ഭയമതിനവകാശം സംഭവിച്ചില്ല പിന്നെ. 47

നൃപനഥ ചിലർമൂലം യൂദരാം മൂന്നു ബാല–
ക്കപമതിയെ വ്യത്താനിട്ടു തീച്ചുള തന്നിൽ;
സപദി സകല നാഥൻ കുറൊടസ്സജ്ജനങ്ങൾ –
ക്കപകട മണയായ് വാൻ വിട്ടതൻ ദൂതനേയും. 48

ജ്വലനനുടയചൂടാ വാനവൻ തീരെ നീക്കി -
ജ്ജ്വലമൊട്ടു സമമാക്കിച്ചുടയിൽ പുക്കമന്ദം
ശിലയുമലിയുമോരോ കീർത്തനം പാടിനന്നായ്
നലമെഴ മവരൊത്താ വഹ്നിയിൽ കൂടി ലാത്തി. 49

നരവര നിതതുല്യം വിസ്മയം പൂണ്ടുകണ്ടു -
പ്പരമചരിതരാകും മൂവരേയും വിളിച്ചു;
ഉരപെടു മവരത്തിച്ചുടു വൈകാതെ വിട്ടാ -
ദരഭരമോടു ഭൂപൻ തൻ സമീപത്തണഞ്ഞു. 50

നൃവരനവരെമോദംചേർന്നു മാനിച്ചനേകം
സൂവമൊഴികൾ പറഞ്ഞുദ്യോഗമോരോന്നുനൽകി;
ഭുവനതലമശേഷം കത്തയച്ചിട്ടമന്ദം
വിവരമിതറിയിക്കാൻ മന്ത്രിമാരോടുമോതി. 51

സകലരുമിതുകേട്ടാ യുദരെല്ലാവരേയും
പക കരുതിലൊട്ടും തേടിടാതാദരിച്ചു;
സ്വക കരുതലിനേതും വിഘ്നമില്ലാതെയായി -
പ്പകലിരവതിവേലം പ്രീതി യുദക്കുമുണ്ടായ്. 52

അമളിയുടെ നിദാനം നഷ്ടമായിട്ടുമാക്കും
ശമലരുചി മനസ്സിൽ തോന്നിയില്ലിത്തിരിക്കും,
പ്രമദമൊടഖിലേശൻ തൻപദം കൂപ്പി നിത്യം
ദമമൊടെഴുപതോളം വർഷമാ നാട്ടിൽ വാണു. 53

അനവധി വിജയത്തെപ്പണ്ടൊരാ ബാബിലോൻ തൻ
ജനപതി മൃതനായിത്തൻസുതൻ വാണുപിന്നെ.
വിനയരഹിതനാകും 'ബെൽത്തസാർ' നാമവാൻ തൽ -
ത്തനയനതിനുശേഷം മേദിനീപാലനായി. 54

വിരുതനവധി നേടി പ്പാർസിയാ, മേദിയാ, യെ -
ന്നിരുജനപദമൊന്നായ് വാണൊരാ ദാരിയൂസാൽ
കരുമനപരമാലും ബാബിലോൻ മന്നവന്നു -
ന്ദുരുവിനു ഭുജകത്താൽപോലെ പിൻപന്തമുണ്ടായ്. 55

ജയമനുപമമാർന്നാ ബാബിലോൻ നാട്ടിനുഗ്ര -
ക്ഷയമരുളിയ വീരൻ ദാരിയൂ സൂഴിപാലൻ
ദയകരളിലുയർന്നാ ദാനിയേൽ മുഖ്യയൂദാ -
ന്വയഭവരിലജസ്രം പ്രീതികൈക്കൊണ്ടുവാണു. 56

നിരുപമമതിയാകും ദാരിയൂസിന്നുശേഷം
മരുമകനതിവേലം മാനി 'ചിത്രസു' ഭൂപൻ
കരുണയൊടുമദ്ദാസ്യം നീക്കി യൂദായിലേക്കേ –
വരുമുടനെ ഗമിപ്പാ നാജ്ഞ യൂദക്കു നൽകി. 57

നിജഭുജബലമത്തൻ ബാബിലോൻ ഭൂമിപൻപ –
ണ്ടജനുടെ സദനത്തിൽ കണ്ട പൊൻപാത്രമെല്ലാം
വിജയവിരുതിനൊപ്പം കൊണ്ടുപോയ് കാത്തതപ്പോൾ
സുജനമണി നരേന്ദ്രൻ നൽകി യൂദക്കു മോദാൽ. 58

ഗുണിനരപതി ചിത്രസിശവാസത്തെ വിണ്ടും
പണിവതിനനുവാദം വേണ്ടപോലേകി പിന്നെ
പ്രണിധികൾ തുണചെയ്യാൻ കത്തുമായ് വേഗമാസ്സ-
ന്മണിനിരകളെ യൂദാ നാട്ടിലേക്കായയച്ചു. 59

വിനയമൊടതിവേലം സ്തോത്ര മിശനു ചെയ്യാ –
ജനനിർ 'സെറുബാബേ'ലെന്ന നേതാവിനോടും
മനതളിരിൽ വിളങ്ങും മുത്തിനാൽ യാത്രമൂലം
വിനപെടുവതശേഷം ഗണ്യമാക്കാതെ പോയി. 60

സ്ഫടികവിമലമാകും നീരെഴും വാപിയിങ്കൽ
കൊടിയ തൃഷനിമിത്തം പീഡിതന്മാർ കണക്കേ
വടിവൊഴുകിന യൂദാനാട്ടിലിൻപത്തുഴപ്പാൽ
സ പുടിതവദന സൂനൂമച്ചത്തൊടാ യൂദരെത്തി. 61

അനുപമ നയപാരാവാര മായീടുമീശൻ
മനുജനു ശുഭമെത്താ നേകിയോ രാജ്ഞയെല്ലാം
അനുദിനമകതാരിൽ ച്ചിന്ത ചെയ്യാനരന്മാ –
രനുസരണമൊടൊത്താ യൂദയാനാട്ടിൽ വാണു. 62

മനമതി ശുചിയായ്ത്താൻ കാത്തു സത്യം, സുശീലം,
വിനയ, മൊരുമ, ദാനം, ഭക്തി തൊട്ടുള്ള കൂട്ടം
വിനയിലഭിനിവേശം തേടിടാ താദരിച്ച –
ജ്ജനനിരദയയേറും ദേവനെ കൂപ്പി നന്നായ്. 63

പരമതമ നെസദ്രാസെന്ന വിഖ്യാതനപ്പോൾ
കരളിലവധിയററുത്സാഹമുണ്ടാക്കുമൂലം
വരദനഖിലനാഥൻ തൻ വരിഷ്ഠാലയത്തെ –
സ്സുരസമുടനെ തീർക്കാനേവരും ചെയ്യുയത്നം. 64

ഒരുമയൊടവർ നാലാണ്ടേറെ യത്നിച്ചമന്ദം
നിരുപമരുചിയോടും തീർത്തിതദ്ദേവഗേഹം
ഒരുവിധവു മടക്കാ നാവതല്ലാത്തവണ്ണം
പെരുകി കുതുകമപ്പോൾ മിക്കവർക്കും മനസ്സിൽ. 65

അവനിപതി ശലോമോൻ പണ്ടു തീർപ്പിച്ചതാകും
ഭുവനവിദിതമീശസ്ഥാനമിക്ഷിച്ച വൃദ്ധർ
യുവജനനിരതേടും വിസ്മയം കണ്ടനേരം
വിവശത ഹൃദയത്തിൽ പൂണ്ടു കണ്ണീർ ചൊരിഞ്ഞു. 66

വളരുമരിയമോദം പൂണ്ടു ദേവാലയത്തെ –
പ്പുളകഭരിതരായാചാര്യർ ശുദ്ധികരിച്ചു;
കളകളരവമപ്പോളുജ്ജനൗഘത്തിൽനിന്നും
വളരെ വളരെ ദൂരെ ക്കേൾക്കുമാറുയർന്നു. 67

ക്ഷിതിപവരുതിവാങ്ങിപ്പട്ടണത്തിന്നു ചുററും
മതിലധികമുറപ്പായ് പിൻപു കെട്ടിച്ചു യൂദർ;
ക്ഷതിപരജനമീക്ഷ്യാക്രാന്തമായ് ചേർത്തതെല്ലാ –
മതിരയമൊടകററിപ്പാർത്തിതൊട്ടറെ വർഷം. 68

അമിതവിരുതിണങ്ങും പാർസിയാ, ഗ്രീസിനീശൻ
സ്തിമിതവിജയിയായുള്ളോ രലക്സാണ്ടർ മുമ്പിൽ
നമിതവദനയായിത്താണു വീണോരുനേരം
ഭ്രമിത ഹൃദയരായിത്തീർന്നിതാ യൂദരെല്ലാം. 69

തരുമതികളായിച്ചെന്നലക്സാണ്ടരുവ്വി –
വരനവരുപഹാരം സാദരം വച്ചുകുപ്പി
പരമ ചരിതനാകും യൂദരേവർക്കുമപ്പോൾ
നരവരനഭയം സന്തുഷ്ടി കൈക്കൊണ്ടു നൽകി. 70

കുവലയമഖിലം തൻ കീർത്തിയെച്ചേർത്തപിൻപാ–
ന്തവരനുമതിതെല്ലാണ്ടിന്നകത്തെത്തിയപ്പോൾ
ഭുവനതിലകമാകും യൂദയാ സിരിയാ തൻ
നവനൃപതി 'സെലേവുക്കസു' തൻ കീഴിലായി. 71

അപരധനമടക്കാ നാഗ്രഹം കൂടുവോരാ –
നൃപനുടെ കുനയത്തിൻ ദുഷ്ഫലം പോലമന്ദം
കപടമതികൾ മൂലം താവുമാറെങ്ങുമുണ്ടാ –
യപഭയമൊരിടത്തും പാർക്കവയ്യെന്നു വന്നു. 72

വിരുതെഴ മൊന്നിയാസെന്നുള്ള നിർമ്മായനാകും
ഗുരുവരനു വിനാശം വല്ലപാടും വരുത്തി
പെരുമ പെരുകുമാമൽ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നേടാൻ
കരുതലൊടതു നാളിൽ ദുഷ്ടനേകൻ മുതിന്നു. 73

"കനകരജതരത്നാദ്യങ്ങളായൊട്ടനേകം
ധനമനുപമമാകും ദൈവഗേഹത്തിനുള്ളിൽ
വനകുസുമസമാനം വച്ചിരിപ്പുണ്ടി"വണ്ണം
വിനപെട്ടമവനുർവ്വീപാലനെ കണ്ടു ചൊല്ലി. 74

ക്ഷിതിപതി തെളിവൊത്താ വാക്കു കേട്ടേറെ വിത്ത-
ക്കൊതിയൊടുടനതെല്ലാം കൈക്കലാക്കീടുവാനായ്
മതിയിലതി പടുതപം പൂണ്ടിടും മുഖ്യസേനാ-
പതിയെ ഭടരുമായ "ജ്ജേർസലേ" മിന്നയച്ചു. 75

വിമതവിപിനഭാവപ്രായനാമച്ചമൂപൻ
വിമലനഖിലനാഥൻ തന്മഹാമന്ദിരത്തിൽ
സമയലവവുമേതും പാഴിലാക്കാതമന്ദം
സമരചതുരരാകും യോധരോടൊത്തണെഞ്ഞു. 76

നയപരനൊനിയാസിൻ പക്കലുള്ളോരു ദേവാ-
ലയമുതലുടനേകാനച്ചമൂപാലനോതി,
പ്രിയതരഹൃദയനാകും വൈദികശ്രേഷ്ഠനപ്പോൾ
ഭയമൊടുമുപചാരം ചെയ്തുകൊണ്ടുച്ചരിച്ചു. 77

"പല വിധവകളേയും വൃദ്ധരേയും വിശപ്പാൽ
വലയുമരിയ ബാലശ്രേണിയേയും പുലർത്താൻ
ചില ഗുണവരരായോ രെൻവശം തന്നതാണി-
നിലയനമതിലിപ്പോ ഉള്ളതാ മല്ലവിത്തം. 78

"അവരുടെ ധനമി ഞാൻ ദൈന്യമറേറകിയെന്നാ-
ലവശതയൊടപായം തേടുമസ്സാധുവൃന്ദം;
അവനചതുരനാകും മേദിനീപാലനോടി-
വിവരമലിവുപൂണ്ടങ്ങുന്നു ചെന്നോതിടേണം." 79

അനഘചരിതനാകും വൈദികേന്ദ്രന്റെ വാക്യം
വിനയരഹിതനായിക്കേട്ടു യോധക്കു നാഥൻ
കനലിനു സമമാകും കണ്ണുരുട്ടിക്കയത്ത-
ദ്ധനമുടനെ ബലത്താൽ കൈക്കലാക്കാനുരച്ചു. 80

അറയുടെ നികടത്തിൽ കൂസലററ ച്ചമ്പൻ
തിറമൊട്ടുമണയുമ്പോൾ വൈദികന്മാരശേഷം
വിറപെട്ടുമുടലോട്ടും സങ്കടം സീമയെന്ന്യേ
നിറയുമകമൊട്ടും സ്വർനാഥനോടായിരന്നു. 81

കതിരവകരമഞ്ചും ശോഭ കൈക്കൊണ്ടു വെള്ള –
ക്കുതിരയിലൊരു ദിവ്യൻ ദേവദൂതൻ കരേറി
ഋതിപട്ടതയൊടെത്തി ക്രൂരനായുള്ള സേനാ –
പതിയൊട്ടുടനെതിർത്തുഴിക്കുമേൽ തള്ളിയിട്ടു. 82

ഉടനിരുമഹിതന്മാരായ വാനോരണഞ്ഞ
ബ്ഭടവരനുടെ മെയ്യിൽ ദൈന്യമില്ലാതടിച്ചു ;
ഭടഗണമതു കണ്ടുള്ളം തകർന്നന്ധരെപ്പോ –
ലിടരൊടവിടെനിന്നും പാഞ്ഞുപോയ് നാലുപാടും. 83

അടിമുതൽ മുടിയോളം മേൽക്കുമേ ലേററതായോ –
രടിയുടെ ബഹുലത്വംകൊണ്ടു നിസ്സംജ്ഞനായി
മുടിവതിനടയാളം കാട്ടിടും ഭാവമോട –
ക്കുടിലമതി കിടന്നാനസ്ഥലത്തൊട്ടുനേരം. 84

അവനു മുതിഭവിച്ചാലാജ്ജനങ്ങൾക്കനർത്ഥം
ഭവനപതിവരുത്തും മേലുമെന്നോർത്തു യൂദർ
ജവമൊടവനു സൌഖ്യം ദൈവമേകിട്ടുമാറ –
ല്പവരഗുരുവിനോടർത്ഥിക്കുവാനൊത്തു ചൊല്ലി. 85

കരുണ കരളിലേറും സൽഗുണാംഭോധിയാകും
ഗുരുവരനതുകേട്ടാ ചയ്യരൊന്നിച്ചമന്ദം
പുരുമഹിമവിളങ്ങും ദേവനോടാ മനുഷ്യ –
ന്നരുണ മലിവോട്ടും സൗഖ്യമെന്നായിരന്നു. 86

പദതളിരവലംബം തേടിടുന്നോർക്കഭീഷ്ടം
സദയമനിശ മേകും നിർമ്മലൻ ദേവദേവൻ
തദനുവിവശനാകും യോധവര്യൻ സഹിക്കും
കദനഭരമകററി പൂർണ്ണമാം സൗഖ്യമേകി. 87

സപദനമകലെയാക്കിക്കൊണ്ടുണർന്നാരുമട്ടാ –
നൃപവരഭടനിൻപം ചേർന്നിററക്ഷണത്തിൽ
അപമതിപിണയാതി മട്ടു രക്ഷിച്ചതിന്നായ്
ത്രപതടവിടുമുള്ളോ ത്തീശനെ ത്താണുകുപ്പി. 88

സുകൃതജലധി മുഖ്യാചാര്യനെ ദുഷ്ടനാം തൻ
നികൃതികളുകതാരിൽ ചിന്തചെയ്യുല്ലലോടും
തകൃതിയൊടു നമിച്ചാശിസ്സു വാങ്ങിച്ചു സാധു-
പ്രകൃതിനിരതനായാ യോധവര്യൻ ഗമിച്ചു. 89

വസുനികരമെടുക്കാൻ ചെന്നതും താഡനംത-
ന്നസുനിരതരസാ പൊയ്പ്പോകുമാറേററവാടും
സസുഖമഥ മടങ്ങിപ്പോന്നതും സൈന്യനാഥൻ
വസുധയുടെ വരൻ തൻ കാൽ നമിച്ചോതി നന്നായ്. 90

ക്ഷിതിപതിവിവരിച്ചാവാർത്ത കേട്ടോതിമന്ദം;
"മതി, മതി, പരവിത്താസക്തി നാശൈകമൂലം;
മൃതിയുടെ വദനത്തിൽ പെട്ടനീ ഭാവുകത്താൽ
ക്ഷതി ചെറുതണയാ തീവണ്ണമിങ്ങെത്തിയല്ലോ." 91

അധരിതകലുഷേ ച്ഛ സ്വാന്തനാം ഭൂപനന്നീ-
വിധമരുളിയപിമ്പാനന്ദമോടാവസിച്ചു;
ബുധവര നൊനിയാസിൽ ദുഷ്ട്യമുണ്ടാക്കുവോരാ-
മധമരുടെ വിചാരം പാഴിലായ് തിന്നു പിന്നെ. 92

ചിലസമകൾ കഴിഞ്ഞാ മന്നവൻ മൃത്യുവാൽ ഭൂ-
തലമതിലെ നിവാസം വിട്ടനേരം സഗർഭ്യൻ
ബലമധികമിയന്നോ രന്തിയോക്യോസ ഉല്ക്കം
വിലസുമവനിപാലേന്ദ്രാസനത്തിൽ കരേറി. 93

ശമധനനൊനിയാനിൻ സോദരൻ മൂഢചിത്തൻ
ശമലനിധി നികൃഷ്ടൻ വൻമദം ചേർന്ന യാസോൻ
ക്ഷമ കരുതിലശേഷം പൂണ്ടിടാതഗ്രജൻ തൻ
വിമലപദമടക്കാൻ പിന്നെ മോഹിച്ചൊരുങ്ങി. 94

ചതിപെരുകിയ യാസോൻ സംഖ്യയില്ലാതെ വിത്തം
ക്ഷിതിപനഥ കൊടുത്താ വങ്കനെ പ്പാട്ടിലാക്കി
മതിയിലധികമിൻപം പൂണ്ടു നീട്ടുംപിടിച്ചാ-
ശ്രുതിപെട്ട മൊനിയാസിൻ സല്പദം കൈക്കലാക്കി. 95

കലഹകനുകിയാസോൻ പൂജ്യമാമപ്പദം തൻ
വിലമുഴുവനുപൊന്നായ താരമാറാക്കി വേഗം
അലസത ലവലേശം തേടിടാതന്ധനെപ്പോൽ
പലപല കഠിനക്കൈ കാട്ടി യുദ്ധായിലെങ്ങും. 96

മടയനവനൊരല്പം ശങ്കകൂടാതെ പുണ്യ-
ക്കടപിഴുതു വിനാശം ചേർക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം
ഉടനടി ജനമെല്ലാ മാചരിച്ചിട്ടുമോരോ-
നടപടികളുശേഷം മേലുകീഴായ് മറിച്ചു. 97

നിജഹിതമൊടു തെല്ലും ചേർന്നിടാത്തോരജസ്രം
രജയൊടു ദിനമെന്നും പോക്കുമാറാക്കി യാസോൻ;
സുജനഗണമണഞ്ഞെന്തൊക്കെയും ചൊല്ലിയാലും
വിജനമതിലുറക്കെ ക്കേണിടും മട്ടിലായി. 98

കൊടിയദുരിതകൂപക്കണ്ടിനുള്ളിൽക്കുടുങ്ങും
പടിപലപല തന്ത്രം ചെയ്തുനേകം ജനത്തെ
കുടിലത കളിയാടും ദുർമ്മനസ്സായ യാസോൻ
ഝടിതി വഷളരാക്കി ത്തിത്തു നാനാതരത്തിൽ. 99

ഇതരരുടെ ധനത്തെ കൈക്കലാക്കുന്നവർക്കും
വിതഥമൊഴികളോതി ച്ചെണ്ടകൊട്ടിപ്പവർക്കും
ധൃതമദമതിവേലം കൈതവം കാട്ടുവോർക്കും
സതതമൊരു സഖാവിൻ മട്ടവൻ നാൾകഴിച്ചു. 100

ഇനകരമൊരുനാളും ചെന്നുചേരാത്തതാകും
വനതലമതിൽവാഴും ക്രൂരജന്തുക്കൾപോലെ
വിനയരഹിതമാകും ദുർജ്ജനക്കൂട്ടമെങ്ങും
ദിനമനുമദമൂർക്കൊണ്ടിൻപമായ് കേളിയാടി. 101

അവനഥ വെനലാവു സെന്നു പേരാം സുഖാവെ-
ന്നുവരനു ധനമേററം നൽകുവാനേകിവിട്ടു,
അവനിപ നതശേഷം നൽകി യാസോൻ നടത്തും
പ്രവരഗുരുപദത്തിൻ നിട്ടവൻ പാട്ടിലാക്കി. 102

ഛലനിധി വെനലാവു സക്രമം മൂലമായ് തൻ
നില വിഷമപദത്തിൽ ചേർത്തതായ് കണ്ടനേരം
വിലയമണയുമെന്നോർത്താധിയും പേടിയും പൂ-
ണ്ടുലയുമകമൊട തൻ നാടു വിട്ടോടി യാസോൻ 103

ഖലമതി വെനിലാവു സിൻപമോടീശ്വരൻ തൻ
നിലയനമതിലെത്തി പ്രൗഢിയോടും ഭരിച്ചു;
ചിലരവനുവഴങ്ങാൻ വൈമനസ്യത്തൊടപ്പോൾ
കലഹമധികമെങ്ങും ചേർക്കുവനും തുടങ്ങി. 104

വളരെ വളരെ വിത്തം നൽകിടാമെന്നിവണ്ണം
കളവഥ "ലിസിമായൂസാ"യിട്ടം തത്സഗർഭ്യൻ
ഇളയുടെ പതിയെത്താൻ വിശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടും-
ക്കളമതിലതി മുത്താന്നാപ്പദം കൈക്കലാക്കി. 105

പലരുമിതുകണക്കപ്പുജ്യമാകും പദത്തിൻ
വില കരുതിലശേഷം ചിന്തചെയ്യാതെ മേന്മേൽ
വലരുടെ നില തേടിച്ചെയ്യുന്നാശം നിമിത്തം
കലഹമതി നരങ്ങായ് തിന്നിതാ നാടശേഷം. 106

തനതുഹിതമുടൻ കൈക്കുലിയാൽ കൈക്കലാക്കാൻ
നിനവൊട്ടു വെനിലാവുസെന്ന ദുർബുദ്ധി പിന്നെ
അനവധി വിലതേടും ദിവ്യദേവാലയത്തിൻ
കനകരചിതമാകും ഭാജനസ്വം കവന്നു. 107

യതിവര നൊനിയാസപ്പാതകം കേട്ടനേരം
മതിയിലധികം ദുഃഖം പൂണ്ടു ശാസിക്കമൂലം
ക്ഷിതിവരഭടരാലപ്പുജ്യനാം ധന്യനന്തം
പ്രതിഫലമവ നേറെ ക്രുദ്ധനായിട്ടണച്ചു 108

ഭടരുടെ ഗണമോടൊത്തന്തിയോട്ട്യാസു പിന്നീ-
ടടരിനു കുതുകം കൈക്കൊണ്ടു ജിപ്പിന്നുപോയി;
ഇടരൊടവനപായം പോരിൽവച്ചെത്തിയെന്നാ-
യിടയിലൊരു പവാദം നാട്ടിലെങ്ങും പരന്നു. 109

ശ്രുതിയിലിതു കടന്നോ രക്ഷണത്തിങ്കലിൻപം
മതിയിലധികമുണ്ടായ് ക്രൂട്ടരെക്കൂട്ടി യാസോൻ
ചതിയുടെ ഫലമായ് തൻ വൈരിവൃന്ദത്തിനെല്ലാം
ക്ഷതിരയമൊട്ടു ചേപ്പാൻ ജേർസലേമിൽ കടന്നു. 110

ഒരുവനുമൊരു ലേശംപോലു മാപത്തൊഴിക്കാൻ
കരുതലിനിടകിട്ടും മുൻപു ദുർബുദ്ധിയാസോൻ
കരുണശകലമെന്യേ കാണുവോരേവരേയും
തെരുതെരെ നിജവാളാൽ കൊന്നു വീഴിച്ചു പാരിൽ. 111

മരണരുജയൊടപ്പോ ദേവതം ഭീതരായി-
ക്കരയുമകമലിക്കും നാദമെങ്ങും മുഴങ്ങി;
കരുതിലവധിയെന്യേ പേടിയോട്ടം ജനത്തിൻ
നിരസരഭസമോടോ ദിക്കിലേ ക്കോടിമാറി. 112

മൃതി നൃപനു രണത്തിൽ പററിയില്ലെന്നു പിന്നെ
ശ്രുതിപിളരുമുദന്തം കേട്ടനേരത്തു യാസോൻ
ധൃതിമുഴുവനുകന്നുള്ളം തകർന്നാധി തേടി-
ക്ഷതിഭയമൊടു വിണ്ടും നാട്ടുവിട്ടോടി വേഗം. 113

അരികളിലെഴുമുററം തീത്തു ഗർവ്വം കലർന്ന-
പ്പരിവൃഢനഥ വീയ്യം ചേർന്നതൻസേനയോടും
തിരിയെ നിജപുരത്തിൽ ചേർന്നനേരത്തു യൂദ-
പ്പരിഷയുടെ കുഴപ്പം കോപമുൾക്കൊണ്ടു കേട്ടു. 114

ക്ഷണമവരുടെ ഗർവ്വം സർവ്വമൊന്നായകററി-
ക്കുണപഗിരികളെങ്ങും തിക്കുവാൻതക്കവണ്ണം
രണനിപുണതകൂട്ടും യോധരോടൊത്തു പാരിൻ
കണവനഘ്നണനായ ജ്ജേർസലേമിന്നു വന്നു. 115

ചൊടിയൊടു മലവള്ളം പോലെ വന്നെത്തുവോര-
ക്കൊടിയഭടഗണത്തെ ക്കണ്ടനേരത്തു യൂദർ
അടിമുതൽ മുടിയോളം പേടിമൂലം വിറച്ചു-
ള്ളിടിപൊടു നഗരത്തിൻ വാതിലെല്ലാമടച്ചു. 116

കടലനവധി വീചീ മാലയാൽ കെല്പുകൂട്ടും
തടമരിയ വിരാവം പൂണ്ടടയ്ക്കും വിധത്തിൽ
ഭടഗണമതിവേലം സാഹസം ചെയ്തു പിൻപ-
ത്തടവുടനെ തകർത്തു പട്ടണത്തിൽക്കടന്നു. 117

ജയരവമൊടു യോധശ്രേണി പാഞ്ഞെത്തിടുമ്പോൾ
ഭയപരവശരായി ക്കേണിടും യൂദരെല്ലാം
നയനജലമൊഴുക്കി ക്കൊണ്ടു ദീനസ്വരത്തിൽ
ദയനിരവധി കെഞ്ചി ച്ചഞ്ചലം പൂണ്ടു നിന്നു. 118

ചലിതഹൃദയമോടും താണിരിക്കുന്ന യൂദാ-
വലിയെ നിശിതമാകും നീളമേറുന്ന വാളാൽ
അലിവു കരളിലെന്യേ നീചരാകും ഭടന്മാർ
കലിതമദമമന്ദം പാടുപാടേ വധിച്ചു. 119

കൊല വളരെ നടത്തി ക്രൂരയ്ക്കേറും ഭടന്മാ-
രലറുമരിയനാദം, വാളുകൾക്കുള്ള ചീററം,
നിലവിളി നിലവിട്ടോരോ തരത്തിൽ പുലമ്പും
വിലപന മിവയാലട്ടിക്കശേഷം മുഴങ്ങി. 120

മരണഭയമുയർന്നുള്ളം തകർന്നാധിതിങ്ങി-
ക്കരണനിരതരുന്നാ യൂദരാബാലവൃദ്ധം
"തരണമഭയ" മേവം ക്രൂരരെല്ലാവരോടും
ശരണരഹിതരായി പ്പിന്നെയും കേണിരന്നു. 121

കടുകളുവലിവെന്ന്യേ ഘോരമാമുൾക്കരുന്നിൽ
പ്പെട്ടുമരിശമശേഷം തിക്കുവാനാ ഭടന്മാർ
കടുമൊഴിയൊടു യൂദശ്രേണിയെ പ്പട്ടണത്തിൽ
ചുടുനിണമൊഴുകീടും മട്ടു വിണ്ടും വധിച്ചു. 122

ദരഭരമൊടുമോരോ മന്ദിരങ്ങൾക്കുമുള്ളിൽ
ക്കരളുരുകി വിറച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കും ജനത്തെ
പുരയിലധികമുക്കാനാ ഭടന്മാർ കരേറി
ത്വരയൊടു പിടികൂടി ക്കണ്ണനാളും മുറിച്ചു. 123

വനിത, കിഴവി, വൃദ്ധൻ, ബാലനെന്നുള്ള വെപ്പും
കനിവുമകമതിങ്കൽ തെല്ലുമില്ലാതിവണ്ണം
തുനിവധികമിയന്നാ യൂദരെ ക്രൂരസിംഹ-
ദ്ധ്വനിയൊടൊരിളവെന്ന്യേ മൂന്നുനാൾ കൊന്നു യോധർ.

ധനമനവധിമൂല്യം വാങ്ങിയും കൊണ്ടനേകം
ജനതയെ നൃപനോരോ നാട്ടുകാർക്കായി വിററു,
വിനവെഹ്ലമണച്ചേറെ ജ്ജനത്തെപ്പിടിച്ച-
ക്കനയജലധികാരാ മന്ദിരംതോറുമാക്കി. 125

ക്ഷതജനദിയിലെണ്ണാ നാവതെന്ന്യേ കിടക്കും
മൃതരുടെ തനുവാല ദ്ദിക്കശേഷം നിറഞ്ഞു,
കിതവവൃഷഭരാകും യോധരോടൊപ്പമപ്പോ-
ളുതനു കുതുകമുണ്ടായ് ക്രോഷ്ടു കങ്കാളികൾക്കും. 126

കദനവിവശരായി ക്കൈകളാൽത്താങ്ങുവോരാ-
വദനമൊടുമിരിക്കും യൂദരിൽ ഭീ വളർത്തി
സദനനിര തകർത്തിശാജ്ഞ മൂലം ഭടന്മാർ
തദനുധനമശേഷം ക്രൂരയ്യ പൂർവ്വം കവർന്നു. 127

പ്രിയതമതികളുഞ്ചി ക്കേണിട്ടുംമട്ടു ദേവാ-
ലയ മുതലുകളേയും സ്വർണ്ണപാത്രങ്ങളേയും
ദയയുമൊരണുവോളം ന്യായവും തേടിടാത-
ജ്ജയമദമെഴു മുഗ്രീജാനി സർവ്വം ഹരിച്ചു. 128

മൂതിയുടെ വദനത്തിൽ പ്പെട്ടിടാതുള്ള യൂദ -
ക്കതിവിവശതനിത്യം ചേത്തപായം വരുത്താൻ
ക്ഷിതിപനഥ നിതാന്തം ക്രൂരനായുള്ളൊരാളെ
പ്രതിഷ്ഠമൊടവിടത്തിൽ പുത്തനായ് നിശ്ചയിച്ചു. 129

വിജയവുമെതിരെന്നേ കിത്തിയും ഹേമരൂപ്യ-
പ്രജയുമിതുകണ ക്കാധീനമായോരു നേരം
നിജഭുജബലമേറെ ക്കേമമെന്നോത്തകത്ത -
പ്രജകളുടെ വരന്നുണ്ടായി വല്ലാത്ത ഗർവ്വം. 130

"ബലമിവനു കുറച്ചല്ലുതി കീഴ് മേൽ മറിക്കാം
ജലനിധി മരുവാക്കാം പാരിടം സിന്ധു വാക്കാം"
ഖലനവനിപനേററം ഗർവ്വമുൾക്കൊണ്ടിവണ്ണം
പലനിനവൊടു പിന്നെപ്പോയിതന്ത്യോക്കിയായിൽ. 131

നൃവരനവിടെനിന്നും പോയതിൻപിൻപുസേനാ-
നിവഹമൊടവിടത്തിൽ പാത്ത വങ്കപ്രവീണൻ
ദിവസവു മഴലേററം യൂദരിൽ ചേത്തു വിത്തം
കവരുവതി നജസ്രം തക്കവും നോക്കി മേവി. 132

"ജനമനവധി നഷ്ടപ്പെട്ടു നാനാതരത്തിൽ-
ദ്ധനമരികളടക്കി ക്കൊററിനും ബുദ്ധിമുട്ടായ്,
വിനയാടിനിയുമെന്നും നാം കഴിക്കേണ"മെന്നീ-
നിനവുതദനു യൂദക്കേററ മസ്വാസ്ഥ്യമേകി. 133

"കലഹനിരതരായിപ്പാതകം ചെയ്യുതിൻ ദു-
ഷ്ഫലമൊരുനിലയില്ലാ താസ്വദിക്കുന്നു കഷ്ടം"
വലയുമതു വിലേവം യൂദരായോരശേഷം
തലയിലൊരു വിചാരം മിന്നൽപോൽ പിൻപുദിച്ചു. 134

"അഴിലിനരിയമൂലം നീചരാം നാം നടത്തും
പിഴകളുടെ പൊരുപ്പം തന്നെയാണില്ല വാദം"
അഴലൊടവരിവണ്ണം നിശ്ചയിച്ചീശ്വരൻ തൻ
കഴലിണയിലണ ഞ്ഞെന്നേരവും കേണിരന്നു. 135

പാപം ദ്വേഷിച്ചവരുൾ-
ത്താപം പൂണ്ടേറെ നാളിരന്നിട്ടും
കോപമൊഴിച്ചഖിലേശ്വര-
നാപത്തതകററിയില്ല വേഗത്തിൽ. 136

ശൗര്യംകൂട്ടും ക്ഷിതിപതികളും സാദരം കുപ്പുവോരാ –
ചാര്യന്മാർ തൻ കൊടിയപിഴയാലെത്തിയോരീവിനാശം
ക്രൌര്യംതിങ്ങും ഗുവരനധികം ശിക്ഷ കല്പിപ്പതിന്നാ –
യാര്യ ശ്രീമാൻ നയനിധിപരൻ പിന്നെയും തെല്ലുനീട്ടി.

പന്ത്രണ്ടാം സർഗ്ഗം.

അന്തിയോക്ക്യോസ് രാജാവു യൂദന്മാരെ പിന്നെയും പീഡിപ്പിക്കയും യൂദയായിൽ വിഗ്രഹാരാധന നടപ്പാക്കുന്നതിനു ഉദ്യമിക്കയും ചെയ്തു– വന്ദ്യാത്മാക്കളായ എലിയാസർ, മക്കബെയർ, മത്തിയാസ്– യൂദന്മാർ ശത്രുക്കളെ ഓടിക്കുന്നു– യൂദന്മാക്ക് രാജത്വം സ്ഥിരപ്പെടുന്നു- ശിമോൻെറ പിൻഗാമികൾ– ഒടുവിൽ രാജത്വത്തിനുണ്ടായ കലഹം– റോമാസാമ്രാജ്യം– റോമാ സേനാധിപനായ പൊമ്പെയൂസ് യൂദയായെ സ്വാധീനമാക്കുന്നു– യൂദന്മാരുടെ രാജാധിപത്യം നാമാവശേഷമാകയും ഇദുമേയ ജാതിക്കാരനായ ഹേരോദേസു യൂദന്മാരുടെ രാജാവാകയും ചെയ്തു. റോമായിലെ കലഹം– വിജയിയായ ആഗസ്റ്റോസ് ചക്രവർത്തി സമാധാനം സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു– ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ.

പില്ലാട സ്സുകൃതികൾ യൂദരീശ്വരൻ തൻ
പൊല്ലാദം തൊഴുവതിനെ തടുക്കുവാനും
നല്ലാളും മതനിയമങ്ങൾ നീക്കുവാനും
കെല്ലാനാൾപ്പെരുകിയ മന്നവൻ നിനച്ചു. 1

അക്കാലം വ്യഥപെടുമാജ്ജനത്തിലേററം
വക്കാണം ഭടനിരയാലണച്ച മന്ദം
അക്കാര്യം ശരിയെ നടത്തുവാനൊരാളെ –
ദ്ധിക്കാരം പെരുകിയ ഭൂപനോതിവിട്ടു. 2

സാമത്താൽ കരുതൽ നടത്തുവാൻ മഹാ ദു –
സ്സാമർത്ഥ്യംപെട്ടമവനെത്തി ജേർസലേമിൽ ;
ക്ഷേമത്തിൻ നിഴലൊരുതെല്ലുകാട്ടിയിട്ടു –
ക്ഷാമം ഹാ ! കഠിനതര ക്രിയയ്ക്കൊരുങ്ങി. 3

ഒന്നാലും ഭയമിയലാതിരുന്നിടുമ്പോൾ
ചെന്നാതൻ നികരമജങ്ങളെക്കണക്കേ
സന്നാഹം പെരുകിയ സേനയോടുകൂടി –
ച്ചെന്നാ യൂദരെ നിഹനിച്ചിതാ നികൃഷ്ടൻ. 4

പേടിച്ചൊട്ടനവധിപേർ പിടഞ്ഞുവാട്ടം
തേടിക്കാലിടറി വലഞ്ഞുലഞ്ഞു പാഞ്ഞു
ഓടിപ്പോമവരുടെ പിന്നപേടുത്തു കൂട്ടം
കൂടി ചെക്കവിരുതൊട്ടു മാഞ്ഞുവെട്ടിയോധർ. 5

മണ്ണിറൻപെടുവതിനൊത്തവണ്ണമാ നാൾ
കണ്ണിരജ്ജുനനിരചിന്തി മാരിപോലേ;
എണ്ണിടാൻ വിഷമമെഴും വധം നടത്തി –
ത്തണ്ണിർപോൽ നിണവു മൊഴുക്കി യോധവൃന്ദം. 6

ആപത്താലകമുരുകുന്ന യൂദരിൽസ്സം –
താപം പിന്നെയുമരുളാൻ മൃഗങ്ങളെപ്പോൽ
കോപത്തോടവരിലനേകരെ ബ്ഭടന്മാർ
സാപത്ന്യാദികളൊടു വേർപെടുത്തി വിറവ. 7

ആകാരോഗ്രതയൊടിണങ്ങിടുന്ന കോപ –
ത്തികാളും ഹൃദയവുമൊത്തയോധർ പിന്നെ
വൈകാതേററവു മഴകാൻ ജേർസലം തൻ
പ്രാകാരം ശതകല നിടിച്ചു പാടെ. 8

മോദത്താൽ ദ്വിഷണമയങ്ങി യോധവൃന്ദം
യൂദന്മാർ മരുവിടു മാലയങ്ങളെല്ലാം
ഖേദത്താൽ വലയുമവക്ക വിണ്ടു മുള്ളിൽ
ത്തോദത്തെ ത്വരയൊടു ചേത്തു കൊള്ളയിട്ടു. 9

ഇതുടേയും ഗുണമുയരും വിശിഷ്ടർ കൂടെ-
ക്കാടേറാ നിടവരുമാറു യോധരെല്ലാം
പാടേ ദ്ദേഹ തരമായിടും വിധത്തിൽ
ക്കേടേററി പ്പിടിപടിയാ യുപദ്രവിച്ചു. 10

ദാവംപോലുരുതര പീഡ യൂദരായോ–
രേവക്കും കരളിലെരിഞ്ഞിടും വിധത്തിൽ
ദൈവത്തിൻ വിരുതുയരും ഗൃഹത്തിലയ്യോ!
പാവം! ദുർഭഗരവർ വിഗ്രഹത്തെ വെച്ചു. 11

നന്ദിച്ച പ്രതിമയെയുദവർഗ്ഗമെല്ലാം
വന്ദിച്ചാദരമൊട്ടു ധൂമമെന്നുമേകി
സന്നിർധസ്ഥിതി കലരാതെ വേദചട്ടം
നിന്ദിപ്പാനവരറിയിച്ചു നാട്ടിലെങ്ങും. 12

പാപത്തിൽ ജ്ജനനിര വീണു ദേവനേറെ -
ക്കോപത്തെ ക്കരുളിലിണക്കമാറു ദുഷ്ടർ
ആപത്തിൻ പെരുവഴിയായ ബിംബമെങ്ങും
ഭൂപൻ തൻ വരുതി കണക്കു നാട്ടി നാട്ടിൽ. 13

മാനിച്ച പ്രതിമ വണങ്ങുവോരി ലുച്ചി -
ജാനിക്കെപ്പൊഴു മതിയായ മോദമുണ്ടാം
ഹാനിക്കായിതിനു വിസമ്മതിക്കിലോ സ -
മ്മാനിക്കും വധമവനെന്നു മോതി ദുഷ്ടർ. 14

പുഷ്ടശ്രീ വിലസിന ജേർസലേമിലേറെ -
ശ്ശിഷ്ടത്വം തടവിയതാ മിടത്തു തന്നെ
ഇഷ്ടംപോൽ ബലമൊട്ടു കോട്ട കെട്ടിയിട്ടാ -
ദുഷ്ടന്മാരതിൽ നിവസിച്ചു ഉഷ്ടിപൂച്ചം. 15

തല്ലാലും കൊടിയ വിഷം കലന്ന തന്ത്ര -
ച്ചൊല്ലാലും മരണഭയം തഴയ്ക്കയാലും
വല്ലാതായ്ന്നവധി യുദർ വിഗ്രഹത്തെ -
പ്പൊല്ലാപ്പിൽ ത്തലമുഴുകും പടിക്കു കൂപ്പി. 16

പ്രീണിച്ചും ക്രുധയൊട്ടു മെത്രചൊല്ലിയാലും
ക്ഷിണിക്കുംപടി ഭടരൊത്തു തല്ലിയാലും
നാണിച്ചു ശ്ശാനിര തോൽക്കുമാറു ധൈര്യം
കാണിച്ചേറിയ ജനവും മതം പുലർത്തി. 17

ഒട്ടേററം സുകൃതികൾ വൈരിവർഗ്ഗമോതും
പിട്ടേതും ഹൃദി കഥയാക്കിടാതൊട്ടുക്കം
രുട്ടേറും ഭടരുടെ ഘോരമായ വാളാൽ
വെട്ടേററി ക്ഷിതിയുടെ ബന്ധനം വിട്ടുത്തി 18

ഇപ്പാരിൽ മമത വെറുത്തു മാനസത്തെ
മുപ്പാരിൻ പതിയിലണച്ചസംഖ്യയുദർ
അപ്പാപാശയുടെ മുഷ്ക്കുകൾക്കു ലാക്കായ്
തപ്പാതേറിയ രുജപൂണ്ടസുക്കൾ വിട്ടു 19

മല്ലേററം പെരുകിയ യോധരാൽ വിശിഷ്ടൻ
ചൊല്ലേറെപ്പെട്ട മെലിയാസറെന്നു വൃദ്ധൻ
തല്ലേററ ററഴലെഴ മപ്പൊഴം കലക്കം
തെല്ലേശാതഥ തെളിവോടു മന്ത്രിച്ചു. 20

ധാരാളം പുകളൊടു മക്കബേയരെന്നായ്
പ്പേരാളും സുകൃതിനിയും കുമാരരേഴും
ക്രൂരാളിക്കെഴ മരിശത്തിളപ്പുമൂലം
ചോരാത്തിപ്രകരമൊടും പരേതരായി. 21

ജ്ഞായാനും നിപുണനുമായിടുന്ന മത്ത -
ത്തിയാസെന്നൊരുവനെ യോധരാജി പിന്നെ
തേയാതുള്ളൊരു കഠിനക്രിയയ്ക്കുരങ്ങാം
ന്യായാധീശവരനുടെ മുന്നിലാനയിച്ചു 22

അപ്പാപാശയ നധികാരി വിഗ്രഹത്തെ -
ക്കുപ്പാന ഗ്ഗുണനിധിയോടു മന്ദമോതി
കൈപ്പാളും മനമെടുചെല്ലി വന്ദ്യ "നീ ഞാ -
നിപ്പാപം മൃതിവരെ ചെയ്കയില്ല നൂനം." 23

കാപട്യംപെട്ടു മധികാരി "താഡനത്താൽ
ത്താപം ദുസ്സഹമിനി യുദരിൽ പെരുക്കി
ചാപല്യം കളയുവി" ന്നെന്നു യോധരോടായ്
കോപത്താൽ വിറ തനുവിൽ കലന്നു ചൊല്ലി. 24

ഭീയാലക്ഷണമൊരു യുദ്ധനന്ധമാകും
ധീയാന്ന പ്രതിമയെ വീണു കൂപ്പിയപ്പോൾ
ശ്രീയാളും മിഴികളുരുട്ടിയിട്ടു മത്ത -
ത്തിയാസ ശ്ശാനെ വധിച്ചു ശങ്കയെന്യേ. 25

പിന്നീട സ്സുകൃതി കയത്തു വിഗ്രഹത്തെ -
ച്ചിന്നീടും ക്രുധയൊടടിച്ചുടച്ചിടുമ്പോൾ
കൊന്നിടാ നരിശമകത്തുയന്നു നേരേ
വന്നീടും ഭടനികരത്തെയും വധിച്ചു. 26

"തെററിപ്പോയ് കരുതലശേഷമുള്ള മാനം
വിററിപ്പോളിവനു മനർത്ഥമെത്തുമേററം
ചുററിപ്പോ"യിതി നിനവാന്ന മുഖ്യനന്തം
പററിച്ചാൻ തദനുബലിഷ്ഠനാ വിശിഷ്ടൻ. 27

"വേദത്തിൻ മുറകളുലക്ഷ്യമാക്കി വയ്ക്കേ
ഖേദത്തോലകമുരുകുന്ന യുദരെല്ലാം
സാദത്തെ ദുരിതകലത്തുകററി നന്നായ്
മോദത്തെ ക്കരളിലിയന്നു വന്നു കൊൾവിൻ." 28

ഈവണ്ണം ജനപദമെങ്ങുമാ വിശിഷ്ടൻ
ദൈവത്തിൻ തുണയു മിരന്നു ചൊല്ലിവിട്ടു;
വൈവശ്യം മുഴുവനകന്നുപോയപോലാ-
യേവക്കും തെളിവതു കേട്ടുദിച്ചിതുള്ളിൽ. 29

ധാരാളം ജനനിര ധൈര്യമോടു ചേർന്ന-
പ്പേരാളും സുധിയുടെ പിമ്പിലെത്തി വേഗം;
പോരാടി ക്ഷയ മഹിതക്കു ചേക്കുവാനും-
ത്താരാലേവരുമൊരുപോലെ നിശ്ചയിച്ചു. 30

ഇക്കായ്യം മുഴുവനറിഞ്ഞു ശത്രുസൈന്യം
മുക്കാലും പലവഴിയായടുത്തുകൂടി;
ധിക്കാരം ബഹുലമയന്നു ഘോരമാകും
വക്കാണം സപദി നടത്തുവാനെതിത്തു. 31

ശൗര്യത്താൽ മദമെഴുമ ദ്വിഷൽഗ്ഗണത്തിൻ
ക്രൗര്യത്തെ ക്കടയൊടു ചുട്ടെരിക്കുവാനായ്
ആര്യശ്രീവിലസിന യുദരും മനസ്സിൽ
ധൈര്യത്തിൻ തികവൊടു ചേർന്നടുത്തു കൂടി. 32

നേരിട്ടങ്ങനെ ബലമാർന്ന സൈന്യയുഗ്മം
പാരിക്കും പകയൊടു പോർ നടത്തി തമ്മിൽ;
വൈരിക്കിന്നപജയമേകിടേണമെന്നും-
ത്താരിങ്കൽ ദൃഢമിരുകൂട്ടരും നിനച്ചു. 33

ശൂലം, വാൾ, വടി, തടി, വെട്ടുകത്തി, കുന്തം,
വേല, സ്രുക്, പരശു തുടങ്ങിയുള്ള വററാൽ
മാലല്ലേതര മരികൾക്കണെച്ചു പോരു
ദേവ ശ്രീപെടു മിരുസേനയും നടത്തി. 34

കാണിക്കും ഭയമറിയാതെ യോധരൊപ്പം
ക്കാണിക്കും വിരുതുകളോതുവാൻ പ്രയാസം;
ക്ഷീണിക്കാതുടനുടനൈന്ദ്രജാലികന്മാർ
നാണിക്കും വിധ മടവൊട്ടെടുത്തിടുന്നു. 35

ലേശം തൻഹൃദി ഭയശങ്കപോലുമെന്യേ
നാശത്തെ പ്പരിലനഗ്ഗ്രം വരുത്തി
ആശയ്ക്കൊത്തൊരു ഫലമാസ്വദിക്കുവാനായ്
ക്ലേശത്തെ ത്തനതുടലിൽ സഹിച്ചു ധീരർ. 36

കാരുണ്യം ശകലമകത്തു പൂണ്ടിടാത-
പ്പേരുറേറർ പൊരുതു നിണം ചൊരിഞ്ഞിടുമ്പോൾ
ഭീരുത്വം ഹൃദി പെടുവാർ മറഞ്ഞുമാറി
ച്ചാരുത്വം തടവിയ കാട്ടു തേടിടുന്നു. 37

ഓടുന്നു ചില,രസിപാതമേററു തത്തി-
ച്ചാടുന്നു മരണഭയം കലർന്നനേകർ;
നേടുന്നു മൃതി പലരും, ശവങ്ങളിട്ടം
കൂടുന്നു നിണമയമാം പടക്കളത്തിൽ. 38

ഈ മട്ടായ് ശഠതയൊടേറെ നേരമൊപ്പം
കേമന്മാരവരടർ ചെയ്തു ചെയ്തൊടുക്കം
സാമർത്ഥ്യം പെരുകിയ യൂദരാ വിരോധി-
സ്തോമത്തിൻ നില ബഹു ദുർഘടത്തിലാക്കി. 39

പേടിച്ച ക്ഷണമണി വിട്ടഴന്നു തുണ്ഡം
വാടിഞ്ഞൻ പടുതി മറന്നു ശത്രുവൃന്ദം
ഓടിപ്പോമളവിലടുത്തു യൂദരാക്കം
കൂടി ക്കൈയ്യിണ കുഴയുംവരെ വധിച്ചു. 40

നേതാവാം മഹിതനെഴും പരാക്രമത്താ-
ലേതാനും ഭടരൊഴികെ ദുഷ്ടൽ ഗണത്തെ
വീതാതിക്ഷതിയൊടു യൂദർ കൊന്നൊടുക്കി
ശ്രീതാവും വരവിജയം കരത്തിലാക്കി. 41

പീനാഹമ്മതിപെടു മീശ നന്തിയോക്യോ-
സിനാശ ശ്രുതി ചെവിയിൽ കടന്നനേരം
ദൂനാന്തഃകരണനു സമേതനായമന്ദം
സേനാനി പ്രവരരൊടിപ്രകാരമോതി. 42

"നാടാകെ ജ്ജവമൊടു സഞ്ചരിച്ച സൈന്യം
പാടാകംപടി വടിവോടു നിങ്ങൾ കൂട്ടി
കോടാതുള്ളൊരു വിജയത്തെ യൂദയായിൽ
തേടാനായ് മടികലരാതെ പോയിടേണം. 43

"പാർത്തട്ടിൽ പുകഴെഴുമെൻ യശസ്സിന്നുനം
ചേർത്തല്ലേതരമദമാർന്നിരിക്കവോരാം
ധൂർത്തന്മാർ കുമതികൾ യുദ്ധരേവരേയും
മാർത്തട്ടിൽ ധൃതിയൊടു നിങ്ങൾ കൊന്നിടേണം; 44

"മല്ലാടാ നവരിനിയും വരുന്നതായാ-
ലെല്ലാരും ചുണയൊടു നിന്നെതിർത്തിടേണം
തെല്ലാർക്കും ഭയമരുതാ ജ്ജുനത്തെയെല്ലാം
കൊല്ലാതില്ലിവനിനി മറവുകാൎയ്യമൊന്നും. 45

ദൂരത്തായ് മരുവുമിടങ്ങൾതോറുമെത്തി-
ദ്ധീരത്വം നിരുപമമാർന്ന യോധരേയും
സാരസ്യം പരമരുളും ധനത്തിനേയും
പാരം ഞാനുട നവിടത്തിലാനയിക്കാം." 46

ഏവർക്കും ഭയമതി വേലമേകുവാരാ-
വൈവർണ്ണ്യം വദനമതിൽ കലർന്നു ഭൂപൻ
ഈവണ്ണം പലതരുൾചെയ്തു തേരിലേറി-
സ്സേവന്മാർ പലരൊടു ചേർന്നു നിർഗ്ഗമിച്ചു. 47

ചേലാളും കുതിരകളിൽ കരേറി വാഹി-
ജ്വാലാഭം വിലസിടു മായുധങ്ങളേന്തി
കാലാന്തൻ നിരയൊടനീകിനീപരുവ്വി-
പാലാജ്ഞപ്പടി ജവമെത്തി യുദ്ധയായിൻ. 48

ശ്രേയാനാം വരഗുണവാരിരാശിമത്ത-
ത്തിയാസായിട മുതനായ് ചമഞ്ഞമൂലം
ശ്രീയാളും സുരനതി ധീരനായ യുദ്ധാ
സായാസം നിരവധി സേന ശേഖരിച്ചു. 49

പ്രത്യർത്ഥിപ്രകര മടുത്തു വന്ന നേരം
പ്രത്യഗ്രപ്രതിഭ വിളങ്ങിടുന്ന യുദ്ധാ
അത്യന്തം വിനയമൊടീശനോടിരന്നു
സ്തുത്യശ്രീ പെരുകിയ യോധരൊത്തെതിർത്തു. 50

"കേടേതും രിപുനികരത്തിനേകിയിട്ടും
നേടേണം വിജയമെനിക്കു നിർക്കമെന്നേ"
ഈടേറും നിനവിതുപോ ലുദിക്കയാലും-
ചൂടേറിപ്പൊരുതിതു സേന രണ്ടുമപ്പോൾ. 51

എന്നോടാരെതിരിട്ടമിപ്പൊരാളുമിന്നി-
ല്ലെ, ന്നോരോ നിനവുകളാൽ ഞെളിഞ്ഞമന്ദം
പിന്നോക്കം പ്രപദമണച്ചിടാതെ നേരേ
മുന്നോട്ടാഞ്ഞരികളെ വെട്ടിവിഴ്ത്തി വീരൻ. 52

കുന്നിക്കും നിലയെ വിടാതെകണ്ടു പോരിൽ -
ക്കുന്നിക്കും ചതുരതയോടു യൂദരെല്ലാം
മുന്നിട്ടാ രിപുനികരത്തെ വെന്നൊടുക്കം
ചിന്നിച്ചത്ഭുതതരമാം ജയത്തെ നേടി. 53

ക്രൂരന്മാരരിക ളസംഖ്യമായ സേനാ-
വാരത്തെ പ്പലകുറി ചേത്തു യൂദയായിൽ
വൈരസ്യം കരളിലുയർന്നണഞ്ഞു വീണ്ടും
പോരത്യുൽക്കടമദമൊത്തു ചെയ്തു തോററു. 54

ഉന്നിദ്രപ്രമദമൊടൊത്തു പിൻപു യൂദാ
മന്നിങ്കൽ പ്രഥകലരുന്ന ജേർസലേമിൽ
ചെന്നി ട്ടീശ്വരസദനത്തിൽ ചിന്നു ബിംബം
കുന്നിച്ചോ രരിശ മിയന്നെടുത്തെറിഞ്ഞു. 55

പിന്നീട പ്പരമഗൃഹം വിശുദ്ധമാക്കി
ച്ചിന്നിട്ടും പുരുഭയഭക്തി പൂണ്ടു യൂദാ
മിന്നിട്ടും ബലികളുണ്ടാക്കി ദേവനിൻപം
വന്നിടാൻ പല പല കീർത്തനങ്ങൾ പാടി. 56

നാശത്തിൻ വഴികൾ തടുത്തിടുന്നതിന്നാ-
ദ്ദേശത്തിൽ ത്തദനു നടന്നു നോക്കി യൂദാ
ആശങ്കാരഹിത മുടച്ചു ബിംബമെല്ലാ-
മിശൻ തൻ കഴൽ തൊഴുവാൻ ജനത്തൊടോതി. 57

ഭീതന്ത്രാദികളുകലത്തൊഴിച്ചു യൂദ-
വ്രാതത്തിൽ സുകൃതപയോധിയായ യൂദ
സ്വാതന്ത്ര്യം പഴയപടിക്കണച്ചമന്ദം
സാതത്തിൻ വിളനിലമാക്കി യൂദയായെ. 58

ആതങ്കം മുഴുവനൊഴിച്ചു തുഷ്ടിതൻ സം -
ഘാതത്തെ ക്കരുണകലർന്നണച്ചതിന്നായ്
പൂതശ്രീവിലസിട്ട മിശ്നാ ജ്ജനൗഘം
ചേതസ്സിൽ തെളിവൊട നേക നന്ദി ചൊല്ലി. 59

വിത്തത്തെ പ്പലവഴി ശേഖരിക്കവാനായ്
ചിത്തത്തിൽ കൊതിയൊടു പോയ മാനവേന്ദ്രൻ
അത്തവ്വിൽ പുരധനമുള്ള പാർസിയായിൽ
പ്പുത്തഞ്ഞു റനുചരരോടുമൊരുതണ്ണഞ്ഞു. 60

കള്ളൻ പോലൊരു മടിയെന്നിയേ ധനത്തിൻ
കൊള്ളയ്ക്കാ നരവരനെത്തിയോരുനേരം
ഭള്ളല്ലം കളു യുവതിന്നുറച്ചു നാട്ടാ-
രുള്ളത്തിൻ ഭയമിയലാതടുത്തെതിത്തു. 61

"ബാധിക്കും ശംരിവർ മാറുകില്ലി"വണ്ണം
ബോധിച്ചാ നരപതി പിന്തിരിഞ്ഞു വേഗം
ആധിക്കാശയമിരയാ യഭീഷ്ടമൊട്ടും
സാധിക്കാഞ്ഞ് രിശ മുയന്നു നിർഗ്ഗമിച്ചു. 62

വേകുംപോ ലഴലകമേ വളന്നിവണ്ണം
പോകുമ്പോൾ ഭടരുടെ തോൽവി കേൾക്കുമ്പോൾ
ചാകും ഭൂപതി ജവമോടുമെന്നു തോന്നി-
പ്പോകുംപോ ലരചനു സംഭ്രമം ഭവിച്ചു. 63

താപത്തിൻ കലശൽ കുറച്ചൊതുങ്ങിയപ്പോൾ
കോപത്താൽ നൃപതി വിറച്ചിവണ്ണമോതി
"ശാപത്തിൻ പിറവികളാണു യൂദരെല്ലാ-
മാപത്തിൽ ദ്രുതമവരെക്കടുക്കിട്ടും ഞാൻ 64

"ഭീരുത്വം പെരുകിയ യൂദരേവരേയും
പേരുറേറാനിവനസിയാലരിഞ്ഞൊടുക്കും
ചാരുത്വം പെരുകിയ ദേവഗേഹവും ഞാൻ
കാരുണ്യം ഹൃദികലരാതെ ചുട്ടെരിക്കും. 65

"ഓടാനോ ഝടിതി മറഞ്ഞു മാറുവാനോ
പാടാകാതവരെ വളഞ്ഞു കൊന്ന ശേഷം
വീടാകെ ശ്ലിഖയിലെരിച്ചു ഘോരമാകും
കാടാക്കി ക്കളയു മതുല്യ മപ്രദേശം." 66

തന്നെത്താൻ കൊടിയൊരു രുട്ടിനാൽ മറന്നി-
ക്കന്നത്തം ശപഥമൊടോതിയിട്ടു തേരിൽ
മിന്നൽക്കൊത്തതി ജവമൊടു പോയിടുമ്പോൾ
മന്നൻ ഹാ! സപദി തെറിച്ചു താഴെ വീണു. 67

സർവ്വാംഗം ചതവു നരാധിപനു പററി-
പ്പർവ്വാളി കുടനടി വീക്ക മേററമുണ്ടായ
ദുർവ്വാരം രുജ തനുവിൽ ജ്ജനിച്ചടക്കാൻ
നിർവ്വാഹം ചെറുതിയലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടി. 68

മേലാകെ ത്തദനു തളർന്നു കണ്ണടയ്ക്കാൻ
മേലാതായ തെളിവു കുറഞ്ഞു ചുണ്ടുണങ്ങി;
ചേലാളും മുഖരുചി കെട്ടുകത്തു പാരം
മാലാന്നാ നരപതി നിർഭരം പരുങ്ങി. 69

ആഗസ്സിൻ പ്രതിഫലമായ് വപുസ്സിലെല്ലാ-
ഭാഗത്തും വ്രണനികരം കുരുത്തുപൊങ്ങി;
വേഗത്തിൽ ചലമൊഴുകി പ്പഴത്തു ചീഞ്ഞാ
രോഗത്തിൻ കഠിനത നൂറിരട്ടിയായി. 70

ഏററം ദുസ്സഹതരമായ് ചമഞ്ഞതാകും
നാററത്താ ലകമുരുകി ക്കിടക്കയിന്മേൽ
ഊററം പോയധിപതി കേണു കേണു തീയിൽ
പ്പാററക്കൊത്തൊരു തൃണയെന്നിയേ കിടന്നു. 71

വല്ലാതുള്ളൊരു മദമററ മാനസത്തിൽ
പൊല്ലാപ്പിൻ നിനവു മകന്നു പീഡയോടും
എല്ലാക്കും ദയ കരളിൽ ജനിക്കുമാറാ-
മല്ലാളും നൃപതി പരേതനായി പിന്നെ. 72

ബാലൻതൻ സുതനഥ മേദിനീശനായ് തൽ-
ക്കാലം തൻ പ്രതിനിധിയാക്കി വേറൊരാളെ
ശ്രീലൻ നിസ്തുല ഗുണരാശിയായ യൂദാ-
മാലററായിട നിവസിച്ചു കൂട്ടരോടും. 73

പോരിന്ന പ്രതിനിധി സേനയെപ്പലപ്പോൾ
പാരിക്കും പകയൊടയച്ചു യൂദയായിൽ;
ഭൂരി ശ്രീ നിലയനമായിടുന്ന യൂദാ
നേരിട്ടാ രിപുനിരയെ ജ്ജയിച്ചിതെന്നും. 74

"സാമർത്ഥ്യം പെരുകിയ യൂദരെ ജ്ജയിക്കാ-
നീ മന്നിൽ പിറവി ലഭിച്ചവർക്കു സാദ്ധ്യം"
ഈമട്ടു പ്രതിനിധി ചിന്തചെ യ്യൊടുക്കം
സാമത്ഥ്യാ ലവരൊടടുത്തു ചെയ്തു സഖ്യം. 75

വൈരത്തിൻ കുറവു ഭവിച്ചിടാതെ സേനാ-
വാരത്തെ പ്രതിനിധി സംഭരിച്ച വീണ്ടും
ചാര ത്തുഗ്രതയോടു പോരിനെത്തിയോരാ-
നേരത്തേററവരെ മടക്കി വിട്ടു യൂദാ. 76

നാശത്തിൻ കുഴി തിരയും പടിക്കു സീയ്യാ -
ദേശത്തിൻ ക്ഷിതിപതി വംശജാതർ തമ്മിൽ
ലേശം ഹൃത്തുളിരി ലിണക്കമെന്നിയേ ഭൂ -
മീശതചതുരിനു പല സംഗരം നടന്നു. 77

സൗജന്യം നിജഹൃദി പെട്ടിടാതൊരുത്തൻ
രാജത്വം നൃപനെ വധിച്ചു കൈക്കലാക്കും ;
വ്യാജത്താലവനൊടെതിത്തു കൊന്നപിൻപാ -
രാജത്താംപദമിനരൻ കരസ്ഥമാക്കും. 78

ഈമട്ടിൽ പലനിധനം നടന്ന മൂലം
ക്ഷേമത്തിൻ കഥ തകരാറിലായി നാട്ടിൽ ;
കേമന്മാരിടരോടു മേവി, ദുർജ്ജനം ദു -
സ്സാമാർത്ഥ്യം വകതിരിവെന്നിയേ നടത്തി. 79

ഭൂനാഥൻ ചെറുതിടരററിരുന്നിതെന്നാ -
ലാനാളിൽ പകയൊടു യൂദരെക്കെടുക്കാൻ
സേനാസഞ്ചയമൊടു ചേന്നു ജേർസലേമിൽ
പിനാഹമ്മതി കരളിൽ കലന്നടുക്കും. 80

പാരിന്നായിരുവർ ശഠിക്ക കൊണ്ടു യുദ്ധം
നേരിട്ടാലിടരൊടു കക്ഷി രണ്ടുമപ്പോൾ
പാരിക്കും മമതയെ യൂദരോടു കാട്ടി
പ്പോരിങ്കൽ സപദി തുണയ്ക്കുവാനിരക്കും. 81

അന്യക്കിത്തിരിയു മുപേക്ഷയെന്നിയേ സൗ -
ജന്യത്തെ ക്കരളിലസൂയവിട്ടു ചെയ്യും
ജന്യത്തിന്നണയുകിലാശു തോൽവി ചേർത്തും
ധന്യന്മാരുടെ നിലയിൽ കഴിച്ചു യൂദർ. 82

മാനത്തോടഥ തനുസന്ത്യജിച്ചതുല്യം
ദീനത്വം ജനകരത്തിനേററി യൂദാ ;
ആനന്ദം ബഹുലമവർക്കു തത്സഗർഭ്ഭൻ
യോനത്താസധിപതിയാ യണച്ചു വീണ്ടും. 83

ദൈവത്തിൻ വരുതി വിടാതെകണ്ടു മൻപൊ
ടേവക്കം ഗുണമുയരും പടിക്കുമെന്നും
ആവശ്യപ്രകൃതി കലന്ന പൂർവ്വജൻപോ -
ലീവന്ദ്രൻ നയനിധി യുദയായിൽ വാണു 84

പ്രാജ്യശ്രീയൊടു പതിനേഴു വത്സരം തൻ
രാജ്യത്തെ ക്ഷതികലരാതെ കാത്തശേഷം
ത്യാജ്യൻ തൻ രിപുവിനെ വിശ്വസിക്കയാലി -
പ്പൂജ്യന്ന ശ്ശാമതിയാലപായമുണ്ടായ്. 85

കാതയ്യം കരളിലുയന്ന യുദരിൽ പ്ര -
ഖ്യാതൻ തത്സഹജനമായനായ സീമോൻ
ആതങ്കം മുഴുവനകററിയിട്ടു പൂർണ്ണ -
സ്വാതന്ത്ര്യം തദനുവരുത്തി നാടുവാണു. 86

എട്ടാണ്ടട്ടിശി കുശലം വിതച്ചു വാട്ടം
തട്ടാത ജ്ജനതയിലിൻപമേററ മേററി
തിട്ടാളും നിജ പുരുകീത്തിയായ വെള്ള -
പ്പട്ടാ വൻസുകൃതി വിരിച്ചു പാരിലെങ്ങും. 87

ധിമാനാ നയനിധി നാടു ചുററിനോക്കി
ക്ഷേമാദിസ്ഥിതികളറിഞ്ഞിട്ടുന്നതിന്നായ്
ശ്രീമാന്മാരിരുസുതരൊത്തു സഞ്ചരിക്കെ
ജ്ജാമാതാവിനുടെ നികേതനത്തിലെത്തി. 88

സ്നേഹത്തെ ച്ചെറുചിരിയാൽ വെളിക്കുകാട്ടി
ഗ്ഗേഹത്തിൽ സസുഖമണഞ്ഞ കൂട്ടുകാരെ
ദ്രോഹത്തിൻനിധി ശംനുഴിവാഴുവാൻ ദുർ -
മ്മോഹത്താൽ തദനു ചതിച്ചു നിഗ്രഹിച്ചു. 89

സീമോൻ തന്നിളയ സുതന്നു മന്ത്രമേകാൻ
വ്യാമോഹത്തൊടു മുടനാളയച്ചശേഷം
ധീമോശം പെരുകിയ ദുർജ്ജന പ്രവയ്യൻ
സാമോദം തദനു ഗമിച്ചു ജേർസലേമിൽ. 90

ശ്രീവായ്യും ജനകനു മഗ്രജക്കുമൊപ്പം
ചാവാ ദുന്നയനിധി ചേത്തതാമുദന്തം
വേവാളും മനമൊടു കേട്ടു ധന്യനാകും -
യോവാന്നേ സനവധി കണ്ണുനീർ ചൊരിഞ്ഞു. 91

തന്നേയും സപദി തടുത്തു നിഗ്രഹിപ്പാ -
നന്നേരത്തരിഭടരന്തികത്തണഞ്ഞു
ചെന്നേററക് ഖലനിരയോടെതിർത്തു ധന്യൻ
കൊന്നേറെച്ചുണയോടുമെത്തി ജേർസലേമിൽ. 92

വഞ്ചിച്ചുഴിയെ വശമാക്കുമാറു ഗർവ്വം
മിഞ്ചിത്തൻ ഭടരൊടണഞ്ഞ ദുർജ്ജനത്തെ
കിഞ്ചിത്തുമി നൃപസുതനേശിടാതെ ശൌര്യം
നെഞ്ചിൽ പൂണ്ടുടനേ ജയിച്ചു കീഴടക്കി. 93

സിദ്ധന്മാരുടെ നിയമങ്ങളാചരിച്ചും
വൃദ്ധന്മാരുടെ ഗുണദോഷവാക്കുകേട്ടും
യുദ്ധത്താലിടരൊരിടത്തു മേകിടാത -
ശ്ശുദ്ധൻ ഭൂപതി ഭരണം നടത്തി പിന്നെ. 94

നാശത്തിൻ വഴികളിലായ് നിജാശയത്തിൻ
മോശത്താ ലുഴലുവതിന്നു ചിന്തിയാതേ
ഈശന്നുൾത്തെളിവനുവാസരം വളർത്തി
ക്ലേശത്തിൻ നിഴലറിയാതവൻ വസിച്ചു. 95

ശോഭാവൽ സമകളനേകമാദരാൽ തൻ
ക്ഷ്മാഭാഗം കുശലസമേതമാക്കി നന്നായ്
ഭൂഭാരം നിജ തനയന്നു നൽകിയിട്ട
സ്സൗഭാഗ്യം പെട്ടമമലൻ പരേതനായി. 96

ശിഷ്ടൻതൻ ജനകനെഴും ഗുണങ്ങളൊട്ടും
ദുഷ്ടൻ ഭൂപരിവൃഢ നുള്ളിലോർത്തിടാതേ
ഇഷ്ടത്തെ ക്കുടിലതയാ ലഗണ്യമാക്കി
സ്പഷ്ടം തൻ സഹജനെ നിഗ്രഹിച്ചു കഷ്ടം!! 97

രോഷത്താലനുജനെ നിഗ്രഹിച്ചു ദൈവ -
ദോഷത്തെ ത്തലയിലണച്ച ദുഷ്ട മന്നൻ
ദോഷത്തം തദനു മനസ്സിലായമന്ദം
ദോഷത്തിൻ പൊറുതി ലഭിച്ചിടാതെ ചത്തു. 98

പാപത്തിൻ വിളനിലമാകുമാ നികൃഷ്ടൻ
ക്ഷ്മാപന്നൻ തന്നിളയ സഹോദരന്നമന്ദം
ഭൂപാഗ്രം തദനു ലഭിക്കകൊണ്ടു നാട്ടിൽ
താപത്തിൻ നിഴലണയാതവൻ ഭരിച്ചു. 99

സാമർത്ഥ്യം നൃപനു ചുരുക്കമെങ്കിലും സു
ക്ഷേമത്തിൻ കുറവു വരാതനേകകാലം
പ്രേമത്തിൻ തികവൊടു വാണതിൻെറ പില്ലാ-
ടിമന്ന ക്ഷിതിപതി മൃത്യുവാൽ ത്യജിച്ചു. 100

ലോകത്തെ പ്രിയപതി വിട്ടുപോയമൂലം
ശോകത്താൽ മനമുരുകും തദിയ രാജ്ഞി
വൈകല്യം ചെറുതിയലാതതിനുശേഷം
പാകത്തിൽ ക്ഷിതിതല മൊൻപതാണ്ടു വാണു. 101

ആ രാജാംഗനയുടെ മൃത്ത പുത്രനായോൻ
പാരാളുന്നഥസുരസം തുടങ്ങിയപ്പോൾ
ക്രൂരാത്മാവനുജനസൂയ പൂണ്ടമന്ദം
പോരാടി ക്ഷിതിഭരണം തനിയ്ക്കുടക്കി. 102

അക്കാലം നയനപഥത്തിലെത്തുമോമൽ
ഭിക്കാകെപ്പടയിലരാതികൾക്കശേഷം
ശുക്രാലംബെന്നമരുളിജ്ജയിച്ചു റോമാ-
ദിക്കാക്കും ഭയകുതുകങ്ങളേററി മിന്നി. 103

പോരിന്നായവരണകിൽ ജ്ജനം തദാ കാൽ-
ത്താരിങ്കൽ പണിയുക മതല്ലെതിത്തുനിന്നാൽ
വൈരിക്കാ വിരുതെഴവോ രപായമേകി
പ്പാരിക്കും വിജയമുടൻ കരസ്ഥമാക്കും. 104

ചൊല്ലാനോരവരോടെതിത്തുനിൽക്കുവാനോ
വെല്ലാനോ വിരുതവനീതലത്തിലാക്കും
ഇല്ലാതായവരുടെ പേരു കേട്ടിടുമ്പോൾ
വല്ലാതുള്ളൊരു വിറ മന്നവക്കുദിച്ചു. 105

റോമക്കുള്ളൊരു ചമുവിൻ പ്രമാണിയാകും
സാമർത്ഥ്യം വെരുകിയ പോമ്പയൂസു പിന്നെ
ഈ മന്നിൽ പുകൾ പെരുകുന്ന യൂദയായു
കേമം പോർപൊരുതു ജയിച്ചു കീഴ് പെടുത്തി. 106

പിന്നാധിയ്ക്കുകമിരയായ പുത്രരോടും
ദീനാത്മാവരചനെ ബന്ധനത്തിലാക്കി
ആ നാട്ടിൻ ഭരണമവൻെറ പൂർവ്വജന്മാ
മാനാർഹൻ ബലനിധി പോമ്പയൂസു നൽകി. 107

ആതങ്കം ഹൃദി വളരുന്ന പുത്രരൊത്ത-
ബ്ഭീതൻ ഭൂപതിയെ വിദഗ്ധനാം ചമൂപൻ
പോരത്തിൽ തദനു കരേററിയിട്ടു സൈന്യ-
വ്രാതത്തിൻ തുണയൊടു കൊണ്ടുപോയി റോമിൽ. 108

മോടിക്കപ്പടവൊരിടത്തടുത്തനേരം
കൌടില്യം പെടുമവനിശ പുത്രനേകൻ
ഓടിപ്പോയ് പലുടമതിക്രമിച്ചു ധൈര്യം
തേടി ശ്രീവിലസിന യൂദയായിലെത്തി. 109

നാടാകെ ത്തനതുവശത്തിലാക്കവാനാ-
ക്കാടാളും കുടിലനവൻ നിനച്ചമന്ദം
പാടാകുംപടി പടകൂട്ടിയിട്ടു നാട്ടിൽ-
കേടാളും വിധമിടമൊട്ടു കൈക്കലാക്കി. 110

രുട്ടാളും കരളൊടു റോമരൊത്തമാന്തം
വിട്ടാ ദുർഭഗനൊടെതിത്തു ചെയ്യുപോരിൽ
പിട്ടാകെ ദുരമകലത്തകററിയിട്ട-
ദ്വിട്ടാം ഭൂപതിസുതനെപ്പിടിച്ചുകെട്ടി. 111

ഉള്ളത്തിൽ പെരുകിടുമാധികൊണ്ടു കണ്ണീർ-
വെള്ളംപോൽ ചൊരിയുമൊരാ യുവാവെ വീണ്ടും
കൊള്ളയ്ക്കെത്തിയ കപടം കലന്ന ദുഷ്ട-
ക്കള്ളൻപോലരിനിര റോമിലേക്കയച്ചു. 112

ശോകാന്ധൻ നരപതി പുത്രരോടുമൊന്നി-
ച്ചേകാബ്ദം തടവിലധീരനായിരുന്നു.
ഭീകാളം മനമൊടൊളിച്ചനന്തരം പോയ്
വൈകാതാശ്രുഗസമമെത്തി യൂദയായിൽ 113

ഭൂമിക്കുള്ളൊരു ഭരണം തനിയ്ക്കുടക്കാൻ
സ്വാമിത്രാവലിയൊടു ശണ്ഠയിട്ടിടാനായ്
കാമിക്കും വിവരമറിഞ്ഞു യോധർ വീണ്ടും
റോമിന്നാ നരവരനെ പ്പിടിച്ചയച്ചു. 114

ആതങ്കത്തികവൊടു റോമിലെത്തി വൈരി-
വ്രാതത്തിൻ കടുമൊഴികേട്ടു നാളുനേകം
സ്വാതന്ത്ര്യം പിഴുകി നൃപേന്ദ്ര കൂട്ടിൽവാഴും
മാതംഗത്തലവനു തുല്യമാവസിച്ചു. 115

സ്വാതന്ത്ര്യം തദനുലഭിക്കകൊണ്ടു ശോകാ-
പേതം പോമളവൊരു പുത്രനും ന്യപന്നും
ചേതസ്സിൽ പ്പക കലരും വിപക്ഷർതൻ സം-
ഘാതത്തിൻ കരുതൽ നിമിത്തമന്തമെത്തി. 116

ഭൂപൻതൻ പ്രഥമതനൂജനന്തിഗോനു -
സാപത്തെന്നിയെ പരമെത്തി യൂദയായിൽ ;
കാപട്യം പെരുകുമവൻ രണം നടത്തി -
ക്ഷ്മാപതിപം വിരുതൊടു കൈക്കലാക്കിവാണു. 117

ഭൂരിശ്രീനിലയനമായ യൂദയായിൽ
പ്പാരിക്കും പടയൊടു റോമരെത്തി വീണ്ടും
പോരിൽ ഭൂരമണനെ വെന്നപിൻപുചെറുപം -
ത്താരിങ്കൽ ദ്വയ കലരാതയച്ചു റോമിൽ. 118

വേദത്തിൻമുറകൾ മുറയ്ക്കുതുല്യമാം സ -
മ്മോദത്താൽ പരനുരുളിപ്പുലത്തിയോരാം
യൂദക്കുള്ളൊരു ന്യവരത്വമിപ്രകാരം
ഖേദത്താലവരലയുംപടിയ്ക്കൊടുങ്ങി. 119

തീരോടൊത്തനിശമകത്തു യൂദരെല്ലാം
ക്രൂരോടും കരുതിയ യൂദരാജപട്ടം
ഹേരോദേശിനു ജയശാലി കേസർ കണ്ണി -
രാരോടൊത്തവർ ചൊരിയുംപടിയ്ക്കു നരുകി. 120

പുഷ്ടശ്രീവിലസിയ വേദമാചരിക്കും
ശിഷ്ടത്വംതടവിയ യൂദരാമെവക്കും
ദ്വിഷ്ടത്വം പെടുമിദുമേയനാകിയോരാ-
ദുഷ്ടൻ ഭൂധവനവിടം ചിരം ഭരിച്ചു. 121

സാരസ്യം പെരുകിയ റോമിനാധിപത്യം
വീരക്കൊക്കെയു മിടർചേത്തു കൈക്കലാക്കാൻ
ശൂരന്മാർ ചിലരൊരുമിച്ചു പിൻപു തമ്മിൽ-
പ്പാരഞ്ചുംപടി പല സംഗരം നടത്തി. 122

പ്രാഗത്ഭ്യംപെട്ട മഹിതക്കുതുല്യമാം ദ്വ-
യ്യോഗത്താലപമതി സംഭവിക്കമൂലം
വേഗംനൽ പുകളുയരും ജയം ലഭിച്ചി-
ട്ടാഗസ്സോ സധിപതിയായി വാണു റോമിൽ. 123.

പേരെന്നും വിലസുവതിന്നു തക്കവണ്ണം
പാരെല്ലാം നിജപുകഴ്ച ചേർത്തൊരാ നരേന്ദ്രൻ
പോരെന്നായ് കരളിനു കൈപ്പു ചേർക്കുവോര
പ്പേരെങ്ങും മനുജർ മറക്കുമാറകററി. 124

ഏതാവൽപദ മുലകിന്നു കേസരാമ-
ജ്ജേതാവാ ലഴകൊടണഞ്ഞതായകാലം
ശ്രീതാവും പരമപിതാവിനേകപുത്രൻ
ത്രാതാവും ഭുവി ജനിതേടുവാനുറച്ചു. 125

പാപത്താൽ പരമപിതാവിനെത്തിരയാര-
ക്കോപത്തെ ഭയയൊടകററിയിട്ടമന്ദം
ആപത്തിൻ നികരമൊഴിക്കുവാൻ നരന്മാർ
താപം പൂണ്ടനുദിനമാദിതൊട്ടിരുന്നു. 126

പീനശ്രീനിധി സകലേശനാശ്രുതൻ വാ-
ഗ്ദാനത്തിൻ നിനവൊടു പുത്രനെജ്ജഗത്തിൽ
ഹീനത്വം മനുജനകററുമാറയപ്പാൻ
ദൂനത്വം വിമലരിയന്നിരുന്നു നിത്യം. 127

കാരുണ്യാംബുധി സകലേശനാത്മജൻ തൻ
ചാരുശ്രീ വിലസിന മാനുഷാവതാരം
നേരുള്ളോരകമൊടു തൻപദം ഭജിക്കും
പേരുററാക്കുറിവുകൊടുത്തു പണ്ടുപണ്ടേ. 128

പഴുതറേറാര ച്ചരിതം
മുഴുവനു മിൻപം കലർന്ന പദനിരയാൽ
എഴുതി മുറയ്ക്കീശപദം
തൊഴുമവരെല്ലാം ജനത്തിനറിയിച്ചു. 129

പരിശുദ്ധാശയമോടും
പരിശോധിക്കായ്കകൊണ്ടു യൂദജനം
ശരിയായവയുടെ സാരം
ധരിയാതതിമോഹമൊത്തുനാൾ പോക്കി. 130

സൽകർമ്മലീനർ പലരിശ സുതൻ ജനങ്ങൾ-
ക്കൽകഷ്ടമേററുവതിനെ പ്രവചിച്ചതെല്ലാം
കല്ക്കണ്ടമെന്നവിധമാ നരരാത്തജസ്ര-
മുൽകണ്ഠയോടുമുകവിട്ടു കഴിച്ചുകാലം. 131

പേരാൻ്റ ദേവതനയൻ നരനായ് ജനത്തിൻ
പോരായ മരിത്തുല്യമാം നിജവൈഭവത്താൽ
പോരാടി മന്നരെ ജയിച്ച മഹസ്സൊടൊത്തി-
പ്പാരാകെ വാണരുളുമെന്നുനിനച്ചു യൂദർ. 132

"അവനിയിലാരെ ദയയോ-
ടവനംചെയ്ത വാനവൻ സമാഗതനായ്;
അവരദ്ധന്യനെ മേന്മേ-
ലവമാനിച്ചല്ലലേററമരുളിടും. 133

"അവനെ നിരീക്ഷിപ്പവർ തൻ
നിവഹം വീണ്ടൊന്നു നോക്കിടാത്തവിധം
അവമാനിതനായിടുമ-
പ്രവരനെ നാമാരു മാദരിച്ചില്ല. 134

"സദയം നമ്മുടെ കൊടുതാം
ഗദമെല്ലാമാവഹിച്ച തന്നിലവൻ;
കദനവുമധികം നിർമ്മല-
ഹൃദയനവൻ തന്നിലേററ തെളിവോടും. 135

"വരദൻ സകലേശൻ തൻ
വിരസതിനു പാത്രമായി വന്നിതുപോത
പരമിടരെത്തുംവിധമാ-
ദരഹിതം നാമശേഷമോർത്തിതഹോ! 136

"പരിശുദ്ധനവനസ്മൽ
ദുരിതൌഘത്താൽ മുറിഞ്ഞു തിരുദേഹം;
അരിയകളങ്കം ഫലം
ഞെരിയാനുമതിനു യോഗമുണ്ടായി. 137

"രക്ഷ നമുക്കരുളിടാൻ
പക്ഷമൊടും ശിക്ഷയേററ ദക്ഷനവൻ;
സ്വക്ഷതനിരകൊണ്ടു നമ-
ക്കക്ഷയമാം ക്ഷേമമാ മഹാനേകി. 138

"ആടുകളെന്നവിധം നാം
കാടുകളിൽപെട്ടനർത്ഥഗർത്തത്തിൽ
ചാടുംപടി നിലയെന്യേ
കൂടും മൌഢ്യം കലർന്നു ചിതറിപ്പോയ്. 139

"പരമൻ ദേവൻ നമ്മുടെ
നിരവധിയായുള്ള തിന്മകൾ ഭാരം
പരമാശയനവനിൽ ത-
ന്നുരപ്പെരുകിട്ടും നയത്തിനാലാക്കി 140

"വിനയാധിക്യംകൊണ്ടാ-
ണനമതിദൃഢമായടച്ചിരുന്നിട്ടും
അനഘക്കണിയാകുമവൻ
മനമുലയുംമട്ടിലേററു കുഴ്ററങ്ങൾ. 141

അവനെ ജ്ജീവികൾ മരുവും
ഭുവനത്തിൽനിന്നു നീക്കി നിഖിലേശൻ;
അവനു ജനത്തിൻ കന്മഷ-
നിവഹത്താൽ ദണ്ഡനത്തിനിടയായി. 142

"പരിഹാസത്തോടവനെ-
ക്കുരിശിലൊടുക്കം തറയ്ക്കുമധമന്മാർ
പരിതോഷം പൂണ്ടവർ തൻ
പരിധാനം പങ്കുവച്ചെടുത്തിട്ടും. 143

"മാമകപുഷ്പമടിപ്പാ-
നാമയമെന്യേ ശാക്ക കാണിച്ചു;
പ്രേമക്കുറവെന്നിയേ ഞാൻ
രോമം പിഴുതിട്ടവോക്ക കവിളിണയും. 144

"പരുഷതചേരും നാവാൽ
കരുണ വെടിഞ്ഞെന്നോടോതി ജനസംഘം;
കരുമന്ന കൂട്ടുന്നതിനായ്
പെരുകും വിദ്വേഷമൊടൊരുമ്പെട്ടു. 145

"കാരണമില്ലാതെന്നോടു
നീരസമുൾക്കൊണ്ടു പോരിനവരെത്തി;
ക്രൂരന്മാരവർ തുപ്പും
നേരം ഞാനാനനം മറച്ചില്ല. 146

"പ്രേമത്തിന്നെതിരായ-
ക്ഷാമമവം കണ്ണിലേറി വിദ്വേഷം
ഓമൽഗുണ മരുളുമ്പോൾ
സീമയകന്നി ജ്ജനത്തിനിടരേകി. 147

"ഏതവനലിവെന്നൊട്ടു തൻ
ചേതസ്സിൽ തെല്ലുതേടുമീ നിനവായ്
ആതങ്കത്തോടിരുന്നാ-
പ്പാതകിനിരയെത്തുടന്നു ഞാൻ നോക്കി. 148

"ഒരുവനുമെന്നെ മനസ്സിൽ
പ്പുരുഷത തേടാതെ നോക്കിയില്ല തദാ;
കരുണകലർന്നാശ്വാസം
തരുവാനു മൊരാൾക്കുമൻപുദിച്ചില്ല. 149

"ഇവനു ഭുജിച്ചിടുവാൻ കൈ-
പ്പവരേകി, കുടിക്കുവാൻ ചൊവ്വുക്കായും;
ഇവനുടെ ലജ്ജയുമതുപോ-
ലവമാനവുമെന്റെ താതനറിയുന്നു. 150

"ഇവനെ വളഞ്ഞു ശൂന്യമാ-
രവമാനിച്ചെത്തി ചുറ്റുമധമന്മാർ;
അവരാർദ്ദ്രത ലവമില്ലാ-
തിവനുടെ കൈകാൽകളും തുളച്ചിതഹോ!" 151

ഇത്തരമറിവേറും പല
സത്തമർ തൻ ലേഖനങ്ങളുടെ സാരം
വിത്തസുഖങ്ങളിലാഗ്രഹ-
മുൾത്തളിരിൽ പൂണ്ട യൂദരോർത്തില്ല. 152

നാകത്തിലെ ബഹുവിധമത്ര ഗണിച്ചിടാതീ -
ലോകത്തിലുള്ള സുഖമറെ മതിച്ചതിൽ ഞാൻ
ആകണ്ഠമാണ്ടു മരുവുന്ന ജനത്തിനെല്ലാം
ശോകത്തിനാഖ്യയ മനല്പമസഹ്യമേകും. 153

ആനന്ദമായ നിശമഷ്ടി കഴിപ്പവർക്കും
മാനം കൊതിച്ചതിനുചന്നു നടപ്പവർക്കും
ഊനം പെടാതധികമായ് വസു നേടുവോർക്കും
ദീനത-മുൾത്തളിരിലേറെ വെറുപ്പുണയ്ക്കും. 154

വൈകല്യമേറും കലരാതനാരതം
ലോകത്രയം പോററുമജൻെറ നന്ദനൻ
ശോകക്കൊടുങ്കാറ്റിൽ മാഴിയാകുമീ
ലോകത്തിലെ നന്മകളാഗ്രഹിക്കുമോ? 155

പാരിച്ചെഴും ഭക്തി ഭയാദരങ്ങളും-
ത്താരിൽപ്പെട്ടും വാഴുവർ കൃപ്പമപ്പുരൻ
നീരിൽ സ്ഫുരിക്കും കുമിളയ്ക്കിണങ്ങുമി-
പ്പാരിൻപ്രതാപം ചെറുതും ഗണിക്കുമോ? 156

വിനയക്കുറവാൽ ജനിച്ചതാം
വിനതിക്കാനവതിണ്ണനായിട്ടും
അനഘാശയ നിശനന്ദനൻ
ധനമാനാദികളിൽ ഭ്രമിക്കുമോ? 157

പാപത്തിനെ പ്പരിഹരിച്ചവനീതലം തൻ
ശാപത്തെന്നിക്കു മമലാശയ നിശപുത്രൻ
ഭൂപത്വമോ? ഭുവി വരിക്കുവതുഗ്രമാം സ-
ന്താപത്തെയോ? മതി; നമുക്കറിയാം ക്രമത്താൽ. 158

പതിംമൂന്നാം സർഗ്ഗം.

വിശുദ്ധരും ദമ്പതികളുമായ മറിയയും യൌസേപ്പും- ഗൌറിയേൽ ദൈവദൂതന്റെ മംഗലവാർത്ത- കന്യകയായ മറിയം ഗർഭിണിയായിത്തീരുന്നു മറിയ ഏലിശ്വയേ സന്ദർശിക്കുന്നു- യൌസേപ്പിന്റെ പരിഭ്രമം- അദ്ദേഹത്തെ മാലാഖാ സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നു- വിശുദ്ധ യൌസേപ്പും വിശുദ്ധ കന്യകമറിയയും ക്രൂടി ബെസ്ലഹേമിലേക്കു പോകുന്നു—പാർക്കുന്നതിനു വീടുകിട്ടാതെ ഒരു തൊഴുത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു- ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം.

എല്ലാപ്പൊഴും ദൈവപദം ഭജിക്കും
ചൊല്ലാൻ യൌസേപ്പു വിശുദ്ധ വയ്യൻ
നല്ലാർഗണങ്ങൾക്കണി കാന്തയും ചേ-
ർന്നുല്ലാഹ്ലരായാ നസറേത്തിൽവാണു. 1

പാരാദരാൽ പണ്ടു പുലത്തിയാനാം
പേരാൻ ദാവീദിനെഴും കുലത്തിൽ
ധാരാളമായ് നന്മനിറഞ്ഞതാകും-
ത്താരാനൊരി ദമ്പതിമാർ ജനിച്ചു. 2

ആപത്തൊഴിക്കും സകലേശ്വരൻ തൻ
ശ്രീപത്തു സേവിക്കുമിവർക്കു പാരിൽ
പാപത്തിനായുള്ളകളങ്കമേശാൻ
സ്വാപത്തിലും സംഗതി വന്നതില്ല. 3

ഉള്ളിൽപ്പരം ഭക്തികലർന്നു മഞ്ഞിൽ
തുള്ളിക്കു നേരാം ധരണി സുഖത്തെ
തള്ളിത്തെളിഞ്ഞീശനി ലാശയത്തെ-
ക്കൊള്ളിച്ചിതെല്ലാപ്പൊഴുമാ വരിഷ്ടർ. 4

ദ്രവ്യം തൃണം പോലെ ഗണിച്ചു വാനിൻ
ഭവ്യത്തിലാസക്തിയൊടാ ജ്ജനങ്ങൾ
നവ്യങ്ങളാം നന്മകൾ ചെയ്തു ദൈവ-
ദിവ്യപ്രസാദം ദിവസേന നേടി. 5

അജ്ഞാനമാകുന്ന തമസ്സുകററി-
പ്രജ്ഞാബലം മാനവനേററമേകും
സുജ്ഞാനമെന്നുള്ള വിളക്കിനാലാ-
വിജ്ഞാഗ്ര്യചേതസ്സുകളുല്ലസിച്ചു. 6

സാദം വളർന്നിടുകിലും നിതാന്തം
മോദത്തൊടധ്യേന്യനു മോമലാളും
വേദപ്രബന്ധങ്ങളശേഷമേതും
ഭേദംവിനാ നോക്കി മനസ്സിലാക്കി. 7

ശർമ്മത്തിലാസക്തി മനസ്സിനെന്യേ
ധർമ്മജ്ഞരാ നിർമ്മലരൊന്നുപോലെ
നർമ്മത്തിലുൾപ്പുമുലയാതലം സൽ-
ക്കർമ്മങ്ങളാൽ ദിവ്യവരങ്ങൾ നേടി. 8

തള്ളിച്ചു തേടാതെഴുമപ്പുമാനും
പുള്ളിക്കരം ഗേക്ഷണമാനിനിയ്ക്കും
ഉള്ളിൽക്കവിഞ്ഞീശ വരപ്രസാദം
തുള്ളിക്കളിക്കുന്നു മുഖാംബുജത്തിൽ. 9

എല്ലാപ്പൊഴും ദൈവവരോൽക്കരത്താ-
ലുല്ലാസിയാ മുൾത്തുളി പോലെ തന്നെ
ഫുല്ലാംബുജങ്ങൾക്കു സമാനമായ-
ച്ചെല്ലാളുവോർ തൻ നയനങ്ങൾ മിന്നി. 10

ഉച്ചസ്ഥമായുള്ള നിജാനചയത്തിൻ
മെച്ചം മനഃപൂർവ്വമഗണ്യമാക്കി
ഒച്ചപ്പെട്ടും നിർമ്മലനായ കാന്തൻ
തച്ചന്നു ചേരും തൊഴിലാചരിച്ചു. 11

തേനഞ്ചിടും തൂമൊഴി പതിപാക-
സ്ഥാനത്തിലെ ജ്ജോലികൾ തീർത്തശേഷം
ഊനംപെടാതങ്ങനെ നൂററിട്ടും നൂൽ
സാനന്ദമായ് സൂചികവേല ചെയ്യും. 12

നേടും ധനം മിക്കതുമല്ലലുള്ളിൽ
കൂടുന്നവക്കാർക്കുതപുണ്ണ്യനൽകി
പാടുള്ളവണ്ണം ഹൃദി ചാരിതാർത്ഥ്യം
തേടുന്നതിന്നായവരുദ്യമിച്ചു. 13

അന്തം ഭവിക്കുന്ന വപുസ്സിനൊട്ടും
ചന്തം വരുത്താതെ തപസ്സുമൂലം
സന്തപ്തരായ് ത്തിന്നവരെന്നുമെന്നും
സ്വന്തംമനഃശ്ശുദ്ധി ദൃഢപ്പെടുത്തി. 14

ഊനംപെടാതുള്ള പരത്തിലസ്സം-
മാനങ്ങളിൽ പ്രേമമകന്നവണ്ണം
മാനം കൊതിക്കുന്ന ജനത്തിനാന്ധ്യം
ദീനതപൂണ്ടുകൊണ്ടവർ കണ്ടുകേണു. 15

മാഹാത്ന്യമേറും സ്വജനവ്രജം ദു-
ർമ്മോഹാഗ്നിയിൽ പെട്ടുഴലുന്നതെന്നും
സ്നേഹാതിരേകത്തൊടു കണ്ടു മേന്മേൽ
ഹാ! ഹാ! രവം പൂണ്ടവർ നിശ്വസിച്ചു. 16

ചത്തത്രയും താൻ വെടിയേണ്ടതാകും
വിത്തത്തെ നേടാൻ നരനന്ത്യതാപം
മത്തദ്വിപം പോലരുളുന്ന മൌഢ്യം
ചിത്തത്തിലാതങ്കമവർക്കുണർച്ചു. 17

അന്യായമെന്തെന്നറിയാതജസ്രം
ധന്യഗ്ര്യരായ് മിന്നിടുമാ മഹാനും
കന്യാമണി പ്രേയസിയും നിഗ്രഹം
സന്ന്യാസമുൾക്കൊണ്ടതുകൾ ഓർത്തു നേരം. 18

പണ്ടാദ മാർജ്ജിച്ചൊരു തിന്മമൂലം
തിണ്ടാടിടും മർത്ത്യഗണത്തിനെല്ലാം
ഉണ്ടാക്കണം രക്ഷ ജവത്തിലെന്നാ-
രണ്ടാളുമെന്നും പരനോടിരന്നു. 19

ഔദാര്യമേറും സകലേശ പുത്രൻ
യുദാനപയത്തിനു ജ്ഞാനി തേടുമെന്നായ്
വേദാഗമത്തിൽ പ്പറയുന്നതെല്ലാം
മോദാനപിതം കണ്ടവരാശ്വസിച്ചു. 20

ആ നിർമ്മലൻ ദൈവകുമാരനോമൽ-
ശ്രീനിർഭരം മർത്ത്യനു ചേർപ്പതെല്ലാം
മാനിച്ചവായിച്ചവ മാനസത്തിൽ
ദ്ധ്യാനിച്ചുറങ്ങാതവർ രാവു പോക്കി. 21

ആശത്തിര ക്കോളിലകം കുടുങ്ങി
ക്ലേശം വരുത്തുംവഴി വിട്ടിവണ്ണം
ഈശൻെറ കാൽത്താരിലണഞ്ഞനർത്ഥം
ലേശംപെടാതായവരാശ്വസിച്ചു. 22

ധാരാളമായ് നന്മ വിളങ്ങുവോരാ-
ത്താരാകവേ ഭക്തി നിറഞ്ഞൊരിക്കൽ
പേരാളു മക്കന്യ ഗൃഹത്തിലൂനം
ചേരാതെ ദൈവസ്തുതി ചെയ്തിരുന്നു. 23

പീനപ്രകാശത്തൊടു "ഗൈറിയ"ലാം
വാനത്തിലേ മുഖ്യരിലേകനപ്പോൾ
ആ നല്ല കന്യാമണി തൻ സമീപ-
ത്താനന്ദമൊത്താഗതനായ് ക്കഥിച്ചു. 24

"സൈചരം ഗുണശ്രേണികളുല്ലസിക്കും
സ്ത്രീരത്നമേ! സ്വസ്തി; വിശുദ്ധനീശൻ
സാരജ്ഞയാം നിന്നൊടുകൂടി നാരീ-
വാരത്തിലാശിസ്സു വിളങ്ങുവോൾ നീ." 25

"ഈ വന്ദനീയാകൃതിയായ വാനോ-
നാവശ്യമെന്തി ക്കുശലോക്തി ചൊല്ലാൻ"
ഈ വണ്ണമോർത്തിട്ടു മുഖത്തിലല്പം
വൈവർണ്ണ്യമോടാ ത്തനുഗാത്രി നിന്നു. 26

വാടിപ്പുരങ്ങും വധുവോടു മോദം
തേടിതേം വാനവ നേവമോതി,
"പേടിച്ചിടേണ്ടാ മറിയേ! വരെന്നുഹ്ലം
നേടിസ്ഫുരിക്കുന്നിതു നീ സുശീലേ! 27

"എല്ലാസ്ത്രീകൾക്കിടയിൽ വിളങ്ങും
നല്ലാർമണേ! ഗർഭിണിയായ് പ്പെറും നീ;
വല്ലായ്മ നീക്കിടുക, 'യേശു'വെന്നി-
ച്ചൊല്ലാൻ്ന പേരത്തനയന്നുനൽകും. 28

"സേവാർഹനാമ പ്പരിശുദ്ധവത്സൻ
ദേവാത്മജൻ പ്രേമമയൻ, വിശേഷാൽ
ഭൂവാണ്ടുദാവീദുനുപൻെറ പീഠം
ശ്രീവായ്ക്കുമങ്ങേക്കഖിലേശനേകും. 29

"പാലിയ്ക്കുമസ്വാമി മഹസ്സൊടിസ്രാ-
യേലിൻെറചൊൽപ്പൊങ്ങിന മന്ദിരത്തെ
മാലിന്യമേശാതെ തദീയരാജ്യം
മേലിൽപ്പരം മേന്മയൊടുല്ലസിക്കും." 30

ആ വന്ദ്യയാകും മറിയം ഭയത്താൽ
വൈവശ്യമാൻ്നിങ്ങനെ ചൊല്ലിമന്ദം
"ഈവണ്ണമായെങ്ങനെ വന്നിടുംപോ-
ലീവത്സയായോളറിയാപുമാനെ." 31

'ഈശന്നു താൻ നേൻ്ന വരവ്രതത്തിൻ
നാശംഭവിക്കാനിടയാ' മിവണ്ണം
ക്ലേശത്തൊടോർക്കും വധുവോടു വാനോ-
നാശങ്കതീർത്തിവിധമോതി വീണ്ടും. 32

"പേരുററനിർമ്മായ നരൂപി നിന്മേൽ
കാരുണ്യമുൾക്കൊണ്ടെഴുന്നള്ളുമാറ്റേ!
പോരുംഭയം, ദൈവികമായ കെൽപ്പും
ചാരുത്വമോടും നിഴലിക്കുമപ്പോൾ. 33

"ചിന്താതിരേകം മതി; വൈരി സാത്താൻ
പന്താടുമീ മർത്ത്യഗണത്തിനെല്ലാം
സന്താപമൻപോടു മകററിടും നിൻ
സന്താന മീശൻെറ കുമാരനത്രേ. 34

"എന്നും മനസ്സിൽ പരിശുദ്ധിമൂലം
മിന്നുന്നൊരേലീശുവ തൻവയററിൽ
ഇന്നുണ്ണിയെക്കൊണ്ടൽ വയസ്സിനെപ്പോൽ
തന്നുള്ളിൽ മുത്തോടു വഹിച്ചിടുന്നു. 35

"പേറാവരേണ്യയ്ക്കുണ്ണിയാഞ്ഞകം വെ-
ണ്ണീറാക്കി നാൾ പോക്കിയിരുന്നുവല്ലോ;
കൂറാളുമിന്നിൻ സ്വജനത്തിനിപ്പോ-
ളാറായി മാസം; പരനില്ലസാദ്ധ്യം." 36

വല്ലായ്മവിട്ടേററമടക്കമോടാ-
നല്ലാർമുടിക്കല്ലുരചെയ്തിതപ്പോൾ
"ചൊല്ലാളുമീശനടിയാളിതാ; നിൻ-
ചൊല്ലായതിന്നൊത്തു ഭവിച്ചിടട്ടേ." 37

സത്യസ്വരൂപൻ സുതനീശനേവം
കൃത്യജ്ഞയാം കന്യ കഥിച്ചനേരം
അത്യർത്ഥമൻപോടു മനുഷ്യനായ-
സ്തുത്യർഹ തൻ കുക്ഷിയിലുത്ഭവിച്ചു. 38

മാനിച്ചു പിൻപീശദയാതിരേകം
ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടേറിയ ഭക്തിയാടും
ആ നിർമ്മലാംഗിമണി വാണിടുമ്പോൾ
വാനിൽസമോദം ഗതനായി വാനോൻ. 39

തേനഞ്ചുമോമൽസ്വ നമോടനേകം
ഗാനങ്ങളാൽ ദേവനുനന്ദിചൊല്ലി;
സാനന്ദ മേലീശുവതൻ നിവാസ-
സ്ഥാനത്തിനപ്പെൺമണി പോയി പിന്നെ. 40

പാരം പണിപ്പെട്ടു നടന്നുചെന്ന-
സ്ത്രീരത്ന മേലീശുവ തൻ ഗൃഹത്തിൽ
ന്യാരസ്യമുൾക്കൊണ്ടു കടന്നപിൻപാ-
ചാരത്തൊടും സ്വസ്തി കഥിച്ചു നന്നായ്. 41

നേരായുടൻ പാവനനാമരൂപി-
ക്കാരാമമായ് തിന്നതു കാരണത്താൽ
പേരാളു മേലീശുവ തൃഷ്ടി തന്നാൾ-
ത്താരായതിൽ പൂണ്ടു കഥിച്ചിതപ്പോൾ. 42

"മല്ലാക്ഷിമാരിൽ സകലേശപരാശി-
സ്സെല്ലാമതുല്യം വിലസിട്ടവോരം നി;
നല്ലാർമണേ! നൻജഠരത്തിൽവാഴും
ചൊല്ലാളുവോരാ ഫലവും വരാഢ്യം. 43

"നേരാദരിക്കും നിഖിലേശചരൻ തൻ
പേരാന്ന മാതാവു മമാന്തികത്തിൽ
ചേരാൻ മഹാഭാവുകമെപ്രകാരം
പോരായ്മകൂടുന്നൊരിവൾക്കുദിച്ചു? 44

"ഉത്തുംഗ സൌഭാഗ്യമിയന്ന നിൻ ശ്രീ
മെത്തുന്നതാം വന്ദന മെൻെറ കാതിൽ
എത്തുംവിധൌ കുക്ഷിയിലിൻപമേറി -
തത്തുംവിധം പിള്ള കുതിച്ചു തുള്ളി. 45

"ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുറയ്ക്കുമുലം
കൈവന്നുഭാഗ്യം ഭവതിക്കു ഭദ്രേ!
ദൈവം കനിഞ്ഞോതിയ വാക്യമെല്ലാം
സ്ത്രീവയ്യയാം നിന്നിൽ നിവൃത്തി തേടും." 46

ആ വന്ദ്യയാം കന്യ മഹസ്സിണങ്ങും
ഭാവത്തൊടന്നേരമിവണ്ണമോതി;
"ദൈവത്തെ ഞാനെപ്പൊഴ മഗ്ര്യഭക്തി-
വൈവശ്യമുൾക്കൊണ്ടു പുകഴ്ത്തിടുന്നു. 47

"ഇന്നാരിയോടൻപു കലർന്നിവണ്ണം
നന്നായ് പുലർത്തും ജഗദീശചരങ്ങൾ
എന്നാശയം വേണ്ടപടിക്കുചേർന്നി-
ട്ടെന്നാളു മിൻപത്തെ വഹിച്ചിടുന്നു. 48

"സത്യം നടത്തും സകലേശനങ്ങേ-
ഭൃത്യയ്ക്കെഴും താഴ്മ കനിഞ്ഞു കണ്ടു;
സ്തുത്യർഹയെന്നായതു കാരണത്താൽ
നിത്യം തെളിഞ്ഞെന്നെ വിളിക്കുമാരും. 49

"ആയ്പ്രഭാവൻ പരമൻപിതാ വെറു-
ദായ്മം കലർന്നാശ്രിതയാകുമെന്നിൽ
കായ്യം മഹത്തായതു ചെയ്തിതങ്ങേ-
വീയ്യം വിളങ്ങിടിന പേർ വിശുദ്ധം. 50

"എന്നെന്നുമുള്ളിൽ ഭയഭക്തിയോടും
തന്നെ സ്തുതിക്കുന്ന ജനത്തിനെല്ലാം
നന്നെത്തെളിഞ്ഞൻപു കലർന്നനർത്ഥം
വന്നെത്തിടായ് വാൻ തുണചെയ്തു മിശൻ. 51

"കാണിക്കമൻപെന്നിയെ ബൊഹ്വവീര്യം
കാണിച്ചഹങ്കാരികളെത്തുലച്ചു;
നാണിക്കമാറാക്കി ബലിഷ്ഠരെത്താൻ
ക്ഷീണിച്ചവർക്കേറെ മഹസ്സണച്ചു. 52

"ക്ഷുത്തല്ലമല്ലാതെഴുവോർക്കു ദേവൻ
ഹസ്തത്തിലിൻപത്തൊടു തൃപ്തി നൽകി;
വിത്തംനിമിത്തം ഞെളിയും ജനത്തെ-
ച്ചിത്തത്തിലേററം വ്യഥ ചേർത്തയച്ചു. 53

"തിങ്ങുന്ന കൂറൊത്തു പിതാക്കളോടാ-
യങ്ങുന്നു കല്പിച്ച പടിക്കു തന്നേ
പൊങ്ങുന്നതാമാധിനിമിത്തമുള്ളം
മങ്ങും ജനത്തിന്നു തുണച്ചു നന്നായ്."" 54

ആസന്നമിപ്പാരിനു രക്ഷയെന്നാ-
ശ്വാസത്തൊടോർത്തു പ്രകവാണി പിന്നെ
മാസങ്ങൾ മൂന്നു കുശലം വിളങ്ങും
വാസത്തിൽ വാണിട്ടു തിരിച്ചുപായി. 55

പിള്ളാടൊരാൺപൈതലിനെ സമോദം
നല്ലാളു മേലീശുവ പെററിതപ്പോൾ
കെല്ലാൻ നാഥൻെറ പവിത്രമാകും
പൊല്ലാദതാരേവരുമൊത്തുകൂപി. 56

ദീനാവനാർത്ഥം മിശിഹാ വരുന്നോ-
രാനാളിലങ്ങേവഴി ഭദ്രമാക്കും
മാനാർഹനാമ ശ്രീശുവിന്നു യോഹ-
ന്നാനാഹചയം സൽഗുരുവർയ്യനേകി. 57

ശ്രീലാഗ്ര്യനീ ശാത്മജനീ ജഗത്തിൻ
മാലാകെ മാററുംപടി മർത്ത്യനാവാൻ
ചേലാളുമക്കന്യ ധരിച്ച ഗർഭം
കാലാത്ര്യയത്താൽ പരിപുഷ്ടിതേടി. 58

നല്ലാക്കിണങ്ങും മുടിയായിട്ടും തൻ
മല്ലാക്ഷിയിൽക്കണ്ടൊരു ഗർഭചിഹ്നം
ചൊല്ലാൻ യൌസേപ്പിനു മാനസത്തിൽ
ചൊല്ലാവതല്ലാത്ത വിഷാദമേകി. 59

ഉള്ളിൽ ഭയാശങ്കകളെപ്പൊഴും തീ-
ക്കൊള്ളിക്കുതുല്യം വ്യഥചേർത്തു പേർത്തും
തള്ളിക്കടന്നാപ്പരിശുദ്ധനാകും
പുള്ളിക്കു മേന്മേലകതാരെരിച്ചു. 60

കാന്തയ്ക്കുഴം ദൈവഭയത്തിനേയും
സ്വാന്തത്തിനുള്ളോരു വിശുദ്ധിയേയും
ശാന്തസ്വഭാവത്തെയുമോർത്തു ധന്യൻ
ഭ്രാന്തൻെറ രീതിക്കു പരിഭ്രമിച്ചു. 61

നാരായവേരററ മരം കണക്ക-
ദ്ധീരാശയൻ തന്നുടലാകെ വാടി;
ഘോരാധിയാൽ കോളെഴുമണ്ണ്വത്തിൻ
നേരായ് ചലിയ്ക്കും ഹൃദിചിന്തചെയ്തു. 62

"എന്താണു ചെയ്യേണ്ടതു ദൈവമേ! ഞാൻ
ചിന്താശതത്താ ലുഴലുന്നിതിപ്പോൾ
വെന്താകെ നീറുന്നു മനസ്സെനിക്കി-
സ്സന്താപഭാരം സഹനീയമല്ല. 63

"അറേറാമദീയം ഭവികം സമൂലം?
വിറേറാ വിവേകം മമ ധർമ്മപത്നി
തെറേറാ മമാശങ്കകളീ വിശേഷം
ചെറേറാക്കുവാനും വളരെ പ്രയാസം. 64

"ചേതോഹര ശ്രീമണി സൌധമാമെൻ
ശാതോദരിക്കിഷ്ടമഹത്തിലെത്താ;
ഏതോ വികാരം നയത്തിനുണ്ടായ്
ഹാ! തോദമെന്നുള്ളിലുയർന്നിട്ടുന്നോ? 65

"കിഞ്ചിജ്ജനാ മെന്നെ മദീയ നേത്രം
വഞ്ചിക്കുമോ? ദേവ! ദയാപയോധേ!
നെഞ്ചിൽ സമാധാനമശേഷവും പോ-
യഞ്ചിത്തപിച്ചേറെ വലഞ്ഞു ദാസൻ. 66

"പേരുററ മാഹാത്മ്യമിണങ്ങിയോരെ-
പ്പേരും പ്രശംസിച്ചിട്ടു മീശപുത്രൻ
കാരുണ്യമോടി വധുവിൻവയററിൽ-
പ്പാരുന്നമിപ്പിപ്പതിനുത്സുകിച്ചോ? 67

"എന്നാളുമേററം ഭയഭക്തികൈക്കൊ-
ണ്ടിന്നാരിചെയ്യും സുകൃതങ്ങൾ മൂലം
നന്നായ ഞെളിഞ്ഞിശ്വരനോമലാളെ-
ത്തന്നാത്മജൻ തൻ പ്രസുവാക്കി നൂനം. 68

തങ്കം വെറുംപിച്ചളപാൽ ഗണിക്കും
വങ്കൻകണക്കി മണിതല്ലജത്തിൽ
ശങ്കയ്ക്കൊരുമ്പെട്ടവ വററതാമാ-
തങ്കം സഹിച്ചോരിവനെത്ര മൂഢൻ! 69

"വൈകല്യമെല്ലാമലിവോടൊഴിച്ചീ-
ലോകത്തെ രക്ഷിച്ചിട്ടു മീശപുത്രൻ
ശോകത്തിനാളാം വിധമല്ലനാമെ-
ന്നോകസ്സിൽ വാഴാൻ തിരുവുള്ളമായോ. ? 70

"പീനാനുഭാവം പെടുമീശനാരി-
ഞാനാരെനിക്കില്ലൊരു മേന്മതെല്ലും;
ദീനാവലംബം പരനെങ്കിലും ഹാ!
ഹീനാലയാവാസമയോഗ്യമല്ലേ ? 71

ഓമൽ പ്രിയയ് ക്കുനമ ശേഷമുള്ളിൽ
പ്രേമത്തിനില്ലെങ്കി ലുമിപ്രകാരം
ഈ മന്ദിരത്തിൽക്കുടി കൊള്ളുവാൻ മേ-
ലീമന്ദഭാഗ്യൻ നിതരാമയോഗ്യൻ." 72

നിതിയ്ക്കുരങ്ങായിട്ടു മാമഹാനീ-
രിതിയ്ക്കുനേകം നിരൂപിച്ചൊടുക്കം
ശ്രീ തിങ്ങുമ പ്രേയസിയെ ത്യജിപ്പാൻ
ഭീതിക്കലാക്കാം ഹൃദി നിശ്ചയിച്ചു. 73

അന്നിൻപ മുൾപ്പവിലണ പ്രമാണം
മുന്നിട്ടു നിദ്രയ്ക്കു തുടങ്ങിയപ്പോൾ
ഉന്നിദ്രഭാസ്സൊത്തൊരു ദൈവദൂതൻ
വന്നിട്ടു യൌസപ്പിനൊടേവമോതി. 74

"പേരാണ്ട ദാവീദിനു സൂനുവാം നി
യോരായ്ക നിൻ മാനിനിയെ ത്യജിപ്പാൻ
ധീരാഗ്ര്യ! ദൈവാൽഭുത വൈഭവത്താ-
ലാരാമയിൽ ഗർഭമിവണ്ണ മുണ്ടായ്. 75

"ആ നാരിയാൾ താൻ പ്രസവിക്കുവോര-
പ്പാനാനുഭാവം കലരും കുമാരൻ
ദീനാവനം ചെയ്യുകകൊണ്ടു യേശു-
ശ്രീ നാമമങ്ങേയ്ക്കു വിളിക്കണം നീ. 76

"സ്ത്രീരത്നമാം കന്യക ഗർഭമുണ്ടായ്
സൈപ്രം പെറും പുത്രനെന്നു ദേവൻ
ധിരക്കേഴം നാവിലണച്ച ചൊല്ലിൻ
സാരം ഫലിക്കാനിവ സംഭവിച്ചു." 77

സാരസ്യമുൾക്കൊണ്ടിവ ചൊല്ലി വാനോൻ
പാരം പ്രസാദത്തൊടു വാനിലേറി;
സൈപ്രം മനക്കാമ്പു പരാഗമുക്കുൻ
സൂരൻ കണക്കു സ്സുകൃതിക്കുമിന്നി. 78

ദീനക്ക താങ്ങാം പരനെപ്പുലത്തും
സ്ഥാനം തനിക്കേകിയതോർത്തുതുല്യം
ആനന്ദമൊത്തിശ മനോഗുണത്തിൻ
ധ്യാനത്തൊടാ രാത്രി കഴിച്ചു വന്ദ്യൻ. 79

നേരം വെളുത്തോരുവിൽ ത്തുടങ്ങി
ദ്വാരങ്ങളേറെ ത്തെളിയും വിധത്തിൽ
സാരജ്ഞനാ മപ്പുരുഷേന്ദ്രനെല്ലാ-
നേരത്തു മുത്സാഹമിയന്നു മേവി. 80

ധർമ്മം വിളങ്ങും നിജ കാന്തനേററം
ശർമ്മം ഭവിക്കുന്നതിനൊത്തവണ്ണം
മർമ്മജ്ഞയാം കന്യയുമെന്നു മോരോ-
കർമ്മങ്ങളും പ്രീതി കലർന്നുചെയ്തു. 81

ആമഞ്ജുഗാത്രിയ്ക്കഥ സൂതിമാസം
ക്ഷേമത്തിനൂനം പിണയാതണഞ്ഞു;
തുമഞ്ഞു തൻ മുഷ്ക്ക മുറയ്ക്കടുക്കം
ഹേമന്തമപ്പോൾ ഭുവനത്തിലെത്തി. 82

വ്യോമത്തിനെ ക്കൊണ്ടൽ വെടിഞ്ഞു, തോയ
ക്ഷാമം സരസ്സിൽ നികരത്തിനുണ്ടായ;
സോമൻപരം കാന്തി കലന്നു താര-
സ്തോമങ്ങളൊന്നിച്ചു വിളങ്ങി രാവിൽ. 83

നാലാശകാംക്കം തെളിവെത്തി, വാനം
നീലാംശുകംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞപോലായ്;
മാലാകെ വേർപെട്ട മനസ്സുപോലെ
കീലാലമച്ഛസ്ഫടികാഭനേടി. 84

സൂര്യൻ മറഞ്ഞാൽ മറുനാളിലേററം
വീയ്ക്കത്തൊടക്കൻ വിലസും വരെയ്ക്കും
ധൈര്യം നരക്ക്ററിട്ടുമാറു ചാരിൽ
ക്രൌര്യത്തൊടെങ്ങും വിളയാടി ശീതം. 85

കേറാനൊരുമ്പെട്ട കുരങ്ങിനേററം
കൂറാന്നു ചാരിടിന കോണിപോലെ
മാറാതെ വീശും ചെറുകാററു ശീതം
പേറാൻ പ്രയാസം പരമാക്കമേകി 86

നിരായതിൻ പേർ ചെവിയിൽ പതിച്ചാ-
ലോരാതെ ഞെട്ടും മനമേതുവന്നും;
ധീരാശയക്കും കുളികമ്പമേററം
ചേരാതെ സാധിപ്പത പൂർവ്വമായി. 87

ഊററം പെരുത്തുള്ള തണുപ്പുമൂലം
തോററമ്പരന്നന്ത മണെഞ്ഞിടായ് വാൻ
ഏററം കനം കൂടിയ കമ്പെടുത്തെ
മാററംപെടാ തേവരു മാശ്രയിച്ചു. 88

വല്ലാതെ രാവിൽ പ്പെരുകും തണുപ്പിൽ
മല്ലാതെ മർത്ത്യക്കുലത്തകററി
തെല്ലാശ്വസിപ്പിക്കുവതിനു വഹ്നി-
ക്കല്ലാകെ കെല്ലൊന്നിന്നു മെത്തിയില്ല. 89

ധാരാളമായ് ത്തന്നുടെ കീഴിൽ വാഴും-
ന്നോരാ ജനത്തിൻ തുക തിട്ടമാക്കാൻ
ചേരാണ്ട ദോമായുടെ കേസരാ നാൾ
പാരാതെ കല്പിച്ചറിയിച്ചിതെങ്ങും. 90

"ഒന്നായ് ജനം തൻകുലനാഥനായോൻ
മുന്നാൾ വസിച്ചോരു പുരത്തിലെത്തി
തന്നാമധേയാദികളെ ക്കണക്കിൽ
നന്നായ പതിപ്പിക്കണെ"മെന്നു ചട്ടം. 91

ഈശാജ്ഞപോൽ വിശ്രുതമായ ദാവീ-
ദീശാന്വയം മേവിയ ബേസലഹേമിൽ
ധീശാലി യെശസേപ്പതിനാൽ വിളംബ-
മേശാതെ തൻ പത്നിയൊടൊത്തു പോയി. 92

ഖേദം സഹിക്കുന്ന ജനത്തിനെല്ലാ-
മാദർശമായ് തീരുവതിന്നു പോലേ
സാദം വഴിക്കെത്തുകിലും നിതാന്തം
മോദത്തൊട ദ്ദമ്പതിമാർ ഗമിച്ചു. 93

ഗാത്രത്തിനദ്ധ്വശ്രമതാപമിന്നെ-
മ്മാത്രം ഭവിച്ചീടിലുമങ്ങു ചെന്നാൽ
ഗോത്രത്തിലുള്ളോര തകററുമെന്നാ-
യാത്രയ്ക്കിടയ്ക്കോത്ത വരാശ്വസിച്ചു. 94

നീലാംബുദങ്ങൾക്ക മിളപ്പമേകും
ചേലാർന്ന പത്രാവലിയാൽ ദ്രുമൌഘം
വൈലാൽ തപിക്കും സമയത്തിലെല്ലാം
മാലാ വിശിഷ്ടക്കകലത്തകററി. 95

സേവദം തുടച്ചാ മഹിതക്ക വായ്ക്കും
പാദങ്ങൾ തൻ വേദന ശാന്തമാക്കി
സാദം കുറയ്ക്കാൻ മുതരും പ്രകാരം
ഭേദംവിനാ കാററുപചാരമേകി. 96

കൂടുള്ള മിത്രങ്ങൾ വരുമ്പൊളിഷ്ടം
പേടുന്നവക്കുള്ള മുഖങ്ങൾപോലെ
ഏറുന്ന മുത്തോടവർ ചാരവല്ലി-
തോറും വിളങ്ങും കുസുമങ്ങൾ കണ്ടു. 97

മെച്ചം തുളുമ്പും പഴമാസപദിപ്പാ-
നുച്ചംപെടും ശാഖികൾ തോറുമെത്തും
പച്ചക്കിളിക്കൂട്ട മതുല്യമിൻപം
സച്ചയ്ക്കു പാലിക്കുമവക്ക നൽകി. 98

ദിനക്കു മാശ്വാസമിണക്കിടും മ-
ട്ടാനല്ല കിരപ്രകാരം പൊഴിക്കും
തേനഞ്ചിടും മാധുരി ചേരുമാമൽ-
സ്വാനങ്ങളാശ്ചര്യ്യ മവക്കണെച്ചു. 99

മേടിൻപുറത്തും ത്തെളിവോടു മോടി-
ച്ചാടിക്കളിക്കും ശിശു മേഷവൃന്ദം
വാടിത്തളർന്നിടുമ വക്കടൻ ചാ-
ഞ്ഞാടിത്തുടങ്ങും ഹൃദയം കവർന്നു. 100

നാടത്രയും നൽപ്പുകൾ ചേർത്ത പുണ്യ-
വാടങ്ങളായിട്ടു മവക്കതുല്യം
കേടററ ധാന്യങ്ങൾ വിളഞ്ഞുമിന്നും
പാടങ്ങൾ കണ്ണിന്നു തണുപ്പു നൽകി. 101

തൊട്ടാലുടൻ മസൃകവും വിറയ്ക്കും
മട്ടായ് തണുപ്പേറിയ തോയമെങ്ങും
മുട്ടാതെ കിട്ടാനിടയാകയാല-
ത്വിട്ടാളുവോക്കളിന്നു തൃപ്തി തോന്നി. 102

ദൂരം ഗണിയ്ക്കാതിതുപോൽ ഗമിച്ചി-
ട്ടാരമ്യമാം ബേസലഹേം പുരത്തിൽ
പാരം വശം കെട്ടിനനസ്സമിക്കും
നേരത്തില ദ്ദമ്പതിമാരണഞ്ഞു. 103

ലോലാക്ഷിയാം കാന്തയൊടൊത്തു ധാത്രീ-
പാലാജ്ഞപോൽ പേരെഴുതിച്ചശേഷം
മാലാന്നു യൌസേപ്പിരവിൽ കഴിപ്പാൻ
ചേലാന്നഗേഹം നഗരത്തിൽ നോക്കി. 104

കേമത്തവും കെൽപ്പു മെഴും ജനത്തിൻ
സ്തോമത്തിനാൽ കിഞ്ചന മുൻപു തന്നെ
ആ മഞ്ജുശ്രീ വിലസും പുരത്തിൽ
ധാമങ്ങളെല്ലാം പരിപൂർണ്ണമായി. 105

എല്ലാ നിവാസത്തിലു മെത്തിയിട്ടാ
നല്ലാക്കിരിപ്പാനി ടമേകുവാനായ്
ചൊല്ലാന്ന യൌസേപ്പകതാരിലേററം
വല്ലായ്മ കൈക്കൊണ്ടു കരഞ്ഞിരന്നു. 106

"മല്ലിട്ടിടായ് വിൻ, സ്ഥലമന്യനേകാ-
നില്ലില്ല, നില്ക്കേണ്ടിവിടത്തി" ലേവം
ചൊല്ലിത്തുഷ്ടം പോലവരെ ത്യജിച്ചാർ
കല്ലിന്നു നേരാമകമോട്ടു പൌരർ. 107

കാണിക്ക പോലുംദയ പൌരരാരും
കാണിച്ചതില്ലെങ്കിലു മാവിശുദ്ധൻ
നാണിച്ചിടാതുള്ള ഗൃഹത്തിലെല്ലാം
ക്ഷീണിച്ചു ചെന്നങ്ങിനെ കെഞ്ചി വീണ്ടും 108

ദാവക്കൊടുന്തീയിൽ വനംകണക്കു
വേവന്തരംഗത്തിലുയർന്നിവണ്ണം
ആ വന്ദ്യനർത്ഥിച്ച തശേഷമയ്യോ!
പാവം! വൃഥാവായ് വനരോദനം പോൽ. 109

കിട്ടാതിരിക്കില്ലിടമെന്നു തന്നുൾ-
ത്തട്ടായതിൽ ചിന്തയൊടാ വരിഷ്ഠൻ
തപിട്ടാളു മോമൽ പ്രിയ ചേർന്നമാന്തം
വിട്ടാശു വീണ്ടും നിലയം തിരഞ്ഞു. 110

ശോകാന്ധയാമീ മഹിളാവതംസം
ലോകാന്തരത്തിൽ പരിപൂജ്യയെന്നായ്
കാ, കാ, രവത്താലറിയിച്ചിടും പോൽ
കാകാളി ശബ്ദിച്ചഥ കൂട്ടകേറി. 111

മററുള്ള പക്ഷി പ്രകരങ്ങളും മു-
ത്തററുള്ള മട്ടാം കരടാരവത്താൽ
മുററും ഭയം പൂണ്ടുപടിക്ക നീഡം
പററുന്നതിന്നായുഴറി പ്പറന്നു. 112

ചാട്ടത്തിനേററം വിരുതുള്ള കുട്ടി-
ക്കൂട്ടത്തൊടാട്ടിൻ നികരങ്ങളേയും
കോട്ടം പെടാതുള്ള പശുക്കളേയും
നോട്ടത്തിനേപ്പെട്ടവർ കൂട്ടിലാക്കി. 113

ശുക്രന്തരംഗത്തിലുയർന്നിരുണ്ടോ-
രക്കന്യ തന്നാസ്യമൊടൊക്കുവാൻ പോൽ
രുക്കത്രയും മന്ദമകററിയിട്ടാ-
ദിക്കന്ധകാരത്തെ വരിച്ചിതപ്പോൾ. 114

വീടിന്നകത്തും ചുണയോടു കൂട്ടം
കൂടിക്കടക്കും തിമിരത്തെയെല്ലാം
ഓടിക്കുവാൻ പോലെ ജനങ്ങളപ്പോൾ
ധാടിക്ക ദീപങ്ങൾ കൊളുത്തിവെച്ചു. 115

അന്തിക്കരിങ്കാർ കുഴലാൾ കുഴത്തിൽ
പന്തിക്ക ചാത്തും മണിമാലപോലേ
പൊന്തി ജ്വലിച്ചങ്ങനെ ചന്തമേററം
ചിന്തിപ്രകാശിച്ചിതു ദീപമെങ്ങും. 116

ഗോത്രയ്യുകത്തങ്ങിനെ കൂരിരുട്ടിൻ
ഗോത്രം വിശങ്കം വിളയാടിയപ്പോൾ
നേത്രങ്ങളിൽക്കാഴ്ച ലഭിച്ചു മുത്തിൻ
പാത്രങ്ങളായ് ത്തിന്നിതു ലൂകമെല്ലാം. 117

"വീടിന്നകത്തായ് നരർ കൂട്ടുകാരേ,
നാടിന്നു നാം നാഥർ വെളുക്കുവോളം;
പേടിയ്ക്കുവേണ്ടെ,,ന്നു കുറുക്കനിമ്പം
തേടിക്കഥിയ്ക്കും പടിക്കുകിപേത്തും. 118

തട്ടിപ്പുകൂട്ടം മൃഗധൂർത്തകൻ ഭീ-
വിട്ടിപ്പടിക്കുങ്കി നൊരുങ്ങിയപ്പോൾ
പട്ടിക്ക ശൌര്യത്തിനു ണർച്ചനന്നായ്
തട്ടിക്കരച്ചങ്കണ മെങ്ങുമോടി. 119

ധാരാധരത്തിൻ തരിപോലുമെങ്ങും
ചേരാതെയുള്ളോരു നഭസ്ഥലത്തിൽ
ധാരാളമായ് ത്തീ പ്പൊരി വീണവണ്ണം
താരാളി നീരന്ധ്രത പൂണ്ടുദിച്ചു. 120

സൂരൻെറ രശ്മിക്കിടിവെത്തിയോരാ-
ണേരം ധരയ്ക്കുള്ളിലുദിച്ച ശീതം
സൈ്വരം മരുത്തേററു വളൎന്നൊടുക്കം
പാരം ജനൌഘത്തിനസഹ്യമായി. 121

കൊല്ലാതെകൊല്ലുന്ന തണുപ്പിനാൽമെ-
യ്യെല്ലാം വിറച്ചേറെ മരച്ചു ലോകം
സല്ലാപമെല്ലാം മതിയാക്കിയിട്ടാ-
വല്ലായ്മ നീക്കാൻ ശിഖിയോടടുത്തു. 122

ശീതം കടക്കാത്ത ഗൃഹത്തിനുള്ളിൽ
സ്ഫിതപ്രമോദം ധനപുഷ്ടി പൂണ്ടോർ
സാതം വളത്തും മൃദുശയ്യയിന്മേ-
ലാതങ്ക മേശാതെ കിടന്നുറങ്ങി. 123

നീറുംമനസ്സിൽ പ്പല ചിന്ത തിങ്ങി-
ക്കേറുന്ന യൌസേപ്പൊരുപാടു നേരം
കൂടുള്ളേ തൻപതിയുമായ് വൃഥാപേ-
രേറുന്നൊരപ്പുരിലലഞ്ഞു കഷ്ടം! 124

സാധിക്കയില്ലാഗ്രഹമെന്നൊടുക്കം
ബോധിച്ചുപൂജ്യാശയനാ വിശുദ്ധൻ
രോധിക്കവയ്യാത്ത പടിയ്ക്കു കണ്ണീ-
രാധിത്തിരക്കാൽ മഴപോലൊഴുക്കി. 125

സാമാന്യമല്ലാതെ തനിക്കുദിച്ചോ-
രാമാൽ കുറഞ്ഞൊന്നുകുറഞ്ഞനേരം
ധീമാൻ വിശിഷ്ടൻ നഗരത്തെവിട്ടാ-
വാമാക്ഷിയോടൊത്തുതിരിച്ചു പോയി. 126

പോരുംവഴിയ്ക്കുന്നവർ കണ്ടതായോ-
രാരും ഗണിക്കാത്ത പശുത്തൊഴുത്തിൽ
താരും തൊഴും മെയ്യെഴു മോമലാളും
പേരുറ്റൊരാ നിർമ്മലനും കടന്നു. 127

"ദൈവം ഗ്രഹിക്കുന്നു സമസ്തം, മങ്ങേ-
യ്ക്കീവണ്ണമിന്നാശയ" മെന്നുമെല്ലാം
ആവന്ദ്യരാത്തേററ മടക്കമോലും
ഭാവത്തൊടു ശ്ശാല ശുചീകരിച്ചു. 128

കാററും തണുപ്പും തടവററുമെയ്മേ-
ലേററും നടന്നും പെരുകും ശ്രമത്തെ
മാററുന്നതിന്നായ് മുതിരാതെ വിശ്വം
പോററുന്ന നാഥനവർ നന്ദിചൊല്ലി. 129

പാപാന്ധകാരങ്ങളൊഴിച്ചു ഭൂവിൻ
ശാപാന്ത മൻപോടരുളിടുവാനായ്
ആപാവനശ്രീ പെടുമാ ജ്ജനങ്ങൾ
രാ, പാതിയാവോളമിരന്നു പിന്നെ. 130

അപ്പാവനാംഗി ജഠരത്തിൽ നിന്നും
മുപ്പാരിനുന്നാം വിഭുവിൻെറ പുത്രൻ
അപ്പാതിരാനേര മസാരനെപ്പോ-
ലിപ്പാരിലൻപോടവതിർണ്ണനായി. 131

സുരാഭതെല്ലും സ്ഫടികത്തി നുനം
ചേരാതെ കണ്ടപ്പുറ മെത്തിടുംപോൽ
ആരാമതൻ കുക്ഷിയിത നിന്നമന്ദം
പേരാളു മീശാത്മജനുത്ഭവിച്ചു. 132

മാലിത്തിരിക്കും കലരാതെകണ്ടും
മാലിന്യമേശാതെയുമാവിസാംഗി
കാലിത്തൊഴുത്തിൽ ഭുവനങ്ങൾ മൂന്നും
പാലിക്കുവോനേ പ്രസവിച്ചു ചിത്രം! 133

എന്നാളുമന്ധതമിയന്നിരിപ്പോ-
നൊന്നാമതക്ക പ്രഭകണ്ടുവർണ്ണം
അന്നാരിതൻ പുത്രനെ മാനസാബ്ജം
നന്നായ് പ്രസാദിച്ചവളുററു നോക്കി. 134

ദിനത്രമുൾപ്പൂവിലനന്തരം തൻ
ഹീനത്വമോർത്തെത്തുവ തമ്മ നീക്കി
ആനന്ദബാഷ്പക്കടലിക്കുളിപ്പി-
ച്ചാനന്ദനൻ തൻകഴൽചേർത്തു ചുണ്ടിൽ. 135

ആറോടു സാമ്യം പെടുവാൻ കണക്കാ-
മ്മാറോലു മസ്ത്രത്തൊടു മുണ്ണിതന്നെ
കൂറോടു യൌസേപ്പു മെടുത്തുടൻ തൻ
മാറോടകക്കാമ്പു തെളിഞ്ഞു ചേർത്തു. 136

കുന്ദപ്രസൂന പ്രഭപൂണ്ടു വാനോർ-
വൃന്ദം വണങ്ങും ശിശുതല്പജത്തെ
മന്ദം മൃഗത്തൊട്ടിയിലേറിയോരാ
നന്ദത്തൊടാ സ്ത്രീതിലകം കിടത്തി. 137

ആ നിർമ്മലശ്രീപെടു മുണ്ണി തൻ പൂ-
മേനിക്കിണങ്ങും വടിവും മഹസ്സും
മാനിച്ചു പിന്നീടവർ നോക്കി നന്നായ്
ധ്യാനിച്ചിതാശ്ചര്യമൊടുൾക്കരുന്നിൽ. 138

"ആറാത്ത ദാഹത്തൊടു മൊട്ടുനേകം
നൂറാണ്ടു ധന്യൈഫലമിരന്ന മൂലം
കുറാന്നു ദേവൻ സുതനെപ്പരം മാൽ
പേറാൻ കണക്കുഴിയിലേക്കയച്ചോ? 139

"ആതങ്കമേവക്ക മൊഴിച്ച ജസ്രം
സാതം വളത്തും സകലേശ പുത്രൻ
സ്വാതന്ത്ര്യമററുള്ളൊരു പൈതലായി-
ശ്ശീതം നിമിത്തം വിറ പൂണ്ടിടുന്നു. 140

"പാപത്തിനാൽ മർത്ത്യനൊടീശനുള്ളിൽ
ക്കോപം ജ്വലിക്കുന്ന തകററുവാനായ്
ഭൂപൻെറ വംശത്തിലുദിച്ച നാഥൻ
താപം സഹിയ്ക്കുന്നു തണുത്ത കാററാൽ. 141

"തേജസ്സിണങ്ങും സദനങ്ങളേററം
സൌജന്യമൊത്തേവനുമെന്നുമേകി
രാജപ്രഭാവത്തൊടു വാനിൽ വാഴും
രാജപ്രമാണിക്ക തൊഴത്തു വീടായ്. 142

"ചഞ്ചൽപ്രഭാപൂരിതമാംഗുകൂലം
പഞ്ചംവിനാ മർത്ത്യഗണത്തിനെല്ലാം
തഞ്ചത്തിലേകും സകലേശനിപ്പോൾ
മഞ്ചം മൃഗത്തൊട്ടി കിടക്ക വൈക്കോൽ. 143

"വല്ലായ്മ നിശ്ശേഷ മകററി മർത്ത്യ-
ക്കില്ലാമതുല്യം വിനയം വരുത്താൻ
ചൊല്ലാന്ന യൂദായുടെ കേസരീന്ദ്രൻ
പുല്ലാസ്പദിക്കും വൃഷമായ് ചമഞ്ഞോ? 144

"ഹതാശരായുള്ള നരക്കശേഷം
നിതാന്തമുള്ളിൽ കുതുകം വളത്തി
പിതാവു യാക്കോബിനതുല്യമുക്ഷം
പ്രതാപപൂർവ്വം വിലസട്ടെ നിത്യം. 145

"വരിഷ്ഠമാകും നയമൊത്തു വിശ്വം
ഭരിയ്ക്കുമീശൻെറ കുമാരനേവം
ഹരിയ്ക്കു കുഞ്ഞാടുകളോടു പോലീ-
ദരിദ്രരോടുള്ളൊരു വേഴ്ചനന്നോ? 146

അനർഹരാമിയവരോടു വേണ്ടതൻ
മനസ്സിലൻപാന്തരരികരിക്കയാൽ
ജനങ്ങളിപ്പോലെ പരിത്യജിച്ചഹോ!
വിനയ്ക്കിടം നാഥനുദിച്ചു നിശ്ചയം. 147

"ഇമ്മാനവക്കുള്ള കളങ്കമത്രയും
സമ്മാർജ്ജനം ചെയ്തിടുമിശനന്ദനൻ
എമ്മാനുവേലെന്ന വിശിഷ്ടമായപേ-
രിമ്മാതിരിക്കിന്നു യഥാർത്ഥമാക്കിയോ? 148

കരുത്തുകൂട്ടും നരകാഹിതൻ മദം
പെരുത്തതാകും തലയെത്തകർക്കുവാൻ
പുരുപ്രഭാവം കലരുന്ന ശസ്ത്രമി-
ക്കരുന്നു കാലോ? സകലേശപുത്രജ!! 149

"അപാരമാകും തെളിവർത്തതാരകാ-
ക്ഷപാകരന്മാർക്കരുളും മഹാശയൻ
കൃപാബ്ധിദേവന്നു തമസ്സകറുവാ-
നുപായമില്ലിന്നിതു വിസ്മയം പരം. 150

ലോകാവനത്തിന്നവതീർണ്ണനാകും
നാകാധിനാഥന്റെ കുമാരനയ്യോ?
ശോകാന്ധനാകും പടി ദീനവേഷം
സ്വീകാര്യമായ് വന്നതിനെന്തു ബന്ധം? 151

"പാരത്രയും വെന്നഭിഷിക്തനെന്നും
പാരം പ്രതാപത്തൊടു വാഴുമെന്നായ്
സാരസ്യമുൾക്കൊണ്ടു നിനയ്ക്കുവോരി-
ദ്ദാരിദ്ര്യവേഷത്തെ വെറുക്കുകില്ലേ? 152

"ദയയുടെ കടലാകുമീശപുത്രൻ തൻ
നിയമമൊരാൾക്കു മറിഞ്ഞിടാവതല്ല;
പ്രയത്ന ജനകിരീടമാകുമങ്ങേ-
നയമുലകിൽ പരമുല്ലസിച്ചിടട്ടേ." 153

പേരോലുമ സ്സുകൃതിപുംഗവനും പ്രസൂവാ-
മാരോ മലാളുമിതു പോൽ മിഴികൂട്ടിടാതെ
ഓരോന്നുമുൾത്തളിരിലോർത്ത ജനന്ദനൻ തൻ
താരോടിടഞ്ഞ ചരണം പ്രണമിച്ചു മേന്മേൽ. 154

പതിന്നാലാം സർഗ്ഗം.

ഇടയന്മാരോടു ദൈവദൂതന്റെ സന്ദേശം— അവർ യേശുവിനെ വന്ദിക്കുന്നു— ജ്യോത്സ്യന്മാരായ മൂന്നു രാജാക്കൾ— ഹേറോദേസിനെക്കാണുന്നു— ഹേറോദേസിന്റെ പരിഭ്രമം— രാജാക്കന്മാർ യേശുവിനെ ആരാധിച്ചു കാഴ്ചകൾ സമർപ്പിക്കുന്നു— വിശുദ്ധരായ മറിയയും യൌസേപ്പും കൂടി യേശുവിനെ ദേവാലയത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു— പുണ്യവാനും വൃദ്ധനുമായ ശിമോന്റെ പ്രവചനം— വിശുദ്ധരായ മറിയയും യൌസേപ്പും നസറേത്തിലേക്കു വീണ്ടും വരുന്നു— ദൈവാജ്ഞ അനുസരിച്ച് അവർ യേശുവിനെ എജിപ്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു— ഹേറോദേസ് ഭയാന്ധനായി നിർദ്ദോഷികളായ ശിശുക്കളെ വധിക്കാൻ നിശ്ചയിക്കുന്നു.

നയനിധി സുതനീശ്വരൻ തൊഴുത്തിൽ—
ദയയൊടു മാനുഷനായ് പിറന്നനാളിൽ
ഭയരഹിതമതിന്നടുക്കലാടിൻ—
ചയമൊടുവാണിതു മേഷപാലവൃന്ദം. 1

വിറകുകളതിയായടുക്കിവായ്ക്കും
വിറകളയുന്നതിനഗ്നി കൂട്ടിനന്നായ്
മുറയൊടു കഥയും പറഞ്ഞുമോദം
നിറയുമൊരുള്ളൊടിരുന്നിതാജ്ജനങ്ങൾ. 2

കഥയിലവർലയിച്ചു നേരമോടും
കഥയറിയാതെ കഴിച്ചു പാതിരാവായ്,
അഥചിലരിലുറക്കമങ്കുരിച്ചു
കഥനവുമസ്സമയം ക്രമാൽ കുറഞ്ഞു. 3

പലരവിടവിടെക്കിടന്നു കയ്യിൽ—
ത്തലയുമണച്ചു ചുരുണ്ടു കണ്ണടച്ചു,
ചിലരനിലനുലച്ചിട്ടും മരത്തിൻ—
നിലയെ വഹിച്ചു ചലിച്ചു നാലുപാടും. 4

ഒരു പഴുതണയാതജപ്രജത്തെ
വിരുതൊടുകാത്തിൽ നയിച്ചിട്ടും ശൂനന്മാർ
ഇരുമിഴിയുമടച്ചു തീയ്ക്കൂട്ടക്കൽ—
പ്പുരുസുഖമോടു കിടന്നുറക്കമായി. 5

നിരുപമകിരണം ചൊരിഞ്ഞുവാനോ-
ന്നൊരുവനടുക്കലണഞ്ഞിതക്ഷണത്തിൽ;
പുരുഭയമൊടുറക്കമറ്റെണിററ-
പ്പുരുഷഗണം പരമമ്പരന്നു നിന്നു. 6

സരസമവരൊടേവമോതിവാനോൻ
"ദരമരുതേതു മകക്കരുന്നിലാക്കം;
നിരവധി കുതുകം വളത്തുവോരാ-
വരസുവിശേഷമിതാ കഥിച്ചിടുന്നു. 7

"പ്രവരഗുണഗണാബ്ധിയായ ദാവീ-
ദവനിവരൻെറ വരിഷ്ഠപട്ടണത്തിൽ
ഭുവനതലനിവാസികൾക്കശേഷം
ശിവമരുളാൻ മിശിഹാ പിറന്നതിനാൾ. 8

"തനുതമവസനത്തിനാൽ മറയ്ക്കും
തനുലതചേന്നു പശുത്തൊഴുത്തിനുള്ളിൽ
അനുപമമൊളി പൂണ്ടൊരുണ്ണികണ്ണി-
ന്നനുഭവമാം, നറുമുത്തുചിപ്പിയിൽ പോൽ." 9

ഇടയനിരയൊടി പ്രകാരമിൻപ-
ക്കടലടികാട്ടിടുമാറു ചൊല്ലിവാനോൻ
ഉടനുയരമണഞ്ഞു ദിവ്യഗാനം
സ്ഫുടതരമിങ്ങനെ കൂട്ടരൊത്തുപാടി. 10

"സ്തുതിദിവിനിതരാം ജഗത്ത'റയത്തിൻ-
പതിപരമേശനു സംഭവിച്ചിടേണം;
ക്ഷിതിയിലമലരായവർക്കജസ്രം
ക്ഷതികലരാതവധാനമെത്തിടേണം.', 11

ലളിതലയ പദങ്ങളൊത്തിവണ്ണം
മിളിതരസം പല പാട്ടുപാടി വാനോർ
ഒളിചിതറി മറഞ്ഞു; മേഷപന്മാർ
തെളിവൊട്ടു പോയിതു ബേസ്ലഹേമിലേക്കും. 12

അവയവനിരകോച്ചിട്ടും തണുപ്പും
ഭുവനതലത്തെ മറച്ചിട്ടും തമസ്സും
അവരകതളിരിൽഗ്ഗണിച്ചിടാതാ-
നവനുവരൻ മരുവും തൊഴുത്തിലെത്തി. 13

പ്രവര മറിയ, നീതിശാലിയെന്നുസ-
പ്പിവരുടെ ലാളനമൊത്തു ദിവ്യവത്സൻ
നവസുഷമയൊടും കിടപ്പതിക്ഷി-
ച്ചവരധികം ഭയഭക്തി പൂണ്ടുകൂപ്പി. 14

"അഗണിതഗുണവാരിരാശി, വന്ദ്യൻ,
നിഗമനിദാന, മനാദി, ദൈവപുത്രൻ,
അഗതിപദമനുഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടി-
ജ്ജഗതിഭരിപ്പതിനാഗ്രഹിച്ചിടുന്നോ? 15

"പുരുതരകുതുകം ജനത്തിനെല്ലാ-
മരുമിനവെൺകുളിർ കല്ലിനാൽ ചമെക്കും
നിരുപമമണി സൌധതല്ലജത്തിൽ
വിരുതൊടു മന്നവരാവസിച്ചിടുന്നു. 16

"അഴകുപമവെടിഞ്ഞിണങ്ങു മോമൽ-
ക്കഴലിണ വാനവർ കൂപ്പു മീശപുത്രൻ
അഴലൊടൊരു ദരിദ്രവത്സലൻ പ്പോൽ
പഴയ തൊഴുത്തിലിതാ കിടന്നിടുന്നു! 17

"നരപതികൾ മനോജ്ഞമായ പട്ടാൽ
വിരചിതമാം മൃദുശയ്യയിൽ ക്കിടപ്പൂ;
വരദനഖില വന്ദ്യനീശചരൻ തൻ
പരമതമൻ തനയൻെറ മെത്ത വൈക്കോൽ! 18

"വിരുതുയരുമനേക കോടിവാനോ-
രൊരുമയൊടീശപദം സദാ ഭജിപ്പൂ;
തിരുമകനരികത്തു കാവലിന്നാ-
യിരുമുതുകാളകൾ മാത്ര മെത്ര ചിത്രം! 19

"അനവധി മണിജാലമുല്ലസിക്കും
കനകമയം പല ഹർമ്മ്യമീ സ്ഥലത്തിൽ
ദിനകരനുദയം ലഭിപ്പതിൻ മുൻ-
പനഘനജൻ തിരുമുള്ളു മാകിലുണ്ടാം. 20

"ധരണിയിലെ നികൃഷ്ടമായ സൌഖ്യം
വരനിധി ദൈവസുതൻ വെറുത്തിടുന്നു;
ഉരപെരുകിയ സാധനം ത്യജിച്ചീ-
നരനിരയോ നിഴലാഗ്രഹിച്ചിടുന്നു. 21

"ധരയിലവതരിച്ച നന്ദനൻ തൻ
ചരണസരോരുഹമാദ്യമായ് നമിപ്പാൻ
പരമജനകനി ജ്ജനത്തിനേവം
വരമരുളാൻ തിരുവുള്ളമായതെന്തോ ?" 22

പല നിനവുകളിപ്പടിക്ക കാററാ-
ലലകൾ കണക്ക തിരക്കുകൂട്ടി മേന്മേൽ
ഉലവെഴുമകമോടു വിസ്മയത്താൽ
ചലനമകന്നവർ നിന്നിതേറെ നേരം. 23

"വരമശുഭമൊഴിച്ചു കാത്തുകൊൾവാൻ
കരുണ ജനിക്കണ"മെന്നിരന്നാടുക്കം
തിരുമലരടി പിന്നെയും നമിച്ചാ-
വിരുതെഴുവോർ സരസം തിരിച്ചുപോയി. 24

അവരതിരു കവിഞ്ഞ മോദമുൾക്കൊ-
ണ്ടിവ വിവരിച്ചു കഥിച്ച കാരണത്താൽ
പവനനനു സമമാ പ്രദേശമെങ്ങും
ജവമൊടു മക്കഥ വിസ്തരിച്ചറിഞ്ഞു. 25

പലരുമതുനിമിത്ത മേറെ മോദം
കലരുമകത്തൊടു മത്തൊഴുത്തിലെത്തി ;
മലരിനു മിടിവേകുമാറമായം
വിലസിടുമശ്ശിശുവിൻ പദം വണങ്ങി. 26

രുധിരകണഗണം പൊഴിച്ചു പുണ്യാം-
ബുധിസകലേശ്വരനന്ദനന്നു പിന്നെ
സുധിഗുരുവരനാദരേണ ചേലാ-
വിധിയെ നടത്തി വിളിച്ചു യേശുനാമം. 27

തദനുമഹിത നീശ്വരാത്മജൻ തൻ
പദകുസുമം തൊഴുവാൻ നരേന്ദ്രർ ഏവർ
കദന ഭരമകത്തുദിച്ച വാടം
വദനസരോജ മൊടെത്തി ജേർസലേമിൽ. 2

ജനപദമൊരുപോലെ സന്ത്യജിച്ച-
ത്തനുതഭിലാഷ മവന്ധ്യമാക്കുവാനായ്
അനഘരവ രുറച്ചനേകദേശം
വിനകലരാതെ കടന്നു ചേർന്നുതമ്മിൽ. 29

ഒരു നവകിരണം കലർന്ന താരം
പെരുവഴി കാട്ടി നയിക്കുമി നൃപന്മാർ
പുരുരസമൊടു മപ്പുരാന്തികത്തിൽ
വരുമതു വൃക്ഷമഹോ! മറഞ്ഞുപോയി. 30

പകലിരവൊരുപോലവക്ക കാന്തി-
പ്രകരമൊടും വഴികാട്ടിയായതാരം
അകതളിരഴലാൽ ചലിക്കുമാറ-
ന്നകലുകിലും ലവമെത്തിയില്ല ധൈര്യം. 31

നൃവരർ നഗരിയിൽ കടന്നു "യൂദ-
ക്കവനിപനേതൊരിടത്തിലുത്തുവിച്ചു?
ഇവർ തദുഡുവിനെ ക്കിഴക്ക കണ്ടി-
ട്ടവനെ നമിപ്പതിനെത്തി"യെന്നു ചൊല്ലി. 32

ജനഗണമിതു കേട്ടനേരമോരോ-
നിനവുകളേവനു മുത്തുവിക്കമൂലം
മനമനുപമമായ് ചലിക്കയാല-
ട്ടിനമതിയായ കുഴപ്പമെങ്ങു മുണ്ടായ്. 33

കുടില ഹൃദയനായ യൂദയാതൻ
കൊടിയ നരേന്ദ്രനിതാത്മചാരർമൂലം
അടിമുതൽ മുടിയോളവും വിറച്ച-
ന്നിടിനിനദം ഫണിപോലെ കേട്ടുഞെട്ടി. 34

അശുഭചരിതനു ഗ്രമുത്തി മൂർക്കൻ
പിശുന ജനാഗ്രിയ നാനരേന്ദ്രനപ്പോൾ
പശുവിനു സമ, മാവിശുദ്ധനാകും
ശിശുവിനപായ മണയ്ക്കുവാനുറച്ചു. 35

പ്രജകളിലഹിതം വരുത്തിടാതാ-
നിജഹിത മാത്ര നടത്തിടുന്നതിന്നായ്
സുജന മണികളാം നൃപാലരെത്തൻ
രുജയെമറച്ചു സദസ്സിലാനയിച്ചു. 36

അവരുടെ വചനം നിമിത്തമെല്ലാ-
വിവരവു മുള്ളു പടിക്കറിഞ്ഞ നേരം
പ്രവരഗുരുവിനാളയച്ചു നിചൻ
നൃവരനുടൻ നികടത്തിലാനയിച്ചു. 37

'വിരുതൊടു മിശിഹാ പിറന്നിടും ശ്രീ-
പെരുകിടു മപ്പുര മേതിവണ്ണ"മപ്പോൾ
അരുളി നിഗമസാര വേദിയാകും
ഗുരുവരനോടു നികൃഷ്ടനാ നരേന്ദ്രൻ. 38

ഗുരുവരനതിനു ത്തരം "മിഖായേ-
സരുളിയൊരാ മൊഴിപോലെ ബേസ്ലഹേമിൽ
നിരുപമനഭിഷിക്തനുൾക്കരുന്നിൽ
കരുണ കലന്നു പിറക്ക"മെന്നുചൊല്ലി. 39

ചതിപെരുകിയ ദുഷ്ടബുദ്ധിയാകും
ക്ഷിതിപതി ഭീതി മറച്ചു കൊണ്ടുമന്ദം
അതിഥി നൃവരരോടു ഗോപ്യമായി-
പ്പുതിയൊരു കൌശലമോത്തി വണ്ണമോതി. 40

"നിധി കരഗത മായ്കഴിഞ്ഞുയുദ്ധ-
ക്കധിപതിയാം മിശിഹാ പിറന്ന ദേശം
അധികമകലെയല്ല; ബേസ്ലഹേമിൽ
സുധിവരർ നിങ്ങൾ ഗമിച്ചു കണ്ടുകൊൾവിൻ. 41

"അരിയ ഗണിതശാസ്ത്ര തത്വമെല്ലാം
ശരിയൊടു നിങ്ങളിലുല്ലസിക്കുമുലം
ത്വരിത മഭിനവക്ഷമാധവൻ ത-
ന്നരികിലണഞ്ഞിടുവാൻ ഭവിച്ചു ഭാഗ്യം. 42

"പുതിയ നൃപതിതൻ പദംവണങ്ങി-
ക കൃതിവരർ നിങ്ങൾ മടങ്ങി വന്നിടേണം;
അതിനു പിറകുചെന്നു കണ്ടെനിക്ക-
ക്ഷിതിപതിതൻ ചരണം നമിച്ചിടേണം. 43

"അരുതിനി വെറുതേ വിളംബനം, പോയ്-
വരുവിനമന്ദ"മിവണ്ണമോതിമന്നൻ
പുരുഷ മണികളാം നരേന്ദ്രരെത്തൻ
കരുതൽ വെളിക്കു വിടാതെ യാത്രയാക്കി. 44

ക്ഷിതിപരവിടെ നിന്നിറങ്ങിമന്ദം
സൂതിയിലണഞ്ഞു വിയത്തിൽ നോക്കിയപ്പോൾ
മതി തെളിവു പെട്ടംപടിക്കതാരം
കതിരതിവേല മിയന്നു കണ്ടുമുൻപിൽ. 45

അരിയമണികളഞ്ഞ പിൻപൊരുത്തൻ
കരിയുമൊരാസ്യമൊട്ടും തിരഞ്ഞിട്ടുമ്പോൾ
തിരികെയതു ലഭിച്ചപോലെ മോദം
പരിതമവക്കതാരിലുത്ഭവിച്ചു. 46

സരസമധുവിനെത്തുടന്നു പിൻപാ-
നരവരപുംഗവരെത്തി ബേസ് ലഹേമിൽ ;
കിരണനിര ചൊരിഞ്ഞൊടുക്കമുക്ഷം
പരമതൊഴുത്തിനു മേൽവശത്തു നിന്നു. 47

ഘടിതരുതുകമാകു മുള്ളമോടും
ഝടിതി തൊഴുത്തിലണഞ്ഞു ഭൂമിപന്മാർ ;
വടിവൊഴുകിടു മിശനന്ദനൻ ത-
ന്നടിമലരിൽ പ്രണമിച്ചു ഭക്തിപൂർവ്വം. 48

കരളിനു കുതുകം ചൊരിഞ്ഞു ലോകോ-
ത്തരമഹിമാവു വിളങ്ങുമക്കിശോരൻ
ധരയിലവതരിച്ച ദേവനെന്നാ-
നരവരർ മുവരുമാശു നിശ്ചയിച്ചു. 49

നര, നധിപതി, ദൈവമെന്നിതെല്ലാം
ധരണിതലത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്തുവാനായ്
സരഭസമവർ പൊന്നു, കുന്തിരിക്കം,
മുരളിവ ദൈവസുതന്നു കാഴ്ചവെച്ചു. 50

കരുണ വിലസുമക്കിടാവിനോമൽ-
ത്തിരുമിഴിതൻ വിളയാട്ടമേററനേരം
അരുണ സരസിജങ്ങളുൾക്കനാല്ലോരു
പുരുതരകാന്തി നൃപാനനങ്ങൾ തേടി. 51

അരിയ മധുസുമത്തിലെന്നപോൽ പു-
ഞ്ചിരി, ശിശുവിൻ വദനത്തിൽ മിന്നിയപ്പോൾ
കരിയുമിളയ വള്ളിമാരിയാൽ പോൽ
പരിതമവക്ക തഴച്ചിതാത്മശക്തി. 52

വരനിരവിലസുന്ന വാനവന്മാർ
നിരവധി ഭക്തി കലന്നു കുപ്പുമീശൻ
നരവടിവു വരിച്ചതോർത്തു പേർത്താ-
നരവരരത്തുത സിന്ധുവിൽക്കുളിച്ചു. 53

നിയതമരിയ നന്മ പാരിലെങ്ങും
നയപരനായരുളുന്ന ദൈവപുത്രൻ
സ്വയമഗതി പദം വഹിച്ചൊരോമൽ-
ദ്ദയനിരുപിച്ചവർ ബാഷ്പധാര വാർത്തു. 54

വരദനമലനീശനന്ദനൻതൻ
പരമതമം വിനയം നിനയ്ക്കുമൂലം
ധരയിലെ നിലയററ വാഞ്ഛയിന്മേൽ
വിരസമവക്ക മനസ്സിലങ്കുരിച്ചു. 55

സുമനിരവിലസും മഹീരുഹത്തിൽ
ഭ്രമരഗണത്തിനു തുല്യമന്നു രാവിൽ
വിമലമകടമാകു മുണ്ണിയെഷ്മാ
രമണർ ഭജിച്ചവിടത്തിലാവസിച്ചു. 56

ഇരവിലഖിലനാഥ നന്ദനൻ തൻ
കിരണഭരം ചൊരിയുന്ന ദിവ്യരൂപം
കരളിലിടവിടാതുദിക്കകൊണ്ടാ-
നരവരരത്ര ശരിക്കുറങ്ങിയില്ല. 87

കപടനിരതനായ യൂദയാതൻ
നൃപനകമേ വളരുന്നൊരിഷ്ട്യവാനോൻ
ക്ഷപയിലവരൊടോതിയെന്നമൂലം
നൃപതികൾ വേറൊരു മാർഗ്ഗമായ് മടങ്ങി. 58

അതിഥിനൃപർ തിരിച്ചുവന്നമന്ദം
സ്ഥിതികളശേഷമറിഞ്ഞിടുന്നതിന്നായ്
കൊതികരളിലുയന്ന യൂദയാതൻ
പതിയുമനാസ്ഥ കലന്നു നാൾ കഴിച്ചു. 59

ശ്രുതിയിലെ നിയമം സമാദരിയ്ക്കു-
ന്നതിനു മുതിന്നഥ ദൈവമന്ദിരത്തിൽ
മതിമുഖിമറിയം കുമാരനെത്തൻ
പതിമതിശാലിയൊടൊത്തു കൊണ്ടുചെന്നു. 60

ജനതയൊടലിവങ്കുരിച്ചു പാരിൻ
വിനകളുമന്ദ മകററിടുന്നതിന്നായ്
അനഘമണികളപ്പിതാക്കളോമൽ-
ത്തനയനെ യിശനു കാഴ്ചയായിവച്ചു. 61

ഇളയിലരിയ സൽഗുണോൽകരത്താ-
ലളവു കടന്നു വിളങ്ങുമാവരേണ്യർ
വളരെ വിനയമൊട്ടു ഭംഗിയേറും
കളരവപോതയുഗം ബലിയ്ക്കുമേകി. 62

ഘൃണപെരുകിയ പാവനൻ പരൻതൻ
ഗുണവിലസും ഗുരുവര്യനായ വൃദ്ധൻ
ഗുണഗണനിധി നിർമ്മലൻ ശിമോന-
ക്ഷണമരികത്തകതാർ തെളിഞ്ഞു വന്നു. 63

'ധരണിയിലഭിഷിക്തനെത്തുവോളം
മരണമടുത്തിടുകില്ലിതേ വിധത്തിൽ
വരമരുളിയ ദേവനിൽസ്സദാ തൻ
ശരണമണച്ചമരുന്നിതാ വിശുദ്ധൻ. 64

കരളിലധിക ഭക്തി പൂണ്ടു നില്ക്കും
സരസിജലോചനയിങ്കൽ നിന്നു വൃദ്ധൻ
കരതളിരിണയിൽ സ്സമസ്തലോകേ-
ശ്വരസുതനെ ബഹുമാനമോടു വാങ്ങി. 65

ഭുജലതകളുയർത്തിയിട്ടു നന്നാ-
യജസുതനെത്തലതൊട്ടു കാല്ക്കലോളം
നിജമിഴികളിമച്ചിടാതെ പേർത്താ-
സ്സുജനശിരോമണി വൃദ്ധനുററുനോക്കി. 66

തടിനിയുടെ തടത്തിലെത്തിയോര-
ക്കൊടിയ പിപാസ കലർന്ന മാനുഷൻപോൽ
ഝടിതി മുഖസരോരുഹം തെളിഞ്ഞി-
പ്പടിസരസം നിഗദിച്ചു വൃദ്ധവര്യൻ 67

"മതി മതി, ഭുവനത്രയപ്രഭോ! നിൻ
സ്തുതിയെ നടത്തി വരുന്ന ദാസനിപ്പോൾ
മതിയിലുപമയററ മോദമോടി-
ക്ഷിതിയെ വിടാനിടയാക്കി നീ ദയാബ്ധേ! 68

"വരദ! തവ ജനത്തിനീശനായും
പരജനതയ്ക്കുണയാത്ത ദീപമായും
ധരണിയിലവിടുന്നയച്ചരക്ഷാ-
കരനിവനീക്ഷണലക്ഷ്യമായിതല്ലോ!" 69

ഗുരുവരഗണമൗലിയാം ശിമോന-
ന്നരുളിയ വാക്കുകൾ കേൾക്ക കാരണത്താൽ
വിരുതുവിലസുമുണ്ണിതൻ പിതാക്കൾ-
ക്കരുതരവിസ്മയമുള്ളിലങ്കുരിച്ചു. 70

ശമധനമണിവൃദ്ധനേററമാശി-
സ്സമലജനാഗ്രിമരാമവക്ക നൽകി;
സുമമടിപണിയുന്ന മേനിതേടും
സുമഹിതയാം മറിയത്തൊടോതി പിന്നെ. 71

"അനവധി ഹൃദയങ്ങളിൽത്തഴയ്ക്കും
നിനവുകളാകെ വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നായ്
ജനതയുടെ വിനയക്കു മുൽഗതിക്കും
വിനയവിഹിന വിവാദലക്ഷ്യമായും. 72

"അനഘ മകുടമാകുമീശനാലേ
തനയനിവൻ നിയതം നിയുക്തനത്രേ;
ഘനമെഴ മൊരുവാൾ സുശീലയാം നിൻ
വിനയമെഴും ഹൃദയത്തിലും കടക്കും" (യുഗ്മകം) 73

പരമചരിത ദിർഘദർശനത്തിൻ
വരമിയലും വിധവാ ജനാവതംസം
ഉരപെരുകിയ വൃദ്ധയാകുമന്നാ-
സരസമനന്തരമ സ്ഥലത്തുവന്നു. 74

ഭ്രമരനിര സുഗന്ധമോലു മോമൽ-
സുമഗണമൊത്തവനത്തിലെന്നപോലെ
പ്രമദമൊടു തദീയ നേത്രയുഗ്മം
സമമമലൻ ശിശുവിൻ മുഖത്തിലെത്തി. 75

ധരണിയിൽ നരനായ്പിറന്ന സർവ്വേ-
ശ്വരനുടെ പുത്രനെ മാനിനീലലാമം
നിരവധി ചടുഭാഷിതങ്ങളാലാ-
ദരസഹിതം തദനന്തരം സ്തുതിച്ചു. 76

നിയമവിധികണക്കു ചെയ്തിടേണ്ടും
ക്രിയകൾ മുറയ്ക്കു നടത്തിയോരു ശേഷം
പ്രിയതമറിയവും സുശീലനാകും
പ്രിയതമനും നസറേത്തിലെത്തിവാഴ്കെ. 77

ഒളിവിലസിന സൂനുവിൻ മുഖത്തിൽ
ക്കളിതുടരും കമനീയ മന്ദഹാസം
തെളിവൊടു മവർ കാൺക മൂലമെന്നും
കളിരകതാരിലുയന്നു നാകംകഴിച്ചു. 78

ചിലദിനമിതുപോലെ പോയപിൻപ-
സ്സുലളിതനീശ സുതന്നപായ മേകാൻ
ഹലമധിക മുയന്ന യൂദയാ തൻ
ഖലനവനീശനൊരുമ്പെടുന്നിതെന്നും. 79

മടുമൊഴിയോടുചേന്നജീപ്പിലെത്തി-
ക്കെടുതി സുതന്നു പെടാതെ കാത്തിടാനും
പടുത പരമിയന്നിടുന്ന യൗസേ-
പ്പൊടുനിശയിൽ സ്സകലേശ ദൂതനോതി. (യുഗ്മകം) 80

പെരുകിടുമഴലാലകം പിളന്ന-
ത്തിരുമകനേയു മെടുത്തു കൊണ്ടുമന്ദം
തരുമിഴിയൊടു ചേന്നു നിതിമാന-
പ്പുരുഷശിരോമണി വീടുവിട്ടിറങ്ങി. 81

മദമെഴുമവനീധവൻെറ ദൌഷ്ട്യം
ഹൃദയമെരിഞ്ഞനിശം നിനയ്ക്കുമൂലം
കദനമധികരിച്ചു രണ്ടു പേരും
തദനു വിറച്ചു മറഞ്ഞു നിർഗ്ഗമിച്ചു. 82

അകലമധിക, മത്രയല്ലമാർഗ്ഗം
വികട, മതും ശരിയായറിഞ്ഞുകൂടാ;
അകതളിരിലിതോർത്തവർക്കു ധൈര്യം
ശകലിതമാകിലു മേശിയില്ല മാന്ദ്യം. 83

"പകപരമുയരും മൃഗങ്ങളാലോ
വകതിരിവററ പഠിച്ച കള്ളരാലോ
മകനുപകടമെത്തിയേക്കുമോ"യെ-
ന്നകമതിലോർത്തവരിൽ ഭയം വളർന്നു. 84

തരണിയടെ കൃശാനു തുല്യമാകും
കരനിരയാൽ പകലും, തണുപ്പുമൂലം
ഇരവിലുമവർ മാൽ സഹിച്ചനർത്ഥം
വരനിധി നന്ദനനേശിടാതെ കാത്തു. 85

അശനവിധി ചുരുക്കി വെക്കമുലം
കൃശതരമായുലയുന്നതായ ദേഹം
നിശയിലൊരു മഹീരുഹച്ചുവട്ടിൽ
ബ്ഭശമഴലോടവർ ചേത്തു വിശ്രമിച്ചു. 86

പലദിവസമിവണ്ണമാവരൗഘ്ം
വിലസിന ദമ്പതിമാർ കുമാരനോടും
അലസത കലരാതെ പോയി നൽപേ-
രുലകലിയന്നിടുവോ രെജിപ്പിലെത്തി. 87

ഭയമഖിലമകന്നു പുത്രനേറെ-
പ്രിയമൊടു സൗഖ്യ മണച്ചുകൊണ്ടെജിപ്പിൽ
പ്രയതമതികളാ വിശിഷ്ടരെന്നും
ദയ സകലേശ്വരനോടിരന്നു വാണു. 88

തനയനുടെ സരോജമഞ്ജുവാമാ-
ന്നനമനിശം തെളിവോടു കാൺകമുലം
അനഘരുവരകക്കരുന്നിലേതും
വിനകലരാതെ കഴിച്ചു വാസരങ്ങൾ. 89

അതിഥി നൃപർ തിരിച്ചുവന്നു കാണു-
ന്നതിനിലവിൻ പഴമുണ്ണുവാൻ ശുകംപോൽ
കൊതിയൊടു നിവസിച്ചു യൂദയാതൻ
പതി നിരുപിച്ചിതൊടുക്കമിപ്രകാരം. 90

"ക്ഷിതിയിലവതരിച്ച നവ്യയൂദ-
ക്ഷിതി രമണൻെറ പദാംബുജങ്ങൾ കൂപ്പാൻ
രതിയൊടിവിടെ വന്നു പോയ പാരിൻ-
പതികളിതേവരെ വന്നിടാത്തതെന്തോ 91

"നവനൃപചരിതങ്ങളാ മഹീശ-
പ്രവരർ വഴിക്കു ഉറയ്ക്കുറിഞ്ഞിടാനായ്
അവർ വരുവതു നോക്കി മൂഢനാം ഞാൻ
ദിവസമനേകമഹോ! വൃഥാ കളഞ്ഞു. 92

"ചതി കരുതിയൊരീയവന്നു തന്നെ
മതി പതറുന്നതിനെത്തി യോഗമിപ്പോൾ;
ക്ഷതി മമ തരസാ ഭവിക്കമോ ഹാ!
ഗതിയിവനെന്തിനിയെന്തു ചെയ്യിടേണ്ടു! 93

"ഉര പെരുകിയ കേസരിന്നു വിത്തം
നിരവധി കോഴ കൊടുത്തു മന്ദനായ് ഞാൻ;
നരയൊടു ജരയും വളർന്നനാളി-
പ്പരമപദം പരനെപ്രകാരമേകും? 94

"രണ ചതുരത കൂടിടുന്നൊരീ ഞാൻ
ചുണയൊടു ഒപ്പതു മേഴുമായ വർഷം
തൃണസമമിവരെ ഗുണിച്ചശേഷം
ഷ്ണകലരാ തവനീതലം ഭരിച്ചു. 95

"പല തവണ ശഠിച്ചു നോക്കിയിട്ടും
ഫലമതിനുഗ്രവിനാശമായ മൂലം
കലഹരതി കുറച്ചു വച്ചുകൊണ്ടി-
നിലയിലൊതുങ്ങി വസിച്ചിടുന്നു യൂദർ. 96

"അവസരമനുകൂലമെന്നു കണ്ടാ-
ലിവർ കലഹത്തിനൊരുങ്ങു; മെങ്ങുമപ്പോൾ
ദവദഹന നുണഞ്ഞ കാനനത്തിൽ-
പ്പവനനുമെത്തിയപോലനർത്ഥമുണ്ടാം. 97

"ക്ഷിതിയുടെ ഭരണം മമാനുജയത്തിൽ
ക്ഷിതികലരാതവകാശമാക്കി വെക്കാൻ
കൊതി കരളിലുയർന്നു ഞാനതിന്നായ്
പ്രതിദിനമേറിയ വേല ചെയ്തിടുന്നു. 98

"നിരുപമതമമാകു മാഭിജാത്യം
കരുതിടു മിശ്ശ്വരരോടിണങ്ങി വാഴ്വാൻ
ഒരുവനു മെളുതല്ലി താണ ഗർവ്വം
പെരുകിടുവോരുടെ സമ്പ്രദായമെന്നും. 99

"കുറവുകൾ കുറവെങ്കിലും വിജാതി-
ക്കുറ കഥയായ കരുതുന്ന യൂദവൃന്ദം
മറവിലിവനു ദൃഷ്ട്യ മീഷ്ട്യയാടും
പറയുവതിന്നു മുതിർന്നിടുന്നു കഷ്ടം! 100

"വിരുതു വിമലരായിടുന്ന യൂദ-
ക്കരുളി മഹത്പ്പദമേകിടുന്നതിന്നായ്
പുരുമഹിമകലർന്നു പാരിടത്തിൽ
വരുമഭിഷിക്ത നമാനുഷപ്രഭാവൻ. 101

പ്രയതമകടരത്നമായി യൂദാ-
ന്വയമതിലാ മിശിഹാ പിറന്നമന്ദം
സ്വയമധിപതികൾക്കു സംഗരത്തിൽ
ക്ഷയമരുളി ക്ഷിതിനാഥനായി വാഴും." 102

"ദിവസവുമിതുപോലെ യൂദരായു-
ള്ളവർ നിരൂപിച്ചു നയിച്ചിടുന്നു കാലം;
ഇവരുടെ കഥയററ മോഹമെന്നോ-
ർത്തിവനതിലത്ര മനസ്സിരുത്തിയില്ല. 103

"നരപതികൾ പദം തൊഴുംപടിക്കീ-
ദ്ധരണിലീയിട ജാതനായ ബാലൻ
വരമെഴ മഭിഷിക്തനോ? നിതാന്തം
ദരമിവനുള്ളിലതോർത്തുയർന്നിടുന്നു. 104

അടവിലതിഗ്രിഭവരെ ത്തുടർന്നെൻ
ഭടവരിൽച്ചിലർ പോയിരുന്നുവെങ്കിൽ
ഇടരിനിടവരാതടുത്തുബാല-
ന്നുടവരന്തമണയ്ക്കുമായിരുന്നു. 105

"മനമതിലിവനന്നതിന്നു തെല്ലും
നിനവു വരാഞ്ഞതബന്ധമായി കഷ്ടം!
വിനപരനുവരുത്തിയും നൃപന്മാർ
തനതു ഗുണം കരുതേണ്ടതാണജസ്രം. 106

"നിജ ജനപദമാഗ്രഹിക്കിലപ്പോൾ
സ്വജന സഹോദരനന്ദനാദിയേയും
പ്രജകളിലഹിതം വിതച്ചുകൊണ്ടും
ഭുജബലമുള്ള നൃപൻ വധിക്കുമല്ലോ! 107

"നയമനവരതം ഗണിപ്പവർക്കും
ദയ കരളിൽക്കളിയാടിടുന്നവർക്കും
നിയമവിധികളാദരിപ്പവർക്കും
ക്ഷയമചിരേണ ഭവിക്കുവാനെളുപ്പം. 108

"ഝടിതിവിമതസഞ്ചയത്തിനെല്ലാം
മുടിവരുളും നൃവരൻ മഹാസമർത്ഥൻ;
അടിയനിതി കഥിച്ചു തല്പദാബ്ജ-
പ്പൊടിതലമേലണിയും പ്രജാസമൂഹം. 109

"അപകടമണയാതെ നാടുവാഴാൻ
നൃപനധികം വിഷമം വിവാദമില്ല;
സപദനമശനമെന്നിതൊന്നുമെന്ന്യേ
കൃപണനിലയ്ക്കു കഴിയ്ക്കണം ചിലപ്പോൾ. 110

"കൃതികളിവ നിനച്ചകം കലങ്ങി
ക്ഷിതിഭരണത്തെ വെറുത്തിടുന്നതില്ല;
ധൃതിയൊടവരരിയ്ക്കുപായമേകി
ക്ഷതികലരാതിരുകാത്തു കീർത്തിനേടും. 111

"പലതുമിതുകണക്കു ചിന്തചെയ്താൽ
ഫലമൊരുലേശവു മുരുവിക്കയില്ല;
ബലമുടനുപയോഗയോഗ്യമാക്കി
ക്കൊലനവയുദനൃപന്നു ചേർത്തിടേണം. 112

"നൃപരിതിലെ വരാതിരുന്നതിമൽ-
ക്കപടമറിഞ്ഞതു മൂലമായിരിക്കാം;
അപകടമണയാതിരിക്കുവാനാ-
നൃപതികിശോരനെയും മറച്ചിരിക്കും. 113

"അവരതിനു മറച്ചിരിക്കിലെന്താ-
ണിവനിനിവേണ്ടതഹോ! കുഴപ്പമായി;
അവരുടെ മൊഴിവിശ്വസിച്ചതയ്യോ!
നവ നൃപനശ്ശിശുവിന്നു രക്ഷയായോ? 114

അലസത കൂടികൊണ്ടിടുന്നതാമി-
ത്തലയിലഹോ! കനലിട്ടതോ സ്വയം ഞാൻ?
പല കൊടിയ വധം നടത്തിയോരി
ഖലനുമതിന്നിണയാം വിപത്തടുത്തോ? 115

"നരവരരെയുമക്കി ശോരനേയും
തിരയുവതിന്നു നിയുക്തരായ ചാരർ
നിരവധി വിടുവേല ചെയ്യുകാണാൻ
തരമണയാതെ തിരിച്ചുവന്നു കഷ്ടം! 116

"പലദിവസ മതിക്രമിക്കമൂലം
ഫലമതിനററതപൂവ്വമല്ല തെല്ലും;
ജലനികരമൊഴിഞ്ഞ പിൻപു തിക്കും
ബലമിയലും ചിറയാലു മെന്തുസാദ്ധ്യം; 117

"അപനയമിവനിൽ ഫലിക്കുമെന്നായ്
സപനമതിങ്കലുമാരുമോർത്തിടേണ്ട ;
കപടമിതിനസംഖ്യ ബാലരൊത്താ-
ന്നുപശിശുവിന്നു മപായമേകിടും ഞാൻ. 118

"ഇടരിതരജനത്തിനേകുവാനുൽ-
ക്കടകുതുകം പെടുമെൻ ചമൂപരെല്ലാം
ഉടനെ ശിശുഗണത്തെ ബസ്‌ലഹേമിൽ
ഭടനിരയോടു മണഞ്ഞു കൊന്നിടട്ടെ. 119

"അരിശമിവനുദിക്കിലേവരേയും
ത്വരിതമൊടുക്കിടുമെന്ന ചിന്തയോടും
ധരിയൊടുസമ മശ്രുവാർത്തു യൂദ-
പ്പുരിഷ നടുങ്ങി വിറച്ചുപോകുമപ്പോൾ." 120

ഭൂവല്ലഭൻ കപടമേറിടുമുള്ളിലോരോ-
ന്നീവണ്ണ മാർദ്ദ്രതവെടിഞ്ഞു നിനച്ചൊടുക്കം
ഏവക്കുമുള്ളലയുമാറതി ഘോരമാകും
ഭാവം കലർന്നഥ വിളിച്ചിതു മന്ത്രിമാരെ. 121

അവരോടുരചെയ്തു ഭൂമിപാലൻ
"നവ യൂദക്ഷിതിപന്നു സൗഖ്യമോപോൽ ?
അവനെത്തൊഴുവാൻ ഗമിച്ച രാജ-
പ്രവരന്മാരെവിടെക്കു പോയിപോലും ? 122

"ചതിയുണ്ടിതിലേററ, മില്ലതെങ്കിൽ
ക്ഷിതിപന്മാർ വരുമായിരുന്നു നേരേ,
അതിനല്ലവുമില്ല സംശയം ; ഞാൻ
മതിയില്ലാത്ത മനുഷ്യകീടമാണോ ? 123

"ചതിക്കുവാനായ് മുതിരും ജനത്തെ
ക്ഷതിക്ക ലാക്കാക്കിടുമെന്നുമി ഞാൻ;
കുതിച്ചു കുത്താനണയും വൃഷത്തിൻ
കുതിക്ക വെട്ടുന്നതധർമ്മമല്ല. 124

വക്രബുദ്ധി കലരുന്ന ജനത്തിൻ
വിക്രമം ഭൂമടക്കണമീശൻ;
അക്രമ ക്രിയകളല്ലവുമെൻ ഭൂ-
ചക്രമായതിൽ നടക്കുകയില്ല. 125

"ഇണ്ടലീ മമ വരുത്തുവതിന്നാ-
യുണ്ടമിത്രനികരത്തിനു മോഹം;
തണ്ടശേഷമൊഴിയും പടി ഞാന-
ക്കണ്ടകക്കതിനു കൂലികൊടുക്കും. 126

"അവരെന്നോടു ചെയ്തിടുന്നതെന്താ-
നവഭ്രജാനി സുതൻ മുതിർന്നിടും നാൾ
ഇവനോടു കയത്തു മല്ലിടാനാ-
യവനെത്തീരേ മറച്ചു പോററുമത്രെ. 127

"മുടിവീയവനെത്തിടാതെ കണ്ട-
ക്കുടിലന്മാർക്കതിനെത്തുകില്ല യോഗം;
പൊടിയോ ജലമോടെതിർപ്പതിന്നീ-
മുടിചൂടുന്നവനെ ജയിപ്പതേവൻ? 128

"പലതെന്തിനു ചൊല്ലിടുന്നു; മേൽ
കലഹത്തിൻ കരുവാകു മുണ്ണിയെ
കൊലചെയ്യുവധാനമല്ലവും
നിലതെററാതെ പുലർത്തുമിജ്ജനം. 129

"ശരിക്കിളാധവസുതനാകു മുണ്ണിയെ-
ത്തിരിച്ചറിഞ്ഞിടുവതസാദ്ധ്യമാകയാൽ
ഒരിത്തിരിക്കലിവുപെടാതെ യോധർ സം-
ഹരിക്കുമപ്പുരിയിലെ ബാലരാജിയെ. 130

"അപായമിപ്പോലെ നടത്തിടാഞ്ഞിലി-
ല്ലുപായമാക്കുഞ്ഞിനെ നിഗ്രഹിക്കുവാൻ
കൃപാഭരം കൊള്ളുകയില്ല, നിങ്ങളൊ-
ത്തപാസ്യശങ്കം നിഗദിക്കുവിൻ മതം." 131

അരിശമേറി വപുസ്സു വിറച്ചു തീ-
പ്പൊരി പറന്നിടുമാറുണാക്ഷനായ്
അരിയരൗദ്രമിയന്നിവചൊല്ലിയി-
ട്ടെരിയുമുള്ളൊടിരുന്നു നരാധിപൻ. 132

ഒരു മന്ത്രിനമിച്ചു ചൊല്ലി മന്ദം,
"വിരുതേറും നൃവരൻ ജയിച്ചിടേണം;
കരുണാരഹിതം ഭവാൻ വധിപ്പി-
ക്കരുതിപ്പോലെ വൃഥാ ശിശുവ്രജത്തെ. 133

"ഇളയ്ക്കിണങ്ങും മണിഭൂഷണങ്ങളായ്-
വിളങ്ങിടും കുട്ടികൾ തൻ വിഹിംസനം
മുളയ്ക്കു നാശം മതികെട്ട ജന്മിപോൽ
കളങ്കമർജ്ജിച്ചു വരുത്തൊലാ ഭവാൻ. 134

"പിഴച്ചതെന്താണവരൻപശേഷമ-
റഴല്ക്കു ലാക്കാക്കരുതാരെയും വിഭോ!
കുഴപ്പമേതും കലരാതഹന്നിശം
തഴച്ചമോദാൽ വളരട്ടെ കുട്ടികൾ. 135

"പ്രണയം പെരുകും കിടാങ്ങളെ-
പ്പിണമാക്കിടുകിലേറുമാധിയാൽ
അണപൊട്ടിയപോൽ ജനങ്ങളി-
ക്ഷണതോയം നിതരാമൊഴുക്കിടും. 136

"ഇടനെഞ്ചു പൊടിഞ്ഞു കണ്ണുനീ-
രുടലിൽ പൂണ്ടു വിറച്ചു പീഡയാൽ
മടവാർ നിരശാപവാചകം
തടവില്ലാതെ തുടന്നു ചൊല്ലിടും. 137

"പുകയും കരളൊത്തു നാട്ടുകാരി-
ത്തകരാറൊപ്പമറിഞ്ഞിടുന്നനേരം
പകമിഞ്ചി നരേന്ദ്രനോടെതിർക്കാൻ
മികമേറും ധൃതിപൂണ്ടൊരുങ്ങിടുകയക്കും. 138

"എന്തിനാണരിയശങ്കകൾ, നന്നായ്
ചിന്തിയാതെ നൃപനോതരുതൊന്നും;
അന്തികത്തഹിതരാഗതരായോ?
പന്തിയല്ലമഹിതക്കു കുലുക്കം. 139

"ഒരു കാലമനർത്ഥമെത്തുമെങ്കിൽ-
ക്കരുതാമന്നതിനെത്തടുക്കുവാനും;
പുരുഭീതി വൃഥാവഹിച്ചകം വെ-
ന്നുരുകാൻ സംഗതിയാക്കിടാവിദഗ്ദ്ധൻ. 140

"അജനിൽ ഖ്ഭയുള്ള മന്നവൻ
പ്രജകൾക്കല്ലവുമല്ലലേകിടാ,
നിജജീവനഗണ്യമാക്കിയും
സുജനം പോററുമജസ്രമന്യരെ. 141

"നയമോർക്ക കിലേതവർക്കമാ-
ശ്രയമായ്യുഴി ഭരിച്ചിട്ടും നൃപൻ
ക്ഷയമേകുവതിന്നൊരുങ്ങിയാ-
ലയശസ്സിന്നവകാശിയായ് വരും. 142

"ശിലയും പ്രണമിച്ചിട്ടും കടുപ്പം
കലരും മാനസമൊത്ത വങ്കർപോലും
വിലസും ശിശുവിൻെറ ലീലകണ്ടാ-
ലുലയാതങ്ങനെ നിന്നു കൈ കടിക്കും. 143

"തളിരിന്നു സമാനമായിട്ടും മെ-
യ്യൊളിതേട്ടും ശിശുവിൻെറ ഭംഗികണ്ടാൽ
തെളിവായ് പുളകം മുളച്ചുനല്ലം
കുളിരുള്ളിന്നണയാത്ത മർത്ത്യരുണ്ടോ? 144

"മിനിനൊത്ത ശിശുവിൻ മിഴിയേയും
തേനിലും മധുരമാം മൊഴിയേയും
പൂനിലാവിനിണയാം ചിരിയേയും
മാനിയാത്ത മനുജൻ മൃഗതുല്യൻ. 145

കഥയററശിശുക്കളിൽ ജനം
വ്യഥചേർക്കുന്നതിനൊത്ത പാതകം
പ്രഥചേർന്ന നരേന്ദ്രരത്നമേ!
കഥനം ചെയ്വതിനല്ല ഭൂമിയിൽ. 146

"അവരെ ക്ഷതിതെല്ലുമേശിടാ-
തവനം ചെയ്വതിനുള്ള പൂരുഷൻ
അവനീപതിയാണി,തൊക്കെയും
വിവരിച്ചെന്തിനു ചൊല്ലിടുന്നു ഞാൻ. 147

"നൃപധർമ്മവിശാരദൻ ഭവാനോ-
ടുപദേശിക്കുവതിന്നു ഞാനയോഗ്യൻ;
ഉപജാപവിഹീനരിൽ സമോദം
കൃപ കൈക്കൊണ്ടിടണം ഭവാനജസ്രം." 148

കിതവൻ നൃപനോടതിന്നു പിൻ-
പിതരൻ മന്ത്രി കഥിച്ചു സാദരം;
"ചിതമല്ലിതു ഭൂപതേ! വധം
ഗതസന്ദേഹമുടൻ നടത്തണം. 149

"പലതോത്തിതു പോൽ മടിച്ചിരുന്നാൽ
ഫലമില്ലാതെ വരും പ്രയത്നമെല്ലാം
നിലവിട്ടു വിപത്തടുത്തിടും നാൾ
വിലപിക്കുന്നതിനും നിദാനമാകും. 150

"ക്ഷിതിയിൽക്കുശലം പുലർത്തുവാ-
ന്നതിയായെപ്പൊഴുമുദ്യമിച്ചിടും
കൃതിയാം നരപാലനല്ലമായ്
ക്ഷതിചേർക്കുന്നതനീതിയായ് വരാ. 151

"പാരിൽ പ്രാണിശ്രേണികൾക്കിൻപമോടും
ഭൂരിക്ഷേമം ചേർക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം
പാരിച്ചെങ്ങും മാരി പെയ്യുന്ന നേരം
താരിൽക്കൂട്ടം നഷ്ടമാകുന്നതില്ലേ? 152

"വിളയു പുഷ്ടികലർന്നു വളർന്നിടാൻ
കളകൾ മുളച്ചവയെ കൃഷി ചെയ്യുവോർ
കളയുമസ്സമയം പലനല്ലെഴും
മുളകൾതൻ കെട്ടതിക്കിടവന്നിടും. 153

"പവനന്നു വിശുദ്ധി നൽകിയി-
ട്ടവനിയ്ക്കേറിയ നന്മചേർക്കയിൽ
ഭവനം, തരു, ജീവിവർഗ്ഗമെ-
ന്നിവ മിന്നൽക്കിരയാകയില്ലയോ? 154

"തനിക്കു നിസ്സംശയമായപായം
ജനിക്കുമെന്നാലറിയാം ജനത്തെ
ഹനിക്കുമാളിന്നധികാരിവർഗ്ഗം
കനിഞ്ഞു മാപ്പേകിവിടും വിശങ്കം. 155

ചുണയുള്ള വരശ്രുവും മൃഗേ-
ക്ഷണമാർതൻ വിട്ടു ഭസ്മനങ്ങളും
തൃണമെന്നപടിയ്ക്കുനാരതം
ഗണനംചെയ്തു ഹിതം നടത്തിടും. 156

"ഇളപ്പവും മെയ്യഴകും നിനയ്ക്കയാ-
ലിളപ്പമൾപ്പവിലയന്നിതേവിധം
വിളംബനം കൊള്ളുകയില്ലരാതിയെ
വളർന്നിടാതന്ത മണയ്ക്കണം ഭവാൻ. 157

കലഹലോലുപരായ് ജനരാജിതൻ
നിലവെടിഞ്ഞു ശഠിച്ചു കയക്കിലോ
ബലമെഴും യുവയോധരമന്ദമ-
ഖലഗണത്തിനു കൂലി കൊടുത്തിടും." 158

പീനമുത്തൊടതു കേട്ടതുല്യമാ-
യാനനത്തെളിവു പൂണ്ടു മന്നവൻ
ഹീനമായ നിധനം നടത്തുവാ-
നാനയിച്ചു തരസാ ചമൂപനെ. 159

അടുത്തനാളു നവധി സാധു ബാലരെ-
ക്കെടുത്തിടാനവനു നരാധിപാധമൻ
കടുത്തെഴും ക്രുധയൊടു ഘോരശാസനം
കൊടുത്തുതൻ ശയനഗൃഹത്തിലെത്തിനാൻ. 160

ഉറക്കമന്നശ്ശഠനോടടുക്കവാ-
നറയ്ക്കയാൽ പല്ലു കടിച്ചുരുട്ടിനാൽ
വിറച്ചു ഭൂപൻ ഹൃദയത്തിലായുധം
തറച്ചപോൽ മാലൊടു രാത്രിപോക്കിനാൻ. 161

പതിനഞ്ചാം സർഗ്ഗം.

ശിശുവധം— ഹേരോദേസിന്റെ മരണം— യേശുവിന്റെ ശൈശവദശ— ദേവാലയദർശനാനന്തരം യേശുവിനെ കാണാതെയായിത്തീരുന്നു— വിശുദ്ധരായ കന്യകമറിയയുടെയും യൌസേപ്പിന്റെയും തന്നിമിത്തമുണ്ടായ ദുഃഖവും അന്വേഷണവും— മൂന്നാംദിവസം യേശുവിനെ അവർ കാണുന്നു— വിശുദ്ധ യൌസേപ്പിന്റെ മരണം— യൂദയാദേശം റോമാരാജ്യക്കാരുടെ നേരിട്ടുള്ള ഭരണത്തിലായിത്തീരുന്നു.

ക്ഷതിലക്ഷണമൊത്തുയാമിനീ-
സതിയിൽ കണ്ടിടരാന്നിടുംവിധം
ദ്യുതി മിക്കതു മസ്കൃമായി വെൺ
മതിതേടുന്നിതു പശ്ചിമാശയെ. 1

ഗതസപൂതിവൃദ്ധനൊപ്പ മു-
ർജ്ജിതമില്ലാതെ ചമഞ്ഞു ചന്ദ്രിക ;
മൃതമിനവിലോചനങ്ങൾപോൽ
ച്യുതശോഭോൽകരമായുഡുവ്രജം. 2

"ഇരവററിരുൾ നീങ്ങി ; ഭാനുവിൻ
വരവായ് ; സ്വാപമൊഴിപ്പി" നീവിധം
നരരോടറിയിച്ചിടുന്നപോൽ
സ്സുരസം കൂകുകയായി കുക്കുടം. 3

പുകപോൽ പെരുകുന്ന മഞ്ഞുതൻ
നികരം ദിക്കുകളാക്രമിക്കയാൽ
നികടത്തിലിരുന്നിടുന്നതും
ശകലം ദൃഷ്ടിയിലെത്തിടാതെയായ്. 4

നിതരാമഴകാൎന്ന ചെമ്പക-
വ്രതതിവൃന്ദമശേഷമൊന്നുപോൽ
അതനു പ്രഭപൂണ്ട പൂക്കളാൽ
ച്ചിതമാംവണ്ണമലംകൃതങ്ങളായ്. 5

വടിവേററമിണങ്ങി മിന്നുമ-
ച്ചെടിതൻ കുഗ്മള സഞ്ചയം തദാ
കുടികൊണ്ടിതു ലോഹിതാശ്മവും
മടിതേടാതടിതുപ്പിടുംവിധം. 6

നവസൂനഗണങ്ങളിൽ പരം
പ്രവഹിക്കുന്ന സുഗന്ധധാരയെ
കവരുന്നതിനെന്നപോൽ തദാ
പവനൻ ചുററി നടന്നു മന്ദമായ്. 7

സുമസംഹതിയിൽത്തുളുമ്പിടും
വിമലശ്രീമകരന്ദ മുണ്ണുവാൻ
പ്രമദം വഴിയും സ്വരത്തൊടും
ഭ്രമരസ്തോമമണഞ്ഞു വാടിയിൽ. 8

വിലയം രജനിക്കുദിക്കയാൽ
നിലവിട്ടെത്തിയ കൗതുകത്തൊടും
പല പക്ഷികളൊത്തു കൂട്ടമായ
സലയം നാദമുയത്തി മേല്ക്കുമേൽ. 9

ശയനത്തെ വെടിഞ്ഞു മർത്ത്യസ-
ഞ്ചയമപ്പോൾ തെളിവൊടെണീററുടൻ
ഭയഭക്തി മനസ്സിലേററമായ്
നിയമംപോലെ ഭജിച്ചു ദേവനെ. 10

"കരുണാകര! ദേവ ദേവ! നിൻ
തിരുകാൽത്താരിവനെന്നുമാശ്രയം;
വരമല്ലൊഴിച്ചു കുറൊടൊ-
ത്തരുളേണം മമ മംഗളം ഭവാൻ. 11

"തപനായുത രശ്മിപൂണ്ടിട്ടും
കൃപണാലംബനമാം ജഗൽപതേ!
ക്ഷപയിൽപ്പടി വാനരത്തിലും
കൃപ കൈക്കൊണ്ടു പുലർത്തുകെന്നെ നീ. 12

"ദിവി വാനവരാജിപോലെ ഞാൻ
കവിയും ഭക്തി കലർന്നു നിൻപദം
ഭുവിമേവിനനാളു നാരതം
സവിശേഷം തൊഴുവാൻ തുണയ്ക്കു നീ. 13

"തവമേന്മമുറയ്ക്കു വാഴ്ത്തുവാ-
നിവനാളല്ലൊരു ലേശവും വിഭോ!
ഭുവനത്രയനാഥ! വാനവ-
പ്രവരന്മാരുമതിന്നശക്തരാം. 14

"അവനിസുഖമാഗ്രഹിച്ചു ഞാൻ
ഭവവാരാശിയിലാണ്ടിതേവരെ
ദിവസങ്ങൾ വൃഥാ നയിച്ചതോ-
ത്തിവനുൾക്കാമ്പെരിയുന്നു നിർഭരം. 15

"മമ കൃത്യമശേഷമന്വഹം
ശ്രമമേശാതിനിമേൽ കഴിക്കുവാൻ
വിമലാബ്ജ ദിവാകരൻ ഭവാൻ
ക്ഷമയും കൈൽപ്പുമജസ്രമേകണം. 16

"പ്രയതക്കണിയായിട്ടും ഭവാൻ
ദയയേറീടുമപാംഗ ദർശനം
നിയതം തെളിവോടണച്ചുഷ്ക-
ക്ഷയമീ ദാസനു ചേർക്ക ദൈവമേ! 17

"കനകാദിയിലുള്ളലഞ്ഞു ഞാൻ
വിനതേടാതെ വിശുദ്ധ ചിത്തനായ്
വിനയത്തൊടു നാൾ കഴിക്കുവാ-
ന്നനഘശ്രീനിധി നീ തുണയ്ക്കണം. 18

"ദുരിതത്തിനു ശിക്ഷ നൽകിടും
പരിശുദ്ധക്കു കിരീടമാം ഭവാൻ
പരിതാപമൊഴിച്ചു ദാസനെ-
പ്പരിരക്ഷിച്ചിടണം നിരന്തരം. 19

"ഉലകങ്ങൾ ചമച്ചു കുറൊടീ-
നിലയിൽപ്പോററുമധിശ്വരൻ ഭവാൻ
ബലമററമദീയ മാകുമു-
ള്ളലയായ് വാൻ വരമെന്നു മേകണം. 20

"അതനുപ്രഥ തേടുമബ്രഹാം
മുതലായുള്ള പിതാക്കളോടു നി
ചിതമായരുൾ ചെയ്തപോലെനിൻ
സുതനെപ്പാരിലയയ്ക്ക ദൈവമേ!" 21

ജനമിങ്ങനെ ഭക്തിയുക്തമാം
മനമൊത്തിശ്വനോടനേകധാ
വിനയത്തൊടിരന്നു സത്വരം
മനതൻ വാതിൽ തുറന്നു സാദരം. 22

ഇണയററതണുപ്പുമാനിനീ-
ഗണമേതും ഗണിയാതെ ചൂലിനാൽ
ക്ഷണമുമ്മരവും മനോജ്ഞമ-
ങ്കണവും തൂത്തു വരുത്തി മേന്മയെ. 23

ജലസംഭരണത്തിനേററവും
വിലസിട്ടും കരപല്ലവങ്ങളിൽ
കലശങ്ങളെടുത്തു തുഷ്ടി പൂ-
ണ്ടലസാക്ഷി നികരങ്ങൾ യാത്രയായ് 24

ചില പെൺകൊടിമാർ പശുക്കൾ തൻ-
നിലയം ചേർന്നവയെ ക്കറക്കുവാൻ
ജലപാത്രമെടുത്തു താമസം
കലരാതിൻപമൊട്ടും നടക്കയായ്. 25

ഇനരശ്മി കിഴക്കുയന്നുടൻ
കനകം പൂശിയപോലെ വാനമായ്;
വിനപററിയ പോൽത്തദാഹിമം
ഘനഭാവത്തെ വെടിഞ്ഞകന്നു പോയ്. 26

പുലരുന്നതിനൊട്ടു മുൻപില-
ഖലനാം ഭൂപതിതൻ ഭടാധമർ
പലശാഖകളായ് പിരിഞ്ഞരു-
ങ്ങൊല ചെയ്യുന്നതിനായൊരുങ്ങിനാർ. 27

പുകളേറിയ ബേസ്സഹേമിലും
നികടത്തുള്ളൊരിടങ്ങൾ തന്നിലും
തുകയററ വിധത്തിലൊപ്പമ-
പ്പകയേറും ഭടരെത്തിമുക്കൊട്ടം. 28

ഭടസംഹതി നിർമ്മലാശയം
തടവും കോമളരാം കിടാങ്ങളെ
കിടയററു പിതാക്കളാത്തിയാൽ
പ്പിടയും മട്ടവധിച്ചു നിർദ്ദയം. 29

വികലൻ, ധനി, വിജ്ഞ, നജ്ഞനീ-
വകഭേദം നിനയാതെ സേവകർ
സകലക്കുമെഴും ശിശുക്കളെ
സ്വകശസ്ത്രത്തിനു ലക്ഷ്യമാക്കിനാർ. 30

വ്യഥപൂണ്ട ജനത്തിനർത്ഥനാ-
കഥനം, രോദന, മസ്ത്രമെന്നിവ
കഥയായ് കരുതാതെ ബാലർതൻ
കഥവേഗേന കഴിച്ചു കശ്മലർ. 31

ഒരു സുന്ദരി കുഞ്ഞിനെ സ്തനം
പുരുമോദത്തൊടു മുട്ടുമക്ഷണം
ഒരു യോധനടുത്തതിൻ ഗളം
കരുണാഹീനമറുത്തു വാളിനാൽ. 32

ഇതരാംഗനചാരു രൂപനാം
സുതനെത്തോളിലണച്ചിട്ടും വിധൂ
ശിതമാമസിയാല വന്നുടൻ
കിതവൻ സൈനികനന്ത മേകിനാൻ. 33

അപരാലസനേത്ര പിന്നെയും
സ്വപനത്തിന്നു കിടത്തു മുണ്ണിയെ
അപശങ്കമടുത്തു വേലിനാൽ
കൃപ കൂടാതെ വധിച്ചു സൈനികൻ. 34

കുടിലാളുക വേറൊരുത്തി തൻ
മടിയിൽ കുട്ടിയെ വെച്ചിരിക്കവെ
മടിയാതൊരു സായകത്തിനാൽ
മുടിവക്കുഞ്ഞിനു ചേർത്തു സേവകൻ. 35

കണവൻെറ കരത്തിലംബുജേ-
ക്ഷണയാമന്യ കൊടുത്ത നന്ദനൻ
ഘ്ലണയററ ഭടൻെറ കുത്തേറ്റം
കണയേററിട്ടു മരിച്ചിതഞ്ജസാ. 36

ലലനാമണി മറെറാരുത്തിതൻ
കുലവല്ലീ മുകുളത്തെ മുത്തുവാൻ
തലചായ്ക്കയിലാക്കുമാരനെ-
ക്കൊലയാളെത്തി വധിച്ചു കത്തിയാൽ 37

സുതനെത്തനുവോടു ചേർത്തകം
പതറിപ്പാഞ്ഞൊരു നാരിയോടുടൻ
ഗതശങ്കമടുത്തു സേവകൻ
ക്ഷതമേല്പിച്ചു വധിച്ചു വത്സനെ. 38

മകനെത്തിയൊരല്പമായ മാ-
ലകലാ നൃക്ഷധ മന്യനൽകവേ
പകയേറിന യോധനുണ്ണിയെ
സ്വക മാംവാളിനു ലക്ഷ്യമാക്കിനാൻ. 39

എളിയിൽ സുതനോടു മന്യയാ-
മളിവാർ കേശിനി നിർഗ്ഗമിക്കയിൽ
ഒളിവിൽ പ്പുറകെത്തി യോധനാ-
ലളിതാംഗനു വരുത്തി മൃത്യുവെ. 40

ഭയവിഹ്വലമായ് ജനവ്രജം
ഭയ കെഞ്ചുന്നതു കേട്ടിടാതഹോ!
നയമെന്നിയെ യോധരർഭക
ക്ഷയമിപ്പോലെ നടത്തി നാടതിൽ. 41

അധികോക്തികളെന്തി നേവരും
നിധിതുല്യം കരുതുന്ന ബാലരെ
രുധിരം മഴപോൽ ചൊരിഞ്ഞു കൊ-
ന്നധിപന്നബ്ഭടരേററി കൗതുകം. 42

ഉടലെങ്ങു മണിഞ്ഞ ശോണിതം
മടവാർമാലിക മാരശേഷവും
ഉടനേ കഴുകുന്നതിന്നു പോൽ-
ത്തടവില്ലാതെ ചൊരിഞ്ഞു കണ്ണുനീർ. 43

അണപൊട്ടിവരുന്ന മട്ടിലീ-
ക്ഷണയുഗ്മം ചൊരിയുന്നൊരശ്രുവാൽ
പ്രണയം പെരുകീടു മുണ്ണിതൻ
പിണവും ശുദ്ധി വരുത്തി തന്നികൾ. 44

അലപോലെഴു മുഗ്രപീഡയാ-
ലുലയും നാരികളേ തിടത്തിലും
ശിലപോലു മലിഞ്ഞിടും വിധം
പലതിപ്പോലെ കരഞ്ഞു ചൊല്ലിനാർ. 45

"മകനേ! മമ ഭാഗ്യവല്ലിതൻ
പുകളേറും സുമമാകു മോമനേ!
പകമന്നനുദിക്കുമാറു നീ
തകരാറെന്നു തുടന്നു തങ്ങുമേ! 46

"വിരസം കരളിൽ ക്കടന്നു നീ
നരപാലന്നു വിഷംകൊടുത്തിതോ?
പരവിത്ത മെടുത്തടക്കിയോ?
ദരമറേറകനെ നിഗ്രഹിച്ചിതോ? 47

"അകതാരിലിവർക്കു ദിച്ചതാം
മികവേറീടിന മോഹമത്രയും
അകലത്തിലകന്നു സത്വരം
പുകപോലെൻ സുത! നിഷ്ഫലങ്ങളായ്. 48

"സുത! നിൻ കമനീയമാം മൃദു-
സ്മിതപൂഞ്ചന്ദ്രിക കണ്ട നാരതം
ഗതഭാവുകയായിടുന്ന ഞാൻ
നിതരാം മുത്തൊടുപോക്കി വാസരം. 49

"മധുവിന്നിടി വേകിടുന്ന നിൻ
മധുരസ്വാന മയോഗ്യയായ ഞാൻ
അധുനാ ഹൃദി ചിന്ത ചെയ്യവേ
വിധു തുല്യാസ്യ! വളർന്നിടുന്നു മാൽ. 50

"പുതുചെമ്പകതാരി നൊപ്പമായ്
കുതുകം ചേർത്തരുളുന്ന നിൻമുഖം
ഇതുപോൽ വിളറിടുമെന്നു ഞാ-
നതുലാകാര! നിനച്ചതില്ലഹോ! 51

"വിലയേറിയ പട്ടിനൊപ്പമായ്-
വിലസും നിൻ തനുവിങ്കലായുധം
മലരിൽക്കനൽ പോലെ ചേർത്തൊര-
ക്കൊലയാളെത്ര കഠോരമാനസൻ! 52

"പലനേർച്ചകൾ ഞാൻ തികച്ചതിൻ
ഫലമായുള്ള കുമാരനീവിധം
ഖലനായ ഭടൻെറ ബാഹുവാൽ
കൊല നേരിട്ട തതിവ ദുസ്സഹം. 53

"അതിയായ കുതൂഹലം കല-
ന്നെതിരേ നിന്നൊടു മൊത്തെണിക്കവേ
ചതികൊണ്ടു നിനക്കു തങ്കമേ!
മൃതി പറവന്നതറിഞ്ഞതില്ല ഞാൻ. 54

"ശിതമായിടുമായുധത്തിനാൽ
ഗതമായില്ലിതസുക്കളെങ്കിലും
സുത! നിൻ ജനയിത്രി സർവ്വഥാ-
ഹതയായ് തീർന്നു ഭയങ്കരാർത്തിയാൽ. 55

"ഭുവനത്തൊടു നീ നിമിത്തമായ്
ദിവസത്തോടു മുയർന്നൊരാദരം
ചുവടേ പിഴതുഴിയും വെറു-
ത്തിവളുയ്യോ! കുണപത്തിനൊപ്പമായ്. 56

അവനിക്കൊരു ഭാരമായിമേൽ
ശവരീതിയ്ക്കു കഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ
ഇവളുള്ളിൽ നിനച്ചിടാദ്യഢം;
ഭുവനം ശാശ്വതമല്ലൊരാളിനും. 57

"കിഴവൻ നരപാലനെത്രനാ-
ളുഴലിസ്സാധുനിരയ്ക്കു ചേർത്തിടും ?
പിഴയററ ജനങ്ങളുള്ള ചു-
ട്ടഴലാനോ നരപാലനാഗ്രഹം ? 58

"പ്രിയം നൃപനെത്തിടും വരെ-
യ്ക്കിളവറേറവ മുപദ്രവിക്കയോ ?
വിളവിങ്ങനെ വേലി നിർദ്ദയം
മുളയിൽത്താനശനം കഴിക്കുമോ ? 59

"ഇളതൻ ധവനീ വിഹിംസനം
വളരെ ക്കൗതുകമേകിടുന്നതോ ?
അളവററുയരുന്ന പീഡയാൽ
തുളയുന്നുള്ള മിവക്ക നിർഭരം ! 60

"അടിപെട്ടു കിടക്കവോരിലി-
ക്കടിലൻ വേൽകുണപത്തിലെന്നപോൽ
മുടിവെന്തിനു ചേർത്തിടുന്നു ? ഹാ !
പൊടിയുന്നുൾത്തളിരെള്ളിനൊപ്പമായ്. 91

"മികവേറിയ ദുഷ്ശസ്സു തൻ
തുകവീണ്ടും വലുതാക്കി വയ്ക്കുവാൻ
അകമേ നിരൂപിക്ക മൂലമീ-
ത്തകരാറിന്നു മുതിർന്നിതോ നൃപൻ ? 2

"പലവട്ട മിവണ്ണമാ യരും-
കൊലചെയ്യാതി വരെസ്സമൂലമായ്
ഖലപുംഗവനായ മന്നവൻ
തല കൊയ്യിച്ചമരട്ടെ സൗഖ്യമായ്. 63

"ബലിയായ നരേന്ദ്രനിവിധം
പുലിപോൽ ക്രൂരവധം തുടങ്ങിയാൽ
അലിവേറിയ ദൈവമിജ്ജനാ-
വലിയിൽ ക്കൺമുന ചേർക്കയില്ലയോ ? 64

"ജനമീശനെ വിസ്മരിക്കയാൽ
വിനചേരുന്നിതിവക്ക മേതക്കമേൽ ;
മനമാശു വിശുദ്ധമാക്കിയാ-
ലനഘൻ ദേവനനുഗ്രഹിച്ചിടും. 65

"നയവാരിനിധേ! സദാ ജഗൽ-
ത്രയമൻപോടു പുലർത്തിടും വിഭോ!
ദയ പൂണ്ടടിയങ്ങളിൽ ഗുണാ-
ലയ! നീ ചേർക്ക ദയാർദ്രമീക്ഷണം. 66

"കൃപ ചേതസി പൂണ്ടു തിന്മയാം
ക്ഷപനീക്കിത്തെളിവേകുവാനുടൻ
നൃപനായ് പ്രിയപുത്രനെ ബ്ഭവാൻ
തപനന്നൊപ്പമയച്ചു ഭൂമിയിൽ. 67

"വിരുതോടുലകം ഭരിക്കുവാൻ
വരുമീശൻ മിശിഹാ പിറന്നതായ്
കരുതി ക്ഷിതിപൻ ശിശുക്കളെ-
ക്കരുണാഹീനമൊടുക്കിടുന്നുപോൽ. 68

"അതിരററ മഹസ്സിനങ്ങുമ-
ക്ഷിതിപാലന്നു വിപത്തണയ്ക്കുവാൻ
മുതിരായ്ക വൃഥാ; നിനക്കു താൻ
ക്ഷതിപററും തരസാ ജഗൽപ്രഭോ!" 69

തടവററുയരുന്ന പീഡയാൽ
പിടയും മാനിനിമാരിതേവിധം
ഇടനെഞ്ചു പൊടിഞ്ഞു കേണുകേ-
ണിടറിച്ചൊല്ലി നയിച്ചു വാസരം. 70

"മൃതി മൽഭടരാൽ നവീനനാം
പ്രതിയോഗിക്കു പിണഞ്ഞു നിശ്ചയം"
മതിയിങ്ങലിതേവിധത്തില-
ച്ചതിയൻ മന്നനുമോർത്തു മേവിനാൻ. 71

ചിലവത്സരമേവമേവരും
വലയും മട്ടിതു വാണനന്തരം
ഖലനക്ഷിതിപൻ ഗദാർത്തനാ-
യുലയും ഹൃത്തൊടു വിട്ടു ജീവനെ. 72

ഒരു വാനവനെത്തി യേശുവിൻ
വിരുതേറുന്ന പിതാക്കളോടുടൻ
തിരുനാട്ടിലപാസ്കസംശയം
വരവാനാദരപൂർവ്വമോതിനാൻ. 73

ഭുവനത്രയമേററമൻപു പൂ-
ണ്ടുവനം ചെയ്യുമജൻെറ പൊൽപദം
അവധാനസമേതരായ് നമി-
ച്ചവരുള്ളിൽ തെളിവോടു യാത്രയായ്. 74

ഒഴിയാതിടരാവിശുദ്ധരാം
വഴിപോക്കക്കെതിരിട്ടിതെങ്കിലും
മിഴിനീർ ചൊരിയാതെ സശ്രമം
കഴിയും വേഗമൊടും നടന്നുപോയ്. 75

പുരുദുഃഖമവക്കുദിക്കിലും
തിരുപൊലന്നു സുഖം വിളങ്ങുവാൻ
ഒരുപോലവരോത്തനാരതം
കരുതിക്കൊണ്ടു കഴിച്ചു യാത്രയെ. 76

പുകളേറിയ യൂദനാടതിൻ
നികടം ചേർന്നിതൊടുക്കമാജ്ജനം;
തകരാറിനിയില്ലയെന്നുറ-
ച്ചകതാരിങ്കലുയർന്നു മോദവും. 77

മൃതനാ മധിപൻെറ ദുഷ്ടനാം
സുതനുഷ്ണീപതി നാട്ടിലവനും
നിതരാ മഴൽ ചേർത്തിടുന്നതായ്
ദ്രുതമ ദ്ധന്യരറിഞ്ഞു സർവ്വഥാ. 78

"വ്യസനം മതി നിങ്ങൾ പോകുവിൻ
നസറേത്തിന്നുട"ന്നെന്നു വാനവൻ
അസമാനത ചേർന്ന ശോഭതൻ
വിസരം പൂണ്ടറിയിച്ചു നിദ്രയിൽ. 79

പരിതാപമകന്നു ധന്യനും
പരിശുദ്ധാശയയായ പത്നിയും
പരിതുഷ്ടി കലർന്നു വേഗമ-
പ്പുരിയിൽ ചെന്നു വസിച്ചു സൌഖ്യമായ്. 80

രജനീശ കലയ്ക്കു തുല്യമായ്
സുജനാശ്രയ്യ മണച്ചു നിർഭരം
സപ്രജനോത്സവമായ് വളർന്നു പിൻ—
പ്രജപുത്രൻ മിശിഹാ ദിനേദിനേ. 81

തനയൻെറ വിപഞ്ചി കുമ്പിട്ടം
നിനദം കാതുകളിൽ പ്രതിക്കവെ
ആനന്ദാശയരാം പിതാക്കൾ തൻ
മനമാനന്ദ വശാൽ കുളുത്തിട്ടം. 82

അളകങ്ങൾ ചലിച്ച വത്സലൻ
കളനാദത്തൊടു ബാലലീലയെ
തളരാതെ തുടന്നിട്ടംവിധൗ
പുളകം മെയ്യിലവക്കണെഞ്ഞിട്ടം. 83

മുഴുവെൺമതിയും വിവണ്ണനായ്
തൊഴുമാ നിർമ്മലനുണ്ണി തൻമുഖം
പഴുതററ പിതാക്കൾ മുത്തൊടെ-
പ്പൊഴുമീക്ഷിച്ചിതു ദൈവദൂതർപോൽ. 84

സകലജ്ഞനമായനുണ്ണിതൻ
മികവേറും ദയ നിത്യമോക്കയാൽ
പുകളേറിട്ടുമാ വിശിഷ്ടർ ത-
ന്നകതാരത്തുത സിന്ധു മഗ്നമായ്. 85

വിനനീക്കിടുവാൻ ധരിത്രിയിൽ-
ജ്ജനനം കുറൊടെടുത്ത വത്സലൻ
വിനയാകരമായ് സ്ഫുരിപ്പത-
ജ്ജനയുഗ്മത്തിനു ബാഷ്പമൂലമായ്. 86

നിയമാജ്ഞ കണക്കധീശ്വരാ
ലയസന്ദർശന മാദരിക്കുവാൻ
പ്രയതാഗ്ര്യപദംപൈട്ടം പിതൃ-
ദ്വയമൊത്തീശസുതൻ ഗമിച്ചിട്ടം. 87

തിരുനാളിനു ദൈവനന്ദനൻ
തിരുബാല്യത്തിലൊരാണ്ടിലാവിധം
വിരുതേറിയ തൻ പിതാക്കളോ-
ടൊരുമിച്ചീശനിവാസ മെത്തിനാൻ. 88

മുറപോലഖിലേശ്വരന്നകം
നിറയും ഭക്തിയൊട പ്പിതൃദ്വയം
കുറവററ വിധത്തിലർച്ചനം
നിറവേററിത്തരസാ മടങ്ങിനാൻ. 89

"സ്വജനങ്ങളൊടൊത്തനർഘനാ-
മജപുത്രൻ ഗതനായി ഏന്നമേ"
നിജമാനസ സാരസത്തിൽ-
സ്സുജനോത്തംസരിവണ്ണമോർത്തുപോയ്. 90

ക്ഷണദയ്യുദയം ലഭിച്ചൊര-
ക്ഷണമെല്ലാവരുമൊത്തുകൂടവേ
പ്രണയം പെരുകും പിതാക്കളാ-
ഗുണവാൻ സൂനുവിനെത്തിരക്കിനാർ. 91

ജനരാജിയിലില്ലനോപമൻ
തനയൻ, കണ്ടതുമില്ലൊരുത്തരും;
അനഘാശയരാം പിതാക്കൾ തൻ
മനമപ്പോളഴലാൽ പിളന്നുപോയ്. 92

കരിയും വദനത്തൊടും ജലം
ചൊരിയും നേത്രസരോരുഹത്തൊടും
പരിദേവനമോടുമെങ്ങുമ-
പ്പരിശുദ്ധാശയർ നോക്കി വത്സനെ. 93

നിലവിട്ട വളർന്നൊരാധിയാ-
ലുലയും മാനസമോടു മീവിധം
പലമട്ടവർ ചെയ്ത വേലയും
ഫലമില്ലാതെ ചമഞ്ഞിതത്ജസാ. 94

ദിവസാധിപനസ്തമിക്കയാൽ
ഭുവനം മൂടി തമോഭരത്തിനാൽ;
അവരദ്ധ്വഗവിശ്രമാർഹമാം
ഭവനത്തിങ്കലുമെത്തി സശ്രമം. 95

അവരന്നു സഹിച്ച സങ്കടം
വിവരിപ്പാനിനളുതല്ലൊരുത്തനും
ദവമദ്ധ്യഗമാം ശശം കണ-
ക്കവരുള്ളം പതറിപ്പരുങ്ങിനാർ. 96

അനഘൻ സുതനെ പ്പിരിഞ്ഞൊര-
ത്തനത ശ്രദ്ധ നിനച്ചു പിൻപവർ
മനതാരു തകർന്നു ഗൽഗദ-
സ്വനമോടിങ്ങനെ തമ്മിലോതിനാർ. 97

"ഇടരുൾത്തുളിരിൽ കലന്നുപിൻ-
തുടരുമ്പോൾ വഴിതെററി നന്ദനൻ
തടവററിതരാശ തേടുവാ-
നിടവന്നേററ മുഴന്നിടുന്നിതോ ? 98

"അളവറെറാരു മോദമേവനും
വിളയിക്കും സുഭഗൻ കുമാരനെ
കളവാക്കുകളാൽ ചതിച്ചഹോ !
കളവേറും ശാർ ക്കൊണ്ടുപോയിതോ ? 99

"സരസോക്തികളാലനാരതം
പരമാനന്ദമുതിക്കുമാത്മജൻ
ദരമുള്ളിലുയന്നു നമ്മെ നി-
ർഭരശോകേന തിരക്കിടുന്നുവോ ? 100

സകലേശ്വര മന്ദിരത്തെ വിട്ട-
കലാൻ ഭക്തി വിസമ്മതിക്കയാൽ
സ്വകവാസമതിങ്കലാക്കുവാ-
നകതാരിങ്കലുറച്ചിതോ സുതൻ ? 101

"തുണകെട്ട നമുക്കകത്തെഴും
പ്രണയത്തെ ച്ചെറുതൊന്നളക്കുവാൻ
ഇണയററ ഗുണാബ്ധി നന്ദനൻ
ഘൃണതേടാതെ മറഞ്ഞു മാറിയോ ? 102

മതിയററവരായ ഞങ്ങൾ മൺ-
മതിൽ തൻമാതിരി കെൽപ്പുകെട്ടവർ,
മതി, വത്സ! പരിക്ഷ; പൂർണ്ണവെൺ
മതിതുല്യാനന ! ചേരുകന്തികേ. 103

"കഥയറെറാരിവക്കയന്ന മാൽ
കഥയാക്കാതെ തുടങ്ങിടാഞ്ഞു നീ;
കഥമിന്നു സഹിക്കുമീജ്ജനം
കഥനീയാതുല സൽഗുണാംബുധേ ! 104

"പ്രതിവത്സരമിശ ശാലയിൽ
പതിവായ് പോകയിലൊന്നുമിവിധം
ക്ഷതിപററിയതില്ലിവക്കിനി-
ഗ്ഗതിയെന്താണെ വലഞ്ഞു വത്സല ! 105

"വസുധാതലമായതിൽപരം
വസു നീയെന്നനിശം നിനച്ചിവർ
അസുഖം തവ നേരിടാതെ ക-
ണ്ടസുതുല്യം കരുതി പുലർത്തിനാർ. 106

"സതതം കരുണാർദ്രമായ നിൻ
സ്മിതമീക്ഷിച്ചു രസിക്കുമീജ്ജനം
ഹതമാനസരായിതേവിധം
സുതനില്ലാതെ കഴിപ്പതെങ്ങനെ? 107

"പനിനീർക്കുസുമത്തിനും പരം
പനിചേക്കും പടി മുഗ്ധമായ നിൻ
കനിവൂറിടുമാസ്യമിയിവ-
ക്കിനിമേൽ കാണുവതിന്നു കൂടുമോ? 108

"വരദായകനായിടുന്ന നിൻ
പരമശ്രീ വിളയാടു മാനനം
കരളിൽ ക്കവിയും കൃപാഭരം
സരസം കാട്ടുമനർഘ്യദർപ്പണം. 109

"ശ്രവണം സഫലീകരിച്ചെഴും-
നവമാമിൻപമമായമേകിടും
തവ തേൻമൊഴി കേട്ടിടാതെക-
ണ്ടിവരെൻ വത്സ! വസിപ്പതെങ്ങിനെ? 110

"പ്രിയതാശയ! ദിവ്യപുത്ര! നിൻ
ദയയും ദിവ്യതയും വിളങ്ങിടും.
നയനോൽപലമല്ലയോരുജാ-
മയമോടിച്ചിടുമുത്തമൗഷധം? 111

"കുടിലാകൃതി തേടുമിന്ദു വി-
ന്നിടിവേകുന്ന ലലാട മെന്നിനി
വടിവേറിയ വാനവക്ക പൊൻ
മുടിയാം നന്ദന! കാണ്മതിജ്ജനം? 112

"വിനയാകരമായിടും തവാ-
ന്നനസൂനത്തിനു മേടിക്കൂട്ടിടും
കനകക്കൊടിയൊത്ത ചില്ലിവൻ-
വിനചേക്കാതെ പുലർത്തി ഞങ്ങളെ. 113

"പവിഴത്തിനിളപ്പമേകിടും
ഛവിപൂണ്ടുള്ള തവോഷ്ഠപല്ലവം
എവിടത്തിലണഞ്ഞു ഞങ്ങൾ ക-
ണ്ടവിളംബം വ്യഥപോക്കുമോമനേ! 114

"ഹിതമെന്നു നിനക്കതേകിടും
വ്രതമർക്കൊണ്ടു മനംതെളിഞ്ഞിവർ
ഇതരാശവെടിഞ്ഞനാരതം
സുത! നിൻരക്ഷ നടത്തി സാദരം. 115

"ലളിതാകൃതിപൂണ്ട നിൻ മുഖ-
ത്തെളിവല്ലം കുറയും വിധത്തിലും
പൊളിയല്ലിവരിട്ടിനംവരെ-
ക്കളിയായെങ്കിലുമൊന്നു ചൊല്ലിയോ? 116

"പുരുമോദമിയന്നു ഞങ്ങളോ-
ടൊരുമിച്ചിന്നുവരേ വസിച്ചു നീ;
ഒരു നാളിലുമിവിടയാഗമാൽ
വരുമെന്നുള്ളിൽ നിനച്ചതില്ലിവർ. 117

"ഗുണവല്ലി തഴച്ചുകേറുവാൻ
തുണയായ് നില്ലൊരു നിന്നിലല്ലവും
പ്രണയക്കുറവേശുകില്ല; നിർ-
ഘ്ലണരിയുള്ളവരില്ല സംശയം 118

"തിരുനാളിനസംഖ്യമാം ജനം
വരുമെന്നുള്ള തകത്തനാരതം
നിരുപിച്ചിവരെന്നുമെന്നപോൽ
കരുതിടാഞ്ഞതബദ്ധമെത്രയും. 119

"ശരിയായിവർ കാത്തിടായ്കയാൽ
പരിശുദ്ധക്ണിയായിടുന്ന നി
പിരിവാനിടയാക്കിയിട്ടിതാ
പരിതാപത്തിനു ഭാജനങ്ങളായ്." 120

അശനത്തെ വെറുത്തണഞ്ഞൊര-
പ്പിശകോത്തിങ്ങനെ കേണരച്ചവർ
ഭൃശമാധിസഹിച്ചു ദീർഘമാം
നിശയെസ്വാപമൊഴിച്ചു പോക്കിനാർ. 121

ധരയിൽ തപനന്റെ രശ്മിതൻ
നിരചേരുന്നതിനേറെ മുൻപിലേ
ത്വരപൂണ്ടവരാക്കമാരനെ-
ത്തിരയാനായ് പിറകോട്ടു യാത്രയായ്. 122

വഴിയേ വരുവോരൊടെക്കയും
വഴിപോൽ നന്ദനവാർത്ത ചൊല്ലിയും
മിഴിനീർ പുഴപോലൊഴുക്കിയും
കഴിയും വേഗമൊടപ്പിതാക്കൾപോയ് 123

അറിയുന്നവരാരുമുണ്ണിയെ
മറിമായപ്പടി കണ്ടതില്ലഹോ!
അറിയാത്തവരോതിടുന്നതാം
മുറിവാക്കെങ്ങനെ വിശ്വസിച്ചിടാം. 124

അതിനാൽ ചെറുതുംഗവേക്ഷണം
മതിയാക്കാതവരൊത്തുപിന്നെയും
അതിരററാരു സങ്കടത്തൊടും
മതിമാനം സുതനെത്തിരഞ്ഞുപോയ്. 125

അനുഭാവമുയർന്ന സൂനുവിൻ
തനുവിന്നുള്ള വിശേഷഭംഗിയെ
മനുജാവലി വിസ്മരിച്ചു കേ-
ട്ടനുതാപം ഹൃദി പൂണ്ടു നിർഭരം. 126

ചിലരോതിയ വാക്കു കേൾക്കയിൽ
പ്പലശങ്കയ്ക്കിടയായ കാരണം
ഫലമററയനം വെടിഞ്ഞവ-
ക്കലയാൻ സംഗതിയായിടയ്ക്കഹോ! 127

അവരോതിയ ലക്ഷണം തിക-
ഞ്ഞവനായുള്ളൊരു കുട്ടി പള്ളിയിൽ
നവകാന്തികലർന്നിരിപ്പതാ-
യവരിൻപത്തൊട്ടു കേട്ടിതന്തിയിൽ. 128

തരസാ പുകളാർന്ന ജേർസലേം
പുരമെത്താനവരാഗ്രഹിക്കിലും
ഈ രവായിരുളാഗമിക്കയാൽ
തരമായില്ലതിനന്നവക്കഹോ! 129

ഉരുകുന്ന മനസ്സിലുഗ്രമായ്
പ്പെരുകീടും രുജയാൽ തളർന്നവർ
ഒരു വീട്ടിലണഞ്ഞുറങ്ങിടാ-
തൊരുമട്ടങ്ങിനെ രാത്രിപോക്കിനാർ 130

തദനന്തരമംശുമാൻ കിഴ-
ക്കുദയം തേടുവതിന്നു മുന്നമേ
കദനാനലനാൽ കരിഞ്ഞിടും
വദനം ചേർന്നവരാശു യാത്രയായ്. 131

സുമസന്നിഭമായ മേനിയിൽ
ക്ഷമമേറിത്തളരുന്നനേരവും
സമയം കളയാതതുല്യമാം
ക്ഷമകൈക്കൊണ്ടവർ പോയി ശീഘ്രമായ്. 132

ഭയഭക്തികലർന്നധീശ്വരാ-
ലയമാദ്ധന്യരണഞ്ഞനന്തരം
നയനങ്ങൾ കുളിത്തു കണ്ടിതാ-
പ്രിയമേറിടിന ദിവ്യബാലനെ. 133

വേദസത്യപരിപോഷണത്തിനായ
വേദപാരഗഗണത്തൊടാദരാൽ
വാദമങ്ങനെ നടത്തി നിർഭരം
മോദമോടുമമരുന്നു നന്ദനൻ. 134

വിശ്വമേറിയ സുതന്റെ ചോദ്യവും
കാവ്യസാരമെഴുമുത്തരങ്ങളും
ധൈര്യവും ഭൂശമണച്ചിട്ടുന്നിതാ-
ചാര്യവര്യനികരത്തിനദ്ഭുതം. 135

ചാരുശീലമറിയം കഥിക്കയായ്
"പോരുമെന്തിനിതുചെയ്തു വത്സ! നീ;
ചോരുമശ്രുവൊടു നിന്നെ മാനസ-
ത്താരുഴന്നിവർ തിരഞ്ഞിതെങ്ങുമേ. 136

സോമബിംബസദൃശാസ്യയാകിയോ-
രാമനസ്വിനി സഖൊഷ്ടുമിവിധം
സീമയററ തെളിവോടുരയ്ക്കയിൽ
പ്രേമമേറിയ കുമാരനോതിനാൻ. 137

"പാരമെന്തിനു തിരഞ്ഞു നിങ്ങളും
ത്താരതിങ്കലഴലോടിതേവിധം;
സാരമായ ജനകൻെറ കാര്യമെ-
ന്നേരവും കരുതിടേണ്ടൊരാളിവൻ" 138

ദേവപുത്രനരുൾചെയ്തു ദിവ്യമാ-
മാവചസ്സിനുടെ സാരമാക്ഷണം
ആവരിക്ഷുരറിയാഞ്ഞിലും മറ-
ന്നാവധൂമണിഹൃദിസ്ഥമാക്കിനാൾ. 139

ഗുണനിധിയാകും മറിയവു-
മിണയററ നയാബ്ധിയായ യനുസേപ്പും
തുണയായഥ ദൈവസുതൻ
പ്രണയഭരം പൂണ്ടു പോയി നസറേത്തിൽ. 140

പിതാക്കൾക്കു മുൻപോലെ കീഴ്പെട്ടു വിണ്ണും
ഹിതാജ്ഞാദികൾക്കേതുമേകാതെ യേശു
നിതാന്തം ദിവസകസ്സുകൾക്കാശയം സം-
ഭൃതാശ്ചര്യമാക്കി പ്രമോദേന വാണു. 141

മാതാപിതാക്കളെ നിരന്തരമാദരിച്ചും
പ്രീതാശയത്തൊടനിശം പരിചര്യചെയ്തും
നേതാക്കൾപോൽ കരുതുമാറു നരക്കു നന്നായ്
ശ്രീതാവുമീശ സുതനുത്തമ ചാരമേകി. 142

തനയനുടെ മഹസ്സറിഞ്ഞിതിപ്പോ-
രനഘർപിതാക്കൾതഭീയമാം സുശീലം,
വിനയമിവ സദാപി കാൺക മൂലം
മനതളിരിൽപ്പരമപ്രതം വഹിച്ചു. 143

അനുപമസുകൃതാംബുരാശിവാനോ-
രനുസരണത്തൊടു കൂപ്പു മീശപുത്രൻ
അനുദിനമരുളാദരിപ്പതോർത്താ-
മനുജവരക്കിളവറെറാലിച്ചു ചൊല്ലും 144

തളിർതൊഴുമടലാന്ന ദിവ്യപുത്രൻ
തെളിവിനൊടും തൊഴിലിൽ തുണപ്പതെന്നും
കുളിരകമലരിൽ കലന്നുകണ്ടാ-
വിളിപെട്ടവോർ നെടുവീപ്പുവിട്ടു മേന്മേൽ. 145

ശ്രീവിളങ്ങിയ സുതൻെറ നെററിയിൽ
ത്ഭുവിയപ്പു പൊടിയും ദശാന്തരേ
ആവിലതപമകതാരിലുത്ഭവി-
ച്ചാവിദഗ്ധരധികം തപിച്ചിട്ടും. 146

സുധിയനുസേപ്പു പിതാവി-
ന്നധിഗതമായ് പിൻപൊരുഗ്രമായ ഗദം;
അധികം തെളിവൊടതാനയ-
നിധിയാം ധന്യൻ സഹിച്ചു ചിരകാലം. 147

പ്രിയതമ മറിയവുമേററം
പ്രിയമുള്ളിൽ തേടുമീശനന്ദനനും
നിയതം പരിചര്യകളു-
പ്രയതാശയനേററമൻപു പൂണ്ടരുളി. 148

നരനാം സുതനീശനെപ്പുലത്താ-
ന്നരപൊങ്ങും ഭവികം ലഭിച്ച വന്ദ്യൻ
വരപൂരിതനാകുമാ വിശിഷ്ടൻ
പരമാനന്ദമൊടന്തരിച്ചു പിന്നെ. 149

ചതിയൻ ഹേറോദേസിനു
മൃതിപററും മുൻപു മൂന്നുസുതരേയും
ക്ഷിതിപന്മാരാക്കിത്തൻ-
ക്ഷിതിയെ വിഭാഗിച്ചു നൽകി മൂവക്കും. 150

തനയൻ ഹേറോദേസാം
വിനയവിഹീനനു വധിച്ചു സോദരനെ
തനതാം ഗലിലേയയൊടാ-
ജ്ജനപദവും ഭൂട്ടിവാണു നിർദ്ദയനായ്. 151

തനയനപരനുഗ്രനക്കലാവോ-
സനവധി നാശമണച്ചു യൂദയായിൽ
ജനനിരയെ ഞെരുക്കി വാണൊടുക്കം
ജനപദവും നൃവരതപവും മുടിച്ചു. 152

ശ്രൂരന്മാരാം റോമ-
ന്മാരന്നാൾതൊട്ടു യൂദദേശത്തിൽ
സൈപരമെഴുംപടി കാര്യ-
ക്കാരനെ നിയമിച്ചയച്ചു രക്ഷിച്ചു. 153

പതിനാറാം സർഗ്ഗം.

താപസനായ യോഹന്നാൻ—അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസംഗം—യോഹന്നനാൽ യേശു അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെടുന്നു—യേശുവിന്റെ ഉപവാസം—യേശു സാത്താനെ ജയിക്കുന്നു—യേശു ശിഷ്യന്മാരെ കൂട്ടുന്നു—കനാനിലെ വിവാഹോത്സവം—യേശു പിശാചിനെ ഒഴിക്കുന്നു—കടൽക്കരയിലെ പ്രസംഗം—അത്ഭുതകരമായ മീൻപിടിത്തം—പെസഹാ തിരുന്നാൾ—യേശു ദേവാലയത്തിൽ നിന്നു കച്ചവടക്കാരെ ശാസിച്ചു ഓടിക്കുന്നു—ശിഷ്യരോടുകൂടെ പടവുകൾ സഞ്ചരിക്കുന്നു—കാററിനേ ശാസിക്കുന്നു—പിശാചു പീഡിതരായ രണ്ടുപേരെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു—പക്ഷവാതക്കാരനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു—മൃതയായ യായിരുസിന്റെ പുത്രിയെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നു—രണ്ടു കുരുടന്മാർക്കു കാഴ്ചയും മൂകനായ ഒരുവനു വാക്പാടവവും കൊടുക്കുന്നു—മുപ്പത്തെട്ടു വർഷം രോഗിയായിരുന്ന ഒരു തളർവാതക്കാരനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു—യൂദന്മാരുടെ ദുസ്സൂക്ഷ്മം—യേശുവിന്റെ പ്രതിവാദം.

ധീയേവനും പാവനമാക്കി ദൈവിക—
ശ്രീയേകുവാ നൻപുകലന്നു ജാതനായ്
പ്രായേണ ലോകം ഗ്രഹിയാതെ വാണിടും
ശ്രീയേശു ദേവനു വയസ്സു മുപ്പതായ്. 1

പൊന്നാൽ ചമച്ചുള്ളൊരു കാഹളത്തിലെ-
സ്സന്നാദമഞ്ചും വിധമേററമിൻപമായ്
അന്നാളിലിശാജനസമാദരിച്ചു യോ-
ഹന്നാൻ പ്രസംഗിപ്പതിനായൊരുങ്ങിനാൻ. 2

സത്യസ്വരൂപൻ ത്രിജഗൽ പിതാവു തൻ
സൂത്രങ്ങളാം പാദസരോരുഹങ്ങളെ
അത്യർത്ഥമുള്ളിൽ ഭയഭക്തിയുക്തനായ്
നിത്യം ഭജിക്കും പരിശുദ്ധനിപ്പുമാൻ 3

ദൈവത്തിനദ്ധ്യാക്ഷം ശരിപ്പെടുത്തുവാ-
നാവശ്യമാണെന്നു വനത്തിലുച്ചമായ
ഏവക്കുമോതും ചതുരന്റെ നാദമെ-
ന്നാ വന്ദ്യനേശായ കഥിക്കുമുത്തമൻ. 4

നന്ന

നാട്ടിൽ പ്രവേശിപ്പതിനാഗ്രഹം വിനാ
കാട്ടിൽപൊട്ടം കൂട്ടമശിച്ചു രാത്രിയിൽ
കൂട്ടിന്നൊരാളെങ്കിലുമെന്നിയേ മര-
ച്ചോട്ടിൽക്കിടക്കുന്ന നിരസ്തുപാദുകൻ. 5

ശമ്മംവെടുത്തോട്ടകരോമവേഷ്ടിയും
ചമ്മത്തിനാൽത്താ നരവാടുമെപ്പൊഴും
ധർമ്മത്തിലാസക്തി വളർന്നണിഞ്ഞു സൽ-
ക്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യും മഹിതൻ തപോധനൻ. 6

എല്ലാരുമെന്നാളിലുമാഗ്രഹിച്ചിടും
വല്ലാതെഴും ഭൂമിയിലുള്ള ഭാവുകം
പുല്ലായ് ഗണിച്ചാകെ വെറുക്കുമി മഹാൻ
ചൊല്ലാളു മേലിശ്രുവ തൻ കുമാരനാം. 7

"പ്രാജ്യപ്രഭാവാനചിതനിശ്ചരൻെറ സാ-
മ്രാജ്യം സമീപത്തിലടുത്തിതാകയാൽ
ത്യാജ്യങ്ങൾ പാപങ്ങളിൽ"വണ്ണമെന്നുമ-
പൂജ്യൻ പ്രസംഗിച്ചു ബതാനിസീമയിൽ. 8

ഉള്ളിൽജ്ജനങ്ങൾക്കനുതാപമേററവും
കൊള്ളിച്ചിടും വാണികളെ ശ്രവിക്കവാൻ
തള്ളിച്ചതേടും തിരകൾക്കു തുല്യമ-
പ്പുള്ളിക്ക ചുററും ജനമെത്തി കൂട്ടമായ്. 9

ചൊല്ലാളുമത്താപസനോതി; "നിർദ്ദയം
കൊല്ലാനൊരുങ്ങും ഭുജഗേന്ദ്രവത്സരേ!
വാല്ലാതെ മേലിൽ പിണയും വിപത്തിനെ
വെല്ലാനെവൻ നേർവഴി കാട്ടി നിങ്ങളെ. 10

"വാടുന്നതാമുൾത്തളിരിങ്കലീക്ഷണം
തേടുന്ന താപം ഫലമുള്ളതാകുവാൻ
പാടുള്ള വണ്ണം സുകൃതങ്ങളേവരും
കൂടുന്ന വേഗത്തൊടുമാചരിക്കുവിൻ. 11

'ആവന്ദ്യനബ്രഹമിവക്ക താതനെ-
ന്നീവണ്ണമാരും കരുതേണ്ടുവൻമദം;
ആവൻപനി പ്പാറയിൽ നിന്നു പുത്രരെ-
ദൈവം കൊടുപ്പാൻ കഴിയും ബലിഷ്ഠനാം. 12

"രക്ഷക്കിതത്രേ ദിവസങ്ങളായുധം
വൃക്ഷങ്ങൾ തൻമൂട്ടിലണച്ചു വർദ്ധകി ;
പക്ഷംവിനാ നിഷ്ഫലമായതേതുമാ-
ദ്ദക്ഷൻമുറിച്ചഗ്നിയിലിട്ടെരിച്ചിടും. 13

"പോരായ് മകൂടിട്ടമിവൻെറ പിൻപിലീ-
പ്പാരായതിൽധന്യനൊരാളുണ്ടെങ്കിടും;
പേരാളുവോരപ്പരമൻെറ പാദുകം
പാരാതെടുപ്പാനു മയോഗ്യനാണു ഞാൻ. 14

"മായംപെടാത്തോരനുതാപവാനുഞാൻ
തോയത്തിനാലിങ്ങഭിഷേകമേകിടും;
ന്യായജ്ഞനാ നിർമ്മലനഗ്നിയാലെയും,
ശ്രേയസ്സിനുററാകുമരൂപിയാലെയും. 15

"സ്വാതന്ത്ര്യമോടാ മഹിതൻ മുറത്തിനാൽ
ചേതസ്സിലൻപററു കളും തെളിച്ചിടും ;
കോതമ്പു കൂട്ടീടുമറയ്ക്കുകത്തു;ചെ-
ന്തീതന്നിലാക്കും പതിരായതൊക്കെയും". 16

സാരജ്ഞനത്താപസനേവമോതിടും
സാരസ്യമേറും വചനങ്ങളാൽജ്ജനം
പാരം മനസ്സാപമിയന്നിതാ മഹാൻ
നീരത്തിനാൽ സ്നാനമവർക്കു നൽകിനാൻ. 17

ഓരോതൊഴിൽക്കാരനു താപമേറുമാ-
ത്താരോടടുത്തസ്സുധിയോടു സാദരം
നേരോടുതൻ വാസ്തവമോതിയിട്ടഹോ
വോരോടറുക്കാൻ വഴിപ്പെച്ശ ചെയ്തുയായ്. 18

ഉല്ലാസമററിവിധമോതിടുന്നത-
ച്ചൊല്ലാൻനിടും താപസമൗലി കേട്ടുടൻ,
വല്ലായ്മ തേടാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുവാ-
നെല്ലാർക്കുമൻപോടുപദേശമേകിനാൻ. 19

ജാതാനുതാപക്കഭിഷേകമേവമ-
പ്പൂതാശയൻ പ്രീതിയൊടേകിടും വിധൌ
ശ്രീതാപുമീശാത്മജനായ യേശുവും
സ്പീതാദരം തൽസവിധത്തിലെത്തിനാൻ. 20

ഭൂരിപ്രഭാവം വിലസുന്ന യേശുവെ-
പ്പാരിച്ച ഭാഗ്യം പെടുമാറതേവരെ
നേരിട്ടു കാണാഞ്ഞിലുമാ വരാഢ്യനാ-
ത്താരിങ്കലന്നേരമറിഞ്ഞു വാസ്തവം. 21

അന്നാൾവരെച്ചെയ്ത തപസ്സുതൻ ഫലം
നന്നായ് ത്തെളിഞ്ഞന്നഭിവന്ദ്യനീശ്വരൻ
ഒന്നായ് ത്തനിക്കേകിയവണ്ണമോർത്തുയോ
ഹന്നാനമന്ദം വദനം പ്രസന്നമായ്. 22

സോമോദയത്തിൽ തിരതിങ്ങുമാഴിപോ-
ലാമോദമുൾപ്പൂവിലുയർന്നു താപസൻ
ആ മോഹനീയാകൃതി യേശുവിന്നു തൻ
പ്രേമോൽക്കരം കാണ്മയണച്ചു ചൊല്ലിനാൻ. 23

സ്നാനം വിഭോ! താങ്കളൊടേററിടേണ്ടൊരീ
ഞാനന്ധനെപ്പോലവിടേയ്ക്കിതേകയോ
ഊനംപെടുന്നോരിവനജ്ഞ നങ്ങയോ
പീനപ്രഭാവാംബുധി ദിവ്യപൂരുഷൻ!" 24

അന്നേരമീശാത്മജനോതി നിൻമതം
നന്നേവമെന്നെത്തടയാൻ തുടങ്ങൊലാ
ഇന്നേവരെച്ചെയ്യുപടിക്കു നീതി ഞാ
നെന്നേരവും മേന്മയൊടാചരിക്കണം." 25

നീതിയ്ക്കുരങ്ങാ മഖിലേശപുത്ര നീ
രീതിക്കു കല്പിച്ചതു കേട്ടൊരക്ഷണം
ശ്രീതിങ്ങുമങ്ങേക്കു വരിഷ്ഠനപ്പമാൻ
പ്രീതിക്കൊഴപ്പോടഭിഷേക മേകിനാൻ. 26

വെള്ളത്തെ വിട്ടോരരുവിൽ പ്രസന്നമാ-
മുള്ളത്തൊടും മേദ്ധ്യനരൂപി സാദരം
വെള്ളപ്പുളകിൻ പ്രഭപൂണ്ട യേശുവിൽ
വെള്ളപ്പിറാവിൻ വടിവോടിറങ്ങിനാൻ. 27

വാനത്തിൽനിന്നസ്സമയത്തി "ലീ നമ-
ക്കാനന്ദമേറും പ്രിയപുത്രനാണിയാൾ"
തേനഞ്ചിടും മാധുരിയോടുമിവിധം
ധ്വാനം ജനം കേട്ടു വികല്പമെന്നിയേ. 28

അഞ്ചിതം വിസ്മയമോടനേകധാ
സഞ്ചിന്തനം ചെയ്യുമരും ജനങ്ങളെ
നെഞ്ചിങ്കലീശാത്മജ നൻപനോപമം
മിഞ്ചിക്കടാക്ഷിച്ചവിടം വെടിഞ്ഞുപോയ്. 29

നാട്ടിൽഗ്ഗമിക്കാതുപവാസമേവനും
കാട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിനിന്ദ്രിയങ്ങളെ
പാട്ടിൽപെടുത്തുന്ന തപസ്സു ചെയ്യുവാൻ
കാട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചിതു ദേവനന്ദനൻ. 30

നാനാമൃഗശ്രേണി നിറഞ്ഞ കാടതിൽ
പാനാശനശ്രദ്ധ വെടിഞ്ഞു രാപകൽ
ധ്യാനാഭിലാഷത്തൊടഹസ്സു നാല്പത-
ന്നാമല ശ്രീനിധി യേശു മേവിനാൻ. 31

ക്ഷുത്തല്ലമല്ലാതൊടുവിൽജ്ജിതേന്ദ്രിയ-
ക്കുത്തംസമാം യേശുവിനെത്തി കുക്ഷിയൽ ;
ചിത്തം കലക്കുന്നതിനാഗ്രഹത്തൊടു-
ന്മത്തൻ പിശാചും നികടത്തിലെത്തിനാൻ. 32

ശിഷ്ടക്കിണങ്ങും മുടിയായ യേശുവെ-
ദുഷ്ടൻ പരീക്ഷിച്ചുപരം ഗുരുക്തിയാൽ,
സ്പഷ്ടം വിശിഷ്ടാഗമ സൂക്തിമൂലമ-
ദ്വിഷ്ടന്നു ദൈവത്മജനേററി സംഭ്രമം 33

ഈവടേവമീശാജ്ഞവശാലൊടുക്കമാ-
ക്കേടേകീടും പാപി വിറച്ചു പാഞ്ഞുപോയ് ;
പാടേ തദാ വാനവരാഗമിച്ചു മു-
ത്തോടേ ഭജിച്ചാരഖിലേശപുത്രനെ. 34

പാരാകവേ കീർത്തി വിളങ്ങിടുന്ന നൽ-
പ്പേരാർന്നതാകും ഗലിലേയനാടതിൽ
പാരാതണെഞ്ഞീശചരസൂനു തിന്മതൻ
വേരാകെ വെട്ടാനഥ ചെയ്തിതുദ്യമം. 35

ധാരാളമായുൾത്തളിരിൽ ജ്വലിച്ചിട്ടു-
ന്നോരാപ്പരസ്നേഹവരിഷ്ടവാനിയിൽ
പേരാളമപ്പുണ്ണ്യനെരിഞ്ഞു വാനിടം
ചേരാൻ ജനങ്ങൾക്കുപദേശമോതിനാൻ. 36

എല്ലാപ്പൊഴും തന്നൊടു ചേൎന്നു വാണതൻ
ചൊല്ലാദരിച്ചു ഗിയിലെങ്ങുമോതുവാൻ
എല്ലാ മുപേക്ഷിച്ചവരായ ശിഷ്യരെ-
ച്ചൊല്ലാളുമാ നിൎമ്മലമൌലി കൂട്ടിനാൻ. 37

കാനാപുരത്തിൽ സ്വജനത്തിലുള്ളൊരാ-
ളാനാൾ വിവാഹോത്സവമാചരിക്കയാൽ
മാനാൎഹയാ മമ്മയൊടും തദാലയേ
ദീനാശ്രയൻ ദൈവകുമാരനെത്തിനാൻ. 38

ഔദാൎയ്യവും ശ്രീയുമിണങ്ങുമാ മഹാൻ
യൂദാഗ്രഗണ്യൻെറ ഗൃഹത്തിലാദിനം
യൂദാന്വവായത്തിലെ മുഖ്യരേവരും
മോദാതിരേകത്തൊടു വന്നുകൂടിനാർ. 39

എല്ലാവരും വീഞ്ഞു കുടിപ്പതിന്നു മുൻ-
പില്ലാതെയായ, പാത്രമൊഴിഞ്ഞിതത്രയും;
നല്ലാർലലാമം മറിയം ക്ഷണത്തിലാ-
വല്ലായ്മതീൎക്കാൻ സുതനോടു ചൊല്ലിനാൾ. 40

കെല്ലാളു മീശാത്മജവാക്കിനൊത്തുടൻ
കല്ലാത്ര മഞ്ചാറു നിറച്ചു നീരിനാൽ;
പില്ലാടത ദ്ദാസർ പകൎന്നെടുക്കവേ
നല്ലാൻ വീഞ്ഞായിതു വെള്ള മത്ഭുതം! 41

വന്നില്ല നേരം നിജമെങ്കിലും പ്രസൂ
തന്നിഷ്ട മീശാത്മജനാദരിക്കയാൽ
അന്നിപ്പടിയ്ക്കത്ഭുത കൎമ്മമാദ്യമായ്
മന്നിൽ പ്രവൎത്തിച്ചു ദയാഭരത്തൊടും. 42

അന്നാ സ്ഥലത്തെത്തിയ മൎത്ത്യരൊക്കെയും
സന്നാദ മോടൊത്തു പുകഴ്ത്തി യേശുവെ;
നന്നായുറപ്പുള്ളിലുദിക്ക കാരണം
സന്നാഹ മുൾക്കൊണ്ടു തെളിഞ്ഞു ശിഷ്യരും. 43

അപ്പട്ടണം വിട്ടുഖിലേശ നന്ദനൻ
'കപ്പൎന്നഹോ' മെന്ന പുരത്തിലെത്തിനാൻ;
അപ്പങ്ക വിദ്ധ്വംസകനെ ഭൂതംനിഴൽ-
ക്കൊപ്പം സ്വശിഷ്യാവലി പിന്തുടൎന്നു പോയ് 44

പാപം വെറുത്തീശചരനു ജപലിച്ചിട്ടും
കോപം കുറയ്ക്കും പടി നന്മ ചെയ്യുവാൻ
ആപന്നരിൽ ക്രൂരെഴ മീശചരാത്മജൻ
ലോപം വിനാ ചൊല്ലി ജനത്തൊടൊക്കെയും. 45

പൂതപ്രഭാവം വിലസുന്ന യേശുവിൻ
ചേതസ്സിളക്കിടിന ദിവ്യഭാഷിതം
വീതപ്രമിളം തദനന്തരം ജന-
വ്രാതങ്ങൾ കേട്ടത്ഭുത ഭാജനങ്ങളായ്. 46

ശാപത്തിനാളായ പിശാചിനാൽ സദാ
താപം സഹിക്കുന്നൊരു മർത്ത്യനാദരാൽ
ആപത്തു നീങ്ങാൻ മുറയിട്ടു യേശുവിൻ
ശ്രീപത്മപാദം പ്രണമിച്ചു ചൊല്ലിനാൻ. 47

"വല്ലാത്തൊരീ ഞങ്ങളെ യേശുവേ ഭവാൻ
കൊല്ലാതെ കൊല്ലുവതിനായി വന്നിതോ
ചൊല്ലാളുമങ്ങുന്നഖിലേശപുത്രനാ-
ണെല്ലാം ശരിക്കിന്നറിയുന്നിതേവരും." 48

"മിണ്ടാതെ വേഗത്തിലൊഴിഞ്ഞുപോക"യെ-
ന്നുണ്ടായ ദേവാത്മജ വാക്കു കേട്ടുടൻ
തണ്ടാകെയററ ശൂന്യനാത്തനാദമൊ-
ട്ടുണ്ടാക്കി വല്ലാതെ വിറച്ചൊഴിഞ്ഞുപോയ്. 49

'ക്രൂരയ്യും പെരുത്തൊരു പിശാചു കൂടെയും
ശൌര്യം വെടിഞ്ഞൊടുവതിന്നു തക്കപോൽ
വീര്യം വിളങ്ങുന്നിതിവന്നി വണ്ണമാ-
ചാര്യപ്രജം കൂടെയുമോതി സാദരം. 50

ദിക്കെങ്ങു മീക്കേൾവി പരന്നു നാട്ടുകാ-
രൊക്കെ പ്രസന്നാശയരാ യനന്തരം
അക്കെല്ലിണങ്ങിടിന യേശുദേവനെ-
ച്ചിക്കെന്നു കാണ്മാനരികത്തു കൂടിനാർ. 51

തൻപത്തു കൂപ്പുന്ന ജനാവലിക്കെഴും
തുൻപത്തെ നീക്കും നിഖിലേശ നന്ദനൻ
അൻപന്തരംഗത്തിലപാരമായവ-
ക്കിൻപത്തൊടപ്പോളുപദേശമോതിനാൻ. 52

തീരാത്തരോഗങ്ങൾ, പിശാചു ചേൎത്തിടും
ഘോരാധി,യെന്നീവകയുള്ള മർത്യരെ
ആരാലണച്ചീടുകയാൽ ദയാലുവാം
പേരാളുമസ്വാമി സുഖത്തെ നൽകിനാൻ. 53

വല്ലായ്മനീക്കും മിശിഹാ ശിമോനുമായ്
ച്ചൊല്ലാളു മായാളുടെ വീട്ടിലെത്തവേ
നല്ലാരൊരുത്തിക്കിയലും ജ്വരം നശി-
ച്ചുല്ലാഘയാകാൻ വരമൻപൊടേകിനാൻ 54

കാലത്തെഴുന്നേററുവംബുരാശിതൻ
കുലത്തിലിൻപത്തൊടു ശിഷ്യരുക്തനായ്
ആലസ്യമേതും കരുതാതണഞ്ഞൊര-
ശ്രീലൻെറ പിമ്പെത്തി ജനങ്ങൾ കൂട്ടമായ്. 55

മിഞ്ചിജ്ജനം കൂടുകകൊണ്ടു കൌശലം
സഞ്ചിന്തനം ചെയ്തുഖിലേശ്വരാത്മജൻ
വഞ്ചിയ്ക്കകത്തേറിയിരുന്ന തജ്ജസാ
കിഞ്ചിൽജ്ജലം തന്നിൽ നയിച്ചു ശിഷ്യരാൽ. 56

പാരം വിഷാദിച്ചു ജനങ്ങളുത്രയും
തീരത്തനങ്ങാതെ മലച്ചു നിന്നുപോയ്;
സാരജ്ഞനാകും സകലേശനന്ദനൻ
സാരസ്യ മുൾക്കൊണ്ടു തിരിഞ്ഞിരുന്നുതേ. 57

മന്ദം കടാക്ഷിച്ചു മഹാജനങ്ങൾ തൻ
വൃന്ദത്തൊടാ നിൎമ്മലനീശ്വരാത്മജൻ
സന്ദൎഭയോഗ്യം മഹിതോപദേശമാ-
നന്ദം കലൎന്നോതി മനോജ്ഞ രീതിയിൽ. 58

ദാഹം, വിശപ്പെന്നിവ തീൎക്കിടാതെയും
ദേഹ ക്ലമത്തെ ക്കഥയാക്കിടാതെയും
ഗേഹം മറന്നോരു പടിയ്ക്കു മായതാ-
വ്യൂഹം ശ്രവിച്ചങ്ങിനെ നിന്നു മൌനമായ്. 59

നേരം പുലൎന്നോരരുവജ്ജനങ്ങളെ-
ച്ചാരത്തു നിന്നൻപൊടയച്ചജാത്മജൻ
ആരമ്യമാകും പടവാഴമേറിടും
ദൂരസ്ഥലത്തേക്ക നയിച്ചു ശിഷ്യരാൽ. 60

ജാലത്തെ വിശ്രുന്നതിനാത്മശിഷ്യർ തൻ
ജാലത്തൊടപ്പോളുവിടുന്നു ചൊല്ലിനാൻ;
ലോലതപ്പുംക്കൊണ്ടവർ മിനിനായി രാ-
ക്കാലം വൃഥാ പോക്കിയതോതി വീശിനാർ. 61

പീനങ്ങളായ് സംഖ്യയകന്നിടും മഹാ-
മീനങ്ങളാലാ വല പൂർണ്ണമാകയാൽ
ഊനംപെടാതായതിനെ ക്കരേററുവാ-
നാ നല്ല ശിഷ്യർക്കു കഴിഞ്ഞതില്ലഹോ! 62

ദൂരത്തു നിന്നോരുരുവാശ്രു സംജ്ഞയാൽ
ചാരത്തടുപ്പിച്ചിരുകൂട്ടരും സമം
പാരം പണിപ്പെട്ടു വലിച്ചു മന്ദമാ-
സ്സാരംപെട്ടും ജാലമണച്ചു തോണിയിൽ. 63

ആനന്ദവാരാശിയിലാണ്ടുശിഷ്യരും
മീനങ്ങളെക്കണ്ട മഹാജനങ്ങളും
ആനദ്ധവർഗ്ഗം പ്രണമിക്കുമത്ഭുത-
സ്വാനങ്ങളെക്കൊണ്ടു മുഴക്കി ദിക്കുകൾ. 64

ഇപ്പാരു പോററാൻ നരനായ യേശുവിൻ
തൃപ്പാദപത്മം പ്രണമിച്ചനന്തരം
"ഇപ്പാപിയിൽ നിന്നകലേണമേ ഭവാ-"
നിപ്പാടപേക്ഷിച്ചിതു ശിഷ്യനാം ശിമോൻ. 65

സാനന്ദമശിഷ്യനൊടോതി തമ്പുരാൻ;
"മീനപ്രജം നീ വലയിൽ പിടിച്ചപോൽ
ഊനം വിനാ മാനുഷരെ പ്പിടിച്ചിടും
സ്ഥാനം നിനക്കായരുളുന്നതുണ്ടു ഞാൻ." 66

ആലസ്യമെന്നുള്ള തറഞ്ഞിടാതെ ക-
ല്ലോലം മുറിച്ചങ്ങനെ വിട്ട വഞ്ചിയിൽ
നാലഞ്ചു തണ്ടൊത്തു വലിച്ചു സത്വരം
കൂലത്തി ലെല്ലാവരുമെത്തി മുത്തൊടും. 67

ശ്രീവായ്ക്കുമോമൽ പെസഹാ നടത്തുവോ-
രാവാര മെത്തിടുകയാ ലനന്തരം
ദേവാത്മജൻ ശിഷ്യരൊടൊത്തു പൂജ്യമാം
ദേവാലയത്തിൽഗ്ഗതനായി സാദരം. 68

ചന്തംവിളങ്ങും സകലേശപരാലയം
ചന്തക്ക തുല്യം ക്രയവിക്രയങ്ങളാൽ
എന്തക്രമം! ദൂഷിതമായതാധിയാൽ
സന്തപ്തമാ മുള്ളോടു കണ്ടിതാ മഹാൻ. 69

ആപന്നരെത്താങ്ങുവതിന്നു മർത്ത്യനായ്
താപംവഹിക്കും സകലേശ നന്ദനൻ
സാപത്തിലും തുട്ടണയാത്തൊരുള്ളില-
പ്പാപം സഹിച്ചില നയപ്രസക്തിയാൽ. 70

"ദൈവസ്തുതിക്കായ് വിരചിച്ചവിടഹം-
ഭാവത്തൊടും തസ്കര രന്ധ്രമാക്കിയോ?"
ഇത്രവണ്ണമപ്പോളരുൾചെയ്തു നന്ദനൻ
ദേവൻ ഖലൌഘത്തൊടടുത്തു രുഷ്ടനായ്. 71

ഭൂമിക്കെഴും ശാപമൊഴിച്ചു പോററമ-
സ്വാമിക്ക കോപം പ്രഭവിച്ചൊരാക്ഷണം
തൂമിന്നലഞ്ഞും പടിയുള്ള ദൈവിക-
ശ്രീ മിന്നിതൻ നേത്ര സരോരുഹങ്ങളിൽ 72

പേടിച്ചു വല്ലാതെ വണിഗ്ജനങ്ങളു-
ള്ളോടിക്കഴഞ്ഞിട്ടുക മൂലമജ്ഞസാ
വാടിത്തുളന്ന്ധ ജനങ്ങളെന്നപോ-
ലോടിക്കടന്നാ രഥ സംഭ്രമത്തൊടും. 73

പാടായവണ്ണം ബഹുലാഭ മാജ്ജനം
നേടാൻ കൊതിച്ചെണ്ണമകന്നു ചേത്തതാം
മാടാടിതെല്ലാ മവിട്ടന്നു താമസം
കൂടാതകററിച്ചിതു ദേവനന്ദനൻ 74

ഊറിച്ചിരി ച്ചിമ്പമിയന്നു നാണയം
മാറിക്കൊടുക്കുന്നവരേയു മാവിധം
കുറിത്തിരിക്കും കലരാതെ യേശുമാൽ-
പേറിച്ചു പായിച്ചു; മറിച്ചു മേശയും. 75

വൈരസ്യരൂപംക്കൊണ്ടു പുരോഹിതവ്രജം
ചാരത്തു തക്കിപ്പതിനെത്തി നിസ്തൂപം
സാരം വിളങ്ങും വചനങ്ങളാൽ ആദി-
യാരംഭ മസ്വാമി നിരത്ഥമാക്കിനാൻ. 76

ദാക്ഷിണ്യമററിശ നിവാസ ശുദ്ധിയെ
ട്ടീക്ഷിച്ചു കാണിച്ച വിശിഷ്ട ചേഷ്ടിതം
വീക്ഷിക്ക കൊണ്ടേറെ ജനം സ്വരക്ഷയെ-
ക്കാംക്ഷിച്ചു കൈക്കൊണ്ടിതു യേശുവിൻ മതം. 77

അക്കാലമേറെ പ്രഥിതൻ മഹാശയൻ
'നിക്കാദിമൂസെ'ന്ന വിശിഷ്ട പണ്ഡിതൻ
രാക്കാല മായോരുവെത്തി യേശുവിൻ
വാക്കാകവേ കേട്ടു ശമിച്ചു മുത്തൊടും. 78

ദീനാവനത്തിന്നു പിറന്ന പൂജ്യനാ-
മാനായകൻ ശിഷ്യരുമൊത്ത തന്ത്രനായ്
ആനാട്ടിലൊട്ടുക്ക നടന്നനന്തരം
നാനാജനങ്ങൾക്കു പദേശ മേകിനാൻ. 79

എല്ലാത്തരം വ്യാധികളും പിശാചു തൻ
വല്ലാത്തതായിട്ട ഉപദ്രവങ്ങളും
ഇല്ലാതെയാക്കി ക്കനിവോടു മാ മഹാ-
നല്ലാഹ്വരായ് ത്തീർത്തിതസംഖ്യ മർത്ത്യരെ. 80

പ്രീണിച്ചു ചൊല്ലും മധുരോക്തിയാലെയും
കാണിച്ചിട്ടും വിസ്മയ ചേഷ്ട മൂലവും
നാണിച്ചു പേ പോവതുകണ്ടു മാജ്ജന-
ശ്രേണിക്ക വിശ്വാസ മുറച്ചു യേശുവിൽ. 81

രോഗം നിമിത്തം വലയും സുതൻെറ ദു-
ർയ്യോഗത്തെ നീക്കീടണ മെന്നിരന്നിട്ടും
പ്രാഗൽഭ്യമേറും പ്രഭുവിൽ പ്രസന്നനായ്
വേഗം സുഖം നാഥ നവന്നു നൽകിനാൻ. 82

ഛാത്രവ്രജം പിൻപൊരുനാൾ പയോധിയിൽ
യാത്രയ്ക്കൊരുമ്പെട്ടു നടത്തി തോണിയെ;
ഗാത്രശ്രമം കൊണ്ടുഖിലേശ നന്ദനൻ
നേത്രദ്വയം മന്ദമടച്ചുറക്കമായ്. 83

തീരത്തെ വിട്ടപ്പടവംബുരാശിയിൽ
ദൂരത്തിലായങ്ങനെ പോയിട്ടും വിധൌ
ഘോരം കൊടുങ്കാററു കയത്തടുക്കയാൽ
പാരം വിഷാദിച്ചിതു ശിഷ്യരൊക്കെയും. 84

കോളല്ലമല്ലാതെ വളൎന്നു ഭീമമാം
മേളത്തൊടും വീചികൾ പൊങ്ങി സിന്ധുവിൽ;
നാളത്തിൽ നിന്നററ സരോജ മെന്നപോ-
ലോളങ്ങളാൽത്തോണി കറങ്ങി നിൎഭരം. 85

ഊററം പെരുത്തുള്ള തരംഗ മാലയെ-
ക്കാററ ററമില്ലാതെ കടത്തി തോണിയിൽ;
ഏററം ഭയപ്പെട്ടു പരുങ്ങലോടുടൻ
പാററയ്ക്കു തുല്യം വിറ പൂണ്ടിതേവരും. 86

വെള്ളം കവിഞ്ഞിങ്ങനെ കേറിയാൽ ദൃതം
വള്ളം പയോരാശിയിലാണ്ടു ചത്തുപോം
ഭള്ളററ ശിഷ്യൌഘ മിവണ്ണമാധിയാ-
ലുള്ളം തകൎന്നാത്തു വിളിച്ചു യേശുവെ. 87

ചൊല്ലാൎന്ന ദേവാത്മജനാ ജ്ജനങ്ങൾ തൻ
വല്ലായ്മ ശാസിച്ചു കുറച്ചു സസ്മിതം
ഉല്ലാസ മുൾക്കൊണ്ടു മരുത്തു മുമ്മിയും
ചൊല്ലാ ലൊഴിച്ചിട്ടു നടത്തി തോണിയെ. 88

"പാരിച്ച കാററും പിശറും കുലുക്കമും-
ത്താരിൽ പെടാതോതിമടക്കുമീ മഹാൻ
ആരി"പ്രകാരം നിരൂപിക്ക കാരണം
നേരിട്ടു ശിഷ്യൎക്കതിരററ വിസ്മയം. 89

ആ വഞ്ചിചെന്നക്കരെ പററിയപ്പൊഴ-
ദ്ദേവൻ സ്വശിഷ്യാവലി ചേൎന്നിറങ്ങിനാൻ;
ആവന്ദ്യനെച്ചെന്നെതിരേററിതുഗ്രമാം
ഭാവത്തൊടും രണ്ടു പിശാചബാധിതർ. 90

"ദൈവത്തിനോമൽ സുതനായ യേശുവേ!
നീ വന്നിതോ ഞങ്ങളിലല്ലലേററുവാൻ"
ഈ വണ്ണമോരോന്നവരോതി രൂക്ഷമാം
ഭാവം വെടിഞ്ഞുഴിയിൽ വീണു കൂപ്പിനാർ. 91

"സ്നേഹം നിനക്കേറിടുമീ മനുഷ്യസ-
ന്ദോഹത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു വിലക്കു വെക്കിലോ
ഹാ ഹന്ത! നീ കുറൊടിവക്കു സൂകര-
വ്യൂഹത്തിലെത്താനനുവാദമേകണം". 92

എന്നിപ്രകാരം പലതും പറഞ്ഞുകൊ-
ണ്ടൊന്നിച്ചപേക്ഷിച്ച പിശാച മുഖ്യരെ
മന്നിൽത്തദീയേഷ്ട്യ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ
പന്നിക്കുലം ലാക്കൊടൊഴിച്ചു തമ്പുരാൻ. 93

ഒന്നിന്നു മഞ്ചാത്ത പിശാചരക്ഷസാ
പന്നിക്കുലം തന്നിലണഞ്ഞവററയെ
കുന്നിൻെറ പാർശ്വങ്ങളിൽ നിന്നു മണ്ണ്ടവം
തന്നിൽ പ്രതിപ്പിച്ചു വധിച്ചു മുക്കൊട്ടം. 94

പന്നിക്കുലം പോററിട്ടവോർ പുരിക്കടൻ
ചെന്നിപ്പെരും ചേത മുരയ്ക്കയാൽ ജനം
ഒന്നിച്ചു വന്നീശ്വരപുത്രന സ്ഥലം
തന്നിൽ പ്രവേശിക്കരുതെന്നപേക്ഷയായ്. 95

ആതങ്കമേതും കലരാതെ ശിഷ്യസം-
ഘാതത്തൊടും വഞ്ചിയിലേറി സസ്മിതം
സ്ഫിതപ്രഭാവംപെട്ടമീശ്വരാത്മജൻ
സ്വാതന്ത്ര്യമായ് ത്തൻനഗരത്തിലെത്തിനാൻ. 96

ചേതസ്സിലാനന്ദമെഴും മഹാജന-
പ്രാതത്തിനാൽ യേശു പരീതനായ് തദാ;
വാതത്തിനാൽ മൂത്തി തളന്നൊരാളിനെ-
സ്സാതം കൊടുപ്പാൻ ചിലരാനയിക്കയായ്. 97

ശ്രീലാഗ്ര്യ നീശൻെറ സമീപമെത്തുവാൻ
മേലാത്ത പോലാളുകൾ തിങ്ങി നില്ക്കയാൽ
മാലാന്നുമേത്തട്ടിലണച്ചു രോഗിയെ
ച്ചേലായി മഞ്ചത്തൊടിറക്കിനാരവർ 98

വിശ്വാവനത്തിന്നു പിറന്ന നാഥനാം
വിശ്വാധി നാഥൻെറ സുതൻ തദന്തരേ
നിശ്വാസമോടാ നരരിൽ സ്ഫുരിച്ചിട്ടും
വിശ്വാസമീക്ഷിച്ചധികം പ്രസന്നനായ്. 99

പാരുഷ്യമുള്ളിൽപ്പെരുകുന്ന യൂദരെ-
പ്പേരും ഭ്രമം പൂണ്ടു നടുങ്ങിടും വിധം
കാരുണ്യമുൾക്കൊണ്ടവനക്ഷണം സുഖം
പേരുററ സന്ദേശകുമാരനേകിനാൻ 100

ശല്യത്തെ യൂദക്കുതാരിലേററി വൈ-
കല്യങ്ങളറിഞ്ഞു തെളിഞ്ഞു പിൻപവൻ
കല്യൻ സമസ്തേശ്വരനെ സ്തുതിച്ചു തൻ
പല്യങ്കവും മെയ്യലിയിലേററി യാത്രയായ്. 101

പേരാളുവോനാം പ്രഭുവായ യായിരു-
സാരാലനെഞ്ഞിട്ടു കരം സപുത്രിയിത
ക്ലോരാത്തി തിരുംപടി വെക്കുമാറുടൻ
പോരാ നധീശാത്മജനോടു ചൊല്ലിനാൻ. 102

രക്ഷയ്ക്കിരക്കുന്ന ജനത്തിനാഗ്രഹം
ലക്ഷക്കണക്കായരുളുന്ന യേശുവും
പക്ഷംപെടും ശിഷ്യഗണങ്ങളോടു മ-
ദ്ദക്ഷൻെറ വട്ടിന്നു നടന്നു സാദരം. 103

ചേണുറെറാരദ്ദൈവസുതൻെറ ചേഷ്ടിതം
കാണുന്നതിന്നെണ്ണമകന്നവണ്ണമായ്
ആണുങ്ങളും നാരികളും കുതൂഹലം
വാണുള്ളൊരുൾപ്പൂവൊടു പിന്തുടന്നു പോയ്. 104

കാലങ്ങളേറെ ക്കൊടുതാ മസൃഗ്ദരം
മൂലം കുഴങ്ങുന്നൊരു നാരി യാത്രയിൽ
മാലററിടാൻ നിർമ്മലനായ യേശുവിൻ
മേലങ്കിയിൽ തൊട്ടു സുഖത്തെ നേടിനാൾ. 105

ഗേഹത്തൊടെല്ലാവരുമൊട്ടടുക്കവേ
ദേഹം വിയത്തശ്രു ചൊരിഞ്ഞു വന്നൊരാൾ
"മോഹത്തൊടും ബാലിക ജീവനിക്ഷണം
ഹാ ഹന്ത! വിട്ടെന്നു കരഞ്ഞു ചൊല്ലിനാൻ. 106

കൂരമ്പകം പുക്കവിധം തദന്തരേ
പാരം തപിക്കും പ്രഭുവിന്നുറപ്പിനെ
സാരംപെടും വാക്കുകൾകൊണ്ടു യേശു ദു-
ർവ്വാരം മനശ്ശല്യമൊഴിച്ചു ചേത്തുപോയ്. 107

പാടുള്ള വേഗത്തൊടു വീടുപുക്കു "റ-
ങ്ങിട്ടുന്നു ബാലാമണി പോയതില്ലയിൽ"
കൂട്ടുന്ന കൂറൊത്തിവ ചൊല്ലി യേശു കേ-
ണിട്ടും ജനൌഘത്തെ വെളിക്കിറക്കിനാൻ. 108

"ജീവൻ പിരിഞ്ഞിട്ടു കഴിഞ്ഞു നേരമൊ-
ട്ടാവത്സ ചെന്നെത്തി പരത്തിലിക്ഷണം;
പാവം ഗ്രഹിച്ചീലതി" വണ്ണമാജ്ജനം
സാവജ്ഞമോരോന്നുരചെയ്തുകന്നുപോയ്. 109

"ബാലേ! സുഖം ചേർന്നെഴുനേൽക്കുകീ" വിധം
ശ്രീലേന്ദ്രനാം ദേവസുതൻ കഥിക്കവേ
മാലേതുമേ ശാന്തപടിക്കു മുത്തുമേ-
ന്നേലേവനും ചേർത്തെഴുനേററു രോഗിണി. 110

ആതങ്കമററത്ഭുതപാത്രമാം ജന-
വ്രാതം പ്രശംസിച്ചിതു ദേവപുത്രനെ;
സ്ഫീതപ്രതാപം വിലസുന്ന യേശുവും
ചേതസ്സിലാനന്ദമൊട്ടും തിരിച്ചുപോയ്. 111

പോകും വഴിക്കിക്ഷണ ദർശനം കനി-
ഞ്ഞേകുന്നതിന്നന്ധയുഗം വണക്കമായ്
വേകും മനസ്സൊത്തുലകിൽ ഗുണോൽക്കരം
തൂകുന്ന ദേവാത്മജനോടിരന്നുതേ. 112

ഖേദത്തൊടർത്ഥിച്ചിട്ടവോക്കു നന്മ നി-
ർവ്വാദം കനിഞ്ഞേകിടുമീശപുത്രൻ
ഭേദംപെടാതക്ഷികൾ തൊട്ടവക്കു സ-
മ്മോദം ജനിക്കും വിധമേകി കാഴ്ചയെ. 113

ശോകം വിതയ്ക്കും ശഠനാമരൂപിയാൽ
മൂകത്വമാർന്നാൾ നരനന്നനന്തരം
വൈകല്യമീശാത്മജനഞ്ജസാ ദയാ-
ലോകത്തൊടും തീർത്തു വരുത്തി ഭാവുകം. 114

ഭൂവാകെ വിഖ്യാതി കലർന്ന 'ജേർസലേം'
ദേവാലയം തന്നിലണഞ്ഞു കുപ്പുവാൻ
ദേവാത്മജൻ ശിഷ്യസമൂഹമോടുമാ-
പ്പൂവായതിൽ കൗതുകമോടു പിൻപുപോയ്. 115

നാട്ടിൽപ്പുരം കീർത്തി വിളങ്ങിടുന്നതാ-
'മാട്ടിൻ' കുളത്തിന്റെ കരയ്ക്കാരാതുരൻ
കൂട്ടിന്നു മാളെന്നിയെ സങ്കടം സദാ
കാട്ടിക്കിടക്കുന്നി തനേകവർഷമായ്. 116

ഗാത്രം മെലിഞ്ഞിട്ടു ഞരമ്പുമസ്ഥിയും
മാത്രം തിരിച്ചെണ്ണിടുമാറു മിച്ചമായ്
നേത്രം കുഴിഞ്ഞപ്പവനാത്തനാഥിതൻ
പാത്രം കണക്കെ മരുവുന്നു കട്ടിലിൽ. 117

ആരാലണഞ്ഞാതുരനോടജാതമജൻ
സ്മേരാനനം ചേർന്നരുൾചെയ്തു കുറൊട്ടും
"ഘോരാമയം കൊണ്ടു സഹിച്ചിടുന്ന മാൽ
തീരാൻ നിനക്കാഗ്രഹമുള്ളിലില്ലയോ?" 118

സോമൻതൊഴും കാന്തികലർന്ന യേശുവിൻ
പ്രേമം തുളുമ്പും മൊഴി കേട്ടു മാനസം
തുമഞ്ഞിൽ മുങ്ങുന്ന വിധം തണുപ്പു പൂ-
ണ്ടാമർത്ത്യനപ്പോളുറിയിച്ചു സാദരം. 119

"ശ്രീമൻ! വിഭോ! മുപ്പതുമെട്ടുമണ്ടുമാ-
യീമട്ടു മാലോടു കിടന്നിടുന്നു ഞാൻ;
ഓമൽസുഖത്തിന്നഭിലാഷമേററമു-
ണ്ടി മന്ദഭാഗ്യന്നു സഹായമില്ലൊരാൾ. 120

"വാരിക്കുതാനേ ചലനം പെടുമ്പൊഴി-
നിരിങ്കലൊന്നാമതു മുങ്ങുവാനുടൻ
പാരിച്ചതാമാധിയു മററു ഭാവുകം
നേരിട്ടിടും കിഞ്ചന നീ ഞമെന്നിയേ. 121

"ഓടിക്കുമും തന്നിലിറങ്ങുവാനഹോ!
പാടില്ലെനിക്കായതു മൂലമെപ്പൊഴും
വാടിക്കഴഞ്ഞീയവനെത്തവേ സുഖം
നേടിപ്പരൻ വാപിയിൽ നിന്നു കേറിടും." 122

അന്നേരമീശാത്മജനോതി "സൌഖ്യമാ-
യിന്നേരമേ കട്ടിലെടുത്തുപോക നീ"
എന്നേ വിചിത്രം! ഗദമററെണീററവൻ
തന്നേ സ്വമഞ്ചത്തെ വഹിച്ചു യാത്രയായ്. 123

ഭാരം ചുമന്നിട്ടു വിനുള്ള വിശുദ്ധമാകും
വാരം മുറുത്തതിനു വൈദികർ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ
പാരം കയക്കയിലവൻ വഴിയായ മന്ദം
വൈരം വളർന്നവരറിഞ്ഞു വിശേഷമെല്ലാം. 124

അരിശമൊടവരിശനന്ദനൻ ത-
ന്നരികിലണഞ്ഞു ശഠിച്ചു ചെയ്തു ചോദ്യം
"അരിയ തിരുദിനത്തിലെന്തിനായ് നി
ദുരിതഭരം തലയിൽ ക്കയററിടുന്നു?" 125

അതുകേട്ടത്തരമീവിധ-
മതുലശ്രീ യേശു ദേവനരുൾചെയ്തു;
"ഇതുവരെ മമജനകൻ ചെ-
യ്തതുപോൽ ചെയ്യുന്നു ഞാനുമെന്നറിവിൻ." 126

അധമജനശ്രേണികളി-
വിധമാം തൻവാക്കുകേട്ട സമയത്തിൽ
നിധനം യേശുവിനേകാൻ
ക്രുധകരളിൽ പൂണ്ടു നിശ്ചയിച്ചു ദൃഢം. 127

യൂദന്മാരുടെ ഭാവം
ഭേദം കൂടാതറിഞ്ഞിതെന്നിട്ടും
ഖേദം തേടാതവരോ-
ടാദരപൂർവ്വം പറഞ്ഞു ദൈവസുതൻ. 128

"പുത്രനു ജനകൻ ചൊല്ലുവ-
തത്രയുമല്ലാതെ ചെയ്യുവയ്യൊന്നും;
അത്രയുമല്ല നവരതം
പുത്രൻ ചെയ്യുന്നു താത ചേഷ്ടകളെ. 129

"അതിയായ് സുതനെ സ്നേഹി-
പ്പതിനാൽ കാട്ടുന്നു താതനവനെല്ലാം;
ഇതിലും വിസ്മയമായവ-
മതിമോദം പൂണ്ടു ചെയ്യുമവനിനിയും. 130

"മരിച്ച മർത്ത്യക്കു പിതാവു ജീവനെ-
ത്തിരിച്ചു നൽകുന്നപടിക്കു പുത്രനും
സ്ഫുരിച്ചു തന്നുള്ളിലഭീഷ്ടമെങ്കില-
ങ്ങരിച്ചു കൂറോടതു ചെയ്യിടും ദൃഢം. 131

"ജനകൻ തന്നോടൊപ്പം
ജനനിര ഭയഭക്തിപൂണ്ടു മാനിപ്പാൻ
മനമനുകമ്പാന്വിതമായ്
തനയന്നേല്പിച്ചു നിത്യനയവിധിയേ. 132

"മികവേറിന മൈഡ്യത്താൽ
മകനെക്കൈക്കൊണ്ടിടാത്ത മനുജന്മാർ
വകവെച്ചിടാ തന്നുടെ
മകനെ യയച്ചോരു ദിവ്യജനകനെയും. 133

"നിത്യമെൻ മൊഴികൾ കേട്ടു കുറൊടി-
കൃത്യമെന്നിലിതുപോലെ ചേതത്തഴം
സത്യനായവനെ വിശ്വസിക്കിലോ
നിത്യജീവനവനുണ്ടു നിശ്ചയം. 134

"ക്ഷതിവരുത്തിടു മുഗ്രവിധിക്കു സം-
ഗതിവരാതെ മഹാശയനപ്പുമാൻ
മൃതിയിൽ നിന്നനുകൂലമിയന്ന സൽ-
ഗതിയിലേക്കു കടന്നിതു സത്യമായ്. 135

മൃതരായുള്ള വരീശ്വര-
സുതമൊഴി കേൾക്കുന്ന നേരമെത്തീടും;
അതണഞ്ഞിതു ദൂഢ; മിവയെ-
ച്ചിതമൊടു കേൾക്കും ജനങ്ങൾ ജീവിക്കും. 136

"ജനകനിലെന്ന കണക്കേ
തനയനിലും ജീവനുണ്ടു തന്നിൽത്താൻ;
തനതധികാരം നര ന-
ന്ദനനായതിനാൽ കനിഞ്ഞു താനേകി. 137

"ഇതിനാൽ വിസ്മയമാരും
മതിയിൽ തേടേണ്ട; മർത്ത്യസുതവചനം
മൃതിചേർന്നവരും കേൾക്ക-
ന്നതിനു കുറിച്ചോരു നേരമെത്തീടും. 138

"അധികം മഹിമയ്ക്കായ് ഗുണ-
നിധിശണമപ്പോളയിത്തു വന്നിടും;
അധിശതതാപംശിക്ഷാ-
വിധിയേല്ക്കാനായി ഗർജ്ജനാവലിയും. 139

"സ്വയമൊന്നുമെനിയ്ക്കു ചെയ്യുകൂടാ,
നിയതം കേൾപ്പതുപോലെ ഞാൻ വിധിക്കും;
നയശോഭിതമെന്റെ തീർപ്പു; താതാ-
ശയമല്ലാതിവനിഷ്ടമില്ല വേറെ. 140

എനിക്കുവേണ്ടി ത്തെളിവിന്നു സാക്ഷി ഞാൻ
തനിച്ചുരച്ചാൽ ശരിയായിടാ ദൃഢം ;
എനിക്കു വേറുണ്ടൊരു സാക്ഷി, സംശയം
ഹനിച്ചിടുന്നോരറിവേകിടുന്നവൻ. 141

"ഇന്നാളും പൂകളുയരും വിശിഷ്ടനാം യോ-
ഹന്നാൻ തന്നാരികിലൊരാളയച്ചു നിങ്ങൾ
എന്നാൽ സ്സുകൃതിയുമെന്റെ ദിവ്യതത്വം
നന്നായിട്ടറിവതിനുള്ള സാക്ഷി ചൊല്ലി. 142

"നരസാക്ഷിയെ ഞാൻ കഥയായ്
ത്തിരയുന്നിലൊട്ടുമെന്നിരുന്നാലും
ശരണം നിങ്ങൾക്കണവാ-
നരചെയ്തീടുന്നു വിസ്തരിച്ചവയും. 143

വിലസും മണിദീപത്തിൻ
നിലയിൽ മുറയ്ക്കുജ്ജ്വലിച്ചു യോഹന്നാൻ;
പലരാവെളിവാൽ തെളിവാൻ
ഫലമിയലാതാഗ്രഹിച്ചു തല്ക്കാലം. 144

"കൃതി യോഹന്നാനെക്കാ-
ളുതിവേലം നല്ല സാക്ഷിയുണ്ടിനിയും ;
അതിവൻ ചെയ്യാൻ ജനകൻ
പ്രതിഭയൊടേല്പിച്ചൊരെൻ പ്രവൃത്തികളാം. 145

"നിയതം ഞാൻ ചെയ്തീടും
ക്രിയകളശേഷം വിവാദമററവിധം
ദയയേറുന്ന പിതാവാൽ
നിയമിതനാണെന്നു സാക്ഷിചൊല്ലുന്നു. 146

"പാരിങ്കലേക്കെന്നെയയച്ച താതനും
പാരിച്ച കൂറോടറിയിച്ചു തൻ മതം
നേരിട്ടു താതാകൃതി കണ്ടു നിങ്ങളും-
ത്താരിൽ പ്രമോദാലരുൾ കേട്ടതില്ലഹോ! 147

"ബലനിധി ജനകൻ ദയപൂ-
ണ്ടലകിൻ നന്മയ്ക്കയച്ചൊരീയവനെ
വിലവെക്കാത്തതിനാൽ മേൽ
നിലനില്ക്കാ നിങ്ങളിൽ അദൃഷ്ടികളും. 148

"അനശ്വരം ജീവനതിങ്കലുള്ളതായ്
നിനച്ചു വേദാഗമമാകെ നിങ്ങളും
അനുദ്ദിനം ശോധനചെയ്തിടുന്നിതി-
ജ്ജനത്തിലോത്താലതു മുഖ്യസാക്ഷിയാം. 149

എന്നാലും ശാശ്വതം ജീവ-നൊന്നായ് നിങ്ങൾക്കെഴും വിധം
നന്നായെന്നരികിൽച്ചേരാ-നിന്നാളില്ലിച്ഛ നിങ്ങളിൽ. 150
മാനവന്മാരിൽ നിന്നേതും-മാനം ദീക്ഷിപ്പതില്ല ഞാൻ;
മാനസം ദൈവസൌഹാർദ്ദ-ഹീനം നിങ്ങളിലേവനും. 151

"പിതാവയച്ചോരിവനോടു വൈരം
നിതാന്തമീ നിങ്ങളിലെത്തിടുന്നു;
ഹിതാനുസാരം വരുമേവരേയും
ധൃതാദരം നിങ്ങളുടൻ വരിയ്ക്കും. 152

"ദ്വേഷാവേശം ചേന്നു താതാന്തികത്തിൽ
ദോഷാരോപം നിങ്ങളിൽ ചെയ്തിടാ ഞാൻ;
തോഷാപേതസ്വാന്തനായ പ്രകാരം
ദോഷാനാഥശ്രീപെട്ടം മോശ ചെയ്യും. 153

"വിശ്വവിശ്രുതനത്ഭുതം - വിശ്വസ്തൻ മോശയെ ദ്ദൃഢം
വിശ്വസിക്കുകിലോ നിങ്ങൾ - വിശ്വസിച്ചിട്ടു മെന്നെയും 154
"അതിയായ് നിങ്ങളെന്നാലും - സ്തുതിച്ചിട്ടുന്ന മോശയും
മതിമോദമിയന്നെന്നെ- പ്രതിഭൂൻപെഴുതീടിനാൻ. 155

"മോശ പണ്ടെഴുതിവെച്ചതന്ധർപോൽ
ലേശമിന്നു ഗണിയാത്ത മാനവർ
ആശയത്തെളിവൊടെന്റെ ഭാഷിതം
നാശദുർവ്വഴികൾ വിട്ടു കേൾക്കുമോ!" 156

സാരമാകുമുപദേശമേവമൂൾ-
ത്താരലിഞ്ഞഖിലനാഥനന്ദനൻ
പാരമോതിയതുവൈദികാളിതൻ
നീരസത്തിനു നിദാനമായഹോ! 157

കുരുടക്കു കാട്ടിയ വിളക്കുപോലെ തൻ
തിരുവാക്കു തീരെ വിഫലീഭവിക്കയാൽ
ഉരുകും മനസ്സോടഖിലേശപുത്രന-
ത്തിരുവീടു വിട്ടനുഗരൊത്തു യാത്രയായ്. 158

പതിനേഴാം സർഗ്ഗം

മലയിലെ പ്രസംഗം—കുഷ്ഠരോഗിയേയും ശതാധിപന്റെ ദാസനേയും സുഖപ്പെടുത്തുന്നു—വിധവയുടെ പുത്രനെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നു—സുവിശേഷപ്രസംഗത്തിനു ശിഷ്യരെ യാത്രയാക്കുന്നു—അവരോടുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ—ഹേറോദേസു തപസ്വിയായ യോഹന്നാനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുകയും കൊല്ലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അനന്തരം നയനിധി ദേവനന്ദനൻ
ജനങ്ങളെ പ്പരമ പദത്തിലാക്കുവാൻ
മനസ്സിലാർദ്രത നിലവിട്ടുദിക്കയാ-
ലനല്പമായ് ദിനമനു ചെയ്തിതുദ്യമം. 1

വരം തനിക്കരുളുവതിന്നു താതനെ
നിരർഗ്ഗളം ജപനിരയാൽ ഭജിക്കുവാൻ
ഒരദ്രിയിൽ തനയനജൻ കരേറി ജാ-
ഗരത്തൊടും നിശയെ നയിച്ചിതേകദാ. 2

വിഭാവരി ക്കുടവു പിണഞ്ഞു രമ്യമാം
പ്രഭാതമായരുവു തെളിഞ്ഞു ദിക്കുകൾ;
വിഭാവസുപ്രഭയുമണഞ്ഞു; ശിഷ്യർ സൽ-
പ്രഭാവനാം ഗുരുവരനെ ത്തിരഞ്ഞുപോയ്. 3

ഒടുക്കമദ്ദ്രിയിലണഞ്ഞു യേശുവി-
ന്നടുക്കലെ ജ്ജനഗണമെത്തി സാദരം;
അടുക്കിനീശ്വര സുതനാശു ഭൂർഗ്ഗണം
തടുക്കുമാറവരൊടിവണ്ണമോതിനാൻ. 4

"മനം ദരിദ്രതയെ മുദാ വരിച്ചിടും
ജനങ്ങളുത്തമരവർ വാനിൽ വാണിടും;
അനഘമാം പ്രകൃതി സദാ വഹിക്കുവോ-
രനല്പമാ യവനിയിലുല്ലസിച്ചിടും. 5

കരഞ്ഞിടും ജനനിര ഭാഗ്യമുള്ളത-
ന്തരംവിനാ ഗുതമവ രാശ്വസിച്ചിടും;
പരം നയസ്നേഹയൊടു ദാഹപ്പയ് കളെ-
ച്ചിരം സഹിപ്പവരഥ തൃപ്തരായിടും. 6

"ദയാലുവാം മനുജനു ഭാവുകം; ജഗൽ-
ത്രയാധിപൻ പരമവനിൽ പ്രസന്നനാം
നയാന്വിയാം പരമതമൻ പിതാവിനെ-;
പ്രയാസമെന്നിയെ ഗുണശാലി കണ്ടിടും. 7

"സദാപി തൻ മനമവധാനപൂർണ്ണമായ
മുദാസമം മരുവിടുവോർ സഭാഗ്യരാം;
ചിദാത്മകൻ ജഗദധിപൻെറ പുത്രരെ-
ന്നുദാരരാ മവരെ വിളിക്കു മേവരും. 8

"നയത്തിനെ പ്പഴുതണയാതെ പോററുവാൻ
ഭയം വിനാ വ്യഥപെടുവോക്കു ഭാവുകം;
ജയത്തൊടും ത്രിദിവപദത്തിലാജ്ജനം
സ്വയത്ന സൽഫലമനിശം ഭുജിച്ചിടും. 9

"ധനം മികച്ചിടുക നിമിത്തമായ് മദം
മനസ്സിലേറിടു മധമക്കനർത്ഥമാം;
വിനയ്ക്കിടം ഹൃദി കരുതാതജസ്രമ-
ജ്ജനങ്ങളിദ്ധരണിലാശ്വസിച്ചുപോയ്. 10

"ശരിയ്ക്കു തൻ വയറുനിറച്ചു തൃപ്തരാ-
യിരിക്കുവോക്കിനി നിതരാം വിശന്നിടും;
ചിരിച്ചിടും നരരഴലുൾക്കുരുന്നില-
ങ്ങരിച്ചുനാരത മതിയായ് കരഞ്ഞിടും. 11

"അനാരതം ധരണിയിൽ ഞാൻ നിമിത്തമാ-
യനാദരം പലപല പീഡ, ബന്ധനം,
വിനാശ, മെന്നിവ മമ ശിഷ്യർ നിങ്ങൾ ദു-
ർജ്ജനാളിയാൽ പ്പെടുവതതിവ ഭാഗ്യമാം. 12

"അനശ്വരം ത്രിദിവ മണഞ്ഞു നിങ്ങളൊ-
ത്തനഘമാം പ്രതിഫലമാശു നേടിടും;
നിനയ്ക്കുവിൻ നിയതമതുള്ളി, ലേവമാ-
ജ്ജനങ്ങൾ നിർമ്മലരൊടു ചെയ്തു മുമ്പിലും. 13

"രസപ്രദം ലവണമശിപ്പവയ്ക്കുപോൽ
രസയ്ക്കു സൽഗുണനിര നിങ്ങൾ ചേർത്തിടും;
നിസർഗ്ഗജം ഗുണമകലുന്നതാകിലു-
പ്പസംശയം വിഫലമിതോർത്തുകൊള്ളുവിൻ. 14

"കുറഞ്ഞിടാ പ്രഭ ജഗതിയ്ക്കു നിങ്ങളാം;
മറഞ്ഞിടാ ശിഖരയിലുള്ള പട്ടണം;
പറയ്ക്കു കീഴരിയ വിളക്കു വെയ്ക്കുമോ?
മുറയ്ക്കു ചേർത്തിടുമതു തണ്ടിലേവനും. 15

"നിരാകുലാശയമൊടു നിങ്ങൾ ചെയ്തിടും
പരാദ്ധ്യാം ക്രിയ വഴിപോലെ കാൺകയാൽ
പരാപരസ്മൃതി ദൃഢമാക്കിടും വിധം
നരാന്വയത്തിനു മണിദീപമാകുവിൻ. 16

"മറയ്ക്കേഴും വിധിനിര, ദീർഘദർശിമാർ
പറഞ്ഞൊരത്തിരുവചനങ്ങ, ളെന്നിവ
മറയ്ക്കുമെന്നൊരുവനു മോർക്കൊലാ വൃഥാ;
മുറയ്ക്കു ഞാനവ പരിപൂർത്തിയാക്കിടും. 17

"ധരിത്രിയും ഗഗനവു മസ്തമാം വരെ-
ശ്ശരിയ്ക്കു താൻ മുഴുവനു മാകുവോളവും
വരിഷ്ഠമാം മറയുടെ ശാസനാവലി-
ക്കൊരിമ്മിയും കുറവണകില്ല നിശ്ചയം. 18

അനാസ്ഥയാൽ ചെറിയൊരു കല്പനയ്ക്കുമി-
ങ്ങനാദരം കരുതിടുമേതൊരാളെയും
വിനാശമറ്റൊരു ദിവി ശങ്കലേശവും
വിനാ ഗണിച്ചിടു മതിമാത്രമല്പനായ്. 19

"അമായമാം ഹൃദയമൊടല്പമായിടും
പ്രമാണവും സവിനയ മാദരിപ്പവൻ
സമാനമെന്നിയെ വിലസുന്ന വാനിലേ
പ്രമാണികൾക്കിടയിൽ വിളങ്ങുമേററവും. 20

"പരിഷ്കരാകിയ ഫരിസേയവൈദികാ-
ദ്യരിൽപ്പെട്ടുന്നതിലു മുയർന്ന നീതിയാൽ
സ്ഫുരിക്കിലെന്നിയെ പരിശുദ്ധഗേഹമാ-
യിരിക്കുമദ്ദിവിബത! നിങ്ങളെത്തിടാ. 21

"ഒരാളിനെ പ്രണയമകന്നു കൊന്നിടും
നരാധമൻ കൊടിയവിധിയ്ക്കു യോഗ്യനാം"
പരാപരൻ പിതൃനികരത്തൊടിവിധം
പുരാ കഥിച്ചൊരു മൊഴി സർവ്വസമ്മതം. 22

"പറഞ്ഞിടാം മമ മതവും, സഗർഭ്യനിൽ
നിറഞ്ഞരുട്ടൊടു ശഠനായ കയപ്പുതും
കുറഞ്ഞ കൂറൊടു വിടുവാക്കുരപ്പുതും
മുറയ്ക്കു ദുർവ്വിധി നരകാഗ്നിദങ്ങളാം. 23

"അനന്ത നിശനു വഴിപാടൊടെത്തവേ
മനസ്സിൽ നി വിരസമൊരാൾക്കു ചേർത്തതായ്
നിനയ്ക്കിലോ, ഝടിതി മടങ്ങി മോദമാ-
ജ്ജനത്തിനേകിയ പിറകെത്തി നല്കണം. 24

"അരാതിയാൽ ശംനധികാരി മുൻപിലായ്
പരാജയം പരമണയാതെ കണ്ടു നീ
നിരാകുലം മരുവിടുവാൻ വിരോധിയെ
ത്വരാന്വിതം പൊറുതിപറഞ്ഞിണക്കണം. 25

"അലക്ഷ്യമായരിയൊടെതിക്കിലോ ജവാ-
ലലംഘ്യമാം കൊടിയ വിധിക്കു യോഗ്യനായ്
കലക്കമേറിയ മനമോടു ബന്ധന-
സ്ഥലത്തിൽ നീ നിരവധിനാൾ കിടന്നിടും. 26

"അനർത്ഥം വ്യഭിചരണം വിലക്കിമുൻ-
പ,നഘമാം നിനവു കലർന്നു പൂരുഷൻ
മനസ്സഴിഞ്ഞൊരുവളെ നോക്കിടുന്നതും
വിനയ്ക്കിടം പരമരുളുന്ന പാപമാം. 27

"കരങ്ങളോ പദനയനങ്ങളോ ബലാൽ
ദുരന്തമിത്തവ വരുമാറെതിക്കിൽ നി
ഒരല്പവും മടികലരാതവയ്ക്കു സ-
ത്വരം കരൾത്തെളിവൊടു നാശമേകണം. 28

"മുറയ്ക്കിണങ്ങിയ നിഖിലാംഗമോടുമൊ-
ത്തറപ്പെഴും നരകമണഞ്ഞിടുന്നതിൽ
കുറഞ്ഞതാമവയവമോടു ഭാവുകം
നിറഞ്ഞിടും ദിവമണയുന്നതുത്തമം. 29

"ഉരയ്ക്കൊലാ കപടമിയന്ന സത്യമാ-
ദരത്തൊടും ശപഥമുടൻ തികയ്ക്കു നീ;
നിരന്തരൻ പരനിവചൊല്ലി മുൻപു; മൽ
സ്വരത്തെയും വടിവൊടു നിങ്ങൾ കേൾക്കുവിൻ. 30

"വരിഷ്ഠമാം നിലയെ വെടിഞ്ഞു സത്യമെ-
ന്നൊരിക്കലും പറയരുതത്രയല്ലതിൽ
ധരിത്രി വാനിവയുടെയും വിശുദ്ധമാം
പുരിക്കുമുള്ളുഭിധകൾ ചേർത്തു ചൊൽകൊലാ. 31

ശിരസ്സിലാക്കൊട്ടു ഗുതമോതൊലാ, തവോ-
ത്തരങ്ങ'ളൊവ്വ'തുവിധ 'മല്ലി' വ'ണ്ണമായ്
നിരർഗ്ഗളം വരണ; മനേകമാകിലാ-
ന്തരം വചസ്സിനുവരുമില്ല സംശയം. 32

പ്രമാദമെന്നിയെ സുജനത്തിനുള്ളിൽനി-
ന്നമായമാം മൊഴി നിയതം പുറപ്പെടും;
സമായനാം മനുജനിൽനിന്നു നിന്ദ്യവും;
നുമാനസസ്ഥിതി വെളിവാക്കു മാനനം. 33

"മിഴിയ്ക്കുടൻ മിഴി, രദനം രദത്തിനി-
മൊഴിയ്ക്കു തക്കൊരു പല ചട്ടവട്ടമായ്
കഴിഞ്ഞു മുൻപ, രുതതു നിഷ്ഠുരാജ്ഞ, തി-
ത്തൊഴിക്കണം, വിനയൊടെതിത്തുനില്ക്കൊലാ. 34

"അടിച്ചു നിൻ കവിളിലൊരുത്തനെങ്കിൽ നീ-
യടിച്ചവന്ന പരവുമാശു കാട്ടണം;
മടിച്ചിടാതൊരു വസനം കൊടുക്കുവാൻ
പിടിക്കിലാ നര നിരുവസ്ത്രമേകണം. 35

"അടുത്തൊരാ ഉവനനുയാത്ര ചെയ്യുവാൻ
തടുത്തു നിന്നൊടു പറയുന്നിതെങ്കിലോ
മടുപ്പു കിഞ്ചന കലരാതവൻ കഥി-
ച്ചിടുന്നതിൽപ്പര മയനം ഗമിക്ക നീ 36

"ഇണക്കമായരുളുണ മത്ഥികൾക്കു നീ,
തുണയ്ക്കിരന്നിടു മവനെ ത്യജിയ്ക്കൊലാ;
പിണക്കമുള്ളവരൊടിടച്ചു തിത്തുകൊ
ണ്ടണയ്ക്കണം ഗുണഗണ മാജ്ജനങ്ങളിൽ. 37

"അസഭ്യമാം മൊഴി, തൊഴിലെന്നിതൊക്കെയാ-
ലസഹ്യമായനിശ മുപദ്രവിച്ചിടും
അസത്തുകൾക്കരിയ വരങ്ങളീശ്വരൻ
പ്രസന്നനായരുളിടുവനിരക്ക നീ. 38

"നരക്കു കന്മഷശുഭചിന്തയെന്നിയേ
നിരന്തരം മഴ, വെയിലെന്നിതൊക്കെയും
പരം കനിഞ്ഞരുളുമുദാരശീല നീ-
ശ്വരന്നിണങ്ങിയ സുതനായിരിക്ക നീ. 39

"നരൻ സദാ സ്വജനനികായമോടു നിർ-
ഭരം പ്രിയം കരുതുവതത്ര കാര്യമോ ?
പരത്തിനെപ്രതി നിനവററ ദുഷ്ടർ തൻ
നിരയ്ക്കുമി നടപടിയുണ്ടു കൃത്യമായ്. 40

"തിരിച്ചു നിൻ സഹജരെ നി മുറയ്ക്കു സൽ-
ക്കരിക്കിലെന്തതു ഖലരും നടത്തിടും ;
വരിഷ്ഠനാം പരമ പിതാവിനൊപ്പമായ്
സ്തുരിക്കുവിൻ ഗുണനിരമൂലമേവരും. 41

"പരസ്തുതിക്കഭിരുചി കാട്ടി നിൻ ഗുണം
പരസ്യമാം വിധമതു നി നടത്തിയാൽ
വരപ്രദൻ പരമപിതാവിനന്തിക-
ത്തൊരല്പവും പ്രതിഫലമില്ല നിശ്ചയം. 42

"പ്രശംസയിൽ ക്കൊതിയൊടു മൂഢഭക്തരാം
നൃശംസർ പോൽതെരുവുകളിൽ പ്രസിദ്ധമായ്
ഭൃശം ധനം കൃപണജനത്തിനേകിലും
യശസ്സൊഴിഞ്ഞവനു ഫലം ചുരുക്കമാം. 43

"രഹസ്യമായഗതി ഗണത്തിനന്യമാം
സ്വഹസ്തവും ലവമറിയാതതേകിയാൽ
മഹസ്സെഴും ദിവിലയമററ ഭാവുകം
സഹർഷമാനരനരുളും പരാപരൻ. 44

ജനങ്ങളാൽ പുകഴ്വതിനു തെല്ലു നീ
നിനച്ചിടാ തറയിലണഞ്ഞു ഗോപ്യമായ്
അനന്തനീശ്വരനൊടപേക്ഷ ചെയ്കിലോ
മനം തെളിഞ്ഞരുളിടുമിശനിസ്സിതം. 45

"അനല്പമാം ധ്വനി തവ യാചനയ്ക്കു വേ-
ണ്ടനഗ്രഹം പരനറിയുന്നിതൊക്കെയും ;
മനസ്സിലാദരഭരമോടു മിശനെ-
നിനച്ചിരന്നിടുകിതുപോലെ മേലിൽ നീ. 46

"ത്രിവിഷ്ടപസ്ഥിത ! മമ താത ! നിന്റെ പേർ
പവിത്രമായ് ത്തവ തിരുരാജ്യമെത്തണം ;
ദിവിപ്രഭോ ! തവ ഹിതമെപ്രകാരമോ
ഭവിക്കണം ധരയിലുമാവിധത്തിലായ്." 47

"ദിനം ദിനം തരികടിയാക്കു ഭോജനം ;
വിനയ്ക്കു ഞങ്ങളിലിടമേകുമാരൊടും
അനല്പ മൻപൊടു നിയതം ക്ഷമിക്കുമീ-
ജ്ജനങ്ങൾ തൻ പിഴകളെ നീ പൊറുക്കണം. 48

"അടുത്തിടും പലതരമാം പരീക്ഷയിൽ
പെടുന്നതിന്നനുവദിയാതനാരതം
കെടുത്തിടും പിഴകളിൽനിന്നു ഞങ്ങളെ-
ത്തടുത്തു കാത്തരുളിടണം വിശിഷ്യ നീ." 49

"ക്ഷമിച്ചു നീ പരരുടെ കുററമെങ്കിലോ
ക്ഷമിച്ചിടും പരമപിതാവു നിന്നൊടും ;
ക്ഷമിച്ചതില്ലവരൊടതെന്നിരിക്കലോ
ക്ഷമിച്ചിടാ ജനകനുമില്ല സംശയം. 50

"ധരിക്കണം ജനഗണമെന്നു മാനസേ
സ്മരിച്ചിടാതധികമടക്കമോടു നീ
വരിഷ്ഠമായിടുമുപവാസകർമ്മമാ-
ചരിക്കുകിൽ പ്രതിഫലമീശനേകിടും. 51

"ധരിത്രിയിൽ തവനിധിവെച്ചിടായ്ക നീ,
ഹരിച്ചിടാമതിശഠരായ ചോരരാൽ ;
അരിച്ചിടാമതു ചിതലിൻ ഗണത്തിനാൽ ;
സ്ഫുരിച്ചിടും നിറമകലാം തുരുമ്പിനാൽ. 52

"ഒരല്പവും പഴുതനെയാത്തവാനിലാ-
ദരത്തൊടും നിധിനിരസംഭരിക്കനീ ;
നിരന്തരം നിധിമരുവിന്നിടത്തുതാൻ
നരക്കെഴും ഹൃദയവുമാവസിച്ചിടും. 53

"വിളക്കു നിൻ തനുവിനു നേത്രമാണതിൽ
ക്കളങ്കമററിടുകിൽ വപുസ്സുമിന്നിടും ;
വളർന്നിടുന്നിതു ദൃശിദോഷമെങ്കിലോ
വിളങ്ങിടാതിരുൾതവമേനി പൂണ്ടിടും. 54

"അനഘമാം വെളിവിരുളായ് പകർന്നുപോയ്
നിനക്കുപദ്രവമണയാതിരിക്കുവാൻ
അനല്പമാം കരുതലുദിപ്പതിന്നു നീ
നിനച്ചുകൊണ്ടു മരണമേതുനേരവും. 55

"സമാനമായിരുവരെ വിഷ്ണുമെന്നിയേ
സമാശ്രയിച്ചിട്ടവത സാദ്ധ്യമല്ലയോ ?
അമായനീശനു മതുപോൽ ധനത്തിനും
പ്രമാദമറെറാരു പരിചയ്യ ദുഷ്കരം. 56

"ഉടുത്തിടുന്നതിനുമശിക്കുവാനുമെ-
ന്തെടുക്കുമെന്നഴലൊടു ചിന്തയായ്ക്കു നീ ;
ഉടുപ്പിലും മഹിമവപുസ്സിനേററമാ-
യിടുന്നു, തന്നസുവിനു ഭക്ഷണത്തിലും. 57

"സ്വതന്ത്രരായ ദിവിവിഹരിച്ചു വാണിടും
പതംഗസംഘതികളെ നിങ്ങൾ നോക്കുവിൻ ;
ചിതത്തിലപ്പറവകൾ ധാന്യസഞ്ചയം
വിതച്ചുകൊയ്യുറകളിലാക്കിടുന്നിതോ ? 58

"വലച്ചിലെന്നിയെ വിഹഗാളിയെസ്സദാ
പുലർത്തിടുന്നിതു സകലേശനൻപൊടും ;
കലക്കമെന്ത, വയിലുമേറെ വൈഭവം
കലർന്നിരിപ്പൊരു നരർ നിങ്ങളല്ലയോ ? 59

"സ്വതന്ത്രനെങ്കിലുമതിമോഹശക്തിയാൽ
ഹിതപ്പടിയ്ക്കുടലൊരുവൻ വളർത്തുമോ ?
മിതങ്ങളായവയിലശക്തനാം നരൻ
ചിതത്തൊടും വലിയവ ചെയ്യുതെങ്ങനേ ? 60

"നിലങ്ങളിൽ പരമഴകോടു കാണുമൽ-
പലങ്ങൾ തൻ സുമനിര നിങ്ങൾ നോക്കുവിൻ ;
അലഞ്ഞു നൂൽ ചിതമൊടു നൂററിടാതെ ക-
ണ്ടലക്ഷ്യമായവ മരുവുന്നിതെപ്പൊഴും. 61

"ധരിത്രിതൻപതി മതിശാലിസാളുമൻ
വരിഷ്ഠമാം നിലയിലണിഞ്ഞനാളിലും
സ്ഫുരിക്കുമായതിലൊരു പൂവിനൊപ്പമായ്-
ഉരിച്ചതില്ലഴകൊടുമംശുകങ്ങളെ. 62

"സ്ഫുരിക്കുമിന്നനലനിലിട്ടുത്തനാ-
ളെരിക്കുമാമലരിതിനിത്രഭംഗിയെ
ശരിക്കണെപ്പൊരു പരനെപ്രകാരമാ-
ദരിച്ചിടും നിജസുതരായ നിങ്ങളെ. 63

"കുടിപ്പതെന്തിവനശനാം ശുകങ്ങളെ-
ന്തടിയ്ക്കുടിക്കിതുപടി മൂഢരെന്നപോൽ
തുടിക്കു മുള്ളൊടു നിനയാതെ; നിശനൻ-
പൊടിപ്പറഞ്ഞവ തരുവാനറിഞ്ഞിടാം. 64

"അനർഗ്ഗളം വിലസിന നീതിമാത്രമ-
ല്ലനന്തനാം ത്രിദിവവരന്റെ രാജ്യവും
മനസ്സിനാൽ ത്തിരയുവിനാദ്യ; മപ്പൊഴേ-
യ്ക്കുനല്കുമായഖിലവു മീശനേകിടും. 65

"വരുംദിനം കരുതി നിനച്ചിടായ്കിനേ-
വരും, സ്വയം കരുതിടുമദ്ദിനം ക്രമാൽ;
ചുരുക്കമോതിടുകിലതാതു നാളിലു-
ള്ളൊരുദ്യമം മതി നരനേതുനാളിലും. 66

"വിധിക്കു കീഴ്പ്പെടുവതിനൊത്തവണ്ണമായ്
വിധിച്ചിടായ്കി തരരെ നീതിവിട്ടു നീ;
വിധിച്ചിടും നയരഹിതന്നു നിർദ്ദയം
വിധിക്കു സംഗതിവരു മില്ലസംശയം. 67

"അരുന്നു നീ പരനരുളും വിധം നിന-
ക്കരുന്നു കിട്ടിടുമൊരു ഭേദമില്ലിതിൽ;
കരുങ്കമെന്നിയേ നിജലോചനേന്ധനം
കരുഞ്ഞു കാണുകപര നേത്രധൂളി നീ. 68

"ഇടായ്ക്കുവിൾചരനികടത്തിൽ മൌക്തികം,
കൊടായ്ക നീ ശുനകനു ശുദ്ധമായതും;
സ്ഫുടാരവത്തൊടു മവയെച്ചവിട്ടിമ-
ല്ലിടാനൊരുമ്പെടു മടനാ മൃഗദ്വയം. 69

"ഇരന്നിടുന്നവനു ലഭിയ്ക്കു മീപ്സിതം;
തിരഞ്ഞിടും നരനതു കണ്ടെടുത്തിടും;
നിരന്തരം കതകിലിടിയ്ക്കിലോ ദയാ-
ഭരം കലർന്നവനരുളും പ്രവേശനം. 70

"ഹിതം കണക്കഭിനവ മപ്പമെന്നിയേ
സുതനു കല്ലൊരു ജനകൻ കൊടുക്കുമോ?
അതല്ല മീൻ മമ തരികെന്നു ചൊല്ലിയാ-
ലതന്ത്രനാ യുരഗ മവനു നൽകുമോ? 71

"വിനയൊഴം വസതികളായ നിങ്ങൾ നമ-
ന്ദനക്കു മംഗള മരുളുന്നതെങ്കിലോ
അനന്തനാം ജനകനപേക്ഷ ചെയ്യുവോ-
ക്കനല്ലമാം ഗുണഗണമേകുകില്ലയോ? 72

"ധരിത്രിയിൽ പരനെതുപോലെ നിന്നൊടാ-
ചരിക്കുവാൻ ഹൃദിനിരൂപിക്കുമെപ്പൊഴം;
ശരിക്കു നീ പരരൊടതേ വിധത്തിലാ-
ചരിക്കണം കപടമശേഷമെന്നിയേ. 73

"ഇടുക്കമാണരരമിതെന്നു ചിന്തയായ്
മടുത്തിടാതതു വഴിയേ കടക്ക നീ;
തിടുക്കമായ് നിരവധി പേർ സദാ നട-
ന്നിടുന്നതാം വഴി പൃഥു; വാതിൽ വിസ്തൃതം. 74

"പെരുത്തിടും ഭവികമൊടൊത്ത ജീവനെ
വരുത്തുവോര രരമിടുക്കമുള്ളതാം;
ഞെരുക്കമേറിയ വഴിയേ ഗമിക്കണം,
ചുരുക്കമാണതു തിരയും ജനങ്ങളും. 75

"കെടുക്കുവാനജ വടിവോടു മാലപ-
ക്കിടും കൊടും പശികലരും വൃകങ്ങൾപോൽ
അടുത്തിടും കപടമിയന്ന വിജ്ഞർ തൻ
കുടുക്കിലായ് വിനനിര നേടിടായ്ക നീ. 76

"ശരിയ്ക്കു താൻ നരരിലെഴം പ്രവൃത്തിയാൽ
തിരിച്ചറിഞ്ഞിടു മവരെ ക്ഷണേന നീ;
ഞെരുഞ്ഞിലല്ലരുളുവതത്തി തൻ ഫലം;
തരില്ല മുൾച്ചെടി നറുമുന്തിരിപ്പഴം. 77

"ഗുണംപെടും തരു തരുമുത്തമം ഫലം
ഗുണംപെടാ ദ്രുമനിര ദുഷ്ഫലങ്ങളും;
ഗുണംപെടാ വിടപിയിലില്ല സൽഫലം;
ഗുണംപെടും മരമതിൽ ദുഷ്ഫലങ്ങളും. 78

"ഗുണംപെടും ഫലമരുളാ ദ്രുമങ്ങൾ തൻ
ഗണംമുറിച്ചു നലനിലിട്ടെരിച്ചിടും;
ഇണങ്ങിടും ഫലനികരങ്ങൾകൊണ്ടു തൽ-
ക്ഷണം തിരിച്ചറിയുക നീ ജനങ്ങളെ. 79

"ഉദാരമാം പദമൊടു മിജ്ജനത്തിനെ-
സ്സദാ വിളിച്ചിടുവതുകൊണ്ടു കിംഫലം ?
സദാശയത്തൊടു സുകൃതങ്ങൾ ചെയ്തു നീ
സദാതനൻ ജനകനനുഗ്രഹിച്ചിടും. 80

"മമാന്തികം തെളിവൊടണഞ്ഞു ചൊല്ലുകേ-
ട്ടമാന്തമററതുപടി ചെയ്തിടുന്നവൻ
അമായമായുപലതലത്തിൽ മന്ദിരം
ക്രമാൽ ചമപ്പൊരു മഹിതന്നു തുല്യനാം. 81

"അലക്ഷ്യമായ് പെരുമഴ പെയ്തനന്തരം
ജലം ജവാലധിക മുയന്നൊഴുക്കൊടും
അലച്ചടിച്ചിടുമതിലെങ്കിലും കുറ-
ച്ചുലച്ചിലാ മണിസദനത്തിനേശിടാ. 82

"വണക്കമായ് മമമൊഴി കേട്ടു പിൻപതി-
ന്നണങ്ങിടും പടിയെ നടന്നിടാത്തവൻ
മണൽപ്പുറത്തൊരു വലുതായ കെട്ടിടം
ക്ഷണം ചമച്ചിടു മലസന്നിണങ്ങനാം. 83

"മുറയ്ക്കു വന്മഴ തുടരെ ച്ചൊരിഞ്ഞു നീർ
നിറഞ്ഞ നിമ്നഗയിലൊഴുക്കെഴും വിധൌ
ഉറപ്പുടിത്തറയതിനററ മന്ദിരം
വിറച്ചു വീണുടനെ ജലത്തിലാണ്ടുപോം." 84

അനന്തനാം പരമപിതാവു തൻ സുതൻ
മനസ്സിരോരുഹമതിലോലുമൻപിനാൽ
അനഘമായിടു മുപദേശ മീവിധം
ജനങ്ങളോടരുളിയ പിൻപു യാത്രയായ്. 85

അപാരസൽഗുണനിധിയായ യേശുവിൻ
കൃപാഭരം വിലസിന വാക്കുകേൾക്കയിൽ
അപാസ്യമാ മഴലൊടു തൻ ബുദ്ധക്ഷയും
പിപാസയും ജനമറിയാതിരുന്നുപോൽ. 86

ജനസ്സെടുത്തൊരു സകലേശസൂനുത-
ന്നനുത്തമം തിരുവചനം സമസ്തവും
അനുസ്മരിച്ചനുപമ വിസ്മയത്തൊടാ
മനുഷ്യവൃന്ദവു മനുയാത്ര ചെയ്തുപോയ്. 87

ഗമിച്ചിടും നയനിധി യേശുദേവനെ
നമിച്ചു മാലൊടുമൊരു കുഷ്ഠബാധിതൻ
"ക്ഷമിച്ചു തൻ പിഴ സദയം മഹാഗദം
ശമിക്കുവാനരുളണ"മെന്നു കെഞ്ചിനാൻ. 88

ഇരന്നിടും മനുജനഭിപ്സിതം കൃപാ-
ഭരം വളർന്നരുളിടു മീശപുത്രജൻ
പരം മനസ്സലിവു കലർന്നു മേനിയിൽ
ക്കരത്തെവെച്ചവനു സുഖം വരുത്തിനാൻ. 89

വദാവദൻ നയപരനാം ശതാധിപൻ
സ്വദാസനെത്തിയ പവനാത്തിതീർത്തിടാൻ
വദാന്യനീശപുത്രനോടിരക്കയാൽ
തദാ ഗമിപ്പതിനവിടുന്നു യാത്രയായ്. 90

വണക്കമായരുളി ശതാധിപൻ "ഭവാ-
നണഞ്ഞിടാൻ സദന മയോഗ്യമെൻ വിഭോ!
ഗുണംപെടാ നൊരു വചനം കഥിക്കിലി-
ക്ഷണത്തിലാമയമവനാറ്റു സൌഖ്യമാം." 91

പറഞ്ഞു നന്ദനനഖിലേശപുത്രൻ മനം
നിറഞ്ഞെഴും കുതുകമൊടൊത്തിതേവിധം;
"മറയ്ക്കെഴും മുറതിരിവോക്കു മിപ്പടി-
യ്ക്കുറപ്പുകത്തിതുവരെ വന്നതില്ലഹോ! 92

"സ്ഫുടം കഥിച്ചിടുവനനേകദിക്കുകാർ
തടസ്ഥമെന്നിയെ ദിവിചേന്നു, പന്തിയിൽ
കടന്നു സൽഗുണനിധിയാകു മബ്രഹാം
തുടങ്ങിയുള്ളവരൊടു മൊത്തിരുന്നിടും. 93

"മദം പെരുത്തിടുമവകാശിസഞ്ചയം
തദന്തരേ വെളിയിലിരുട്ടിലായിടും;
അദഭ്രമുള്ളിടിയുകയാൽ ക്കരച്ചിലും
സ്വദന്ത ദംശവു മവിടെ ബ്ലവിച്ചിടും." 94

അനന്തരം സുമതി ചമൂപനോടു തൻ
മനം തെളിഞ്ഞനുപമ നീശപുത്രജൻ
"നിനക്കെഴും കരുതൽ കണക്കു സൌഖ്യമാ-
ജ്ജനത്തിനെത്തിടു"മിതുപോലെ ചൊല്ലിനാൻ. 95

വരപ്രദൻ സുതനഖിലേശ്വരൻ ദയാ-
ഭരത്തൊടീവിധ മുരചെയ്തു മാത്രയിൽ
തരസ്സുതൻ തനുവിനുദിച്ചു സൌഖ്യമാ-
നരന്നു പൂർണ്ണതയൊടണെഞ്ഞു വിസ്മയം ! 96

ധരിത്രിയിൽ ഗുണനികരം വിളങ്ങുവാൻ
പരിശ്രമിച്ചിട്ട മഖിലേശനന്ദനൻ
ഒരിക്കലുൾത്തെളിവൊടു 'നായി' മെന്നുപേർ
ധരിച്ചിട്ടും നഗരിയിലേക്കു യാത്രയായ്. 97

പുരിയ്ക്കുടുക്കയിലൊരു മഞ്ചമായതിൽ
മരിച്ചൊരാളിനെയു മെടുത്തു പീഡയാൽ
കരിഞ്ഞിട്ടും മുഖമൊടു മാനവാളി സം-
സ്കരിക്കുവാൻ വരുവതു കണ്ടിതാ മഹാൻ. 98

മരിച്ചൊരാ യുവനര നമ്മയായിട്ടും
വരിഷ്ഠയാം വിധവ നിജൈകനന്ദനൻ
പിരിഞ്ഞതോർത്തഴലൊടു കേണുകണ്ണുനീർ
ചൊരിഞ്ഞെടുത്ത നുഗതയായി സശ്രമം. 99

കടുപ്പമാ മഴലകതാരിലുജ്ജ്വലി-
ച്ചിട്ടും നിതംബനിയുടെ രോദനത്തിനെ
തടുത്തു നിർമ്മലമതി യേശു മഞ്ചമോ-
ടടുത്തു, കൈത്തളിരതിൽവെച്ചു കൂറൊടും. 100

ചുമട്ടുകാരടിക ഉളുക്കിടാതെ സം-
ഭ്രമം പിടിച്ചതുപടി തെല്ലു നിന്നുപോയ് ;
അമന്ദമാ മൃതനൊ 'ട്ടെണീക്കവേഗ'മെ-
ന്നമർത്ത്യനായക സുതനൻപൊടോതിനാൻ. 101

മൃതൻ നിജസ്വപനമൊഴിഞ്ഞു പോയപോൽ
ഭൃതം സജ്ജംഭണ മെഴുന്നേററു വിസ്മയം !
ഗതവ്യഥാ ജനനി നിതാന്തമാദരാ-
ന്വിതം നമിച്ചിതു സകലേശപുത്രനെ. 102

"അനല്പമാം കനിവു കലർന്ന ദാസരെ
നിനച്ചിതീശ്വര നതിനില്ല സംശയം"
ജനങ്ങളിങ്ങനെ പലതോതി മന്ദ്രമാം
സ്വനത്തൊടും പുകഴുഖിലേശനേററിനാർ. 103

ഉദന്തതല്ലജമതു യുദയായിലും
തദന്തികങ്ങളിലു മറിഞ്ഞു സത്വരം
അദഭ്രമാം തെളിവൊടു യേശുദേവനെ-
ത്തദന്തരേ ജനമഖിലം പുകഴ്ത്തുകായ്. 104

ഒരിത്തിരിക്കിളവിയലാതെ പിന്നെയും
ചരിച്ചു കൂറൊടു ഗലിലേയനാടതിൽ
ശരിക്കു തൻ വരസുവിശേഷമോതുവാൻ
പരിശ്രമിച്ചിതു നിഖിലേശപുത്രജൻ. 105

പടുത്വമേറിയ പല വൈദ്യവയ്യരും
മടുത്തു ദുസ്സഹതര മല്ലലേകിടും
കടുപ്പമേറിയ ഗദമൊക്കെയും സുഖ-
പ്പെടുത്തിനാൻ ദയയൊടു ദൈവനന്ദനൻ. 106

നരക്കെഴും കലുഷതയും വലച്ചിലും
നിരന്തരം ഹൃദിരുജപൂണ്ടു കാൺകയാൽ
പരം കനിഞ്ഞനുഗതരായ ശിഷ്യരോ-
ടുരച്ചിതാ നരവടിവാന്ന തമ്പുരാൻ. 107

"പെരുത്തു താൻ വിള വ,തിൽ വേലചെയ്യുവാൻ
ചുരുക്കമാളുക,ളതിനാലനേകരെ
ഒരുക്കമായ് വയലിലയക്കുവാനതിൻ
കരുത്തെഴും വിഭുവൊടപേക്ഷ ചെയ്യുവിൻ." 108

സമത്വമറെറാരു ദയയാൽ ജനങ്ങളെ
ക്രമപ്പെടുത്തിടുവതിനായ് സ്വശിഷ്യരെ
സമസ്തമാം വരമൊടു യാത്രയാക്കിയി-
ട്ടമന്ദമീശപുത്രനേവ മോതിനാൻ. 109

"അടുക്കലായജനുടെ രാജ്യമെന്നുപോയ്
മിടുക്കൊടും ദിശിദിശി നിങ്ങളോതുവിൻ;
തിടുക്കമായ് ശമറിയരാം ജനങ്ങളോ-
ടടുക്കൊലാ, മറയെ മറുക്കുവോരൊടും. 110

"അലഞ്ഞജാഭകനിലയോടു മിസ്രയേൽ-
ക്കുലത്തിലുള്ള വരമരും സ്ഥലങ്ങളിൽ
കലക്കവും ഭയവുമകററി നിങ്ങൾ പോയ്
ഫലം പെടും പടി സുവിശേഷമോതുവിൻ. 111

"കൊടുക്കുവിൻ മൃതനുയിർ, പിന്നെയും സുഖ-
പ്പെടുത്തുവിൻ ദയയൊടു രോഗമൊക്കെയും ;
കെടുക്കുവാൻ കുഴിതിരയും പിശാചിനെ-
ക്കുടുക്കുവിൻ നരകഭയാനകാഗ്നിയിൽ 112

"പരൻ പരം കരുണ കലർന്നിതേവിധം
വരങ്ങളെ ത്തരുമതു നിങ്ങളേ വരും
നിരന്തരം ഹൃദി നിരൂപിച്ചതേവിധം
പരക്കുമായതു ദയപൂണ്ടു നല്കുവിൻ. 113

"ധരിയ്ക്കു മാടകളൊടു നിങ്ങൾ പൊക്കണം,
ചെരിപ്പു, നാണയ, മിതിലേതുമെന്നിയേ
തിരിക്കുവിൻ ; തെളിവൊടു വേലചെയ്യുവോർ
ശരിയ്ക്കുനാരത മശനത്തിനർഹരാം 114

കടന്നിടും ദിശിമരുവും ഗൃഹൈഷിത-
ന്നിടത്തിലുൾത്തെളിവൊടു നിങ്ങൾ ചെല്ലുവിൻ ;
മടങ്ങിടുംവരെ നിവസിപ്പി നാശയെ-
ക്കടന്നതാം ഫലമതുകൊണ്ടു കൈവരും. 115

"അകായിലേക്കണയുവതിന്നു മുൻപിലാ-
നികായ്യമായതിനവധാനമോതണം ;
വികാരമിത്തിരി കലരാത്തതെങ്കിലോ
നികാമമാവസതിയിലായതെത്തിടും. 116

"അനഘമായിടു മവധാനമായതി-
ന്നനർഹമാ നിവസനമെന്നിരിക്കിലോ
അനഗ്രഹം തിരിയെ മടങ്ങി നിങ്ങളിൽ
ഗഹനക്ഷയം ലവമണയാതെ ചേർന്നിടും. 117

"ശരിയ്ക്കു ചേർത്തരുൾ ജനമാദരിച്ചിടാ-
തിരിക്കിലഗ്രഹനഗരങ്ങൾ വിട്ടുടൻ
തിരിക്കയിൽ പദയുഗപാംസു നിങ്ങളു-
ദ്ധരിത്രിയിൽ ച്ചിതമൊടു തട്ടിവിഴുത്തു വിൻ. 118

"കടുപ്പമേറിയ പിഴയാൽ കൃശാനുവിൽ
ക്കുടുങ്ങിനീറിയ പുരികൾക്കുകൂടെയും
ഒടുക്കമുള്ളൊരു വിധിനാളിവയ്ക്കുനേ-
രിടും പടിയ്ക്കിടരണകില്ല നിശ്ചയം. 119

"വ്യകങ്ങൾ തൻ നടുവില ജങ്ങളെ ക്കണ്ണെ-
ക്കകററി ഞാനുടനെ വിടുന്നു നിങ്ങളെ ;
പ്രകമ്പനാശനമതിയും പിറാവുത
ന്നകന്മഷതപവു മനിശം വഹിക്കുവിൻ. 120

"വിപയ്യയത്തിനു മുതിരും മനുഷ്യരൊ-
ത്തുപദ്രവിച്ചിട്ടു, മലിവററ നിങ്ങളെ
ജപസ്ഥലങ്ങളിലടിക്കൂട്ടു ; മുഗ്രമാം
വിപത്തിനേകിട്ടു മധികാരിതൻ വശം. 121

തുണയററധികാരി തന്നടു-
ത്തണയുമ്പോളുരചെയ്യതെന്തു ഞാൻ ;
ഗുണശാലികളായ നിങ്ങളു-
ക്ഷണമിപ്പോലെ വൃഥാ നിനയ്ക്കൊലാ. 122

"വരദൻ സകലജ്ഞനവ്യയൻ
പരമാത്മാവു കനിഞ്ഞനുഗ്രഹം
ഉരചെയ്യതിനുള്ളതൊക്കെയും
തരസാ നാവിലണച്ചിട്ടും ദൃഢം. 123

"വിരസം ജനത്തിനിഹ നിങ്ങളെ ന്റെ പേർ
ധരയിൽ കഥിയ്ക്കുവതിനാലുദിച്ചിട്ടും ;
ചരമം വരയ്ക്കണയുമല്ലലത്രയും
സരസം സഹിപ്പവനു രക്ഷകൈവരും. 124

"ഒരിടത്തു പദ്രവമുദിക്കിലന്യമാം
പുരിയിൽ ക്കടന്നു സുവിശേഷ മോതുവിൻ ;
അരികത്തു മർത്ത്യസുതനെത്തിടുമ്പൊഴും
ശരിയായി നിങ്ങളെ വിടത്തു മെത്തിടാ. 125

"ഗുരുവിലുമഭി വന്ദ്യനല്ല ശിഷ്യൻ;
വിരുതൊരു ദാസനു നാഥനോളമില്ല ;
ഗുരുപതികളൊടൊപ്പ മാവതേക്കാൾ
കരുതുകവേണ്ടൊരു മർത്ത്യനഗ്രിയത്വം. 126

"നിശാന്തനേതാവിനെ നിന്ദ്യമായിട്ടും
പിശാചവയ്യാഭിധയാൽ വിളിക്കുവോർ
പ്രശാന്തരാ മഗൃഹവാസികൾക്കു പേർ
നിശാതമാം ദ്വേഷമൊടെന്തു ചൊല്ലിട്ടും ? 127

"ഒളിച്ചിടാവുന്ന രഹസ്യമില്ല മേൽ-
തെളിഞ്ഞിടാതുള്ളതുമില്ല നിശ്ചയം ;
വെളിക്കു നില്ക്കാതെ മമോക്തി സാദരം
വിളിച്ചു കൂട്ടത്തൊടു നിങ്ങളോതുവിൻ. 128

"ഉടവുടലിനു മാത്രമേകുവോരാ-
ലിടരണയുന്നതു തുച്ഛമാണു ; നിങ്ങൾ
ഉടലൊടു മൊരുമിച്ച ദേഹിയെ ത്തീ-
ക്കടലിലിടും വിഭവിൽ ബ്ഭയം വഹിപ്പിൻ. 129

"ഒരുകാശിനു രണ്ടു വീതമായ്-
ക്കുരുവിപ്പക്ഷി ലഭിക്കുമെങ്കിലും
ഒരു കേടതിനെൻ പിതാവുതൻ
തിരുചേതസ്സറിയാതണഞ്ഞിടാ 130

"ലേശം ഭയം തേടുകവേണ്ടയുഷ്മൽ-
ക്കേശങ്ങളെക്കൂടെയുമെണ്ണിനന്നായ് ;
ആശങ്കയററപ്പതഗങ്ങളേക്കാ-
ളീശൻ മതിക്കും നരർ നിങ്ങളല്ലേ ? 131

"ഭൂതലത്തിലൊരുമാനവനെന്നെ
പ്രീതനായനുസരിച്ചിടു മെങ്കിൽ
താത സന്നിധിയിലസ്സുജനത്തെ
വീത ശങ്കമിവനേററു ചെയ്യും. 132

"ജനനിരയുടെ മുൻപിൽ വച്ചൊരാൾ ദു-
ർമ്മന മൊടുമെന്നെ മറുത്തനാദരിച്ചാൽ
ജനകനുടെ സമക്ഷ മൻപു വിട്ടി-
ജ്ജനമവനേയുമുടൻ നിരാകരിക്കും. 133

ദുരിതങ്ങളുശേഷമൻപൊടീശൻ
ശരിയായേവരൊടും ക്ഷമിക്കു'മെന്നാൽ
പരിശുദ്ധനരൂപിയോടെതിർത്താ-
ലൊരിടത്തും ലവവും ക്ഷമിക്കയില്ല. 134

"ഭുവിൽ സ്സമാധാന മുതിക്കുവാൻ ഞാ-
നാവിർഭവിച്ചെന്നു നിനച്ചിടേണ്ട-
ഭുവിൽ കൃപാണം പരമേക മേകാൻ
ഭാവിച്ചപോ ലാഗതനായിതല്ലോ. 135

"മകളൊടു മാതാവും മരു-
മകളൊടു തൻ വല്ലഭൻെറ മാതാവും
മകനൊടു താതനു മുള്ളിൽ
പ്പകനിതരാം പൂണ്ടെതിത്തു നിന്നീടും. 136

നിയതം നരനേററവും പരാ-
ജയമേകുന്നതു തൻ ജനങ്ങളാം;
പ്രിയമെന്നിലുമന്യനോടക-
ത്തിയലും മർത്ത്യനെനിക്കയോഗ്യനാം. 137

"ശരിയായ് മമ ശിഷ്യനാകുവാൻ
പരിതോഷത്തൊടു മാഗ്രഹിപ്പവൻ
ത്വരിതം ഭവനം വെറുത്തു തൻ
കുരിശൊത്തെൻ പിറകാഗിമിക്കണം. 138

"ക്ഷമമല്ല മകന്നിടാൻ ജലം
മമ ശിഷ്യക്കു കൊടുക്കു മാളിനും
പ്രമദം കരളിൽ ക്കലന്നു ഞാൻ
ക്രമമായ് പ്രത്യുപകാരമേകിടും" 139

ജനനിര സുവിശേഷം കേട്ടതിന്നൊത്തവണ്ണം
വിനനിരയെ വെറുത്തെന്നാളിലും നന്മചെയ്യാൻ
അനഘമകുടമാകും യേശുദേവൻ നിനച്ച-
ജ്ജനപദ മതിലേവം ശിഷ്യരെച്ചൊല്ലിവിട്ടു. 140

ഖലനധിപതി ഹേറോദേശ്രുതൽ സോദരൻതൻ
ലലനയെ മതിമങ്ങിത്താൻ ഹരിച്ചോരു മൂലം
പലകുറി മുനി യോഹന്നാനതന്യായമെന്ന-
ഛലനിധിയൊടു ശാസിച്ചോതി ചാഞ്ചല്യമെന്ന്യേ. 141

അവനിപതി ഹരിച്ചോരാ മഹാദുഷ്ടയാകും
കുവലയമിഴിശാന്ത്യം പൂണ്ടു മുട്ടിക്കമൂലം
അവളുടെ വിരസത്തെ ത്തീർക്കുവാൻ മൂർക്കനാകും
നൃവര നൊടുവിലാ നിർമ്മായനെ ബന്ധിയാക്കി. 142

അപായമപ്പുണ്ന്യപുമാനു ചേർക്കുവാ-
നുപായ മോരോന്നവളാചരിക്കിലും
നൃപാലനഡന്ത്യനിലുള്ള ഭക്തിയാ-
ലപാസ്യമായ് ത്തീർന്നിതു യത്നമത്രയും 143

ംരംശനിഷ്ടമിയലുന്നവനാണെ-
ന്നാശയത്തിൽ നിരൂപിക്കനിമിത്തം
നാശമസ്സുകൃതിപുംഗവനേകാ-
നാശയെന്നിയെ വസിച്ചു നരേന്ദ്രൻ. 144

'എന്തനർത്ഥമിഹ പറവുകിലും ഞാ-
നന്തമാപ്പുരുഷനേകുമമന്ദം ;
അന്തരായമതിതുച്ഛ' മിവണ്ണം
ചിന്തചെയ്തു ഹൃദി ഭോഗിനിനിത്യം. 145

ഘ്ലണികൂട്ടുവതിന്നു ചാണമേൽ
മണിചേർക്കുന്ന വിധത്തിലൊട്ടുനാൾ
ഗുണികൾക്കണിയാം തപോധനൻ
പ്രണിധാനത്തൊടു വാണു കാരയിൽ. 146

അധിപതിയുടെ ജന്മാവാസരം പിൻ-
പധിഗതമായി ; തദനന്തരേനരേന്ദ്രൻ
അധികതെളിവൊടും പ്രഭുക്കളെയും
സുധികളെയും സ്വഗൃഹത്തിലാനയിച്ചു. 147

അവരൊടൊത്തശനം കുതുകംകല-
ന്നവനിതൻ പതി ചെയ്തുമരും വിധൌ
നവമനോജ്ഞവിഭൂഷണശിഞ്ജിതാ-
രവമൊടാ ഗത യായൊരു തയ്യലാൾ. 148

കുടിലമതി നൃപൻ ഹരിച്ചൊരപ്പെൺ-
കൊടിയുടെ വത്സലയാകുമക്കുമാരി
അടികളുഴകിൽ വച്ചു ചെയ്തു നൃത്തം
കൊടിയഘനദ്ധ്വനി കേട്ടുകേകി പോലെ. 149

മദമകതളിരിൽ പരം കടന്ന-
സ്സുതതിവിഭൂഷണതാളമേളമോടും
തദനു കിളിയുമഞ്ചുമാറമന്ദം
പദനിരപാടി മനോഹരസ്വരത്തിൽ. 150

അവനിപനതു കണ്ടു കൌതുകം പൂ-
ണ്ടവളെ വിളിച്ചരികത്തണച്ചു ചൊല്ലി
"തവ നടനപടുത്വമെത്ര ചിത്രം!
നവമധു പോലിതു മോദമാർക്കുമേകും. 151

"വിരുതുയന്ന നിനക്കഭിലാഷമെ-
ന്തരുളിയാലു മതേകുവ നിജ്ജനം;
തരുവനെൻ വകായയ ധരിത്രിതൻ
പുരുവിഭാഗ മിരക്കിലു മോമനേ!" 152

അവിടെ നിന്നു മകന്നവളൊക്കെയും
കവിയുമിൻപമൊടോതിയ മാത്രയിൽ
ചെവിയിലമ്മ കഥിച്ചതു കേട്ടുടൻ
സവിധമെത്തി, നരേന്ദ്രനൊടോതിനാൾ. 153

"അനിശം കൂറെന്നിൽ ത്തവ
ജനി തേടുകിലോ സുവർണ്ണപാത്രത്തിൽ
മുനി യോഹന്നാൻ തൻതല
കനിവൊടെനിയ്ക്കേകിടേണ മിസ്സമയം" 154

അന്നയാനയുടെ ദുമ്മൊഴികണ്ണും
ഭിന്നമായ പടികേട്ടൊരുനേരം
മിന്നലേററവിധമല്ലലുയന്നാ-
മന്നനററു നിജധൈര്യമശേഷം. 155

വിരുന്നിലോരോന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടുൾ-
ക്കരുന്നിലിൻപത്തൊട തേവരയ്ക്കും
ഇരുന്നവക്കാസ്യമിരുണ്ടു; മിന്നും
കുരുന്നു വേർപെട്ടലതയ്ക്കു തുല്യം. 156

ദീനതപമുള്ളിലതിയാകിലു മക്കുമാരി-
യ്ക്കാനന്ദമാം പടിതദീപ്സിതമേകി വേഗം
മാനം പുലർത്തുവതിനുത്തമനാം തപസ്വി-
യ്ക്കൂനംവരുത്തി കുടിലാശയനുവ്വരേശൻ. 157

ഒളിപെടു മൃഷിതൻ ശിരസ്സിനെപ്പൊൻ-
തളികയിലാക്കി വരുത്തി നല്കിയപ്പോൾ
കിളിമൊഴി നടിവാങ്ങിയിട്ടു മന്ദം
മിളിതരസം ജനനിയ്ക്കു കാഴ്ചവെച്ചു. 158

പ്രയതനാം മുനിതന്നുടൽ ശിഷ്യസ-
ഞ്ചയമടക്കിയ പിൻപതശേഷവും
ഭയവുമാധിയു മശ്രുവുമൊത്തുടൻ
നയപരൻ മിശിഹായൊടു ചൊല്ലിനാർ. 159

കുന്നോളം മലിനത ചേന്ന മന്നവൻ, തൻ
മുന്നോടിയ്ക്കുരുളിയ തിന്മ കേട്ടനേരം
തന്നോടും ശംനു വിരോധമായ്വരും മേ-
ലെന്നോത്ത സ്ഥലിയെവിടാനുറച്ചു യേശു. 160

പതിനെട്ടാം സർഗ്ഗം

പതിനെട്ടാം സർഗ്ഗം—പ്രസംഗത്തിനു നിയുക്തരായ ശിഷ്യന്മാർ തിരിച്ചുവരുന്നു—യേശു ശിഷ്യരുമായി കടലിന്റെ മറുകരയ്ക്കു പോകുന്നു— ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പിൻതുടരുന്നു—അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മത്സ്യവും കൊണ്ടു ജനക്കൂട്ടങ്ങളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നു—യേശു വെള്ളത്തിനു മീതെ നടക്കുന്നു—ജനേസാറിൽ ഇറങ്ങുന്നു—ഫരിസേയന്മാരുമായി വിവാദം നടത്തുകയും അവരെ കുററപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു—സീദോനു സമീപം പുറജാതിക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ പുത്രിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു—ഗലിലേയാ കടൽതീരത്തിനടുത്തു മലയിൽവെച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നു—ഏഴു അപ്പവും കുറേ മീനും കൊണ്ടു ജനക്കൂട്ടത്തിനു തൃപ്തിവരുത്തുന്നു—ശിമോൻപത്രോസു യേശുവിനെ ക്രിസ്തുവാണെന്നു ഉൽഘോഷിക്കുന്നു—യേശു ശിമോനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു—യേശു തന്റെ മരണവും ഉയിർപ്പും ശിഷ്യരോടു പ്രവചിക്കുന്നു—ശിമോൻ തടസ്ഥം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു—യേശു ശിമോനെ ശാസിക്കുന്നു—യേശു താബോർ മലയിൽ വെച്ചു തന്റെ ദിവ്യത്വം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു—അവിടെവെച്ചു ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങൾ—യേശുവിന്റെ വിവിധോപദേശങ്ങൾ—അനുകമ്പയ്ക്കു ഒരുദാഹരണം.

നാടകത്തഥ നടന്നു ശിഷ്യര-
ക്കേടകന്ന സുവിശേഷ മേവനും
പാടനല്ല മനിശം സഹിച്ചക-
ക്കാടകറവുവതി നോതി സാദരം. 1

ആ മഹാമതികളാശു യേശുവിൻ
നാമമായ പരമൌഷധത്തിനാൽ
ആമയങ്ങളുകലത്തകററി നി-
സ്സീമമേകി സകലക്കു മത്ഭുതം. 2

ക്രൂരനായ നരക പ്പിശാചു തൻ
ഘോരമായിടു മുപദ്രവം ദൃതം
ധീരരാ മവരൊഴിച്ചയത്നമായ്-
പ്പാരമൾത്തെളിവണെച്ചു ലോകരിൽ. 3

നാട്ടിലെങ്ങു മനുതാപ മേവനും
കൂട്ടിടുന്നൊരുപദേശ മോതിയും
കാട്ടിടും ക്രിയകൾ കൊണ്ടു മാജ്ജനം
പാട്ടിലാക്കി നര സഞ്ചയങ്ങളെ. 4

ഏവമൊട്ടധിക വേല ചെയ്തുപിൻ-
പേവരും തിരിയെ വന്നതൊക്കെയും
ദൈവപുത്രനൊടു ചൊല്ലിയപ്പൊഴ-
പ്പാവനൻ തനയ നീശനോതിനാൻ. 5

"ഭീയകത്തു പെരുകിപ്പിശാചുകി-
ഴായതത്ര കഥയായ് നിനയ്ക്കൊലാ;
മായമെന്യെ ദിവി നിങ്ങൾ ഗണ്യരായ്
ന്യായമാം തെളിവതോർത്തു തേടുവിൻ. 6

"തണ്ടു കൂടിയ പിശാചു ദുർമ്മദം
കൊണ്ടു വാനമതിൽ നിന്നു മിന്നൽപോൽ
പണ്ടു വീഴവതു വേണ്ടപോലെ ഞാൻ
കണ്ടു ; നിങ്ങളുതു വിസ്മരിയ്ക്കൊലാ. 7

"തന്നിടുന്നു ശംനാ മരാതിയെ-
വെന്നിടുന്നതിനനുഗ്രഹത്തെ ഞാൻ
ഒന്നിനാലുമൊരു തെല്ലുപദ്രവം
വന്നിടാനിടവരില്ല നിശ്ചയം." 8

സ്തോത്രമേകി നിജതാതനാ മഹാൻ
ഛാത്രരോടു നിഗദിച്ചു പിന്നെയും;
"നേത്രഗോചര മിതൊന്നു കാണുവാൻ
പാത്രമീക്ഷണ ഗണം സഭാവുകം. 9

"നിങ്ങൾ കാണുവതു കണ്ടിതേവിധം
നിങ്ങൾ കേൾക്കുവതിനെ ശ്രവിക്കുവാൻ
ഇങ്ങനേക നൃപരും വിശുദ്ധരും
തങ്ങൾ വാണുഴലിരന്നിതേറവും." 10

താണു കാലിണ വണങ്ങുവാൻ ജനം
കാണുമേതു സമയത്തുമാകയാൽ
ഊണുറക്കമിവയും മറന്നു താൻ
വാണു, ദൈവസുതനദ്ദിനങ്ങളിൽ. 11

'അററു ദേഹബലമാകയാലിനി-
ച്ചെററു ശിഷ്യനിര വിശ്രമിയ്ക്കണം
മററു ദിക്കിലണയേണ' മീവിധം
മുററു മോർത്തു നിഖിലേശ നന്ദനൻ. 12

നീതിശാലി സുതനീശനാഴിയെ
ഖ്യാതി തേടുമനുഗവ്രജത്തൊടും
ഭീതിയെന്നിയെ കടന്നനന്തരം
പ്രീതിപൂണ്ടു മറുതീര മെത്തിനാൻ. 13

ശമ്മമത്ര വകവെച്ചിടാതെ സൽ-
ക്കമ്മ പദ്ധതികളെ ശ്രവിക്കുവാൻ
ധമ്മനിഷ്ഠ കലരും ജനങ്ങളാ-
നിമ്മലൻെറ പുറകെത്തി കൂട്ടമായ്. 14

ദൈവപുത്രനവരിൽത്തദാ ദയാ-
ഭാവസംയുത മയച്ചു ലോചനം
ദൈവ കല്പനകളേറെ വിസ്തരി-
ച്ചേവരോടു മറിയിച്ചു ഭംഗിയായ്. 15

ദീനരിൽ ദ്രയ കലന്ന യേശുവിൻ
മാനസത്തെളിവു ചേർക്കു മുക്തിയിൽ
ലീനരായ് ദ്വിനമതിക്രമിച്ചതാ-
മാനവാവലി മറന്നിരുന്നു പോയ്. 16

സാവധാന മരികത്തടുത്തു ചെ-
ന്നേവമീശനൊടു ശിഷ്യരോതിനാർ;
"പാവനാശയ! മറഞ്ഞിതംശുമാൻ
ഭൂവതിൽത്തിമിരമെത്തു മീക്ഷണം. 17

"അന്തികത്തു കുടിപാർപ്പു ദുർലഭം,
പന്തിയല്ല, ജനമെണ്ണമററതാം;
അന്തിയായുദരവഹ്നി നിർഭരം
പൊന്തിടും സമയമെന്തശിച്ചിടും? 18

"ദൂരദേശഗമനം നിമിത്തമായ്
പാരമുണ്ടഴലിവക്ക തൊക്കെയും
സാരമേറിയ തവോക്തികേൾക്കയാൽ
സൈ്വരമിങ്ങനെ മറന്നിരിക്കയാം. 19

"ആകയാലിതിനടുത്തൊരുരതിൽ-
പ്പൈകളുഞ്ഞിടുവതിന്നു വല്ലതും
ലോകരോടടനെ പോയി വാങ്ങുവാൻ
നാകനാഥസുത! ചൊല്ലണം ഭവാൻ. 20

അന്തമററ പരമൻ പിതാവുതൻ
സ്വന്തമാത്മജനിവണ്ണ മോതിനാൻ
"ചിന്ത വേണ്ടജനതയ്ക്കു ഭക്ഷണം
ചന്തമായുടനെ നിങ്ങളേകണം 21

"എന്തിനിക്കദനമപ്പ മുള്ളതെ-
ന്നന്തികത്തിലുടനാനയിയ്ക്കുവിൻ;
പന്തിയായ് ജനഗണത്തെയും മുറ-
യ്ക്കന്തിയാവതിനു മുൻപിരുത്തുവിൻ." 22

രണ്ടു ചുട്ട ചെറു മത്സ്യവും യവം
കൊണ്ടു തീർത്തതരമഞ്ചു റൊട്ടിയും
കൊണ്ടുവന്നു നിജശിഷ്യർ; തൃക്കരം
കൊണ്ടു യേശു വിഭജിച്ചിതൊക്കെയും. 23

കോട്ടമെന്നിയെ മഹാജനങ്ങൾ തൻ
കൂട്ടമൊക്കെയുമിരുന്നു പന്തിയായ;
വാട്ടമററടനെ യേശുവിൻെറ മേൽ-
നോട്ടമോടവ വിളമ്പി ശിഷ്യരും. 24

വേണ്ടുവോളവു മശിച്ചു തൃപ്തിയെ-
പ്പൂണ്ടു കൂടിയ ജനങ്ങളൊക്കെയും;
വീണ്ടു മപ്പമൊരുപാടു മിച്ചമാ-
യാണ്ടു വിസ്മയജലത്തിലേവരും. 25

"ഈവിധം വിരുതിണങ്ങുമീ നരൻ
ഭൂവതിന്നധിപനാകുമെങ്കിലോ
ശ്രീ വിളങ്ങുമെവിടത്തിലും സദാ;
മേവിടാം സസുഖമേതൊരുത്തനും. 26

"ഈ മഹാനതിനിണങ്ങിടാതെയായ്-
സ്സാമവാക്കുകളുരക്കിലും ദൃതം
നാമശേഷമൊരുമിച്ചു ഭൂപനായ്-
ക്കേമമായൊരഭിഷേകമേകണം." 27

സ്വാർത്ഥചിന്തയൊടിതാജ്ജനങ്ങൾ തൻ
സാർത്ഥമോതുവതറിഞ്ഞു ശ്രദ്ധമായ്
സ്വാർത്ഥമോർത്തു സകലേശപുത്രനും
പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുവിടെനിന്നു മാറിനാൻ. 28

ഈശനന്ദനനൊഴിഞ്ഞുപോകയാ-
ലാശയത്തെളിവകന്നൊരജ്ജുനം
ആശ തെററുക നിമിത്തമേററവും
ക്ലേശമോടവിടെനിന്നു യാത്രയായ്. 29

താണിടും വദനമോടു മാർജ്ജുന
ശ്രേണി പോയളവു ശിഷ്യസഞ്ചയം
തോണിപുക്കു ഗതി ശീഘ്രമാക്കുവാൻ
ത്രാണിയാംപടി വലിച്ചു തണ്ടുകൾ. 30

സ്ഥായിപൂണ്ടപടി കാററണെഞ്ഞുടൻ
പായിലേററളവു തോണി പത്രിപോൽ
പോയി മാരുതനൊടൊപ്പമെത്തുവാ-
നായി മുഷ്ക്കാട്ടു മുതിന്നിടുംവിധം. 31

തഞ്ചമോടു പടവീവിധം കൃതം
സഞ്ചരിക്കു മളവംബുരാശിയിൽ
ചഞ്ചലത്വമതിയായി; ശിഷ്യർ തൻ
നെഞ്ചകത്തിലുമുദിച്ചു സംഭ്രമം. 32

കാളമേഘനികരങ്ങളുംബരം
നിളവേ തദനു ചേന്നനോപമം
കോളുനഗ്ഗളമണെഞ്ഞു മേല്ക്കുമേ-
ലോളമേററവുമുയന്നു സിന്ധുവിൽ. 33

ഊററമാംപടി തുടച്ചയായ് കൊടും-
കാററടിച്ചിടുക മൂലമേവരും
പാററപോലെ വിറപൂണ്ടു; പന്തുപോ-
ലേററമപ്പടവലഞ്ഞിതാഴിയിൽ. 34

മങ്ങുമാശയ സരോരുഹങ്ങളിൽ
ത്തിങ്ങുമാധിയൊടു ശിഷ്യരേവരും
മുങ്ങുമിപ്പടവ മന്ദമെന്നുമോ-
ർത്തങ്ങുമിങ്ങു മഥ നോക്കി ഭീതരായ്. 35

പേരിയന്ന സകലേശനന്ദനൻ
പാരിലെന്നപടിയേ തദന്തരേ
വാരിരാശിയിൽ നടന്നുചെന്നു, ഹ
ത്താരിലൻപൊടുമടുത്തു; വിസ്മയം! 36

ഭൂതലത്തിൽ നരനായ ദേവനെ-
ബ്ഭൂതമെന്നു നിരൂപിച്ചു നിർഭരം
ഭീതരായ് സപദി ശിഷ്യരേവരും
ചേതനാ രഹിതരെന്നപോലെയായ്. 37

കാതിനിൻപ മരുളും സ്വരത്തൊടാ-
ത്തോതി പുത്രനഖിലേശ്വരൻ തദാ;
"ഭീതി തേടരുതു; യേശുവാണു ഞാൻ
പ്രീതിപൂവ്വ മുടനാശ്വസിക്കുവിൻ." 38

ചൊല്ലി ശിഷ്യവരനായിടും ശിമോൻ;
"ചൊല്ലിയന്ന മമ നാഥനെങ്കിലോ
മല്ലിടുന്ന കടൽമേൽ നടക്കുവാൻ
തെല്ലിവന്നു മിട യാക്കണം ഭവാൻ." 39

"വന്നുകൊള്ളുക മാമാന്തികത്തിലേ-
ക്കെ"ന്നു ദൈവസുത നോതി സസ്മിതം;
'നന്നു നന്നി'തി കഥിച്ചതേവിധം
ചെന്നു വാരിനിധിമേൽ നടന്നവൻ. 40

പേരുയന്ന ഗുരുവിന്നടുത്തവൻ
ചേരുമസ്സമയ മുമ്മിമാലയെ
മാരുതൻ പരമണച്ചു സിന്ധുവിൽ;
ഭീരുവായ് വിരുതിണങ്ങിടും ശിമോൻ 41

താണിടും കടലിലെന്നു പേടിയാൽ
കേണിരന്ന നിജ ശിഷ്യനെ ദ്രുതം
പാണികൊണ്ടഥ പിടിച്ചു വാനവ-
ശ്രേണി കൂപ്പു മഖിലേശ്വരാത്മജൻ. 42

"ഇന്നു തീരെ ലഘുവോനിനക്കുറ-
പ്പെ"ന്നു മന്ദമരുൾം ചെയ്തു ശിഷ്യനെ,
ചിന്നുമൻപൊടു നടത്തി, വഞ്ചിയിൽ
ച്ചെന്നു കേറി, നിഖിലേശനന്ദനൻ. 43

കാററു നിന്നിതുടനേ; ജഗത്ത്രയം
പോററുവോൻെറ സുതനെന്നു നാഥനെ
ഏററുരച്ചനുഗരേവരും പരം
മാററുയന്ന തെളിവോടു കൂപ്പിനാർ. 44

ഊറിയുള്ള ചെറുകാററടിച്ചു പാ-
പാറിടും പടവു പിൻപു വിട്ടുപോയ്
ഏറിടുന്ന കുതുകത്തൊടും 'ജനേ-
സാറി'ലേവരു മിറങ്ങിരാവിലേ. 45

വന്നു യേശു നിജശിഷ്യരോടുമൊ-
ത്തെന്നു പൈതരറിയിച്ചു കാരണം
ഒന്നുപോലെ പലദിക്കിൽ നിന്നുമായ്
വന്നുചേന്നു ജനമെണ്ണ മെന്നിയേ. 46

ആഗതർക്കു കലുഷത്തൊടുള്ളിലു-
ദേഗമേകുമുപദേശ മോതിയും
രോഗശാന്തിയെ വരുത്തിയും തദാ
വേഗമീശസുതനേററി വിസ്മയം. 47

ശിഷ്ടവേഷ മനിശം ധരിച്ചിടും
ദുഷ്ടരായ ഫരിസേയരേകദാ
ധൃഷ്ടമൌലി മണി യേശുദേവനോ-
ടിഷ്ടമിത്തിരി നടിച്ചു ചൊല്ലിനാർ. 48

യൂദരാദിമുതലെത്ര കൃത്യമാ-
യാദരിപ്പൊരു ചടങ്ങിതൊക്കെയും
ഭേദമിന്നു തവ ശിഷ്യർ ചേതുനിർ-
വ്വാദമല്ലലരുളുന്നിതേവനും. 49

"നീണ്ടയാത്രകൾ കഴിച്ചശുദ്ധവും
പൂണ്ടകായിലണയുന്ന നേരവും
തീണ്ടലുള്ള വരുമാ യടുക്കിലും
വേണ്ടപോലിവർ കുളിക്കയില്ലഹോ! 50

"പാകമായ കതിരുരിയാത്രയിൽ
പൈകളുഞ്ഞിടു വതിന്നുതിന്നിടും;
കൈകളുത്ര കഴുകാതശിക്കു; മ-
ശ്രീകരങ്ങളിവ, നാസ്തികസംശയം. 51

ദുർമ്മദം ഹൃദിവളർന്നു ബാഹ്യമാം
കർമ്മമേറെ വിലവെയ്ക്കുവോർക്കുടൻ
ധർമ്മചിന്ത വരുമാറു ചൊല്ലിനാൻ
നിർമ്മലൻ നിഖിലനാഥനന്ദനൻ. 52

"പ്രത്യഹം മനുജശാസനങ്ങളും
കൃത്യമായതിനെഴും ക്രമങ്ങളും
സൂത്യമട്ടിലറിയിച്ചു നിങ്ങളു-
നിത്യനിശ്വരനെയും വണങ്ങിടും. 53

"നീതിവിട്ടു ചില കീഴ് നടപ്പിലും-
പ്രീതിപൂണ്ടവയെ നിങ്ങൾ കാത്തിടും;
ഭീതിയെന്നിയെ പരാപരജ്ഞതൻ
രീതിമാറുവതിനും തുനിഞ്ഞിടും. 54

"താതനേയുമതുപോൽ പ്രസൂവെയും
പ്രീതരായ് തനയരാദരിക്കണം;
വീതശങ്കമവരെശ്ശപിക്കില-
പ്പാതകത്തിനു വധം വിധിക്കണം." 55

"ഏവമീശമതമെങ്കിലും പണം
ദൈവഗേഹമതി ലേകിയാൽ സുതൻ
കേവലം നിജകടം തികച്ചതാ-
യേവരും കരുതിടുന്നതില്ലയോ? 56

"ആശയം മലിനമായിതേവിധം
നാശപദ്ധതി തുറന്നനേകധാ
ംരംശകല്പനയെ നിങ്ങൾ ധിക്കരി-
ച്ചാശ സന്തത മവന്ധ്യ മാക്കിടും. 57

"പായിലാക്കുവതിനാ ലശുദ്ധിയു-
ണ്ടായിടാ മനുജനല്ല മെങ്കിലും;
വായിൽനിന്നു വരുവോന്നിനാലതു-
ണ്ടായിടുന്നതിനെ ഭൂപ്പമെപ്പൊഴും. 58

"ഉള്ളുണഞ്ഞവയിലേ നികൃഷ്ടമാ-
യുള്ളഭാഗമനിശം വെളിക്കുപോം;
കള്ളു, മിഷ്യ, പക, കോപ, മാദിയാ-
യുള്ളതിന്മകളുദിപ്പതുള്ളിലാം. 59

"പാപമെന്നിയെ നരക്കശുദ്ധിയും,
താപവും, കുറവു, മൊന്നുമേകിടാ"
കോപമോടു മിവ കേട്ടു നേരമാ-
ക്ഷേപമൊത്തു ഫരിസേയർ യാത്രയായ് 60

മായമാം പുകൾ കൊതിച്ചിട്ടും ജന-
പ്രായരായ ഫരിസേയരൊക്കെയും
പോയപിൻപു ജനസഞ്ചയത്തൊടാ
ന്യായവാദി സുതനീശനോതിനാൻ. 61

തപിട്ടനല്ലമിയലുന്ന ഭാവുകം
പെട്ടവാനിലമരും പിതാവിനാൽ
നട്ടതൊക്കെയു മൊഴിച്ചശേഷവും
തിട്ടമായ് പിഴുതു ഞാനെറിഞ്ഞിടും. 62

"ബന്ധമാക്കു മവരോടു തിന്മതൻ
ബന്ധനം വിടുവതിന്നു വേണ്ടമേൽ;
അന്ധരാണു വരശേഷ; മത്രയ-
ല്ലന്ധരെപ്പദവി കാട്ടുവോരുമാം. 63

കാഴ്ചയററവനൊരന്ധനേപ്പുരം
വേഴ്ചപൂണ്ടു വഴികാട്ടു മെങ്കിലോ
താഴ്ചയുള്ള കുഴിയിൽ ദ്രുതം സമം
വീഴ്ചതേടു മവരില്ല സംശയം." 64

മാനവക്കിടരൊഴിച്ചു നിത്യസ-
മ്മാനമേകുവതിനു ദ്രമിച്ചിട്ടും
ദിനലോലമതിയായ യേശു 'സീ-
ദോന'ഭിഖ്യകലരും പുരിയ്ക്കുപോയ്. 65

ആയിടത്തിലൊരു നാരി നിർമ്മല-
ശ്രീയിയന്ന മിശിഹായൊടജ്ഞസാ
സ്ഥായിപൂണ്ടഴൽ സുതയ്ക്കൊഴിയ്ക്കുവാ-
നായിരന്നു കഴൽ കേണു കൂപ്പിനാൾ. 66

പൊട്ടിപോൽ ക്കൊടിയ ബിംബസേവയിൽ-
പ്പെട്ടിരുന്നവളോടോതി യേശുവും;
"കുട്ടികൾക്കരുളിടേണ്ട റൊട്ടിയെ-
പ്പട്ടികൾക്കു കഥയററു നൽകുമോ?" 67

കല്ലിനൊത്തിടു മുറപ്പൊടോമലാൾ
ചൊല്ലി "മേശകളിൽനിന്നു വീണിടും
ചൊല്ലിയന്ന കഷണങ്ങൾ തിന്നു താ-
നല്ലി? പട്ടികൾ കഴിപ്പതെൻ വിഭോ!" 68

ലോകനാഥതനയൻ തദാ ദയാ-
ലോകനത്തൊ ടരുൾചെയ്തു "പോക നീ;
ശോകമൊക്കെയു മകന്നു നിൻ സുത-
യ്ക്കാകവേ സുഖമുദിയ്ക്കു മിക്ഷണം." 69

ഈശനാ വനിത നന്ദി ചൊല്ലിയി-
ട്ടാശയത്തെളിവൊടെത്തി വീടതിൽ;
ക്ലേശമററ മരുവുന്നിതപ്പൊഴ-
പ്പേശലാംഗി നിജപുത്രി സൌഖ്യമായ്. 70

ദൂരയാത്രയുടെ പിൻപു യൂദർ തൻ
ഹീരമായ സകലേശ്വരാത്മജൻ
സൈ്വരമെത്തി ഗലിലേയ സിന്ധുവിൻ
തിരദേശമൊടടുത്തൊ രദ്രിയിൽ. 71

വന്നു ദൈവസുതനന്തികത്തിലേ-
ക്കെന്നുകേട്ട ജന മെണ്ണമെന്നിയേ
ചിന്നമാദരഭരത്തൊ ടൊപ്പമ-
ക്കുന്നു തന്നരികണഞ്ഞു കൂട്ടമായ്. 72

ആ മഹാജനതയിൽ കടാക്ഷമ
ക്ഷാമമേകി മിശിഹാ പലക്കുടൻ
സീമയററ നിജ ദൈവശക്തിയാ-
ലാമയങ്ങളുമൊഴിച്ചു കൂറൊടും. 73

പൊട്ടനാമൊരു പുമാനിലേററ മൂൾ-
ത്തട്ടലിഞ്ഞു വിരൽ കാതിലഞ്ജസാ
ഇട്ടവന്നു നരരത്നതാന്ധരാം
മട്ടണച്ചു സുഖമാ മഹാശയൻ 74

പാരമൂൾത്തെളിവൊടേവരും ദുരാ-
ചാരദുഷ്പ്രഥകൾ വിട്ടകന്നിടാൻ
സാരമാകു മുപദേശ മൻപൊടാ-
സാരതുല്യമഥ നാഥനോതിനാൻ. 75

ദൈവപുത്രനരുളും സദുക്തി തൻ
പാവനത്വമിയലുന്ന ശക്തിയാൽ
ഏവരും മതിമറന്നു സാദരം
പാവപോലെ മരവിച്ചിരുന്നുപോയ്. 76

വണ്ടു പുഷ്പരസ മുൾത്തടം തെളി-
ഞ്ഞുണ്ടു ശാഖിയിലിരുന്നിടും വിധം
രണ്ടുമൂന്നു ദിനമുക്തി തൻ രസം
കൊണ്ടു തത്ര നിവസിച്ചിതേവരും. 77

തുഷ്ടിവിട്ടു നിജ ശിഷ്യരിൽ ദയാ-
ദൃഷ്ടി ചേർത്തരുളി പിൻപു നായകൻ ;
അഷ്ടിയെന്നിയെ കഴിക്കയാൽ ജനം
ഷ്ടിക്കെട്ടു വലയുന്നു നിർഭരം. 78

"ഏവമിജ്ജനത പയ്യമായുടൻ
പോവതി ന്നനുവദിക്കി ലല്ലലാൽ
ഏവരും വഴിയിൽ വീഴും ; മാകയാൽ
വേവകത്തു വളരുന്നിതേററവും" 79

ആനനത്തെളിവകന്നു ശിഷ്യരാ-
വാനവാച്ചിതനൊടോതി സാദരം ;
"ആനയിപ്പതെവിടെന്നു ഭക്ഷ്യമി-
ക്കാനനത്തിലവിടുന്നതോർക്കണം" 80

പുത്രനിശനരുൾ ചെയ്തു വീണ്ടു "മി
ങ്ങെത്രയുണ്ടിനിയുമപ്പമോതുവിൻ."
"അത്രതെല്ലു പരലപ്പമേഴൊടൊ-
ത്തിത്രതാ" നിതി കഥിച്ചു ശിഷ്യരും. 81

ഇപ്രകാരമവരൊത്തുരയ്ക്കയാ-
ല പ്രമേയനഖിലേശനന്ദനൻ
ക്ഷിപ്രമുള്ളവ വരുത്തി വേണ്ടപോൽ
സുപ്രസാദസഹിതം നുറുക്കിനാൻ. 82

ഗാത്രസാദമുയരും ജനങ്ങളെ-
ശ്ശോത്രയിൽഗൃതമിരുത്തി പന്തിയായ് ;
പാത്രമായതിലെടുത്തനർഗ്ഗളം
ഛാത്രരൊത്തവവിളമ്പി മുത്തൊടും. 83

അഷ്ടിവേണ്ട വിധമായ് ക്കഴിക്കയാൽ
പുഷ്ടിപൂണ്ടജഠരത്തൊടു ജനം
സൃഷ്ടികാരനെ നമിച്ചു, നിർഭരം
തുഷ്ടിചേർന്നുതരസാതിരിച്ചുപോയ്. 84

യൂദവംശമണി യേശുദേവനാ
യൂദരിൽ പരമദീപ്തിചേർക്കുവാൻ
സാദമത്രഗണിയാതെ പിന്നെയും
മോദവാപ്പൊടു നടന്നു നാടതിൽ. 85

ഈശപുത്രധൃതമംശുകംഗദ-
ക്ലേശമൊക്കെയുമൊഴിയ്ക്കയാൽ ജനം
ആശയത്തെളിവൊടായതിൽ തൊടാ-
നാശപൂണ്ടണയുമേതിടത്തിലും. 86

ലോകവല്ലഭസുതൻ സ്വശിഷ്യരോ-
ടേകദാതെളിവു പൂണ്ടു ചൊല്ലിനാൻ
"ലോകരെന്തു പറയുന്നുനിത്യമ-
സ്മോമമായ മമചേഷ്ടകാൺകയാൽ ? 87

"ഇന്നു വന്ദ്യനൊരു ദീർഘദർശിയാ-
ണെന്നു ദിവ്യഗുരുവാകുമങ്ങയെ
ഒന്നുപോലെ പറയുന്നു നാട്ടുകാ-"
രെന്നുശിഷ്യരറിയിച്ചു സാദരം. 88

പാരുമൂന്നിനു മധീശ്വരൻെറ നൽ-
പ്പേരുയർന്ന സുതനോതി പിന്നെയും ;
"പോരു,മെന്തു പറയുന്നു നിങ്ങൾ, ഞാ-
നാരു ? ശങ്കകലരാതെ ചൊല്ലുവിൻ." 89

തെല്ലിളക്കമറിയാതുടൻ ശിമോൻ
ചൊല്ലി "നിത്യജനകൻെറ നന്ദനൻ
ചൊല്ലിയന്നൊരു ഭിഷിക്തനിബ്ഭവാ-
നില്ലിതിന്നു മമസംശയം വിഭോ !" 90

പുത്രനീശനരുൾ ചെയ്തു "യോനതൻ
പുത്രനാമനുഗ ഭാഗ്യശാലി നീ
അത്രമാംസരുധിരങ്ങളല്ല, തേ
ചിത്രമിന്നിതറിയിച്ചതീശ്വരൻ. 91

ചൊല്ലുവൻ വഴിയെ, നിന്നൊടൊന്നു ഞാൻ
കല്ല നീ ; വടിവൊടിശ്ശിലയ്ക്കു മേൽ
ചൊല്ലുയർന്ന മമപള്ളി തീർത്തിടും ;
വെല്ലുകില്ലതിനെ നാരകാരരം. 92

"വാനിടത്തിനിണയററതായതാ-
ക്കോൽ നിനക്കരുളിടുന്നതുണ്ടു ഞാൻ ?
ഹാനിയററ തവ നിശ്ചയങ്ങളെ
വാനിലദ്ദ്യുപഗമിക്കുമാവിധം." 93

അത്യമന്ദമഭിഷിക്തനെന്നതൻ
സത്യമോതിടരുതെന്നനന്തരം
കൃത്യമായരുളിയിട്ടു വീണ്ടുമാ-
സൂത്രനീശനവരോടു ചൊല്ലിനാൻ. 94

"ആയ്വരെന്ന മദമുള്ളിലേറമാ-
ചാര്യരും ഫരിസയപ്രവീണരും
കാര്യലാഭമധികം മതിക്കയാൽ
ക്രൌര്യമോടുമിവനെപ്പകച്ചിടും. 95

"ദ്വേഷമെന്നൊടു മുതിന്നു ഘോരമാം
രോഷമൊത്തൊടുവിലാക്രമിച്ചിടും ;
ദോഷരാമവരെനിയ്ക്കുദസ്യുവിൻ
വേഷവും പദവുമന്നണച്ചിടും. 96

"കോപരൂക്ഷതവശാലിടിച്ചുമാ-
ക്ഷേപവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു തല്ലിയും
ശാപയോഗ്യരവരുഗ്രചിത്തരായ്
ത്താപമേററവുമെനിക്കു ചേർത്തിടും. 97

"പാര മോതിടുവതെന്തിനെന്നെ നി-
സ്സാരമായ പിഴപോലുമെന്നിയേ
ഘോരമാംപടി വധിച്ചനന്തരം
വൈരശാന്തിയെ വരുത്തുമാജ്ജനം. 98

"നന്നുനന്നിടരകന്നു സൌഖ്യമാ-
യെന്നു യൂദർ നിരൂപിച്ചിരിക്കയിൽ
മിന്നുമാകൃതി വഹിച്ചു മൃത്യുവെ
വെന്നുയിർക്കുമിരുനാൾക്കു പിൻപുഞ്ഞാൻ." 99

ഭീതിപൂണ്ടരിയ ശിഷ്യനാംശിമോ-
നോതി ദേവസുതനോടു സാദരം ;
"ഭ്രൂതിഭ്രവിനരുളുന്ന നാഥനീ-
രീതിയായമൃതി ചേച്ചയായിടാ. 100

അല്ലലിങ്ങനെ, ജഗത്തിനൊക്കെയും
വല്ലഭൻെറ തനയന്നുയോഗ്യമോ ?
നല്ലതല്ലിതു നിനച്ചു സമ്മതം
തെല്ലതിന്നരുളിടായ്ക മൽഗുരോ !" 101

ദൈവപുത്രനരുൾ ചെയ്തു ശാസനാ-
ഭാവമായുട "നൊഴിഞ്ഞുപോക നീ ;
കേവലം നരനടത്തതോക്കയാൽ
ദൈവകാര്യമറിയുന്നതില്ലഹോ ' 102

"പാരതിങ്കൽ മമശിഷ്യനാവതി-
ന്നാരകത്തു കരുതുന്നിതപ്പുമാൻ
പോരണം തെളിവൊടെൻെറ പിൻപുതൻ
ഘോരമാം കുരിശെടുത്ത തന്ത്രനായ്. 103

"ഭുവിതൊക്കെയുമടക്കി നിസ്തുല-
ശ്രീവിളങ്ങി വിഭുവായനേകനാൾ
മേവിയാലുമൊഴിവററ നാശമാ-
ത്മാവിനെത്തുകിൽ നരന്നു കിം ഫലം ?" 104

സ്നേഹംകൂടിടുന്ന പത്രോസു, യാക്കോ,
യോഹന്നാ നിശ്ശിഷ്യരും ചേർന്നു പിന്നെ
ദേഹത്തെക്കൈക്കൊണ്ട ദേവാത്മജൻ സ-
ന്ദേഹം വേർപെട്ടെത്തി താബോർ ധരത്തിൽ. 105

അജനന്ദനനീവണ്ണം
വിജനസ്ഥലമെത്തവേ
നിജതാതൻെറ പാദാബ്ജം
ഭജനം ചെയ്തു സാദരം. 106

ആമത്ത്യദേവൻെറ മുഖം ദ്രുതംദ്യുതി-
സ്തോമത്തിനാലക്കന്നു ചേത്തു ലജ്ജയെ ;
ഓമൽ ശരീരത്തിലണിഞ്ഞൊരം ശുകം
തൂമഞ്ഞിനേക്കാളധികം വളക്ഷമായ്. 107

നാശമററുമരുവിടു മേലിയാ
മോശയൊത്തവിടെ വന്നിതക്ഷണം ;
ഈശപുത്രനവർ രണ്ടുപേരുമാ-
യാശയത്തെളിവോടോതി വാർത്തകൾ 108

കോടാതുള്ളിൽക്കൂടിട്ടും മുത്തടക്കി-
ക്കൂടാഞ്ഞന്തേവാസി പത്രോസു ചൊല്ലി;
"കൂടാരം മൂന്നിസ്ഥലത്തിന്നമാന്തം
തേടാതേററം ഭംഗിയായ് ത്തീർത്തിടേണം. 109

"ഈശപുത്രനതിലേക, മേലിയാ
മോശയിസ്സൂക്തികൾക്കു മററവ;
ക്ലേശലേശ മണയാത്തതാകുമി-
ദേശമെത്രരുചിരം വസിക്കുവാൻ" 110

ഇത്രയും പറവതിന്നു മുൻപുതാ-
നെത്രയും പ്രഭവിളങ്ങുമംബുദം
തത്രവന്നു നിഴലിച്ചിതാകയാൽ
ചിത്രമാദരമയന്നു ശിഷ്യരിൽ. 111

"ഇയ്യാളെ നിക്കിഷ്ട മിയന്ന പുത്രനാ-
ണിയ്യാളിലേററം തെളിയുന്നിതെൻ മനം
ഇയ്യാൾ കഥിക്കുന്നവ കേൾപ്പിൻ" നീവിധം
മെയ്യായ സ്വനം കേട്ടിതുവാനിൽ നിന്നഹോ! 112

ഭയത്തൊടും സാമ്യമകന്നതായ വി-
സ്മയത്തൊടും ശിഷ്യർ നിലത്തു വീണുപോയ്,
പ്രിയത്തൊടാ ശ്വാസവചസ്സുരച്ചുകൊ-
ണ്ടുയർത്തി ദൈവാത്മജനങ്ങളെ. 113

നേത്രം മിഴിച്ചോരഉവീശപുത്രനെ
മാത്രം സമീക്ഷിച്ചിതു ശിഷ്യർ മൂവരും;
ഗോത്രത്തെ വിട്ടുൾത്തെളിവോടനന്തരം
യാത്രയ്ക്കൊരുമ്പെട്ടു നടന്നിതേവരും. 114

വഴിയ്ക്കൊരാൾ ശിഷ്യനിരയ്ക്കു കററുവാൻ
കഴിഞ്ഞിടാതുള്ള സുതൻെറ പീഡയെ
ഒഴിച്ചു രക്ഷിക്കണമെന്നു കണ്ണുനീർ
പൊഴിച്ചപേക്ഷിച്ചു നമിച്ചു നാഥനെ. 115

വിശ്വാസപൂർവ്വ മവനോതിയ വാക്കുകേട്ടാ-
വിശ്വാധി നാഥനരുൾ ചെയ്തു സമന്ദഹാസം;
"വിശ്വാധിവാസ മിവനെത്ര ദിനങ്ങളുണ്ടീ
വിശ്വാസമററവരൊടെങ്ങിനെ ഞാൻ സഹിക്കും?" 116

ദൂനനായ മകനേക്കരം പിടി-
ച്ചാനയിച്ചധിക മാദരത്തൊടും
മാനസത്തിലഴലോടു മന്തിക-
ത്താനരൻ തൊഴുതു നിന്നു പിന്നെയും. 117

'വിശ്വസിക്ക ദൃഢ'മെന്നു ചൊല്ലിടും
വിശ്വനാഥനൊടിരന്നിതാ നരൻ;
വിശ്വസിപ്പനിവ,നെപ്പൊഴും ഭവാൻ
വിശ്വസിപ്പതിന നുഗ്രഹിക്കണം.' 118

മടുത്തുതൻ ശിഷ്യരൊഴിഞ്ഞതാമ-
ക്കടുപ്പമായുള്ള പിശാചബാധയെ
പടുത്വമേറുന്നനിജോക്തിയാൽ സുഖ-
പ്പെടുത്തി ദിനാശ്രയനിശനന്ദനൻ. 119

അഹസ്സുകന്നിരുളിലുയിൽ ക്കടക്കവേ
ഗൃഹത്തിലായുള്ള വിഥ ശിഷ്യസഞ്ചയം
അഹന്ത പൂണ്ട സുരനെതിത്തു നിന്നതിൻ
രഹസ്യ മിശ്വരസുതനോടു ചോദ്യമായ്. 120

വാടാത്തോരസ്സൽ ഗുണങ്ങൾക്കിണങ്ങും
വീടാം യേശു ക്രിസ്തു കല്പിച്ചിതപ്പോൾ;
ംരംടാന്നിടും ദൈവവിശ്വാസ മുള്ളിൽ-
ത്തേടാഞ്ഞിട്ടത്തോൽവി നിങ്ങൾക്കു പററി. 121

"സൂത്യമാം നില വഹിച്ചിടുന്നതാം
പ്രത്യയം ഹൃദി വിളങ്ങിടുന്നവൻ
കൃത്യമായരുളിടുന്ന താകിലോ
സത്യമായ് മലയുമാശു മാറിടും. 122

"കപടം പെരുകും പിശാചു ത-
ന്നുപജാപം വിഫലീകരിക്കുവാൻ
ഉപവാസവുമീശനിഷ്ടമാം
ജപവും വേണ്ട വരങ്ങളേകിടും. 123

"ആരിജ്ജുനതയി ലേറെ-
പ്പേരിയലും ധന്യനായിടും വാനിൽ"
നേരിട്ടൊരുനാൾ ശിഷ്യ-
ന്മാരിതുപോൽ നാഥനോടു ചോദിച്ചു. 124

ഒരു ശിശുവിനെനികടത്തിൽ
കരുണയൊടപ്പോൾ നിറുത്തി ദൈവസുതൻ
തിരുമിഴികൊണ്ടു കടാക്ഷി-
ച്ചരുൾചെയ്യാനാത്മ ശിഷ്യനിരയോടായ് 125

"ദുരിതം പെടാത്ത ശിശുവിന്നുപോൽമനം
പരിശുദ്ധമാം നിലയിലായിടായ്കിലോ
പരിതാപമെന്നതറിയാത്ത ദിവ്യമാം
പുരിയിൽ കടന്നിടുകയില്ലൊരുത്തനും. 126

"രനസ്സിലിക്കുഞ്ഞിനൊപ്പം-
വിനയം പൂണ്ടിടും ജനം
അനഘ ശ്രീപെടുംവാനി-
ലനല്പം ശ്രേഷ്ഠനായിടും. 127

"ംരം മട്ടുള്ളോരുണ്ണിയെ പ്രീതിപൂണ്ടെൻ
നാമത്തിൽ ക്കൈക്കൊണ്ടിടുന്നോരു മർത്യൻ
പ്രേമം ചേതസ്സിൽക്കലന്നെന്നെയും തൻ
ധാമത്തിങ്കൽ സ്വീകരിക്കുന്നു നൂനം. 128

"സ്ഫുടമൊരു നരനെന്നിൽ വിശ്വസിപ്പോ-
നിടറുവതിന്നിടയാക്കിടുന്നതേക്കാൾ
ഉടനൊരു ശില,കണ്ഠസീമ്നികെട്ടി-
ക്കടലിലവൻ നിപതിപ്പതാണു ഭേദം. 129

"ഭുവനത്തിങ്കല ദൌഷ്ട്യ-
മവശ്യം വന്നു കൂടിടും ;
എവനാലായതുണ്ടാകു-
മവന്നു ദുരിതംപരം 130

"എളിയവരൊടു നിന്ദതേടൊലാ നീ ;
തെളിവൊടവർക്കു തുണച്ചീടുന്ന വാനോർ
ഒളിവിലസിടുമീശ്വരാനനത്തെ
മിളിതരസം ദിവി കണ്ടു വാണിടുന്നു. 131

"ക്ഷയം നേരിട്ടുകൂട്ടത്തെ-
നിയതം കാത്തുകൊള്ളുവാൻ
ദയയോടിജ്ജഗത്തിങ്കൽ
സ്വയമെത്തിനാരാത്മജൻ 132

"ഒന്നുപോലജശതങ്ങളുള്ളവ-
ന്നൊന്നുഴന്നടവിയിൽ ക്കുടുങ്ങിയാൽ
അന്നു മററുനിനവററവൻ ജവാൽ
ക്കുന്നുതോറു മതിനെ ത്തിരഞ്ഞിടും. 133

"അഷ്ടിതൻ കഥ നിനച്ചിടാതെയും
വൃഷ്ടി, വൈലിവ ഗണിച്ചിടാതെയും,
യഷ്ടിമാത്ര മവലംബമായവൻ
തുഷ്ടിവിട്ടടവിയിൽ ചരിച്ചിടും. 134

"തന്നജം ദുശിപെടുന്നതാകിലാ-
കുന്നവേഗമവനാക്കുമാലയിൽ;
മുന്നമുള്ളതിലുമേറിടും പ്രിയം
തന്നകത്തവനതിൽജ്ജനിച്ചിടും. 135

"ദ്യോവിലാർത്ത തുടുപ്പുമുള്ളൊടും
മേവിടുന്ന ജനകന്നൊരിക്കലും
ഭൂവിലിച്ചെറിയവക്കു കേടെഴാ-
നിവിധം തിരുമസ്സുവന്നിടാ. 136

"ചെററുനിന്നോടു സജഹൻ-
തെററുകാണിച്ചിതെങ്കിലോ
മററുമാരും ഗ്രഹിക്കാതെ-
മുററും ശാസിക്കനിജവാൽ. 137

"അതിലവനനു താപമങ്കുരിച്ചാൽ
മതി, മതി, നേടി സഗർഭനെ ഗേതം നീ;
മതിയിലവനു ശാന്ത്യമററിടഞ്ഞാൽ
കതിപയ സാക്ഷികളൊത്തുരയ്ക്കു വിണ്ടും. 138

"അവരെ യുമവനാദരിച്ചിടാഞ്ഞതാ-
ലിവ സകലം സഭയോടു ചൊല്ലണം നീ;
അവനതിനു മിണങ്ങിടായ്കിലപ്പോ-
ളുവനെ വെറുക്കുക ദുർജ്ജനത്തിനൊപ്പം. 139

"ഒരു കാര്യത്തിനായ് പ്പാരി-
ലിരുപേരൊത്തിരക്കിലോ
തരുമായതുടൻ വാനിൽ-
മരുവും താതനൻപൊടും. 140

മമനാമത്തിലൊരിട-
ത്തമന്ദം രണ്ടുമൂന്നു പേർ
ക്രമമായ് കൂടിടുന്നോര-
സ്സമയത്തുണ്ടെടുക്കൽ ഞാൻ." 141

വേദസത്യനിധി നാഥനെ ശ്രീമോൻ
സാദരം തൊഴുതിവണ്ണ മോതിനാൻ;
"സോദരാപനയ മേഴുവട്ടമോ?
വാദമന്നിയെ പൊറുപ്പതുഴിയിൽ." 142

ഏഴകളോടനുകമ്പ-
യ്ക്കാഴം കൂട്ടുന്നതിന്നു ദൈവസുതൻ
"ഏഴല്ലേഴെഴുപതു വരു-
മൂഴത്തിലു"മെന്ന മന്ദമരുൾ ചെയ്തു. 143

സ്തുടം ജനം നിജമത മാദരിക്കുവാൻ
തുടന്നു രച്ചിതു സകലേശപുത്രജൻ
"കടം കൊടുത്തവ മുഴുവൻ പിരിയ്ക്കുവാൻ
തുടങ്ങിനാനൊരു നരനാഥനേകദാ. 144

"എണ്ണമായതിലടങ്ങിടാത്തതി.
ന്മണ്ണമുള്ള ധനമേകിടേണ്ടൊരാൾ
പൊണ്ണരായ നൃവരൻെറ യോധരാൽ
തിണ്ണമിശ നികടത്തിൽ നീതനായ്. 145

"ഒന്നുമില്ലവനതൊക്കെ വീട്ടുവാ-
നെന്നു മന്നവനറിഞ്ഞു ചൊല്ലിനാൻ;
ചെന്നു നേട്ടനിര വിററുടൻ കടം
തന്നു തീർക്കുക; മടിച്ചിടേണ്ട നീ. 146

"താണു വീണു തൊഴുതാദരത്തൊടും
കേണു തുണ്ണ മധമണ്ണ നോതിനാൻ;
രേണുതുല്യനിവ, നങ്ങു തൻ മിഴി-
ക്കോണുമാത്രമവലം ബനം വിഭോ! 147

"വിരുതേറിടുന്ന തിരുമേനി നീരസം
കരുതീടൊലാ തിരുമനസ്സിലല്ലവും
കരുണാതിരേകമൊടു കാത്തുകൊള്ളണം
തരുവൻ ഭവാനു ധനമായപോലെ ഞാൻ." 148

"ആവലാതി സദയം ശ്രവിക്കയാൽ
പാവമെന്നു നിരൂപിച്ചനന്തരം
ഭൂവരൻ കടമിളച്ചു മുത്തൊട്ടം
പോവതിന്നവനനുജ്ഞ നല്കിനാൻ. 149

"ഏറുമുൾത്തെളിവിനാൽ വിവർണ്ണനാ-
യാറുപോലവനൊഴുക്കി കണ്ണുനീർ;
കൂറുകൂട്ടമധിപന്റെ പൊല്ലദം
നൂറുവട്ടമഥ കൂപ്പി യാത്രയായ; 150

"മിടുക്കനായ് ത്തൻ സദനത്തിലേക്കവൻ
തിടുക്കമുൾക്കൊണ്ടു നടന്നു പോകയിൽ
അടുത്തു കണ്ടാനവനല്ലമാം ധനം
കൊടുക്കുവാനുള്ളൊരു സാധുമർത്ത്യനെ. 151

"ഗുണങ്ങളേറിയ ധരണീശമൌലിതൻ
ഘൃണയ്ക്കെഴും മഹിമയെ വിസ്മരിച്ചവൻ
'പണം ക്ഷണം തരിക വിടില്ല നിന്നെ ഞാ-,
നിണക്കമററിതു വിധ മോതി ശാഠ്യമായ്. 152

"നമിച്ചിടാമരുതിതു പോലെ ഭത്സനം;
ക്ഷമിച്ചെനിക്കവധി കുറച്ചു നല്കണം"
ഭ്രമിച്ചിതേ വിധമുരചെയ്തു സാധുവാം
സ്വമിത്രമോടലിവവനേശിയില്ലഹോ! 153

"മടിച്ചീടാതെ കണ്ണെത്തിൽ-
പ്പിടിച്ചസാധുമർത്ത്യനെ
ചൊടിച്ചു വിധിനാഥൻ തൻ-
പടിയ്ക്കൽ ചേർത്തിതാ ശ്ശഠൻ. 154

അധികാരിതദാകാര്യം-
വിധിപോൽ കേട്ടു സാധുവെ
അധികം ഘോരമാം രോധം-
വിധിച്ചാക്കി തുറങ്കതിൽ. 155

"നടന്നകാര്യങ്ങളുശേഷവും നൃപൻ
സ്ഫുടം ഗ്രഹിച്ചക്കനിവററ ദുഷ്ടനെ
ഉടൻ വിളിപ്പിച്ചരുൾ ചെയ്തു ശ്രുക്ഷനായ്-
'ക്കടന്നകൈ കാട്ടിയതെന്തുകൊണ്ടു നീ; 156

"അനല്പമാം ധനമനുകമ്പ പൂണ്ടു ഞാൻ
നിനക്കു വിട്ടതു പടി ചില്ലറക്കടം
മനസ്സിലാർത്തയൊടിളച്ചിടാതെ നീ
വിനയ്ക്കുവന്നുടനിടയാക്കിയില്ലയോ?" 157

കയത്തിങ്ങനെ കല്പിച്ചാ-
നയമേവം ധരാധിപൻ
രയത്തൊടവനെക്കാരാ-
ലയവാസത്തിനാക്കിനാൻ. 158

"ക്ഷമതേടിടാതെ സഹജാതരൊട-
ക്രമമാചരിപ്പതിനൊരുങ്ങുകിലോ
സമമററവാനിലമരും മതിമാൻ
വിമലൻ പിതാവുമതുപോലരുളും." 159

ഉപമാസമേതമിതു പോലസംഖ്യമാ-
മുപദേശ മീശസുതനെന്നു മോതിയും
കൃപയോടു രോഗശമനം വരുത്തിയും
തപനൻ കണക്കഘലതമസ്സകററിനാൻ. 160

പത്തൊൻപതാം സർഗ്ഗം

൧൯-ാം സർഗ്ഗം—യേശു യേറുശലേമിൽ പോകുന്നു—യാത്രയിൽ പത്തുകുഷ്ഠരോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു—യേശു ദേവാലയത്തിൽ വെച്ചു ഫരിസേയരോടും വൈദീകരോടും പ്രതിവാദിക്കുന്നു—വ്യഭിചാരിണിയായ സ്ത്രീ—വീണ്ടും വൈദികരുമായുള്ള വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ—അവർ ഉത്തരം മുട്ടി കല്ലെറിയാൻ ഒരുമ്പെടുകയാൽ യേശു ദേവാലയത്തിൽ നിന്നു് പോകുന്നു—ജന്മാന്ധനായ ഒരുവനു കാഴ്ച കൊടുക്കുന്നു—ഇടയൻേറയും ആടുകളുടേയും ഉപമ—വൈദികരുമായി യേശു വീണ്ടും ചെയ്ത സംഭാഷണം.

തിരുനാളിനെത്തുവതിനുൾത്തളിരിൽ
ക്കരുതി സ്വശിഷ്യനികരങ്ങളൊടും
വിരുതാന്ന യേറുശലമാംപുരിയിൽ
കരുണാപയോധി മിശിഹാ ഗതനായ്. 1

മുകിൽമാലമൂലമതുനാളുസിതം
തുകിൽ ചാർത്തിയോരു വിധമായ് ഗഗനം;
വികിരങ്ങൾ കോടരമണഞ്ഞധികം
ചകിതങ്ങൾപോൽ മരുവി മൌനമൊടും 2

മണി ചാണമേലുരസിടുന്ന പടി-
യ്ക്കണിമിന്നലോടിടിമുഴങ്ങി സദാ
ക്ഷണികെട്ടു കൊണ്ടൽനിരയിൽ പകലിൻ
മണിദീപവും ബത! മറഞ്ഞു ദൃഢം. 3

ഒഴിയാതെ വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞതിനാൽ
വഴിയിൽ ജലം പെരുകി പങ്കമൊടും
തൊഴിൽ ചെയ്യു തൻ വയർ നിറച്ചിടുവാൻ
കഴിയാഞ്ഞുഴന്നു പല സാധുജനം. 4

പകമാരിയോടു പെരുകീടുമജ-
പ്രകരം ശിശുക്കളൊടു മാലകളിൽ
മികവേറിടും പശി സഹിച്ചൊരുപോൽ
പകലും കിടന്നയവിറക്കുകായയ്. 5

ഇരുവെന്നിയേ മഴ തുടന്നതിനാൽ
വരുരെക്കുഴങ്ങി വിറതേടുകിലും
അരുവററ ധൈര്യമൊടു ശിഷ്യരുമായ്
തരുരാതെ പോയിതഖിലേശസുതൻ. 6

ഉടലിൽപ്പെടും കൊടിയ കുഷ്ഠമൊഴി-
ച്ചിടർതീപ്പതിന്നു പഥി പത്തു ജനം
സ്ഥടമീശപുത്രനൊടിരന്നു ശുചാ
തുടരെപ്പദം തൊഴുതു ഭക്തിയൊടും. 7

കരളിൽ ദയാഭരമുയന്നവരോ-
ടുരചെയ്തു നീതിപരനീശസുതൻ;
"വിരവോടു നിങ്ങൾ ഗുരുസത്തമർ തൻ
നിരകൾക്കടുക്കലണവിൻ; ശുഭമാം." 8

മിളിതാദരം തൊഴുതു കല്പനപോൽ
ത്തെളിവോടു പോയിതവരേവരുമായ്;
കളിയല്ല; കുഷ്ഠഗദമററുടലി-
ന്നൊളിചേന്നു തെല്ലുകലെയായരുവിൽ. 9

ഗദമീവിധം കൃതമൊഴിച്ചു സുഖം
സദയം കൊടുത്ത പരമാശയനെ
തദനന്തരം നികടമാഗതനായ്
സ്സദമം നമിച്ചിതതിലേക നരൻ. 10

ഇണയററ ഭക്തിഭരമോടവന-
ക്ഷണമോതി നന്ദി സുതനീശ്വരനായ്;
പ്രണമിക്കു മശ്രുമറിയൻ നരനെ
ഘ്ലണപൂണ്ടു നോക്കി മശിഹായരുളി. 11

"ഇടരററതെത്ര മനുജക്കിതുനാ-
ളുടനെങ്ങു പോയവരിലൊൻപതുപേർ?
ഇടറിപ്പിഴച്ചു കദനത്തിനുമേ-
ലിടയാക്കിടാതെ നിവസിക്കുക നീ." 12

തിരുനാൾദിനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യമതിൽ
കരുണാപയോധി നിഖിലേശസുതൻ
വിരുതോടു പള്ളിയിലണഞ്ഞു; തദാ
തിരുവാക്കു കേൾപ്പതിനടുത്തു ജനം. 13

നയമേവ മീശസുതനജ്ജനസ-
ഞ്ചയമോ ടിവണ്ണ മരുൾചെയ്തു തദാ;
"സ്വയമല്ല ചൊല്ലുവതുഞാ, നിവനെ
നിയമിച്ചവൻെറ മതമാണഖിലം. 14

"സ്വമതം കഥിക്കുമെവനും നിയതം
സ്വമനോരഥം നിജപുകഴ്ചയിലാം
ക്രമമായയച്ചവനി ലാദരമീ-
ക്ഷമയിൽപരം കരുതുവോനമലൻ. 15

"സുധി മോശ തന്ന നിയമത്തിലെഴും
വിധി നിങ്ങളുത്ര ഗണിയാതധുനാ
അധികം പകച്ചിവനു കേടരുളാൻ
ബധിരോപമം കരുതിടുന്നു വൃഥാ. 16

"ശനിയാഴ്ച ചേലയെ നടത്തിടുവാൻ
തുനിയുന്ന നിങ്ങളുഴൽ തിത്തു സുഖം
ശനിഴ്ച ചേത്തതു നിമിത്തമെനി-
ക്കനിവാര്യമാം കുറവുരയ്ക്കുകയോ? 17

"ഒരു ഭേദമെന്നിയെ ജനാവലിയെ-
ക്കരുതി ക്കളങ്കരഹിതാശയരായ്
പുരുഷോചിതം നില വിടാതനിശം
വിരുതുള്ളു നിങ്ങൾ വിധി ചെയ്തിടുവിൻ. 18

"ഇവനാരു,? വന്നതെവിടന്നു? ശരി-
യ്ക്കിവ നിങ്ങളിന്നറികിലും, സ്വയമായ്
ഇവനെത്തിയില്ലിവനെ വിട്ടമഹാ-
നെവ ; നാവിശുദ്ധ ന്യതതല്ലരനാം. 19

"അറിയില്ല നിതിരതനാപ്പരനെ
വെറിപൂണ്ട നിങ്ങളിതു നിശ്ചയമാം :
നെറിയേറുമങ്ങയിലെ വേഴ്ച വഴി-
ക്കറിയുന്നിതൻപൊട്ട നിയുക്തനിവൻ." 20

ഫരിസേയവൈദികനിരയ്ക്കതിയാ-
യരിശം വളന്നു മിശിഹായൊടഹോ!
പരിശുദ്ധനീശ നരുളും വചനം
ശരിയെന്നുറച്ചു ജനമൊട്ടധികം. 21

ഉടനാ വിശാലമതി യേശുവിനെ-
ത്തടയുന്നതിന്നു ഗുരുവയ്ക്കുണം
ഭടരൊത്തടുക്കയിലജൻെറ സുതൻ
സ്ഫുടമാ ജ്ജനത്തൊടിതുപോലരുളി. 22

"കരുതേണ്ട സാഹസമശേഷ ; മിവൻ
മരുവീടുമേവ മിനിയും ചിലനാൾ
വിരുതോടയച്ച വിദുവിന്നറികിൽ
പ്പുരുമോദമോടഥ ഗമിച്ചിടുവൻ. 23

"പരമെന്നെ നിങ്ങളൊരുപോലിതുയിൽ-
ത്തിരയുന്നപക്ഷ മതു നിഷ്ഫലമാം ;
തരസാ മമാന്തിക മണഞ്ഞിടുവാൻ
തരമായിടാ മനുജനാമെവനും." 24

വിലയേറു മിശസുതവാക്കുകളി-
നിലയിൽ ശ്രവിച്ചജനമാസകലം
പലപക്ഷമായ് പരിണമിച്ചുമതം
പലമാതിരിക്കു നിഗദിച്ചുതദാ. 25

ചിലരോതി "നീതിപരനീശ്വരനീ-
യുലകിന്നയച്ചൊര ഭിഷിക്തനിയാൾ ;
വിലസീടുമാസ്യകമലം നിജനി-
ർമ്മലമായഭാവമരുളുന്നു സദാ. 26

"പുതുതേൻതൊഴുന്ന തിരുവാക്കുകളാ-
ലതുലം ജനത്തിനിളകുന്നു മനം ;
പൊതുവിൽപ്പറഞ്ഞിടുകിലൂഴിലി-
ല്ലിതുപോലമാനുഷമഹസ്സൊടൊരാൾ. 27

"അനുഭാവമെന്നപടിയേ നിതരാ-
മനുകമ്പയും വിലസുമിമഹിതൻ
അനുകൂലമെത്രഗദപീഡിതരാം
മനുജക്കജസ്രമരുളുന്നിതുപോൽ. 28

"നികരററകൂറൊട വിടുന്നരുളും
തുകയറെഴും പരമകൃത്യഗണം
അകതാർ തെളിഞ്ഞു ജനമോതിടുമ
പ്പുകളെത്തിടുന്നു ഭുവനം മുഴുവൻ." 29

പകപൊങ്ങു മുള്ളമൊട്ട വൈദികർ തൻ
നികരങ്ങളോതി "ശംനീപ്പുരുഷൻ ;
പുകളേറിടുന്നമറതൻ മുറയെ-
ത്തകരാറിലാക്കുവതിനെത്തിയവൻ. 30

"വിലയും പരക്കിഹദുരാസദമാം
നിലയും തുലപ്പതിനു തക്കവിധം
ബലമായെതിത്തരിയ വൈദികരിൽ
പ്പലദൂഷണങ്ങളുരുളുന്നിതിവൻ. 31

"ബലരാജിയേയുമെതിരററ ഗുണം
വിലസും ജനങ്ങളെയുമായ്വരെയും
കുലഹീനരാം കൃപണരേയുമൊരേ-
നിലയിൽസ്സദാകരുതുമീമനുജൻ." 32

പലപക്ഷമിങ്ങനെ ജനിച്ചതിനാൽ
കലഹം ജനത്തിലണയായ്വതിനായ്
ഛലമേശിടാത്ത സുതനീശ്വരനാ-
നിലയത്തെവിട്ടടനെ നിർഗ്ഗതനായ്. 33

പെരുനാളിനൊട്ടൊടുവിലുള്ളൊരുനാ-
ളുരുംചെയ്യ യേശു ജനരാജിയൊടായ്
"പുരുദാഹമുള്ളനരരെൻ സവിധേ
വരുവിൻ കുടിച്ചിടരകററിടുവിൻ. 34

"അഴിവററ വേദലിഖിതപ്പടിയെൻ
മൊഴിവിശ്വസിപ്പവനിൽനിന്നു ജവാൽ
ഒഴിയാതെ ജീവജലമുള്ള നദം
വഴിപോൽ സ്രവിക്കുമിതു നിശ്ചയമാം. 35

സകലേശപുത്രനരുളും വചനം
നികരററഭക്തിയൊടു കേട്ടടനേ
അകതാർ തെളിഞ്ഞു ജനമൊട്ടധികം
പുകളോതി നിത്യജനകന്നു തദാ. 36

സഹനം പുരോഹിതരിലററതിയായ്
ദഹനൻകണക്കു പകപൊങ്ങുകയാൽ
സഹസാഗ്രണാംബുനിധി യേശുവിനെ
നിഹനിപ്പതിന്നു നിരൂപിച്ചിതവർ 37

ഇണയററകോപമൊടു യേശുവിനെ
ഘ്ലണലേശമെന്നിയെ പിടിച്ചിടുവാൻ
ചുണയേറിടുന്ന ഭടർ വൈദികരാൽ
പണവും കൊടുത്തഥനിയോജിതരായ്. 38

ഇടരീശനന്ദനനു ചേർത്തിടുവാ-
നിടയായിടാതരികിലാഗതരായ്
സ്ഫുടമോതി വൈദികസമൂഹമൊടാ-
ബ്ഭടരത്ഭുതം കലരുമാസ്യമൊടും. 39

"അതുലപ്രഭാവനിധിയായിടുമ-
ച്ചതുരാശയൻ വിരുതുകൂടിയവൻ;
പൊതുവിൽജ്ജനത്തിനു സദുക്തികളാൽ
കുതുകം നിതാന്തമരുളുന്നിതയാൾ. 40

"അനഘൻ പരൻെറ സുതനെന്നൊരുപോൽ
ജനമത്രയും പുകഴമീനരനിൽ
വിനചേപ്പതെങ്ങനെ? മലർക്കുലയിൽ
ക്കനലിട്ടിടുന്നതിനെവൻ മുതിരും!" 41

അതിയായ് ക്കയത്തു ഭടരാജിയൊടാ
മതികെട്ട വൈദികർകഥിച്ചുരുഷാ;
"ക്ഷതിനേരിടുന്നതിനു നിങ്ങളുമ-
ച്ചതിയൻെറ കണ്ണികളിലായിതഹോ! 42

"പരിചയ്യ ദേവനു നടത്തിവരും
ഫരിസേയവൈദികരിൽ നിന്നൊരുവൻ
അരിയാമിവന്റെ കപടാഭിനയം
ശരിയെന്നുരപ്പതിനൊരുങ്ങിടുമോ ? 43

"മത തത്വമേതുമറിയാതനിശം
ഹിതമെന്തതിൻപടി നടപ്പതിനാൽ
ഗതഭവ്യമിജ്ജനഗണം നിതരാം
ധൃതശാപ ; മില്ലഗുണവാനൊരുവൻ. 44

ഗുണശാലിയേശുവിനൊടുൾത്തളിരിൽ
പ്രണയം കലന്ന ഫരിസേയനൊരാൾ
ഘ്ലണയററതന്നുടെ സഖാക്കളൊട-
ക്ഷണമേവമോതി നയതൽപരനായ്. 45

"ഇരുസാക്ഷിവാമൊഴിയെ വാങ്ങിയുമ-
പ്പുരുഷന്റെ വാദവുമറിഞ്ഞൊടുവിൽ
ഒരുവന്നു ശിക്ഷയെ വിധിക്കണമെ-
ന്നരുളുന്നു നീതിനിയമാവലിയിൽ. 46

തലപോവതിന്നു മിടയായിടുമാ-
നിലവന്നു ചേന്നപടി ഞെട്ടലൊടും
ചലരായ കൂട്ടരവനോടധികം
കലഹിച്ചു ചൊല്ലി വിവിധം പരുഷം. 47

"ഗലിലേയനോ വിരുതിണങ്ങിയ നീ ?
ഗലിലേയരിൽ ബ്ബുധരുദിച്ചിടുമോ ?
കലിതാദരം മറയിലേ ലിഖിതാ-
വലി നോക്കിയിട്ടതു ധരിക്കുക നീ." 48

തദനന്തരം കരുതലന്നു ഗുണ-
പ്രദമായിടാഞ്ഞതുരുകുമുള്ളമൊടും
മദമേറിടുന്ന ഫരിസേയഗണം
സദനംഗമിച്ചു ഗതപൌരുഷരായ്. 49

പരിസേവ്യനീശതനയൻ മറുനാൾ
പരിഷത്തിലുൾത്തെളിവൊടാഗതനായ് ;
അരിശം തിളച്ചുയരുമുള്ളമൊടാ-
ഫരിസേയസംഘവുമടുത്തു തദാ. 50

അഭിവന്ദ്യമാന പദനാം മതിമാ-
നഭിഷിക്തനിൽ പ്പിഴ ചുമത്തിടുവാൻ
അഭിലാഷമോടവർ നയിച്ചിതുടൻ
വ്യഭിചാരിണി പ്രമദയെസ്സഭയിൽ. 51

പരിശുദ്ധനാ മജകുമാരനൊട-
ഫരിസേയരോതി നയലോലുപർ പോൽ ;
"ദുരിതം നടത്തുമളവി വധുവെ-
ത്വരിതം പിടിച്ചിഹ നയിച്ചു ഗുരോ ! 52

"കുലമേന്മ ചെററു നിനയാതിതുപോൽ
നിലവിട്ടഘത്തിനു തുനിഞ്ഞവളെ
ശിലയാലെറിഞ്ഞു പശുവിനു സമം
കൊല ചെയ്യതിന്നരുളി മോശപുരാ. 53

"അതിനല്ല ഭേദമരുളാതിവരും
മൃതി ചേർത്തിടുന്നു പിഴചെയ്യുവളിൽ
പതിവിൻപടിയ്ക്കിനി നടത്തുകയോ ?
മതിമൻ ! കഥിച്ചിടുവതെന്തിഹ നീ ?" 54

ഛലമേറിടുന്ന ഫരിസേയഗണം
പലതിപ്പടിക്കു പറയും സമയം
നിലമായതിങ്കൽ വിരലാലെഴുതി
ത്തലയും കുനിച്ചു മിശിഹാ മരുവി. 55

കൊടുതായ തൻ പിഴ നിനച്ചകമേ-
പെടുമാധിയാൽ ച്ചൊരിയു മശ്രുവൊടും
നെടുവീപ്പൊടും പുരുഭയത്തൊടുമ-
ച്ചടുലാക്ഷിനിന്നു സുതൻ നടുവിൽ. 56

കൊലയെത്തടുത്തരുളിയാൽ മറയെ
വിലവച്ചിടാത്തശഠനെന്നരുളാം ;
കൊലചെയ്യതി ന്നനുവദിക്കുകിലി-
നിലപോയ് നൃശംസനിവനെന്നുവരും. 57

കലഹത്തിലിച്ഛകലരും നരർ ഹാ !
പലതിപ്പടിക്കു നിരുപിച്ചിടവേ
ഖലരഞ്ചുമാറു സകലേശസുതൻ
തല തെല്ലുയർത്തി വടിവോടരുളി. 58

"മലമേശിടാത്ത നരനാരി, വളെ
ശ്ശിലയാലെറിഞ്ഞിടണ മാദ്യമവൻ"
വിലയേറുമി മൊഴി കഥിച്ചിളയിൽ
തല ചാച്ചിരുന്നെഴുതി ദേവസുതൻ. 59

ഒരുപോലെ യൂദഗണ മസ്സമയം
നിരുപിച്ചു ചേതസി വിഷാദമൊടും
"വിരുതാന്ന യേശുവിനെ വെന്നിടുവാ-
നൊരു മാനവന്നു മെളുതല്ലിളയിൽ. 60

കണിവെച്ചു കഷ്ടമവനായതിലി-
ന്നണിയായ് കുടുങ്ങി കഥയറെറാരു നാം;
പണിയോ പിഴച്ചു; കരികൂടി മുഖ-
ത്തണിയേണ്ടി വന്നതധികം കഠിനം. 61

"അടവൊക്കെയും പിഴയിലായ്; കുറവി-
ന്നിടവന്നതോർത്തു പൊടിയുന്നു മനം;
സ്ഫുടമന്യചിത്ത മറിയുന്നൊരിവൻ
തടവററു ചേക്കുമിതിലും വിഷമം." 62

സ്വകദുഷ്കൃതങ്ങളുറിയുന്ന ജന-
പ്രകരങ്ങളുന്നിനവൊടും ഗതരായ്;
സകലേശപുത്രനുടെ സന്നിധിയിൽ-
ത്തകരാറുകാരി തനിയേ മരുവി. 63

ഭുവനൈകനാഥസുതനൊട്ടു നിവ-
ന്നവളോടുരച്ചിതനുകമ്പയൊടും;
"തവ ദോഷമേററിയ ജനാവലിയെ-
ങ്ങ, വരെന്തു ശിക്ഷയെ നിനക്കരുളി?" 64

പലവട്ടമീശസുതനെ പ്രണമി-
ച്ചുലയുന്നൊരുള്ള മൊടു മശ്രുവൊടും
അലസാക്ഷി മന്ദമറിയിച്ചു; "ദയാ-
ജലധേ! ഗമിച്ചിതവരാകെ, വിഭോ" 65

വരദൻ പരാപരസുതൻ വധുവോ-
ടുരചെയ്തു" തിന്മയെ വെറുത്തനിശം
പരമാർത്ഥബോധ മൊടുമീശ്വര സ'
ച്ചരണം ഭജിച്ചു മരുവിടുക നീ' 66

പിഴയെ ക്ഷമിച്ചു കരുണാപരനാ-
യഴൽ തീർത്തതോർത്തു ദുശിബാഷ്പജലം
പുഴപോലൊഴുക്കി മിശിഹായുടെ തൃ-
ക്കഴൽ കൂപ്പിയിട്ടവൾ ഗമിച്ചു മുദാ. 67

അരികത്തു പിൻപു ജനസംഹതിയെ
ത്വരിതം വിളിച്ചരുളി ദൈവസുതൻ;
"ശരിയായ് ജനത്തിനനിശം കുശലം
ചൊരിയുന്നതായ വെളിവിജ്ഞനമാം. 68

"ഇരുളേശുകില്ല മമ പിന്നടിയേ
വരുമാജ്ഞനത്തിനിതു നിശ്ചയമാം;
ഒരുതെല്ലു മങ്ങലണയാതധികം
വിരുതാന്ന ജീവവെളിവുണ്ടവനായ്." 69

അലപോൽ കയത്തു ഫരിസേയഗണം
ബലമായെതിർത്തു മിശിഹായൊടുടൻ
പ്രലപിച്ചു "സാക്ഷി തവ നി നിയതം
വിലയില്ലതിന്നു; കളവാണഖിലം." 70

പകയേറിടുന്ന ഫരിസേയരൊട-
സ്സകലേശ്വരൻെറ സുതനോതിതദാ;
"അകളങ്കമാണരുളിടുന്നതു ഞാൻ,
തകരാവതെല്ലു മതിലില്ല ദൃഢം. 71

"ഇവനെങ്ങു നിന്നിഹ സമാഗതനായ്?
ഭവനത്തെ വിട്ടണവതെങ്ങിനി മേൽ?
ഇവ വേണ്ടവണ്ണമറിയുന്നിതു ഞാ;
നവ നിങ്ങളാരു മറിയാവഴിപോൽ. 72

"വിധി നിങ്ങളാമിഷനിലയ്ക്കരുളും;
വിധിയല്ലെനിക്കു തൊഴിലീയളവിൽ;
വിധിഞാനൊരുത്തനരുളീടുകിലാ-
വിധി സത്യമായതിനു തക്കതുമാം. 73

"ഒരുനാളുമുൾപ്പിരിവതന്നിയെ ഞാൻ
മരുവുന്നു താതനൊടു മൊത്തനിശം;
ഇരുപേരുരയ്ക്കിലതു താന്യതമെ-
ന്നരുളുന്നു നീതിനിയമങ്ങളിലും. 74

"മമ സാക്ഷി ഞാനിഹ കഥിക്കുകിലും
ക്രമമായ് പിതാവതിനുറപ്പുള്ളും"
ദമമററ ചൊല്ലി ഗുരുസഞ്ചയ "മെ-
ങ്ങമരുന്നു നിൻ വിരുതെഴും ജനകൻ. 75

വിതഥം വെറുക്കു മമലൻ മിശിഹാ
ധൃതധൈര്യമക്കിതവരോ ടരുളി ;
"സുതനെന്നെയും മമ പിതാവിനെയും
ചിതമായി നിങ്ങളുറിയില്ലിനിയും. 76

"വെറി പൂണ്ടു നിങ്ങളിവനെശ്ശരിയാ-
യറിയാതെ ശാഠ്യമൊടു മേവുകയാൽ
നെറികെട്ട താതനെയു മിന്നിതു പോ-
ലറിയാതിരിപ്പതിനു സംഗതിയായ്. 77

"ഗതനാകുമിസ്ഥലിയിൽ നിന്നിനി ഞാൻ
ഗ്രുതമെന്നെ നിങ്ങളൊരുപോൽത്തിരയും ;
അതശേഷവും വിഫലമായി വൃഥാ
മൃതരാമഘത്തി,ലിതു നിശ്ചയമാം. 78

ഭുവനത്തിൽ നിന്നു മുദയത്തെലഭി-
ച്ചവർ നിങ്ങളേവരു മസാരർ തുലോം ;
അവനീതലത്തിലതു മാതിരിയ-
ല്ലിവ, നൂദ്ധവേഴ്ചയൊടു കൂടിയവൻ. 79

ശ്രവണം ദഹിപ്പതു പടിയ്ക്കിതു കേ-
ട്ടവരോതി യേശുവിനൊ"ടാരുഭവാൻ ?
ഭുവനൈകനാഥസുതനോതിജവാ-
"ലിവനാദി ; നിങ്ങളൊടു ചൊല്ലിടുവോൻ. 80

"പലതുണ്ടു നിങ്ങളൊടു സൂക്തികളീ-
നിലയിൽ ക്കഥിപ്പതിനെനിക്കിനിയും ;
ഉലകിങ്കലെന്നെ നിയമിച്ച പിതാ-
വുലയാത്ത സത്യനിധിയാം പരമൻ. 81

"കരുണാതിരേകമെഴുമാവിഭുവിൻ
തിരുമാനസത്തളിരിലുള്ളവനെ
ഒരു തെല്ലു ഭേദമിയലാതിഹ ഞാ-
നരുളുന്നു നിങ്ങളൊടു ജാഗ്രതയായ്. 82

"നയമേശിടാതിവനെ നിങ്ങളുയ-
ത്തിയശേഷമായി മമ തത്വമതും
സ്വയമല്ല ചൊല്ലിയതു ഞാൻ ജനകാ-
ശയമോതിയെന്നു മറിവാമെവനും. 83

"ഇവനെദ്ധരിത്രിയിലയച്ചപിതാ-
വിവനെത്തനിച്ചിഹ വിടാതനിശം
ഇവനോടു കൂടെ മരുവുന്നു ; മുറ-
യ്ക്കിവനിങ്ങു ചെയ്യതു തദിപ്സിതമാം" 84

അനിവാര്യമാ മഘലതമസ്സുഖിലം
കനിവോടകററുവതിനായിളയിൽ
ജനി പൂണ്ട പൂജ്യതമനാം സുതനീ-
ശനിൽ വിശ്വസിച്ചു പലരസ്സമയം. 85

സ്വമതത്തിലാശയമിണങ്ങിയൊര-
സ്സമവായമോടരുളി ദൈവസുതൻ ;
"മമചൊല്ലു കേട്ടു മരുവീടുകിലോ
ക്രമമായി നിങ്ങൾ മമശിഷ്യരിലായ. 86

"ജനമാകെ നിങ്ങളുറിയും ശരിയാ-
യുതമസ്വതന്ത്രതയെ നീക്കുമുടൻ ;
ഗതഭാവുകം വിന നടത്തിടുവോർ
ബത ! ദാസരാമഘലമതിന്നനിശം. 87

"ചിതമായി നിങ്ങളുഖിലേശനു സ-
മ്മതനബ്രഹാമിനുടെ സന്തതി താൻ ;
ധൃതമോദമ സ്സുകൃതിപോലനിശം
ഹിതമീശനെന്തതു നടത്തിടുവിൻ. 88

"ഭുവനത്രയങ്ങളുടെ നാഥനിൽ നി-
ന്നവനിതലത്തിലിവനാഗതനായ് ;
ഇവനോതിടുന്നതു ജനത്തിനുതൻ-
ശ്രവണത്തിലേററുവതിനില്ല മനം. 89

"അവലിപ്തനായ നരകാഹിയിൽനി-
ന്നവതീർന്നു നിങ്ങളിടരിന്നു തുലൊം;
അവനാഗ്രഹിപ്പതു നടത്തിടുവാ-
നവനീതലത്തിൽ മുതിരുന്നവരാം. 90

"ച്ഛൃതഭാഗ്യനായ് പരിണമിയ്ക്കുകയാൽ
നിതരാം നൃശംസനവനാദി മുതൽ ;
ജ്ഞതമില്ലതെല്ലവനി ലായതിനാൽ
ഗതമായവന്നു നിലനില്പുമതിൽ. 91

"തനതായതിൽ നിന്നെടുത്തവൻ
വിനയംവിട്ടനൃതം പറഞ്ഞിടും
ജനകൻ കപടത്തിനുശ്ശാൻ ;
ഘനമേറിടു മസത്യമോതുവോൻ. 92

"പരമാത്ഥമോതുവതു വിശ്വസിക്കുവാൻ
വിരസംമനസ്സിനോരുപോലെ നിങ്ങളിൽ ;
ഒരകൃത്യമെന്നിലെവനേററു ; മെന്നു ഞാ-
ന്നരചെയ്യിടും മൊഴി വെറുപ്പതിജ്ജനം. 93

"ഈശനിൽ നിന്നുള്ള നരൻ
ക്ലേശം കൂടാതധീശമൊഴി കേൾക്കും ;
ഈശനിൽ നിന്നല്ലതിനാൽ
ലേശം നിങ്ങൾക്കതിന്നുരസമില്ല. 94

"കുടിലൻ സാത്താനെന്നിൽ
കുടികൊള്ളുന്നില്ല ; താതനഭിമാനം
വടിവൊട്ടു ചേക്കുന്നിതു ഞാൻ ;
ചൊടിയൊടമാം നിങ്ങളോ ദുഷിക്കുന്നു. 95

"വിരുതു ലഭിക്കണമെന്നൊരു
കരുതലെനിക്കില്ലതെല്ല ; മെന്നാലും
കരുണ കലന്നതിവന്നാ-
യരുളി വിധിക്കുന്നതിന്നുമുണ്ടൊരുവൻ. 96

"സതതം മാമകവചനം
ധൃതമോദം കേട്ടു കാത്തിടുന്ന നരൻ
മൃതനായിടുകയില്ലെ-
ന്നൃതമായൃതമായി ഞാൻ കഥിക്കുന്നു." 97

കരളിൽ കോപാഗ്നി ഭയ-
ങ്കരമായിത്തീന്നു കണ്ണു കനൽപോലായ
തരസാ്യൃദന്മാരുടെ
നിര ഗർജ്ജിച്ചീശസൂനുവൊടു ചൊല്ലി. 98

"പരമചരിതനാകുമബ്രഹാമും
പരഗുണകാംക്ഷികൾ ദീർഘദർശിമാരും
മരണവശഗരായി ; നിൻെറ വാക്കാ-
ദരമൊടു കാത്തിടുവോൻ മരിച്ചിടാപോൽ. 99

"മഹിതമകുടമബ്രഹാമിനേക്കാൾ
മഹിമവിളങ്ങിയ നീതിശാലിയോ നീ ?
മഹിയിലപകടം വിതച്ചു ദേവ-
ന്നഹിതമണച്ച നികൃഷ്ടനുണ്ടു നിന്നിൽ" 100

ചിത്തം ശിലപോലെ കട്ടു-
ത്തിത്തരമുരചെയ്തു യൂദരോടപ്പോൾ
സത്തമമണി ദൈവാത്മജ-
നുത്തരമിതുപോലെ ചൊല്ലികനിവോടും. 101

"പെരുമനിതാന്തം മമതൊ-
നരുളീടുകിലില്ലതിന്നു വിലതെല്ലും ;
വിരുതിവനുൾത്തെളിവോടെൻ
കരുണാനിധി താതനെന്നു മേകുന്നു. 102

"വരഗുണവാരിധിയാമി-
പ്പരമൻ നിങ്ങൾക്കു ദൈവമെന്നനിശം
ഉരചെയ്തിലുമല്ലവുമാ-
വരദനെയറിയുന്നതില്ല നിങ്ങളഹോ ! 103

"അറിയും മമതാതനെ ഞാ-
നറിയില്ലെന്നോതിയാലതന്യതവുമാം ;
അറിയും ശരിയാം പടി ഞാൻ
മറിവെന്നിയെ കാത്തിടുന്നു തൻ വചനം. 104

"മമവാസരം നയനലക്ഷ്യമാകുവാൻ
വിമലവൻ ഭവജ്ജനകനാകുമബ്രഹാം
ക്ഷമവിട്ടു ചേതസികൊതിച്ചൊടുക്കമെ-
സ്വമനോരഥം സഫലമാക്കി മുത്തൊടും." 105

തണ്ടയന്ന ഫരിസേയരോതി "നി
കണ്ടുപോൽ മഹിതനബ്രഹാമിനെ
രണ്ടു പക്ഷമിയലാതെ യൌവനം
മണ്ടുമൻപതു വയസ്സുമില്ലതേ." 106

നിത്യനീശൻെറ തനയൻ
കൃത്യജ്ഞൻ യേശു ചൊല്ലിനാൻ
"സത്യമായ്, സത്യമായുണ്ടെ-
സൂത്രൻ ധന്യനു മുൻപു ഞാൻ." 107

അറിവററ യൂദരുടനേ ശിലയാ-
ലെറിവാനടുക്കയി ലജൻെറ സുതൻ
വെറിപൂണ്ട ദുർഗ്ഗരെ വിട്ടു മനം
മറിയുംപടിയ്ക്കുഴലൊടും ഗതനായ്. 108

ഒഴിഞ്ഞു സർവ്വേശസുതൻ ഗമിക്കും
വഴിക്കു ജാത്യന്ധനൊരാൾക്കമന്ദം
മിഴിക്കു നൽക്കാഴ്ചകൊടുത്തു; ബാഷ്പം
പൊഴിച്ചവൻ യേശുവിനെ സ്തുതിച്ചു. 109

കുരുടൻ സാധുവിനീവിധ-
മിരുദൃഷ്ടികളും തെളിഞ്ഞു കണ്ടപ്പോൾ
പെരുകും കുതുകമൊടീശ്വര
കരുണയെയുലകൊക്കെയും പ്രശംസിച്ചു. 110

ഫരിസയരോടീ വിസ്മയ-
ചരിതം കേൾപ്പിച്ചു കാട്ടിജനമവനെ;
അരിശത്തിയ്യാൽ വാടി-
ക്കരിയും മുഖമൊത്തിവണ്ണമവരോതി. 111

"അവനൊരുതെല്ലും ശാബത-
ദിവസം കഥയാക്കിടാതെയുള്ള നരൻ;
അവനഖിലേശനിൽ നിന്നു-
ള്ളവനല്ലെന്നേവനും ഗ്രഹിക്കുന്നു." 112

"ദുഷ്ടരത്ഭുതമപ്രവൃത്തിയെ-
ശ്ശിഷ്ടരെന്നപടിയേ നടത്തുമോ?
കഷ്ടമിങ്ങനെ കഥിപ്പതെ" ന്നുതാൻ
സ്പഷ്ടമോതി പലരസ്സഭാന്തരേ. 113

കാഴ്ച കിട്ടിയവനീശനുള്ളതാ-
മാഴ്ച മുഷ്ക്കൊടുമവത്തിതെന്നുടൻ
വീഴ്ചവൈദികർ പറഞ്ഞു ജാതിതൻ
വേഴ്ചയെ ക്രുധയൊടും വിലക്കിനാർ. 114

തണ്ടെനോപമമസൂയമൂലമാം-
ക്കൊണ്ടു യൂദനിര ചെയ്തു തീച്ചയെ
ഇണ്ടലോടുമവനീശപുത്രനെ-
ക്കണ്ടുനേരമറിയിച്ചു സാദരം. 115

വരഗുണനിധി യേശു ചൊല്ലി "നിയ്യീ-
ശ്വരനുടെ പുത്രനിൽ വിശ്വസിച്ചിടുന്നോ?
സരഭസമവനോതിനാ "നതാര,-
പ്പരമതനൃജനിൽ വിശ്വസിക്കുവൻ ഞാൻ." 116

ഉന്നതശ്രീപൂണ്ട ലോകകൈകനാഥൻ
തന്നൻപേറും പുത്രനന്നേരമോതി;
"മുന്നം നീതാനങ്ങയെക്കണ്ടു നന്നാ-
യെന്നല്ലീ നിന്നോടു ചൊല്ലുന്നതായാൾ." 117

സ്രഷ്ടാവിൻ തനയനെ നന്ദിപൂണ്ടവൻ സ-
ന്തുഷ്ടാന്തഃ കരണമോടും നമിച്ചുചൊല്ലി;
"ശിഷ്ടാഗ്രേസര! കരുണാനിധേ! സ്വയംഭോ!
ദിഷ്ടാത്മൻ! മമഹൃദി വിശ്വസിച്ചു ദാസൻ." 118

ദയയൊടു മിശിഹാ കഥിച്ചിതപ്പോൾ;
"നയനസമേതനു കാഴ്ച നഷ്ടമാക്കി;
നയനരഹിതനക്ഷി നൽകുവോരാ-
നയനിധി ചെയ്തതിനെത്തി ഞാൻ ജഗത്തിൽ." 119

വിരുതു വിലസുമീശനോടു ഗർവ്വം
പെരുകിയ യൂദവരിഷ്ഠരോതിമന്ദം;
"കരുടരിലിവരേയു മാംപ്പെടുത്താൻ
കരുതുകയോ? പരമാത്മമോതണം നീ" 120

ചൊല്ലാളുമീശനുടെ നന്ദനനോതി, "നേത്ര-
മില്ലാതെ നിങ്ങൾ ജനിതേടുവതിന്നു ഭാഗ്യം
തെല്ലാനയാണ്ടി പരനേകിയിരുന്നുവെങ്കി-
ലില്ലായിരുന്നു പിഴ നിങ്ങളിലിത്ര മാത്രം. 121

"ഉണ്ടു കാഴ്ച നയനത്തിനെന്നഹോ
തണ്ടുപൂണ്ടു നിഗദിക്കമൂലമായ്
ഉണ്ടു പാപമതിയായി നിങ്ങളിൽ
രണ്ടുപക്ഷമതിനില്ല തീച്ചയാം. 122

"ദ്വാരത്തിങ്കൽ കൂടെയല്ലാതജത്തിൻ
ചാരത്തെത്തുന്നാശ പൂണ്ടാലതന്നിൽ
ആരന്തർഭാഗത്തുകേറിട്ട മായാൽ
ചോരൻ തന്നേ, സംശയംതെല്ലുമില്ല. 123

"തടവററരത്തുടേ
കടന്നിട്ടുന്ന പുരുഷൻ
ഇടരേശാതജംപോററ-
മിടയൻതന്നെ നിശ്ചയം. 124

"ദ്വാരം ശരിയായ് ക്കാവൽ-
ക്കാരനവൻ കേറുവാൻ തുറന്നിട്ടും ;
സാരസ്യത്തൊടജത്തിൻ-
വാരം കേൾക്കും തദീയനിനദത്തെ. 125

"ഇടയനജങ്ങളെ നാമം
സ്ഫുടമോതി വിളിച്ചുകൂട്ടി നികടത്തിൽ
കിടയററ തെളിഞ്ഞു വെളി-
യ്ക്കുടനവയെത്തക്കപോൽ നയിക്കുന്നു. 126

"അജനികരത്തിനു മുൻപ-
സ്സുജനം കുതുകത്തൊടും ഗമിക്കുന്നു ;
നിജനാഥസ്വരമറിയും
വ്രജമവനെ പ്പിന്തുടന്നു പോയിടും. 127

"ശരിയായ് ചരനിനദത്തിൽ-
പ്പരിചയമില്ലായ്ക മൂലമത്തു കേട്ടാൽ
ത്വരിതം മേഷഗണം തൽ-
പ്പരിസരമതിൽ നിന്നു മോടിമാറിടും. 128

നീതിമാനഖിലനാഥപുത്രനി-
രിതിയായവരൊടോതി പിന്നെയും ;
"പ്രീതി പൂണ്ടജഗണം കടന്നിടും
വാതിൽ ഞാൻ, മമ വചസ്സു സത്യമാം. 129

"സ്വയ മാഗതരുള്ളിലല്ലവും
ദയതേടാതെ കവച്ചു ചെയ്യുവോർ ;
ക്ഷയശങ്കയിനാലജങ്ങളു-
നയമററാരെ വെറുത്തകന്നു പോയ്. 130

"ദ്വാരം ഞാനാണു; ഞാൻ മൂല-
മാരകത്തു കടക്കുമോ,
സാരമാം രക്ഷ കൈവന്ന-
ഡിരൻ സ്വാതന്ത്ര്യപൂർണ്ണനാം. 131

"കട്ടു, കൊന്നു, മുടിവേകുവാനൊരു-
മ്പെട്ടു കള്ളനജമോടടുത്തിടും
തട്ടുകേടുകളൊഴിച്ചു ജീവനാ-
യിട്ടു വന്നിതജസഞ്ചയത്തിൽ ഞാൻ. 132

"അടവോതുക യല്ലതമ-
നിടയൻ ഞാ, നാടുകൾക്കു വേണ്ടിത്താൻ
ഇടരെന്നിയെ ഗ്രണവാനാ-
മിടയൻ നല്കുന്നു തന്റെ ജീവനെയും. 133

"ചുമതലയില്ലാത്തവനജ-
സമവായത്തിനെ വ്യകം വരുന്നാകിൽ
ഭ്രമമുൾപ്പൂവിൽ പൂണ്ടാ-
സ്സമയം കാട്ടിൽ ത്യജിച്ചു മണ്ടിപ്പോം. 134

"ഊററം പെരുകിയ ചെന്നാ-
ക്രൂററൻ തടവററ മന്ദ മജനിരയിൽ
ഏററം വിന ചേർത്തവയെ-
പ്പാററകളെപ്പോലെ ചിൻപ്പു ചിതറിക്കും. 135

"അറിയുമെന്നെ നയാംബുധിയാം പിതാ-
വറിയുമങ്ങയെ ഞാനുമിതേവിധം
അറിയുമെന്നുടെ മേഷഗണത്തെ ഞാ-
നറിയുമെന്നജസഞ്ചയ മെന്നെയും. 136

"മാമകമാകും മേഷ-
സ്തോമത്തിനു വേണ്ടി നല്ലൊരിടയൻ ഞാൻ
മാമകമാം ജീവനെയും
പ്രേമഭരം കാരണം സമർപ്പിക്കും. 137

"ഇന്നിത്തൊഴുത്തിൽപ്പെട്ടുള്ള-
തെന്നിയേ മേഷസഞ്ചയം
മന്നിങ്കലുണ്ടു വേറേയു-
മൊന്നിക്കണമിതൊക്കെയും. 138

"വൈകല്യ മററക്കൂട്ടങ്ങ-
ളുകവേ കേൾക്കുമെൻ സ്വരം;
ലോകമൊട്ടുക്കിടയന-
ന്നേകനാമാടൊ രോഘവും. 139

"അവശ്യം പിൻപെടുക്കാനാ-
യിവൻ ജീവനെ വെയ്ക്കുയാൽ
പ്രവരോത്തംസമാംതാത-
നിവനിൽ പ്രിയമേറെയാം. 140

"പരമാം മമജീവൻ ഞാൻ
സരസം വെക്കിലെന്നിയേ
പരന്മാക്കതെടുത്തിടാൻ-
തരമാകില്ല നിശ്ചയം. 141

"മമജീവനെ ദാനമാക്കുവാനും
ശ്രമമേശാതതു വീണ്ടെടുപ്പതിനും
മമ പാടവ മുണ്ടതെന്റെ താതൻ
പ്രമദത്തോടുമെനിക്കു തന്നതത്രേ." 142

ഇവകേട്ടുര ചെയ്തു വൈദികന്മാ-
"രിവനുന്മാദ മുദിച്ചു തുന്നുകേടായ്;
ഇവനിൽക്കുടികൊണ്ടിടുന്നു സാത്താ-
നിവനോതുന്നതു കേൾക്കവേണ്ടൊരാളും." 143

ഒരുപോലെ ചൊല്ലി ജനസംഘ" മീവിധം
വിരുതോടു മുന്മദനുരപ്പതെങ്ങിനേ?
കുരുടന്നു കാഴ്ച നരകപ്പിശാചിനാൽ
വരുമെന്നു സമ്മതമെവന്നുദിച്ചിടും?" 144

സുതനീശനെഴും യശസ്സുമൂലം
ഹതചേതസ്സുകളായ വൈദികന്മാർ
ഇതരാവസരത്തിലാമഹാനോ-
ടതനുദ്വേഷ മിയന്നടുത്തു ചൊല്ലി. 145

"നിത്യമുള്ളിനു കലക്കമേകുമീ-
കൃത്യമത്ര ശരിയല്ല സൽഗുരോ!
സൂത്യനാകുമഭിഷിക്തനെങ്കിലോ
സത്യമായതു കഥിക്കണം ഭവാൻ." 146

അടവിൽപ്പറയും ശംവ്രജത്തോ-
ടുനിശാത്മജനൻപുപൂണ്ടു ചൊല്ലി ;
"സ്തുടമിജ്ജുന മോതിടുന്നു, നിങ്ങൾ
തടവില്ലാതതു വിശ്വസിക്കയില്ല. 147

"മാമകസാക്ഷികളെൻ പിതൃ-
നാമത്തിൽച്ചെയ്തിടും പ്രവൃത്തികളാം ;
പ്രേമത്തൊടു മമമേഷ-
സ്കാമം കേൾക്കുന്നു മാമകം നിനദം 148

"അവശ്യമെൻെറ മേഷത്തിൻ-
നിവഹത്തിൽ പ്പെടായ്കയാൽ
അവലേപമൊടും നിങ്ങ-
ളിവനെഡിക്കരിക്കയാം. 149

സ്തുടമെന്ന ജരാജിയെത്തിരി-
ച്ചിടയൻ ഞാനറിയുന്നുസന്തതം
തടവററജ സഞ്ചയങ്ങൾപിൻ-
തുടരും മോദമൊടിജ്ജുനത്തിനെ 150

"അരുളുമിവനവയ്ക്കു നിത്യജീവൻ
കരുമനകൾക്കവലക്ഷ്യമാകയില്ല ;
ഒരുവനുമവയെത്തനിയ്ക്കുടക്കാൻ
വിരുതു ലഭിച്ചിടുമെന്നു മോർത്തിടേണ്ട. 151

ഇവനേകി പിതാവതേററവും
പ്രവരം ; തൻ കരതാരിൽനിന്നിനി
കവരാനൊരുവന്നു മാവത-
ല്ലിവനും താതനുമൊന്നു തന്നെയാം." 152

ചൊല്ലിയന്ന സുതനിശനക്രമം
ചൊല്ലിയെന്നഥ ശഠിച്ചു വൈദികർ
കല്ലിലും കഠിന മാകുമുള്ളൊടും
കല്ലിനാലെറിയുവാനൊരുക്കമായ്. 153

ദൈവപുത്രനരുൾ ചെയ്തു പിന്നെയും ;
"ദൈവകല്പനകൾ കേട്ട സജ്ജനം
ദൈവസന്നിഭ മിവണ്ണ മാദരാൽ
ദൈഭക്ത രുരചെയ്യതില്ലയോ ? 154

ചെറവുമാഗമമൊഴിക്കുലാഘവം
പറവുകില്ല; ശരിയാണിതെങ്കിലും
മുറവുമെൻ മൊഴിയിലീശദൂഷണ-
ത്തെറവുനിങ്ങളുരുളുന്നതെങ്ങിനെ? 155

"താതനേറിയ വിശുദ്ധിയോടു മീ-
ബ്ഭൂതലത്തിൽ നിയമിച്ചു വിട്ടതാൻ
താതചേഷ്ടയെ നടത്തിടായ്കിലോ
വീതശങ്കമിവനെ ത്യജിക്കുവിൻ. 156

"വിനയമൊടിവനേവം ചെയ്യുയാൽ വിശ്വസിപ്പാൻ
മനമൊരുവനു മേതും സമ്മതിക്കാത്തപക്ഷം
ജനകനിവനിലെന്നും, ഞാൻ പിതാവിങ്കലെന്നും
നിനവരുളിടുവോരെൻ ചേഷ്ടിതം വിശ്വസിപ്പിൻ." 157

മടുത്തു ദേവത്മജനെപ്പിടിപ്പാ-
നടുത്തു രുട്ടോടരിവൃന്ദമപ്പോൾ
തിടുക്കമൊത്തീശഗൃഹത്തിൽ നിന്നാ-
മിടുക്കെഴും നാഥനകന്നു പോയി. 158

ഇരുപതാം സർഗ്ഗം

൨൦-ാം സർഗ്ഗം—ലാസറും സഹോദരിമാരും—ലാസറിന്റെ രോഗവും മരണവും—യേശു ലാസറിനേ ഉയിർപ്പിക്കുന്നു—വൈരികളുടെ ദൂരാലോചന—പ്രധാനാചാര്യന്റെ പ്രവചനം—യേശു ഗലീലേയയിൽ പോകുന്നു—ഒരു ധനവാൻ—യേശുവിന്റെ വിവിധോപദേശങ്ങൾ—യേശു യെറുശലേമിൽ പോകുന്നു—മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ തന്റെ മരണത്തേയും ഉയിർപ്പിനേയും കുറിച്ചു ശിഷ്യരോടു വീണ്ടും പറയുന്നു—യേശു യെറിഹോവിലെത്തുന്നു—യേശു സക്കായിയുടെ വീട്ടിൽ ചെല്ലുന്നു—ഒരു ധനവാന്റെയും ദാസന്മാരുടേയും ഉപമ—യേശു ബെത്താനിയായിൽ എത്തുന്നു.

അറിവേറിയ 'ലാസറെ'ന്നൊരുത്തൻ
മറിയം, മാർത്തയുമാം സ്വസാക്കളോടും
മറിമായ മറിഞ്ഞിടാത്തൊരുള്ളും
നെറിയും ചേർന്നു 'ബതാനിയാ'യിൽ മേവി. 1

ഗുണശാലികളാ വിശിഷ്ടർ തമ്മിൽ
പ്രണയം പൂണ്ടു ധരിത്രിതൻ സുഖൌഘം
ക്ഷണഭംഗുരമെന്നു മാനസത്തിൽ-
ഗുണനം ചെയ്തു നയിച്ചുവാസരങ്ങൾ. 2

വിനമർത്ത്യനു ചേർത്തിടുന്നതാകും
ധനമാർജ്ജിപ്പതിനാഗ്രഹിച്ചിടാതെ
വിനയാദികളാം ഗുണങ്ങളെല്ലാ-
ദിനവും നേടിലസിച്ചിതക്കുടുംബം. 3

"പുകളേറിയ യേശുവായ ദിവ്യൻ
സകലേശൻെറ കുമാരനാണി"വണ്ണം
അകതാരിലമായ മക്കുടുംബം
മികവേറും ധൃതിപൂണ്ടു വിശ്വസിച്ചു. 4

അവരങ്ങിനെ മോദമോടു മേവും
ഭവനം പാവന മാക്കുവാൻ കണക്കേ
ഭുവനാധിപനന്ദനൻ ചിലപ്പോൾ
നിവസിച്ചീടു മതിൽ സ്വശിഷ്യരോടും. 5

വിരുതേറിയ യേശുദേവനോതും
തിരുവാക്കിൻപമൊടും ശ്രവിച്ചതെല്ലാം
ഒരുപോലവരൾക്കുരുന്നിലെന്നും
നിരുപിച്ചാവിധമാചരിച്ചു നന്നായ്. 6

കെടുതിക്കു നിദാനമററു മോദ-
ത്തൊടുമദ്ധന്യ രിരുന്നിടുന്ന നാളിൽ
പടുമാനസനായ ലാസറേറെ-
ക്കൊടുതാം വ്യാധിവശാൽ കിടപ്പിലായി. 7

ഹൃദയത്തി ലൊതുങ്ങിടാത്ത വണ്ണം
കദനം പൂണ്ടു വിനിദ്രരായജസ്രം
ഗദപീഡിതനു സ്വസാക്കൾ വാടും
വദനത്തോടു മുപാസനം നടത്തി. 8

പ്രിയമേറിയ സോദരന്നു സൌഖ്യം
ദയയോടേകിടുവാൻ വരേണ്ടതിന്നായ
നയവാരിധി യേശുദേവനോടാ-
പ്രയതാത്മാക്കളൊ രാളയച്ചിരന്നു. 9

"മൃതി ചേർക്കുകയില്ല, ദൈവപുത്ര-
സ്തുതിവർദ്ധിപ്പതിനാണു രോഗ"മേവം
മതിമാൻ മിശിഹാ കഥിച്ചിതെന്നാ-
യതിമുത്തോടവർ കേട്ടുതെല്ലടങ്ങി. 10

സഹസാ സുതനീശനെത്തി നിരാൽ
ദഹനൻ പോൽ നിജദിവ്യവാക്കുമൂലം
സഹജാമയമസ്തമാക്കുമെന്ന-
സ്സഹജായുഗ്മ മുറച്ചു മാനസത്തിൽ. 11

"തകരാറണയാത മന്ദമീമാ-
ലകലാ നൻപൊടനുഗ്രഹിച്ചിടേണം"
സകലേശനൊടീ വിധം കരഞ്ഞാ-
പ്പികനേർ വാണികളുള്ളു ചുട്ടിരന്നു. 12

പല വൈദ്യരുമാഗമിച്ചു മേന്മേൽ
വിലയേറുന്ന മരുന്നു നേകമേകി;
ഫലമൽപ്പ മുദിച്ചതില്ല, രോഗം
നിലവിട്ടത്യധികം കയത്തു വീണ്ടും. 13

ബലമാതുരനററു, നെററി മുക്കാ-
ഫലമോടൊത്ത വിയപ്പിനാൽ നിറഞ്ഞു;
തിലമെന്നവിധം കറുത്തിതോഷ്ഠം;
വിലസീടും മിഴി നിസ്നിമേഷമായി. 14

അണപൊട്ടി വരുന്നൊര ജ്ജലത്തി-
ന്നിണയായ് സോദരിമാർ ചൊരിഞ്ഞു കണ്ണീർ;
ഘൃണപൂണ്ടഖിലേശപുത്രനെത്തും
ക്ഷണമേതെന്നു നിനച്ചു നോക്കിമാഗ്ഗം. 15

തദനന്തര മസ്വസ്ഥദയത്തെ-
ക്കദനത്തിയ്ക്കിരയാക്കുവാൻ കണക്കേ
ഗദപീഡിതനന്തരിച്ചഹോ! തൻ-
സദനം നാഥവിഹീനമായ് ചമഞ്ഞു. 16

നിലവിട്ടയരുന്ന സങ്കടത്താൽ
ബലമറേററ വലഞ്ഞിടും സ്വസാക്കൾ
വിലപിച്ചരികത്തിലെത്തുവോക്കു-
ള്ളുലയുംമട്ടു കരഞ്ഞൊഴുക്കി കണ്ണീർ. 17

കുറവററ, മൃതൻെറ മേനിയെക്ക-
ല്ലറയിൽ തൽസ്വജനങ്ങളാത്തതാപം
മുറപോലഥ സംസ്കരിച്ചു; രന്ധ്രം
മറവിന്നുള്ളൊരു കല്ലുരുട്ടിവച്ചു. 18

അനുഭാവമെഴും ജനങ്ങളുമാൽ
തനുവാക്കുംപടി കീഴ്നടപ്പുപോലെ
അനുവാസര മസ്വസാക്കളെ ക്ക-
ണ്ടനുശോചിപ്പതിനാ ഗൃഹത്തിലെത്തി. 19

പ്രവരൻ സഹജന്റെ സൽചരിത്രം
ദിവസം നൂറുരു കേണുകേണുചൊല്ലി,
അവശത്വമൊടസ്വസാക്കൾ ജീവ-
ച്ചുവരീതിക്കിരുവാസരം നയിച്ചു. 20

ഇരുനാളിനു പിൻപു ശിഷ്യരോട-
ക്കരുണാവാരിധിയായ യേശുദേവൻ
അരുൾചെയ്തിതു "പോക, സത്വരം നാ-
മൊരുമിച്ചെത്തണമിന്നു യൂദയായിൽ." 21

ഒരുപോലറിയിച്ചു ശിഷ്യരപ്പോ-
"ഉരുതേ, ദേവ! ഭവാനെ നിഗ്രഹിപ്പാൻ
കരുതി ക്രുധപൂണ്ടു വൈരിവൃന്ദം
മരുവീടുന്നതു വിസ്മരിച്ചിടല്ലേ!" 22

സകലേശ്വരനന്ദനൻ സ്വശിഷ്യ-
പ്രകരത്തോടരുൾ ചെയ്തു കൂസലെന്യേ;
"പകൽ നാഴികയുണ്ടു മുപ്പതപ്പോൾ-
ത്തകരാറില്ല നടന്നിടാമെവന്നും. 23

"നിശി യാത്ര കഴിപ്പവന്നു വെട്ടം
ദൃശി തേടായ്കുവശാലിടച്ചയുണ്ടാം;
വശി ലാസറുക്കമാകയാല-
ദ്ദിശി പോകുന്നു വിളിച്ചുണർത്തുവാൻ ഞാൻ." 24

പ്രണമിച്ചഥ ശിഷ്യ,'രാ മഹാത്മാ-
വുണരും സത്വര'മെന്നു ചൊല്ലിയപ്പോൾ
ഗുണവാരിധി നാഥനോതി വീണ്ടും;
"പ്രണയംകൂടിയ ലാസറന്തരിച്ചു. 25

"ശരിയാംപടി നിങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പാ-
നരികത്തെത്തിയതില്ലതോർത്തു ചിത്തം
പരിതുഷ്ടി കലർന്നിടുന്നതേ; നാം
ത്വരിതം പോക തദന്തികത്തിലിപ്പോൾ." 26

ധൃതി ചേതസി ശിഷ്യനായ തോമ്മാ-
സതിയായ് പൂണ്ടു കഥിച്ചു "കൂട്ടുകാരേ!
മതിമാൻ ഗുരുവോടു ചേന്നു നാമും
മൃതിപററിടുകിലും ഗമിച്ചിടേണം." 27

ഭയമററനുഗവ്രജത്തൊടൊത്താ-
പ്രയതന്മാക്കണിയായ യേശുദേവൻ
രയമോടു ഗമിച്ചു; ലാസർ തന്നാ-
ലയസീമാവിലണഞ്ഞു സാനുകമ്പം. 28

ഹതമാനസരേത്തുണയ്ക്കുവോരാ-
പ്രതവും ശ്രീയുമയന്ന യേശു ദേവൻ
നിതരാമലിവുള്ളിലങ്കുരിച്ചാ-
ഗതനാകുന്നതറിഞ്ഞിത സ്ഥലത്തിൽ. 29

തരുണാരുണമുഗ്ധമാം മുഖത്താൻ
കരുണാർദ്രപ്രഭ കണ്ടിടുന്നതിന്നും
തിരുവാക്കുകൾ കേൾപ്പതിന്നു മുള്ളിൽ-
ക്കരുതിക്കൂടി ജനങ്ങളെണ്ണമെന്യേ. 30

വഴിപോലഖിലേശപുത്രനോടും
മൊഴിപാഴാക്കിടുവാൻ ശ്രമിക്കുവോരും
കഴിയുംപടി യേശുവോടെതിക്കാ-
നൊഴിയാതെത്തി തദന്തികത്തിലപ്പോൾ. 31

സകലേശപരസൂനു ശിഷ്യരോടും
സ്വകവേശ്മാന്തികമെത്തിയോരുനേരം
അകതാരഴലാൽ ദഹിച്ചു മാർത്താ
നികടത്തെത്തിനമിച്ചൊഴുക്കി കണ്ണീർ. 32

പരിദേവനമോടുമോതി മാർത്താ;
"പരിപാലിക്കുവതിന്നു തക്കവണ്ണം
പരിശുദ്ധ! ഭവാൻ വരായ്കയാൽ ഹാ!
പതിതാപം; മൃതനായി മത്സഗർഭ്ഭൻ. 33

"കരുണാപരനങ്ങു വിണ്ടുമിപ്പോൾ
തിരുവുള്ളം തെളിവാന്നിരക്കിലേതും
അരുളും സകലേശനെന്നുറപ്പായ്-
ക്കരുതീടുന്നിതു ദാസി മാനസത്തിൽ." 34

പെരുകും കൊടുതായ പീഡയാലു-
ള്ളുരുകിക്കേണവളേ വമോതിയപ്പോൾ
വിരുതേറിയ ദേവപുത്രനൻപോ-
ടരുളിച്ചെയ്തി "തുയത്തിടും സഗദ്ദ്വൻ." 35

'അവസാനദിനത്തി ലേവരും പോ-
ലവനും വിണ്ടുമുയിക്കുമെന്നു നന്നായ്.
ഇവളിൽ ക്കുടികൊണ്ടിടുന്നുറപ്പെ-"
ന്നവളീശാത്മജനോടമന്ദമോതി. 36

അനുഭാവമൊടാഗ്രഹം മുദാത-
ന്നനുഗന്മാക്കരുളുന്ന യേശു ദേവൻ
അനുകമ്പ കലന്നു ചൊല്ലി "ഞാൻ ജീ-
വനുമവ്വണ്ണമുയിപ്പുമാണു നൂനം. 37

"ചിതമാംവിധമെന്നിൽ വിശ്വസിപ്പോൻ
മൃതനായ്ത്തീരുകിലും ജവാലുയിക്കും;
മൃതനാകയുമില്ല ജീവനുള്ളോൻ;
സതതം നീയിവ വിശ്വസിച്ചിടുന്നോ?" 38

സ്വശിരസ്സടനേ കുനിച്ചുകൊണ്ടാ-
ശ്ശശിതുല്യ്യാനന്ന ചൊല്ലി ഭക്തിപൂർവ്വം;
"വശിയാമവിടുന്നു ദൈവപുത്രൻ
മിശിഹായെന്നിവൾ വിശ്വസിച്ചിടുന്നു." 39

തദനന്തരമാനതാംഗി വേഗം
സദനംപുക്കനുജത്തിയോടു ചൊല്ലി;
"കദനം കളയുന്ന യേശുദേവൻ
സദയംവന്നു തിരക്കിടുന്നു നിന്നെ." 40

ഇടരോടു കിടക്കവിട്ടെണീററാ-
മടവാർ മൌലി വെളിക്കുപാഞ്ഞിറങ്ങി;
ഇടറും പദമൊത്തു യേശു നില്ലോ-
രിടമാരാഞ്ഞു ഗമിച്ചിതപ്പോലെ. 41

"അറവിട്ടിവൾ നിർഗ്ഗമിച്ചതക്ക-
ല്ലറയിങ്കൽക്കരവാനൊരുങ്ങിയത്രേ"
മുറയോത്തിതുപോലെ നിശ്ചയിച്ച-
പ്പുറകേപോയവിടത്തിലെത്തിയോരും. 42

തൃണയറവഴലും ജനത്തിനോമൽ-
ത്തണലാ മീശസുതൻെറ പാദപത്മം
ക്ഷണമേറിയ ഭക്തിയോടുകൂടി-
പ്രണമിച്ചാ മറിയം കരഞ്ഞു ചൊല്ലി. 43

"ത്വരിതം സകലേശ പുത്രനങ്ങു-
ന്നരികത്തൻപൊട്ട വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ
മരിയാതെ സഹോദരൻ നിതാന്തം
പരിതോഷത്തൊടിരിക്കുമായിരുന്നു." 44

കഴിയുംപടി മാലൊതുക്കിയിട്ടി-
മൊഴി കഷ്ടിച്ചു കഥിച്ചതിന്നു ശേഷം
മിഴിനീർ നദിപോലൊഴുക്കിയാമാൻ-
മിഴിതേങ്ങിത്തടവെന്നിയേ കരഞ്ഞു. 45

അവളിങ്ങനെ കേണിടുന്നതപ്പോ-
ഉവലോകിച്ചു ജനങ്ങളുത്രപേരും
അവധാന മകത്തകന്നു, വല്ലാ-
തവശത്വം പിടിപെട്ടൊഴുക്കിക്കണ്ണീർ. 46

പ്രവരൻ മിശിഹായിൽനിന്നു "മെങ്ങാ-
ണവനെച്ചെലൊടുസംസ്കരിച്ചു, തേവം
ശ്രവണങ്ങളിലെത്തി ചോദ്യ ; മപ്പോ-
ഉവ"രങ്ങുന്നിഹനോക്കുകെന്നു" ചൊല്ലി. 47

വിനമാനവനാകെ നിക്കുവോനാ-
മനഘൻ ദൈവകുമാരനക്ഷണത്തിൽ
മനമാവിലമായ് ചമഞ്ഞു, കേണ-
ജ്ജനസംഘത്തിനു വിസ്മയം വരുത്തി. 48

"മൃതനോടകതാരിലിഷ്ടമെന്നും
നിതരാമിപ്പരിശുദ്ധനുള്ള മൂലം
ഗതമായ് നിജധൈര്യ"മെന്നു താപാ-
ന്വിതമപ്പോളുരചെയ്തു സജ്ജനങ്ങൾ. 49

നയനം കുരുടന്നു നൽകിയോനി-
പ്രിയതോഴൻ മൃതനായിടാതെ പോററാൻ
ദയ ചേതസി നഷ്ടമായതെന്തി"
മയമില്ലാമൊഴി ചൊല്ലി ദുഷ്ടവർഗ്ഗം. 50

മുറയും കുറവും തരാതരത്തിൽ-
പ്പുറയും സംഘമൊടൊത്തുകല്ലറയ്ക്കൽ
മറപോററിട്ടമിശസ്നുചെന്നാ-
മറകല്ലാശു മറിക്കുവാൻ കഥിച്ചു. 51

വിനയത്തെ വെടിഞ്ഞു ചൊല്ലി ദീന-
സ്വനമൊത്തിങ്ങനെ യേശുവോടു മാത്താ ;
"അനഘാശയ ! വേണ്ട, വേണ്ട, നാലാം
ദിനമത്രേ ; കൊടുതായ നാററമുണ്ടാം." 52

ഉടനാവധുവോടു ചൊല്ലി നാഥൻ ;
"തടവേതും കലരാതെ വിശ്വസിച്ചാൽ
സ്ഫുടമിശ്വരവൈഭവം ഗ്രഹിപ്പാ-
നിടയാമെന്നു കഥിച്ചതില്ലയോ ഞാൻ." 53

പലരൊത്തു പിടിച്ചടച്ചൊരാ വൻ
ശിലമാററിടിന നേരമിശപുത്രൻ
വിലസും മിഴിതെല്ലയത്തിയിട്ടാ-
വിലഭാവത്തെ വെടിഞ്ഞിവണ്ണമോതി. 54

"പതിവായ് മമതാതനാകുമങ്ങു-
ന്നതിയാമിൻപമൊടിഷ്ടമേകിടുന്നു ;
അതിനാലമലൻ ഭവാനിതാ ഞാൻ
സ്തുതിചൊല്ലുന്നുവരേണ്യ പുണ്യരാശേ! 55

"ഇവനാശ്രിതവത്സലൻ ഭവാനാൽ
ഭുവനത്തിങ്കൽ നിയുക്തനെന്ന സത്യം
ഇവരേവരു മിന്നു വിശ്വസിപ്പാൻ
വിവരിച്ചിങ്ങനെ ചൊല്ലി ഞാൻ പിതാവേ !" 56

അരികത്തമരും ജനങ്ങളെല്ലാം
ശരിയായ് കേൾക്കുവതിന്നു തക്കവണ്ണം
"ദരിവിട്ടു പുറത്തു, ലാസറേ ! നി
വരികെ"ന്നാ മിശിഹാ കഥിച്ചു പിന്നെ. 57

തരസാ ശവശീല കൊണ്ടു കാലും
കരവും കെട്ടിയിരുന്ന സാധു ലാസർ
പരമാത്ഭുതസിന്ധുവിൽ ജ്ജനത്തിൻ
നിര നിരാടിടുമാറുയിത്തെണീററു. 58

കനമറെറാരു ശിലയാൽ തദീയാ—
ന്നനമൊട്ടാകെ മറഞ്ഞിരന്നിതപ്പോൾ ;
ജനമീശസുതാജ്ഞമൂലമ ബ്ധ—
ന്ധനമെല്ലാം തെളിവോടഴിച്ചു മാററി. 59

എതിരറെറഴമൻപു ലാസരോടു—
ള്ളതിലാളും ഭഗിനീയുഗത്തിനപ്പോൾ
മതിയും, മുഖവും, തെളിഞ്ഞഹസ്സിൻ—
പതിയേക്കണ്ടവിസം കണക്കുമിന്നി. 60

നിലവിട്ട വിരോധമുള്ളിലാളും
ചിലരെന്യേ ജനമത്രയും തദാനീം
വിലയം കലരാത്ത നന്മ നിത്യം
വിലസും യേശുവിലാശു വിശ്വസിച്ചു. 61

പുകളീശസുത നുദിക്കമൂലം
പകപൂണ്ടുള്ള നികൃഷ്ടരാം ജനങ്ങൾ
അകതാരഴലാൽ ക്കരിഞ്ഞുരുട്ടാൽ
പുകയും ദൃഷ്ടികളൊത്തകന്നു മാറി. 62

അവരോതുകകൊണ്ടു വൈദികന്മാർ
വിവരം സർവ്വ മറിഞ്ഞനേര മുള്ളിൽ
പവനാഗമനത്തിനാൽ കയക്കും
ദവവഹ്നിക്കിണയായ് ജ്വലിച്ചുവൈരം 63

ഇടിയേററ മരംകണക്കു വാടി-
ക്കുടിവഹ്നിക്കിരയായപോലെ ഞെട്ടി ;
നിടിലം നിതരാം ചുളിച്ചുകൊണ്ടു—
ക്കുടിലന്മാരൊരിടത്തി ലൊത്തുകൂടി. 64

അടരിന്നരിസംഘമെത്തിടുമ്പോൾ
തടയാൻ പാടവമെന്നിയെ പരുങ്ങും
ഭടരെന്നവിധം വിഷണ്ണരായ് ത്തി-
ന്നിടറിപ്പിൻപവരിപ്രകാരമോതി. 65

"അരുണാഭ സഹിച്ചിടാതുല്യകം
പരുഷംപൂണ്ടു വിലത്തിലെത്തിടുംപോൽ,
വിരുതേറിയ നാമശേഷമിപ്പോ-
ളൊരുമൂലയ്ക്കലിരുന്നിടേണ്ടതിക്കായ്. 66

"ചതികൂടിയ യേശുവിൻെറ വാക്യം
മതിമോദത്തെ വരുത്തുമേതവന്നും ;
എതിരോതിടുവാനടുക്കിലാരും
ധൃതി കൈവിട്ടു മലച്ചു വേഗമോടും. 67

"മനുജന്നരുതാത്ത കാര്യമോരോ-
ന്നനുഭാവത്തൊടസാര മെന്നമട്ടിൽ
അനുവാസര മാജ്ജനം ജനങ്ങൾ-
ക്കനുകൂലം പെടുമാറു ചെയ്തിടുന്നു. 68

"ഒരുപോലെ ജനം തദീയപക്ഷം
വരുമാറ തൂതവൃത്തി നിഷ്പ്രാസം
വിരുതോടു നടത്തുവോരിവൻ തൻ
പുരുവാംശക്തി ഗണിക്കവയ്യൊരാൾക്കും. 69

"ഒരു നീചനെയും വരിഷ്ഠനേയും
കരുതീടുന്നു സമാനമി മനുഷ്യൻ ;
ഒരുനാളു മിരിമ്പു മൂല്യമേററം
പെരുകും പൊന്നിനു തുല്യമാകയില്ല. 70

"ഉലകെങ്ങുമനർത്ഥമേകുവോര-
ക്കലഹം കൂട്ടുവതിന്നു മാത്രമല്ല ;
നിലയും വിലയും കെടുത്തി നമ്മെ-
ത്തലതാഴ്ത്തിക്കുവതിന്നുമാണിതോർത്താൽ. 71

"ഇതുപോലെ മടിച്ചു കണ്ണടച്ചി-
ച്ചതുരന്നേററ മുയച്ചു നാം കൊടുത്താൽ
പൊതുനായകനായിവൻ ജനത്തെ-
ക്കുതുകം പൂണ്ടു ഭരിക്കുവാനൊരുങ്ങും. 72

"ഉടനുദ്ധതനായ റോമിനീശൻ
ഭടരെക്കൊണ്ടു മുടിക്കു മിപ്രദേശം ;
ഇടരുൾത്തളിരിൽ കലന്ന നാട്ടാർ
തടവില്ലാതെ പൊഴിക്കു മശ്രുപൂരം. 73

"ഒഴിയാതവനോതിടുന്നൊരദ്ദു-
മ്മൊഴി നാണംകലരാതെ കേട്ടിവണ്ണം
കഴിയുന്നതിലന്തമെത്തി വേഗം
മിഴി കൂട്ടുന്നതു തന്നെയാണു ഭേദം. 74

"പിണിവന്നു കടുത്തുപോകിലേറെ-
പ്പണിയാ, മായതകററുവാനെവന്നും
പണിയുന്നു ജനം തദീയപാദം ;
പണിയെന്താണെവനെ ക്കുടുക്കിലാക്കാൻ. 75

"തിരിയൊന്നു കെടുത്തുവാൻ പ്രയാസം-
വരികില്ലാ, ത്തൊഴിലിന്നു പോരുമാരും ;
എരിയും കൊടുതായ കാട്ടുതീ ത-
ന്നരികത്തേക്കു മടുക്കയില്ലൊരാളും. 76

"അരി, ശക്തി പെടുന്നതിന്നു മുമ്പാ-
യരിയേണം മതിമാനവൻെറ കണ്ണം ;
മരിയാദ നിനച്ചു പേക്ഷചെയ്താൽ
പരിതാപം ഫലമാ മൊടുക്കമാക്കും. 77

"ഒഴിയാപ്പിണിയായ് ച്ചമഞ്ഞിതിമാ-
ലൊഴിയാനെന്തു നിവൃത്തി തേടിടേണ്ടു ?
കഴിയുന്ന വിധം ശ്രമിച്ചമന്ദം
കഴിവുണ്ടാക്കിടുവാൻ മടിക്കൊലാ നാം. 78

"കളയായി മുളച്ചു കണ്ടകത്തെ-
ക്കളയാനുററു പരിശ്രമിച്ചിടാതെ
വളരാനിടയാക്കിയെന്നമൂലം
വളരെപ്പാടുപെടേണമെന്നു വന്നു." 79

അതിയാം പകയാൽ സഖാക്കളേവം
മതികെട്ടോതിയ ഭാഷണങ്ങളെല്ലാം
ധൃതിശാലി പുരോഹിതപ്രവയ്യൻ
മതിവെച്ചിൻപമൊടും ശ്രവിച്ചു ചൊല്ലി. 80

"മതി, നിങ്ങളറിഞ്ഞതെന്തു ? സർവ്വ-
ക്ഷിതിയേയും വഴിപോലെ കാത്തുകൊൾവാൻ
മൂതിതേടുക വേണമേക ; നെന്നാൽ
ക്ഷതി വേരററു, ശുഭം ജനത്തിനെത്തും." 81

അധികാരമദാന്ധനായി മായാ-
നിധിയായുള്ള ഗുരുപ്രവയ്യനേവം
വിധിചെയ്തു ദൈവദിവ്യചിത്തം
വിധിപോലൊക്കെ നടപ്പതിന്നു തന്നെ. 82

ചതിയൻ ഗുരുവയ്യനോ, യാഥാത്ഥ
സ്ഥിതി ബോധിച്ചു വിധിച്ചതിച്ചതല്ലിവണ്ണം;
ക്ഷതി യേശുവിനേകുവാനവസ്സരം-
ക്കൊതി വദ്ധിക്കുകയാൽ പറഞ്ഞതത്രേ. 83

വിന തൻെറ ജനിത്തിനെത്തുമാറാ-
വിനയംകെട്ട പുരോഹിതേന്ദ്രനേവം
ഘനഭാവമൊടും വിധിക്കയാൽ ദു-
ജ്ജനസംഘത്തിനു കൌതുകം വളന്നു. 84

മൃതി യേശുവിനേകിടായ്കിലോ, മേൽ-
ഗ്രതിയില്ലെന്നു നിനച്ചു ദുഷ്ടവർഗ്ഗം
അതിനദ്ദിവസം മുതല്ക്കു വൈരം
മതിയിൽ പൂണ്ടൊരുപോലെ വേലചെയ്തു. 85

"ജനസംഹതി തെല്ലറിഞ്ഞു പോയാൽ
വിനതങ്ങൾക്കു വരുത്തു"മെന്നിവണ്ണം
നിനവുള്ളിലുദിക്ക മൂലമാ ദുർ-
ജ്ജനമിസംഗതി ദ്രഢമാക്കി വെച്ചു. 86

വിമതാവലി നിശ്ചയിച്ചതെല്ലാം
വിമലൻ ദൈവസുതൻ ഗ്രഹിച്ചമന്ദം
സമയം ശരിയായ് വരായ്കയാൽ സം-
ഭ്രമമേശാതവിടുന്നു നിഗ്രമിച്ചു. 87

തരസാ നിജശിഷ്യവൃന്ദമൊത്താ-
വരദൻ നിർമ്മലനായ ദൈവപുത്രൻ
സരസം ഗലിലേയനാട്ടിലെത്തി-
പ്പരമാനന്ദ സമേത മാവസിച്ചു. 88

"ഗതസംശയമന്തമററ വാനിൽ-
ഗ്രതനാകാനെളുതായ മാഗ്ഗമെന്തു ?"
നതനായൊരുനാളൊരുത്തനേവം
സുതനാ മീശ്വരനോടു ചോദ്യചെയ്തു. 89

"പരിവേദമതിങ്കലേ പ്രമാണം
ശരിയായൊക്കെയു മാചരിക്കുമെങ്കിൽ
പരിതാപ മറിഞ്ഞിടാത്തതാമാ-
പ്പുരിയിൽ ചേന്നിടു"മെന്നു ചൊല്ലി യേശു. 90

ദ്രുതമിശകുമാരനോടി വണ്ണം
ധൃതധൈര്യം നിഗദിച്ചിതാ മനുഷ്യൻ ;
"അതശേഷവു മെൻ ചെറുപ്പമാം നാൾ
മുതലൌത്സുക്യമിയന്നു കാത്തിടുന്നു." 91

പുറമെന്ന വിധം മനസ്സു മേതും
മറവില്ലാതറിയുന്ന ദൈവപുത്രൻ
നിറയും പ്രിയമോടു ചൊല്ലിമന്ദം ;
"കുറവോതാനൊരു ലേശമുണ്ടു നിന്നിൽ. 92

"തുണയററ ജനത്തിനുള്ളതെല്ലാം
പ്രണയം പൂണ്ടു കൊടുത്തതിന്നു ശേഷം
ക്ഷണമെൻ പുറകാഗമിക്ക ; വാനിൽ
ഗുണനീയം നിധിനിൻ വശത്തിലാകും." 93

ധനവാനവനു ക്ഷണം വിഷാദം
ഘനമായുള്ളിലുദിച്ചു നിർഗ്ഗമിച്ചു ;
ജനരാജിയൊടോതി നാഥനപ്പോൾ
"ധനവാൻ വാനിലണഞ്ഞിടാൻ പ്രയാസം. 94

"ഇളയിൽ ധനവാ നനന്തഭാഗ്യം
വിളയും വാനിലണഞ്ഞിടുന്നതേക്കാൾ
വളരെ ക്ഷണമൊട്ടകങ്ങൾ സൂചി-
ത്തുളയിൽ ക്കേറിയിറങ്ങുവാനെളുപ്പം." 95

വിരസത്തൊടു ലോകരോതി "വാനിൽ
സ്സുരസം ചേരുവതിന്നെ വന്നു കൂടും ?
ഉരചെയ്തിതു യേശുവും "പ്രയാസം
നരനേകുന്നവ സാദ്ധ്യമീശനെന്നും." 96

വിനയത്തൊടടുത്തുടൻ ശിമോന-
ത്തനയൻ ദേവനൊടിപ്രകാര മോതി ;
"അനഘാശയ ! നിന്റെ ശിഷ്യരാമി-
ജ്ജനതയ്ക്കെങ്ങിനെ സംഭവിച്ചിടും മേൽ. 97

പ്രയതാശയരായിടുന്ന വക്കാ-
ശ്രയമാകും സകലേശപുത്രനപ്പോൾ
ദയപൂണ്ടു കടാക്ഷമേകിയിട്ടാ-
പ്രിയമേറും നിജശിഷ്യരോടു ചൊല്ലി. 98

"ഒരു ശങ്കയുമെന്നിയേ പ്രഭാവം
പെരുകും മാനവപുത്രനൊത്തു നിങ്ങൾ
വിരുതോടു വരാസനസ്ഥരായ് പ-
ന്തിരുഗോത്രങ്ങളെയും ഭരിച്ചു വാഴും. 99

"മനതൊട്ടവ സർവ്വമെന്റെ നാമം
മനനം ചെയ്തു പരിത്യജിയ്ക്കുമെങ്കിൽ
വിനയെന്നിയെ നൂറിരട്ടിയായ-
ജ്ജനമാനന്ദമൊടും ഫലത്തെ നേടും. 100

"അവസാനമകന്നതാകുമായു-
സ്സവനെ ത്തീട്ടു, മതിന്നു നിക്കമില്ല;
പ്രവരൻ പുറകായിവന്നു കൂട്ടം;
പ്രവരത്വം പുറകുള്ളവന്നു മാകും. 101

"ക്ഷണമുള്ളവരുണ്ടെസംഖ്യ മെന്നാൽ
ഗുണനാഥൻ വളരെച്ചുരുക്കമത്രെ;
തുണയററഴൽ താങ്ങുവോരിദാനീ-
മണയട്ടെൻ നികടത്തിലാത്തധൈര്യം. 102

"ഇടരററു സമാശ്വസിക്കുവാൻ ഞാ-
നിടയാക്കാം, ഹൃദി സംശയിച്ചിടേണ്ട;
ഉടനെന്റെ നുകത്തെ നിങ്ങളേതും
തടവെന്യേ ചുമലിങ്കലേററു കൊൾവിൻ. 103

"ശ്രമമല്പവു മേകിടാതെ വന്നും
പ്രമദം മാമകമാം നുകം വരുത്തും
ക്ഷമ ചേതസി ചേർത്തിടുന്നതാമെൻ
ചുമടും ലാഘവ മേറിടുന്നതത്രെ. 104

"വിനയം പെരുകിട്ടു മുൾക്കളും പോ-
ലനഘം ശിലവു മൊത്തൊരാളുവന്നും
ജനമെന്നെ മുറയ്ക്കറിഞ്ഞു നന്നായ്
മനമാശ്വാസസമേതമാക്കിടട്ടേ." 105

കപടം പെരുകും പിശാചു ചെയ്യോ-
രുപജാപം പലരോഗമെന്നിതെല്ലാം.
കൃപയോടു മൊഴിച്ചിവണ്ണ മോരോ-
ന്നുപദേശിച്ചു ദിനം കഴിച്ചു നാഥൻ. 106

നികടത്തിലടുത്തുവന്നു പിന്നെ-
പ്പുകളേറും പൈസഹാദിനങ്ങളപ്പോൾ
സ്വകശിഷ്യരുമൊത്തു ജേർസലേമിൽ
സ്സകലേശാത്മജനെത്തുവാൻ മുതിന്നു. 107

തിരുയാത്രയിലാത്മശിഷ്യരാമേ-
വരുമൊന്നിച്ചു വഴിയ്ക്കു വിശ്രമിപ്പാൻ
ഒരു വീടിനെ വാങ്ങിടുന്നതിന്നാ-
യിരുപേരെ സ്സുതനീശനോതിവിട്ടു. 108

അവരൊത്തുടനേ ശമേറിയായാം
ഭവനപ്രാതി പൈടും പുരത്തിലെത്തി,
പ്രവരൻ ഗുരുവിന്നിണങ്ങു മോമൽ-
ബ്ഭവനം വാങ്ങിടുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. 109

ഇടരേതു മകററുവോനശേഷം
തടവില്ലാതൊരു രാത്രി താമസിപ്പാൻ
ഇടമപ്പുരിയിൽ പ്രാമാണിമാരാം
മടയന്മാർ പകപൂണ്ടു നൽകിയില്ല. 110

നിതരാമഴലുള്ളിലങ്ങുരിച്ചാ-
ഗതരായ് പ്രേഷിതരീശനോടിതോതി ;
അതറിഞ്ഞിരുശിഷ്യരാം സെബേദീ-
സുതരാചാര്യപദം നമിച്ചു ചൊല്ലി. 111

"എരിതി ഗഗനത്തിൽ നിന്നുമിപ്പോൾ
ചൊരിയിച്ചപ്പുരിയിൽപ്പൈടും ജനത്തെ
കരിയാക്കുവതിന്നു ചൊല്ലുവാനായ്
ത്തരികങ്ങുന്നടിയാക്കുന്നെങ്ങു വേഗം." 112

ഒരുപോലെ നരക്കു നന്മമേന്മേ-
ലരുളിടുന്നതിനായ് പരിശ്രമിക്കും
കരുണാനിധി നാഥനാൾക്കരുന്നിൽ
പ്പെരുകീടും കദനത്തൊടേവ മോതി. 113

"മതി, നിങ്ങളിലേതരൂപിയാണെ-
ന്നതിനെ ത്തിരെ മറന്നിടുന്നു നിങ്ങൾ ;
ക്ഷതിയല്ല, നരക്കു രക്ഷ ചേർക്കാൻ
ക്ഷിതിയിൽ പ്രേമമൊടെത്തി മർത്ത്യപുത്രൻ. 114

വഴിപോലിതു ചൊല്ലിയിട്ടു വേറേ-
വഴിയായ് പ്പോമളവിൽ സ്വശിഷ്യനാക്കാൻ
ഒഴിയാതൊരുവൻ കഥിക്കയാലി-
മൊഴി നിശ്വാസമൊടോതി യേശുദേവൻ. 115

"വിലമുണ്ടു കുറുക്കനാവസിപ്പാ-
നുലകെങ്ങും പറവയ്ക്കു കൂടുമുണ്ട്;
അലമീ മനുജൻെറ പുത്രനോ തൻ-
തല ചായിപ്പതിനും നിവൃത്തിയില്ല." 116

സകലേശ്വരനന്ദനൻ സ്വശിഷ്യ-
പ്രകരത്തോടു രഹസ്യമായ് ക്കഥിച്ചു;
"നികരറൊരു 'ജേറുസലേമി' നി നാ-
മകതാരിൽ ത്തെളിവോടു പോയിടുന്നു. 117

"നരനന്ദനനെക്കുറിച്ചു മുന്നം
പരമാത്മത്തൊടു ദീർഘദർശിവൃന്ദം
ഉരചെയ്തതശേഷ മപ്പുരത്തിൽ-
ത്തരസാ തക്കവിധം നിവൃത്തിയാകും. 118

"മരിയാദ ഗണിച്ചിടാതയാളെ-
ദുരിതാസക്തി കലർന്ന വൈദികന്മാർ-
ഫരിസേയരുമൊത്തു ബദ്ധനാക്കി-
പ്പരിതാപം പെടുമാറുപദ്രവിക്കും. 119

"പലമാതിരി നിന്ദ ചേർത്തൊടുക്കം
കൊലചെയ്യാൻ പുറജാതികൾക്കയാളെ
കലഹേച്ഛ കലർന്ന നിചരാമ-
ക്കുലരേൽപ്പിച്ചു കൊടുക്കുമാത്തമോദം. 120

"കൃശഭാവുകരായ യോധരാദൂർ-
ദ്ദശയിൽ തെല്ലനുകമ്പ തേടിടാതെ
കശയാൽ പ്രഹരിച്ചയാൾക്കു കൃത്രം
ദശമേകി പ്രഹാസപാത്രമാക്കും. 121

"അരിശത്തൊടുമാ നികൃഷ്ടരങ്ങെ-
ക്കുരിശിൽത്തൂക്കി വധിച്ചു തൃപ്തിതേടും;
ദുരിതത്തിനെ വെന്നുയർക്കുമായാൾ
പരിതോഷത്തൊടു രണ്ടു നാൾക്കുശേഷം." 122

അനുവാസര മാജ്ഞ സമ്മതിപ്പോ-
രനുഗന്മാരൊടിവണ്ണ മിശപുത്രൻ
അനുഭാവമയന്നു ചൊല്ലിയിട്ടാ-
മനുജന്മാരതു വിശ്വസിച്ചതില്ല. 123

ചില നാളിതുപോലെ യാത്രചെയ്യാ-
കുലമെന്യേ മിശിഹാ സ്വശിഷ്യരോടും
പലമാതിരി മേടതൻ ഗണത്താൽ
വിലസീടും 'യറിഹോ' പുരത്തിലെത്തി. 124

നിയതം കുശലം നരക്കു ചേക്കും
നിയമം പോററിടുമങ്ങയോടൊരന്ധൻ
ദയകെഞ്ചുകയാലവന്നമന്ദം
നയനങ്ങൾക്കു കൊടുത്തു കാഴ്ച നാഥൻ. 125

കരുണാനിധിദൈവനന്ദനൻ തൻ
തിരുമെയ കണ്ടു കൃതാർത്ഥനാകുവാനായ്
പെരുകും കൊതിതൻ മനക്കരുന്നിൽ
ക്കരുതിക്കൊണ്ടെരികത്തടുത്തിതേകൻ. 126

വിരുതേറിയ യേശുവിൻെറ ചുററും
പെരുവെള്ളത്തിനു തുല്യമായ് ജനൌഘം
ഒരുപോലെതിരക്കു കൂട്ടിയിട്ട-
പ്പുരുഷന്നാഗ്രഹസിദ്ധിവന്നതില്ല. 127

പ്രതിഭാന്വിതനായ യേശുവെക്കാൺ-
മതിനായ് വന്നതുമുണ്ടനായ 'സക്കെയ്',
അതിയായ ധനമുള്ളപുള്ളി, ചുങ്കം
പതിവായിട്ടു പിരിക്കുവോക്കു മേലാൾ. 128

വഴിപോലെ തദാസ്യമൊന്നു കാണ്മാൻ
കഴിവെന്തെന്നു നിനച്ചു ദൂരെവാങ്ങി;
വഴിചേന്ന മരുന്നൊരത്തിയിന്മേൽ
ക്കഴിയും വേഗമൊടും കരേറി സക്കെയ്. 129

ഇടതൂന്നമരുന്ന പത്രപാളി-
യ്ക്കിടയിൽ പുക്കു മറഞ്ഞിരുന്നിടുമ്പോൾ
ഉടനെത്തിയ ദിവ്യനാകുമങ്ങെ-
ത്തടവേതും കലരാതെ കണ്ടിതായാൾ. 130

പെരുകും തെളിവൊത്തവൻ വസിക്കും
തരുവിൽത്തൻ മിഴിതെല്ലിയത്തി നോക്കി,
കരുണാഭരമൊത്തിറങ്ങി വേഗം
വരുവാൻ വാമനനോടു ചൊല്ലി നാഥൻ. 131

വളരും ഭയഭക്തി കാരണത്താ-
ലിളകും മാനസമൊത്തിറങ്ങി സക്കെയ് ;
കളനാദമൊടും ഗുണോൽക്കരത്തിൻ
വിളഭ്രവാം മിശിഹായെ വീണു കൂപ്പി. 132

അവനോടരുൾ ചെയ്തു ദൈവപുത്രൻ ;
"തവസൽക്കാരമമന്ദ മേല്ക്കുവാനായ്
ഇവനിൽ ബ്രഹ്മാനമേറിടും നിൻ
ഭവനത്തിങ്കൽ വരുന്നു ഞാനിദാനീം. 133

വരദൻ സകലേശപുത്രനേവം
സരസംചൊല്ലിയ കൂറുയന്നവാക്കാൽ
പരമാത്ഭുതസിന്ധുവിൽക്കുളിച്ചാ-
ദരപൂർവ്വം പിറകേ നടന്നു സക്കെയ് 134

ഹൃദയം കവിയുന്ന മോദവായ്പാൽ
വദനം വെള്ളയടിച്ചുകൊണ്ടു സക്കെയ്
സദനത്തിലണഞ്ഞ നേരമങ്ങെ-
പ്പദപത്മം കഴുകിച്ചകത്തു കേറി. 135

അവനേറിയ ഭക്തിപൂണ്ടു പിൻപ-
ബ്ഭവനത്തിൻെറ വരിഷ്ഠമാമിടത്തിൽ
നവരോചിതമാസനം സമോദം
പ്രവരൻ യേശുവിനേ കിയിട്ടിരുത്തി. 136

അനഘൻ സകലേശപരാത്മജൻ തൻ
മനയിൽ കാൽത്തളിർചേർത്ത തൃഷ്ടിമൂലം
ധനമുള്ളതിലദ്ധ്യൂനമേവം
ജനതയ്ക്കേകുവനെന്നവൻ കഥിച്ചു. 137

ക്ഷതിതാനൊരുവന്നു ചേർത്തിരുന്നാ-
ലതിലും നാലുമടങ്ങുവന്നു നല്കാൻ
മതിതന്നിലുറച്ചിതെന്നുമപ്പോ-
ളുതിയായ് ഭക്തികലന്നവൻ പറഞ്ഞു. 138

സുതനിശനുടൻ കഥിച്ചി "തിനാൾ
ചിതമായിസ്സദനത്തിനിപ്പുമാനും
നിതരാം പുകൾപൊങ്ങുമബ്രഹാമിൻ
സുതനായിട്ടുകകൊണ്ടു രക്ഷ കിട്ടി. 139

"ദുരദൃഷ്ടമിയന്നു തെററിയോരെ-
ത്തിരയാനും പരിരക്ഷചെയ്യുവാനും
നരനന്ദനനൻപു പൂണ്ടിദാനീം
ധരണീമണ്ഡലമായതിങ്കലെത്തി." 140

വിന്ന തിരെ വെറുത്തുകൊണ്ടു പുണ്യം
വിനയം പൂണ്ടു സമാദരിക്കുവാനായ്
അനഘൻ സകലേശ പുത്രനപ്പോൾ
ജ്ജനസംഘത്തൊടി വണ്ണമോതിവീണ്ടും. 141

"പുകളേറുമൊരുത്തമൻ സ്വദാസ-
പ്രകരത്തിന്നു ധനം പകുത്തു നല്കി;
അകലെഗ്ഗതനായ് ചിരം വസിച്ചാ-
സ്വകദേശത്തിലനന്തരം മടങ്ങി. 142

"തചരിതം ധനമേകിയോരെയെല്ലാ-
മരികിൽ ചേർത്തവരോടു തൻ ധനത്തിൻ
ശരിയായ കണക്കു ബോദ്ധ്യമാക്കി-
ത്തരികെന്നദ്ധനശാലി ചോദ്യമായി. 143

"ധനവാനെ നമിച്ചു ദാസനേകൻ
ഘനഭാവം ചെറുതെന്നിയേ കഥിച്ചു;
'തനതെന്നവിധം നിനച്ചു ഞാനാ-
ദ്ധനമോരോ തൊഴിൽ ചെയ്തിരട്ടിയാക്കി. 144

"മികവേറിയ വിത്തമായതങ്ങേ-
വകയാണെന്നതു കാരണം മഹാത്മൻ!
തകരാറു പിണച്ചിടാതതെല്ലാം
നികടത്തിക്ഷണമാനയിച്ചിടാം ഞാൻ" 145

"നിതരാമകതാർ തെളിഞ്ഞു മന്ദ-
സ്മിതമൊത്ത ധനിദാസനോടു ചൊല്ലി;
'മിതമായൊരു കാര്യമിവിധം നി
ചിതമായുള്ളെ പടിക്കു നിർവ്വഹിച്ചു. 146

"അതിനാൽ പല സംഗതിക്കുമായ് ഞാൻ
കൃതിയായിടിന നിന്നെ നിശ്ചയിക്കും ;
ക്ഷതി തെല്ലുണയാത്ത സമ്മദം നി
മതിമാൻ സ്വാമിയൊടൊത്തു നേടിയാലും." 147

"വിനയത്തൊടതിന്നു ശേഷമാശാ-
ജനകം തന്നുടെ നേട്ടമന്വനോതി ;
സനയം കൃതമസ്വദാസനേയും
ധനവാൻ സൂക്തികളാൽ കൃതാർത്ഥനാക്കി. 148

"ഇതരൻ നിഗദിച്ചു 'നിർദ്ദയൻ നീ
വിതയാതുള്ള നിലത്തു കൊയ്യുമെന്നും
വിതറാത്തൊരിടത്തു കൂട്ടുമെന്നും
ഗതശങ്കം നിരൂപിച്ചു ഭീതനായ് ഞാൻ. 149

"അതിനാലിവനേകിയോരു വിത്തം
ക്ഷതിപററിക്കുറയാതിരിക്കുവാനായ്
ക്ഷിതിയിൽ കുഴിതീർത്തു വെച്ചു ഞാനാ-
യതിതാ വാങ്ങുക ; നഷ്ടമാക്കുമില്ല. 150

"ദയവിട്ടു സമൃദ്ധനോതി 'മന്ദാ-
ശയ ! ദുഷ്ടാഗ്രിമ ! തെല്ലുമാംക്കുരുന്നിൽ
മയമില്ലിവനെന്നു ചൊല്ലിടും നീ-
ഭയമറെന്തിനിവണ്ണ മാചരിച്ചു ? 151

"മലിനാശയനാം നിനക്കശേഷം"
ചലിയാതിജ്ജനമന്നുതന്ന വിത്തം
പലിശയ്ക്കു കൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ
ക്കലിതാനന്ദ മതിന്നു വാങ്ങുകില്ലേ? 152

"അധികാരസമേത മസ്സമൃദ്ധൻ
സുധി, തൻ സേവകരോടു പിൻപുചൊല്ലി;
'അധികം വസു നേടിയോനുതന്ത്രാ-
നിധി ദാസൻെറ ധനത്തെയും കൊടുപ്പിൻ. 153

"കുറവററനരന്നു വീണ്ടു മേററം
പുറകേകും, നിറയും നിരന്തരായം;
കുറവുള്ള ജനത്തിൽ നിന്നു പിൻപാ-
ക്കുറവായുള്ളതു മൻപകന്നെടുക്കും" 154

തിരുയാത്ര തുടന്നിടാൻ മനസ്സിൽ
കുരുതിപ്പിൻപവിടുന്നിറങ്ങിയപ്പോൾ
കരുണാപരനായ ദൈവപുത്രൻ
കുരുടന്മാരിരുവർക്കു കാഴ്ചനൽകി. 155

പ്രതാപിയാകും സകലേശനന്ദനൻ
ധൃതാദരം ശിഷ്യരുമായനന്തരം
നിതാന്ത മിഷ്ടൻ സുധിലാസർ മേവിടും
'ബതാനിയാ'ഗ്രാമമതിങ്കലെത്തിനാൻ. 156

മരിച്ചു നാലാം ദിവസം സജീവനെ-
ത്തിരിച്ചു നല്കിടിന യേശുദേവനെ
വരിഷ്ടനാം ലാസറമന്ദമാദരം
സ്സുരിക്കു മാസ്യത്തൊടു ചേർത്തുമന്ദിരേ. 157

ശ്രവണമധുരമാം സദുക്തിമൂലം
നവനവമായ കുതൂഹലം വളർത്തി
അവനുടെ പരിചയ്യയാൽ ത്തെളിഞ്ഞാ-
ഭവനമതിൽ സ്സസുഖം വസിച്ചു യേശു. 158

ഇരുപത്തൊന്നാം സർഗ്ഗം

൧-ാം സർഗ്ഗം—ശിമോന്റെ വിരുന്ന്—മദ്ദലേനമറിയ സുഗന്ധതൈലം കൊണ്ടു യേശുവിന്റെ തൃപ്പാദങ്ങളെ പൂശുന്നു—യേശു കഴുതപ്പുറത്തു കയറി യറുശലെമിൽ ആഘോഷപൂർവ്വം പ്രവേശിക്കുന്നു—ആ നഗരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യേശുവിന്റെ പ്രവചനം—ദേവാലയത്തിൽ ചെല്ലുന്നു—വൈദികരുമായുള്ള വിവാദം—ജനങ്ങളോടുള്ള ഉപദേശം—വൈദികർ യേശുവിന്റെ അധികാരത്തെപ്പററിച്ചോദിക്കുന്നു—യേശുവിന്റെ ഉത്തരം—ഒരു പിതാവിന്റേയും രണ്ടുപുത്രന്മാരുടേയും ഉപമ—വൈദികരുടെ സ്ഥാനം—അവരുടെ പ്രവൃത്തി—യേശു അവരെ കുററപ്പെടുത്തുന്നു—നഗരിയേ ശാസിക്കുന്നു—വൈദികരും യൂദായുമായുള്ള സന്ധി—പ്രതിഫലം

അനന്തരം പേരുപെട്ടം ശിമോൻ തൻ
മനസ്സുകത്തേറിയ മാന്യരോടും
മനസ്വിയാം ദേവസുതൻ വിരുന്നി-
ന്നനല്പമാം മുത്തൊടിരുന്നിരുന്നു. 1

തദന്തരേ മേദുരഭക്തിപൂർവ്വം
വിദഗ്ദ്ധയാകും മറിയം കരത്തിൽ
അദഭ്രസൌരഭ്യദതൈലമോട-
സ്സദസ്സിലഭ്യാഗതയായി മന്ദം. 2

ഉദാരയാം നാരി സുഗന്ധതൈലം
വദാന്യനിശൻെറ മലർപ്പദത്തിൽ
തദാസമം പൂശിയ പിൻപശേഷം
മുദാ പകന്നാൾ തിരുമൗലിയിങ്കൽ. 3

അമന്ദമാമേന്മ കലന്നഗേഹം
സുമത്തിനൊപ്പം സുരഭിതമാന്നു ;
സമർത്ഥയാകും മറിയത്തൊടുള്ളിൽ
സ്സമം സദസ്യക്കനുഭാവമുണ്ടായ്. 4

വരിഷ്ഠനാം യേശുവൊടൊത്തജസ്രം
ചരിച്ചിടും ദുർമ്മതിയായ യൂദാ
കരിഞ്ഞവക്ത്രത്തൊടു മീഷ്യമൂലം
പൊരിഞ്ഞൊരുള്ളോടു മിവണ്ണമോതി. 5

"അനല്പമാകും വിലയുള്ളൊരിസ്സാ-
ധനത്തെ നാം വിക്രയമാക്കിയെങ്കിൽ
ധനത്തെ ദാരിദ്ര്യനിമഗ്നമാകും
ജനത്തിനേകാൻ തരമായിരുന്നു." 6

അനർത്ഥമേറെ ജ്ജനതയ്ക്കു നല്കും
ധനത്തിലേറും പ്രതിപത്തിമൂലം
മനംമയങ്ങിടിന ശിഷ്യനാമ-
ജ്ജനത്തൊടപ്പോളുരുൾ ചെയ്തു നാഥൻ. 7

"അസംഗതോക്തിക്കു മുതിർന്നവല്ലാ-
തസഹ്യമേകാന്ത്രിനിവർക്കു നിങ്ങൾ ;
അസംശയം നല്ലൊരു കൃത്യമെന്നിൽ
പ്രസന്നയായ് ത്തിന്നിവൾ നിർവ്വഹിച്ചു. 8

"ദരിദ്രരില്ലെന്നു പരാതി മേലും
വരില്ല; ഞാനങ്ങനെയല്ല താനും ;
ദരിദ്രനേകുന്നതിനെന്നുമാർക്കും
ശരിയ്ക്കു സാധിക്കു മഭീഷ്ടമായാൽ. 9

"മരിച്ചപിൻപെൻെറ കളേബരം സം-
സ്കരിക്കവേവേണ്ടതു ലോഭമെന്യേ
ശരിക്കു മുൻപേറിവളുൻപു പൂണ്ടാ-
ചരിച്ചതോർത്തെൻ തെളിവല്ലമല്ല. 10

"അമായമാം ഭക്തിഭരം കലർന്നി-
സ്സമാന്യയാം പെൺമണി ചെയ്തകൃത്യം
പ്രമാദമെന്നേ സുവിശേഷമെത്തും
ക്ഷമാവിഭാഗങ്ങളിലാദരിക്കും." 11

അമാനുഷശ്രീ പെടുമീശപുത്രൻ
സമാഗമിച്ചന്നു മുതല്ക്കടുക്കൽ
സമാദരിപ്പാൻ ഗുരുസഞ്ചയത്തെ
പ്രമാണിയാതെത്തി ജനങ്ങളെന്നും. 12

അനഘമാകും സുവിശേഷസാരം
മനസ്സിലിൻപത്തൊടു കേൾക്കമൂലം
അനർഗ്ഗളം സത്യമറിഞ്ഞസംഖ്യം
ജനങ്ങളു ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു. 13

ശരിയ്ക്കുപാദ്ധ്യായസമൂഹമെല്ലാ-
മെരിഞ്ഞരുട്ടോടതറിഞ്ഞനേരം
വരിഷ്ഠനാം ദേവസുതൻെറ കണ്ഠം
ഞെരിക്കണം സത്വരമെന്നുറച്ചു. 14

മഹാശയൻ ദൈവകുമാരനെന്നും
സഹായിയാം ലാസറെയും വധിപ്പാൻ
മഹാകടുപ്പം പെടുമുള്ളമോടാ
മഹാരഥന്മാർ നിരുപിച്ചു കഷ്ടം! 15

ഇണക്കമേറും കഴുതയ്ക്കു മേലാ-
പ്രണമ്യനാം യേശു കരേറി പിന്നെ
തുണയ്ക്കൊരുമ്പെട്ടമരും സ്വശിഷ്യ-
ഗണത്തൊടൊന്നിച്ചു പുരിക്കുപോയി. 16

വഴിക്കു കണ്ടോരു ജനങ്ങളെല്ലാ-
മൊഴിഞ്ഞുപോകാതെ നടന്നു പിൻപേ;
കഴിഞ്ഞിടും പോലവർ മോദബാഷ്പം
പൊഴിച്ചു കൊണ്ടുച്ചരവം മുഴക്കി. 17

പുരിയ്ക്കടുത്തോരരുവേറെ മുത്ത-
ങ്ങുരിക്കുമുള്ളോടെതിരേററമന്ദം
വരിഷ്ഠനാം യേശുവിനെ ശ്രീയ്ക്കാ-
ദരിച്ചു കൈക്കൊണ്ടിതു പൗരവൃന്ദം. 18

മുദാ കുരുത്തോല കരത്തിലേന്തി-
സ്സദാ ജയിക്കെന്നൊരുപോലെ ചൊല്ലി,
വദാന്യനാം ക്രിസ്തുവിനാജ്ജനസംഘം-
തദാ നിതാന്തം ബഹുമാനമേകി. 19

സ്ഥിരിക്കുമാസ്യത്തൊടു യേശുദേവൻ
ചരിക്കുവോരാ വഴിയിൽ ദുകൂലം
വിരിച്ചുകൊണ്ടജ്ജനസംഘമൊത്താ-
ചരിച്ചിതങ്ങെ ബ്ബയഭക്തിയോടും. 20

"അജന്നു വാനിൽ സ്തുതി; യേസയിജാ-
ത്മജൻ നിതാന്തം വിജയിച്ചിടേണം;
അജന്റെ നാമത്തിൽ വരും മഹാത്മാ-
വജസ്രമാശിസ്സുകളുല്ലസിപ്പോൻ." 21

അനല്പമാനന്ദ മുദിക്ക മൂലം
മനം കുളുത്തിടുകയാലിവണ്ണം
ജനങ്ങളെല്ലാ മതിവേല മുച്ച-
സ്വനത്തൊടും കിർത്തനമൊത്തു പാടി. 22

പ്രസിദ്ധമായ് യേശുവെ മുന്നമേവി-
ശ്വസിച്ച വൃദ്ധാവലി വീടുതോറും
ലസിച്ചിടും താടി തലോടി മന്ദം
രസിച്ചുകൊണ്ടങ്ങനെ നോക്കിനിന്നു. 23

മനയ്ക്കുകത്തേ നിജ ജോലി വിട്ടോ-
മനക്കിടാവേയുമെടുത്തു മോദാൽ
മനസ്വിനിമൗലികളൊത്തു വാതാ-
യനങ്ങളിൽ പാവകൾ പോലെനിന്നു. 24

കളങ്കമേതും കലരാതെ കണ്ടുൾ-
ക്കളം വിളങ്ങിടിന ബാലരെല്ലാം
വളന്നൊരുത്സാഹമൊടും പ്രമോദം
കളസ്വരം കൂട്ടി വെളിപ്പെടുത്തി. 25

മടുത്തിടാതിശസുതാന്തികത്തേ-
ക്കടുക്കുവാനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ
മിടുക്കു കൂടുന്ന യുവാക്കൾ മൂലം
കടുപ്പമായുള്ള തിരക്കുദിച്ചു. 26

സമർത്ഥരാകും ചിലരാൾത്തിരക്കിൽ
സ്സമം കടന്നായതു ശാന്തമാക്കി ;
ശ്രമം സഹിച്ചത്തിരു മുമ്പിലെല്ലാം
ക്രമപ്പെടുത്തും പടിയേ നടന്നു. 27

അമിത്രവർഗ്ഗം നിലയെന്നിയേ സം-
ഭ്രമിക്കുമാറിങ്ങനെ ഘോഷമോടും
ഗമിച്ചിടുമ്പോൾ നരനായ ദേവൻ
സമിദ്ധതാപം നഗരത്തെ നോക്കി. 28

നിറഞ്ഞു വെള്ളം നയനത്തി, ലാക്കം
കുറഞ്ഞു ദേവാത്മജനക്ഷണത്തിൽ ;
മറഞ്ഞുപോയ് തൻ വദനപ്രസാദം ;
പറഞ്ഞു പിന്നിടിടറും സ്വരത്തിൽ. 29

"നിരന്തരായം പ്രണിധാനമിനിൻ
കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം
തരത്തിലി നാളിലറിഞ്ഞതെങ്കിൽ
പ്പരം നിനക്കുത്തമമായിരുന്നു. 30

"മറഞ്ഞുതന്നേ മരുവുന്നിതാന്ധ്യം
നിറഞ്ഞനിൻ കണ്ണിണകൾക്കതിന്നും ;
മുറയ്ക്കുതിന്നുള്ളൊരു കൂലി തെല്ലും
കുറച്ചിൽ കൂടാതെ നിനക്കു കിട്ടും. 31

"വളർന്ന വൈരത്തൊടു നിൻെറ ചുററും
വളഞ്ഞു ശത്രുക്കൾ കിടങ്ങുകോരും ;
വിളങ്ങുമിനിൻ തനയക്കശേഷം
വിളഞ്ഞിടും ദുസ്സഹമല്ലലപ്പോൾ. 32

"പുളപ്പു കൂടുന്ന നിനക്കു മുള്ളിൽ
ക്കളങ്കമേറും പ്രിയനന്ദനക്കും
ഇളയ്ക്കുകത്തുള്ളൊരു മാനമാകെ-
ക്കളഞ്ഞു നാശം രിപുരാജി ചേക്കും." 33

വണക്കമുള്ളിൽ പൊടുമർഗ്ഗണം പിൻ-
പണഞ്ഞു ദേവാലയസീമയിങ്കൽ ;
ക്ഷണത്തിലീശൻ കരഭത്തിൽ നിന്ന-
ങ്ങണത്തിലേറെ തെളിവോടിറങ്ങി. 34

മദാന്ധരാം വൈദികമുഖ്യരാകും
സദാശയം കെട്ടു ഗണത്തിനപ്പോൾ
ഉദാരനാം യേശുവിനന്തമേകാൻ
നിദാനമാകും പക പൂത്തിയായി. 35

കൃപാലുവാം നാഥനു മാന മാ, നാ-
ഉപാരമായ് ത്തീന്നതു വൈദികന്മാർ
അപായമേകും വിധമാധിയേയും
ത്രപാഭരത്തേയു മിയന്നുകണ്ടു. 36

ജനം തെളിഞ്ഞൊത്തു മുഴക്കിടും നി-
സ്വനങ്ങളാ വൈദികസഞ്ചയത്തിൽ
അനല്പമാമല്ലലണച്ചു; കാതിൽ
ക്കനത്തശൂലം തിരുകും പ്രകാരം. 37

അടുത്തുകണ്ടോരഉപുംക്കരുന്നിൽ
പ്പെടുന്ന കോപാഗ്നി വളന്നമന്ദം
പടുത്വമേറും സൂതനിശനോട-
ക്കടുപ്പമാളും ഗുരുവയ്ക്കരോതി. 38

"അലക്ഷ്യമായിന്നു ജനങ്ങളിദി-
ക്കുലഞ്ഞിടും മട്ടു കഥിപ്പതെന്തേ?
കലക്കമെത്താ തവരേവരേയും
വിലക്കുവാൻ നീ കരുതുന്നതില്ലേ." 39

മനസ്വി ദൈവാത്മജനോതി, "ബാല-
സൂനന്ധയന്മാരുടെ വായിൽനിന്നും
നിനക്കുദിക്കും സ്തുതി"യെന്നു വായി-
ച്ചനഗ്ഗ്രഉം നിങ്ങളറിഞ്ഞതില്ലേ? 40

"തടസ്ഥമുണ്ടാക്കി ജനത്തെയെല്ലാം
മുടക്കുവാൻ നിങ്ങൾ പരിശ്രമിച്ചാൽ
സ്ഫുടം മഹാശബ്ദമുടൻ മുഴക്കി-
ത്തുടങ്ങിടും കല്ലുകളൊന്നുപോലെ." 41

മറുത്തുചൊല്ലാൻ കഴിയാതെയായ് പ-
ല്ലിറുമ്മിയുംകൊണ്ടു പുരോഹിതന്മാർ
പൊറുത്തുകൂടാത്തൊരു നാണമോടും
വെറുപ്പൊടും മന്ദമകന്നുപോയി. 42

അടുത്തു കൂപ്പാൻ പുറജാതിയിൽപ്പെ-
ട്ടിട്ടും ചിലക്കുള്ളൊരപേക്ഷ പിന്നെ
തടുത്തിടാതൻപൊടു സാദ്ധ്യമാക്കി-
ക്കൊടുക്കുവാൻ നാഥനൊടോതി ശിഷ്യർ. 43

വിരാജമാനം വദനം തുറന്ന
പ്പരാപരൻ തൻ സുതനേവമോതി;
"നരാത്മജ, ന്നുന്നമനം ഭവിക്കും
പരാദ്ധ്യമാം നേരമടുത്തുപോയി. 44

"വിതച്ചിടും ധാന്യമഴിഞ്ഞിടാഞ്ഞാൽ
ച്ചിതംവരാ നിഷ്ഫലമാപ്രയത്നം;
വിതച്ച ധാന്യം ശരിയായഴിഞ്ഞാൽ
ഹിതപ്രകാരം വിളവും ലഭിക്കും. 45

"എവന്നു തൻ ജീവനിലിഷ്ടമേറ-
മവൻ വിനാശത്തെ വരിച്ചിടുന്നു;
എവൻ വെറുക്കും നിജജീവ,നപ്പോ-
ളവന്നു കൈവന്നു നിരന്തഭാഗ്യം. 46

"മറയ്ക്കാരാളെൻ പരിചയ്യ ചെയ്യാ-
നറയ്ക്കിലെൻ പിൻപവനെത്തിടട്ടേ;
നിറഞ്ഞമുത്തോടു മമാന്തികത്തിൽ
ക്കുറച്ചിലേശാതവനാവസിക്കും. 47

"പിതാവു കാരുണ്യസമേത നായെൻ
ഹിതാനുവർത്തിക്കഭിമാനമേകും;
ഇതാകലക്കം കലരുന്നിതുള്ളം,
നിതാന്തമെന്തോന്നിവനോതിടേണ്ടു? 48

"അകററുകാ നാഴിക താത! വേണ്ടാ-
വകയ്ക്കു ഞാനാഗതനായി പാരിൽ;
അകക്കരുന്നിൽ ത്തെളിവോടു മങ്ങെ-
പ്പുകഴ്ച നീ മേന്മ പെടുത്തിയാലും." 49

"വരുത്തി ഞാൻ മേന്മ മറപ്രകാരം
വരുത്തുവൻ മേലു" മിവണ്ണമപ്പോൾ
ഒരുച്ചനാദം ത്രിദിവത്തിൽനിന്നേ-
വരും പരം വിസ്മയമോടു കേട്ടു. 50

കുറച്ചുപേരാധി കലന്നു ദേഹം
വിറച്ചിതാ ഗജ്ജിതമെന്നു ചൊല്ലി;
"മുറയ്ക്കു വാനോർ മിശിഹായൊടെന്തൊ
പറഞ്ഞിതെ" ന്നേറിയ പങ്കുമോതി. 51

കനിഞ്ഞിവണ്ണം ജനരാജിയോട-
സ്സുനിർമ്മലൻ ദൈവസുതൻ കഥിച്ചു;
"ധ്വനിക്കു ഞാനല്ല നിദാന, മേവം
ജനിച്ചതീ നിങ്ങൾ നിമിത്തമത്രേ. 52

"മുറയ്ക്കു ലോകത്തെ വിധിക്കുവാനാ-
യുറച്ചതാം നേരമിതത്രയല്ല;
തിറത്തൊടി ക്ഷോണിയെ വാണ വങ്കൽ
പുറത്തു തള്ളപ്പെട്ട മിക്ഷണത്തിൽ. 53

"ഒടുക്കമീക്ഷോണിയിൽ നിന്നുയർത്ത-
പ്പെട്ടപൊളി മാനവരേവരേയും
മടുപ്പുകൂടാതൊരുപോലെ ഞാനെ-
ന്നടുക്കലേക്കൻപൊടു ചേർത്തുകൊള്ളും. 54

"വരിഷ്യനാമിശകുമാരനോടു-
ച്ചരിച്ചിതപ്പോൾ ജനമിപ്രകാരം;
"ധരിത്രിയെ ക്രിസ്തു നിരന്തകാലം
ഭരിക്കുമെന്നായരുളുന്നു വേദം. 55

"സ്മരിക്കതെല്ലായതു; മർത്ത്യപുത്രൻ
ശരിയ്ക്കുയർത്തപ്പെട്ട മെന്നിവണ്ണം
തിരിച്ചു നീ ചൊല്ലുവതെന്തഹോ! വി-
സ്മൃരിച്ചുരയ്ക്കാരു മനുഷ്യപുത്രൻ?" 56

"മറയ്ക്കുതാങ്ങൾ സുതനിശനപ്പോൾ
പറഞ്ഞിതൻ പാന്നു ജനങ്ങളോടായ്";
"കുറച്ചിലേശാതിനിയും പ്രകാശം
കുറച്ചുനാൾ നിങ്ങളൊടൊത്തു വാഴും. 57

"തമസ്സിലാകാതൊളിയുള്ള നാളിൽ
ഭ്രമംവിനാ നിങ്ങൾ നടന്നുകൊൾവിൻ;
തമസ്സിലൂടേ ഗതനാം മനുഷ്യൻ
ക്രമത്തൊടെത്താ ശരിയാ മിടത്തിൽ. 58

"ഒളിക്കിണങ്ങും സുതരാകുവാനായ്
വെളിച്ചമേവം വിലസുന്ന നാളിൽ
ചളിച്ചു മാറാതിനി നിങ്ങളുള്ളം
തെളിഞ്ഞുടൻ ദീപ്തിയിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ." 59

ഇനൻ മറഞ്ഞോരരു വീശപുത്രൻ
ജനത്തെ വിട്ടെത്തി ബതാനിയായിൽ;
അനന്തരം ദേവഗൃഹത്തിലെല്ലാ
ദ്ദിനത്തിലും ചെന്നുപദേശമോതി. 60

തഴച്ചുരുട്ടോടു പുരോഹിതന്മാർ
വഴക്കടിയ്ക്കുന്നതിനെത്തി, നിത്യം
കുഴഞ്ഞചോദ്യങ്ങൾ നിമിത്തമങ്ങെ
ക്കുഴക്കുവാനുററു പരിശ്രമിച്ചു. 61

അടക്കമില്ലാത്ത ശഠങ്ങടൻ നാ-
വടക്കുമാറുത്തര മോതി യേശു
മടക്കമേൽപ്പിക്കുകയാലനേകം
മടങ്ങു വിദ്വേഷ മുയർന്നു വീണ്ടും. 62

വാദിപ്പാനിച്ഛയൊടും
വേദിപ്പതിനെന്നപോലെ നാട്യവുമായ്
വൈദികപുംഗവരൊരുനാൾ
ചോദിച്ചിതു യേശുവോടി തിനുണ്ണും. 63

"സുധിയാ മങ്ങുന്നെന്തോ-
രധികാരം കൊണ്ടുചെയ്യുതാണിവയെ
അധികാരമിതേ വനിൽ നി-
ന്നധിഗതമായെന്നു മിന്നു പറയേണം." 64

തെളിവായ് പ്പുലകുറികേട്ടൊരു
ലളിതോക്തി മനസ്സിലുള്ള ഗർവ്വത്താൽ
പൊളിപോലാക്കിയ ശഠരെ-
ക്കളിയാക്കാൻ പോലെ ചൊല്ലി മിശിഹായും. 65

"മതി മതി, നിങ്ങളൊടൊരു സം-
ഗതി ചോദിക്കുന്നു ഞാനുമിസ്സമയം;
ഇതിനുത്തര മോതുമ്പോൾ
പ്രതിവാക്യം ഞാനതിന്നു ചൊല്ലിടാം. 66

"ശ്രീ വിലസിയ യോഹന്നാ-
നാവിന്മോദം കൊടുത്തൊരഭിഷേകം
ദൈവികമാണോ? പറയുവി-
നാവിധമല്ലെങ്കിലെന്തു ലൗകികമോ?" 67

അതിനുത്തരമാക്ഷണം കഥിപ്പാൻ
ധൃതി തേടാതെ മിഴിച്ചു തമ്മിൽ നോക്കി;
മതിമങ്ങി, മനസ്സിടിഞ്ഞു, തുണ്ഡ-
ദ്ധൃതി കെട്ടി, വിധമോർത്തു വൈദികന്മാർ. 68

"അടവൊക്കുകയില്ല; വാനിൽ നിന്നെ-
ന്നിടറാതുത്തര മോതിടുന്നപക്ഷം
തടവററതു വിശ്വസിച്ചിടാഞ്ഞു-
ള്ളുടയും മട്ടുതുടന്നു ചോദ്യമുണ്ടാം. 69

"അതു ലൗകികമെന്നു ചൊല്ലുമെങ്കിൽ
പ്പൂതു വിദ്വേഷികൾ വീണ്ടു മുദ്ദവിക്കും;
പൊതുവിൽ ജ്ഞാനമിന്നു മപ്പുമാനോ-
ടതുലം ഭക്തി വെളിപ്പെടുത്തിടുന്നു. 70

"വെറിപൂണ്ടു ജനങ്ങളൊത്തു കല്ലാ-
ലെറിവാനും മടിയാ തൊരുങ്ങിയേക്കും"
നെറികെട്ടിവ ചിന്തചെയ്തു "ഞങ്ങൾ-
ക്കറിവില്ലെ"ന്നു പറഞ്ഞു വൈദികന്മാർ. 71

ഗരിഷ്ഠമാം വൈദികവഞ്ചകൈതവം
തിരിച്ചറിഞ്ഞീശകുമാരനോതിനാൻ;
"ശരിയ്ക്കു ഞാനെന്നധികാരതത്വമു-
ച്ചരിച്ചിടുന്നില്ലിനി നിങ്ങളോരൊട്ടും. 72

"പരമെങ്ങിനെ തോന്നിടുന്നു, കേൾപ്പിൻ
വിരസം വിട്ടുമദിയമായ വാക്യം;
ഉരപൊങ്ങുമൊരാൾക്കു മുന്നമേററം
സരസന്മാരിരു പുത്രരുല്ലസിച്ചു. 73

"ക്ഷണിച്ചു തന്നാദ്യജനോടു തോട്ട-
പ്പണിക്കു പോകുന്നതിനോതി താതൻ;
ഗണിച്ചതില്ലാദ്യ;മതോർത്തുഴന്ന-
പ്പണിക്കു പിൻപത്തനയൻ ഗമിച്ചു. 74

"ജനകനിതു കണക്കു തൻ കനിഷ്ഠൻ
തനയനു മാജ്ഞ കൊടുത്ത നേരമായാൾ
വിനയമൊടതു സമ്മതിക്കിലും തൻ
മനയെ വെടിഞ്ഞു വെളിക്കിറങ്ങിയില്ല. 75

"ഇരുവരിലെവനാണു താതനിഷ്ടം
വരുവതിനൊത്ത പടിക്കു ചെയ്യുപുത്രൻ?"
"ഒരുമയൊടുടനാദ്യപുത്ര"നെന്നാ-
വിരുതെഴുമീശനൊടോതി വൈദികന്മാർ. 76

അവരോടരുൾ ചെയ്തു ദൈവപുത്രൻ:
"പ്രവരത്വം കലരുന്ന നിങ്ങളെക്കാൾ
ദിവമെത്തിടുമാശു വേശ്യമാരും
ഭുവനത്തിൽ പിഴയാൽ പഴിക്കുവോരും. 77

"സ്വയമഭിമാനം മാത്രം
നിയതം കരുതുന്ന നിങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ
നയമതിലേവം വിലസിടു-
മയനത്തിൽക്കൂടെ വന്നു യോഹന്നാൻ. 78

"ഇണയററ മഹസ്സെഴുമി-
ഗ്ഗുണശാലിയെ നിങ്ങളാദരിച്ചില്ല;
പ്ലുണകെട്ടവരും ഗണികാ-
ഗണവും വഴിപോലെ വിശ്വസിച്ചതദാ. 79

പലരനുതാപഭരത്താ-
നിലവിട്ടവിധം ഗർവ്വം-
ലുലയും മനമൊടുവിശ്വസിച്ചിട്ടും
കലരും നിങ്ങൾക്കകംചലിച്ചില്ല. 80

"കോട്ടമററപമ വീണ്ടു മോതിടാം;
നേട്ടമൊട്ടധിക മുള്ളൊരുത്തമൻ
നാട്ടുകത്തു വലുതായ മുന്തിരി-
ത്തോട്ടമൊന്നു വിരചിച്ചു ഭംഗിയായ്. 81

"കാലിവഗ്ഗമണയാതെ തടുക്കാൻ
വേലി വച്ചരിയ ചക്കു മിണക്കി;
ചേലിയന്നപടി ഗോപുരവും ധീ-
ശാലിയായ ധനവാൻ പണിയിച്ചു. 82

"പാട്ടമുള്ള തവധിയ്ക്കു ലഭിപ്പാൻ
ചിട്ടവൻ കുടികളോടഥ വാങ്ങി
തോട്ടമേകി മറുനാടിനു ഭൃത്യ-
ക്കൂട്ടമൊത്തു ഗതനായ് നിവസിച്ചു. 83

"വരിഷുനാഞ്ചുന്നി മുറയ്ക്കു പാട്ടം
പിരിച്ചിടേണ്ടും സമയം ഗൃഹത്തിൽ
തിരിച്ചു വന്നായതു വാങ്ങുവാൻ തൻ
ഭരിപ്പുകാരോടുപറഞ്ഞയച്ചു. 84

"കുടിയാനവരൊത്തു നായകാജ്ഞയ-
പ്പടിയേ വന്നവരേവരേയുമപ്പോൾ
മടിയാതെ പിടിച്ചു കൈകൾ ബന്ധി-
ച്ചിടിയും തല്ലുമസംഖ്യമേകി കഷ്ടം! 85

"മൃതിപററി ചിലക്കു, ശേഷമുള്ളോ-
രതിയായാധി കലന്നൊഴിഞ്ഞു പാഞ്ഞു;
മതിമാൻ ധനിയോടു ചെന്നമന്ദം
ക്ഷതിനേരിട്ടതു വിസ്തരിച്ചുചൊല്ലി. 86

"ക്ഷയമക്കുടിലക്കുടൻ വരുത്താൻ
ദയകൊണ്ടോ മനുജൻ മടിച്ചൊടുക്കം
ഭയമുള്ളിലവക്കു ദിക്കുവാൻ തൻ
പ്രിയമേറും സുതനെപ്പറഞ്ഞയച്ചു. 87

"അവനെത്തിയ മാത്രയിൽക്കയത്താ-
വിവരം കെട്ട നികൃഷ്ടരൊത്തുചൊല്ലി;
"അവകാശി വരുന്നു; സത്വരം നാ-
മിവനെക്കൊല്ലുകിലീ സ്ഥലം നമുക്കായ്."" 88

"മടിയാതവനെപ്പിടിച്ചു പിൻപ-
ക്കുടിലന്മാർ പുറമേ നയിച്ചു കൊന്നു;
മുടിവായതറിഞ്ഞിട്ടുന്നനേരം
കുടിയാന്മാരൊടു ജന്മി ചെയ്യതെന്തോ? 89

"പ്രതിയോഗികളോടെതിർത്തൊടുക്കി-
പ്രതികാരം നിറവേററിയിട്ടു തോട്ടം
ചതിയററ ജനത്തിനസ്യശങ്കം
മതിമാനദ്ധനവാ നമന്ദമേകും. 90

"തിരിവെന്നു ശില്പികൾ ഗണിച്ചതായ ക-
ല്ലരിയോരു മൂലയുടെ മുഖ്യമർമ്മമായ്;
ശരിയായി തിശ്ചരനിൽനിന്നു വന്നതീ-
പ്പരിശുദ്ധവേദമൊഴി നിങ്ങളോർക്കുവിൻ. 91

"അക്കല്ലിന്മേൽ പതിയ്ക്കുന്നോ-
രൊക്കയും തകരും ദൃഢം;
അക്കണക്കേ നുറുങ്ങിടു-
മക്കല്ലുടലിൽ വീഴുവോർ. 92

"ചുരുക്കമോതാമിനി ദൈവരാജ്യം
കരുത്തെഴും നിങ്ങളിൽ നിന്നെടുക്കും;
തെരുക്കമെന്ന്യേ സുകൃതങ്ങൾ ചെയ്യാ-
നൊരുക്കമുള്ളോർക്കതു നൽകുമീശൻ." 93

കടുത്ത കോപത്തൊടു വൈദികവ്രജം
മടുത്തകന്നോർത്തു തദീയശിഷ്യരെ
പടുത്വമേറും സുധിയായ യേശുവി-
ന്നടുക്കലോരോന്നു പറഞ്ഞയക്കയായ്. 94

പരിശുദ്ധനധീശ നന്ദനൻ ത-
ന്നരികത്ത ച്ചതിപൂണ്ട വങ്കരെത്തി,
മരിയാദ നടിച്ചു താണുകൂപ്പി;
ത്വരിതം വ്യാജമടക്കിവെച്ചു ചൊല്ലി. 95

"ഗുരുവേ! ഗുണസിന്ധുവാകുമങ്ങേ-
വിരുതോതുന്നതിനാർക്കുമാർക്കമില്ല;
ഒരുപോലെ മഹാജനങ്ങളുണ്ടെ-
പ്പുരുമാഹാത്മ്യമജസ്രമോതിടുന്നു. 96

"സത്യസന്ധനവിടുന്നു ചൊല്ലെഴും
സത്യമാർഗ്ഗമരുളുന്നിതേവനും;
കൃത്യബോധമിതുപോലിണങ്ങിടും
സൂത്രനില്ലൊരുവനീ ധരിത്രിയിൽ. 97

"ഇറവരിയെ ക്കേസറിനായ്
മുറപോലിനിയും ജനങ്ങളേകണമോ?
മറയുടെ വാസ്തവമെല്ലാം
മറവററ റിയും ഭവാൻ കഥിച്ചാലും." 98

ക്ഷതി ചേപ്പതിനായ് ക്കരുതും
ചതിയരൊട ദൈവപുത്ര നരുൾചെയ്തു
"മതി, വരിനല്ലും നാണയം
മതിലൊന്നിപ്പോളെനിക്കു കാണിപ്പിൻ." 99

അവരുടനെ കൊടുത്ത നാണയം ക-
ണ്ടവരൊ "ടിതിൻ തലമുദ്ര മേലെഴുത്തും
എവനുടെ വകയെന്നറിഞ്ഞിടാനായ്
വിവരമുരയ്ക്കുവി"നെന്നു ചൊല്ലി നാഥൻ. 100

"കേസറിൻെറ വക"യെന്നവരോതി ;
കൂസലററരുളി യേശുവുമപ്പോൾ :
കേസറിൻെറ മുതലായതശേഷം
കേസറിന്നു മടിയാതെ കൊടുപ്പിൻ. 101

"ദൈവത്തിനുള്ളതവ്വണ്ണം
ദൈവത്തിന്നും കൊടുക്കണം"
ഈ വചസ്സാൽ പരം നാണി-
ച്ചാവങ്കന്മാരൊഴിഞ്ഞുപോയ്. 102

മൃതക്കുയപ്പില്ലെന്നെല്ലാം
ഗതസംശയമോതിടും
കിതവന്മാരടുത്തീശ-
സുതനോടഥ ചൊല്ലിനാർ. 103

"വരിച്ചിതേഴാളൊരു പെണ്ണിനെ പ്രിയൻ
മരിച്ചിടുമ്പോൾ പരനീക്രമത്തിലായ്,
ശരിയ്ക്കുയിക്കും ദിനമാക്കു പത്നിയാ-
യിരിക്കുമപ്പെണ്ണെങ്കൊടിയെന്നിതോതണം." 104

മിഴികെട്ടവരെന്നപോലെ നേരാം
വഴി വിട്ടോരറിവററ ദുർജ്ജനത്തെ
ഒഴിയാതെ ശരിപ്പെടുത്തിടും നൽ-
ത്തൊഴിൽ തേടും മിശിഹാ കഥിച്ചിതപ്പോൾ. 105

"വേദസത്യ വചനങ്ങളുമേതും
ഭേദമററ നിഖിലേശ്വരകൈല്പം
ആദരത്തൊടറിയായ്കു നിമിത്തം
വാദമില്ലിടറിടുന്നിതു നിങ്ങൾ. 106

"വരപ്രസാദത്തൊടുയിർക്കുവോരാ-
നരുക്കു പിൻപില്ല വിവാഹകൃത്യം;
പരത്തിലേ വാനവരെന്നവണ്ണം
നിരന്തരം വാണിടുമാത്തമോദം. 107

"മരിച്ചവർക്കുള്ളവനല്ല, ജീവി-
ച്ചിരിപ്പവർക്കുള്ളവനാണു ദൈവം;
തിരിച്ചുയിർക്കും നരനെന്ന സത്യം
ശരിയ്ക്കു വേദോക്തിയിൽനിന്നു കാണാം. 108

"നിതരാം വിശുദ്ധനഖിലേശനബ്രഹാം
മുതലായ മുഖ്യരുടെ ദൈവമെന്നു താൻ
ജൂതവാദി മോശയൊടു മുൾപ്പടപ്പിലേ-
ഹുതഭോജിതൻ നടുവിൽനിന്നു ചൊല്ലിനാൻ." 109

ഒരക്ഷരം പിൻപുരിയാടിടാത-
ന്നരന്നു വൈകാതവർ ദൂരെ വാങ്ങി;
വരപ്രദൻ യേശുവിനോടഭിജ്ഞൻ
പരൻ തദാനീം വിനയത്തോടോതി. 110

"പ്രമാദമേശാത്ത വരേണ്യ! വേദ-
പ്രമാണമേ താണധികം വരിഷ്ഠം"
സമാധി കൂടാതെ തദീയചോദ്യം
സമാദരിച്ചുത്തരമോതി നാഥൻ. 111

"സകലപദയുതങ്ങളാകുമാത്മാ-
വകതളിർ, ശേമുഷി, കെല്ലിതൊക്കെയാലും
പുകഴെഴും മഖിലേശപരങ്ങളെന്നും
മികവുയരും പ്രിയമാവഹിക്കണം നീ. 112

"ഒന്നാമതും ശ്രേഷ്ഠവുമി പ്രമാണമാം,
നന്നായതിന്നൊത്തതുതാൻ ദ്വിതീയവും;
എന്നാലതോതാം പരനെശ്ശുണിച്ചുകൊൾ-
കെന്നാളിലും നിന്നൊടു തുല്യനായിനീ. 113

"സമാനമെന്ന്യേ വിലസിടുമാഗമ-
പ്രമാണസന്ദോഹവുമപ്രകാരമായ്
പ്രമാപരന്മാരുടെ ദർശനങ്ങളും
സമാദരം പൂണ്ടിവ രണ്ടിലുൾപ്പെടും." 114

സാവധാനമതു കേട്ടു ശാസ്ത്രി സൽ-
ഭാവപൂർവ്വമതിനെ സ്തുതിക്കയാൽ
ദൈവപുത്രനവനോടു ചൊല്ലി "നീ
ദൈവരാജ്യമതി നൊട്ടടുക്കലായ്." 115

സകലേശ്വരസൂനു ഗുരു-
പ്രകരത്തോടോതി ; നിങ്ങൾ മിശിഹായെ
പുകളേറും ദാവീദിൻ
മകനാണെന്നെന്നുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു ? 116

"കർത്താവു കല്പിച്ചിതു കൂറയന്നെൻ
കർത്താവിനോടെന്നൊരു കീർത്തനത്തിൽ
കർത്താവിനും സമ്മതനാം ധരിത്രീ-
ഭർത്താവു ദാവീദരുൾ ചെയ്തതില്ലേ? 117

"മന്നവനാകൃതി കർത്താ-
വെന്നഭിധാനം വിളിച്ചിട്ടും മിശിഹാ
ഇന്നവനുടെ നന്ദനനായ
വന്നതിനെന്താണു ബന്ധ, മുരചെയ്യിൻ!" 118

മറുമൊഴി പറയാൻ മാഗ്രം
ചെറുതും കാണാഞ്ഞതകന്നു ഗുരുനികരം;
മറുതല നില്പവരുടെ മുഷ്-
ക്കറുതിപെടും മട്ടുദൈവസുതനോതി. 119

"നിനയ്ക്കിലീ വൈദികസഞ്ചയത്തി-
ന്നനല്പമാം വീഴ്ചകൾ കാണു;മെന്നാൽ
മനസ്വിയാം മോശ വിളങ്ങിയോരാ-
സനത്തിലീ മർത്ത്യരിരുന്നിടുന്നു. 120

"അവരോതുന്നതശേഷം
ശ്രവണം ചെയ്യാവിധം പ്രവർത്തിപ്പിൻ ;
അവരുടെ രീതിയിലാകരു-
തവരോതും; ചെയ്യുകയില്ല ഗുണമേതും. 121

"ഘനമാം ചുമടപ്പുരോഹിതന്മാർ
ജനമോരോന്നിനു മേററിടുന്നു തോളിൽ ;
തനതംഗുലിയാലതിൽ തൊടാനും
നിനവില്ലക്കൂടിലക്കു മനസത്തിൽ. 122

"തപിട്ടതിയാം പടിമന്ത്ര-
പ്പട്ട പ്പൊലിപ്പിച്ചു കാപ്പയുടെ തൊങ്ങൽ
ചട്ടം വിട്ടവർ കൂട്ടി-
പ്പട്ടണമതിൽ നിന്നു കൂപ്പുമിശപനെ. 123

"എവിടത്തിലും പ്രവരമാസനത്തെയും
സവിശേഷമെങ്ങുമഭിനന്ദനത്തെയും
അവിതക്കമോത്തു റബിനാമ മാജ്ഞനം
ചെവിയിൽ പ്രതിയ്ക്കുവതിനാഗ്രഹിച്ചിടും. 124

"കൊതിവേണ്ട റബിപ്പദത്തിലാക്കും,
മതി മുത്താന്നുപദേശ മേകനേകും;
പതിവിൻ പടിയുള്ള സോദരത്വം
മതി നിങ്ങൾക്കിതിലേററ മിന്നുവേണ്ട. 125

"ഒരുവന്നരുളേണ്ട താതനാമം,
വിരുതേറുന്ന പിതാവു ദൈവമത്രേ;
ഗുരുനാമമെടുക്കവേണ്ടൊരാളും,
ഗുരു നിങ്ങൾക്കഭിഷിക്ത നേകനെന്നും. 126

"നയരതിയൊടു മന്യരേവരേയും
നിയത മനുത്തമനാദരിച്ചിടേണം,
സ്വയമുയരുമവന്നു താഴ്ചപററും;
ക്ഷയമണയാ വിനയം വിളങ്ങുവോനിൽ." 127

പരിശുദ്ധതതൻ മുഖാംബുജത്തിൽ-
പ്പരിശോഭിക്കുമമായ നീശപുത്രൻ
ഫരിസേയപുരോഹിതേന്ദ്രരോടായ്
പ്പരിതാപം ഹൃദിപൂണ്ടു പിൻപുചൊല്ലി. 128

"അനഗ്രഹം സ്വർഗ്ഗപദത്തിലെത്താൻ
മനസ്സിൽ നിങ്ങൾക്കഭിലാഷമില്ല;
അനല്പമായിട്ടതിനാഗ്രഹിക്കും
ജനപ്രജത്തെ തടയുന്നു നിങ്ങൾ. 129

"കായസാദമറിയാതെ നിങ്ങളൊ-
ത്തായതം കലരുമാജ്ഞപങ്ങളാൽ
മായമററ വിധവാഗ്രഹങ്ങളു-
ന്യായകർമ്മപരരായ് വിഴുങ്ങിടും. 130

"മതപ്രചാരത്തിനു നിങ്ങളെന്നും
ചിതത്തൊട്ടും വേണ്ടതു ചെയ്യുമെന്നാൽ
മതത്തിലായിട്ടുകിൽ നിങ്ങളെക്കാ-
ളുതന്ത്രമാമത്രരെ മോശമാക്കും. 131

"നേര,ടക്ക, മലി,വൻപിതൊക്കെ നി-
സ്സാരമായ് ക്കരുതിയിട്ടു പള്ളിയിൽ
ജീരകാദിയുടെയും ദശാംശമാ-
ചാരനിഷ്ഠയൊടു നിങ്ങളേകിടും. 132

"തിട്ടമായ് ക്കൊതുകരിച്ചു നീക്കിയി-
ട്ടൊകത്തിനെ വിഴുങ്ങുമാഢ്യരേ!
ചട്ടമായവ കൊടുത്തു നിങ്ങൾ പേർ-
പെട്ട നന്മകളുമാചരിക്കുവിൻ. 133

"നിറഞ്ഞകത്തുള്ളൊരഴുക്കശേഷം
മറച്ചു, പാത്രം മിനുസപ്പെടുത്താൻ
പുറം തുടയ്ക്കുംപടി തത്വബോധം
കുറഞ്ഞ ദുർബ്ബുദ്ധികൾ നിങ്ങളെല്ലാം. 134

"എന്നാളിലും ഭക്തിനടിച്ചകൃത്യം
കുന്നായ് മനസ്സിൽ കരുതിടുവോരേ!
ഒന്നാമതായുള്ളിൽ നിറഞ്ഞ പങ്കം
നന്നായകറവന്നതിനുദ്യമിപ്പിൻ. 135

"ഏതാനുമസ്ഥിക്ഷണങ്ങളുള്ളിൽ
സ്ഥിതാശുചിപ്രാണികളൊത്തടക്കി
ശ്രീതാവിടും വെങ്കലിയിട്ടതാകും
പ്രേതാലയങ്ങൾക്കിണെ നിങ്ങളോർത്താൽ. 136

"പക, കൈതവ, മീഷ്യ, കോപ, മെന്നി-
വകദോഷങ്ങൾ മറച്ചുവെച്ചജസ്രം
പുകളേറെ മതിച്ചു ഭക്തികാട്ടും
വികടം പൂണ്ടനിഷ്ടരാണു നിങ്ങൾ. 137

"മയമററ നിങ്ങളുടെ മുൻപരെത്രയോ-
നയശാലികൾക്കു മൃതിചേർത്തു നിർദ്ദയം?
സ്വയമിന്നു നിങ്ങൾ പണിയിച്ചിടുന്നിതാ-
പ്രയതക്കെഴും ശവകുടീരമാദരാൽ. 138

മൃതിമുന്നമസ്സുകൃതികൾക്കു ചേർത്തനാൾ
ക്ഷിതിയിങ്കൽ ഞങ്ങളുമിരുന്നിതെങ്കിലോ
അതിലന്നു ചേർന്നിടുകയില്ലിതേവിധം
മതികെട്ട നിങ്ങളുരചെയ്യതില്ലയോ? 139

"മുന്നമാവിരുതെഴും വിശുദ്ധരെ-
ക്കൊന്നവർക്കു സുതരെന്ന വാസ്തവം
ഇന്നതോതു മഹാവേറുകൊള്ളുകാ-
ണെന്നതിന്നണുവുമില്ല സംശയം. 140

"ജനകരായവർ തന്നുടെ വഞ്ചനാ
തനയരാകിയ നിങ്ങൾ തികയ്ക്കുവിൻ;
വിനനിറഞ്ഞവരേ! നരകത്തിലേ-
ക്കനലിൽ നിന്നൊഴിയും വഴിചൊല്ലുവിൻ. 141

"പുകളേറുമനേക വിജ്ഞരെ
നികടത്തൻപൊടയച്ചിടുന്നു ഞാൻ;
പകപൂണ്ടവരോടനാരതം
മികവും നിങ്ങളെതിർത്തുനിന്നിടും. 142

"പുരിതോറുമപഗ്രവിച്ചു നിന്ദി-
ച്ചരിശം പാർമകത്തുയന്നടിച്ചും
കുരിശിൽക്കനിവെന്നിയേ തറച്ചും
ത്വരിതം നിങ്ങളുവക്കപായമേകും. 143

"അതനുപ്രഥതേടുമാറ്റ, നാബേൽ
മുതലാ,സ്സുക്കറിയാ, മഹാൻവരെയ്ക്കും
ഹതരായവർ സംസ്രവിച്ച സർവ്വം
ക്ഷതജം നിങ്ങളിൽ വന്നിടാനിതുണ്ടാം. 144

"ക്ഷതി നിശ്ശേഷമായിസ്സ-
ന്തതിയിൽ ചേരുമിവിധം
അതിയായൊരുറപ്പോടി-
ന്നിതിനെച്ചൊല്ലിടുന്നു ഞാൻ. 145

"ചിറകിനടിയിലോമൽക്കുഞ്ഞിനെക്കുക്കടം പോൽ
തിറമൊഴുകിന നിന്നെച്ചേർക്കുവാൻ ജേശ്ശലേമേ!
നിറയുമലിവൊടും ഞാനോർത്തു യത്നിച്ചു; ഭാഗ്യ-
ക്കുറവതിനു നിനക്കൗത്സുക്യമുണ്ടാക്കിയില്ല. 146

"അരികത്തണയും മനീഷികൾക്കും
പരിശുദ്ധാശയരായവർക്കുമെന്നും
പരിതാപമപാരമേകുവോരീ-
പ്പുരിശൂന്യസ്ഥിതി വൈകിടാതെ നേടും. 147

"വരദനഖിലനാഥൻ തൻെറ പേരാൽ വരുന്നോ-
നരപെരുകിടുമാശിസ്സൊത്തൊരാളെന്നിവണ്ണം
പരമൊരു മറവെന്ന്യേ നിങ്ങളെ ത്തോതുവോളം
ധരയിലിനിയുമെന്നെക്കണ്ടിടാ വേണ്ടവണ്ണം." 148

ദേവാത്മജൻ പിൻപഴകേറുവോര-
ദ്ദേവാലയം വിട്ടുഗമിച്ചിടുമ്പോൾ
ദേവാലയത്തിൻ പണിമേന്മ കൂറി-
ന്നാവാസമാം നാഥനൊടോതി ശിഷ്യർ. 149

"കല്ലിൽ കല്ലിഹ മേൽ ശേഷി-
ക്കില്ലി"വണ്ണം തദന്തരേ
ചൊല്ലിയന്ന സുതൻ ദേവൻ
ചൊല്ലി വേഗം നടന്നുപോയ്. 150

വിരുതെഴുമഖിലേശപുത്രനിഷ്ടം
പെരുകിയ ശിഷ്യരപേക്ഷ ചെയ്കമൂലം
തിരുനഗരമതിന്നു മീക്ഷിതിയ്ക്കും
വരുമഴിവിന്നടയാളമോതി പിന്നെ. 151

നാശമീശസുതനേകുവാനക-
ത്താശകൂടിയ വിരോധിസഞ്ചയം
ക്ലേശമോടു മൊരുമിച്ചനന്തരം
കൗശലങ്ങൾ നിരൂപിച്ചു ഗോപ്യമായ്. 152

"പെരുനാളിലതിന്നു നാം മുതിന്നാൽ
കരുതാത്തുള്ള കുഴപ്പമുത്ഭവിക്കും;
അരുതായതിനാൽ ത്തിടുക്ക"മെന്നേ-
വരുമൊന്നിച്ചൊടുവിൽ പറഞ്ഞു വെച്ചു. 153

ശിഷ്ടനീശതനയൻ മിശിഹാ തൻ
ദുഷ്ടശിഷ്യനതിദുർമ്മതി യൂദാ
കഷ്ടകാലപരിവേഷ്ടിതനായാ-
ദിഷ്ടയാം സഭയിലാശ്രയിക്കടന്നു. 154

കടപ്പമേറും കൊതിയാൽ കുറുക്കൻ
കുടുക്കിനോടെന്ന പടിയ്ക്കു യൂദാ
മിടുക്കനാം വൈദികപുംഗവൻ ത-
ന്നടുക്കലെത്തി പ്രണമിച്ചു ചൊല്ലി. 155

"മൃതിമഹാമതി യേശുവിനേകുവാൻ
മതിയിൽ നിങ്ങളുറച്ചു കഴിഞ്ഞിതോ ?
പ്രതിഫലം മമ തന്നിടുമെങ്കിലാ-
യതിനു പിന്നുണ നില്ക്കുവനിജ്ജനം. 156

"വിരുതപാരമിരിയ്ക്കുകിലും ശമം
പെരുകിടും മൃദുമാനസനെൻ ഗുരു ;
ഒരുവനും വരികില്ല തുണയ്ക്കുവാൻ :
കരുതിടേണ്ടിനി നിങ്ങൾ വിളംബനം." 157

ഇണയററു തെളിഞ്ഞു വൈദികന്മാർ
പ്രണയം പൂണ്ടു പിടിച്ചണച്ചു മാറിൽ
ക്ഷണമാ നവബന്ധുവിന്നു വെള്ളി-
പ്പണവും മുപ്പതു നില്ക്കിയിട്ടയച്ചു. 158

"എതിരാളിതൻ വധമുടൻ നടത്തിടാ-
മെതിരററ മോദമെവനും ഭവിച്ചിടും"
ഇതിചിന്തചെയ്തു മൃദുഹാസമോടു ദു-
ർമ്മതിചേർന്ന വൈദികഗണം പിരിഞ്ഞു പോയ്. 159

ഇരുപത്തിരണ്ടാം സർഗ്ഗം

൨൨-ാം സർഗ്ഗം—പെസഹാഭോജനത്തിനു യേശു സെഹിയോനിൽ എത്തുന്നു—ശിഷ്യന്മാരുടെ കാലുകളെ കഴുകുന്നു—യൂദായുടെ വഞ്ചനയെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു—വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന—യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ—ഗത്സേമനിതോട്ടം—യേശു പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു—രക്തസ്വേദം—ഒരു ദൈവദൂതൻ യേശുവിനേ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു—യൂദന്മാർ യേശുവിനെപ്പിടിച്ചു അന്നാസിന്റെയും കൈയേപ്പായുടേയും മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു—കൈയേപ്പായുടേ ചോദ്യങ്ങൾ—യേശുവിന്റെ ഉത്തരം—പ്രധാനാചാര്യന്റെ വിധി—യേശുവിന്റെ പീഡാനുഭവം—ശിമോൻ യേശുവിനെ അപലപിക്കുന്നു—അയാളുടെ മനസ്താപം.

അഥ ഭുജിപ്പതിനായ് പെസഹാ മഹ-
പ്രഥമനാൾ നിശി ശിഷ്യഗണത്തൊടും
കുഥപരിഷ്കൃതമായൊരു മേടയിൽ
പ്രഥപെടും സുത നീശ്വരനെത്തിനാൻ. 1

തുലയകന്നിടുമ സ്സെഹിയോൻ മഹാ-
നിലയമാക്കു മകം കുളിരും വിധം
പല വിളക്കുകൾ തൻ കിരണങ്ങളാൽ
വിലസി, വാസരവേളയിലെന്നപോൽ. 2

ഉര വിളങ്ങിടുമാ മണിമേട ത-
ന്നരരജാലകരാജികൾ മാർഗ്ഗമായ്
കിരണപാളിവെളിയ്ക്കു നിലാവു തൻ
നിരയെ വെന്നിടുമാറു കടന്നുപോയ്. 3

അതനുഭംഗിയൊടസ്സദനത്തിലെ-
ച്ചിതമെഴും ചുമരിൽ പണിചെയ്യതാം
പതഗചിത്രഗണം സകലക്കു മ-
ത്ഭുതമുതിർത്തിതകൃത്രിമ മെന്നപോൽ. 4

പരമിണക്കമൊട സ്സെഹിയോൻെറ തൂൺ-
നിരയിലേ ലതതോറു മനോപമം
വിരചിതങ്ങൾ സുമങ്ങൾ ലസിച്ചതേ
സരസ മസ്സുമയം വികസിച്ചപോൽ. 5

തനയനീശനി ലന്നിനെയററപോൽ
വിനയ മൻപിവ കാണ്കെ നിമിത്തമായ്
അനഘരാ മനുഗാമികൾ തൻ ഗണം
മനമുലഞ്ഞു കുഴങ്ങി തദന്തരേ. 6

പരമനാം മിശിഹാ നിജശിഷ്യർ തൻ
നിരയൊടോതി "മഹസ്സെഴമിദ്ദിനം
സരസമായ് സഹഭക്തി നടത്തുവാൻ
കരളിലാഗ്രഹമോടു മിരുന്നു ഞാൻ." 7

അലിവൊടിങ്ങനെ ചൊല്ലി മനോജ്ഞമാം
വലിയ തൻപട മൂരിയൊരംശുകം
കലിതമോദമുരയ്ക്കു തൊടുത്തുടൻ
സലിലപാത്ര മെടുത്തിതജാത്മജൻ. 8

തദനു ദൈവസുതൻ നിജശിഷ്യർതൻ
പദതലം കഴുകാൻ മുതിരും വിധൌ
ഹൃദയ മേററമുലഞ്ഞു ശിമോൻ മഹാ-
കദനമോടു മിതേവിധ മോതിനാൻ. 9

"അനുപമൻ നിഖിലേശസുതൻ ഭവാ-
നനുഗർ തൻ ചരണം കഴുകുന്നിതോ?
മനുജതല്ലജമങ്ങിതു ചെയ്യുവാ-
നനുസരിപ്പതിവന്നഴലെൻ വിഭോ!" 10

മറിയതൻ പ്രിയനന്ദനനോതി, "നീ-
യുറിവതല്ലിതിനർത്ഥ, മിനി ക്രമാൽ
അറിയു; മിങ്ങനെ കാൽ കഴുകായ്കിലോ
മുറിയുമെന്നിലെ നിന്നുടെ ബന്ധനം." 11

ഒഴുകുമിക്ഷണതോയമൊടും ശിമോൻ
തൊഴുതു യേശുവൊടീവിധ മോതിനാൻ;
"കഴുകുകെൻ കഴലും കരവും പരം
പഴുതെഴും തലയും തലവൻ ഭവാൻ." 12

തെളിവു പൂണ്ടു നിജാനുഗർ തൻ മനം
കുളിരുമാറരുൾ ചെയ്തിതജാത്മജൻ;
"കുളികഴിച്ചജനത്തിനു തൻ കഴൽ-
ത്തളിരൊഴിഞ്ഞവ പങ്കവിഹീനമായ്. 13

"തനുവിശുദ്ധി ശരിയ്ക്കു കുളിച്ചിടും
മനുജനെത്തിടു; മേകനെ നീക്കിയാൽ
അനുഗരാകിയ നിങ്ങളുശേഷമി-
ന്നനുപമം പരിശുദ്ധി കലർന്നവർ." 14

അനുനയത്തൊടി തോതിയശേഷമാ-
യനുഗർ തൻ ചരണങ്ങൾ യഥാക്രമം
അനുപമൻ മിശിഹാ കഴുകി ദൃതം
മിനുസമാക്കി മുദാ മൃദുശീലയാൽ. 15

നിജപടങ്ങളുണിഞ്ഞെഭിവന്ദ്യനാ-
മജസുതൻ വരപീഠനിവിഷ്ടനായ്;
സുജനമൌലികളുകിയ ശിഷ്യർ തൻ
വ്രജമൊടൻപു കലർന്നരുളിനാൻ. 16

"അരുമയാം മമ നൂതനചേഷ്ടതൻ
പൊരുൾ യഥാവിധി ശിഷ്യരറിഞ്ഞിതോ?
ഗുരുവു മിശനുമെന്നിവനെപ്പരം
കരുതിടുന്നിതു നിങ്ങളുസംശയം. 17

"അതുപടിയ്ക്കു മഹസ്സുയുരുന്നൊരാ-
ഉിതു കണക്കു നടത്തിട്ടുമെങ്കിലോ
അതുലമാം വിനയത്തൊടു നിങ്ങളും
പൊതുവിലെങ്ങനെ വേണ?മതോർക്കുവിൻ. 18

"അതിനുദാഹരണത്തിനിതേവിധം
മതിയിലിൻപമുയന്നു നടത്തി ഞാൻ;
പുതിയ പാഠമകത്തിനി നിങ്ങളോ-
ത്തതിനിണങ്ങിയ പോലിഹ ചെയ്യുവിൻ. 19

"അരുളിടാം ശരിയായ പടിയ്ക്കു ഞാൻ;
ഗുരുവിലും നിജശിഷ്യനസാരനാം;
വിരുതു തൻ യജമാനനിലും പരം
കരുതിടേണ്ടൊരു ദാസനൊരിക്കലും. 20

"അവയെ നിങ്ങളുറിഞ്ഞു നടത്തിയാ-
ലവധിയറെറാരു ഭാവുകമെത്തിടും;
ഇവയെ ഞാൻ പൊതുവിൽപ്പറയുന്നത-
ല്ലിവനറിഞ്ഞിട്ടുമെൻ ഗണനിയരെ. 21

"അരികിലൊപ്പമിരുന്നു ഭുജിപ്പവൻ
ത്വരിതമെന്നിലുയത്തു മവൻെറ കാൽ;
അരിയ വേദവചസ്സിതു മിഷ്ടരേ!
ശരിവരേ നിറവേറുക വേണ്ടതാം. 22

"അതു ഭവിക്കയിലെന്നുടെ വാസ്തവം
പൊതുവിൽ നിങ്ങളുറിഞ്ഞിട്ടുമാറു ഞാൻ
അതു മുറ യ്ക്കുനടപ്പതിനൊട്ടു മുൻ-
പിതു കണക്കരുളുന്നു യഥാതഥം. 23

"ഇവനയച്ചവനെ സ്വയമേല്ക്കുവോ-
നിവനിലാഗ്രഹമോടു മിണങ്ങിടും;
ഇവനെ മുത്തൊടു രീകൃതനാകുമാ-
ളിവനെ വിട്ടവനാശ്രിതനാം ദൃതം." 24

ഹൃദയമാവിലമായജനന്ദനൻ
തദനു ചൊല്ലി "മമാനുഗനാമൊരാൾ
അദയമെന്നെ വിരോധികളിട്ടിനം
മദമുയന്നു പിടിപ്പതിനൊററിട്ടും." 25

"ദുരമുഴത്തതിനുള്ളിലുറച്ച ദു-
ന്നരനെവൻ?; ദയപൂണ്ടരുളീടണം"
പരമനീശനൊടിങ്ങനെ ശിഷ്യർ തൻ
നിര സശോക മിരന്നു തദന്തരേ. 26

ഭുവനനാഥസുതൻ നിജശിഷ്യർ തൻ
നിവഹമോടുരചെയ്തു; "ചതിപ്പവൻ
ഇവനുമായൊരു ഭാജനമായതിൽ-
ജ്ജീവമൊടപ്പമെടുത്തിനി മുക്കിടും. 27

"പരമവേദവിധിപ്പടി സാദരം
നരസുതൻ ഗതനാ; മതിനൊററിടും
നരനുനാശ; മവനുലഭിച്ചൊരി-
ഹരയിലെജ്ജുനി നിഷ്ഫലമാണഹോ!" 28

സുമതി യേശുവെ വിററവനപ്പമ-
സ്സമയമങ്ങനെ മുക്കിയശേഷമായ്
അമളിനിർഭര മുള്ളിലുയർന്നു സം-
ഭ്രമമൊടോതി, "ഗുരോ! തവദാസനോ?" 29

കഴൽ തൊഴുന്നവരിൽക്കനിവേററമായ്
പിഴപൊറുത്തിടുമീശ്വരനന്ദനൻ
അഴലപാര മുദിയ്ക്കുനിമിത്തമാ-
യുഴലുമുള്ളൊടു ചൊല്ലി; പറഞ്ഞു നീ" 30

പ്രമദസംയുത മപ്പ മജാത്മജൻ
വിമലമാക്കി മുറിച്ചനുഗക്കുടൻ
സമമെടുത്തു കൊടുത്തരുളീടിനാൻ;
"മമവപുസ്സിതു നിങ്ങളുശിയ്ക്കുവിൻ" 31

ദയകലർന്നവിടുന്നഥ വീഞ്ഞിനെ
പ്രിയമൊടേകി വദിച്ചു; "കുടിക്കുവിൻ;
"പ്രയതമാമിതഘലം കളയും നവം
നിയമമായതിലേ മമരക്തമാം." 32

പൊരുളിലാഗ്രഹമേറുക കൊണ്ടുകേ-
ത്തിരുളിണങ്ങിയ ശിഷ്യനനന്തരം
ഗുരുവിനോടു കൊടും ചതിചെയ്യുവാൻ
കരുതി മന്ദമിറങ്ങി മറഞ്ഞുപോയ് 33

കരുണ പൂണ്ടു നിജപ്രിയശിഷ്യരോ-
ടരുളി ദൈവസുതൻ, "മമവത്സരേ!
ഒരു ചുരുങ്ങിയ നേരമൊഴിഞ്ഞു മേൽ
മരുവുകില്ലിനി നിങ്ങളൊടൊത്തു ഞാൻ. 34

"പുതിയ ശാസനമൊന്നരുളുന്നു ഞാ-
നതിനു ഭംഗമണയ്ക്കരുതല്ലവും;
ക്ഷിതിയിൽ നിങ്ങൾ പരസ്പരമീ വിധം
ക്ഷതിപെടാപ്രണയത്തൊടിരിയ്ക്കണം. 35

"ഒരുമനസ്സൊടനാരത മേവരും
മരുവിടുന്നതുകണ്ടു മഹാജനം
വിരുതെഴും മമ ശിഷ്യജനങ്ങളെ-
ന്നരുളണം തടവെന്നിയെ നിങ്ങളെ. 36

"ഇടരൊടേവരു മീദ്ദിന മെന്നിൽ നി-
ന്നിടറു, മാഗമവാക്യവുമീവിധം;
ഇടയനെപ്രഹരിക്കു; മജങ്ങളൊ-
ത്തുടയുമുള്ളൊമൊടക്ഷണ മോടിടും. 37

"ഉടനെ നിങ്ങളിവൻ ഗതനാകുവോ-
രിടമണഞ്ഞിടുവാ നിടയായിടാ;
സ്സുടമുരച്ചു യഹൂദരൊടാദ്യമി-
ത്തടവു; നിങ്ങളൊടീദ്ദിവസത്തിലും. 38

"മൃതിയെ വെന്നുയിർ വീണ്ടുമെടുത്തു ഞാ-
നതിജവാൽ ഗലിലേയയിലെത്തിടും;
മതികലങ്ങരുതിശനിലെന്നപോൽ
ധൃതിസമേതമുറയ്ക്കുവിനെന്നിലും" 39

അരിയഭക്തി മനസ്സിലെഴും ശിമോൻ
ചരിത മീശകുമാരനൊടോതിനാൻ;
"പിരിയുമേവരുമെങ്കിലു മാവിധം
വരികയില്ല മമ സ്ഥിതി സൽഗുരോ!" 40

അരുളിയേശു ശിമോനൊടു; "കോഴി ര-
ണ്ടുരു മുറപ്പടി കൂകുവതിന്നകം
വിരുതകന്നു ഭയത്തൊടു മെന്നെ മൂ-
ന്നുരുവെടിഞ്ഞു പറഞ്ഞിടു മിന്നു നീ" 41

മികവിണങ്ങു മുറപ്പൊട്ടു ശിഷ്യർ തൻ
നികരമോതി; "ഗുരോ! സുകൃതാംബുധേ!
പുകഴ്ത്തിയന്നിട്ടു മങ്ങയെ ഞങ്ങൾ വി-
ട്ടകലുകില്ലിടരെത്ര ഭവിക്കിലും" 42

ഭയമകന്നിതു ചൊല്ലിയ ശിഷ്യസ-
ഞ്ചയമൊടാ നിഖിലേശ്വരനന്ദനൻ
ദയയുമൻപു മിണങ്ങി വിളങ്ങിടും
നയനപത്മ മണച്ചരുളിടിനാൻ. 43

"അവധിയററ പിതാവിനടുക്കലായ്
ഭവനമുണ്ട; നുഗക്കരുളിടുവാൻ
അവയെ വേണ്ട വിധത്തിലൊരുക്കിടാ-
നവനിവിട്ടണയുന്നിതു വാനിൽ ഞാൻ. 44

"പരമസത്യവുമങ്ങനെ ജീവനും
സരണിയും ശരിയായിവനേകനാം ;
വരദനായ പിതാവിനടുക്കലി-
നരരിവൻ വഴിയായണയേണ്ടതാം. 45

"നിയതമെന്നുടെ പേരിലിരക്കിലോ
ദയയൊടായതു ഞാനവനേകിടും;
പ്രിയമൊരാൾക്കിവനോടു ജനിക്കുകിൽ
പ്രയതനായ് മമ കല്പന കേൾക്കണം. 46

"മമപിതാവിനടുക്കലിരന്നു ഞാൻ
വിമലനാകുമരൂപിയെ നിങ്ങളിൽ
ശ്രമമകററുവതിന്നു മനഃപ്രമാം
പ്രമദ മേകുവതിന്നുമയയ്ക്കുവൻ. 47

"വിതഥലോലുപമാകിയ ലോകമ-
ന്ധത നിതാന്തമുയന്നറിയായ്കയാൽ
ജ്ഞതപരായണ നപ്പുര നാദരാ-
ന്വിതമുരീകൃതനല്ല ധരിത്രിയിൽ. 48

"സരസമങ്ങയെ നിങ്ങളുറിഞ്ഞിടും
സ്ഥിരമിരുന്നിടുമാപ്രഭു നിങ്ങളിൽ ;
പരമനാഥത നിങ്ങളിലേശിടാ ;
ശരണമായരികത്തിവനെത്തിടും. 49

"പരമമാ മവധാന മനഗ്ഗളും
കരിളിലേവനു മേകുവനിജ്ജനം;
ധരയിലുള്ള തതിന്നിണയല്ലിനി-
ദ്ദുരവുമാധിയുമുള്ളിലുദിക്കൊലാ. 50

"പെരികെ ഞാനിനി നിങ്ങളൊടോതുകി-
ല്ല രികിലിയുലകിൻ പ്രഭുവായവൻ
ത്വരിതമെത്തിടു ; മെങ്കിലുമെന്നില-
ദ്ദുരിതതല്ലരനില്ലൊരു കാര്യവും. 51

"ജനകനെന്തരുളും തെളിവോടു മി-
ജ്ജനമതിൻപടി ചെയ്തിടുമെന്നതും
ജനകനുണ്ടിവനിൽ പ്രിയമെന്നതും
ജനതകണ്ടറിയട്ടെ; ഗമിക്കനാം." 52

ഇവപറഞ്ഞു പതുക്കെ നടന്നു കൊ-
ണ്ടവരൊടോതി തുടന്ന ജനന്ദനൻ;
"പ്രവരമായൊരു മന്ത്രിരിവള്ളിയാ-
ണിവ ; നതിൻെറ ചിനപ്പുകൾ നിങ്ങളും. 53

"ജനകനാണതു നട്ടുവളത്തുവോ ;-
ന്നനഘനാമവിടുന്നു ചിനപ്പുകൾ
വിനപെടാതെ വിശുദ്ധി വരുത്തിടും ;
കനലിലാക്കുമുണങ്ങിയതൊക്കെയും. 54

"ലതയെ വിട്ട ചിനപ്പുകരിഞ്ഞുടൻ
ഹുതവഹന്നിരയായിടുമെന്ന പോൽ
സതതമെന്നൊടു ചേന്നമരാത്തവ-
ന്നതനുവാ മിടരെത്തി നശിച്ചുപോം. 55

"ഇവനുമായ് ദൃഢബന്ധമിയന്നിടു-
ന്നവനവശ്യമിളയ്ക്കരുളും ഗുണം ;
ഇവനിൽനിന്നു സഹായമണഞ്ഞിടാ-
തെവനുമൊന്നിനു മാക്കമുദിച്ചിടാ. 56

"ഇളയിലേതൊരു ദിക്കിലുമന്വഹം
വളരെ നന്മകൾ നിങ്ങൾ നിമിത്തമായ്
വിളയുമെന്നതുകൊണ്ടു മഹസ്സുമേൽ
വളരുമെൻ ജനകനു നിരന്തരം. 57

"മമ പിതാവരുളുംപടി ചെയ്തു തൻ
മമത ഞാൻ ദൃഢമാക്കിടുമാവിധം
മമ വരാങ്കനയെ നിങ്ങൾ തികച്ചുകൊ-
ണ്ടമരുവിൻ പരമെൻ പ്രിയതോഴരായ്. 58

"അരുമയാം പ്രണയത്തൊടു നിങ്ങളെ-
ക്കരുതി ഞാ,നതുപോലിനി നിങ്ങളും
ഒരുമപൂണ്ടു വസിക്കണമെന്നിതാ-
ണരുളിടുന്ന തുപിന്നെയുമിജ്ജനം. 59

"ഘ്നണനിമിത്തമൊരാൾ പ്രിയതോഴനിൽ
ഗുണമണച്ചിടുവാൻ നിജജീവനെ
പണയമാക്കുവതിൽപ്പരമായിടും
പ്രണയമില്ലി,തു സമ്മതമേവനും. 60

"മമ നിയോഗമനാരതമേവരും
ശമസമന്വിതരായ് നിറവേററിയാൽ
മമതയേറിടുമെന്റെ വയസ്യരായ്
സമനിലയ്ക്കിനി ഞാൻ വകവെച്ചിടും. 61

"മഹിതമാം നിജനാഥരഹസ്യമീ-
മഹിയിലേതൊരു ദാസനറിഞ്ഞിടും ?
അഹിതമെന്നിയെ താത നിവേദനം
നിഹിതമായിവനാലിഹ നിങ്ങളിൽ. 62

"മറുതലിച്ചു വെറുത്തുലകം പരം
പൊറുതികേടു വരുത്തിടുമേവനും ;
മുറുമുറത്തു പകച്ചൊരുപിൻ പെനി-
യ്ക്കുറുതിചേർപ്പതിനാണതിനുദ്യമം. 63

"ക്രുധകലന്നു സഭയ്ക്കുപുറത്തൊഴി-
ച്ചുധമരാർത്ത വിട്ടിഹ നിങ്ങളിൽ
നിധനമേകുവതുത്തമകൃത്യമാം
വിധമിനിക്കരുതും സമയം വരും. 64

"ഇവയെ മുൻപരുളാഞ്ഞതു നിങ്ങളൊ-
ത്തിവനു മന്നു വസിപ്പതിനാലെയാം ;
അവനി വിട്ടു ഗമിച്ചിടുവാനെനി-
യ്ക്കുവസരം നിതരാം നികടത്തിലായ്. 65

"തെളിവു നിങ്ങളിലററിതു കേട്ടു ഹൃ-
ത്തളിർ തളർന്നഴലേററമുയർന്നിതോ?
വെളിവിലോതുവനെൻ ഗതികൊണ്ടു നി-
ങ്ങളിലണഞ്ഞിട്ടുമേറിയ മംഗളം. 66

"മമഗതിക്കു തടസ്സമുദിക്കിലാ-
വിമലനാകുമ രൂപിവരാദ്ധ്യം;
ക്ഷമയിൽ നിന്നധുനാഗതനാകിൽ ഞാൻ
പ്രമദമോടു മയക്കുവനങ്ങയെ. 67

"പ്രയതനാകുമരൂപി മനസ്സിലേ-
ഭയമൊഴിച്ചെഴുനള്ളിവരും വിധൌ
നയ മഘം വിധിയെന്നിവകൊണ്ടു വി-
പ്രിയമിളയ്ക്കലിവററു ചുമത്തിടും. 68

"ഇവ കണക്കിനിയും പറയുന്നതി-
ന്നവധിയെന്നിയെയുണ്ടിവനെങ്കിലും
അവയെ നിങ്ങൾ ധരിപ്പതിനാക്കമീ-
യവസരത്തിൽ വരുന്നതസാദ്ധ്യമാം. 69

"ഉരവിളങ്ങുമരൂപി വരുമ്പൊളു-
പ്പരമസത്യമശേഷമറിഞ്ഞിടാൻ
വരമനുഗ്രഹമേവനു മേററമാ-
ദരസമന്വിത മേകി നടത്തിടും. 70

"തനതു രക്ഷയിൽ നിങ്ങളുശേഷവും
നിനവു പൂണ്ടതിയായ ഭയത്തൊടും
മനമുലഞ്ഞകലുന്നൊരു നേരമായ്;
ജനകനുണ്ടു തുണയ്ക്കിവനെപ്പൊഴും. 71

"ഒരുവിധം പ്രണിധാന മുദിയ്ക്കുവാ-
നരുളിടുന്നിതു നിങ്ങളൊടിജ്ജനം;
വരുമപദ്രവമെങ്കിലു മായതോ-
ത്തരുതു ഭീതി; ജയിച്ചുലകത്തെ ഞാൻ." 72

പതിവു പോൽ ഗതസേമനിതോപ്പില-
പ്രതിഭ കൂടിയ നന്ദനനീശ്വരൻ
അതിനു പിൻപനുഗാളിയൊടും പിതൃ
സ്തുതിനടത്തുവതിന്നു നിവിഷ്ടനായ് 73

അജകുമാരനു മാനസപീഡയാൽ
നിജമുഖം ക്ലമമാണ്ടതു കാണുകയാൽ
രുജകലന്ന വിധം മുകിലാടയാൽ
രജനി തൻ പതി മൂടി തദാനനം. 74

പതി മറഞ്ഞതു കാരണമോ? ജഗൽ-
പ്പതിയിലുള്ളൊരു ഭക്തി നിമിത്തമോ?
എതിരു വിട്ടു പകച്ച വിധം തദാ
ക്ഷിതിയിലേക്കുഡുരാജികൾ നോക്കിനാർ. 75

ഹിമകരന്നു മുഗ്ധപ്രകരത്തിനും
സമമുദിച്ച വികാര മറിഞ്ഞുടൻ
അമളി പൂണ്ട നഭസ്സതിനശ്രുപോൽ
ഹിമകണങ്ങൾ പൊഴിഞ്ഞു നിരന്തരം 76

അരുണനാത്മകരങ്ങൾ കടത്തുവാ-
നരുളിടാതെ ദലാവലി തിങ്ങിടും
തരുഗണങ്ങൾ തഴച്ചിടുമസ്ഥല-
ത്തിരുൾ നിശീഥിനിയിങ്കലസാരമോ ? 77

ഇടരടുക്കയിലേറെ വിഷണ്ണരാ-
യുടൽപരം മരവിച്ച ജനങ്ങൾ പോൽ
കിടയകന്നവലിപ്പ മിണങ്ങുമാ-
വിടപിതൻ നിരനിന്നിതു നിശ്ചലം. 78

ഗഗന ചുംബികളായ് മരുവീടു മാ-
നഗഗണങ്ങളെ മന്ദിരമാക്കിടും
ഖഗകുലം മുഴുവൻ ചലനം വിനാ
വിഗതതാപ മുറങ്ങി തദന്തരേ. 79

ദ്രുമവരാശ്രയമെത്തി വിളങ്ങി വി-
ശ്രമമിയന്ന ലതാനടിസഞ്ചയം
വിമലകാന്തി കലന്ന സുമാക്ഷികൾ
സമമിരുക്കിയടച്ചിതു മുന്നമേ. 80

നിജസദാഗതിഭാവ മസഹ്യമാ-
യജസുതന്നു വരാതെ സമീരണൻ
സുജന മട്ടിലൊഴിഞ്ഞ വിധത്തിലാ
വിജനമാമിട മാരുവഹീനമായ്. 81

തനയ നീശ്വരനോതി "പിതാവൊട-
ത്ഥനനടത്തി നമിച്ചു വരട്ടെ ഞാൻ;
വിനയമോടു മുറക്കമൊഴിച്ചിരു-
ന്നനഘനങ്ങളെ നിങ്ങൾ ഭജിക്കുവിൻ." 82

കൃതികൾ സേബദിപുത്രരൊടും മഹാ-
മതിശിമോനൊടു മൊത്തു വിടുന്നുടൻ
ധൃതികുറഞ്ഞു കുറച്ചു നടന്നുപോ-
യതിനു പിൻപരൾ ചെയ്തിതജാതമജൻ 83

"മരണമിക്ഷണ മെത്തിടുമാറഹോ!
കരളിലാധി കടന്നു വലഞ്ഞു ഞാൻ;
പരമനീശ്വരനോടു വിനിദ്രരായ്
വരമിരന്നിഹ നിങ്ങളിരിക്കുവിൻ." 84

അവരൊടിങ്ങനെ ചൊല്ലിയ തിന്നുപിൻ-
പവനതാനനനായൊരു തെല്ലുപോയ്
ഭുവനനാഥസുതൻ കദനം കല-
ന്നവനിയിൽ തിരുമുട്ടുകുത്തുന്നിനാൻ. 85

പൊഴിയുമശ്രുവൊടീശ്വരസൂനുതൻ-
മിഴികൾ വാനിലുയർത്തി വിനീതനായ്
വഴിയെ യാചന ചെയ്തിതു, "താത! നീ
കഴിയുമെങ്കിലൊഴിക്കണെ മീവിധി. 86

"പുകളുയർന്ന ഭവാനനിശം വിഭോ!
സുകര മേതൊരു കാര്യവു, മെങ്കിലും
സകലവും ഹൃദി നീ കരുതും വിധം
തികയണം കുറവല്ലവു മെന്നിയേ." 87

ഇളകു മുൾത്തളിരൊത്തൊരു ഭീരുപോ-
ലിളയിൽ വീണു കരഞ്ഞജനന്ദനൻ
വളരു മാധിയൊടീ വിധമൊക്കെയും
വളരെ നേരമിരന്നു സഗൽഗദം. 88

വിനയമോടു മിരന്നതിനുത്തരം
ജനകനേകിയതില്ലതു കാരണം
മനമുലഞ്ഞവധാന മകന്നു ന-
ന്ദന നധീശനെണീററു സസംഭ്രമം. 89

വിറപെടുന്ന പദങ്ങളെ മന്ദമായ്
ത്തറയിൽ വെച്ചു, തുടയ്ക്കുകിലും ജലം
നിറയുമിക്ഷണമോടു മജാത്മജൻ
പുറകിലേക്കു നടന്നു വിവർണ്ണനായ്. 90

പൊരിയു മുള്ളൊടു മങ്ങിനെ ശിഷ്യർ തൻ
പരിസരത്തിലണഞ്ഞതുവേവരും
അരിയ നിദ്രയിലായതു കാൺകയാൽ
ത്വരിത മീശസുതന്നഴ ചേററമായ്. 91

മമത പൂണ്ടവരേവരെയും വിളി-
ച്ചമലനാം സുതനീശ്വരനോതിനാൻ ;
"സമയ മല്പമുറക്കമൊഴിച്ചു കൊ-
ണ്ടമരുവാൻ വിരുതേകനുമില്ലയോ? 92

"കരുമനപ്രഭവിൻെറ പരീക്ഷയെ-
ക്കരുണ പൂണ്ടകലത്തിലൊഴിക്കുവാൻ
പുരുനയാംബുധി താതനെ നിങ്ങളു-
ള്ളുരുകി നിദ്രവെടിഞ്ഞു ഭജിക്കുവിൻ. 93

"ധൃതി നരന്നു മനസ്സിലുദിക്കിലും
പതിരു പോലെ ശരീരമസാരമാം"
ഇതികഥിച്ചു പിതാവൊടുപേക്ഷചെ-
യ്യതിനു യേശു ഗമിച്ചിതു പിന്നെയും. 94

കൊടിയ പീഡ ജനിച്ചു നമിച്ചു തൻ
നിടിലമൂഴിയിൽവെച്ചു വണക്കമായ്
പൊടിയു മുൾത്തളിരൊത്തജസൂനു മുൻ-
പടി പിതാവൊടിരന്നിതനല്പമായ്. 95

മെഴുകുപോലെ മനസ്സുരുകി ക്കുതി-
ച്ചൊഴുകു മശ്രുവൊടേവമിരന്നതും
പഴുതിലായതിനാ ലുടൽ തൻ ബലം
മുഴുവനററജനന്ദനനാത്തനായ്. 96

അക മലഞ്ഞെഴുനേററു നിജാനുഗാ-
ന്തിക മണഞ്ഞവർ നിദ്രയിലായതായ്
പുകപെടും നെടുവീപ്പൊടു കണ്ടിത-
പ്പുകളെഴും മിശിഹാ തദനന്തരം. 97

കപടമററ നിജാനുഗരിൽത്തദാ
കൃപ മനസ്സിലുയന്നവിട്ടന്നുടൻ
സ്വപനവിഷ്ടമവക്കു വരുത്തിടാ-
ത്തുപചിതവ്യഥയോടു തിരിച്ചുപോയ്. 98

എതിരകന്നുയരും കദനത്തിനാൽ
പ്രതിപദം ചലനം പെടുമുള്ളൊടും
ഗതി തുടന്നഥ മുന്നമിരന്നൊര-
ക്ഷിതിയിലെത്തി പരാപരനന്ദനൻ. 99

ചരമവേളയിലെന്നവിധം മനം
തരളമായുരുമാലൊടു പിന്നയും
വരദനായ പിതാവൊടിരന്നിത-
പ്പരമപാവനനാ മജവത്സലൻ. 100

പെരുകു മാധിനിമിത്തമതുല്യമു-
ള്ളുരുകി വീണ്ടുമിരന്നൊരു ശേഷവും
കരുണ പൂണ്ടു നിജപ്രിയപുത്രനോ-
ടരുളിയില്ല പിതാവതിനുത്തരം. 101

ഒരു വിധത്തിലുമുള്ളിലൊതുങ്ങിടാ-
പ്പുരുഭയങ്കരപീഡ ജനിയ്ക്കയാൽ
വിരുതിണങ്ങിടു മീശ്വരസൂനുതൻ
തിരുമനസ്സു തകന്നിവ ചിന്തയായ്. 102

"കരളിലാധി ഭയാനകമാം വിധം
കര കവിഞ്ഞധികം തളരുന്നു ഞാൻ;
വരദനായ പിതാവു വെടിഞ്ഞിതോ?
പരമനാകകവാടമടഞ്ഞുവോ? 103

അനുദിനം വിനയത്തൊടു ചൊല്ലു കേ-
ട്ടനുസരിച്ചു നടന്നവരെങ്കിലും
അനുഗരാരു മിതേവിധമാധി ഞാ-
നനുഭവിക്കയിലില്ല തുണയ്ക്കുവാൻ. 104

"സുധികളെന്നുനടിപ്പൊരു ദുന്നയാം-
ബുധികളാ മരികൾക്കൊരു ദുർഗ്ഗൻ
ബധിരനെന്നവിധം ഗുരുവാകുമെൻ
രുധിരമേകി പണക്കൊതിയാലഹോ! 105

"എരിയുമിഷ്ട്യ നിമിത്ത മനല്പമാ-
മരിശമാന്നു മദോദ്ധതരായിടും
അരികൾ യുദരെനിക്കിടരേകുവാൻ
പരിസരത്തിലണഞ്ഞിടുമിക്ഷണം. 106

"അരിയനിന്ദ്യമെന്നുടലത്രയും
ഞെരിയുമാറു ഭയങ്കരപീഡയും
അരികൾ ചേർത്തൊരു തസ്കരനെന്നപോൽ
കുരിശിലെന്നെവധിച്ചു കൃതാർത്ഥരാം. 107

"പുലിയുമാർത്ത പൂണ്ടിടുമാറു ഞാൻ
വലിയ പീഡകളേററു മരിക്കിലും
മലിനമാനസരാകു മരാതികൾ-
ക്കലിവു കിഞ്ചന പോലുമുദിച്ചിടാ. 108

"ഇളകിടാത്തൊരു ധൈര്യമൊടിജ്ജനം
വളരെ നിഷ്ഠുരബാധ സഹിയ്ക്കിലും
ഇളയിലന്ധത മൂലമതിൻ ഫലം
കളയുമാറിനിയും പലർ കെട്ടുപോം." 109

പലതുമീവിധമാലിലയെന്ന പോൽ-
ച്ചലനമേറിട്ടു മുള്ളിൽ നിനയ്ക്കയാൽ
നിലയെ വിട്ടുപടിയ്ക്കുഴലക്കുപാ-
നിലയമാ മജപുത്രനു ജാതമായ്. 110

അസഹനിയത തേടിരുജാഗ്നി; തൻ
വസനമാകെ നനഞ്ഞു വിയപ്പിനാൽ;
രസന താണിതടഞ്ഞു മിഴിദ്വയം;
ശ്വസനവും ഗളസില്ലി തടഞ്ഞുപോയ്. 111

വടിവെഴും തിരുമേനിയിൽ വൈദ്യുത-
ക്കൊടി പൊതിഞ്ഞെപടിക്കജനന്ദനൻ
കൊടിയ മൂർച്ഛ കലർന്നടിയറെറാര-
ത്തടികണക്കു പതിച്ചിതുഭൂമിയിൽ- 112

വ്രണമതിൽ കനലിട്ടുവിധത്തില-
ക്ഷണമുദിച്ചൊരു യാതനകാരണം
ഇണയകന്ന തദംഗമശേഷവും
നിണകണങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞു വിയപ്പുപോൽ. 113

വലരിതൻ ഗണമദ്രിയിൽനിന്നു പോൽ
നിലപൈടാതൊഴുകും നിണനിരിനാൽ
വിലസുമംശുകവും തിരുമേനിയും
നിലവുമാകെ നനഞ്ഞു തദന്തരേ. 114

അതനുവാം നരസന്തതി തന്നഘ-
ക്ഷതമകററുവതിന്നു ചൊരിഞ്ഞതാം
ക്ഷതജവാരിയിൽ വീണുകിടന്നിത-
സ്സുതനു യേശു, നിരസ്തസുബോധനായ്. 115

ദിനകരദ്യുതി പൂണ്ടൊരു വാനവൻ
വിനയമോടു മടുക്കലണഞ്ഞുടൻ
അനഘ നിശ്വരസൂനുവെ മന്ദമായ്
ത്തനതു കൈത്തളിർകൊണ്ടു തലോടിനാൻ. 116

കരയുഗങ്ങളുല ത്തിരുദേഹ മാ-
ദരഭരത്തൊടെടുത്തഥ വാനവൻ
ധരയിൽനിന്നുമുയത്തി വിനീതനായ്
പ്പരമതാകെ വെടിപ്പു വരുത്തിനാൻ. 117

തദനു ദേവസുതൻെറ വിശുദ്ധമാം
പദയുഗം പ്രണമിച്ച വനോതിനാൻ;
"കദനഭാര മൊഴിച്ചു നരാവനം
സദയമോത്തരുളിടുക മല്പ്രഭോ! 118

"അനുപമം നരപാപഭരം ഭവാൻ
തനുവിലേററതിനൊത്തൊരു ശിക്ഷയെ
അനുഭവിച്ചു മരിക്കണെ; മന്യഥാ
മനുജനൃദ്ധ്വഗതിയ്ക്കിടവന്നിടാ. 119

ജനഗണം കരുതി ക്ഷിതിയിൽ ഭവാൻ
ജനനമേവമെടുത്തു ദയാലുവായ്;
ജനകനിശ്ചയ മേതുമൊഴിച്ചിടാ;
മനമനാവിലമാക്കുക ദൈവമേ!" 120

അതനുഭക്തികലന്നിവ വാനവൻ
ചിതമൊടോതി വിയത്തിൽ മറഞ്ഞുപോയ്;
ഗതസുബോധമുറങ്ങിന ശിഷ്യരെ-
സ്സുതനുജൻ പ്രണയത്തൊടുണത്തിനാൻ. 121

മതികുഴഞ്ഞെഴുന്നേററുവാ മഹാ-
മതി നിജാനുഗരോടരുളിടിനാൻ;
"അതിസുഖത്തൊടു നിങ്ങളുറങ്ങിയോ?
മതി; സമീപമണഞ്ഞിതു നേരവും. 122

"മനുജസൂനു മലിമസചിത്തരാം
മനുജർ തൻ പിടിയിൽ പെടുമീക്ഷണം;
അനുഗനൊത്തവരേററ മടുക്കലാ-
യനുഗമിപ്പി, നെനിയ്ക്കെതിരേല്ക്കണം" 123

ചുരിക, വെണ്മഴു, വാൾ, വടി, കത്തി, കൈ-
ത്തിരികൾ, കുന്ത, മിവറെറ വഹിച്ചിടും
അരിയകിങ്കരയോധരുമായുടൻ
പരിസരത്തിലണഞ്ഞിതരാതികൾ. 124

ചതിയനാമനുഗാധമനാദൃഹൃൽ-
ത്തതിയൊടൊത്തു സമാഗതനായ് ത്തദാ
സൂതിവചസ്സുരചെയ്യൊരു ചുംബനം
പതിവുപോൽ സുതനീശ്വരനേകിനാൻ. 125

കരുണപൂണ്ടവനിൽ ത്തിരുനോക്കണ-
ച്ചരുളി നന്ദനനാമഖിലേശ്വരൻ;
"ഗുരുവിനിങ്ങനെ ചുംബനമേകി നി
കരുതലോട ഹിതക്കറിവേകിയോ?" 126

അവിതഥം ഗുരുഭക്തി മനസ്സതിൽ
കവിയുമുത്തമനാമനുഗൻ ശിമോൻ
അവിനയം പെരുകുന്നൊരരാതിതൻ
ചെവിയിലൊന്നു മുറിച്ചു നിജാസിയാൽ. 127

കെട്ടതി ചേർന്നവനിൽ ദ്രുയപൂണ്ടു മുൻ-
പട്ടതിയിൽ ചെവിവെച്ച ജനന്ദനൻ
പട്ടത കാട്ടിയ ശിഷ്യനൊടോതിനാ-
"നിട്ടകനിന്നുടെ വാളുറയിൽ ധൃതം. 128

"ജനകനോടു സഹായമിരക്കിലി-
ജ്ജനതയോടു പടയ്ക്കൊരുസേനയെ
അനഘനിശനവശ്യ മയക്കു, മി-
ന്നിനവു നിന്നിലശേഷവുമില്ലയോ?" 129

"പരിചിലേതവനെത്തിരയുന്നിതെ-"
ന്നരികളോടഥ നന്ദനനീശ്വരൻ
അരിയ കൂറൊടു ചെയ്യൊരു പൂച്ചകേ-
ട്ടരികൾ "യേശുവെ"യെന്നുടനോതിനാർ. 130

പുരുമഹസ്സെഴ മീശ്വരനന്ദനൻ
കരുണപൂണ്ടരുൾ ചെയ്തിതു; "യേശുഞാൻ"
വിരുതകന്നരിസംഹതി സംഭ്രമം
പെരുകി വിണിതു സത്വര മൂഴിയിൽ. 131

അമളിപായെഴുനേറെറാരു നേരമാ-
വിമതരോടരുൾചെയ്തിതജാത്മജൻ;
"കുമതി ചോരനു സാമ്യമൊടെന്തിനി-
സ്സമയമീയിവനെ ത്തിരയുന്നു പോൽ. 132

"ദിവസേന ദേവസദനത്തിലാഗമി-
ച്ചിവനോതിടുന്നിതുപദേശമേവനും
ഇവനെപ്പിടിപ്പതിനു നിങ്ങളാരുമ-
ബ്ഭവനത്തിൽ വെച്ചുതുനിയാഞ്ഞതെന്തഹോ! 133

"വരുവോന്നശേഷവുമറിഞ്ഞു കൊണ്ടുപ-
ണ്ടരുൾ ചെയ്ത വന്ദ്യരുടെ വാക്യമൊക്കെയും
ഒരുപോൽ തികഞ്ഞിടണ, മിന്നു വാഴ്ച്ചകൾ-
തിരുളിന്നു; നിങ്ങളുടെ നല്ല നേരവും." 134

നയമററ യൂദനികരത്തിനാജ്ഞയാൽ
ഭയഹീനരായ ഭടരൊത്തു യേശുവെ
ദയവിട്ടു ദസ്യുനിലയിൽപ്പിടിച്ചുടൻ
കയറാൽ വരിഞ്ഞു കരപല്ലവങ്ങളെ. 135

വേടരന്തിക മടുത്തിടും വിധൌ
പേടമാൻനിര കണക്കു ഭീതരായ്
കേടശേഷമണയാതിരിക്കുവാൻ
കാടകത്തനുഗരൊപ്പമോടിനാർ. 136

ഇരുവശങ്ങളിലും പലയോധരെ-
ക്കരുതലോടു നടത്തി വിരോധികൾ
വിരുതെഴും സുതനീശനു സാദനം
ചെരുകമാറു നയിച്ചിതു നിർദ്ദയം. 137

അഹിതരേറിയ ദുർവ്വചനം കൃപാ-
രഹിതമാനസരായുര ചെയ്കിലും
അഹിത മല്ലവു മെന്നിയെ പോയിതാ-
മഹിതനാമഖിലേശ്വരനന്ദനൻ. 138

ഉറഞ്ഞുതൻ നേത്രയുഗത്തിലൊപ്പം
നിറഞ്ഞിടും നിർ തുടരെത്തുടച്ചും
കുറഞ്ഞ ധൈര്യത്തൊടു മാധിയോടും
മറഞ്ഞു പിൻപേഗതനായ് ശിമോനും. 139

ഒന്നാമത ക്രിസ്തുവിനെ ബ്ഭടന്മാ-
രന്നാസു തന്നന്തികമാനയിച്ച ;
തന്നാമധേയശ്രവണം നിമിത്തം
സന്നാഹമാ വൈദികനേററ മുണ്ടായ്. 140

ശിഷ്ടൻ യേശുക്രിസ്തുവെ ക്രൌര്യപൂർവ്വം
ധൃഷ്ടൻ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യനെങ്ങും പ്രസിദ്ധൻ
ദുഷ്ടൻ കയ്യേപ്പാവസിക്കും ഗൃഹത്തിൽ
ഹൃഷ്ടന്മാരാം യൂദർ പിൻപാനയിച്ചു. 141

സകല വൈദികരേയു മമന്ദമി-
ല്ലക മനസ്സിലുയർന്ന പുരോഹിതൻ
നികടദേശ മണച്ചൊരു ശേഷമ-
ല്ലകൾ പെട്ടം മിശിഹായൊടു ചൊല്ലിനാൻ. 142

"നാട്ടിലുള്ള ഗതികെട്ട ജനത്തെ-
പ്പാട്ടിലാക്കി നിലയററ കുഴപ്പം
കൂട്ടിടുന്നതിനു നീ പലതന്ത്രം
കാട്ടിടുന്നതറിയാത്തവരില്ല. 143

"ംരംശഗേഹമഹിമാവു കുറച്ചാ-
നാശമാർഗ്ഗമതിവിസ്തൃതമാക്കാൻ
ആശപൂണ്ടു പരിപൂജ്യജനത്തിൽ
ക്ലേശമേററുവതു നിൻ തൊഴിലല്ലേ ? 144

"പോയതെങ്ങു തവകിങ്കരർ ? കിട-
പ്രായരാമവർ മറഞ്ഞുകളഞ്ഞോ ?
മായമത്ര നിലനിന്നിടുമോ ? ദുർ-
ന്യായമിത്തിരി കഥിക്കുക വേഗം." 145

ദേവപുത്രനവനോടു ചൊല്ലിനാൻ;
ദേവമന്ദിരമുഖസ്ഥലങ്ങളിൽ
ഏവനും വിശദമായ് ഗ്രഹിക്കുമാ
റാവചസ്സുകൾ പറഞ്ഞിതിജ്ജനം 146

"കോട്ടമററ മമ വാക്യമൊക്കെയും
കേട്ടതുണ്ടു പലരേതിടത്തിലും;
നാട്ടകത്തു വഴിയേ തിരക്കിയാൽ
വാട്ടമെന്നിയെ മുറയ്ക്കറിഞ്ഞിടാം." 147

"അവിനയം പ്രകടിയ്ക്കരുതെ"ന്നു ര.
ച്ചവിടെനിന്നൊരു കിങ്കരപുംഗവൻ
കവിയുമററമൊടിശ്വരസൂനുവിൻ
കവിളതിൽ പ്രഹരിച്ചിതു നിർദ്ദയം. 148

സുമതി യേശു കഥിച്ചു തദന്തരേ
"മമമൊഴിക്കിയലും പിഴയെന്നുപോൽ?
ശമലമല്ലവുമില്ലതിലെങ്കിലി-
സ്സമയമെന്തൊരു ബന്ധമടിക്കുവാൻ?" 149

വിമലനീശസുതൻ മിശിഹായില-
ക്രമമൂതം ഗണിയാതെ ചുമത്തുവാൻ
വിമത രൊത്തിരു സാക്ഷികളെത്തദാ
മമത കാട്ടി നയിച്ചു സദസ്സതിൽ. 150

"ഇടിച്ചു മൂന്നാംദിന മിശഗേഹമി-
പ്പടിക്കിവൻ തിക്കുവനെന്നു ചൊല്ലിനാൻ;
നടിച്ചു ദേവാത്മജനെന്നു," മിവിധം
മടിച്ചിടാത ശ്ശഠരോതി സാക്ഷിയും. 151

അതിയായ് തെളിഞ്ഞു ഗുരുവയ്യനക്ഷണം
മതിശാലി യേശുമിശിഹായൊടോതിനാൻ;
"മതിയായ സാക്ഷിമൊഴി കേട്ടതില്ലയോ?
പ്രതിവാക്യമൊന്നു മരുളാത്തതെന്തു നീ?" 152

ഉണ്ടായതില്ലതിനൊരുത്തര, മാകയാല-
ത്തണ്ടാന്ന വൈദികവരൻ നിഗദിച്ചു വീണ്ടും;
മിണ്ടാത്തതെന്തു? സകലേശ്വരപുത്രനോ നീ?
രണ്ടാകിലും പറയണം പരമാർത്ഥമിപ്പോൾ." 153

തിരുവദന മുയർത്തി ക്രിസ്തുവും ചൊല്ലി, "നിതാ-
നരുളിയതു; മഹസ്സൊത്തെൻ പിതാവിന്നടുക്കൽ
മരുവിടുവതു മംഭോദത്തിലിൻപത്തൊടീ ഞാൻ
വരുവതു മിനിമേലിൽക്കണ്ടിടും നിങ്ങളെല്ലാം." 154

അടി നടുവിനുകൊണ്ട പന്നഗംപോൽ
ഝടിതി നടുങ്ങി പുരോഹിതപ്രവയ്യൻ
ചൊടിയൊടു വസനം വലിച്ചു കീറി-
ക്കൊടിയ നിനാദമൊടിപ്രകാര മോതി. 155

"ഭിഷണമായിട്ട മിശ്വര-
ദൂഷണ മൊരുപോലെ നിങ്ങൾ കേട്ടില്ലേ?
ഭാഷണമിതിനാൽത്താ നീ-
ബ്ലോഷൻ നിധനാഹനായി നിവ്വാദം. 156

"ചേലാന്നോരീ നാടകം റോമിലെ ബ്ല-
പാലാഗ്ര്യൻ തന്നാജ്ഞമൂലം ഭരിക്കും
പിലാത്തോസിൻ പക്കലേല്പിച്ചമന്ദം
മാലാളും മട്ടന്തമി മത്ത്യനേകാം. 157

"എന്തിനാണധികസാക്ഷി, നമുക്ക-
പ്പന്തിയോസു വിധിയാളുനഭിഷ്ടം
പന്തിയാക്കിട്ട; മട്ടത്തദിനം മൂ-
വന്തിതൊട്ടു സുഖനിദ്ര തുടങ്ങാം." 158

പൊതുവിലാവിധി സമ്മതമാകയാൽ
കുതുകമോടു പുരോഹിതപുംഗവൻ
അതുലനിശകുമാരനെ രാത്രിപോ-
വതുവരയ്ക്കു, ഭടാജ്ഞയിലാക്കിനാൻ. 159

കൊടിയ യൂദരു മബ്ഭടവൃന്ദവും
ഝടിതി യേശുവിനേറിയ നിന്ദയും,
അടിയു, മുന്തു, മുതയ്ക്കലു, മുഗ്രമാ-
മിടിയു, മേകി മനസ്സലിവെന്നിയേ. 160

തിരുമുടിയ്ക്കു പിടിച്ചു വലിച്ചു തൻ-
തിരുമുഖത്തിലടിയ്ക്കടി തുപ്പിയും
പുരുമദം കലരും ഭടരൻപക-
ന്നരുളിമാലജപുത്രനനോപമം. 161

മിഴികളുംശ്രുകമിട്ടു മറച്ചു ദു-
ർമ്മൊഴികളോതി വിരോധികൾ മൌലിയിൽ
കഴിയുമാക്കമൊടും പ്രഹരിച്ചകം
കിഴിയുമാറഴ ലപ്പുരനേററിനാർ. 162

മാനസത്തളിരിനും തനുവിന്നും
പീനമാ മഴലുദിക്കിലുമപ്പോൾ
ഊനമററ സുതനിശനതെല്ലാം
മൌനമുദ്ര കളയാതെ സഹിച്ചു. 163

ഒരു കണക്കിനടുത്തനുഗൻ ശിമോ-
നുരുകുമുള്ളൊടു യേശുവെ നോക്കിയും
ഉരുഭയത്തൊടൊഴിഞ്ഞു മുഴന്നിത-
ഗ്ഗുരുവരാധമമന്ദിരസീമയിൽ. 164

ഒരു ദാസി ശിമോനൊടോതിനാ "ഉ-
പ്പുരുഷന്നുള്ളൊരു ശിഷ്യനല്ലയോ നീ?"
പുരുഭിയൊടവൻ കഥിച്ചു "നീയെ-
ന്തരുളുന്നെന്നറിവാ നെനിക്കു വയ്യാ." 165.

ഇതര പിൻപവനോടുരചെയ്തു "നി
സതതമാ നരനാശ്രിതനായവൻ"
അതനുവായ ഭയത്തൊടു പിന്നെയും
വിതഥമോതി മറുത്തു ശിമോനഹോ! 166

ഓതി പിമ്പു ചിലർ "നീ ഗലിലേയൻ-
ജാതി, യേശുവിനു ശിഷ്യനുമത്രെ"
ഭീതിയാൽ ശപഥമോടു ശിമോൻ മുൻ-
രീതിയായപലപിച്ചിതു വിണ്ടും. 167

കോഴികൂകി, സുതനിശനുമാക്കം
പാഴിലെന്നരുളിടുംപടി നോക്കി;
കീഴിലെക്കഥ നിനച്ചു തദാനീ-
മാഴിപോലഴൽ ശിമോനു വളന്നു. 168

പുരുരുജയൊടു സാധുവാം ശിമോൻ തൻ
കരുമന ചേതസി ചിന്തചെയ്തു കേണു;
ഒരു നിമിഷവു മാശ്വസിച്ചിടാതു-
ള്ളുരുകി നിശിഥിനി യേശുവും നയിച്ചു. 169

ഇരുപത്തിമൂന്നാം സർഗ്ഗം

യൂദന്മാർ യേശുവിനെ റോമാ അധികാരിയായ പീലാത്തോസിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോകുന്നു — യൂദാസിന്റെ മരണം — പീലാത്തോസും യൂദന്മാരും തമ്മിലുണ്ടായ സംവാദം — പീലാത്തോസും യേശുവുമായുണ്ടായ ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ — യേശു നിർദ്ദോഷിയാണെന്നു പീലാത്തോസു പ്രസ്താവിക്കുന്നു — യൂദന്മാരുടെ പരിഭ്രമം — യേശുവിനെ ഹേറോദേസിന്റെ അടുക്കലേക്കയക്കുന്നു — യേശുവിന്റെ മൌനം — ഹേറോദേസു യേശുവിനെ നിന്ദിച്ചു തിരിച്ചയക്കുന്നു — പീലാത്തോസിന്റെ ഭാര്യയുടെ സന്ദേശം — യേശുവിനെ വിടുവാൻ പ്രയോഗിച്ച കൌശലം വിഫലമാകുന്നു — യേശുവിനെ കൽത്തൂണിൽ കെട്ടി അടിക്കുന്നു — മുൾകിരീടവും പഴയ ചകലാസും ധരിപ്പിച്ചു പരിഹസിക്കുന്നു — 'ഇതാ, മനുഷ്യൻ' — യൂദന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തം — പീലാത്തോസും യേശുവുമായുണ്ടായ വിവാദം — പീലാത്തോസിന്റെ ചാഞ്ചല്യം — യൂദന്മാരുടെ ഭീഷണി — പീലാത്തോസു ഭയജിതനായി കൈകൾ കഴുകുകയും യേശുവിനെ കൊല്ലുവാൻ വിധിക്കയും ചെയ്യുന്നു — യേശു കുരിശു ചുമന്നുകൊണ്ടു് വധസ്ഥലത്തേക്കു പോകുന്നു — സ്ത്രീകളുടെ അനുതാപം — യേശു അവരെ സമാധാനപ്പെടുത്തുന്നു — യേശുവിനെ കൊലസ്ഥലത്തു കൊണ്ടുചെന്നു കുരിശിൽ തറയ്ക്കുന്നു — യൂദന്മാരുടെ പുരോഹിതന്മാർ യേശുവിനെ പരിഹസിക്കുന്നു — യേശു കുരിശിൽനിന്നു അരുളിച്ചെയ്ത തിരുവാക്യങ്ങൾ — യേശുവിന്റെ മരണം — അത്ഭുത സംഭവങ്ങൾ — ഒരുവൻ യേശുവിന്റെ വങ്കിൽ കുത്തുന്നു — തിരുശരീരം ഇറക്കി കല്ലറയിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നു — യൂദന്മാർ കല്ലറയ്ക്കു മുദ്രവെച്ചു കാവലിടുന്നു.

രാവകന്നു, തിമിരച്ഛടപ്പാടേ
ഭൂവതിന്നതിരിൽ നിന്നു മൊഴിഞ്ഞു ;
ദ്യോവണഞ്ഞു മണിദീപവു മങ്ങും
പാവനപ്രഭ ചൊരിഞ്ഞു വിവസ്വാൻ. 1

ആശകൾക്കു തെളിവദ്ദിവസത്തി-
ന്നിശനാൽ പരമുദിക്കിലുമപ്പോൾ
നാശചിന്ത പെരുകിടിന യൂദ-
ക്കാശയത്തിലിരുൾ നിങ്ങിയതില്ല. 2

കള്ളനും കുറുനരിയ്ക്കു മെലിയ്ക്കും
കൊള്ള ചെയ്യുതിനു തക്കമകന്നു ;
ഭള്ള, സ്മൃയ, ചതി, രുട്ടിവവാച്ചോ-
രുള്ളമോടു മെഴുന്നേററിതു യൂദർ. 3

പാദപങ്ങളിലണഞ്ഞശനം സം-
മോദമോടു പതഗങ്ങൾ തിരഞ്ഞു ;
ഖേദമേററി മിശിഹായെ വധിപ്പാൻ
യൂദരാർദ്രത വെടിഞ്ഞു മുതിന്നു. 4

സാരമേയനിര ശൌര്യമൊടും നി-
സ്സാരനാം മുയലിനോടു കണക്കേ
ക്രൂരരാമനുജർ മംഗളപാരാ-
പാരമായ മിശിഹായൊടടുത്തു. 5

ഭൂവിൽ നന്മ മുകിൽ വന്മഴ പോലും-
പ്പൂവിലൻപൊടരുളും മശിഹായെ
ആ വിരോധിനികരം വിധിനാഥൻ
മേവിടുന്ന നിലയത്തിൽ നയിച്ചു. 6

ചൊല്ലയന്ന മിശിഹായെ മനസ്സിൽ
ത്തെല്ലുപോലു മലിവെന്നിയെ യൂദർ
കൊല്ലുമെന്നരിയ സംഭ്രമമുൾക്കൊ-
ണ്ടല്ലുപോയളു വറിഞ്ഞിതു യൂദാ. 7

ഖ്യാതിയേറുമഖിലേശഗൃഹത്തിൽ-
ബ്ബീതിസം യുതമണഞ്ഞവനപ്പോൾ
ഓതി വൈദികവരേന്യരൊടയ്യോ !
നീതിയല്ല മമ ചേഷ്ടിതമേതും. 8

"കുററമററ മിശിഹായുടെ രക്തം
വിററതക്രമ,മഹോ! വിലവേണ്ടാ ;
മററനർത്ഥ മരുളാതിവനോടൻ-
പുററനാഥനെ ജവേന വിടേണം." 9

കഷ്ടമാം പടി ധനാഗ്രഹമേറും
ദുഷ്ടശിഷ്യനൊടു വൈദികരെല്ലാം
ഇഷ്ടനെന്നു കരുതാതെ സരോഷം
സ്പഷ്ടമൊക്കെയു മൊഴിഞ്ഞു പറഞ്ഞു. 10

ആശകെട്ടു സകലേശ ഗൃഹത്തിൽ-
ക്കാശശേഷവു മെറിഞ്ഞഥ യൂദാ
ക്ലേശഭീതികളുയന്നു കഴുത്തിൽ
പ്പാശമിട്ടടനെ തൂങ്ങി മരിച്ചു. 11

ആയ്യനീശസുതനെ ബ്ബലമായാ-
ചായ്യസംഹതി നയിച്ചൊരുനേരം
ശൌര്യമേറു മധികാരി കഥിച്ചാൻ ;
"കാര്യമെന്തിവനിലെന്തപരാധം?." 12

ചൊല്ലിനെങ്ങിയൊരു വൈദികനപ്പോൾ
ചൊല്ലി; "ഞങ്ങൾ തിരുനാൾ ദിവസത്തിൽ,
ഇല്ലിവന്നു പിഴയെങ്കിലിവണ്ണം
മല്ലിടുന്നതിനൊരുമ്പെടുകില്ല." 13

കൂടുമെങ്കിലൊരു ലേശമശുദ്ധം
തേടുവാനിടവരാതെ കഴിപ്പാൻ
പാടുപോൽക്കരുതിടും ശാരോടാ-
നാടുവാഴി സരസം നിഗദിച്ചു. 14

"രണ്ടുപക്ഷമിയലാതിവനേയും
കൊണ്ടുനിങ്ങൾ ഗതരായ്, നിഗമത്തിൽ
പണ്ടുതീർത്ത നിയമപ്പടികുററം
കണ്ടുവെങ്കിലതിനൊത്തു വിധിപ്പിൻ." 15

നന്നിതെന്നു നിനവുള്ളിലശേഷം
വന്നിടാതരികളീ വിധമോതി;
"കൊന്നിടുന്നതിനിവക്കധികാരം
തന്നിടാതതു നടത്തുകനന്നോ? 16

"പിട്ടനല്ലമുരചെയ്തു മതത്തിൻ
ചട്ടവട്ടനികരം നിരസിപ്പാൻ
ഒട്ടനേകരെ മയക്കി വിവേകം
കെട്ടമൂഢനിവനുത്സുകരാക്കി. 17

"ഭീരുപോൽ നികുതി കേസറിനായ് നാ-
മാരുമേകരുതു, യൂദനുപൻ ഞാൻ;
പോരുമിക്കൊടിയ ദാസ്യമിതേമ-
ട്ടരുതോറ മിവനോതി വിശങ്കം." 18

ശാത്രവാവലി പറഞ്ഞതിനെല്ലാം
ശ്രോത്രമെകിയൊരു പിൻപധികാരി
നേത്രമുന്നതനമസ്സിനജസ്രം
പാത്രമാം തനയനിശനിലാക്കി. 19

നീതിനിഷ്ഠ വിലസും മിശിഹാതൻ
ഭീതിയററ നില, നോട്ട, മിതെല്ലാം
പ്രീതിപൂർവ്വ മധികാരി സമീക്ഷി-
ച്ചോതി; "യൂദരുടെ മന്നവനോ നീ?" 20

സന്തതം മനുജരക്ഷ മനസ്സിൽ
ച്ചിന്ത ചെയ്യുമഖിലേശ്വര പുത്രൻ
ചന്തമായരുളി "ചോദ്യമിതീനിൻ
സ്വന്തമോ? പരജനാത്ഥനയാലോ?" 21

"യുദനല്ലിവ, നിഹ സ്വജനങ്ങൾ
യുദരെന്നരികിൽ നിന്നെനയിച്ചു;
ഭേദമെന്തു ബത! ചെയ്യിതു നീ," യെ-
ന്നാദരത്തൊടധികാരി കഥിച്ചു. 22

ഒട്ടുമേ ചലനമെന്നിയെ രോമം
വെട്ടുമാൾക്കരികിലാടുകണെക്കേ
പട്ടുപോൽ വിമലമാം കരളിൽ ഭീ-
വിട്ടുനിന്ന മിശിഹാ നിഗദിച്ചു. 23

"ഭൂവിലല്ല മമരാജ്യ; മതല്ലി-
ബ്ഭൂവിലെങ്കിലധുനാ മമ സൈന്യം
ഹംവിധത്തിലിവർ തൻ വശമെന്നെ-
ക്കൈവിടാപ്പതിനെതിർക്കുകയില്ലേ?" 24

വീരരാംത്രിദിവസേനകളൊത്താ-
ചാരമോടു ചരണം പ്രണമിക്കും
സാരവേദി മിശിഹായൊടു കാര്യ-
ക്കാരനോതി; "ജഗതീപതിയോ നീ?" 25

ചൊല്ലി പുത്രനഖിലേശ്വരനെന്നെ-
"ച്ചൊല്ലിനേനധിപനെന്നധുനാ നീ;
ചൊല്ലിയന്നിടുമൃതം തെളിവാക്കി-
ച്ചൊല്ലിടുന്നതിനു ഞാൻ ജനിതേടി. 26

"ആയതിന്നവനിയിങ്കലിവണ്ണം
ന്യായമായവിധമാഗതനായ് ഞാൻ;
മായമററ ജനമെൻ വചനം നി-
ശ്രേയസം സുലഭമാംപടി കേൾക്കും." 27

ഹേതിവൈരിനികരത്തിനശേഷം
കാതിലേററുവതിനൊത്തവിധത്തിൽ
നീതിപൂർവ്വമധികാരിയുമപ്പോ-
ളോതി; "കുററമിവനില്ലൊരുതെല്ലും." 28

ചാപമററ ശരനായ ഭടൻപോൽ
താപവുംത്രപയുമുള്ളിലിടിപ്പും
കോപവും പരമയന്ന പരുങ്ങി-
പ്പാപതല്ലരരരാതികളോതി. 29

"കെട്ടവേദമറയിൽ ഗലിലേയാ-
തൊട്ടനല്ലമിടർ നാടകമെങ്ങും
പൊട്ടയുക്തികളുമായരുളും പേർ-
പെട്ടവഞ്ചകനിവൻ നിധനാർഹൻ." 30

എന്നിവണ്ണമവർ ചൊല്ലിയനേരം
തന്നിൽനിന്നരിയ ഭാരമൊഴിപ്പാൻ
നന്നിതെന്നധികമാം തെളിവുൾക്കൊ-
ണ്ടുന്നിവേഗ മധികാരി പറഞ്ഞു. 31

"ഏതിനാലിതുവരെയ്ക്കുമിതെന്നോ-
ടോതിയില്ല മതിശാലികൾ നിങ്ങൾ?
ഖ്യാതിപൂണ്ട ഗലിലേയ നരേന്ദ്രൻ
നീതിയായിതിനു തീപ്പുരുഷ്ടെ. 32

"പോരു, മീമതവിവാദമമന്ദം
തിരു ; മാവിരുതെഴും നരനാഥൻ
പേരുയന്ന പെസഹാതിരുനാളിൽ-
ച്ചേരുവാനിവിടെ വന്നതു നന്നായ്." 33

ഈവിധത്തിലവനോതിയശേഷം
ശ്രീവിളങ്ങിന മഹാൻ മിശിഹായെ
ആ വിദ്വപ്രവരനാദരപൂർവ്വം
മേവിടുന്ന സദനത്തിലയച്ചു. 34

ഫുല്ലപുഷ്പദളമൊത്തപദങ്ങൾ-
ക്കല്ലലേററവതിനന്തിനടത്തി
മല്ലരാമരികൾ യേശുവിനെക്ഷ്മ-
വല്ലഭൻെറ നികടത്തിൽ നയിച്ചു. 35

സേവദമാനനസുമത്തിൽ നിറഞ്ഞൊ-
ച്ചാദനം മലിനമായ്, മുടിചിന്നി,
സാദമേറി വലയും മിശിഹായെ
മോദമോടു മവനീപതി നോക്കി. 36

പങ്കമററ സുതനിശനു കുററം
വങ്കരാമരികളിങ്ങനെ ചൊല്ലി ;
"കിങ്കരൌഘമൊരുമിച്ചിവനെങ്ങും
ശങ്കവിട്ടരുളി വേദവിരോധം." 37

ഹാസപൂർവ്വമധമാഗ്രണി ഹേരോ-
ദേസഹന്തയൊടുമേറിയ ചോദ്യം
ത്രാസമററരികിൽ മേവിന ഭവ്യാ-
വാസമായ മിശിഹായൊടു ചെയ്തു. 38

പിനപങ്കനിധിയായനുകമ്പാ-
ഹീനനായിട്ടവൻെറ സമക്ഷം
മാനഹാനിനിരുപിച്ചഴലെന്യേ
മൌനമായ് മരുവി നന്ദനനീശൻ. 39

മന്ദമാനസ നിളാപതി സേനാ-
വൃന്ദമൊത്ത മലനാം മിശിഹായിൽ
നിന്ദനിർഭരമണച്ചു, ചിരിച്ചാ-
നന്ദമോടു പല ഭത്സനമോതി. 40

ശാന്തനായ് മരുവിടും മിശിഹായെ-
ഭ്രാന്തനെന്നപടി പാണ്ഡുരവസ്ത്രം
കാന്തമാമുടലിലിട്ടു നികൃഷ്ട-
സ്വാന്തനാ ന്യഹനയച്ചിതമന്ദം. 41

തണ്ടുകൂടിയ വിരോധികൾ വിണ്ടും
കൊണ്ടുവന്ന സമയം മിശിഹായെ
കണ്ടു, ദൈന്യമധികാരിപരം കൈ-
ക്കൊണ്ടു തന്നെ വിടുവാൻ വഴിതേടി. 42

"കഷ്ടമേററു നിരി യേശുവിനായ് ഞാൻ ;
ശിഷ്ടനാകുമവനേകരുതേ മാൽ !"
ഇഷ്ടപത്നിയുടെ ദൂരിതമപ്പോൾ
സ്പഷ്ടമേക നവനേടറിയിച്ചു. 43

പേടിയും കരുണയും ഹൃദയത്തിൽ-
ക്കൂടി വേഗമവനാനനപത്മം
വാടി, മൌനമൊടുമേന്ത വധാനം
തേടി യുദനിരയോടുരചെയ്തു 44

"ഈ മനുഷ്യനെതിരായ് പല കുററം
ഭീമമാക്കി നിഗദിച്ചിതു നിങ്ങൾ;
കേമമല്ലവയിലൊന്നു, മശേഷം
നാമവയ്ക്കു വിലവെക്കുകയില്ല. 45

"മുന്നുമേ ചലനഹീനമിവണ്ണം
വന്നതാണിവനു നിശ്ചയമുള്ളിൽ;
എന്നപോലെ മതമശ്ശലിലേയാ-
മന്നവന്നു മകതാരിലുദിച്ചു. 46

"ഹീനമാം പക വെടിഞ്ഞൊരുവന്നും
ദീനഭാവവു മിളപ്പവുമെന്യേ
മാനമായ് പിരിയുവാനൊരുപായം
ഞാനമന്ദമരുളാ; മതു കേൾപ്പിൻ. 47

"ഈ മഹോത്സവദിനം സദയം നാം
ക്ഷേമമേകനരുളും നിയമംപോൽ
ഈ മഹാശയനെ നിങ്ങളുമിപ്പോൾ
മാമകേഷ്ടമൊടിണങ്ങിവിടേണം. 48

"ഇഷ്ടമെന്നു ജനസഞ്ചയ മോതി-
സ്പഷ്ടമായതിനു സമ്മതിയായ്കിൽ
ദുഷ്ടനായ ബറബാസിനെ വേഗം
കഷ്ടമെങ്ങുമെഴമാറു വിടും ഞാൻ" 49

ദീനരെ ക്കരുണ പൂണ്ടുതുണയ്ക്കു
മാനശാലി സുതനീശനൊടൊപ്പം
ഹീനനശ്ശാനെയും വിധി കർത്താ-
വാനയിച്ചു നികടത്തിൽ നിറുത്തി. 50

ഏവരേയു മനുകമ്പതുളുമ്പും
ഭാവ മാന്ന വദനത്തൊടു നോക്കി
സാവധാന മവനോതി 'വൃഥാ ഞാ-
നേവനെക്കരുണയോടു വിടേണം' 51

ഒട്ടുമീശസുതനിൽ ക്കനിയായ്വൻ
പിട്ടു വൈദികർ കഥിക്കു നിമിത്തം
"വിട്ടുകൊൾക ബറബാസിനെ' യെന്നാ
പ്പിട്ടു ചൊല്ലി ജനസഞ്ചയമപ്പോൾ. 52

തള്ളെലൊത്തു കൊല ചെയ്തു പുരത്തിൽ-
കൊള്ളയിട്ടു, തടവിൽ കൂടി കൊള്ളും
കള്ളനെ ദൂത മയച്ചിതഹോ! ത-
ന്നുള്ളതിൽ ക്ഷേനമോടധികാരി. 53

ക്രൂരരാകു മരികൾക്കൊരു ലേശം
വൈരശാന്തി വരുമാറധികാരി
പാരമീശസുതനെ പ്രഹരിപ്പാൻ
ശൂരരായ ഭടരോടഥ ചൊല്ലി. 54

യോധമുഖ്യരതു കേട്ടു വിശുദ്ധാ-
രാധനാഹ നമലൻ മിശിഹായിൽ
ബാധ ചേപ്പതിനു തൻ തിരുവസ്ത്രം
വ്യാധരുക്ഷതയൊടക്ഷണ മൂരി. 55

പ്രാണിയെന്നു കരുതാതെ കരിങ്കൽ-
ത്തൂണിൽ മൂകപമതി തസ്കരനെപ്പോൽ
ത്രാണി കെട്ടു വലയും മിശിഹാ തൻ
പാണി ചേർത്തു കയറാലവർ കെട്ടി. 56

കൂററനും കഴൽ തൊഴുന്ന വിധം നെ-
ഞ്ചുററ മേററ മുയരുന്ന ഭടന്മാർ;
ചീററമോടു മിശിഹായെ മുറയ്ക്കാൾ-
മാററമൊത്തു കശയാൽ പ്രഹരിച്ചു. 57

മേലിലേക്കു യിരയപ്പതിനായ് ക്കൈ-
ക്കുലിതൻ ഫലമുതിത്തു ഭടന്മാർ;
ചേലിയന്ന മിശിഹായുടെ പൂമെ-
യ്യാലിലയ്ക്കു സമമയ് വിറതേടി. 58

മല്ലയന്ന ഭടർ തൻ ചൊടി കൂടും
തല്ലുകൊണ്ടുടൽ കീറിഞ്ഞു നുറുങ്ങി,
പുല്ലു പോലിടവിടാതെ തെറിച്ചി-
ട്ടെല്ലു കാണ്മതിനു തക്കം പടിയ്ക്കായ്. 59

ഘോരമായടികളുണ്ടതെ പേർത്താ-
സാരമെന്ന വിധമേററതു മൂലം
ധാരപോലെ തിരുമേനിയിൽ നിന്നും
ചോര കൽത്തളമതിൽ പ്രവഹിച്ചു. 60

ബോധമുള്ളവർ വിറച്ചിടുമാറ-
ബ്ബാധ ചേർത്ത കശതൻ നിര, കൽത്തൂൺ
യോധവസ്ത്രനികരം, കയറെന്നീ-
സ്സാധനങ്ങൾ ബത! മുങ്ങി നിണത്തിൽ. 61

തെല്ലു പോലു മലിവെന്നിയെ വജ്ര-
ക്കല്ലുതോററ മനമൊത്തരിപുക്കൾ
ചൊല്ലുയന്ന വിഭവാം മിശിഹായെ-
ത്തല്ലു തീർന്നുവഴിച്ചു സമോദം. 62

മാലിനാൽ ത്തളരുമാപ്രഭുവേ നാൽ-
ക്കാലിമേലവരിരുത്തി വിശങ്കം
ചേലിയന്ന തിരുബാഹുവിൽ വേഴ-
ക്കോലിനെ ക്കലിത കൌതുക മേകി. 63

കൂർത്തമുള്ളുകൾ നിറഞ്ഞ പടപ്പാൽ-
ത്തീർത്തതായ മുടിയും മടിയെന്യേ
ആർത്തനാ മജസുതൻെറ ശിരസ്സിൽ-
ചിത്ത രോഷമൊടരാതികൾ വെച്ചു. 64

ഏറിടുന്നരുജയാലക മേററം
നിറിടുന്ന മിശിഹായെരിപുക്കൾ
കീറി, നാറി, നിറമററ, പഴക്കം
പേറിടുന്ന ചകലാസ്സണിയിച്ചു. 65

"വാണിടട്ടെ മഹിമാവൊടു യൂദ-
ക്ഷോണിപാല" നിതിപുഞ്ചിരിയോടും
പാണി ചേർത്തരുളി യേശുവെ യൂദ-
ശ്രേണി നിന്ദയൊടു താണു വണങ്ങി. 66

ഘോഷണാന്വിത മനേകതരം ദു-
ർഭാഷണങ്ങളുര ചെയ്തുരിവൃന്ദം
ഭീഷണാകൃതി വഹിച്ചധികം വി-
ദ്വേഷമോടു കവളിൽ പ്രഹരിച്ചു. 67

മാനസത്തിലുയരും ദയമൂലം
മാനവർക്കു സുകൃതം വിളയിപ്പാൻ
ഊനമററ വിനയത്തൊടിതെല്ലാം
മൌനപൂർവ്വ മജസൂനു സഹിച്ചു. 68

ലേശമാർദ്ര ജനങ്ങളിലുൾക്കൊ-
ണ്ടാശയത്തിനു പകച്ചു വരാനായ്
ആശയോടരികിലാ വിധികർത്താ-
വിശപുത്രനെ നയിച്ചു നിവൃത്തി. 69

കണ്ടകൌഘ മിളുവെന്നിയെ ദേഷ്യം
കൊണ്ടടിച്ചു കടയോളവു മുള്ളിൽ
കണ്ടകാവലി കടന്നുയരുന്നോ-
രിണ്ടലാൽത്തല കുഴഞ്ഞു കുനിഞ്ഞും. 70

ഇൗടിയന്നമുടി, ചെഞ്ചൊടി, താർതോ-
റോടിടുന്ന മിഴി, പോർച്ചെവി, ചില്ലി
താടി, നെററി, കവിൾ, മൂക്കിവയെല്ലാം
മോടി പോയ് നിണകണങ്ങളുണിഞ്ഞും. 71

പൊന്നുപോലൊളി വിളങ്ങിയ പൂമെ-
യ്യൊന്നുപോൽ ബത! ചതഞ്ഞു മുറിഞ്ഞും
കുന്നുപോലഴലുയന്നു തളുന്നും
നിന്നു കൽപ്രതിമ പോലഭിഷിക്തൻ (വിശേഷകം) 72

യൂദവൃന്ദമൊ "ടിതാനര"നെന്നാ-
മോദഹീനനധികാരി കഥിച്ചു ;
യൂദസംഘമതിരൂക്ഷതതേടും
നാദമോടു നിഹനിപ്പതിനോതി. 73

"നന്നു, നന്നു, ഹിതമങ്ങിനെയെങ്കിൽ-
ക്കൊന്നു കൊള്ളുവിനിതെന്തൊരു ശാഠ്യം;
ഒന്നുമില്ലിവനു പാതക മോതാ"
നെന്നു വീണ്ടുമധികാരി പറഞ്ഞു. 74

"കുന്നു പോൽ മദമൊടീശസുതൻ ഞാ-
നെന്നു ചൊല്ലുമധമൻ നിധനാൎഹൻ
എന്നു വേദവിധിയുണ്ടിവനഞ്ചാ-
തെന്നുമങ്ങിനെ പറഞ്ഞു വരുന്നു." 75

ദുഷ്ടയൂദരിതു ചൊല്ലിയ നേരം
കഷ്ടമെന്നു നിരൂപിച്ചധികാരി
ശിഷ്ടനായ മിശിഹായുടെ തത്വം
സ്പഷ്ടമാവതിനു ചെയ്തിതു ചോദ്യം. 76

ക്ഷിപ്ര മുത്തരമതിന്നു ലഭിയ്ക്കാ-
ഞ്ഞപ്രമാദി സുതനീശനെ നോക്കി
അപ്രതീക്ഷിത മഹമ്മതി കൈക്കൊ-
ണ്ടിപ്രകാര മധികാരി കഥിച്ചു. 77

"മൌനമെന്തിനിഹ നിന്നെ വിടാനും
മാനഹാനിയൊടു കൊന്നിടുവാനും
ഊനമറെറാരധികാരമിയന്നോൻ
ഞാ, നതോത്തു നിഗദിച്ചിടണം നീ." 78

ചേലിലോതി സുതനീശ്വരനപ്പോൾ ;
"മേലിൽനിന്നു ശരിയായരുളായ്കിൽ
മാലിവന്നിയലുമാറു നിനക്കെൻ-
മേലിതിൻപടി വരില്ലധികാരം. 79

"പങ്കരൊത്തിവനെ നിൻ നികടത്താ-
തങ്കമേററി വധശിക്ഷ വിധിപ്പാൻ
ശങ്കയെന്നിയെ നയിച്ചവനേററം
പങ്കമുണ്ടതിനു സംശയമില്ല." 80

ആശയത്തിനുലവും ഹൃദയത്തിൽ
ക്ലേശവും ഭയവു മൊത്തധികാരി
ംരംശപുത്രനു വിമോചനമേകാൻ
കൌശലങ്ങൾ നിരൂപിച്ചു പരുങ്ങി- 81

ദോഷലേശരഹിതൻ മിശിഹായിൽ
ദ്വേഷമേററ മവനുള്ളിലുദിപ്പാൻ
രോഷപൂർവ്വ മരിസഞ്ചയമപ്പോൾ
ഭീഷണസ്വരമൊടിവിധമോതി. 82

"കൂസലററിവനെ നീ വിടുമെങ്കിൽ
ക്കേസറിന്നധിക മെത്തു മനിഷ്ടം ;
ത്രാസമററു നൃപനെന്നു നടിപ്പോൻ
കേസറിന്നഹിതനില്ല വിവാദം." 83

ത്രാണികെട്ടു വിധിനാഥനരാതി-
ശ്രേണിയോടൊടുവിലീവിധ മോതി ;
"കാണിയും കരുണയെന്നിയെ യൂദ-
ക്ഷോണിപാലനെ വധിക്കണമെന്നോ ?" 84

ആശരപ്രകൃതി പൂണ്ടരിവൃന്ദം
ലേശമൻപു കലരാതുരചെയ്തു ;
"നാശമിക്കുടിലനേകുക ; ഞങ്ങൾ-
ക്കീശനാ ന്നുവരകേസരി കേസർ." 85

"ഊനമററ രുധിരത്തിനു പങ്കി-
ല്ലീ നമുക്കുദ്ധ" മെന്നധികാരി
മാനമാംപടി പറഞ്ഞു ജലം പിൻ-
പാനയിച്ചു ശുചിയാക്കി കരങ്ങൾ. 86

ക്രൂരരാമരികൾ ചൊല്ലി തുടന്നി-
"ച്ചോര ഞങ്ങളുടെ സംഹതിമേലും
പോര, പിൻപരിയ സന്തതിമേലും
സൈ്വരമെത്തുവതു സമ്മതമത്രേ." 87

ഘോരമാം കുരിശിലാ മിശിഹായെ-
ച്ചോരനെന്ന പടി തൂക്കി വധിപ്പാൻ
നേരകന്ന വിധി നിർദ്ദയമന്ത-
സ്സാരഹീന നധികാരിയുമോതി. 88

മേഷശാബമൊടു കോകഗണംപോൽ
ത്തോഷസംയുതമരാതികളപ്പോൾ
ഭീഷണപ്രകൃതി പൂണ്ടതിവേലം
ദ്വേഷമാന്നു മിശിഹായൊടടുത്തു. 89

വൈരിവൃന്ദ മലിവററടനേ മുൻ-
പൂരിവെച്ച മിശിഹായുടെ വസ്ത്രം
താരിലും മിനുസമാം തിരുമെയ്യിൽ-
ബ്ഭൂരി മാലുയരുമാറണിയിച്ചു. 90

കഷ്ടമേററു ബലമററു കുഴങ്ങും
ശിഷ്ടനായ മിശിഹായുടെ തോളിൽ
പുഷ്ടകൌതുകമൊടും കുരിശേററി-
ദുഷ്ടരാമരികൾ യാത്രതുടങ്ങി. 91

വള്ളിപോലെ മൃദുവാ മിരുകാലും
തുള്ളി മേനി തളരും മിശിഹായെ
ഉള്ളിലാർദ്ര നശിച്ചരിവൃന്ദം
തള്ളി, മാലുയരുമാറു നയിച്ചു. 92

ഉൽപ്പലം പണിയുമാറഴകോലും
പൊൽപ്പദം ലവമിളക്കിടുവാനും
കെൽപ്പകന്നു തളരും മിശിഹായോ-
ടൽപ്പമെന്നിയെ കയത്തു രിപുക്കൾ. 93

പ്രസൂരങ്ങളു മലിഞ്ഞിടുമാറ-
ശ്ശൂസ്വരാശി മിശിഹാ വലയുമ്പോൾ
അസ്യശങ്കമിടർ സിംഹഗണംപോൽ
വിസ്തൃരിച്ചഹിത സംഹതി ചേത്തു. 94

ചൊല്ലിയന്ന ശതപത്രസുമംത-
ന്നല്ലിപോൽ മൃദുലമാം തിരുമെയ്യിൽ
കല്ലിനൊത്ത ഹൃദയത്തൊടിടിച്ചും
തല്ലിയും പരർ കൃതാർത്ഥത നേടി. 95

ദേഹസാദമതിയായ് സുതനീശൻ
മോഹമോടു നിവതിക്കയിലെല്ലാം
സാഹസം പെരുകിടുന്ന വിരോധി-
വ്യൂഹമൻപു കലരാതഴലേററി. 96

എള്ളിടയ്ക്കു മിളവെന്നിയെ കള്ള-
പ്പുള്ളിയോടു പെരുമാറിന മട്ടിൽ
കൊള്ളിവാക്കുക ഉരാതികളുള്ളം
പൊള്ളിടും പടി പറഞ്ഞു ചിരിച്ചു. 97

അട്ടഹാസമൊടു ശത്രുസമൂഹം
പട്ടണംവഴി നടത്തിയ നേരം
ഒട്ടനേകമല സാക്ഷികളുൾപ്പൂ-
ചുട്ടടുത്തു മിശിഹായുടെ പിൻപേ. 98

അരുളി തനയനീശൻ 'ജേശ്ലേം പുത്രിമാരേ!
പെരുകിടു മഴലിപ്പോളെന്നെയോർത്തിട്ടു വേണ്ട;
കരുതുവിനനുതാപം നിങ്ങളെത്താൻ നിനച്ചും;
വിരുതു വിലസു മോമൽപ്പുത്രരെച്ചിന്തചെയ്യൂ. 99

"ഒരുദിനം വരുമന്നിഹ പൈതലി-
ന്നരുളിടാത്ത കുചം, പ്രസവത്തിനെ
കരുതിടാവയറെന്നിവ ഭാവുകം
പെരുകിടുന്നവ, യെന്നരുളും ജനം. 100

"മലകളേ ! ചെറുകുന്നുകളേ ! കനി-
ഞ്ഞലസഭാവ മൊഴിച്ചിവരിൽ ദൃതം
നില വെടിഞ്ഞു പതിക്കുവി ; നീ വിധം
നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞിടുമേവരും. 101

"ഇവരിവിധമാണു പച്ചയായോ-
രവനീരുട്ടിനൊടാചരിപ്പതെങ്കിൽ
അവസാന മുണങ്ങിയൊന്നിനെന്താ-
മിവ നിത്യം ഹൃദി നിങ്ങളോർത്തുകൊൾവിൻ." 102

കൊലനിലമൊടടുക്കും മുൻപപായം ഭവിക്കും
നിലയിലരിയ സാദം ക്രീസ്തുവിൽ ക്കാണ്കമൂലം
ഖലരരികളുമന്ദം പാന്ഥനാകും ശിമോനെ-
ബ്ബലമൊടു സുതനീശൻ തൻ സഹായത്തിനാക്കി. 103

കലഹനിരതരാകും ദുഷ്ടരെ ക്കൊല്ലുവോരാ-
മലമുകളിലതുല്യം ക്രൂരരാം ശാത്രവന്മാർ
തലമുതലഴലുള്ളം കാൽവരെയ്ക്കേററമായു-
ള്ളലയുമമലനാകും യേശുവെക്കൊണ്ടുചെന്നു. 104

അരിയമുറിവശേഷം ചിന്തിടും ചെന്നിണത്താൽ
പ്പരിചിലുടലിലൊട്ടിച്ചേന്ന കുപ്പായമപ്പോൾ
അരിശമൊടു മൃഗത്തിൻ തോലുരിക്കുന്നമട്ടാ-
യരിനിരമിശിഹാതൻ മെയ്യിൽ നിന്നുരി കൃഷ്ണാൽ. 105

തെളിവൊടു കുരിശിന്മേൽ ക്രീസ്തുവിൻ മുത്തിനെക്കാ-
ളൊളി വിലസിടുമംഗം ചേർത്തമന്ദം ഭടന്മാർ
നളിനസദൃശമാകും പൊല്പദം രണ്ടിനേയും
തളിർതൊഴ മഴകോലും കൈകളേയും തറച്ചു. 106

യൂദക്ത്രയ മതിയാ മവജ്ഞ, കോപം,
ഖേദം, സംഭ്രമ, മിവചേർത്തിടും വിധത്തിൽ
യൂദന്മാരുടെ നൃപനെന്ന മേലെഴുത്തും
ഭേദം നേരിനു പിണയാതതിൽ പതിച്ചു. 107

തദനു ദൈവസുതന്നു നഭസ്ഥലം
സദനമാക്കിടുവാൻ പടി വൈരികൾ
കദനമേററി മദത്തൊടുയർത്തിയി-
ട്ടുദയമക്കുരിശ്ശൃഗിയിൽ നാട്ടിനാർ. 108

വിരുതെഴും സകലേശ്വരനന്ദന-
ന്നരുമയാകുമവജ്ഞ വരുത്തുവാൻ
ഇരുവശത്തു മരാതികൾ കള്ളരാ-
മിരുവരെ ക്കുരിശേററി നിറുത്തിനാർ. 109

മൂന്നായ ലോകത്തിനു മെന്നുമുറേറാ-
ത്തുന്നാമജൻ തൻ വിമലൻ കുമാരൻ
മൂന്നാണിമേൽ പാതകി തസ്കരൻപോൽ
ഞാന്നാധി കൈക്കൊണ്ടു കിടന്നിടുന്നു! 110

ഉലവെഴാതവധാന മനന്തയിൽ
നിലനിറുത്തിട്ടു മീശ്വര വത്സലൻ
ബലമകന്ന തദംഗമശേഷവും
കലശലായഴൽ പൂണ്ടു വിവർണ്ണനായ്. 111

സിരകളൊക്കെ വലിഞ്ഞു വിയത്തഹോ!
മരണവേദന പൂണ്ടിതജാത്മജൻ;
സരഭസം മുറിവൊക്കെ നവങ്ങൾ പോൽ
പരമൊഴുക്കി നിണം നിലയെന്നിയേ. 112

വിവശനായ് പല പീഡസഹിയ്ക്കുവോ-
രവസരത്തിലു മീശ്വരനന്ദനൻ
അവധിയററ പടിയ്ക്കെഴ മൻപിനാ-
ലവ മറന്നു പിതാവൊ ടപേക്ഷയായ്. 113

"ഇന്നതാണരികൾ ചെയ്യുവതിപ്പോ-
ളെന്നറിഞ്ഞിടുവതില്ല പിതാവേ!
ഇന്നതേററ മനുകമ്പയൊടോർത്ത-
ങ്ങുന്നനുഗ്രഹമിവർക്കരുളേണം." 114

ചങ്കിൽക്കട്ടപ്പമധികം കലരും ഭടന്മാർ
പങ്കിട്ടു പിൻപു മിശിഹായുടെ വസ്ത്രമെല്ലാം;
ശങ്കിച്ചു, തൈപ്പുകലരാതെ ചമച്ചതാം മേ-
ലങ്കിക്കു ചിട്ടിയുമനന്തരമിട്ടെടുത്തു. 115

ചാകാതെ ചത്തു കുരിശാം മൃതിശയ്യയിന്മേൽ
ശോകാർത്തനായുയിർ പൊരിഞ്ഞു കിടക്കുവോനാം
ലോകാധിനാഥസുതനുള്ളിലസഹ്യമാം മാ-
ലേകാനരാതികളുനന്തര മേവമോതി. 116

"മിന്നു മീശ സദനം തകക്കിലോ
നന്നുതീക്കുമതു മൂന്നുനാൾക്കകം
എന്നു മുന്ന മുരചെയ്തു നിൻമിട്ടു-
ക്കിന്നുകാട്ടുകമടിപ്പ തെന്തെടോ? 117

"അരിയനന്ദന നിശ്ചരനെങ്കിലോ
കുരിശിൽ നിന്നു മിറങ്ങിനിരാകുലം
വരിക, നിൻ പരിരക്ഷ നടത്തി, നീ
പരിഭവങ്ങളുശേഷമൊഴിക്കണം." 118

അധിഗതം ജയമെന്നു കുചേഷ്ടിതാം-
ബുധികൾ വൈദികരോത്തു തദന്തരേ
നിധിലഭിച്ചവിധം വദനം തെളി-
ഞ്ഞധികമോദമൊടോതി പരസ്പരം. 119

"അരിയതുണ പലക്കും ചെയ്തിലി ത്തന്നനർത്ഥം
ത്വരിതമിവനൊഴിപ്പാൻ പാടവം തെല്ലുമില്ലേ?
ശരിയൊടു മിസറായേൽ ഭൂപനാണെങ്കിലിപ്പോൾ
കുരിശിലെനിജബന്ധം വിട്ടിറങ്ങാത്തതെന്തോ? 120

"ംരംശനാശ്രയ മിവന്നു പോൽ, ഞെളി-
ഞ്ഞീശപുത്രനിതി ചൊല്ലുവോനിവൻ;
ംരംശനുണ്ടിവനിലിഷ്ടമെങ്കിലി-
നാശമാർദ്ദ്രത കലന്നകററണം." 121

ഘോരമായ കുരിശിൽ ക്കിടന്നു ദു-
ർവ്വാരമാമഴൽ സഹിച്ചുഴന്നിട്ടും
ചോരനേകനിതുപോലനല്പമാം
നീരസം ഹൃദികലന്നു ചൊല്ലിനാൻ. 122

"അനന്തനായ ദൈവത്തിൻ
തനയൻ ക്രിസ്തുവെങ്കിൽ നീ
നിനക്കും ഞങ്ങൾ രണ്ടാൾക്കും
വിനപററാതെ പോററണം." 123

ഉള്ളുപോൽ പിഴകളോത്തു പേടിയാ-
ലുള്ളുനല്പമലയുന്നമററവൻ
തള്ളുലൊത്തിവ കഥിച്ച ദുഷ്ടനാം
കള്ളുനോടരുളി ശാസനോക്തികൾ. 124

"അന്തമേററ മരികത്തടുക്കയാൽ
സന്തപിച്ചു വലയുന്ന നേരവും
അന്തരംഗമലിനത്വ മററിടാൻ
ചിന്തവിട്ടു പരനെപ്പഴിയ്ക്കുകയോ? 125

വേണ്ടാസനത്തിനു മുതിർന്നതിയാമകൃത്യം
നീണ്ടാചരിച്ചതിനു ശിക്ഷ നമുക്കു കിട്ടി;
വേണ്ടാവിഷാദ മതിനാ,ലപരാധമേതും
തീണ്ടാത്തൊരാൾ സുകൃതശോഭിതനീ മനുഷ്യൻ." 126

ഇവ ചൊല്ലിയ പിൻപു താപ മുൾക്കൊ-
ണ്ടവനീശാത്മജനോടു കേണിരന്നു;
"തവരാജ്യ മണഞ്ഞിടുമ്പൊളുണ്ടു-
ന്നിവനേയും സദയം നിനച്ചിടേണം." 127

പങ്കമററ സുതനീശനവന്നാ-
തങ്കശാന്തി വരുമാറരുൾ ചെയ്തു;
"ശങ്കവേണ്ട, സരസം പറുദീസാ-
യിങ്കലിന്നിവനൊടൊത്തമരും നീ." 128

അരിയപീഡ സഹിപ്പൊരു യേശുവിൻ
കുരിശുതന്നരികിൽ കദനാഗ്നിയാൽ
പൊരിയുമുള്ളുമൊടശ്രു നിരർഗ്ഗളം
ചൊരിയുമേറിയ നാരികൾ മേവിനാർ. 129

ഘനമെഴും കദനാസി കടന്നിടും
മനമൊടേററ മടുത്തനലാദ്രിപോൽ
അനഘനീശസുതൻെറ വിശുദ്ധയാം
ജനനി നിന്നു വിഷാദനിമഗ്നയായ്. 130

വളരും വ്യഥ മൂലമാലിലയ്ക്കൊ-
ത്തിളകും ചിത്തമൊടാ വധൂവതംസം
ഇളവററ വിഭാതചന്ദ്രനെപ്പോൽ
വിളറീടും തനയാനനത്തെ നോക്കി. 131

ഭിന്നാന്തരംഗത്തൊടു ശിഷ്യനാം യോ-
ഹന്നാനു മപ്പൊൻമണി തന്നടുക്കൽ
നിന്നാവരിഷ്ടൻ ഗുരുവിൻ ചരിത്രം
നന്നായ് വിചാരിച്ചു ചൊരിഞ്ഞു കണ്ണീർ. 132

മാതാവിനേയുമതുപോൽ പ്രിയശിഷ്യനേയും
ശ്രീതാവുമീശസുതനൻപൊടു നോക്കിപിന്നെ ;
മാതാവിനോ''ടിനി നിനക്കിവനാത്മജൻ ;'' ''നിൻ-
മാതാവിതെ''ന്നനുഗനോടു മമന്ദമോതി. 133

കരസഹസ്ര മകന്നു തദന്തരേ
തരണിബിംബമിരുണ്ടു മറഞ്ഞുപോയ് ;
ഇരവിലെപ്പടി കൂരിരുൾ കൂട്ടമായ്-
ഉരയിലെങ്ങു മണഞ്ഞിതു വിസ്മയം ! 134

''അനല്പമിയൂദജനത്തിനെല്ലാ-
മനർത്ഥമെത്തുംബത ! വൈകിടാതെ''
മനസ്സിലേവം ഭയമോടിവണ്ണം
നിനച്ചു വിദേഷികൾ സംഭ്രമിച്ചു. 135

അനന്തരം താതനൊടേററമുച്ച-
സ്വനത്തിലർത്ഥിച്ചിതു യേശുദേവൻ
''അനന്ത ! സർവ്വേശ്വര ! സൂനുവാമീ-
ജനത്തെ നീയെന്തിനു സന്ത്യജിച്ചു?'' 136

ഊഹിക്കുവാനുമെളുതല്ലതുപോലജസ്രം
ദേഹിയ്ക്കുഭീഷ്ടമരുളിസ്സുതനെക്കണക്കേ
സ്നേഹിച്ചിടുന്നപരമൻ ജനകൻെറ പുത്രൻ
''ദാഹിച്ചിടുന്നിതിവ''നെന്നുര ചെയ്തു പിന്നെ. 137

ക്ഷണമരികൾ ചൊറുക്കാ ചേന്നനീപ്പുഞ്ഞിവൻ ഞാ-
ങ്ങണവടിയിലുറപ്പിച്ചിട്ടു മേല്പോട്ടു പൊക്കി ;
ഗുണഗണനിധിയാകും ദൈവപുത്രൻ തദാ വാ-
യ്ക്കുണയുവൊരതിൽനിന്നും തഷ്ണാശം വരുത്തി. 138

'സുവൃത്തരാകാൻ വഴിമർത്ത്യരെത്തൻ-
പ്രവൃത്തിയാൽകാട്ടി'; മനസ്സിലേവം
പ്രവൃദ്ധമാം തൃപ്തിയൊടോർത്തിടും പോൽ
''നിവൃത്തിയാ''യെന്നഥ ചൊല്ലിയേശു. 139

''അനഘപര ! മദീയാത്മാവിനെസ്സാദരം മൽ
ജനക ! തവകരാംഭോജത്തിലേൽപ്പിച്ചിടുന്നു ;''
വിനയമൊടഭിഷിക്തൻ പിമ്പിതിൻവണ്ണമുച്ച-
സ്വനമൊടുമരുളിത്തൻ ജീവനെസ്സന്ത്യജിച്ചു. 140

ഭുവനവിദിതമാകുമീശ്വരൻ തൻ
ഭവനമതിൽ പ്രയതസ്ഥലം മറയ്ക്കും
ജവനികനടുവേ പിളന്നു; ജീവ-
ച്ഛവനില വൈദികരിൽപ്പെടുത്തി ശീഘ്രം. 141

അലയിൽപ്പെട്ടൊരോടത്തിൻ
നിലയിൽ ക്ഷിതിമണ്ഡലം
ശിലയും മലയും വിണ്ടു
ചലനം പൂണ്ടിതേററവും. 142

മരിച്ചപലധന്യന്മാർ
തിരിച്ചുടലെടുത്തഹോ!
ചരിച്ചു യുദന്മാർക്കുള്ളി-
ലെരിച്ചിലരുളീടിനാർ 143

സംഭവിച്ചവ ശരിക്കു കണ്ടുഭീ-
സംഭരിച്ചു സുധിയാം ശതാധിപൻ
സ്തംഭമെന്നപടിനിന്നു ചൊല്ലിനാൻ
"ദംഭമററ സുതനീശനീ മഹാൻ." 144

എന്നുവേണ്ടു, കുരിശിന്നടുക്കലായ്
വന്നുകൂടിയ ജനങ്ങളൊക്കെയും
ഒന്നുപോൽ പിഴയിടിച്ചനുഗ്രഹം
ചിന്നുമശ്രുവൊടു പിന്പുയാത്രയായ്. 145

ചാകാത്തവർക്കുമൃതി ചേപ്പതിനുഗ്രമായോ-
രാകാരമോടു ചിലസേവകരസ്ഥലത്തിൽ
വൈകാതെവന്നു ചരണങ്ങൾ തകർത്തപായം
ശോകാതിരേകമൊടു ചോരയുഗത്തിനേകി. 146

മൃതിയേശുവിനെത്തിയെന്നമന്ദം
മതിയാംവണ്ണ മുറപ്പുദിക്കമൂലം
പതിവിൻപടി ദൈവപുത്രനംഗ-
ക്ഷതി ചേർത്തില്ലൊരുതെല്ലു മബ്ഭടന്മാർ. 147

എന്നാലും ഭടരിലൊരുത്തനന്തികത്തിൽ-
ച്ചെന്നാനിർമ്മലമതി യേശുവിൻ വിലാവിൽ
സന്നാഹത്തികവൊടു കുന്തമാഞ്ഞുയർത്തി-
ച്ചെന്നായും തൊഴുമതിശൌമാന്നു കുത്തി. 148

ചന്തംവിളങ്ങിയ വിലാവുപിളന്നമന്ദം
കുന്തം കടന്നുമിശിഹായുടെ ഹൃത്തിലപ്പോൾ
എന്തത്ഭുതം! നിണവുമംബുവുമുള്ളിൽനിന്നു-
മന്തംഭവിക്കിലു മൊലിച്ചിതുചോല പോലെ. 149

അരിമതിയപുരന്ധ്രൻ വിത്തവാനായ യൌസേ
പ്പുരികളുടെ വിരോധം ഗണ്യമാക്കാതെ വേഗം
പരിചിനൊടഥ പീലാത്തോസു തന്നാജ്ഞവാങ്ങി-
ക്കുരിശിനരികിലോമൽ ശ്ലിഷ്യരൊത്താഗമിച്ചു. 150

കുരിശിൽനിന്ന ഖിലേശ്വരസൂനുവിൻ
പരിലസിച്ചിടു മത്തിരു മേനിയെ
ത്വരിതമാണികളാനരശ്രീയി-
ട്ടുരിയ മാലൊടു മന്ദ മിറക്കിനാർ. 151

വാടും വക്ത്രാബ്ജത്തൊടും ഭ്രൂരിധൈര്യ്യ...
ത്തോടും ശ്രീമാനായ 'നിക്കോദിമോസും'
കൂടും വേഗം ചേർന്നനല്ലം സുഗന്ധം
തേടും തൈലം സംഭരിച്ചാഗമിച്ചു. 152

തിരുമേനിയിലാകവേ സുഗന്ധം
പെരുകും സാധനമാജ്ജനങ്ങൾ പൂശി;
പുരുമൂല്യമിയന്നനേമ്മയായു-
ള്ളൊരുപട്ടിൽ തദനന്തരം പൊതിഞ്ഞു. 153

ഉലകിലുരവിളങ്ങും മാനിയൌസേപ്പിനോമൽ
സ്ഥലമതിലൊരു കല്ലിൽത്തീർത്തപുത്തൻ വിലത്തിൽ
അലഘുരുജകലർന്ധന്യരീശാത്മജൻ തൻ
വിലസിന തിരുദേഹം സാദരം സംസ്കരിച്ചു. 154

പലരൊത്തു വലിപ്പമേറിടും
ശിലചേലോടു മുരുട്ടിവെച്ചുടൻ
വിലവാതിലടച്ചുമാലൊടും
നിലയത്തിനുഗമിച്ചിതേവരും. 155

പാരിലീശസുതനാലിടർ വീണ്ടും
നേരിടാതെ കരുതാനൊരുപായം
വൈരിവൈദികർ നിനച്ചധികം ഹൃ-
ത്താരി ലിൻപമൊടു കണ്ടുപിടിച്ചു. 156

ആദരത്തൊടധികാരി മുൻപിലാ-
യൂദവൈദികരടുത്തു ചൊല്ലിനാർ
"വാദവും പല വഴക്കു മിങ്ങു നി-
ർവ്വാദമേററമിനിയും ഭവിച്ചിടും. 157

"മരിച്ച മൂന്നാം ദിവസത്തിലീ ഞാൻ
തിരിച്ചുയിർത്തീടുവ ; നെന്നു യേശു
ശരിക്കു നാട്ടിൽക്കലഹം വിതപ്പാൻ
സ്മരിച്ചപോലേവരൊടും കഥിച്ചു. 158

"ശവമെടുത്തു മറച്ചുഥ ശിഷ്യരൊ-
ത്തവനുയിർത്തപടിയ്ക്കു നടിയ്ക്കിലോ
അവധിയററവിധം തകരാറു വീ-
ണ്ടവനിയെങ്ങു മവശ്യമണഞ്ഞിടും. 159

"വിനപററാതെ നാം മൂന്നു-
ദിനം കല്ലറ കാക്കുവാൻ
മനക്കരുത്തെഴും യോധ-
ജനത്തെ നിയമിക്കണം." 160

ചിതമായധികാരി ചൊല്ലി "നിങ്ങൾ-
ക്കിതരാലംബനമററ യോധരില്ലേ?
ഹിതമങ്ങിനെയെങ്കിൽ നിങ്ങളിപ്പോ-
ളുതനു ശ്രദ്ധ കലന്നു കാത്തുകൊൾവിൻ." 161

ഫുല്ലമാകു മരവിന്ദമെന്നപോ-
ലുല്ലസിച്ച വദനത്തൊടാജ്ജനം
മല്ലരായ ഭടരൊത്തമന്ദമ-
ക്കല്ലറയ്ക്കരികിലെത്തി സശ്രമം. 162

ഛിദ്രമായതിനു യൂദരമന്ദം
മുദ്രവെച്ചു ശരിയാക്കിയശേഷം
നിദ്രവിട്ടു ഭടരോടതു പോററാൻ
ഭദ്രമായരുളി ; മന്ദിരമെത്തി. 163

"രുജയൊടരിമരിച്ചു ; ശിഷ്യവൃന്ദം
നിജഹൃദി പേടികലന്നു കാടുകേറി ;
വിജയമിതെ തിരററ"തെന്നു യൂദ-
വ്രജമകതാരിലുറച്ചു നിശ്വസിച്ചു. 164

ത്രാതാവിൻ മൃതിമൂലമുള്ളഴലുമി-
ത്തിയിൽ ദുഹിക്കുന്ന തൻ
മാതാവും പ്രിയ ശിഷ്യരും പ്രിയതരാം
മററുള്ള സാധുക്കളും
വീതാശ്വാസമഹോ! കരഞ്ഞുമഴപോൽ
കണ്ണീർ ചൊരിഞ്ഞു ത്തമൻ
നേതാവററ ഭടക്കു തുല്യമധികം
സംഭ്രാന്തരായ് മേവിനാർ. 165

ഇരുപത്തിനാലാം സർഗ്ഗം

യേശുവിൻെറ ഉയിപ്പു—ഭക്തിയുള്ളസ്ത്രീകൾ കല്ലറയ്ക്കു സമീപം വരുന്നു—ദൈവദൂതൻെറ ആഗമനം—കാവൽക്കാർ ഭയപ്പെട്ടു മൂർച്ഛിക്കുന്നു—യേശുവിൻെറ ഉത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു ദൈവദൂതൻ സ്ത്രീകളോടു പറയുന്നു—അവർ യേശുവിനെക്കാണുന്നു—ഭടന്മാർ മോഹാലസ്യം തീൎന്നു എഴുന്നേററു ഓടിപ്പോയി വൈദികരോടു വിവരം പറയുന്നു—കാവൽക്കാൎക്കു കൈക്കൂലികൊടുത്തു വാസ്തവം മറയ്ക്കുന്നു—രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനെ കാണുന്നു—തോമസൊഴികെയുള്ള എല്ലാ ശിഷ്യന്മാരും യേശുവിനെക്കാണുന്നു—അവരുടെ സംശയം—യേശു സംശയനിവൃത്തി വരുത്തുന്നു—എട്ടാംനാൾ ശിഷ്യരുടേ നടുവിൽ യേശു പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു—തോമസിൻെറ സംശയം തീരുന്നു—വീണ്ടും പലസമയങ്ങളിലും ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിനെ കാണുന്നു—യേശുവിൻെറ സ്വൎഗ്ഗാരോഹണം—പരിശുദ്ധാത്മാവു തീനാവുകളുടെ ആകൃതിയായി ശിഷ്യന്മാരിൽ അധിവസിക്കുന്നു—ശിഷ്യന്മാർ വിവിധഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നു—ജനാവലിയുടെ വിസ്മയം—ശിമോൻപത്രോസിൻെറ പ്രസംഗം—ജനങ്ങളുടെ സത്യമതപ്രവേശം—ലോകത്തിലെല്ലായിടത്തും സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കപ്പെടുന്നു—യേശുവിനെ വിശ്വസിച്ച ക്രിസ്ത്യരെ യൂദന്മാർ നാമാവശേഷമാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു—ക്രിസ്തുമതം ക്രമേണ പ്രബലപ്പെടുന്നു—യൂദന്മാർ റോമാ അധികാരിയോടു എതിൎത്തു അയാളെ ഓടിച്ചു യെറുശലേം നഗരം സ്വാതന്ത്ര്യപ്പെടുത്തുന്നു—നേറൊകേസർ യൂദന്മാരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു റോമയിൽനിന്നു ഭടന്മാരെ അയക്കുന്നു—പെസ്സേക്ഷ്യൻ ഗലിലേയയിലെത്തി ആ പ്രദേശം വീണ്ടും സ്വാധീനമാക്കുന്നു—നേറോവിൻെറ വധത്തിനു ശേഷം റോമാസൈന്യം പെസ്സേക്ഷ്യനെ കേസറായി തെരിഞ്ഞെടുക്കയാൽ അയാൾ റോമയിലേക്കു പോകുന്നു—അയാളുടെ പുത്രനും സേനാപതിയുമായ തീത്തോസു യെറുശലേം പട്ടണം നിരോധിക്കയും പിടിച്ചെടുക്കയും ചെയ്യുന്നു—യൂദന്മാരോടു കാണിച്ച ഭയങ്കര കൃത്യങ്ങൾ—റോമാകേസർമാർ ക്രിസ്തുമതം നിൎമ്മൂലമാക്കുവാൻ ഒരുമ്പെടുകയും ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഞെരുക്കുകയും അവസാനമായി റോമാസാമ്രാജ്യം ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിക്കയാൽ ആ മതത്തിനു വിജയം സിദ്ധിച്ചു എല്ലാം മംഗളമായി പൎയ്യവസാനിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

ചെററും ശിലാകുഹരമുദ്ര ചലിച്ചൊരുന്നം
പററുന്നതിന്നിടവരാതെയിരിക്കുവാനായ്
മുററും നിനച്ചു ഭടസംഘതി കല്ലറയ്ക്കൽ
ചുററും സദാപി ചുണപൂണ്ടഥ നോക്കിവാണു. 1

കള്ളത്തരത്തിനു മിടുക്കുമികച്ച കൂട്ടം
കൊള്ളയ്ക്കു രാത്രിയിലൊരുങ്ങി വരുന്നപക്ഷം
ഭള്ളത്രയും ശിഥിലമാക്കി വരിഞ്ഞുകെട്ടാ-
നുള്ളത്തിലോർത്തവരുറക്കമൊഴിച്ചിരുന്നു. 2

മുന്നം കഥിച്ചപടി നിർമ്മലനീശപുത്രൻ
തന്നത്ഭുതം പെടുമയിപ്പു കുറിച്ചൊരാനാൾ
വന്നപ്പൊഴബ്ഭടജനങ്ങളുശേഷമേററം
സന്നദ്ധരായതു നിരന്തരമോർത്തിരുന്നു. 3

തണ്ടാക്കുമിബ്ഭടരിരിക്കുമിടത്തിലെത്താ-
നുണ്ടായിടാ ; പുലികളോടിടയാ വൃഷൌഘം ;
രണ്ടാകിലും കരുതണംപര, മെന്നു ചൊല്ലി-
ക്കൊണ്ടൊമിടുക്കരതിജാഗ്രതയോടിരുന്നു. 4

സൂര്യൻെറ നാളുതിനുഷസ്സിലനേകലക്ഷം
സൂര്യൻ തൊഴും പ്രഭമഹസ്സിവ ചേന്നു യേശു
ആയ്പ്രഭാവമൊടു യിത്തെഴനുള്ളി ചിത്രം!
ക്രൌര്യം മികച്ചഭടരായതറിഞ്ഞതില്ല. 5

ഭദ്രം ജഗത്തിനരുളാൻ പ്രസുവിൻെറ കന്യാ-
മുദ്രയ്ക്കു ഭംഗമണയാതെ പിറന്നവണ്ണം
ഛിദ്രത്തിൽനിന്നു മിശിഹാ നിജവൈഭവത്താൽ
മുദ്രയ്ക്കിളക്കമിയലാതെ പുറത്തിറങ്ങി. 6

ചേലഞ്ചിടുന്ന തനുവിൽ പദപാണിപത്മ-
കീലക്ഷതങ്ങൾ ഹൃദയക്ഷതമെന്നിതഞ്ചും
മാലററ ദിവ്യരുചി പൂണ്ടു നവങ്ങൾ പോലാ-
ശ്രീലന്നു ശോണമണികൾക്കിണയായ് വിളങ്ങി. 7

നേരായഭക്തി വിലസും പലനാരിമാര-
പ്പേരാന്ന യേശുവിനുടൽക്കഭിഷേക മേകാൻ
ധാരാളമാംപടി സുഗന്ധപദാർത്ഥമോടൊ-
ത്താരാലണഞ്ഞു തദനന്തരമസ്ഥലത്തിൽ. 8

വാരാന്നിധിക്കരിയ കോപമുദിച്ചവണ്ണം
ഘോരാരവത്തൊടു മരങ്ങളുലച്ചമന്ദം
നാരായവേരിനെ മുറിച്ചവടത്തിനൊപ്പം
പാരായതിന്നധികമാം തരളത്വമുണ്ടായ്. 9

വാനത്തിൽ നിന്നുമൊരു വാനവവയ്യനപ്പോ-
ളാനന്ദമോടരിയ മിന്നലി നൊത്തിറങ്ങി
ഊനം പെടാതെ ശിലമാററി മറിച്ചതിന്മേൽ
മാനം കലന്നൊരധികാരി കണക്കിരുന്നു. 10

തുമഞ്ഞു പോലധിക വെണ്മ കലന്നതാകും
ക്ഷൌമം ധരിച്ചു തനുകാന്തി മറച്ചിരിക്കും
ഓമൽ പ്രഭാവനിധി ദൂതവരന്റെ വക്ത്രം
ശ്രീമൽ ക്ഷണപ്രഭയെ വെന്നിടുമാറു മിന്നി. 11

പേടിച്ചകം കിടുകിടുത്തു,ടലാകമാനം
വാടിത്തളർന്നു മരവിച്ചു വിറച്ചു, ശിഷ്യം
ആടിക്കുഴഞ്ഞു, കരളിൽ ധൃതികെട്ടു, മോഹം
തേടി, ദൂതം ഭടഗണം ധരയിൽപ്പതിച്ചു. 12

ദൂതൻ മനസ്വിനികളോടുരചെയ്തു "ഭീതി
ചേതസ്സിൽ വേണ്ട,ഴൽ സഹിച്ചു മരിച്ച ദിവ്യൻ
സ്തിതപ്രഭാവ നിധി നാഥനെ നിങ്ങളിപ്പോ-
ളാതങ്കമോടു തിരയുന്നതറിഞ്ഞു ഞാനും. 13

"ഇല്ലിസ്ഥലത്തി,ലവിടുന്നരുൾ ചെയ്തമട്ടാ-
യല്ലിൽ പ്രഭാവമൊടുയിത്തെഴുനള്ളി നാഥൻ ;
കല്ലിൻ വിലം സപദി നോക്കിയ ശേഷമായെൻ
ചൊല്ലിന്റെ വാസ്തവ മറിഞ്ഞിടുവിൻ സമോദം. 14

"പോകാനൊരുങ്ങുവി, നുയിത്തിതു നാഥനെന്ന-
ശ്ശോകാന്ധരാ മനുഗരോടുടനേ കഥിപ്പിൻ ;
നാകാധിനാഥതനയൻ ഗലിലേയയിൽപ്പോം;
വൈകാതെ തൻ കഴൽതൊഴാ മവിടത്തിലാക്കും." 15

മുത്തു,ത്തുതം, പ്രണയ, മെന്നിവ സിമകൂടാ-
തൊത്തങ്ങരിച്ചിടുകകൊണ്ടു വധൂജനങ്ങൾ
അത്തവ്വിലുൾത്തളിരിനാക്കമശേഷ മെന്യേ
ചിത്തഭ്രമത്തിനിരയായവിധം പരുങ്ങി. 16

പൊന്നിന്നിളപ്പ മരുളുന്ന പടിയ്ക്കുവാനം
തന്നിൽക്കിഴക്കരികിലായ് ദിനനാഥബിംബം
മിന്നിത്തുടങ്ങി ; ഘനപഞ്ഞി മരുത്തിനാൽപ്പോൽ
മന്നിങ്കൽ നിന്നുടനകന്നിതിരുട്ടശേഷം 17

ഓജസ്സുകന്ന വികൃതാനനമെന്നവണ്ണം
തേജസ്സൊഴിഞ്ഞരിയ താരസമൂഹമപ്പോൾ
ആജന്മപാവനമൃതം വെളിവായിടുമ്പോൾ
വ്യാജങ്ങളെന്നപടി മങ്ങി മറഞ്ഞു പോയി. 18

ഉല്ലാഘരാക്കിയ വിഭാവസുവിൻെറ വീര്യം
സല്ലാപമാക്കിയവിധം കളനാദമോടും
വല്ലായ്മ വിട്ടഴകെഴും വിഹഗങ്ങളെല്ലാ-
മുല്ലാസമാന്നു വിഹരിച്ചു മരങ്ങൾതോറും. 19

സൂര്യൻ കിഴക്കുദയമായതിനാലുണർത്താൻ
ചാരത്തു കൂറൊടു മടുത്തു കുലുക്കിടും പോൽ
സാരസ്യമേറിടു മിളംകുളിർ കാററുമൂലം
സൈവരം ചലിച്ചു തരുപത്രലതാസമൂഹം. 20

ധ്യാനത്തിനാലരിയ മേനവിളങ്ങുമാത്മ-
ജ്ഞാനം ലഭിച്ചസുധികൾക്കെഴുമൾക്കളും പോൽ
സൂനങ്ങളെങ്ങുമൊരുപോലെ വിടന്നു മേന്മേ-
ലാനന്ദമേവനു മുതിത്തിടുമാറു മിന്നി. 21

മായംപെടാത്ത വെളിവിൽത്തെളിവേശിടാത-
ന്യായപ്രസക്തി കലരും ചലരെന്നപോലെ
സ്നേയം പുലർത്തിടു മലൂക സൃഗാലവർഗ്ഗം
ഭിയങ്കരിച്ചു കദനത്തൊടു കാടുതേടി. 22

ശീതം തമസ്സിവ നിമിത്തമുദിച്ചതായോ-
രാതങ്കമത്രയുമൊഴിച്ചു തെളിച്ചമന്ദം
സാതംകൊടുപ്പതിനു പോൽതപനൻ കരത്തിൻ
വ്രാതത്തിനാൽത്തരുശിരസ്സുകളെത്തലോടി. 23

ഹേളിയ്ക്കെഴും കരഗണം തരുമൌലിതോറും
മേളിച്ചിടുന്നളവിളന്തളിരേറെ മിന്നി;
കേളിയ്ക്കൊരുമ്പെടുകയിൽജ്ജനയിത്രിനന്നായ്
ലാളിയ്ക്കുമണ്ണിമുദുപുഞ്ചിരിതൂകിടും പോൽ. 24

യോധക്കു പിൻപമളിപോയകതാരിലിഷൽ
ബ്ബോധം ജനിച്ചിടുകയാലെഴുനേററമന്ദം
രോധംതകർത്തവെറിപൂണ്ട വൃഷപ്രജത്തിൻ
സാധമ്മ്യമാന്നവിടെനിന്നു കുതിച്ചുപാഞ്ഞു. 25

മുന്നം സുഗന്ധനിര യേശുവിനംഘ്രിയിന്മേ-
ലുന്നമ്രഭക്തിയൊടു പൂശിയപേശലാംഗി
ഭിന്നപ്രസാദമൊടു ദൈവസുതാനുഗന്മാർ
തന്നന്തികത്തിലിവ ചെന്നറിയിച്ചു നന്നായ്. 26

തന്നാശയത്തളിർതെളിഞ്ഞനുഗൻ ശിമോൻ യോ-
ഹന്നാനു മാവധുവുമൊത്തു വിലാന്തികത്തിൽ
ചെന്നാദരേണ പരിശോധനചെയ്തു നാഥൻ
നന്നായുയിർത്തപടി ചേതസിവിശ്വസിച്ചു. 27

മററുള്ള കൂട്ടരൊടു ചൊല്ലുവതിന്നമാന്തം
ചെററുംപെടാതെ ഗതരായിതു ശിഷ്യർ രണ്ടും ;
മററും മനസ്സിടിവൊടാ വധുവോ, വിലത്തിൻ
ചുററും നടന്നു വിലപിച്ചു ചൊരിഞ്ഞു കണ്ണീർ. 28

പിന്നീടു കല്ലുഴിയിലേക്കവളുശ്രുപൂരം
ചിന്നീടു മീക്ഷണയുഗത്തെന യിച്ചിത,പ്പോൾ
മിന്നീടു മാകൃതി കലന്നമരുന്നു ശ്രുപ്യം
വെന്നീടു മംശുകമണിഞ്ഞിരു വാനവന്മാർ. 29

"ഖേദിച്ചിടുന്നതിനു കാരണമെന്തി"വണ്ണം
ചോദിച്ചവാനവരൊട ച്ചടുലാക്ഷിചൊല്ലി ;
"ഭേദിച്ചിടുന്നുമന, മെങ്ങജ പുത്രദേഹം,
വേദിപ്പതില്ല,വരെടുത്തതു കൊണ്ടുപോയി." 30

വേറിട്ടൊരാൾ പിറകിലെത്തുകയാലമന്ദം.
നീറിത്തപിയ്ക്കുമകമോടവൾ പിന്തിരിഞ്ഞു ;
കൂറിൻപമെന്നിവ മനസ്സിലയാളുനല്പം
പേറിക്കഥിച്ചു "ഭവതിക്കഴലെന്തിനിപ്പോൾ" 31

ശ്രീമാനയാൾ പുരയിടത്തിനു നാഥനെന്നോ-
ത്താമാന്യ ചൊല്ലി, "തിരുദേഹമെടുത്തിതെങ്കിൽ
ധീമാൻ ഭവാനെവിടെവെച്ചു, കഥിയ്ക്കണം ; ഞാൻ
പ്രേമാദരങ്ങളൊടെടുത്തതുകൊണ്ടു പോകാം." 32

എന്നാവ്ധൂമണികരഞ്ഞു പറഞ്ഞനേരം
സന്നാദനായ് 'മരിയെ'യെന്നു വിളിച്ചിതായാൾ ;
തന്നാഥനെന്നവളറിഞ്ഞതി ഭക്തിയോടും
നന്നായുടൻ 'ഗുരുവെ'യെന്നുര ചെയ്തു കൂപ്പി. 33

ത്രാതാവു കൂറൊടരുൾ ചെയ്തിതു, "പോയതില്ലെൻ
താതാന്തികത്തിലതിനാലിവനെത്തൊടേണ്ട;
ജാതാദരം പറക ശിഷ്യരൊടീശനാമ-
പ്പൂതാശയന്നരികിൽ ഞാൻ ഗതനാമിവണ്ണം." 34

പാരം പ്രസാദമൊടു കല്ലറ വിട്ടുപോകു-
ന്നേരം വഴിയ്ക്കു കരുണാനിധി യേശുദേവൻ
ചാരത്തണഞ്ഞിടുകയാലിതരാലസാക്ഷി-
മാരത്ഭുതം ഹൃദികലർന്നു നമസ്കരിച്ചു, 35

കാരുണ്യമോടരുളി ദൈവകുമാരനപ്പോൾ;
"പോരും ഭയം കരളി, ലെൻ പ്രിയ ശിഷ്യരെല്ലാം
ഭീരുത്വമററു ഗലിലേയയിലിന്നു തന്നേ
ചേരുന്നതിന്നുടനെ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞിടേണം." 36

എന്നിപ്പടിയ്ക്കരുളി യേശു മറഞ്ഞിതപ്പോൾ;
കുന്നിയ്ക്കു മിൻപമൊടു മാനിനിമാരമന്ദം
ചെന്നിപ്രമോദചരിതം വിവരിച്ചനേരം
വന്നില്ല ശിഷ്യനികരത്തിനുറപ്പശേഷം. 37

പാരം മതിഭ്രമഭയങ്ങളുയർന്നു കാവൽ-
ക്കാരക്ഷണം ഗുരുവരന്റെ സമീപമെത്തി;
നേരത്രയും വിറയൊടക്കിതവന്റെ കാതിൽ-
ക്കുരമ്പിനെത്തിരുകിടുന്ന പടിക്കു ചൊല്ലി. 38

ഞെട്ടിക്കൊടും പകകവിഞ്ഞൊഴുകിടുമുള്ളും
പൊട്ടിത്തകർന്നു ശംനായ പുരോഹിതേന്ദ്രൻ
തട്ടിപ്പു കൂടിയവയസ്യരെ മാലുയർന്നാൾ-
വിട്ടിട്ടമന്ദ മരികത്തൊരുമിച്ചുകൂട്ടി. 39

ചിന്താഭരം കലരു മഗ്ഗുരുവയ്ക്കനപ്പോൾ
സന്താപപൂർവ്വ മവരോടുര ചെയ്തിതെല്ലാം;
എന്താകിലും പൊളിപുലർത്തണമെന്നു ചിത്തം
വെന്താനികൃഷ്ടരുടെ സംഹതി നിശ്ചയിച്ചു. 40

ആരാലണച്ചുടനെ യോധഗണത്തിനർത്ഥം
ധാരാളമാംപടി കൊടുത്ത വരേവമോതി;
"നേരാരൊടും പറയുവാൻ തുനിയേണ്ട, തിരെ-
പ്പോരായ്മ നേരിടുമിവക്കതറിഞ്ഞിതെന്നാൽ. 41

"കോലാഹലത്തിനു തുടങ്ങിടുകിൽ സ്സഹിപ്പാൻ
മേലാത്തവണ്ണ മിടരിന്നിടയാമെവന്നും ;
മേലാവിൽ നിന്നിതിനു ചോദ്യമുദിക്കിലപ്പോൾ
മാലാക്കുമെന്നിയെ തടുത്തിടു മിജ്ജനങ്ങൾ. 42

"ആ വിഭ്രമാകുലമിണങ്ങിയ ശിഷ്യവൃന്ദം
ചാവിൽഭ്ഭയം കരുതിടാതെ ശവത്തെ, നിങ്ങൾ
രാവിൽ സ്വപിപ്പതു വെടുത്തു മറച്ചിതെന്നീ-
ഭ്ഭവിങ്കലെങ്ങു മറിയുംപടി ചൊല്ലിടേണം." 43

സത്യം മറുത്തിവ പറഞ്ഞൊരു ശേഷമാ ദുഷ്-
കൃത്യംപെടും ശഠഗണം ഭടസഞ്ചയത്തെ
അത്യർത്ഥമൻപൊടു മയച്ചു യഥാർത്ഥമെല്ലാം
നിത്യം നിനച്ചു കരളിൽ ത്രപപൂണ്ടു മേവി. 44

അന്നല്ല ദൂരമിരുശിഷ്യർ വിശേഷമെല്ലാം
ചെന്നസ്സുശങ്ക മറിയുംപടി പോയിടുമ്പോൾ
ഉന്നമ്രഭക്തിയൊടു തമ്മിലമായനീശൻ
തന്നത്ഭുതം പെരുകിടും ചരിതങ്ങളോതി. 45

ആറാതെയുള്ളൊ രനുതാപമൊടച്ചരിത്രം
മാറാതെകണ്ടവർ പറഞ്ഞു നടന്നിടുമ്പോൾ
കൂറാശയത്തളിരിലേറിയ യേശുദേവൻ
വേറാൾക്കെഴും വടിവെടുത്തവരോടു ചേന്നു. 46

"ഖേദിച്ചു നിങ്ങളുരചെയ്യുവതെ" ന്തിവണ്ണം
ചോദിച്ചിടും ഗുരുവൊടിങ്ങനെ ചൊല്ലി ശിഷ്യർ ;
"ഗുരം ദിക്കിലിയിടെ നടന്ന വിശേഷമെല്ലാം
വേദിച്ചിടാത്തൊരു ഭവാൻ പരദേശിയാണോ ?" 47

"എന്നാലതൊന്നു വിവരിച്ചുരചെയ്യിനിപ്പോ"
ളെന്നായി നാഥ, നതുകേട്ടവരേവമോതി ;
"ഇന്നാധിയോടിവർ കഥിപ്പതു യേശുദേവൻ
തന്നാദരം പരമിയന്നൊരുദന്തമത്രേ. 48

"വിയ്യംപെടും ക്രിയ വചസ്സിവ ചേന്നൊരാളാ-
മായ്പ്രഭാവപരിശോഭിതനാ മഹാനെ
ക്രൌയ്യം കലന്നു കുരിശിൽ കൊലചെയ്യുവാനാ-
ചായ്പ്രജം പക വളർന്നിടയാക്കി കഷ്ടം ! 49

"മാലിന്യമങ്ങുട നൊഴിച്ചഭിലാഷ മിസ്രാ-
യേലിന്നു ചേർത്തരുളു മെന്നിവരോർത്തിരുന്നു ;
മാലിപ്പടിയ്ക്കരികളേകി വധിച്ചശേഷം
ചേലിൽക്കഴിഞ്ഞിതിരുവാസര മിന്നു മൂന്നായ്. 50

"ഇന്നാളുനേക മലസാക്ഷികളാ മഹാനെ-
നന്നായടക്കിയൊരു കല്ലുഴി തന്നടുക്കൽ
ചെന്നാദരത്തൊടതിരാവിലെ നോക്കിയപ്പോ-
ളുന്നായകൻെറ തിരുദേഹമതിങ്കലില്ല." 51

ംരംവണ്ണമോതിയ നിജാനുഗരോടു പുത്രൻ
ദേവൻ കഥിച്ചിതു തദാ കരുണാസമേതം ;
"ആ വന്ദ്യരാം സുധികൾ തൻമൊഴി വിശ്വസിപ്പാ-
നേവർക്കുമെങ്ങിനെ വരുന്നിതു ബുദ്ധിമാന്ദ്യം ?" 52

ഏവം കടുപ്പമിയലും വ്യഥപൂണ്ടൊടുക്കം
ജീവൻ ത്യജിച്ചതിനു പിൻപഭിഷിക്തനായോൻ
കൈവന്നിടുന്ന മഹിമാവൊടുയിർത്തെണീപ്പാ-
നാവശ്യമെന്നതിനെ നിങ്ങളറിഞ്ഞതില്ലേ ?" 53

എന്നൻപു പൂണ്ടരുളിയിട്ടഖിലേശപുത്രൻ
തന്നത്ഭുതം പരിലസിക്കു മുദന്തമെല്ലാം
മുന്നംഗ്രഹിച്ച ബുധരോതിയ വാക്യവൃന്ദം
തന്നർത്ഥമൊക്കെ വിവരിച്ചവരോടു ചൊല്ലി. 54

സൂര്യൻമറഞ്ഞുടനിരുട്ടിളയിൽക്കടക്കാ-
നാരംഭമാ,യവർ കുറിച്ചൊരിടത്തുമെത്തി ;
സൈപരംഗമിപ്പതിനു പിന്നെയു മുദ്യമിയ്ക്കും
നേരത്തു യേശുവിനൊടീവിധ മോതി ശിഷ്യർ. 55

"ശ്രീലൻ ഭവാനിനിയുമിങ്ങനെ പോകയോ ? രാ-
ക്കാലം ക്ഷണത്തിലണയും, തുണയില്ലൊരാളും ;
ആലസ്യമിത്തിരി കുറഞ്ഞിടുമാറുങ്ങി-
ക്കാലത്തെണിററിവിടെനിന്നു മുദാഗമിക്കാം." 56

നേരോടുമേറെ വിനയത്തൊടു മൊത്തതാമുൾ-
ത്താരോടു ചേർന്നിതുകണക്കവർ രണ്ടുപേരും
ഓരോന്നിരന്നിടുകയാലഖിലേശപുത്രൻ
വേരോടു ശങ്കകളുവാനതു സമ്മതിച്ചു. 57

ക്ഷേമാനചിതം സദനമൊന്നിലണഞ്ഞു മോദം
സീമാവകന്നു ഹൃദിതേടു മവക്കശിപ്പാൻ
പ്രേമാതിരേകമൊടുമപ്പമെടുത്തു വാഴ്ത്തി-
ശ്രീമാനധീശതനയൻ കഷണിച്ചു നൽകി. 58

മങ്ങുന്ന കണ്ണുകളുവക്കു തെളിഞ്ഞിതപ്പോ-
ളുങ്ങുന്നുദൈവസുതനെന്നു മറിഞ്ഞു ശിഷ്യർ ;
തിങ്ങുംവിധം പ്രമദമെത്തിടു മുൾക്കരുന്നിൽ-
പ്പൊങ്ങുന്ന ഭക്തിയൊടു നാഥനെ വീണുകൂപ്പി. 59

കാണാതെയായനുഗർ തൻ നയനത്തിനാത്ത-
ത്രാണാനുകമ്പ കലരും സുതനിശനപ്പോൾ ;
ചേണാർന്നിടും കുതുകമോടവർ രണ്ടുപേരും
ബാണാധികം ജവമിയന്നു തിരിച്ചുപോയി. 60

കൂട്ടത്തിലെത്തി വഴിപോലെ നടന്നതെല്ലാം
കോട്ടം പെടാതെ വിവരിച്ചവരോതിയിട്ടും
വാട്ടം മനസ്സിനു കുറഞ്ഞു, മുറയ്ക്കു ശിഷ്യ-
ക്കൂട്ടത്തിനൊക്കെയു മുറപ്പു ജനിച്ചതില്ല. 61

കുന്നിച്ച പേടിയൊടു വാതിലടച്ചു നന്നാ
യൊന്നിച്ചു ശിഷ്യരമരും സദനത്തിനുള്ളിൽ
ഉന്നിദ്രമോദമഖിലേശ്വര പുത്രനപ്പോൾ
വന്നിട്ടമന്ദ മവധാന മവക്കു ചൊല്ലി. 62

വഞ്ചിയ്ക്കയാണിതൊരരൂപി കടന്നിവണ്ണം
നെഞ്ചിങ്കലോത്തനുഗരേവരു മല്ലമെന്യേ
അഞ്ചിപ്പുരുങ്ങിടുകയാലുട നിശപുത്രൻ
കിഞ്ചിൽ ക്കനിഞ്ഞവരൊടിങ്ങനെ വിണ്ടുമോതി. 63

"നാനാവിചാരനിര നിങ്ങളെഴിച്ചു ശങ്കാ-
ഹീനാന്തരംഗമൊടുമെൻ കഴൽ, കൈ, വിലാവും
പീനാശയത്തെളിവെഴും പടികണ്ടുകൊൾവിൻ ;
ഞാനാണ, രൂപി പിശിതാസ്ഥികളുള്ളൊരാളോ?" 64

തന്നീടെഴും മൊഴികളുത്തുത മേററിയിട്ടും
വന്നീലുറപ്പു വരിലല്ലവുമെന്നമൂലം ;
പിന്നീടു ചൊല്ലിമിശിഹാ നിജ ശിഷ്യരോടായ് ;
തന്നിടുവിൻ മമ ഭുജിപ്പതിനുള്ളതിപ്പോൾ" 65

വൈകാതെ ശിഷ്യനിര നല്കിയ ഭക്ഷ്യമപ്പോൾ
നാകാധിനാഥതനയൻ ചിതമായശിച്ചു;
ശോകാവിലാദികളു കന്നവരൊത്തു മോദോ-
ദ്രേകാന്വിതം ഗുരുവരന്റെ പദം നമിച്ചു. 66

എല്ലാരിലും കരുണ ചേർന്നൊരു തൃക്കടാക്ഷ-
ത്തെല്ലാശ്ര ചേർത്തു സകലേശ്വര പുത്രനോതി;
"ചൊല്ലാൻ പാവനനരൂപിയെ നിങ്ങളിപ്പോൾ
വല്ലായ്മവിട്ടു കരളിൽക്കുടിവെച്ചു കൊൾവിൻ. 67

"ഏതാളിനുള്ള പിഴ നിങ്ങൾ പൊറുത്തിടുന്നോ?
ജാതാനുഭാവമവനോടതു ഞാൻ ക്ഷമിയ്ക്കും
ഏതാളിനുള്ള പിഴ നിങ്ങൾ പിടിച്ചിടുന്നോ?
വീതാനുകമ്പ മതിനൊത്തിവനാചരിയ്ക്കും." 68

വല്ലായ്മ തീർത്തു തെളിവുള്ളി ലവർക്കനേകം
ചൊല്ലാൽക്കനിഞ്ഞരുളിദൈവസുതൻ മറഞ്ഞു;
ചൊല്ലാർന്നിടുന്നൊരനുഗൻ ധൃതിശാലി തോമ്മാ-
സില്ലായിരുന്നു ഗുരുപുംഗവനെത്തിയപ്പോൾ. 69

പേരാർന്ന ദൈവസുതനെത്തിയ വാർത്ത തോമ്മാ-
സാരാലണഞ്ഞ സമയത്തറിയിച്ചിടുമ്പോൾ
നേരാണതെന്നു കരളിൽ ക്കരുതാതെ കണ്ടേ-
ഡ്ഡിരാശയൻ നിജവയസ്യരൊടുച്ചരിച്ചു. 70

"ആകാരസൌഷ്ഠവമെഴും ഗുരുപുംഗവൻ തൻ
കൈ, കാൽ, വിലാവിവയിലെ ക്ഷത മഞ്ചുമീ ഞാൻ
വൈകാതെ കണ്ട വയിലെൻ വിരലിട്ടിടാഞ്ഞാൽ
പോകാമനസ്സിലിയലും മമ ശങ്കതെല്ലും" 71

സ്നേഹപ്രഭാവമൊടടുത്ത ദിനേശിതാവിൻ
വാരത്തി ലീശതനയൻ നിജശിഷ്യവൃന്ദം
ദ്വാരങ്ങളുത്രയുമടച്ചമരും ഗൃഹത്തിൽ
സൈവരം കടന്നു തെളിവോടവധാന മോതി. 72

ത്വരിതം തോമ്മാസിനൊട-
പ്പരിശുദ്ധൻ യേശു ദേവനരുൾ ചെയ്തു
"വരിക, കരം, കാലിവ നീ
പരിശോധിച്ചെൻ വിലാവിലിടുക വിരൽ. 73

വിശ്വാസക്ഷതി മതി ; നീ
വിശ്വാസം തേടിയാലു മുൾക്കാമ്പിൽ ;"
"വിശ്വാധിപനാഥേ" തിസ-
നിശ്വാസം ക്ഷിപ്ര മോതി തോമ്മാസും. 74

പിന്നെ ത്തോമ്മാസോടു നാഥൻ കഥിച്ചാ-
"നെന്നെക്കണ്ടിട്ടിന്നു നീ വിശ്വസിച്ചു ;
എന്നെക്കണ്ടീടാതെ വിശ്വാസമേവം
നന്നെത്തേടും മാനവൻ ഭാഗ്യവാനാം." 75

മനം തെളിഞ്ഞേവനു മിൻപമപ്പോ-
ളുന്നല്ലമായേകി മറഞ്ഞു നാഥൻ ;
അനന്തരം സൽഗുരുവിൻ മഹസ്സ-
ജ്ജനങ്ങളോത്തത്ഭുതമോടു മേവി. 76

വലയിട്ടു മീനൊരിരവിൽ പ്പിടിക്കുവാൻ
ചില ശിഷ്യർ തോണിവഴി പോയി സിന്ധുവിൽ ;
നിലവിട്ടയത്ന മവർ ചെയ്തിതെങ്കിലും
ഫലമെത്തിയില്ല ലവലേശ മദ്ദിനം. 77

അടുത്തുഷസ്സു, ദയമിയന്നു വെള്ളിമീൻ ;
മടുത്തുപോവതിനുമുതിന്നു ശിഷ്യരും ;
തിടുക്കമായ്ത്തടവിനിന്നു കൊണ്ടുമീൻ
കൊടുപ്പതിന്നവരൊടു ചൊല്ലിനാനൊരാൾ. 78

ഛലലവ മേശാ"തില്ലെ"-
ന്നലയും മനമോടു ശിഷ്യരോതുകയാൽ
"വലവീശുവിനപ്പടവിൻ
വലതുവശത്തെ"ന്നു ചൊല്ലി തിരസ്ഥൻ. 79

കാലം കഴിയാതങ്ങനെ
ജാലത്തെ ശ്ശിഷ്യർ വീശി വാരിധിയിൽ
സ്ഥൂലത തേടിയമീനിൻ
ജാലത്താലായതാശു പൂരിതമായ്. 80

നന്നായ്ത്തെളിഞ്ഞുടനെ ചൊല്ലി ശിമോനൊടാ യോ-
ഹന്നാൻ, "കരക്കുമരുവുന്നതു യേശുദേവൻ ;
സന്നാഹപൂർവ്വമതു കേട്ടവനാഴിയിങ്കൽ
തന്നാട ചുററി മടിയെന്നിയെ ചാടിനിന്തി. 81

ഇടരെന്നിയെ നിന്നിട്ടും ശിമോനും
പടവും ചെന്നു കരയ്ക്കടുത്തു മന്ദം;
ഉടനാവല മത്സ്യരാജിയോടൊ-
ത്തുടവേശാതെ വലിച്ചെടുത്തു ശിഷ്യർ. 82

തെല്ലാശങ്കയ്ക്കുവസര-
മില്ലാതവർ കണ്ടു ദിവ്യനായപുമാൻ
ചൊല്ലാളും മിശിഹായെ-
ന്നെല്ലാരും വിശ്വസിച്ചു വന്ദിച്ചു. 83

അനഘൻ നായകനപ്പം
കനലിൽ ചുട്ടുള്ള മത്സ്യമെന്നിവയെ
തനതനുഗരുമായപ്പോൾ
മനമാനന്ദം കലന്നു ഭക്ഷിച്ചു. 84

ഭുവനാധിപസൂനുപിൻപു ശിഷ്യ-
പ്രവരത്വം വിലസും ശിമോനൊടോതി;
"ഇവരെക്കവിയും വിധത്തിലെന്നിൽ-
ത്തവ ചിത്തം പ്രണയം വഹിച്ചിടുന്നോ?" 85

വിതശങ്കമറിയിച്ചു ശിമോ, "നു-
ന്ന്വേ, തവസ്ഥകളുമങ്ങറിയുന്നു;"
പ്രീതനായരുളി യേശു, "മമാജ-
വ്രാത മൻപൊടിനി മേയ്ക്കുക നന്നായ്." 86

ആവർത്തിച്ചിപ്പോലെ ചോദിക്കമൂലം
വൈവശ്യത്തെത്തേടുവോര ശ്രീമോനെ
ഈവണ്ണം തൻ മേഷയൂഥത്തെ മർത്ത്യൻ
ദേവൻ പേർത്തേല്പിച്ചതിൻ പിൻപു ചൊല്ലി. 87

"മുന്നം യുവാവാ യമരുന്നൊരാനാ-
ഉന്നന്നു തോന്നീടു മിടത്തുതാനേ
സന്നദ്ധനായിട്ടു നടന്നുപോയ് നീ;
നിന്നന്ത്യകാലത്തതു സാദ്ധ്യമാകാ. 88

"മടുപ്പുകൂടാതെ കരങ്ങൾ നീട്ടി-
ക്കൊടുത്തിട്ടും നീ; പരർ കെട്ടി നിന്നെ
കടുപ്പമേറും വിധിചെയ്യുവോർ ത-
ന്നടുക്ക ലൻപെന്നിയെ കൊണ്ടുപോകും. 89

"എന്നാലെന്നെ പ്പിന്തുടന്നാലു മിപ്പോ-"
ളെന്നാ നാഥൻ ചൊല്ലി യാത്രക്കൊരുങ്ങി;
ചെന്നാശ്ശിഷ്യൻ യേശുവിന്നിഷ്ടനാം യോ-
ഹന്നാനെന്താമെന്നു ചോദിച്ചു മന്ദം. 90

"തിരിച്ചു ഞാനിങ്ങുവരും വരെയ്ക്കുവൻ
ശരിയ്ക്കിരിക്കും പടിയേ മമാശയം
സ്ഥിരിക്കിലെന്താണു? നിനക്കി"വണ്ണമു-
ച്ചരിച്ചു പിന്നിട്ടു മറഞ്ഞു യേശുവും. 91

ഗലിലേയയിലേക്കു പോയി ശിഷ്യാ-
വലിപിൻപിശനിവേദനം നിമിത്തം;
കലിതാദരമാജ്ജനങ്ങൾ വാഴും
സ്ഥലിയിൽ ചെന്നവരോടു ചൊല്ലി നാഥൻ. 92

"വാനിലും പാരിലും തെല്ലും
ഹാനിതേടാത്ത വൈഭവം
മാനിച്ചെനിയ്ക്കുവിച്ഛിന്ന-
ജ്ഞാനിയാം താതനേകിനാൻ. 93

"അകലെയുള്ളൊരിടങ്ങളിലും പരം
മികവെഴും ധൃതി പൂണ്ടിനി നിങ്ങൾപോയ്
സകലജാതികളോടു മഘത്തിൽ നി-
ന്നകലുമാറു മദുക്തികളോതുവിൻ. 94

'ജനകൻ തനയൻ പരിപാ-
വനനാമാത്മാവിവക്കെഴും പേരിൽ
വിനനിര തീരാൻ സ്നാനം
ജനനികരങ്ങൾക്കു നിങ്ങളേകിടുവിൻ. 95

"ലോകാവസാനദിനമോളമനാരതം ഞാ-
നേകാഗ്രചിത്തമൊടു നിങ്ങളുമായ് വസിയ്ക്കും"
ലോകാധിപാത്മജനിതേ വിധമോതിയിട്ടു-
സ്ലോകാഭ ചേന്നവിടെനിന്നു മറഞ്ഞുപോയി. 96

അനല്പമാം മുരെത്തോടു ശിഷ്യവൃന്ദ-
മനന്തരം യേറുശലേമിലെത്തി
മനസ്സിലദ്ദൈവരഹസ്യമെല്ലാം
നിനച്ചുകൊണ്ടസ്സുഭയം വസിച്ചു. 97

പങ്കജത്തെയും മൃത്യുവേയും നിതാന്തം
വങ്കൻ സാത്താനേയുമദ്ദൈവപുത്രൻ
തങ്കൽക്കൂട്ടം ശക്തിയാൽ വെന്നുവീതാ-
തങ്കം പാരിൽ പാത്തുനാൾ നാല്പതോളം. 98

അതിനിടയ്ക്കു നിജാനുഗസംഘതി-
യ്ക്കെതിരകന്നൊരുറപ്പു വരുത്തുവാൻ
പ്രതിഭയേറിയ യേശു നിരന്തരം
മതിതെളിഞ്ഞവലോകന മേകിനാൻ. 99

വരദനമലകൈരവൌഷധീശൻ
വരഗുണവാരിധി യേശു നാല്പതാംനാൾ
പരമസുഖനിവാസമായ വാനിൽ-
ഭരണിയെ വിട്ടു കരേറുവാനുറച്ചു. 100

ആറിൻ പടിയ്ക്കുക്ഷിയിൽ നീരൊഴുക്കും
നൂറിൽപരം ഭക്തജനങ്ങളോടും
കൂറിന്നരങ്ങാ മജപുത്രനിൻപം
പേറിക്കുറച്ചങ്ങനെ യാത്രചെയ്തു. 101

പ്രതാപമോടും സുധിലാസർ മേവും
ബതാനിയാതന്നിലണഞ്ഞ ശേഷം
ധൃതാദരം പിമ്പൊലിവൃക്ഷമേലാ-
നതാശ്രയൻ ദൈവകുമാരനെത്തി. 102

തിരുവാമൊഴി കേട്ടുകൊണ്ടു ചുററും
മരുവും ഭക്തഗണത്തിനിശപുത്രൻ
കരുണാഭരമോടു പേത്തുമാശി-
സ്സരുളി ദ്യോവിലുയർന്നു മന്ദമന്ദം. 103

ചലനം കലരാത്ത കണ്ണിലേതും
നിലതേടാതൊഴുകുന്ന ബാഷ്പമോടും
അലപോലകതാരുലഞ്ഞുമാ നി-
ർമ്മലരപ്പോൾ ഗഗനത്തിൽ നോക്കിനിന്നു. 104

നയനായന മാക്രമിപ്പതായോ-
രുയരത്തിൽ സുതനിശനെത്തിയപ്പോൾ
സ്വയമാഗതമായ വാരിവാഹം
പ്രയതൻ യേശുവിനെ ദ്രുതംമറച്ചു. 105

ഘനമണഞ്ഞു തദാ തിരശില പോ-
ലനഘനാം മിശിഹായെ മറയ്ക്കിലും
മനമെരിഞ്ഞു മലച്ചുയരത്തിലാ-
ണ്ടുനത നോക്കി വിനിതിയിൽ നിന്നു പോയ്. 106

ധവളമായ നിചോള മണിഞ്ഞുവാ-
നവയുഗം ദിവമായതിൽ നിന്നുടൻ
അവതരിച്ചു വിഷാദനിമഗ്നരാ-
മവരൊടിങ്ങനെ ചൊല്ലി സസമ്മദം. 107

"ഉരപെടും ഗലിലേയരെ! നിങ്ങൾ കൺ-
നിരകൾ വാനിലുയർത്തുവതെന്തിനായ്;
പരമനീശസുതൻ ഗതനായ പോൽ
ധരയിലേക്കു തിരിച്ചിനിയും വരും." 108

ദൈവദൂതരരുൾ ചെയ്ത വാക്കിനാ-
ലേവരും ധൃതി കലർന്നനന്തരം
ദൈവപുത്രനിലുറച്ചൊരുള്ളോടും
സാവധാന മവിടന്നു യാത്രയായ്. 109

ഭുവനവിശ്രുതമാം സെഹിയോനിലാ-
പ്രവരനാം ഗുരുവിൻ തിരുവാക്കുകൾ
അവധിയറ്റൊരു ഭക്തിയൊടോർത്തു കൊ-
ണ്ടവർ വസിച്ചു നയിച്ചു ദിനങ്ങളെ. 110

അവരങ്ങിനെ നാൾ കഴിച്ചു പത്താം
ദിവസം ഭക്തിപരം വളർന്നിരുന്നു;
പവനാഗമനത്തിനൊത്തതാ മാ-
രവമപ്പോൾ ഗഗനത്തിൽ നിന്നു മുണ്ടായ്. 111

ആ നാദപ്രചുരിമയാൽ വിളംബമററാ-
മാനാഹ്വാവലി മരുവും ഗൃഹം നിറഞ്ഞു;
പീനാംശുച്ഛട പരിവേഷ മാർന്നമന്ദം
തിനാവിൻ നികരമവർക്കു കാണ്മാറായ്. 112

അനലജിഹ്വകൾ തൻ നികരങ്ങളാ-
വിനയ പൂരിതരിൽ കുടികൊണ്ടുതേ;
അനഘനാകു മരൂപി വരങ്ങളാ-
ണ്ടുനനിരയ്ക്കുള്ളവററരുളീടിനാൻ. 113

കവിയുമിൻമൊട ജ്ഞനമത്രയും
വിവിധഭാഷകളിൽ പ്രവചിയ്ക്കയാൽ
ചെവിയലായതണഞ്ഞ മഹാജനം
സവിധമെത്തി കുതൂഹലപൂർണ്ണരായ്. 114

പലതു മാഗതരായവർ വിസ്മയം
കലശലായ് ഹൃദിപൂണ്ടുരചെയ്കയാൽ
വിലസിടും മുഖമൊത്തനുഗൻ ശിമോൻ
തുലയകന്നൊരു ധൈര്യമൊടോതിനാൻ. 115

"മാനനീയതമരാ മിസറായേൽ-
മാനവപ്രവരരൊക്കെയു മിപ്പോൾ
മാനസത്തെളിവൊടു ന്നതമാം സം-
മാനമെത്തുവതിനെൻ മൊഴി കേൾപ്പിൻ 116

"ജ്യോതി ചേർന്ന സുകൃതാംബുധി 'യോയേ-
ലോതിയോരു വചനം നിറവേറാൻ
നീതിശാലി നിഖിലേശ നിതെല്ലാം
പ്രീതിപൂണ്ടരുളിടുന്നവയത്രെ. 117

"നയനിധി നസറേയ യേശുവാകും
പ്രയതശിരോമണി മൂലമിശനിനാൾ
സ്വയമരുളിയ വിസ്മയം വളർത്തും
ക്രിയകളെ നിങ്ങളറിഞ്ഞിടുന്നുനന്നായ്. 118

"വരദൻ പരനാലമായന-
പ്പരമൻ സ്വീകൃതനായിരിക്കിലും
വിരസത്തൊടു നിങ്ങളങ്ങയെ
നിരസിച്ചേകിവധം സുദുസ്സഹം. 119

"പാതാളമപ്പാവനശീലനാകും
ജേതാവിനെ ത്തന്നിലടക്കിടാതെ
സ്നേഹാദരത്തോടു ജഗത്ത്രയത്തിൻ
നേതാവുയിപ്പിച്ചിതു സപ്രഭാവം." 120

ഇവചൊല്ലിയ പിൻപുറപ്പിനാ-
പ്രവരൻ വേദവിശിഷ്ട സൂക്തികൾ
വിവരിച്ചതിനാൽ ജനങ്ങൾ തൻ
നിവഹങ്ങൾക്കനുതാപ മേററമായ്. 121

വരദൻ മിശിഹായിലാശു മൂവാ-
യിരമാൾ, ഭക്തി വളൎന്നു വിശ്വസിച്ചു ;
പരമാദരമോടു മന്നുതൊട്ടി-
ദ്ധരയിൽ ക്രിസ്തുമതപ്രചാരമേറി. 122

അരികൾ യൂദരസൂയ നിമിത്തമായ്-
ക്കരിയുമുള്ളുമൊടാ മതതല്ലജം
ത്വരിത മൂഴിയിൽ നിന്നു മൊഴിക്കുവാ-
നരിയ വേല നടത്തി നിരന്തരം. 123

പലതരത്തിലുപദ്രവവും കൊടും-
കൊലയു മുഗ്രരരാതികൾ ചേൎക്കിലും
ഫലമശേഷവുമെന്നിയെ നിസ്തുലം
വിലസി പുഷ്ടിയൊടാ മത മത്ഭുതം! 124

ഖേദം ശിഷ്യർ ഗണിച്ചിടാതെ ഗുരുവിൻ
ചൊല്ലാദരിച്ചന്വഹം
മോദം പൂണ്ടുപദേശ മോതി നിതരാം
ശ്രദ്ധിച്ചു യത്നിക്കയാൽ
യൂദൎക്കുള്ളി ലസൂയയും കദനവും
കൂടും വിധം യേശുവിൻ
വേദം റോമിലുമെന്നു വേണ്ടവനിയിൽ
സൎവ്വത്ര സംപുഷ്ടമായ്. 125

പിട്ടും കീൎത്തിയുമേതുമില്ല, ധിഷണാ-
സാമൎത്ഥ്യമില്ലേ,വരും
ഞെട്ടും യുക്തിയുമില്ല, ദാസനിലയിൽ
കാലം കഴിച്ചുള്ളവർ ;
ഒട്ടും വേഷവിശേഷമില്ല, വിരുതും
വിജ്ഞാനവും പൂജ്യ, മീ-
മട്ടുള്ളോർ സുവിശേഷമി ദ്ധരണിയിൽ
പ്രഖ്യാതമാക്കിടിനാർ. 126

ംരംശൻ തൻ സുതനായ ദിവ്യഗുരുവിൻ
വേദം പ്രസംഗിക്കയാൽ
ദേശം തോറു മവൎക്കു ഭുജ്ജനഗണം
ദ്വേഷാതിരേകത്തൊടും

ക്ലേശം, ഭസ്മനതാഡനങ്ങളിവ സ-
ന്മാനിക്കിലും നീരസം
ലേശം ചേതസി തേടിടാതനുദിനം
യത്നിച്ചിതെല്ലാവരും. 127

വീയ്യും കൂടിയ യേശുവിൻ മഹിതമാം
നാമം നിമിത്തം പരം
ക്രൌര്യം മുററിയ മേദിനീപതികൾ തൻ
വിദ്വേഷപാത്രങ്ങളായ്
ആയ്യന്മാരവ രഞ്ചിടാതെ രുധിരം
ചിന്തി ക്കൊടുംപീഡയെ-
ധൈര്യത്തോടു സഹിച്ച പിൻപു മൃതരായ്-
ദ്യോവിങ്കലെത്തിടിനാർ. 128

പാരാകെ പ്രകാശം പൂണ്ടൊരാ മഹിതർ, തൻ
സമ്പൂജ്യരാം ശിഷ്യരും
പേരാളും സുവിശേഷദീപകിരണം
മേന്മേൽ വിളങ്ങീടുവാൻ
നേരായുൾത്തെളിവോടു യത്നമധികം
ചെയ്യാ,രിവണ്ണം ക്രമാൽ
ധാരാളം പ്രചരിച്ചിതെന്നു മമലൻ
ദൈവാത്മജൻ തൻ മതം. 129

യൂദക്കൂട്ടമസൂയ തൻ തികവിനാ-
ലീശാത്മജൻ യേശുവെ
ഖേദം ചേർത്തു വിധിച്ച പിമ്പരിയ മു-
പ്പത്താറു വർഷങ്ങൾ പോയ്
യൂദർക്കന്നധികാരിയായ കുടിലൻ
മുക്കോടു റോമൻ നയം
ഭേദം ചെയ്തു ഭരിച്ചനർത്ഥ മധികം
നാടെങ്ങു മുണ്ടാക്കിനാൻ. 130

നാടാകത്തുലയട്ടെ, കേണു മിഴിനീർ
ചിന്തട്ടെ നാട്ടാർ, പണം
നേടാൻ നോക്കണെ, മെന്നുറച്ചപകടം
കാണിക്കുമാ ദുഷ്ടനെ

പാടാകും പടി യൂദരൊത്തു പടയിൽ
തോല്പിച്ചു പേടിച്ചൊളി-
ച്ചോടാൻ സംഗതിയാക്കിയിട്ടു നഗരം
സ്വാധീനമാക്കീടിനാർ. 131

നാശം ബന്ധുനിരയ്ക്കുദിച്ച വിവരം
കേട്ടുഗ്രനാം സീരിയാ-
ദേശത്തിന്നധികാരി യോധനികരം
ചേന്നെത്തി യുദ്ധത്തിനായ്;
ലേശം ഭീതി കലന്നിടാതെ സമരം
ചെയ്യാ രിപുശ്രേണിയെ
ക്ലേശം ചേത്തു മടക്കി യൂദർ വിജയം
വീണ്ടും ദൃഢം നേടിനാർ. 132

ശൌര്യം കൈക്കൊണ്ട യൂദപ്പരിഷയെ വിജയ-
ശ്രീ കടാക്ഷിച്ച കാര്യം
ധൈര്യം പോയ് ക്കേട്ടു റോമിൻ നരപതി കുടില-
സ്വാന്തനേതാവു നേറോൻ
വീര്യം കൂടുന്ന സേനാപതി നയനിരതൻ
മാനി വെസ്പസ്യനെ ത്തൻ
ക്രൌര്യം തിങ്ങുന്ന യോധാവലിയൊടു മുടനേ
യൂദനാട്ടിന്നയച്ചു. 133

സേനാവ്യൂഹസമേതനായ് ഗലിലയാ-
ദേശത്തിലൊന്നാമത-
സ്സേനാനാഥനണെഞ്ഞു ഘോരസമരം
ചെയ്യാപ്രദേശം ക്രമാൽ
പീനാഹമ്മതി പൂണ്ടെതിത്തവശരായ്
തോറേറാടിടും യൂദരിൽ
ദീനാരാവമെഴും പടിക്കു മുഴുവൻ
തൻകീഴിലാക്കീടിനാൻ. 134

ഉല്ലാസത്തൊടു യൂദയായിലഥ തൻ
സൈന്യം നയിച്ചെങ്കിലും
ചൊല്ലാന്നീടിന ജേശ്ശലേം നഗരിയെ-
പ്പോഴാക്കുവാനാഗ്രഹം

തെല്ലാരാലണയായ്കയാൽ വരുതെഴും
സേനാനി മൌനാജ്ഞയും
മല്ലാടാനരുളാതെ തൻ സുതനുമായ്
സൈവരം ദിനം പോക്കിനാൻ. 1

ആനന്ദംപൂണ്ടു സേനാപതി മരുവീടുമ-
ക്കാലമാത്താനുകമ്പാ-
ഹീനൻ നേരോൻ നൃപന്നും തദനുനൃവരരായ്-
ത്തീന്ന മൂന്നാളുകൾക്കും
ഊനം നേരിട്ടുമൂലം ഭടനിരയുടെ സം-
തൃപ്തിയാൽ സാവ്വഭൌമ-
സ്ഥാനം സിദ്ധിച്ചു, പോരിൻ ചുമതല സുതനേ-
ല്പിച്ചു റോമിൽ ഗ്രമിച്ചു. 136

പാരാകെ പ്രകൾ പൂണ്ടറോമിലെ നൃപൻ
തന്നാജ്ഞ നിമ്മത്സരം
നേരായേവരു മാദരിപ്പ, നിതുപോൽ
പൌരവ്രജം ചൊല്ലിയാൽ
പോരാടാതെ മടങ്ങിടാ മുടനെ ഞാ-
നെന്നീവിധം യുദ്ധർത-
ന്നാരാൽ സന്ധിപറഞ്ഞു നീതിപരന-
ത്തീത്തൂസു സേനാധിപൻ. 137

അക്കാലം മതികെട്ടു യുദ്ധരധികം
തമ്മിൽപ്പിണങ്ങിക്കൊടും
ധിക്കാരത്തൊടു മൂക്കരാം പലരെയും
നേതാക്കളാക്കിദ്രുതം
വക്കാണത്തിനൊരുക്കമാ യവിരതം
സാധുക്കളായോക്കഹോ!
ശുക്കാലംബനമാകുമാറു കലഹം
പൂരെങ്ങു മുണ്ടാക്കിനാർ.

ഖ്യാതിയ്ക്കുൾക്കൊതി പൂണ്ടനേകരതുനാൾ
നിസ്സംശയം യുദ്ധർ തൻ
ഗതിയ്ക്കാസ്പദമാകുമി ക്കലഹ, മുൾ-
പ്പൂവിൽ ഭയം തേടൊലാ,

ജാതിയ്ക്കൊക്കയു മിശരാമുടനെ നാം,
ശത്രുക്കൾ തോറേറാട്ടു,മീ-
രീതിയ്ക്കൊതിമയക്കി യോധരെ രണോ-
ന്മേഷാന്ധ രാക്കിടിനാർ. 139

റോമന്മാരെ ജയിയ്ക്കയില്ല, സമരം
ചെയ്യാൻ നിനയ്ക്കേണ്ട, ദു-
സ്സാമർത്ഥ്യത്തിനൊരുമ്പെടായ്കി, നതിയാ-
മാപത്തു നേരിട്ടിടും,
ംരംമട്ടോതുകിലുള്ളിലല്ല മലിവി-
ല്ലാതാജ്ജുനത്തിൻ ധന-
സ്സോമം കൈവശമാക്കി വേഗ മവനെ-
കൊല്ലും നികൃഷ്ടവ്രജം. 140

സ്വന്തം കക്ഷിബലം പരം വളരുവാ-
നിച്ഛിച്ചു സേനാനിമാ-
രന്തസ്സാര മകന്നു തമ്മിലതിയാ-
യായോധനം ചെയ്കയാൽ
അന്തം ശൌര്യമിയന്ന യോധനിരയിൽ
ധാരാളമായ് നാൾക്കുനാൾ
ചന്തംകെട്ടു വിഷണ്ണരായനുപമം
നാട്ടാർപരുങ്ങിടിനാർ. 141

കൊള്ളയ്ക്കും കലഹത്തിനും പുരിസദാ
ലാക്കായ് ജനം ശോണിതം
വെള്ളംപോൽ ചൊരിയുന്നമൂല മധികം
ചാഞ്ചല്യ മുണ്ടാകിലും
കള്ളജ്ജനികളോതിടുന്ന കപടം
കെട്ടന്ധരായ് യൂദർ പേ-
ത്തുള്ളത്തിൽ ധൃതിപൂണ്ടു റോമരരുളും
സാമം ഗണിച്ചീലഹോ! 142

ആപത്തേററമടുത്തുപോ, യപകടം
നേരിട്ടിടും യൂദർതൻ
പാപത്തിൻ ഫലമാണിതെന്നു, കരുതി
ക്രിസ്തീയരാമേവരും

താപംമേലണയായ്വതിന്നു നഗരം
വിട്ടജ്ഞസാ യേശുവിൻ
ശ്രീപത്താശ്രയമെന്നുറച്ചറബിയാ-
നാട്ടിന്നു പോയിടിനാർ. 143

സാമം നിഷ്ഫലമെന്നറിഞ്ഞൊടുവില-
സ്സേനാനി തൻ യോധരെ-
സ്സാമർത്ഥ്യത്തൊടു ജേശ്ശലേം നഗരി തൻ
നേരെ നയിച്ചീടിനാൻ
ധീമന്ദിച്ചൊഴിയാതെ തമ്മിലധികം
യോജിപ്പൊടും യൂദർനി-
സ്സീമംധൈര്യമിയന്നെതിർത്തു നിതരാം
തോററാധി പൂണ്ടോട്ടമായ്. 144

ഓടും സാധുമൃഗങ്ങളെ പ്പുലികൾപോൽ
ശത്രുക്കളാ യൂദരെ-
ക്കൂടും മുഷ്ടൊടടുത്തഹോ! തെരുതെരെ-
ക്കൊന്നമ്പരപ്പേററവേ
ആടും ഹൃത്തൊടു ചാവൊഴിഞ്ഞവർ പുരം
പ്രാപിച്ചമന്ദം ബലം
തേടും വാതിലടച്ചുകൊണ്ടു കദനം
കൈക്കൊണ്ടു മേവീടിനാർ. 145

മുററും ഭംഗിവിളങ്ങു മപ്പുരിയിലേ
യൂദക്കനർത്ഥം പരം
പററും മട്ടെതിരററ പാടവമെഴും
റോമിൻ ചമൂനായകൻ
ചെററുള്ളിന്നുലവെന്നിയേ നിപുണരാം
തൻ യോധരെ ബൃഹ്ദമായ്
ചുററും കാവലിനാക്കിയിട്ടു സുദൃഢം
രോധിച്ചിത പ്പട്ടണം. 146

നാലഞ്ചാഴ്ചകളിപ്പടിക്കു ഗതമായ്,
ഭക്ഷിക്കുവാ നേതുമ-
ച്ചേലഞ്ചും നഗരത്തിലെന്നിയെ തദാ
ക്ഷുത്താൽ തളർന്നേവനും

മാലല്ലേതര മുത്ഭവിച്ചൊരൊഴിവും
കാണാതെ സംഭ്രാന്തരായ്-
ക്കാലക്കേടു നിനച്ചു കേണു നിതരാ-
മാബാലവൃദ്ധം ജനം. 147

ഓമൽ ശ്രീയുടെ രംഗമായ് പുകഴമ-
പ്പൂരിൽ ജ്ജനൌഘംകൊടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടു പഴഞ്ചെരിപ്പുകൾ മൃഗാ-
മേദ്ധ്യങ്ങളിത്യാദിയും
ക്ഷേമം നിത്യ മണച്ചു ദിവ്യനിധിപോൽ
സൂക്ഷിച്ചു രക്ഷിച്ചിടും
പ്രേമം കൂടിയ മക്കൾ തൻ പിശിതവും
ഭോജ്യങ്ങളായ് ത്തിത്തുപോൽ. 148

ധീരന്മാരായ റോമൻഭട രനവധിനാൾ
സാഹസം ചെയ്തുതുല്യം
സാരസ്യം പോലെതന്നേ ബലവു മധികമാം
കോട്ട ഭേദിച്ചൊടുക്കം
ഘോരക്ഷാമം നിമിത്തം മുഖരുചി മുഴുവൻ
കെട്ടുപോയ് മെയ്യുണങ്ങി-
പ്പാരംഭിതിപൂണ്ട യുദക്കഴലെരിപൊരിഹാ !
ചേത്തു പൂരിൽക്കടന്നു. 149

മോഹം നിശ്ശേഷമററും, മിഴികൾ കുഴികളിൽ
പ്പെട്ടു, മുള്ളുംതകന്നും,
ദേഹം തീരെ ത്തളന്നും, കദനമൊടുഴലും
യുദരിൽ ദ്ദൈന്യമെന്യേ
ലോഹംപോലുള്ള മെയ്യും, ശിലയൊടിണയിടും
ചിത്തവും, ചേന്ന യോധ-
വ്യൂഹം കാണിച്ചു നാനാവിധ മഹിമതി തൻ
ക്രൌഞ്ച മോതാവതല്ല. 150

ഉള്ളിൽ ക്കോപക്കൊടും തിപ്പുക നിറയുകയാൽ
ബോധദീപാഭ മങ്ങി-
ത്തുള്ളിച്ചാടും ഭടന്മാർ വയറസിലതയാൽ
കീറിയും, മാർ പിളന്നും,

എള്ളിന്നൊപ്പം നുറുങ്ങുംവിധ മുയരമെഴും
കോട്ടമേൽ നിന്നു താഴെ-
ത്തള്ളിച്ചാടിച്ചു, മാനാൾ വളരെ വിരുതെഴും
യൂദരെ സ്സംഹരിച്ചു. 151

ഖേദംദുസ്സഹമാകുമാറു കുരിശിൽ-
ത്തൂക്കി ക്കണക്കെന്നിയേ
യൂദന്മാരെ വധിച്ചു, മുപ്പതിനൊരേ-
വെള്ളിപ്പണം മാത്രമായ്
വാദം വിട്ടവർ നിന്ദ്യരായ്ക്കുരുതിടും
നാട്ടാർക്കനേകായിരം
യൂദന്മാരെ വിലയ്ക്കു വിററു വിജയം
കൈവന്ന സേനാഗണം 152

ഈശൻ തന്നെതിരററ ഭംഗിവിലസും
സംപൂജ്യമാ മാലയം
നാശം ചെററണയാതെ പോററുവതിനായ്
സേനാനി കല്പിക്കിലും
ആശങ്കാരഹിതം ഭടാധമ നൊരാൾ
ക്ഷേപിച്ചതാ മഗ്നി തൻ
ലേശം ക്ഷിപ്രമെരിഞ്ഞു കത്തിടുകയാ-
ലാമന്ദിരം ചാമ്പലായ്. 153

എന്നും സന്തതികൾക്കു കണ്ടു കരയാൻ
മൂന്നെണ്ണമെന്ന്യേ പുരം
തന്നുച്ചം കലരുന്ന ഗോപുരഗണം,
സൌധങ്ങ, ളീശാലയം,
മിന്നും കോട്ടകൾ, കൊത്തളങ്ങൾ, സദന-
സ്തോമങ്ങ ളിത്യാദിയെ-
ച്ചിന്നും തുട്ടൊടിടിച്ചു പിൻപു നഗരം
പാഴാക്കി യോധവ്രജം. 154

റോമന്മാരൊടിടഞ്ഞു യൂദർ തൃണവൽ-
ജ്ജീവൻ ഗണിച്ചുഗ്രസം-
ഗ്രാമം ചെയ്തു മരിച്ചു പത്തിലധികം
ലക്ഷം, ഗദം മൂലവും

ക്ഷാമം കൊണ്ടു മനേകർ ചത്തിത,തിനാൽ
താപം വരക്കേററിടും
സാമർത്ഥ്യം മുഴുവൻ തുലഞ്ഞവശരായ്
മാലോടു നാൾ പോക്കിനാർ. 155

എന്നാലും സുകൃതാഭിലാഷമിയലും
ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കല്ലല-
ററെന്നാളും നിവസിക്കുവാ നവസരം
കൈവന്നതില്ല ജൂതസാ
ഒന്നായ് ക്കന്മഷഹീനരാകു മവരെ-
ക്കഷ്ടം! ചിലപ്പോൾ വൃഥാ
സന്നാഹത്തൊടൊടുക്കുവാ നരുളിടും
റോമായിലെ ക്കേസർമാർ. 156

മററുള്ളോക്കിടരേററുവാൻ കലശലാ-
യുൽക്കണ്ഠ പൂണ്ടാജ്ജ്വരം
വിററുണ്ടുന്ന നികൃഷ്ടരാം ഭടരുടൻ
ക്രിസ്തീയരെല്ലാരെയും
ചെററും സംശയമെന്നിയേ മുയലിനെ-
ശ്ശൌര്യംപെടും ശ്വാക്കൾപോൽ
മുററും ക്രൌര്യമൊടും പിടിച്ചു വളരെ
ദ്രോഹിച്ചു കൊല്ലും തദാ. 157

കൂരമ്പാൽ മാർ പിളന്നും, കൊടിയൊരു കുരിശിൽ
തൂക്കിയും, തോലുരിഞ്ഞും,
ക്രൂരൻ സിംഹത്തിനുണ്ണാ യരുളിയു, മസിയാൽ
കണ്ണുനാളും മുറിച്ചും,
നീരത്തിൽ താഴ്ത്തിയും, മെയ് മുഴുവനു മടിയാൽ
കീറിയും, തീയിലിട്ടും,
പാരം മാൽചേർത്തു യോധാധമരനവധിയായ്
ക്രിസ്ത്യരേ ക്കൊന്നു കഷ്ടം 158

മെയ്യിൽ കീലും കൊഴുപ്പും മുടിമുതലൊരുപോൽ
തേച്ചു കത്തിക്കുവോര-
ത്തീയ്യിൽ ദേഹം കരിച്ചും, കുതിരയുടെ കണ-
ങ്കാലിൽ ബന്ധിച്ചിഴച്ചും,

മെയ്യിൽ ക്കല്ലാലെറിഞ്ഞും, തനുലത തടിപോ-
ലിച്ചവാളാ ലറുത്തും,
നെയ്യിൽ ഗാത്രം പൊരിച്ചും, ഖലഗണമവരെ
ക്കൊന്നു കാരുണ്യമെന്യേ. 159

മാററം ചെററണയാതെ ദൈവതനയൻ
തൻ യേശുവെന്നുള്ള പേ-
രേററം ഭക്തിയൊ ടുൾക്കരുന്നി ലനിശം
ധ്യാനിക്കുമസ്സജ്ജനം
ഊററം കൂടിയ ദുർജ്ജനങ്ങൾ കൊടുതാം
കൃത്രങ്ങൾ ചേർക്കുമൊഴം
തോററഞ്ചാതെ സഹിച്ചുപിൻപു മരണം
കൈക്കൊണ്ടു കൂടും മുദാ. 160

ബാധയ്ക്കും മരണത്തിനും ഹൃദി ഭയം
തേടാതെ പൂർണ്ണേന്ദുവിൻ
സാധർമ്മ്യത്തെ വഹിച്ചിടുന്ന വദനം
ചേർന്നന്തരിക്കും വിധം
ബോധം മങ്ങലകന്നു കണ്ടു കപടം
കൂടാത്ത സാധുക്കളും
യോധന്മാരു മസംഖ്യമാ മഹിതരെ-
പ്പിഞ്ചെന്നു സന്തുഷ്ടരായ്. 161

ചിത്താബ്ജത്തി ലനല്പമാം തെളിവൊടും
ക്രിസ്തീയർ ചിന്തും നിണം
വിത്തായ് ത്തീർന്നപടിയ്ക്കു പുഷ്ടിപരമാ
വേദത്തിനുണ്ടാക്കിപോൽ;
പത്താൾക്കന്തമണഞ്ഞിടുന്ന സമയം
നിർമ്മായനാം യേശുവിൻ-
പത്താണാ ശ്രയമെന്നുറച്ചു തരസാ
ക്രിസ്തീയരാം നൂറുപേർ. 162

താപത്തിന്നിടയാക്കുവോരൊടു ലവം
വിദ്വേഷമൊ രോഷമൊ
സ്വാപത്തിങ്കലുമെന്നിയേ പരമനാം
സർവ്വേശനോടാ ജ്ജനം

പാപത്തിൽ പ്രതിപത്തി പൂണ്ടു ദിവസം
പോക്കീടു മാ ദുർഭഗ-
ക്കാപത്തൻപോടൊഴിച്ചു നന്മ ചൊരിയാ-
നെന്നാളു മർത്ഥിച്ചിടും. 163

സ്വാമിത്രാവലി തൻ മനസ്സിലെരിയും
കോപാഗ്നിയിൽ ജീവിതം
ഹോമിയ്ക്കാതെ കഴിപ്പതിന്നു വളരെ
ക്രിസ്ത്യരാ വേളയിൽ
ഭൂമിയ്ക്കുള്ളിലിണക്കമായ് പല ഗുഹാ-
ഗേഹങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവാം
സ്വാമിയ്ക്കിൻപമുദിക്കുമാറു ഭജനം
ചെയ്താവസിച്ചീടിനാർ. 164

റോമൻപൌരരി ലേറിയോരെ മിശിഹാ
തന്നാജ്ഞ കേൾക്കും ജന-
സ്തോമത്തിൽ തെളിവോടു ചേർത്തനുദിനം
സംഖ്യാബലം കൂട്ടിടും
റോമൻ കേസറ,റിഞ്ഞിടുന്ന സമയം
ബന്ധിച്ചവക്കല്ലൽ നി-
സ്സീമം ദൈന്യമകന്ന മന്ദമരുളി-
ക്കൊല്ലിക്കു മന്യായമായ്. 165

നേരിട്ടിങ്ങനെ റോമിലേ നൃപരരും
ശ്രീയേശുവും സംഗരം
പാരിച്ചെത്തിയ മത്സരത്തൊടധികം
കാലം നടത്തീടിനാർ
പോരിന്നായുധമാ നൃപക്സി, ശരം,
വേൽ, കുന്ത, മിത്യാദിയും
വൈരിക്കാർത്ത, നേരു, നീതി, സഹനം,
സൌശീല്യ, മിക്കൂട്ടവും. 166

ഈവണ്ണം സമരം തുടർന്നൊടുവിലാ
റോമിൻ നൃപൻ യേശുവെ-
ദ്ദൈവത്തിൻ സുതനെന്നു തന്നനുഭവം
മൂലം ഗ്രഹിച്ചാദരാൽ

ആ വന്ദ്യൻെറ മതത്തിലേ വിധികളെ
ബ്ബോധിച്ചു നിശ്രേയസം
കൈവന്നീടുവതിന്നു തക്കപ്പടിയേ
ക്രിസ്ത്യാനിയായിടിനാൻ. 167

പാരാകെപ്പുകൾ പൂണ്ട റോമിലെ മഹാ-
സാമ്രാജ്യമെങ്ങും പരം
പേരാളും പ്രഭുവർഗ്ഗരും പ്രജകളും
യോദ്ധാക്കളും വിജ്ഞരും
പാരം ചൊല്ലുവതെന്തിനായ് പലശതം
ലക്ഷം ജനം മുത്തൊടും
നേരായുള്ള നിയോഗമോടു മചിരാൽ
ക്രിസ്തീയരായിടിനാർ. 168

എന്നാളും സകലേശനാം ജനകനെ-
ക്കുമ്പിട്ടു ദൈവാത്മജൻ
തന്നാമത്തിലിരന്നു നന്മനിയതം
നേടും വിധം മന്നവൻ
സന്നാഹത്തൊടു ദിവ്യദേവസദനം
തീപ്പിച്ചിതെന്നാട്ടിലും
നന്നായിങ്ങനെ യേശുവിൻെറ വിജയം
സമ്പൂർണ്ണമായ് മംഗളം. 169

DC Library
00004201
T61 K16

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org